

Holy Bible

Aionian **Edition®**

Latviešu Glück Bībele
Latvian Glück Bible 8th edition
New Testament

Holy Bible Aionian Edition ®
Latviešu Glück Bībele
Latvian Glück Bible 8th edition
New Testament

CC Attribution NoDerivatives 4.0, 2018-2024

Source text: Crosswire.org

Source version: 4/29/2019

Source copyright: Public Domain

Johann Ernst Glück 7th edition with orthographic updates, 1898

Formatted by Speedata Publisher 4.19.18 (Pro) on 7/19/2024

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc

<https://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern public domain translation in every language

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Priekšvārds

Latviešu at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aiōdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aiōdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

History

Latviešu at AionianBible.org/History

04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
10/28/19 - Aionian Bible nursed as J. and J. pray.
10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEP Bible.
02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
02/04/24 - 352 translations now available in 135 languages.
05/01/24 - 371 translations now available in 151 languages.

Saturs

JAUNĀ DERĪBA

Mateja Evaņģelijs	1
Marka Evaņģelijs	29
Lūkas Evaņģelijs	47
Jāņa Evaņģelijs	77
Apustuļu Darbi	100
Pāvilavēstulē Romiešiem	129
Pāvila 1. Vēstule Korintiešiem	140
Pāvila 2. Vēstule Korintiešiem	151
Pāvila Vēstule Galatiešiem	159
Pāvila Vēstule Efeziešiem	163
Pāvila Vēstule Filipiešiem	167
Pāvila Vēstule Kolosiešiem	170
Pāvila 1. Vēstule Tesalonikiešiem	173
Pāvila 2. Vēstule Tesalonikiešiem	176
Pāvila 1. Vēstule Timotejam	178
Pāvila 2. Vēstule Timotejam	181
Pāvila Vēstule Tītam	184
Pāvila Vēstule Filemonam	186
Vēstule Ebrējiem	187
Jēkaba Vēstule	196
Pēterā 1. Vēstule	199
Pēterā 2. Vēstule	202
Jāņa 1. Vēstule	204
Jāņa 2. Vēstule	207
Jāņa 3. Vēstule	208
Jūdās Vēstule	209
Jaņa Atklāsmes Grāmata	210

PIELIKUMS

Lasītāja ceļlvedis

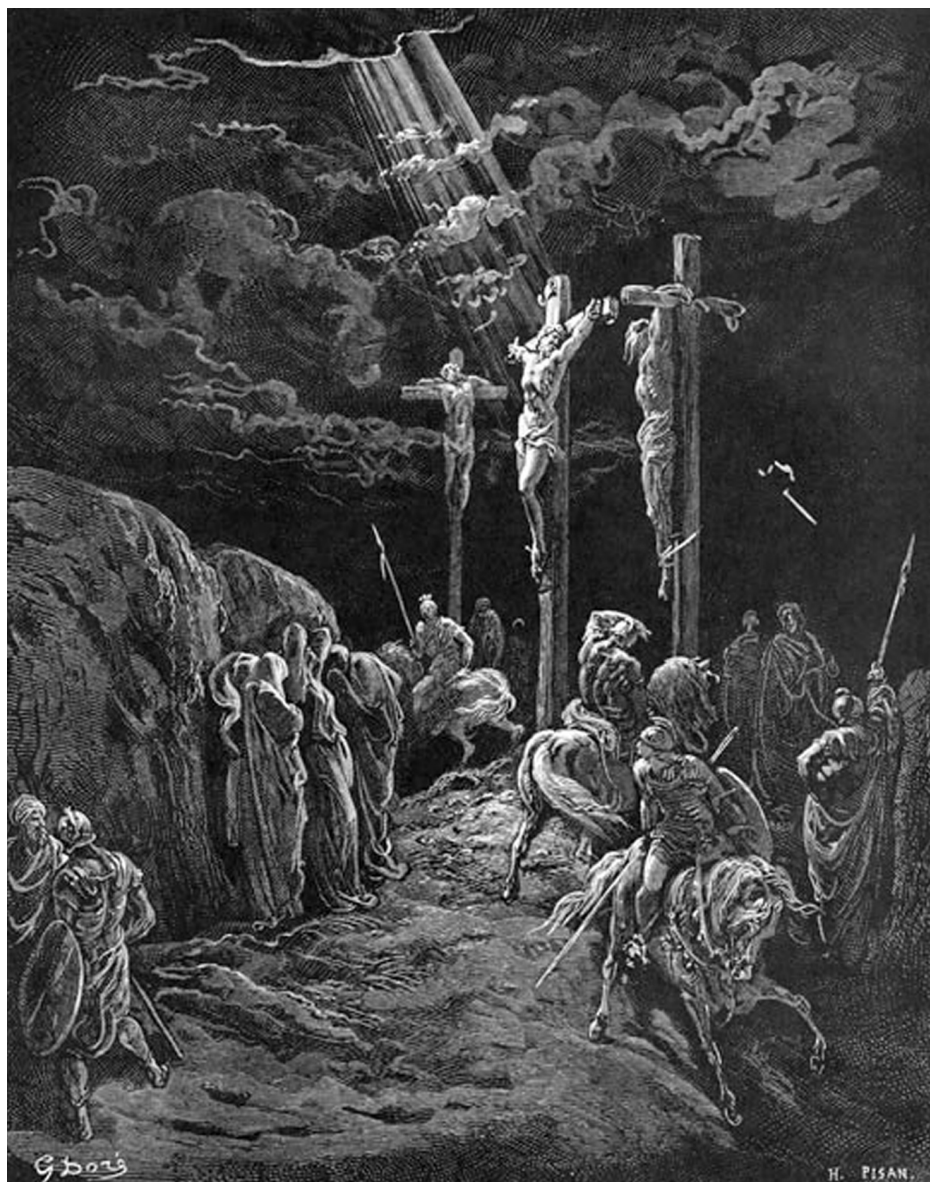
Terminu Vārdnīca

Kartes

Liktenis

Attēli, Doré

JAUNĀ DERĪBA

Bet Jēzus sacīja: “Tēvs, piedod tiem, jo tie nezina, ko tie dara.”

Un tie, Viņa drēbes dalīdami, kauliņus par tām meta.

Lūkas Evaņģēlijs 23:34

Mateja Evaņģelijs

1 Jēzus Kristus ciltis grāmata. Jēzus bija Dāvida, Dāvids Ābrahāma dēls. **2** Ābrahāms dzemdina Īzaku, un Īzaks dzemdina Jēkabu, un Jēkabs dzemdina Jūdu un viņa brāļus. **3** Un Jūda dzemdina Vārecu un Cāru no Tamaras; un Vārecs dzemdina Hecronu, un Hecrons dzemdina Aramu. **4** Un Arams dzemdina Aminadabu, un Aminadabs dzemdina Nahšonu, un Nahšons dzemdina Zalmanu. **5** Un Zalmans dzemdina Boasu no Rahabas, un Boas dzemdina Obedu no Rutes, un Obeds dzemdina Isaju. **6** Un Isajus dzemdina ķēniņu Dāvidu, un ķēniņš Dāvids dzemdina Salamanu no Ūrijas sievas. **7** Un Salamans dzemdina Rekabeamu, un Rekabeams dzemdina Abiju, un Abija dzemdina Asu. **8** Un Asus dzemdina Jehošafatu, un Jehošafats dzemdina Jehoramu, un Jehorams dzemdina Ociju. **9** Un Ocija dzemdina Joatamu, un Joatams dzemdina Akacu, un Akacs dzemdina Eceķiju. **10** Un Eceķija dzemdina Manasu, un Manasus dzemdina Amonu, un Amons dzemdina Josiju. **11** Un Josija dzemdina Jekoniju un viņa brāļus ap to aizvešanu uz Bābeli. **12** Un pēc aizvešanas uz Bābeli Jekonija dzemdina Zaltiēli, un Zaltiēls dzemdina Corobabeli. **13** Un Corobabels dzemdina Abiudu, un Abiuds dzemdina Eliakimu, un Eliakims dzemdina Hacoru. **14** Un Hacors dzemdina Cadoku, un Cadoks dzemdina Aķimu, un Aķims dzemdina Eliudu. **15** Un Eliuds dzemdina Eleazaru, un Eleazars dzemdina Mattanu, un Mattans dzemdina Jēkabu. **16** Un Jēkabs dzemdina Jāzepu, Marijas vīru, no kuras ir piedzimis Jēzus, kas top saukts Kristus. **17** Tad nu pavisam no Ābrahāma līdz Dāvidam ir četrpadsmit augumi; un no Dāvida līdz aizvešanai uz Bābeli ir četrpadsmit augumi; un no aizvešanas uz Bābeli līdz Kristum četrpadsmit augumi. **18** Bet Jēzus Kristus piedzimšana bija tāda: kad Marija, viņa māte, Jāzepam bija saderēta, pirms tie nāca kopā, tā atradās grūta no Svētā Gara. **19** Bet Jāzeps, viņas vīrs, taisns

būdams un negribēdams tai kaunu darīt, gribēja to slepeni atstāt. **20** Bet viņam tā savā prātā domājot, redzi, Tā Kunga eņģelis sapnī parādījās sacīdams: Jāzep, tu Dāvida dēls, nebisties, Mariju, savu sievu, ņemt pie sevis; jo kas iekš tās dzimis, tas ir no Svētā Gara. **21** Un viņa dzemdēs dēlu, un Tā vārdu tev būs saukt Jēzus; jo Viņš izpestīs Savus ļaudis no viņu grēkiem. **22** Bet viss tas ir noticis, lai piepildītos, kas runāts no Tā Kunga caur to pravieti, kas saka: **23** “Redzi, tā jumprava būs grūta un dzemdēs Dēlu, un Viņa vārdu sauks Immanuels,” tas ir tulkots: “Dievs ar mums.” **24** Bet Jāzeps no miega uzmodies darīja, kā viņam Tā Kunga eņģelis bija pavēlējis, un ņēma savu sievu pie sevis; **25** Un viņu neatzina, līdz kamēr viņa bija dzemdējusi savu pirmdzimto Dēlu, un nosauca Viņa vārdu Jēzus.

2 Un kad Jēzus bija dzimis Bētleme iekš Jūdu zemes ķēniņa Hērodus laikā, redzi, tad gudri (vīri) no austruma zemes nāca uz Jeruzālemi un sacīja: **2** Kur ir Tas piedzimušais Jūdu ķēniņš? Jo mēs Viņa zvaigzni esam redzējuši austruma zemē un nākuši, Viņu pielūgt. **3** Kad ķēniņš Hērodus to dzirdēja, tad viņš izbijās un visa Jeruzāleme līdz ar viņu. **4** Un saaicinājis visus Jūdu augstos priesterus un rakstu mācītājus, viņš izklausināja no tiem, kur Kristum bija dzimt. **5** Un tie tam sacīja: “Bētleme iekš Jūdu zemes; jo tā ir rakstīts caur to pravieti: **6** “Un tu, Bētleme Jūdu zemē, tu nebūt neesi tā mazākā starp tiem lieliem kungiem no Jūda; jo no tevis nāks Tas Valdnieks, kas valdīs pār Maniem Israēla ļaudīm.”” **7** Tad Hērodus paslepen aicināja tos gudros un īsteni izklausināja no tiem to laiku, kad tā zvaigzne atspīdējusi. **8** Un viņš tos sūtīja uz Bētlemi un sacīja: ejat un izklausinājiēt it labi par To Bērnu un To atraduši atsakāt man, ka arī es nāku, To pielūgt. **9** Tie nu to ķēniņu dzirdējuši aizgāja. Un redzi, tā zvaigzne, ko tie austruma zemē bija redzējuši, gāja tiem priekšā, kamēr tā nāca un apstājās virsū, kur Tas Bērns bija. **10** Un to zvaigzni ieraudzījuši, tie priecājās ar varen lielu prieku. **11** Un namā iegājuši, tie atrada To Bērnu līdz ar

Mariju, Viņa māti, un pie zemes mezdamijs tie Viņu pielūdza; pēc tam, savu mantu atdārijuši, tie To apdāvināja ar zeltu un vīraku un mirrēm. **12** Un Dievs tiem parādīja sapnī, lai negriežās atpakaļ pie Hērodus; un tie aizgāja pa citu ceļu uz savu zemi. **13** Bet kad tie bija aizgājuši, redzi, tad Dieva eņģelis Jāzepam parādījās sapnī un sacīja: celies un ņem To Bērn un Viņa māti un bēdz uz Ēģiptes zemi un paliec tur, kamēr es tev sacīšu; jo Hērodus meklē To Bērn un nomaitāt. **14** Un cēlies viņš ņēma To Bērn un Viņa māti nakts laikā un aizgāja uz Ēģiptes zemi, **15** Un palika turpat, līdz kamēr Hērodus bija miris; ka piepildītos, ko Tas Kungs caur to pravieti bija runājis, kas saka: “No Ēģiptes zemes Es Savu Dēlu esmu aicinājis.” **16** Kad nu Hērodus redzēja, ka bija piekrāpts no tiem gudriem, tad viņš ļoti apskaitās un izsūtījis apkāva visus bērnus Bētleme un pa visu Bētleme tiesu, divus gadus vecus un vēl jaunākus, pēc tā laika, ko tas no tiem gudriem īsteni bija izklausinājis. **17** Tad piepildījās, ko pravietis Jeremija runājis sacīdams: **18** “Brēkšana ir dzirdēta Rāmā, žēlošanās, raudāšana un daudz kaukšanas. Rahēle apraud savus bērnus un negribās iepriecinājuma, jo to vairs nav.” **19** Bet kad Hērodus bija nomiris, lūk, tad Tā Kunga eņģelis sapnī parādījās Jāzepam Ēģiptes zemē **20** Un sacīja: celies un ņem To Bērn un Viņa māti, un ej uz Israēla zemi; jo tie ir nomiruši, kas Tā Bērna dvēseli meklēja. **21** Un viņš cēlās un ņēma To Bērn un Viņa māti, un nonāca Israēla zemē. **22** Bet kad viņš dzirdēja, Arhelaus Jūdu zemē valdām sava tēva Hērodus vietā, tad viņš bijās turp noiet; un sapnī no Dieva pamācīts, viņš atkāpās Galilejas robežās. **23** Un tur nonācis viņš apmetās tai pilsētā, ko sauc Nacareti, ka piepildītos, kas sacīts caur tiem praviešiem: “Viņš taps nosaukts Nacarietis.”

3 Tanīs dienās nāca Jānis, tas Kristītājs, un sludināja Jūdu zemes tuksnesī, **2** Sacīdams: “Atgriežaties no grēkiem, jo Debesu valstība ir tuvu klāt nākusi,” **3** Jo šis ir tas, no kā pravietis Jesaja runājis sacīdams: “Saucēja balss tuksnesī: “Sataisiet Tā Kunga ceļu; dariet līdzenas Viņa tekas.”” **4** Bet viņš, Jānis, valkāja kameļu spalvu

drēbes un ādas jostu ap saviem gurniem; un viņa barība bija siseņi un kameņu medus. **5** Tad izgāja pie viņa Jeruzāleme un visa Jūdu zeme un viss Jardānes apgabals, **6** Un tapa no viņa kristīti Jardānē, izsūdzēdami savus grēkus. **7** Un daudz farizeju un saduceju ieraudzījis nākam pie kristības, viņš uz tiem sacīja: “Jūs odžu dzimums, kas jums ir rādījis, izbēgt no nākamās dusmības? **8** Tāpēc nesiet pienākamus atgriešanās augļus. **9** Un nedomājiēt pie sevis sacīt: “Mums ir Ābrahāms par tēvu.” Jo Es jums saku, ka Dievs no šiem akmeņiem spēj jau pie saknes ir pielikts; tāpēc ikviens koks, kas nenes labus augļus, top nocirsts un ugunī iemests. **11** Es jūs gan kristīju ar ūdeni uz atgriešanos no grēkiem, bet kas pēc manis nāk, Tas ir jo spēcīgāks nekā es; Tam es neesmu cienīgs kurpes nest; Tas jūs kristīs ar Svēto Garu un ar uguni; **12** Tam vēteklis rokā, un Tas Savu klonu tīrīs caur caurim un sakrās Savus kviešus klētī, bet tās pelavas Viņš sadedzinās ar neizdzēšamu uguni.” **13** Tanī laikā Jēzus nāca no Galilejas uz Jardāni pie Jāņa, ka no tā taptu kristīts. **14** Bet Jānis Tam neļāva un sacīja: “Man vajadzētu no Tevis tapt kristītam, un Tu nāci pie manis?” **15** Bet Jēzus atbildēja un uz to sacīja: “Lai nu tā ir; jo tā mums pieklājās, piepildīt visu taisnību.” Tad viņš to Tam ļāva. **16** Un kad Jēzus bija kristīts, tad Viņš tūdaļ no ūdens izkāpa. Un redzi, debesis atvērās pār Viņu, un Jānis redzēja Dieva Garu kā balodi nolaižamies un uz Viņu nākam. **17** Un redzi, balss no debesīm sacīja: “Šis ir Mans mīlais Dēls, pie kā Man ir labs prāts.”

4 Tad Jēzus no Tā Gara tapa aizvests tuksnesī, ka no velna taptu kārdināts. **2** Un kad Viņš četrdesmit dienas un četrdesmit nakts bija gavējis, tad Viņam gribējās ēst. **3** Un tas kārdinātājs piestājās pie Viņa un sacīja: “Ja Tu esi Dieva Dēls, tad saki, lai šie akmeņi top par maizi.” **4** Un Viņš atbildēja un sacīja: “Stāv rakstīts: “Cilvēks nedzīvo no maizes vien, bet no ikkatra vārda, kas iziet no Dieva mutes.”” **5** Tad velns Viņu noveda sev līdz uz to svēto pilsētu un Viņu cēla pašā Dieva nama jumta galā. **6** Un uz

Viņu sacīja: “Ja Tu esi Dieva Dēls, tad nolaidies zemē! Jo stāv rakstīts: “Viņš Saviem eņģeļiem par Tevi pavēlēs, un tie Tevi uz rokām nesīs, ka Tu Savu kāju pie akmens nepiedauzīsi.””

7 Tad Jēzus uz to sacīja: “Atkal stāv rakstīts: “Dievu, savu Kungu, tev nebūs kārdināt.”” 8 Atkal velns to veda sev līdz uz ļoti augstu kalnu un Viņam rādīja visas pasaules valstis un viņu godību, 9 Un uz To sacīja: “To visu es Tev gribu dot, ja Tu zemē mezdamies mani pielūgsi.” 10 Tad Jēzus uz to sacīja: “Atkāpies, sātan! Jo stāv rakstīts: “Tev būs pielūgt Dievu, savu Kungu, un Viņam vien kalpot.”” 11 Tad velns Viņu atstāja. Un redzi, eņģeļi pie Viņa piestājās un Viņam kalpoja. 12 Bet Jēzus dzirdējis, Jāni esam nodotu, atkal gāja uz Galileju. 13 Un Nacareti atstājis, Viņš nāca un mājāja Kapernaumā, jūrmalas pilsētā Zebulona un Naftalus robežās, 14 Ka piepildītais, kas ir runāts caur pravieti Jesaju, kas tā saka: 15 “Zebulona zeme un Naftalus zeme uz jūrmalas pusi, Aizjardāne, pagānu Galileja, 16 Tie ļaudis, kas tumsībā sēž, redzējuši lielu gaišumu, un tiem, kas sēž nāves zemē un ēnā, gaisma uzlēkusi.” 17 No tā laika Jēzus iesāka sludināt un sacīt: “Atgriežaties no grēkiem, jo Debesu valstība tuvu klāt nākusi.” 18 Un staigādams pie Galilejas jūras, Jēzus ieraudzīja divus brāļus, Sīmani, kas nosaukts Pēteris, un Andreju, viņa brāli, tiklu jūrā metam, jo tie bija zvejnieki. 19 Un Viņš uz tiem sacīja: “Nāciet Man pakal, Es jūs darišu par cilvēku zvejniekiem.” 20 Un tūdaļ savus tiklus atstājuši, tie Viņam gāja pakal. 21 Un no turienes tālāki gājīs, Viņš ieraudzīja citus divus brāļus, Jēkabu, Cebedeja dēlu, un Jāni, viņa brāli, laivā ar savu tēvu Cebedeju savus tiklus lāpam, un Viņš tos sauca. 22 Tad tie tūdaļ to laivu un savu tēvu atstājuši, Viņam gāja pakal. 23 Un Jēzus izstaigāja visu Galileju, mācīdams viņu baznīcās un sludinādams to priecās mācību no tās valstības un dziedinādams tiem ļaudīm visas slimības un visas vājības. 24 Un Viņa slava izpauzās pa visu Sīriju, un pie Viņa atnesa visus neveselus, no dažādām sērgām un sāpēm pārņemtus un velna apsēstus un mēnessērdzīgus un melmeņu sērdzīgus, un Viņš tos darija veselus. 25 Un daudz ļaužu

Viņam gāja pakal no Galilejas un no tām desmit pilsētām un no Jeruzālemes un no Jūdu zemes un no viņpus Jardānes.

5 Bet kad Viņš tos ļaudis redzēja, tad Viņš uzkāpa uz kalnu un apsēdās, un Viņa mācekļi pie Viņa piestājās. 2 Un Savu muti atdarījis, Viņš tos mācīja un sacīja: 3 “Svētīgi tie, kas garā nabagi, jo Debesu valstība viņiem pieder. 4 Svētīgi tie, kam ir bēdas, jo tie taps iepriecināti. 5 Svētīgi tie lēnprātīgie, jo tie to zemi iemantos. 6 Svētīgi tie, kas izsalkuši un kam slāpst pēc taisnības, jo tie taps piepildīti. 7 Svētīgi tie sirdsžēlīgie, jo tie žēlastību dabūs. 8 Svētīgi tie sirdsšķīstie, jo tie Dievu redzēs. 9 Svētīgi tie, kas mieru tur, jo tie taps saukti Dieva bērni. 10 Svētīgi tie, kas taisnības dēļ vajāti, jo Debesu valstība viņiem pieder. 11 Svētīgi jūs esat, ja Manis dēļ jūs lamā un vajā un visu ļaunu par jums runā, melodami. 12 Esat priecīgi un liksmi, jo jūsu alga ir liela debesis; jo tā tie vajājuši tos praviešus, kas priekš jums bijuši. 13 Jūs esat tās zemes sāls; ja nu sāls nelietīga, ar ko tad to sāls? Tā neder vairs nekam, bet tikai ārā metama un no ļaudīm saminama. 14 Jūs esat tās pasaules gaišums; pilsēta, kas stāv kalnā, nevar būt apslēpta. 15 Tā arī sveci iededzinājis, neviens to neliek apakš pūra, bet uz lukturi; tad tā visiem spīd, kas ir namā. 16 Tāpat lai jūsu gaisma spīd ļaužu priekšā, ka tie ierauga jūsu labos darbus un godā jūsu Tēvu, kas ir debesis. 17 Nedomājiet, ka Es esmu nācis, atnest bauslību un praviešus. Es neesmu nācis atnest, bet piepildīt. 18 Jo patiesi, Es jums saku: tiekams debess un zeme zudīs, nezudīs neviena, ne vismazākā rakstu zīmīte jeb raksta galiņš no bauslības, tiekams viss notiek. 19 Tāpēc, ja kas vienu no šiem vismazākiem baušļiem atmetis un ļaudis tā mācīs, tas taps dēvēts tas vismazākais Debesu valstībā: bet ja kas darīs un mācīs, tas taps dēvēts liels Debesu valstībā. 20 Jo Es jums saku: ja jūsu taisnība nav labāka nekā to rakstu mācītāju un farizeju, tad jūs Debesu valstībā nenāksiet. 21 Jūs esat dzirdējuši, ka vecajiem ir sacīts: tev nebūs nokaut; un kas nokauj, tas būs sodāms caur tiesu. 22 Bet Es jums saku: kas ar savu brāli dusmo, tas

būs sodāms caur tiesu; bet kas uz savu brāli saka: raka(nevērtīgs)! Tas būs sodāms caur augsto tiesu; bet kas saka: ģeķi(bezdievis)! Tas būs sodāms elles ugunī. (Geenna g1067) 23 Tāpēc, kad tu savu dāvanu uz altāra upurē un turpat atminies, ka tavam brālim kas ir pret tevi, 24 Tad atstāj tur altāra priekšā savu dāvanu un noeļ, saderies(izlīgsti) papriekš ar savu brāli, un tad nāc un upurē savu dāvanu. 25 Esi labprātīgs savam pretiniekam drīz, kamēr ar viņu vēl esi uz ceļa, ka pretinieks tevi nenodod soģim, un soģis tevi nenodod sulainim, un tu netopi iemests cietumā. 26 Patiesi, Es tev saku, tu no turienes neiziesi, kamēr nenomaksāsi pēdējo artavu. 27 Jūs esat dzirdējuši, ka vecajiem ir sacīts, tev nebūs laulību pārkāpt. 28 Bet Es jums saku, ka ikviens, kas sievu uzskata, to iekārdomamies, tas ar viņu laulību jau pārkāpis savā sirdī. 29 Bet ja tava labā acs tevi apgrēcina, izrauj to un met nost; jo tas tev labāki, ka viens no taviem locekļiem pazūd, nekā kad visa tava miesa top iemesta ellē. (Geenna g1067) 30 Un ja tava labā roka tevi apgrēcina, nocērt to un met nost; jo tas tev labāki, ka viens no taviem locekļiem pazūd, nekā kad visa tava miesa top iemesta ellē. (Geenna g1067) 31 Ir arī sacīts: kas no savas sievas šķirās, tas lai tai dod šķiršanās grāmatu. 32 Bet Es jums saku: kas no savas sievas šķirās bez vien maucības vainas dēļ, tas viņu spiež laulību pārkāpt; un ja kas atšķirtu precē, tas pārkāpj laulību. 33 Jūs vēl esat dzirdējuši, ka vecajiem ir sacīts: tev nebūs nepatiesi zvērēt, bet Tam Kungam turēt, ko tu zvērēdams esi solījis. 34 Bet Es jums saku, ka jums ne pavisam nebūs zvērēt, nedz pie debess, jo tā ir Dieva goda krēsls, 35 Nedz pie zemes, jo tā ir Viņa kāju pamesls, nedz pie Jeruzālemes, jo tā ir tā lielā ķēniņa pilsēta. 36 Tev arī nebūs zvērēt pie savas galvas, jo tu nespēji nevienu matu ne baltu pataisīt ne melnu. 37 Bet jūsu vārds lai ir: jā, jā! nē, nē! kas pāri par to, tas ir no ļauna. 38 Jūs esat dzirdējuši, ka ir sacīts: aci pret aci un zobu pret zobu. 39 Bet Es jums saku, ka jums nebūs pretī stāvēt tam ļaunam, bet kas tevi vaigā sit labajā pusē, tam sniedz arī otru. 40 Un kas ar tevi grib tiesāties un ņemt

tavus svārkus, tam palaid arī to uzvalku. 41 Un kas tevi dzen vienu jūdzi, ar to paeļ divus. 42 Dod tam, kas tevi lūdz, un neatraujies no tā, kas ko no tevis grib aizņemt. 43 Jūs esat dzirdējuši, ka ir sacīts: tev būs savu tuvāko mīlēt un savu ienaidnieku ienīdēt. 44 Bet Es jums saku: mīļojiet savus ienaidniekus, svētījiet tos, kas jūs nolād, dariet labu tiem, kas jūs ienīst, un lūdziet par tiem, kas jūs kaitina un vajā, 45 Ka jūs topat sava debesu Tēva bērni; jo Viņš liek Savai saulei uzlēkt pār ļauniem un labiem un liek lietum līt pār taisniem un netaisniem. 46 Jo ja jūs tos vien mīļojiet, kas jūs mīļo, kāda alga jums nākas? Vai muitnieki nedara tāpat? 47 Un kad jūs sveicinājiet tikai savus brāļus, ko teicamu jūs dariet? Vai muitnieki nedara tāpat? 48 Tāpēc esat pilnīgi, tā kā jūsu Tēvs debesīs ir pilnīgs.

6 Nemiet vērā, ka savas nabagu dāvanas nedodat cilvēku priekšā, lai šie jūs redz; citādi jums nav nekādas algas pie sava Tēva debesīs. 2 Kad tu nu nabagus apdāvē, tad neliec savā priekšā trumetes pūst, tā kā tie liekuļi dara baznīcās un ielās, lai no ļaudīm top godināti. Patiesi, Es jums saku, tiem jau ir sava alga. 3 Bet kad tu nabagus apdāvē, tad lai tava kreisā roka nezina, ko labā dara, 4 Tā ka tava dāvināšana paliek apslēpta; un tavs Tēvs, kas redz slepenībā, Tas tev to atmaksās gaismā. 5 Un kad tu Dievu lūdzi, tad neturies kā tie liekuļi, jo tiem patīk stāvēt un Dievu lūgt baznīcās un ielu stūros, lai no ļaudīm top redzēti. Patiesi, Es jums saku, tiem jau ir sava alga. 6 Bet kad tu Dievu lūdzi, tad ej savā kambarī un, savas durvis aizslēdzis, pielūdzi savu Tēvu slepenībā, un tavs Tēvs, kas redz slepenībā, Tas tev to atmaksās gaismā. 7 Bet Dievu lūdzot neplāpājiet kā tie pagāni; jo tie domā, ka tie savas plāpāšanas dēļ top paklausīti. 8 Tad nu nepaliekat tiem līdzīgi; jo jūsu Tēvs gan zina, kā jums vajag, pirms jūs Viņu lūdzat. 9 Tāpēc jums būs tā lūgt: "Mūsu Tēvs debesīs. Svētīts lai top Tavs vārds. 10 Lai nāk Tava valstība. Tavs prāts lai notiek kā debesīs tā arī virs zemes. 11 Mūsu dienīšku maizi dod mums šodien. 12 Un piedod mums

mūsu parādus, kā arī mēs piedodam saviem parādniekiem. **13** Un neievedi mūs kārdināšanā; bet atpestī mūs no tā ļauna. Jo Tev pieder tā valstība un tas spēks un gods mūžīgi. Āmen.” **14** Jo kad jūs cilvēkiem viņu noziegumus piedodat, tad jums jūsu Debesu Tēvs arīdzan piedos. **15** Bet ja jūs cilvēkiem viņu noziegumus nepiedodat, tad jums jūsu Debesu Tēvs jūsu noziegumus arī nepiedos. **16** Un kad jūs gavējat, tad neesat saiguši kā tie liekuļi, jo tie dara savus vaigus nejaukus, lai ļaudīm kā gavētāji izrādās. Patiesi, Es jums saku, tiem jau ir sava alga. **17** Bet tu gavēdams svaidi savu galvu un mazgā savu vaigu, **18** Ka tu nerādies ļaudīm gavēdams, bet savam Tēvam, kas redz slepenībā. Un tavš Tēvs, kas redz slepenībā, Tas tev to atmaksās gaismā. **19** Nekrājiet sev mantas virs zemes, kur kodes un rūsa tās maitā, un kur zagļi rok un zog; **20** Bet krājiet sev mantas debesis, kur ne kodes ne rūsa tās nemaitā, un kur zagļi nerok un nezog. **21** Jo kur jūsu manta, tur būs arī jūsu sirds. **22** Acs ir miesas spīdekļis; ja nu tava acs skaidra, tad visa tava miesa būs gaiša. **23** Bet ja tava acs kaitīga, tad visa tava miesa būs tumša. Ja nu tas gaišums iekš tevis ir tumsība, cik liela būs tā tumsība pati? **24** Neviens diviem kungiem nevar kalpot; jo tas vienu ienīdis un otru mīlē, jeb tas vienam pieķersies un otru atmetīs. Jūs nevarat kalpot Dievam un mantai. **25** Tāpēc Es jums saku: nezūdāties savas dzīvības pēc, ko ēdisiet un dzersiet; nedz arī par savām miesām, ar ko ģērbsities. Vai dzīvība nav labāka nekā barība? Un vai miesas nav labākas nekā drēbes? **26** Skatāties uz putniem gaisā: ne tie sēj, ne tie plauj, ne tie sakrāj šķūņos, un jūsu Debesu Tēvs tos baro. Vai tad jūs neesat daudz labāki nekā viņi? **27** Kurš jūsu starpā savam mūžam var pielikt vienu olekti, jebšu tas tādēļ bēdājās? **28** Un kāpēc jūs zūdāties apģērba dēļ? Mācāties pie puķēm laukā, kā tās aug. Ne tās strādā, ne tās vērpj; **29** Tomēr Es jums saku, ka pat Salamans visā savā godībā tā nav bijis apģērbts kā viena no tām. **30** Ja tad Dievs tā ģērbj zāli laukā, kas šodien stāv un rītu krāsnī top iemesta, vai tad ne daudz vairāk jūs? Ak jūs mzticīgie! **31** Tāpēc jums nebūs zūdīties nedz sacīt: ko ēdisim, jeb

ko dzersim, jeb ar ko ģērbsimies? **32** Jo pēc visa tā pagāni dzenās; jo jūsu Debesu Tēvs zina, ka jums visa tā vajag. **33** Bet dzenaties papriekš pēc Dieva valstības un pēc Viņa taisnības, tad jums visas šās lietas taps piemestas. **34** Tāpēc nezūdāties nākošā rīta pēc, jo ritdiena pati par sevi zūdisies. Ir diezgan, ka ikvienai dienai savas pašas bēdas.

7 Netiesājiet, lai jūs netopat tiesāti. **2** Jo ar kādu tiesu jūs tiesājiet, jūs tapsiet tiesāti, un ar kādu mēru jūs mērojat, jums taps atmērots. **3** Un ko tu redzi skabargu sava brāļa acī, bet baļķi savā acī tu nenomani? **4** Jeb kā tu sacīsi uz savu brāli: laid, es izvilkšu to skabargu no tavas acs, - un redzi, baļķis ir tavā pašā acī? **5** Tu liekuli, velc papriekš to baļķi no savas acs un tad pielūko izvilkt to skabargu no sava brāļa acs. **6** Nedodiet to svētumu suņiem un nemetiet savas pērles cūkām priekšā, ka tās ar savām kājām viņas nesamin un atgriezdamās jūs nesaplosa. **7** Lūdziet, tad jums taps dots; meklējiet, tad jūs atradīsiet; klausziniet, tad jums taps atvērts. **8** Jo ikviens, kas lūdzās, dabū, un kas meklē, atrod, un tam, kas klauszina, top atvērts. **9** Jeb kurš cilvēks ir jūsu starpā, kas savam dēlam, kad tas maizes lūdzās, dotu akmeni? **10** Jeb kad tas zivi lūdzās, tam dotu čūsku? **11** Ja tad jūs, ļauni būdami, zināt saviem bērniem dot labas dāvanas, vai jo vairāk jūsu Tēvs debesis nedos laba tiem, kas Viņu lūdz? **12** Tad nu visu, ko jūs gribat, lai cilvēki jums dara, tāpat dariet arī jūsu viņiem. Jo šī ir tā bauslība un tie pravieši. **13** Ieejat caur tiem šauriem vārtiem, jo tie vārti ir plati un tas ceļš ir plats, kas aizved uz pazušanu, un to ir daudz, kas caur tiem ieiet. **14** Un tie vārti ir šauri un šaurs tas ceļš, kas aizved uz dzīvību, un to ir maz, kas to atrod. **15** Bet sargājieties no tiem viltīgiem praviešiem, kas pie jums nāk avju drēbēs, bet no iekšpuses tie ir plēsīgi vilki. **16** Pēc viņu augļiem jums tos būs pazīt. Kas var lasīt vīnogas no ērkšķiem, jeb vīģes no dadziem? **17** Tāpat ikkatrs labs koks nes labus augļus, bet nelāga koks nes nelabus augļus. **18** Labs koks nevar nest nelabus augļus, un nelāga koks nevar nest labus augļus. **19** Ikkatrs koks, kas nenes labus augļus,

top nocirsts un ugunī iemests. **20** Tāpēc pēc viņu augļiem jums tos būs pazīt. **21** Ne ikkatrs, kas uz Mani saka: Kungs! Kungs! ieies Debesu valstībā; bet tas, kas Mana debes'Tēva prātu dara. **22** Daudzi uz Mani sacīs tanī dienā: Kungs! Kungs! Vai mēs Tavā vārdā neesam nākošas lietas sludinājuši? Vai mēs Tavā vārdā neesam velnus izdzinuši? Vai mēs Tavā vārdā neesam daudz varenus darbus darījuši? **23** Un tad Es tiem it skaidri sacīšu: Es nekad jūs neesmu pazinis; ejat nost no Manis, jūs ļaundarītāji. **24** Tāpēc ikvienu, kas šos Manus vārdus dzird un dara, to Es līdzināšu kādam gudram vīram, kas savu namu uztaisījis uz klints kalna. **25** Kad nu stiprs lietus lija un straumes nāca un vēji pūta un piesitās pie tā nama, tad tas tomēr neapgāzās; jo tas bija uztaisīts uz klints. **26** Un ikviens, kas šos Manus vārdus dzird un nedara, tas taps līdzināts ģeķim, kas savu namu uztaisījis uz smiltīm. **27** Kad nu stiprs lietus lija un straumes nāca un vēji pūta un sitās pie tā nama, tad tas apgāzās un gāja viss postā. **28** Un notikās, kad Jēzus šos vārdus bija beidzis, tad tie ļaudis izbrīnījās par Viņa mācību. **29** Jo Viņš tos mācīja tā kā pats varena, un nekā tie rakstu mācītāji.

8 Un kad Viņš no kalna nogāja, tad daudz ļaužu Viņam staigāja pakaļ. **2** Un redzi, viens spītālgis virs nāca, un Viņa priekšā metās zemē un sacīja: "Kungs, ja Tu gribi, Tu mani gan vari šķīstīt." **3** Un Jēzus roku izstiepis viņu aizskāra un sacīja: "Es to gribu, topi šķīsts!" Un tūda! tas tapa šķīsts no savas spītālības. **4** Un Jēzus uz to sacīja: "Pielūko un nesaki to nevienam, bet noej un rādies priesterim un upurē to dāvanu, ko Mozus pavēlējis, tiem par liecību." **5** Bet kad Jēzus Kapernaumā iegāja, tad viens virsnieks nāca pie Viņa, To lūdza **6** Un sacīja: "Kungs, mans kalps guļ melneņu sērdzīgs mājās un cieš lielas mokas." **7** Un Jēzus uz to sacīja: "Es gribu nākt un to veselu darīt." **8** Un tas virsnieks atbildēja un sacīja: "Kungs, es neesmu cienīgs, ka Tu nāci apakš mana jumta, bet saki vienu vārdu, tad mans kalps kļūs vesels. **9** Jo arī es esmu cilvēks apakš valdīšanas, un apakš manis ir karavīri; un kad es vienam saku: Ej! Tad viņš

iet, - un otram: Nāc šurp! Tad viņš nāk, - un savam kalpam: Dari to! Tad viņš dara." **10** Kad Jēzus to dzirdēja, tad Viņš brīnījās un sacīja uz tiem, kas Viņam staigāja pakaļ: "Patiesi, Es jums saku, ka iekš Israēla Es neesmu atradis tādu ticību. **11** Bet Es jums saku, ka daudzi nāks no rīta un no vakara puses un sēdēs ar Ābrahāmu, Īzaku un Jēkabu Debesu valstībā. **12** Bet tie valstības bērni taps izstumti galējā tumsībā; tur būs kaukšana un zobu tricēšana." **13** Un Jēzus sacīja uz to virsnieku: "Ej, lai tev notiek, kā tu ticēji." Un viņa kalps palika vesels tanī pašā stundā. **14** Un Pētera namā nācis, Jēzus redzēja viņa sievas māti ar drudzi guļam. **15** Un Tas satvēra viņas roku, tad drudzis no viņas atstājās, un viņa uzcēlusies tiem kalpoja. **16** Un kad vakars metās, tad tie atveda pie Viņa daudz velna apsēstus, un Viņš izdzina tos garus caur vārdu un dziedināja visus sērdzīgos; **17** Ka piepildītos, ko praviētis Jesaja runājis sacīdams: "Viņš ņēma uz sevi mūsu vājības un nesa mūsu sārgas." **18** Bet lielus ļaužu pulkus pie Sevis redzēdams, Jēzus pavēlēja uz otru malu pārcelties. **19** Un viens rakstu mācītājs atnāca un uz Viņu sacīja: "Mācītāj, es Tev iešu pakaļ, kurp Tu iesi." **20** Un Jēzus uz to sacīja: "Lapsām ir alas un putniem apakš debess ir ligzdas, bet Tam Cilvēka Dēlam nav, kur likt Savu galvu." **21** Un cits no Viņa mācekļiem uz Viņu sacīja: "Kungs, vēli man papriekš noiet un aprakt savu tēvu." **22** Bet Jēzus uz to sacīja: "Nāc Man pakaļ, un lai miroņi savus miroņus paši aprok." **23** Un Viņš iekāpa laivā un Viņa mācekļi Viņam gāja līdz. **24** Un redzi, liela vētra pacēlās jūrā, ka laiva vilņiem tapa pārņemta, un Viņš gulēja. **25** Un tie mācekļi piegājuši Viņu modināja un sacīja: "Kungs, palidzi mums, mēs grimstam!" **26** Un Viņš uz tiem sacīja: "Jūs maziticīgie, kam esat tik bailīgi?" Un Viņš cēlās, apsauca vēju un jūru, tad palika it klusu. **27** Bet tie cilvēki brīnīdamies sacīja: "Kas Tas tāds, ka vēji un jūra Tam paklausa?" **28** Un otrā jūrmalā nākot Ģerģesiešu tiesā Viņu sastapa divi velna apsēsti, no kapiem nākdami, ļoti nikni, tā ka neviens nedrīkstēja pa to ceļu staigāt. **29** Un redzi, tie brēkdami sacīja: "Kas mums ar Tevi, Jēzu, Tu

Dieva Dēls? Vai Tu esi nācis priekšlaikus, mūs mocīt?” **30** Bet tālu no viņiem bija liels cūku pulks ganībā. **31** Un tie velni Viņam lūdza un sacīja: “Ja Tu mūs izdzen, tad atvēli mums, ieskriet tai cūku pulkā.” **32** Un Viņš uz tiem sacīja: “Ejat!” Un izbēguši tie ieskrēja tai cūku pulkā, un redzi, viss cūku pulks iegāzās no kraujas jūrā un noslika ūdenī. **33** Un tie gani bēga un nākuši pilsētā pasludināja visu to un, kas ar tiem apsēstiem bija noticis. **34** Un redzi, visa pilsēta izgāja Jēzum pretī. Un kad tie Viņu redzēja, tad tie lūdza, ka Viņš aizietu no viņu robežām.

9 Un laivā kāpis Viņš cēlās pāri un nāca Savā pilsētā. **2** Un lūk, pie Viņa atnesa melmeņu sērdzīgu, tas gulēja gultā. Kad nu Jēzus redzēja viņu ticību, tad Viņš sacīja uz to melmeņu sērdzīgo: “Nemies drošu sirdi, Mans dēls, tavi grēki tev piedoti.” **3** Un lūk, kādi no tiem rakstu mācītājiem runāja paši pie sevis: “Šis zaimo Dievu.” **4** Un Jēzus redzēja viņu domas un sacīja: “Kāpēc jūs domājat ļaunu savās sirdīs? **5** Kas ir vieglāki? Vai sacīt: “Teve tavi grēki top piedoti,” Vai sacīt: “Celies un staigā?” **6** Bet lai jūs zināt, Tam Cilvēka Dēlam varu esam virs zemes grēkus piedot,” (tad Viņš uz to melmeņu sērdzīgo sacīja:) “Celies, ņem savu gultu un ej uz mājām.” **7** Un viņš cēlās un gāja mājās. **8** Kad tie ļaudis to redzēja, tad tie brīnījās un teica Dievu, kas tādu varu cilvēkiem devis. **9** Un kad Jēzus no turienes aizgāja, tad Viņš redzēja vienu cilvēku pie muitas būdas sēžam, vārdā Mateju (jeb: Levi), un uz to sacīja: “Nāc Man pakal.” Un tas cēlās un gāja Viņam pakal. **10** Un notikās, Tam pie galda sēžot viņa namā, redzi, daudz muitnieku un grēcinieku nāca un sēdēja līdz ar Jēzu un Viņa mācekļiem pie galda. **11** Kad tie farizeji to redzēja, tad tie sacīja uz Viņa mācekļiem: “Kāpēc jūsu mācītājs ēd ar muitniekiem un grēciniekiem?” **12** Bet to dzirdējis Jēzus uz tiem sacīja: ‘Veseliem ārsta nevajag, bet neveseliem. **13** Tad ejat nu un mācāties, kas tas ir: “Man patīk žēlastība un ne upuris!” Jo Es neesmu nācis, taisnus aicināt pie atgriešanās no grēkiem, bet grēciniekus.” **14** Tad

Jāņa mācekļi pie Viņa nāca un sacīja: “Kāpēc mēs un tie farizeji tik daudz gavējam, un Tavi mācekļi negavē?” **15** Un Jēzus uz tiem sacīja: “Vai kāzu ļaudis var bēdāties, kamēr brūtgāns pie viņiem? Bet nāks dienas, kad tas brūtgāns viņiem būs atņemts, un tad tie gavēs. **16** Un neviens nelāpa vecas drēbes ar jaunas vadmalas ielāpu, jo tas ielāps noplist no tām drēbēm un plīsums paliek lielāks. **17** Un jaunu vīnu nelej vecos ādas traukos, citādi tie trauki plīst, un vīns izgāžas, un tie trauki iet bojā. Bet jaunu vīnu lej jaunajos traukos, tad abi kopā paliek veseli.” **18** Un Viņam ar tiem tā runājot, redzi, viens virsnieks nāca un Viņa priekšā metās zemē un sacīja: “Mana meita nupat nomirusi, bet nāc un liec Savu roku uz viņu, tad tā taps dzīva.” **19** Un Jēzus piecēlies gāja tam pakal ar Saviem mācekļiem. **20** (Un redzi, viena sieva, kas divpadsmit gadus bijusi asins sērdzīga, nāca no aizmugures un aizskāra Viņa drēbju vili. **21** Jo tā sacīja pati pie sevis: “Kaut vien Viņa drēbes varētu aizskart, tad es paliktu vesela.” **22** Tad Jēzus atgriezās un to ieraudzījis sacīja: “Nemies drošu sirdi, Mana meita! Tava ticība tev palīdzējusi.” Un tā sieva palika vesela tanī pašā stundā.) **23** Kad nu Jēzus tā virsnieka namā nāca un redzēja tos stabulniekus un to ļaužu troksni, **24** Tad Viņš uz tiem sacīja: “Atkāpjaties! Jo tā meitene nav mirusi, bet gul.” Bet tie par Viņu smējās. **25** Bet kad tas ļaužu pulks bija izdzīts, tad Viņš gāja iekšā un to satvēra pie rokas. Tad tā meitiņa cēlās augšām. **26** Un šī slava tapa daudzīnāta pa visu to zemi. **27** Un kad Jēzus no turienes aizgāja, tad divi akli Viņam nāca pakal brēkdami un sacīdami: “Tu Dāvida dēls, apžēlojies par mums!” **28** Un Viņam namā ieejot tie aklie piestājās, un Jēzus uz tiem sacīja: “Vai jūs ticat, ka Es spēju to darīt?” Tie uz Viņu sacīja: “Ticam gan, Kungs.” **29** Tad Tas aizskāra viņu acis sacīdams: “Lai jums notiek pēc jūsu ticības.” **30** Un viņu acis tapa atvērtas. Un Jēzus tiem stipri aizliedza un sacīja: “Pielūkojiet, ka neviens to nedabū zināt.” **31** Bet tie aizgājuši Viņu izslavēja pa visu to zemi. **32** Kad nu tie bija aizgājuši, redzi, tad pie Viņa atnesa cilvēku, kas bija mēms un

velna apsēsts. **33** Un kad velns bija izdzīts, tad tas mēmais runāja. Un tie ļaudis brīnījās un sacīja: “Tas vēl nekad iekš Israēla nav redzēts.” **34** Bet tie farizeji sacīja: “Viņš izdzen velnus caur velnu virsnieku.” **35** Un Jēzus gāja apkārt pa visām pilsētām un miestiem, mācīdams viņu baznīcās un sludinādams to priecas mācību no Tās Valstības un dziedinādams tiem ļaudīm visas sērgas un visas vājības. **36** Un kad Viņš tos ļaužu pulkus redzēja, tad Viņam sirds par tiem iežēlojās, jo tie bija izklīduši un pamesti, kā avis, kam nav gana. **37** Tad Viņš uz Saviem mācekļiem sacīja: “Pļaujama gan daudz, bet maz pļāvēju. **38** Tāpēc lūdziet tā pļaujamā Kungu, lai izdzen strādniekus Savā pļaujamā.”

10 Un Savus divpadsmit mācekļus pieaicinājis, Viņš tiem deva varu pār nešķīstiem gariem, tos izdzīt un dziedināt visas sērgas un visas vājības. **2** Bet to divpadsmit apustuļu vārdi ir šie: tas pirmais Sīmanis, kas top saukts Pēteris, un Andrejs, viņa brālis; Jēkabs, Cebedeja dēls, un Jānis, viņa brālis; **3** Filips un Bērtulis, Toms un Matejs, tas muitnieks, Jēkabs, Alfeja dēls, un Lebejs ar pavārdu Taddejs; **4** Sīmanis no Kānas un Jūdas Iskariots, kas Viņu arī nodeva. **5** Šos divpadsmit Jēzus izsūtīja, tiem pavēlēdams un sacīdams: “Nenoejat uz pagānu ceļu un neieejat Samariešu pilsētā. **6** Bet ejat visvairāk pie tām pazudušām avīm no Israēla cilts. **7** Bet izgājuši pasludiniet un sakiet: “Debesu valstība ir tuvu klāt nākusi.” **8** Dziedinājiet sērdzīgus, šķīstiet spitāligus, uzmodinājiet mirušus, izdzeniet velnus. Bez maksas to esat dabūjuši, bez maksas to dodiet. **9** Neiegādājieties zelta nedz sudraba nedz vara savās jostās, **10** Ne kulīti uz ceļu, nedz divus svārkus, nedz kurpes, nedz zizli, jo strādniekam sava barība nākas. **11** Un kurā pilsētā jeb miestā jūs nāksiet, izmeklējat, kas tur vērts, un tur paliekat, tiekams jūs no turienes iziesiet. **12** Un namā iegājuši sveicināt to. **13** Un ja tas nams ir vērts, tad jūsu miers pār to nāks, bet ja tas nav vērts, tad jūsu miers pie jums atkal atgriezīsies. **14** Un ja kas laban jūs negrib uzņemt nedz klausīt jūsu vārdus, tad izejat no tā nama vai no tās pilsētas, un nokratiet pišļus no savām kājām. **15** Patiesi, Es jums saku:

“Sodomas un Gomoras zemei vieglāki nāksies soda dienā nekā tādai pilsētai.” **16** Redzi, Es jūs sūtu kā avis vilku starpā; tāpēc esat gudri kā čūskas un bez viltus kā baloži. **17** Bet sargāties no cilvēkiem, jo tie jūs nodos savās tiesās un jūs šaustīs savās baznīcās. **18** Un jūs tapsiet vesti Manis dēļ valdnieku un ķēniņu priekšā, viņiem un tiem pagāniem par liecību. **19** Kad tie nu jūs nodos, tad nebēdājieties, kā un ko jūs runāsi, jo tanī pašā stundā jums taps dots, kas jums jārunā. **20** Jo jūs neesat tie runātāji, bet jūsu Tēva Gars ir tas runātājs iekš jums. **21** Bet tur brālis brāli nodos pie nāves un tēvs dēlu; un bērni celsies pret vecākiem un tos nonāvēs. **22** Un jūs būsiet ienīdēti no visiem Mana Vārda dēļ. Bet kas pastāv līdz galam, tas taps izglābts. **23** Bet kad tie jūs vajā šinī pilsētā, tad bēgat uz citu. Patiesi, Es jums saku: jūs nebūsiat vēl izstaigājuši Israēla pilsētas, tiekams Tas Cilvēka Dēls nāks. **24** Māceklis nav augstāks pār savu mācītāju, nedz kalps pār savu kungu. **25** Tas ir māceklim gan, kad tas top kā viņa mācītājs, un kalps kā viņa kungs; kad tie to nama kungu saukuši (par) Belcebulu, tad jo vairāk viņa saimi. **26** Tāpēc nebīstieties no tiem. Jo nekas nav apslēpts, kas nenāks gaismā, nedz slepens, kas netaps zināms. **27** Ko Es jums saku tumsībā, to runājat gaismā; un kas jums klusiņām sacīts ausi, to sludinājiat uz jumtiem. **28** Un nebīstieties no tiem, kas miesu nokauj un dvēseli nevar nokaut; bet bīstaties vairāk no tā, kas miesu un dvēseli var nomaitāt ellē. (Geenna g1067) **29** Vai divi zvirbuli netop pirkti par vienu artavu? Un neviens no tiem nekrīt zemē bez jūsu Tēva. **30** Bet arī jūsu galvas mati visi ir skaitīti. **31** Tāpēc nebīstieties: jūs esat labāki nekā daudz zvirbuli. **32** Tad nu ikkatru, kas Mani apliecinās cilvēku priekšā, to arī Es apliecināšu Sava Tēva priekšā, kas ir debesis. **33** Bet kas Mani aizlieds cilvēku priekšā, to Es arīdzan aizliegšu Sava Tēva priekšā, kas ir debesis. **34** Nedomājiet, ka Es esmu nācis, mieru atnest virs zemes; Es neesmu nācis, mieru atnest, bet zobenu. **35** Es esmu nācis, cilvēku savest ienaidā ar viņa tēvu, un meitu ar viņas māti, un vedeklu ar viņas vīra māti. **36** Un cilvēka ienaidnieki

būs viņa paša mājas ļaudis. **37** Kas tēvu un māti vairāk mīlo nekā Mani, tas Manis nav vērts, un kas dēlu vai meitu vairāk mīlo nekā Mani, tas Manis nav vērts. **38** Un kas savu krustu uz sevi neņem un Man neiet pakaļ, tas Manis nav vērts. **39** Kas savu dzīvību atrod, tam tā zudīs, un kam Manis dēļ dzīvība zūd, tas to atradīs. **40** Kas jūs uzņem, tas Mani uzņem, un kas Mani uzņem, tas uzņem To, kas Mani sūtījis. **41** Kas pravieti uzņem pravieša vārdā, tas pravieša algu dabūs; un kas taisnu uzņem taisnā vārdā, tas taisnā algu dabūs. **42** Un kas vienu no šiem vismazākiem dzirdinās tikai ar vienu biķeri auksta ūdens, tāpēc ka tam ir mācekļa vārds, patiesi, Es jums saku, tam sava alga neizdīs.”

11 Un notikās pēc tam, kad Jēzus Saviem divpadsmit mācekļiem tās pavēles bija devis, tad Viņš no turienes aizgāja, mācīt un sludināt viņu pilsētās. **2** Un kad Jānis cietumā par Kristus darbiem dzirdēja, tad viņš sūtīja divus no saviem mācekļiem, **3** Un tam lika sacīt: “Vai Tu esi Tas, kam būs nākt, jeb vai mums būs citu gaidīt?” **4** Un Jēzus atbildēja un uz tiem sacīja: “Noejat un atsakāt Jānim, ko jūs dzirdat un redzat: **5** Akli redz, tizli iet, spītāīgi top šķīsti, kurli dzird, miroņi ceļas augšām, un nabagiem prieka vēsts top sludināta. **6** Un svētīgs ir, kas pie Manis neapgrēcinās.” **7** Kad tie nu aizgāja, tad Jēzus iesāka runāt uz tiem ļaudīm par Jāni: “Ko jūs esat izgājuši tuksnesī skatīties? Vai kādu niedri, ko vējš šurpu turpu šaubā? **8** Jeb ko jūs esat izgājuši redzēt? Vai kādu cilvēku mikstās drēbēs? Redziet, kas mikstas drēbes valkā, tie ir ķēniņu namos. **9** Jeb ko jūs esat izgājuši redzēt? Vai kādu pravieti? Tiešām, Es jums saku, tas arī augstāks nekā pravietis. **10** Jo šis ir tas, par ko rakstīts: “Redzi, Es sūtu Savu eņģeli Tavā priekšā, kam ceļu priekš Tevis būs sataisīt.” **11** Patiesi, Es jums saku: “No tiem, kas no sievām dzimuši, neviens nav cēlies, kas lielāks nekā Jānis, tas Kristītājs; bet tas mazākais Debesu valstībā ir lielāks pār viņu. **12** Bet no Jāņa tā Kristītāja laika līdz tagad Debesu valstībā ar varu laužas iekšā; un tie varas darītāji to rauj. **13** Jo visi pravieši un bauslība līdz Jānim sludinājuši par to, kas bija nākams. **14** Un ja jūs

gribat pieņemt: viņš ir Elija, kam bija jānāk. **15** Kam ausis dzirdēt, tas lai dzird. **16** Bet kam Es šo cilti līdzināšu? Tā ir līdzinājama bērniem, kas sēž uz tirgus un sauc uz saviem biedriem **17** Un saka: “Mēs jums stabulējuši un jūs neesat dejujuši, mēs jums raudu dziesmas dziedājuši, un jūs neesat raudājuši.” **18** Ja Jānis ir nācis, ne ēdis, ne dzēris; un tie saka: “Viņam ir velns.” **19** Tas Cilvēka Dēls ir nācis, ēd un dzer; un tie saka: “Redzi, kāds rijējs un vīna plītnieks, muitnieku un grēcinieku draugs;” un gudriba top taisnota no saviem bērniem.” **20** Tad Viņš iesāka tās pilsētas rāt, kur Viņa brīnumi visvairāk bija notikuši, ka tās no grēkiem nebija atgriezušās. **21** “Vai tev, Horacin! Vai tev, Betsaida! Jo kad Tirū vai Sidonā tie brīnumi būtu notikuši, kas pie jums notikuši, tad tie jau sen no grēkiem būtu atgriezušies maisos un pelnos. **22** Tomēr Es jums saku, ka Tirum un Sidonai vieglāki būs soda dienā, nekā jums. **23** Un tu Kapernaūma, kas līdz debesīm esi paaugstināta, tu līdz ellei tapsi nogāzta; jo kad Sodomā tie brīnumi būtu notikuši, kas iekš tevis notikuši, tad viņa vēl šodien stāvētu. (Hadēs 986) **24** Tomēr Es jums saku, ka Sodomas zemei vieglāki būs soda dienā, nekā tev.” **25** Tanī pašā laikā Jēzus atbildēja un sacīja: “Es Tev pateicos, Tēvs, debesu un zemes Kungs, ka Tu šīs lietas esi slēpis gudriem un prātniekiem, un tās esi zināmas darijīs bērniem. **26** Patiesi, Tēvs, jo tā Tavs labais prāts ir noticis Tavā priekšā. **27** Visas lietas Man ir iedotas no Mana Tēva, un neviens nepazīst To Dēlu, kā vien Tas Tēvs, un neviens nepazīst To Tēvu kā vien Tas Dēls, un kam Tas Dēls to grib darīt zināmu. **28** Nāciet šurp pie Manis visi, kas esat bēdīgi un grūtsirdīgi, Es jūs gribu atvieglināt. **29** Ņemiet uz sevi Manu jūgu un mācieties no Manis; jo Es esmu lēnprātīgs un no sirds pazemīgs; tad jūs atradīsiet atvieglošanu savām dvēselēm. **30** Jo Mans jūgs ir laipnīgs, un Mana nasta viegla.”

12 Tanī laikā Jēzus staigāja svētdienā caur labību; un Viņa mācekļi bija izsalkuši un sāka vārpas plūkt un ēst. **2** Bet tie farizeji, to redzēdami, uz Viņu sacīja: “Redzi, Tavi mācekļi dara, ko svētdienā darīt nav brīvi.” **3** Un Viņš uz tiem sacīja: “Vai jūs neesat lasījuši, ko Dāvids

darījis, kad viņš bija izsalcis līdz ar tiem, kas pie viņa bija? **4** Ka viņš ir Dieva namā gājis un tās noliktās maizes ēdis, ko ēst nebija brīvi, ne viņam, ne tiem, kas pie viņa bija, bet priesteriem vien? **5** Jeb vai jūs bauslībā neesat lasījuši, ka priesteri svētdienās svētdienu Dieva namā pārkāpj un ir nevainīgi? **6** Bet Es jums saku, ka Tas kas šeitān, ir lielāks, nekā tas Dieva nams. **7** Bet kad jūs zinātu, kas tas ir: “Man patik sirds žēlastība un ne upuris,” tad jūs šos nevainīgos nebūtu notiesājuši. **8** Jo Tas Cilvēka Dēls ir arī svētdienas kungs.” **9** Un Viņš no turienes izgājis nāca viņu baznīcā. **10** Un redzi, tur bija cilvēks, tam bija sakaltusi roka, un tie Viņam vaicāja, un sacīdami: “Vai brīvi svētdienā dziedināt?” Ka tie Viņu apsūdzētu. **11** Bet Viņš uz tiem sacīja: “Kurš cilvēks būs jūsu starpā, kam ir viena avs, un kad tā svētdienā iekrīt bedrē, vai tas to nesatvers un neizvilks ārā? **12** Vai tad nu cilvēks nav daudz labāks, nekā avs? Tāpēc ir brīvi, svētdienā labu darīt.” **13** Tad Viņš uz to cilvēku sacīja: “Izstiepi savu roku!” Un viņš to izstiepa. Tad tā viņam palika atkal vesela kā tā otra. **14** Tad tie farizeji izgāja un aprunājās pret Viņu, kā tie To nomaitātu. **15** Bet Jēzus to nomanīdams aizgāja no turienes. Un daudz ļaužu Viņam gāja pakaļ, un Viņš tos visus dziedināja. **16** Un Viņš tiem piekodināja, ka tie Viņu nedarītu zināmu. **17** Ka piepildītos, ko praviētis Jesaja runājis, sacīdams: **18** “Redzi, Mans kalps, ko Es izredzējis, un Mans mīļais, pie kā Manai dvēselei labs prāts; Es likšu uz Viņu Savu Garu, un Tas pasludinās tautām tiesu. **19** Ne Viņš bārsies, ne brēks, un neviens nedzirdēs uz ielām Viņa balsi. **20** Ielūzušu niedri Viņš nesalauzīs, un kvēlošu dakti Viņš neizdzēsīs, tiekams Viņš tiesai dos uzvarēšanu. **21** Un tautas cerēs uz Viņa vārdu.” **22** Tad viens velna apsēsts pie Viņa tapa novests, akls un mēms būdams. Un Viņš to darija veselu, tā ka tas aklais un mēmais runāja un redzēja. **23** Un visi ļaudis iztrūkās un sacīja: “Vai Šis nav Dāvida dēls?” **24** Bet tie farizeji to dzirdēdami, sacīja: “Šis velnus neizdzen, kā tik vien caur Belcebulu, velnu virsnieku.” **25** Bet Jēzus viņu domas nomanījis, uz tiem sacīja: “Ikviena valsts, kas savā starpā ienaidā, tā aiziet postā, un ikkatra pilsēta vai nams, kas savā starpā ienaidā, nevar pastāvēt. **26** Ja nu sātans sātanu izdzen, tad viņš ir ienaidā ar sevi pašu; kā tad viņa valsts var pastāvēt? **27** Un ja Es caur Belcebulu velnus izdzenu, caur ko tad jūsu bērni tos izdzen? Tāpēc tie būs jūsu tiesātāji. **28** Bet ja Es caur Dieva Garu velnus izdzenu, tad Deva valstība jau pie jums atnākusi. **29** Jeb kā kas var ieiet tā stiprā namā un paņemt viņa lietas, ja tas papriekš to stipro nesaista? Un tad tas viņa namu aplaupīs. **30** Kas nav ar Mani, tas ir pret Mani, un kas ar Mani nesakrāj, tas izkaisa. **31** Tāpēc Es jums saku: ikkatru grēku un ikkatru zaimošanu cilvēkiem piedos, bet Tā Gara zaimošana cilvēkiem netaps piedota. **32** Un kas ko runā pret To Cilvēka Dēlu, tam tas taps piedots; bet kas ko runā pret Svēto Garu, tam netaps piedots nedz šinī, nedz nākošā mūžā. (aiōn g165) **33** Ņemiet labu koku, tad arī viņa augļi būs labi, vai ņemiet nelāga koku, tad arī tie augļi būs nelabi; jo koks top pazīts pie saviem augļiem. **34** Jūs odžu dzimums, kā jūs varat ko laba runāt, ļauni būdami? Jo no sirds pilnības mute runā. **35** Labs cilvēks no labas sirds mantas izdod labu, un ļauns cilvēks no ļaunas mantas izdod ļaunu. **36** Bet Es jums saku, ka par ikkatru veltīgu vārdu, ko cilvēki runās, tiem būs jāatbild soda dienā. **37** Jo pēc saviem vārdiem tu tapsi taisnots, un pēc saviem vārdiem tu tapsi pazudināts.” **38** Tad kādi no rakstu mācītājiem un farizejiem atbildēja un sacīja: “Mācītāji, mēs no tevis kādu zīmi gribam redzēt.” **39** Bet Viņš atbildēja un uz tiem sacīja: “Nikna un laulību pārkāpēja tauta meklē zīmi; un viņai nekāda zīme netaps dota, kā vien pravieša Jonas zīme. **40** Jo kā Jona trīs dienas un trīs nakts bija lielas jūras zivs vēderā, tā arī Tas Cilvēka Dēls trīs dienas un nakts būs zemes klēpī. **41** Ninīvieši celsies soda dienā pret šo cilti un to pazudinās; jo tie no grēkiem ir atgriezušies uz Jonas sludināšanu, un redzi, šeit ir vairāk, nekā Jona. **42** Tā ķēniņiene no dienvidu puses celsies soda dienā pret šo cilti un to pazudinās; jo tā no pasaules gala ir nākusi, Salamana gudrību dzirdēt; un redzi, šeit ir vairāk nekā Salamans. **43** Bet kad tas nešķīstais

gars no cilvēka izgājis, tad tas pārstaigā sausas vietas un meklē dusu, un to neatrod. **44** Tad tas saka: es gribu atpakaļ griezties uz savu namu, no kurienes es izgājis; un kad viņš nāk, tad tas to atrod tukšu, ar slotām mēztu un izpušķotu. **45** Tad tas noiet un ņem pie sevis septiņus garus, kas jo niknāki nekā viņš pats, un tur iekšā nākuši tie tur dzīvo, un pēc ar to cilvēku paliek niknāki nekā papriekš. Tāpat arī notiks šai ļaunai tautai.” **46** Un Viņam tā uz tiem ļaudīm vēl runājot, redzi, Viņa māte un viņa brāļi stāvēja ārā, meklējami viņu bildināt. **47** Un kāds uz Viņu sacīja: “Redzi, Tava māte un Tavi brāļi stāv ārā, meklējami Tevi bildināt.” **48** Un Viņš atbildēdams sacīja tam, kas Viņam to teica: “Kas ir Mana māte, un kas ir Mani brāļi?” **49** Un Savu roku izstiepis pār Saviem mācekļiem, Viņš sacīja: “Redzi, Mana māte un Mani brāļi! **50** Jo kas Mana debesu Tēva prātu darīs, tas ir Mans brālis un Mana māsa un Mana māte.”

13 Tani dienā Jēzus no nama izgājis, apsēdās jūrmalā. **2** Un daudz ļaužu pie viņa sapulcējās, tā ka Viņš laivā iekāpis tur atsēdās, un visi tie ļaudis stāvēja malā. **3** Un Viņš uz tiem daudz runāja caur līdzībām un sacīja: “Redzi, sējējs izgāja sēt. **4** Un viņam sējot cita sēkla krita ceļmalā; un putni nāca un to apēda. **5** Un cita krita uz akmenāju, kur tai nebija daudz zemes; un tā tūdaļ uzdīga, tāpēc ka tai nebija dziļas zemes. **6** Bet kad saule bija uzlēkusi, tad tā savīta un nokalta, tāpēc ka viņai nebija saknes. **7** Bet cita krita starp ērkšķiem, un ērkšķi uzauga un to apmāca. **8** Bet cita krita uz labu zemi un nesa augļus, cita simtkārtīgus un cita sešdesmitkārtīgus un cita trīsdesmitkārtīgus. **9** Kam ausis dzirdēt, tas lai dzird.” **10** Un tie mācekļi piegājuši uz Viņu sacīja: “Kādēļ Tu uz tiem runā caur līdzībām?” **11** Bet Viņš atbildēja un uz tiem sacīja: “Jums ir dots zināt Dieva valstības noslēpumus, bet tiem tas nav dots. **12** Jo kam ir, tam taps dots, un tam būs pārlietu; bet kam nav, no tā taps atņemts arī tas, kas tam ir. **13** Tāpēc Es uz tiem runāju caur līdzībām, lai tie redzēdami neredz, un dzirdēdami nedzird, nedz saprot. **14** Un pie tiem pravieša Jesajas vārdi piepildās, kas saka: “Ausīm jūs dzirdēsiet,

bet nesapratisiet; un redzēdami jūs redzēsiet, bet nenomanīsiet. **15** Jo šo ļaužu sirds ir palikusi cieta, un ar ausīm tie ir pakurli un savas acis tie aizdarījuši, ka tie acīm neredz un ausīm nedzird un sirdi nesaprot, un neatgriežas, ka Es tos dziedinātu.” **16** Bet svētīgas ir jūsu acis, jo tās redz, un jūsu ausis, jo tās dzird. **17** Jo patiesi, Es jums saku, ka daudz pravieši un taisni ir vēlējušies redzēt, ko jūs redzat, un nav dzirdējuši, un dzirdēt, ko jūs dzirdat, un nav dzirdējuši. **18** Tad nu klausāties jūs to līdzību par to sējēju. **19** Kad kas to vārdu par to valstību dzird un neprot, tad nāk tas ļaunais un rauj to nost, kas viņa sirdi ir sēts. Šis ir tas, kas sēts ceļmalā. **20** Bet kas uz akmenāju sēts, ir tas, kas to vārdu dzird, un tūdaļ to ar prieku saņem. **21** Bet viņam nav saknes iekš sevis, un viņš ir nepastāvīgs. Kad nu bēdas uziet un vajāšana tā vārda dēļ, tad viņš tūdaļ ņem apgrēcību. **22** Bet kas starp ērkšķiem sēts, ir tas, kas to vārdu dzird, un šis pasaules zūdišanās un bagātības viltība aplāpē to vārdu, un tas nenes augļus. (aiņon g165) **23** Bet kas uz labu zemi sēts, ir tas, kas to vārdu dzird un saprot un turklāt nes augļus, cits simtkārtīgus un cits sešdesmitkārtīgus un cits trīsdesmitkārtīgus.” **24** Vēl citu līdzību Viņš tiem stāstīja un sacīja: “Debesu valstība ir kā kāds cilvēks, kas labu sēklu sēja savā tīrumā. **25** Bet ļaudīm guļot viņa ienaidnieks nāca un iesēja niknu zāli kviešu starpā un aizgāja. **26** Kad nu labība auga un vārpās metās, tad tā niknā zāle aridzan rādījās. **27** Tad tie kalpi gāja pie tā nama tēva un uz to sacīja: “Kungs, vai tu neesi sējis labu sēklu savā tīrumā? No kurienes tad tā niknā zāle rodas?” **28** Un viņš uz tiem sacīja: “To tas ienaidnieks darījis.” Tad tie kalpi uz to sacīja: “Vai tad tu gribi, ka mēs ejam, to izravēt?” **29** Viņš sacīja: “Nē, ka jūs, to nikno zāli izravēdami, neizplūcat ir tos kviešus. **30** Lai aug abi kopā līdz pļaujamam laikam; un pļaujāmā laikā es sacīšu tiem pļāvējiem: “Sakrājiet kopā papriekš to nikno zāli un sieniet to kūlišos, lai tā top sadedzināta; bet tos kviešus sakrājiet manā šķūnī.”” **31** Vēl citu līdzību Viņš tiem stāstīja un sacīja: “Debesu valstība līdzinājās sinepju graudiņam, ko cilvēks ņēmis savā laukā iesēja.

32 Ši gan ir tā mazākā starp visām sēklām, bet kad tā uzaug, tad tā ir lielāka pār citiem dārza stādiem un paliek par koku, tā ka tie putni apakš debess nāk un ligzdas taisa viņa zaros.” 33 Vēl citu līdzību Viņš tiem sacīja: “Debesu valstība līdzinājās raugam, ko sieva ņēmusi ieaucā trīs mēros miltu, tiekams viss sarūga.” 34 Visu to Jēzus runāja caur līdzībām uz tiem ļaudīm, un bez līdzībām Viņš uz tiem nerunāja. 35 Lai piepildītos, ko tas praviētiis runājis sacīdams: “Es Savu muti atdarišu līdzībās, Es izrunāšu lietas, kas no pasaules iesākuma apslēptas.” 36 Tad Jēzus tos ļaudis atlaida un pārgāja mājās, un Viņa mācekļi pie Tā piegāja un sacīja: “Iztāsti mums to līdzību par to nikno zāli tīrumā.” 37 Un Viņš atbildēja un uz tiem sacīja: “Tas, kas to labo sēklu sēj, ir Tas Cilvēka Dēls. 38 Bet tas lauks ir pasaule, un tā labā sēkla ir tie valstības bērni, un tā niknā zāle ir tā ļaunā bērni. 39

Un tas ienaidnieks, kas to sējis, ir velns, un tas plājamais laiks ir šis pasaules pastara gals, un tie plāvēji ir tie eņģeļi. (aiōn g165) 40 Tad nu tā kā tā niknā zāle top salasīta un ugunī sadedzināta, tā arī notiks šis pasaules pastara galā. (aiōn g165) 41 Tas Cilvēka Dēls sūtīs savus eņģeļus, un tie salasīs no Viņa valstības visas apgrēcības un tos, kas dara netaisnību, 42 Un tos metīs degošā ceplī; tur būs raudāšana un zobu trīcēšana. 43 Tad tie taisnie spīdēs kā saule sava Tēva valstībā. Kam ausis dzirdēt, tas lai dzird! 44 Vēl Debesu valstība ir kā tīrumā apslēpta manta, ko cilvēks atradis apslēpa, un priecādamies par to, noiet un pārdod visu, kas tam ir, un pērk šo tīrumu. 45 Vēl Debesu valstība ir līdzinājama tirgotājam, kas labas pērles meklēja. 46 Un atradis vienu it dārgu pērli, nogāja un pārdeva visu, kas tam bija, un to nopirka. 47 Vēl Debesu valstība līdzinājās tiklam, jūrā izmestam, kas visādas zivis savilka. 48 Un kad tas bija pilns, tad tie to pie malas vilkuši un apsēdušies, tās labās ir salasījuši traukos, bet tās sapuvušās metuši ārā. 49 Tā tas būs pasaules pastara galā; tie eņģeļi izies un atšķīrs ļaunos no taisniem, (aiōn g165) 50 Un tos metīs degošā ceplī; tur būs raudāšana un zobu trīcēšana.” 51 Jēzus uz tiem saka: “Vai jūs to visu esat sapratuši?” Tie uz

Viņu sacīja: “Esam gan, Kungs.” 52 Tad Viņš uz tiem sacīja: “Tāpēc ikkatrs rakstu mācītājs, uz Debesu valstību mācīts, ir līdzīgs nama kungam, kas no savas mantas izdod jaunas un vecas lietas.” 53 Un notikās, kad Jēzus šīs līdzības bija beidzis, tad Viņš aizgāja no turienes. 54 Un savā tēva pilsētā nācis, Viņš tos mācīja viņu baznīcā, tā ka tie iztrūcinājās un sacīja: “Kur šim nāk tāda gudrība un tāds spēks? 55 Vai šis nav tā amatnieka dēls? Vai Viņa māte netop saukta Marija un Viņa brāļi Jēkabs un Jāzeps un Šīmanis un Jūda? 56 Un vai nav visas Viņa māšas pie mums? Kur tad šis visu to dabūjis?” 57 Un tie ņēma apgrēcību pie Viņa. Bet Jēzus uz tiem sacīja: “Praviētiis nekur netop mazāki cienīts nekā savā tēva zemē un savās mājās.” 58 Un Viņš tur nedarīja daudz brīnumus viņu neticības dēļ.

14 Tanī laikā Hērodus, viens no tiem četriem Jūdu zemes valdniekiem, dzirdēja to slavu par Jēzu, 2 Un sacīja uz saviem kalpiem: “Šis ir Jānis, tas Kristītājs; tas ir uzmodināts no miroņiem, tāpēc tas spēj šos brīnumus darīt.” 3 Jo Hērodus Jāni bija saņēmis, viņu sējis un cietumā licis Hērodeijas dēļ, kura bija Filipa, viņa brāļa, sieva. 4 Jo Jānis uz viņu bija sacījis: “Tas tev nepieklājās, ka viņa tev ir.” 5 Un viņš gribēja to nokaut, bet bijās no tiem ļaudīm, jo tie to turēja par praviēti. 6 Bet, kad Hērodus dzimšanas diena tapa turēta, tad Hērodeijas meita dejoja viņu priekšā un patika Hērodam. 7 Tāpēc tas zvērēdams viņai solīja, ka gribot dot, ko viņa lūgšot. 8 Un viņa, no savas mātes papriekš pamācīta, sacīja: “Dod man šeit blodā Jāņa, tā Kristītāja, galvu.” 9 Tad ķēniņš noskuma; bet tās zvērēšanas dēļ un to dēļ, kas līdz pie galda sēdēja, viņš pavēlēja, to dot. 10 Un aizsūtījis cietumā, nocirta Jānim galvu. 11 Un viņa galva tapa blodā atnesta un tai meitenei dota; un viņa to nonesa savai mātei. 12 Un viņa mācekļi nāca, ņēma tās miesas un tās apraka; un nāca un to pasludināja Jēzum. 13 Un to dzirdējis, Jēzus no turienes aizbrauca ar laivu savrup uz kādu tukšu vietu, un tie ļaudis to dzirdējuši, Viņam no tām pilsētām kājām gāja pakaļ. 14

Un Jēzus izgājis redzēja daudz ļaužu, un Viņam sirds iežēlojās par tiem, un Viņš dziedināja viņu neveselos. **15** Kad nu vakars metās, Viņa mācekļi pie Viņa piegāja un sacīja: “Šī vieta ir tukšsnesis, un laiks jau ir pagājis; atlaidi tos ļaužu pulkus, ka tie var iet miestos un sev pirkt barību.” **16** Un Jēzus uz tiem sacīja: “Tiem nevajag iet; dodiet jūs tiem ēst.” **17** Bet tie uz Viņu sacīja: “Mums šeitān vairāk nav kā piecas maizes un divas zivis.” **18** Un Viņš sacīja: “Nesiet Man tās šurp.” **19** Un tiem ļaudīm pavēlējis, zālē sēsties, Viņš ņēma tās piecas maizes un divas zivis, skatījās uz debesīm, pateicās un pārlausis deva Saviem mācekļiem tās maizes, un tie mācekļi tiem ļaužu pulkiem. **20** Un visi tie ēda un paēda; un salasīja no atlikušām druskām divpadsmit pilnus kurvjus. **21** Un to vīru bija pie pietūkstoš, kas bija ēduši, bez sievām un bērniem. **22** Un Jēzus tūdaļ Saviem mācekļiem lika kāpt laivā un papriekš pārcelties, tiekams Viņš tos ļaudis atlaistu. **23** Un tos ļaudis atlaidis, Viņš gāja savrup uz vienu kalnu, Dievu lūgt. Un kad vakars metās, Viņš tur bija viens pats. **24** Bet tā laiva jau bija jūras vidū un tapa mētāta no viļņiem; jo vējš bija pretī. **25** Bet gaiļos Jēzus pie tiem nāca, pa jūru staigādams. **26** Un kad Viņa mācekļi To redzēja pa jūru staigājam, tad tie izbijās un sacīja: “Tas ir ķēms;” un brēca no bailēm. **27** Bet tūdaļ Jēzus uz tiem runāja un sacīja: “Turat drošu prātu, Es tas esmu! Nebīstaties.” **28** Un Pēteris Viņam atbildēja un sacīja: “Kungs, ja Tu tas esi, tad liec man pie Tevis nākt pa ūdens virsu.” **29** Un Viņš sacīja: “Nāc!” Un Pēteris izkāpa no laivas un gāja pa ūdens virsu, ka pie Jēzus nāktu. **30** Bet to lielo vētru redzēdams, viņš izbijās un sāka grimt, brēca un sacīja: “Kungs, palidzi man!” **31** Un tūdaļ roku izstiepis, Jēzus viņu satvēra un uz viņu sacīja: “Tu mazticīgais, kāpēc tu esi šaubījies?” **32** Un kad tie bija iekāpuši laivā, tad vējš nostājās. **33** Un tie, kas bija laivā, nāca un metās ceļos priekš Viņa un sacīja: “Patiesi, Tu esi Dieva Dēls.” **34** Un tie pārcēlušies nāca uz Ģenecaretēs zemi. **35** Un kad tie ļaudis Viņu tai vietā nomanīja, tad tie sūtīja pa visu to apgabalu visapkārt, un atveda pie Viņa visādus

neveselus, **36** Un Viņu lūdza, ka Viņa drēbju vili varētu aizskart; un cik to aizskāra, tie tapa dziedināti.

15 Tad rakstu mācītāji un farizeji no Jeruzālemes nāca pie Jēzus sacidami: **2** “Kāpēc Tavi mācekļi pārkāpj vecaju likumus? Jo tie savas rokas nemazgā, kad maizi ēd.” **3** Bet Viņš atbildēja un uz tiem sacīja: “Kāpēc jūs arīdzan pārkāpjat Dieva bauslību caur saviem likumiem? **4** Jo Dievs ir pavēlējis un sacījis: “Godā savu tēvu un māti!” Un: “Kas savu tēvu vai māti lād, tam būs mirt.” **5** Bet jūs māciet, ja kas sakot uz tēvu vai māti: “Kas tev no manis varētu par labu nākt, tas lai ir Dievam par upuri!” tas labi darot. Tāds tiešām savu tēvu un savu māti negodās. **6** Tad jūs nu Dieva bauslību nicināt caur saviem likumiem. **7** Jūs liekuļi, pareizi Jesaja par jums sludinājis sacīdams: **8** “Šie ļaudis pie Manis turas ar savu muti un godā Mani ar savām lūpām; bet viņu sirds ir tālu no Manis nost. **9** Bet velti tie Mani cienī, mācīdami mācības, kas ir cilvēku pavēles,”” **10** Un Viņš tos ļaudis pieaicinājis uz tiem sacīja: “Klausāties un saprotiet. **11** Kas mutē ieiet, tas cilvēku nesagāna; bet kas no mutes iziet, tas cilvēku sagāna.” **12** Tad Viņa mācekļi piegājuši sacīja uz Viņu: “Vai Tu zini, ka tie farizeji, Tavus vārdus dzirdēdami, apgrēcību ņēmuši?” **13** Bet Viņš atbildēja un sacīja: “Visi dēsti, ko Mans Debesu Tēvs nav dēstījis, taps izrauti ar saknēm. **14** Atstājiet no tiem; tie ir akli aklū ceļa rādītāji; bet ja akls aklam ceļu rāda, tad abi divi kritīs bedrē.” **15** Tad Pēteris atbildēja un uz Viņu sacīja: “Iztāsti mums šo līdzību.” **16** Un Jēzus sacīja: “Vai tad ir jūs vēl esat nesaprašas? **17** Vai jūs vēl nenomanāt, ka viss, kas mutē ieiet tas noiet vēderā un top izmests caur vēderu. **18** Bet kas no mutes iziet, tas nāk no sirds, un tas cilvēku sagāna. **19** Un no sirds nāk ļaunas domas, slepkavības, laulības pārkāpšanas, maucības, zādības, nepatiesas liecības, zaimošanas. **20** Viss tas cilvēku sagāna; bet nemazgātām rokām ēst tas cilvēku nesagāna.” **21** Un no turienes izgājis, Jēzus atkāpās pret Tirus un Sidonas robežām. **22** Un redzi, viena Kanaāniešu sieva, no tām pašām robežām izgājusi, uz Viņu sauca

sacidama: "Ak Kungs, Tu Dāvīda dēls, apžēlojies par mani; mana meita top no velna nežēlīgi vārdzināta." **23** Un Viņš tai neatbildēja neviena vārda. Un Viņa mācekļi piegājuši Viņu lūdza un sacīja: "Atlaidi to, jo tā brēc mums pakaļ." **24** Bet Viņš atbildēja un sacīja: "Es neesmu sūtīts kā vien pie tām pazudušām avīm no Israēla cilts." **25** Bet tā nāca, metās zemē priekš Viņa un sacīja: "Kungs, palīdzi man!" **26** Bet Viņš atbildēja un sacīja: "Neklājās, bērniem maizi atņemt un sunīšiem mest priekšā." **27** Viņa sacīja: "Tā ir gan, Kungs! Bet tomēr sunīši ēd no tām drusciņām, kas no viņu kungu galda nokrit." **28** Tad Jēzus atbildēja un uz to sacīja: "Ak sieva, tava ticība ir liela; lai tev notiek, kā tu gribi;" un viņas meita tapa vesela tai pašā stundā. **29** Un Jēzus aizgāja no turienes un nāca pie Galilejas jūras, un uzkāpa kalnā un tur apsēdās. **30** Un daudz ļaužu atnāca pie Viņa un atveda līdz tizlus, aklus, mēmus, kropļus un daudz citus, un nometa tos Jēzum pie kājām, un Viņš tos dziedināja. **31** Tā ka tie ļaudis brīnījās, kad redzēja mēmus runājām, kropļus veselus, tizlus staigājam un aklus redzam, un teica Israēla Dievu. **32** Un Jēzus, Savus mācekļus pie Sevis aicinājis, sacīja: "Mana sirds par tiem ļaudīm, iežēlojās, jo tie nu trīs dienas pie Manis palikuši, un tiem nav ko ēst; un Es tos negribu atlaist neēdušus, ka tie uz ceļa nenonikst badā." **33** Un Viņa mācekļi uz to sacīja: "Kur lai ņemam šeitān tuksnesī tik daudz maizes, ka pieēdinājām tādu pulku ļaužu?" **34** Un Jēzus uz tiem sacīja: "Cik jums maizes?" Tie sacīja: "Septiņas un maz zivtiņu." **35** Un Viņš tiem ļaudīm lika pie zemes apsēsties. **36** Un tās septiņas maizes un tās zivis ņēmis, Viņš pateicās un pārlauza un deva Saviem mācekļiem, un tie mācekļi tiem ļaudīm. **37** Un tie visi ēda un paēda un salasīja no atlikušām druskām septiņus kurvjus pilnus. **38** Un to, kas bija ēduši, bija četrstūkstoši vīri, bez sievām un bērniem. **39** Un Viņš tos ļaudis atlaidis, kāpa laivā un nāca uz Magdaļas robežām.

16 Tad farizeji un saduceji nāca pie Viņa kārdinādami un prasīja Viņam, lai tiem parāda kādu zīmi no debesīm. **2** Bet Viņš

atbildēja un uz tiem sacīja: "Kad vakars metās, tad jūs sakāt: "Būs skaidrs gaiss, jo debess ir sarkana." **3** Un no rīta agrumā: "Šodien būs negaiss, jo debess ir sarkana un apmākusies." Jūs liekuļi, debess izskatu jūs zināt noprast, vai jūs nevarat arī noprast laiku zīmes? **4** Nikna un laulību pārkāpēja tauta meklē zīmi, un viņai nekāda zīme netaps dota, kā vien pravieša Jonas zīme." Un Viņš tos atstāja un aizgāja. **5** Un Viņa mācekļi pārcēlušies bija aizmirsuši maizi ņemt līdz. **6** Un Jēzus uz tiem sacīja: "Pielūkojiet un sargājaties no farizeju un saduceju rauga." **7** Bet tie domāja pie sevis un sacīja: "Tas ir, ka mēs maizes neesam ņēmuši līdz." **8** Un Jēzus, to nomanīdams, uz tiem sacīja: "Ko jūs domājat pie sevis, jūs mazticīgie, ka jūs maizes neesat ņēmuši līdz? **9** Vai jūs vēl neprotat, nedz atminat tās piecas maizes pie tiem pietūkstošiem, un cik kurvju jūs esat salasījuši? **10** Nedz tās septiņas maizes pie tiem četrstūkstošiem, un cik kurvju jūs esat salasījuši? **11** Kā tad nu jūs neprotat, ka Es uz jums neesmu runājis par maizi, sacīdams: "Sargājaties no farizeju un saduceju rauga?" **12** Tad tie saprata, ka Viņš nebija sacījis, ka lai tie sargās no maizes rauga, bet no farizeju un saduceju mācības. **13** Un Jēzus nāca uz Filipa Cezarejas robežām un vaicāja Saviem mācekļiem un sacīja: "Ko ļaudis saka, To Cilvēka Dēlu esam." **14** Un viņi atbildēja: "Citi saka: Jānis tas Kristītājs; citi: Elija; citi: Jeremija, vai kāds no tiem praviešiem." **15** Viņš uz tiem sacīja: "Bet ko tad jūs sakāt, kas Es esmu?" **16** Tad Sīmanis Pēteris atbildēja un sacīja: "Tu esi Kristus, Tā dzīvā Dieva Dēls." **17** Un Jēzus atbildēja un uz to sacīja: "Svētīgs tu esi, Sīmani, Jonas dēls, jo miesa un asinis tev to nav sacījušas, bet Mans Tēvs debesis. **18** Un Es arīdzan tev saku: "Tu esi Pēteris, un uz šo akmeni Es Savu draudzi gribu uztaisīt, un elles vārtiem to nebūs uzvarēt." (Hādēs 986) **19** Un Es tev došu Debesu valstības atslēgas; un ko tu virs zemes siesi, tam būs arī būt sietam debesis; un ko tu virs zemes atraisīsi, tam būs arī būt atraisītam debesis." **20** Tad Viņš Saviem mācekļiem aizliedza, ka tie nevienam nesacītu, ka Viņš Jēzus Tas Kristus. **21** No tā laika

Jēzus Saviem mācekļiem iesāka rādīt, ka Viņam vajagot noiet uz Jeruzālemi un daudz ciest no tiem vecajiem un augstiem priesteriem un rakstu mācītājiem, un tapt nokautam un trešā dienā augšāmcelties. **22** Un Pēteris, Viņu savrup ņēmis, iesāka viņu apsaukt sacīdams: “Dievs pasargā! Kungs, lai Tev tā nenotiek!” **23** Bet Viņš atgriezdamies sacīja uz Pēteri: “Atkāpies no Manis, sātan, tu Man esi par apgrēcību. Jo tu nedomā, kas Dievam, bet kas cilvēkiem tik.” **24** Tad Jēzus uz Saviem mācekļiem sacīja: “Ja kas Man grib nākt pakal, tam būs sevi pašu aizliegt, savu krustu uz sevi ņemt un Man iet pakal. **25** Jo kas savu dzīvību grib izglābt, tam tā zudīs, un kam dzīvība Manis dēļ zūd, tas to atradīs. **26** Jo ko tas cilvēkam līdz, kad tas iemanto visu pasauli, un tam tomēr dvēsele zūd? Jeb ko cilvēks var dot par savas dvēseles atpirkšanu? **27** Jo Tas Cilvēka Dēls nāks iekš Sava Tēva godības ar Saviem eņģeļiem, un tad Tas ikkatram atmaksās pēc viņa darbiem. **28** Patiesi, Es jums saku: kādi no tiem, kas šeitān stāv, nāvi nebaudīs, iekams neredzēs To Cilvēka Dēlu nākam Savā Valstībā.”

17 Un pēc sešām dienām Jēzus ņēma Pēteri un Jēkabu un šā brāli, Jāni, un tos veda savrup uz augstu kalnu, **2** Un tapa apskaidrots viņu priekšā, un Viņa vaigs spīdēja kā saule, un Viņa drēbes tapa baltas kā gaisma. **3** Un redzi, Mozus un Elija tiem parādījās un runāja ar Viņu. **4** Un Pēteris vērsās pie Jēzus un sacīja: “Kungs, šeit mums labi! Ja Tu gribi, tad mēs šeitān trīs būdas taisīsim, vienu Tev, vienu Mozum, un vienu Elijam.” **5** Tam vēl runājot, redzi, spožs padebesis tos apēnoja, un redzi, balss no tā padebeša sacīja: “Šis ir Mans mīlais Dēls, pie kā Man ir labs prāts, To jums būs klausīt.” **6** Kad tie mācekļi to dzirdēja, tad tie krita uz savu vaigu un izbijās ļoti. **7** Bet Jēzus nāca, tos aizskāra un sacīja: “Ceļaties un nebīstaties.” **8** Bet kad tie savas acis pacēla, tad tie neredzēja nevienu kā tik vien Jēzu. **9** Un no kalna noejojot, Jēzus tiem pavēlēja un sacīja: “Nesakiet nevienam šo parādīšanos, tiekams Tas Cilvēka Dēls nebūs uzcēlies no miroņiem.” **10** Un Viņa mācekļi Viņam vaicāja sacīdami: “Ko

tad tie rakstu mācītāji saka, ka Elijam jānāk papriekš?” **11** Bet Jēzus atbildēja un uz tiem sacīja: “Elija gan nāk papriekš un visu atkal sataisīs. **12** Bet Es jums saku, ka Elija jau ir nācis, tomēr tie viņu nav atzinuši, bet ar viņu darījuši, ko gribēdami. Tā arī Tam Cilvēka Dēlam būs jācieš no viņiem.” **13** Tad tie mācekļi saprata, ka Viņš tiem sacījis no Jāņa, tā Kristītāja. **14** Un kad tie nāca pie tiem ļaudīm, tad viens cilvēks pie Viņa atnāca un metās ceļos Viņa priekšā **15** Un sacīja: “Kungs, apžēlojies par manu dēlu, jo viņš ir mēnessērdzīgs un viņam briesmīgi jācieš; jo dažkārt viņš krit ugunī un dažkārt ūdenī. **16** Un es to pie Taviem mācekļiem esmu atvedis, bet tie to nevarēja veselu darīt.” **17** Bet Jēzus atbildēja un sacīja: “Ak tu neticīgā un netiklā cilts, cik ilgi Es vēl būšu pie jums? Cik ilgi Es jūs panesīšu? Vediet Man viņu šurp.” **18** Un Jēzus viņu apdraudēja, un velns no viņa izbēga; un tas zēns palika vesels tanī pašā stundā. **19** Tad tie mācekļi piegāja pie Jēzus atsevišķi un sacīja: “Kāpēc mēs viņu nevarējām izdzīt?” **20** Un Jēzus uz tiem sacīja: “Jūsu neticības dēļ; jo patiesi, Es jums saku: kad jums ticība ir kā sinepju graudiņš, tad jūs sacīsiet šim kalnam: nocelies no šejienes uz turieni, un viņš nocelsies, un nekas jums nebūs neiespējams. **21** Bet šī suga neizbēg kā vien caur lūgšanu un gavēšanu.” **22** Kad nu tie Galilejā apkārt staigāja, tad Jēzus uz tiem sacīja: “Tas Cilvēka Dēls taps nodots cilvēku rokās. **23** Un Viņu nokauss, un trešā dienā Viņš celsies augšām;” un tie ļoti noskuma. **24** Un kad tie Kapernaumā nāca, tad tie nodokļu saņēmēji atnāca pie Pētera un sacīja: “Vai jūsu Mācītājs nodokli nedod?” **25** Viņš sacīja: “Dod gan.” Un kad tas namā bija iegājis, Jēzus viņam papriekš vaicāja sacīdams: “Ko tu domā, Sīman? No kuriem laicīgie ķēniņi ņem muitu un nodokli? Vai no saviem bērniem, vai no svešiniekiem?” **26** Pēteris uz Viņu sacīja: “No svešiniekiem.” Tad Jēzus uz to sacīja: “Tad tie bērni ir svabadi. **27** Bet lai mēs tiem nedodam apgrēcību, tad ej jūrmalā un izmet makšķeri, un to pirmo zivi, kas piekodosies, ņem, un viņas muti atdarījis, tu atradīsi vienu stateri, to ņem un dod viņiem priekš Manis un tevis.”

18 Tanī pašā stundā tie mācekļi gāja pie Jēzus un sacīja: “Kas ir tas lielākais Debesu valstībā?” **2** Un Jēzus aicināja vienu bērnu pie Sevis, un to veda pašā viņu vidū, **3** Un sacīja: “Patiesi, Es jums saku, ja jūs neatgriežaties un netopat kā bērni, tad jūs nenāksiet Debesu valstībā. **4** Tāpēc, kas pats zemojās, kā šis bērns, tas ir tas lielākais Debesu valstībā. **5** Un kas tādu bērnu uzņem Manā Vārdā, tas uzņem Mani. **6** Bet kas apgrēcina vienu no šiem vismazākiem, kas tic uz Mani, tam būtu labāki, ka tam pakārtu pie kakla dzirnu akmeni un to noslicinātu jūrā, visdziļākā vietā. **7** Vai pasaulei apgrēcības dēļ! Apgrēcībai gan vajag nākt, bet vai tam cilvēkam, caur ko nāk apgrēcība! **8** Tāpēc, ja tava roka vai tava kāja tevi apgrēcina, tad nocērt to un met to nost; jo tas tev labāki, ka tu ieej dzīvošanā tizls vai kroplis, nekā tev ir divas rokas vai kājas, un tu topi iemests mūžīgā ugunī. (aiōnios g166) **9** Un ja tava acs tevi apgrēcina, izrau to un met to nost; tas tev labāki, ar vienu aci ieiet dzīvošanā, nekā tev ir divas acis, un tu topi iemests elles ugunī. (Geenna g1067) **10** Pielūkojiet, ka jūs nevienu no šiem mazajiem nenicināji; jo es jums saku, ka viņu eņģeļi debesīs vienmēr redz Mana debes' Tēva vaigu. **11** Jo Tas Cilvēka Dēls ir nācis, atpestīt to, kas pazudis. **12** Kā jums šķiet? Ja kādam cilvēkam būtu simts avis, un viena no tām būtu nomaldījusies, vai viņš neatstātu tās deviņdesmit deviņas un neietu kalnos, to meklēt, kas nomaldījusies? **13** Un ja tas notiek, ka to atrod, patiesi, Es jums saku, ka tas vairāk par to priecājās, nekā par tām deviņdesmit un deviņām, kas nav nomaldījušās. **14** Tāpat tas nav jūsu debes' Tēva prāts, ka vienam no šiem mazajiem būs pazust. **15** Bet ja tavš brālis pret tevi grēko, tad noej un pārmāci viņu starp sevi un viņu vienu pašu; kad viņš tevi klausā, tad tu savu brāli esi mantojis. **16** Un ja viņš negrib klausīt, tad ņem klāt vēl vienu vai divus, lai no divēju vai treju liecinieku mutes ikkatrs vārds top apstiprināts. **17** Bet ja viņš tos neklausā, tad saki to draudzei; bet ja viņš arī draudzi neklausā, tad turi viņu par pagānu un muitnieku. **18** Patiesi, Es jums saku, ko vien jūs virs zemes siesiet, tas arī būs siets debesīs; un ko vien jūs virs zemes atraisīsit, tas arī būs atraisīts debesīs. **19** Atkal Es jums saku: ja divi no jums virs zemes ir vienā prātā jebkuras lietas dēļ, ko tie grib lūgt, tad tā tiem taps dota no Mana Tēva, kas ir debesīs. **20** Jo kur divi vai trīs ir sapulcināti Manā Vārdā, tur Es esmu viņu vidū.” **21** Tad Pēteris gāja pie Viņa un sacīja: “Kungs, cikbārt man būs piedot savam brālim, kas pret mani grēko? Vai ir diezgan septiņ reiz?” **22** Jēzus uz to saka: “Es tev nesaku septiņ reiz, bet septiņdesmit reiz septiņ. **23** Tāpēc Debesu valstība ir kā kāds ķēniņš, kas ar saviem kalpiem gribēja parādu izlīdzināt. **24** Un kad viņš iesāka līdzību turēt, viens viņam tapa pievests, tas bija viņam parādā desmit tūkstošus podus. **25** Un kad tas to nespēja maksāt, tad tas kungs pavēlēja, viņu pārdot ar sievu un bērniem un visu, kas tam bija, un maksāt. **26** Tad tas kalps pie zemes krizdams viņu gauži lūdzās un sacīja: “Kungs, cieties ar mani, es tev visnotaļ gribu maksāt.” **27** Tad tam kungam palika tā kalpa žēl, un viņš to palaida un to parādu tam arī atlaida. **28** Bet kad tas pats kalps bija ārā izgājis, tad tas atrada vienu no saviem darba biedriem; tas bija viņam parādā simts sudraba grašus, un viņš sakāmpis to žņaudza un sacīja: “Maksā, ko tu man esi parādā.” **29** Tad viņa darba biedrs tam krita pie kājām, lūdzās un sacīja: “Cieties ar mani, es tev visnotaļ maksāšu.” **30** Un viņš negribēja; un nogājis to iemeta cietumā, tiekams tas maksātu, ko bija parādā. **31** Kad nu viņa darba biedri to redzēja, tad tas tiem gauži sāpēja, un nākuši tie pasacīja savam kungam visu, kas bija noticis. **32** Tad viņa kungs to aicināja priekšā un uz to sacīja: “Tu blēdīgais kalps, visu šo parādu es tev esmu atlaidis, kad tu mani lūdzi. **33** Vai tad tev arīdzan nebija apžēloties par savu darba biedru, kā es tevi esmu žēlojis.” **34** Un viņa kungs apskaities to nodeva tiem mocītājiem, kamēr tas maksātu visu, ko tam bija parādā. **35** Tā arī Mans Debesu Tēvs jums darīs, ja jūs nepiedosiet no sirds ikviens savam brālim viņa pārkāpšanas.”

19 Un notikās, kad Jēzus šos vārdus bija pabeidzis, tad Viņš aizgāja no Galilejas un nāca gar Jardānes otru pusi uz Jūdu zemes

robežām. **2** Un daudz ļaužu Viņam gāja pakaļ, un Viņš tos tur darija veselus. **3** Un tie farizeji nāca pie Viņa, To kārdinādami, un uz Viņu sacīja: “Vai cilvēkam jebkādas vainas dēļ brīv no sievas šķirties?” **4** Bet Viņš atbildēja un uz tiem sacīja: “Vai jūs neesat lasījuši, ka Radītājs iesākumā viņus radījis vīru un sievu, **5** Un sacījis: “Tādēļ cilvēks atstās tēvu un māti un pieķersies pie savas sievas; un tie divi būs viena miesa.” **6** Tad nu tie nav vairs divi, bet viena miesa; ko nu Dievs savienojis, to nevienam cilvēkam nebūs šķirt.” **7** Tie uz Viņu saka: “Kā tad Mozus ir pavēlējis, šķiršanās grāmatu dot un šķirties.” **8** Viņš uz tiem saka: “Mozus jūsu sirds cietības dēļ jums vaļū devis, no savām sievām šķirties, bet no iesākuma tas tā nav bijis. **9** Bet Es jums saku, kas no savas sievas šķirās, ja ne maucības dēļ, un precē citu, tas pārkāpj laulību, un kas atšķirtu precē, tas pārkāpj laulību.” **10** Viņa mācekļi uz Viņu saka: “Ja tas tā ir vīra un sievas starpā, tad nav labi precēties.” **11** Bet Viņš uz tiem sacīja: “Visi šo vārdu nespēj saņemt, bet tie vien, kam tas ir dots. **12** Jo tur ir rāmiti, kas no mātes miesām tādi dzimuši, un tur ir rāmiti, kas no cilvēkiem rāmiti; un tur ir rāmiti, kas paši rāmijušies Debesu valstības dēļ. Kas to spēj saņemt, tas lai saņem.” **13** Tad bērniņi pie Viņa tapa pienesti, ka Viņš tiem rokas uzliktu un Dievu lūgtu; bet tie mācekļi tos aprāja. **14** Bet Jēzus sacīja: “Laidiet tos bērniņus un neliedziet tiem, pie Manis nākt; jo tādiem pieder Debesu valstība.” **15** Un Viņš tiem rokas uzlicis, aizgāja no turienes. **16** Un redzi, viens piegājis uz Viņu sacīja: “Labais Mācītāj, ko laba man būs darīt, lai es dabūju mūžīgu dzīvošanu?” (aiōnios g166) **17** Un Viņš uz to sacīja: “Ko tu Mani sauc par labu? Nevienam nav labs, kā vien Tas Vienīgais Dievs. Bet ja tu gribi dzīvībā ieiet, tad turi tos baušļus.” **18** Tas uz Viņu saka: Kādus?” Un Jēzus sacīja: “Šos: tev nebūs nokaut; tev nebūs laulību pārkāpt; tev nebūs zagt; tev nebūs nepatiesu liecību dot; **19** Godā savu tēvu un māti; un tev būs savu tuvāko mīlēt, kā sevi pašu.” **20** Tas jauneklis uz Viņu saka: “Visu to es esmu turējis no savas jaunības; kā man vēl trūkst?” **21** Jēzus uz to sacīja: “Ja tu gribi būt pilnīgs, tad noej,

pārdod, kas tev ir, un dod nabagiem; tad tev būs manta debesīs; un tad nāc, staigā Man pakaļ.” **22** Bet tas jauneklis, šo vārdu dzirdējis, aizgāja noskumis, jo tam bija daudz mantas. **23** Bet Jēzus uz Saviem mācekļiem sacīja: “Patiesi, Es jums saku: bagāts grūti ieies Debesu valstībā. **24** Un atkal Es jums saku: vieglāki ir kamielīm iet caur adatas aci, nekā bagātām kļūt Dieva valstībā.” **25** Un to dzirdējuši, Viņa mācekļi ļoti pārbijās un sacīja: “Kas tad var kļūt Debesu valstībā?” **26** Un Jēzus tos uzlūkoja un uz tiem sacīja: “Cilvēki to neiespēj, bet Dievam visas lietas iespējamās.” **27** Tad Pēteris atbildēdams uz Viņu sacīja: “Redzi, mēs visu esam atstājuši un Tev gājuši pakaļ; kas mums par to būs?” **28** Bet Jēzus uz tiem sacīja: “Patiesi, Es jums saku, ka jūs, kas Man pakaļ gājuši, tanī atdzimšanā, kad Tas Cilvēka Dēls sēdēs uz Sava godības krēsla, arī sēdēsiet uz divpadsmit krēsliem un tiesāsiēt tās divpadsmit Israēla ciltis. **29** Un kas atstāj mājas vai brāļus, vai māsas, vai tēvu, vai māti, vai sievu, vai bērnus, vai tīrumus Mana Vārda dēļ, tas to ņems simtkārtīgi, un iemantos mūžīgu dzīvošanu. (aiōnios g166) **30** Bet daudzi, kas tie pirmie, būs tie pēdējie, un tie pēdējie būs tie pirmie.

20 Jo Debesu valstība ir kā kāds nama tēvs, kas no rīta agrumā izgāja, strādniekus derēt savā vīna kalnā. **2** Un saderējis ar tiem strādniekiem par vienu sudraba grasi par dienas algu, viņš tos nosūtīja savā vīna kalnā. **3** Un izgājis ap trešo stundu, viņš redzēja vēl citus pie tirgus bez darba stāvam, **4** Un uz tiem sacīja: “Noejat arī jūs vīna kalnā, es jums došu, kas nākas.” **5** Un tie nogāja. Atkal viņš izgāja ap sesto un devīto stundu un darija tāpat. **6** Bet ap vienpadsmito stundu izgājis, viņš atrada vēl citus bez darba stāvam, un uz tiem saka: “Ko jūs visu dienu šē stāviet bez darba?” **7** Tie uz viņu saka: “Neviens mūs nav derējis.” Viņš uz tiem saka: “Ejat jūs arīdzan vīna kalnā, un kas nākas, to jūs dabūsiēt.” **8** Kad nu vakars metās, tad tas vīna kalna kungs saka savam uzraugam: “Sauc tos strādniekus un dod tiem to algu, no pēdējiem sākdam, pie pirmajiem beigdam.” **9** Tad tie nāca, kas ap vienpadsmito

stundu derēti, un dabūja savu grasi. **10** Bet kad tie pirmie nāca, tad tie cerēja vairāk dabūt; un tie arī dabūja ikviens savu grasi. **11** To dabūjuši, tie kurnēja pret to nama tēvu, **12** Un sacīja: “Šie pēdējie vienu stundu vien strādājuši, un tu tos esi līdzinājis mums, kas dienas nastu un karstumu esam cietuši.” **13** Bet viņš atbildēja un uz vienu no tiem sacīja: “Draugs, es tev netaisnību nedaru. Vai tu ar mani neesi saderējis par vienu grasi? **14** Ņem, kas tev pieder, un ej; bet es šiem pēdējiem gribu tā dot kā tev. **15** Jeb vai man nav brīv, darīt ar savu mantu, kā es gribu? Jeb vai tava acs tāpēc skauž, ka es esmu labs?” **16** Tā tie pēdējie taps tie pirmie, un tie pirmie tie pēdējie. Jo daudz ir aicināti, bet maz izredzēti.” **17** Un noiedams uz Jeruzālemi, Jēzus ņēma tos divpadsmit mācekļus pie Sevis un ceļā uz tiem sacīja: **18** “Redzi, mēs noejam uz Jeruzālemi, un Tas Cilvēka Dēls taps nodots tiem augstiem priesteriem un rakstu mācītājiem, un tie Viņu pazudinās pie nāves. **19** Un Viņu nodos tiem pagāniem; tie Viņu apmēdīs, šautīs un krustā sitīs, un trešā dienā Viņš atkal celsies augšām.” **20** Tad Cebedeja dēlu māte ar saviem dēliem nāca pie Viņa, metās zemē un lūdza ko no Viņa. **21** Un Viņš tai sacīja: “Ko tu gribi?” Tā uz Viņu sacīja: “Saki, lai šie mani divi dēli sēž Tavā valstībā viens Tev pa labo un otrs pa kreiso roku.” **22** Bet Jēzus atbildēja un sacīja: “Jūs nezināt, ko jūs lūdzat. Vai jūs varat dzert to biķeri, ko Es dzeršu, un likties kristīties ar to kristību, ar ko Es topu kristīts?” Tie uz viņu sacīja: “Varam gan.” **23** Un Viņš uz tiem saka: “Manu biķeri jums gan būs dzert, un ar to kristību, ar ko Mani kristīs, jums būs tapt kristītiem; bet sēdēt pie Manas labās un kreisās rokas, Man nepieder dot, bet tas būs tiem, kam Mans Tēvs to novēlējis.” **24** Un kad tie desmit to dzirdēja, tad tie apskaitās par tiem diviem brāļiem. **25** Bet Jēzus tos aicināja pie Sevis un sacīja: “Jūs zināt, ka tie pasaules valdnieki pār ļaudīm valda, un tiem lieliem kungiem pār tiem ir vara. **26** Bet pie jums tā nebūs būt; bet ja kas no jums grib būt liels, tas lai ir jūsu sulainis. **27** Un ja kas grib būt jūsu starpā tas pirmais, tas lai ir jūsu kalps; **28** Tā kā Tas Cilvēka Dēls nav nācis,

ka Viņam taptu kalpots, bet ka Viņš kalpotu, un Savu dzīvību dotu par atpirkšanas maksu priekš daudziem.” **29** Un kad tie no Jērikus izgāja, tad Viņam daudz ļaužu nāca pakaļ. **30** Un redzi, divi akli sēdēja ceļmalā; kad tie dzirdēja Jēzu secen ejam, tad tie brēca un sacīja: “Apžēlojies par mums, Kungs, Tu Dāvida dēls!” **31** Bet tie ļaudis tos apsauca, ka tie kļusu ciestu; bet tie brēca vēl vairāk un sacīja: “Apžēlojies par mums, Kungs, Tu Dāvida dēls!” **32** Un Jēzus apstājās, tos aicināja un sacīja: “Ko jūs gribat, lai Es jums daru?” **33** Tie uz Viņu saka: “Kungs, ka mūsu acis top atdarītas.” **34** Un Jēzum palika žēl, un Viņš aizskāra viņu acis, un tūdaļ viņu acis tapa gaišas, un tie Viņam gāja pakaļ.

21 Un kad tie tuvu pie Jeruzālemes nāca, pie Betfagas, pie Eļļas kalna, tad Jēzus sūtīja divus no Saviem mācekļiem **2** Un tiem sacīja: “Ejat uz to miestu, kas jūsu priekšā; un tūdaļ jūs atradīsiet ēzeļa māti piesietu un pie tās kumeļu. Atrasisiņūši atvediet tos pie Manis. **3** Un ja kas jums ko sacīs, tad atsakāt: “Tam Kungam to vajag,” tūdaļ viņš jums tos atlaidīs.” **4** Bet viss tas notika, lai piepildās, ko tas pravietis sacījis sludinādams: **5** “Sakait Ciānas meitai: redzi, tavs ķēniņš nāk pie tevis, lēnprātīgs, jādams uz ēzeļa un nastu nesējas ēzeļa mātes kumeļa.” **6** Tie mācekļi nogāja un darīja, kā Jēzus tiem bija pavēlējis. **7** Un atveda to ēzeļa māti un to kumeļu, un uzlika savas drēbes un sēdināja Viņu tur virsū. **8** Bet daudz ļaužu izklāja savas drēbes uz ceļa; bet citi cirta zarus no kokiem un izkaisīja tos uz ceļa. **9** Bet tie ļaudis, kas priekšā gāja un no aizmugures staigāja, kļiedza un sauca: “Ozianna Tam Dāvida dēlam, slavēts, kas nāk Tā Kunga Vārdā! Ozianna visaugstākās debesīs!” **10** Bet kad Viņš Jeruzālemē iejāja, tad visa pilsēta cēlās un sacīja: “Kas Tas tāds?” **11** Bet tie ļaudis sacīja: “Šis ir Jēzus, tas pravietis no Nacaretas iekš Galilejas.” **12** Un Jēzus iegāja Dieva namā un izdzina visus, kas Dieva namā pārdeva un pirka, un apgāza galdus tiem naudas mīļējiem un krēslus tiem baložu pārdevējiem, **13** Un uz tiem sacīja: “Stāv rakstīts: “Mans nams taps nosaukts lūgšanas nams,” bet jūs to esat darījuši par slepkavu bedri.” **14** Un tur akli un

tizli nogāja pie Viņa Dieva namā, un Viņš tos dziedināja. **15** Bet kad tie augstie priesteri un rakstu mācītāji redzēja tos brīnuma darbus, ko Viņš darīja, un tos bērnus Dieva namā brēcam un sakām: “Ozianna tam Dāvida dēlam!” tad tie apskaitās, **16** Un uz Viņu sacīja: “Vai Tu nedzirdi, ko šie saka?” Bet Jēzus uz tiem sacīja: “Dzirdu gan. Vai jūs nekad neesat lasījuši: no bērniņu un zidāmu mutes Es slavu sataisišu?” **17** Un tos atstājis, Viņš izgāja no pilsētas ārā uz Betaniju un tur pārgulēja. **18** Bet kad Viņš no rīta agrumā atkal uz pilsētu gāja, Viņam gribējās ēst. **19** Un Viņš redzēja vienu vīģes koku ceļmalā, piegāja pie tā un neatrada uz tā nenieka, kā tik lapas vien, un uz to sacīja: “Uz tevis lai nemūžam vairs auglis neaug.” Un tūda! tas vīģes koks nokalta. **(aiōn g165)** **20** Un tie mācekļi to redzējuši, brīnījās un sacīja: “Kā tas vīģes koks tik drīz nokaltis?” **21** Bet Jēzus atbildēja un uz tiem sacīja: “Patiesi, Es jums saku: ja jums ticība ir, un jūs prātā nešaubaties, tad jūs nevien to darīsiet ar to vīģes koku, bet arī, kad jūs šim kalnam sacīsiet: celies no savas vietas un meties jūrā, tad tas notiks. **22** Un visu, ko jūs savā lūgšanā lūgsiet ticēdami, to jūs dabūsiet.” **23** Un kad Viņš nāca Dieva namā, tad Viņam mācot tie augstie priesteri un ļaužu vecaji piegāja un sacīja: “Kādā varā Tu šīs lietas dari? Un kas Tev tādu varu devis?” **24** Bet Jēzus atbildēja un uz tiem sacīja: “Es jums arīdzan vienu vārdu gribu vaicāt? ja jūs Man to sacīsiet, tad Es jums arī sacīšu, kādā varā Es šīs lietas daru. **25** No kurienes bija Jāņa kristība? Vai no debesīm, vai no cilvēkiem?” Bet tie apdomāja savā starpā sacīdami: “Ja mēs sakām: no debesīm, tad Viņš mums sacīs: Kāpēc tad jūs viņam neesat ticējuši? **26** Bet ja mēs sakām: no cilvēkiem, tad mums no tiem ļaudīm jābīstas; jo visi Jāni tur par pravieti.” **27** Un tie atbildēja un sacīja: “Mēs nezinām.” Viņš uz tiem sacīja: “Tad arī Es jums nesaku, kādā varā Es šīs lietas daru. **28** Bet kā jums šķiet? Vienam cilvēkam bija divi dēli, un tas gāja pie tā pirmā un sacīja: dēls, ej, strādā šodien manā vīna kalnā. **29** Bet tas atbildēja un sacīja: es negribu. Bet pēc tas viņam bija žēl un viņš

nogāja. **30** Un tas tēvs gāja pie tā otra un sacīja tāpat. Bet tas atbildēja un sacīja: es iešu, kungs! un viņš nenogāja. **31** Kurš no tiem diviem ir darījis sava tēva prātu?” Tie uz Viņu saka: “Tas pirmais.” Jēzus uz viņiem saka: “Patiesi, Es jums saku: muitnieki un maukas drīzāk nāks Dieva valstībā, nekā jūs. **32** Jo Jānis pie jums ir nācis pa taisnības ceļu, un jūs viņam neesat ticējuši, bet muitnieki un maukas viņam ticējuši. Bet jebšu jūs to redzējāt, tomēr jums nebija žēl, tā ka viņam pēc būtu ticējuši. **33** Klausāties citu līdzību. Bija nama tēvs, kas vīna kalnu dēstīja un to aptaisīja ar sētu un tur iekšā izraka vīna spaidu un uztaisīja torni un to izdeva strādniekiem un aizgāja citur. **34** Kad nu augļu laiks atnāca, tad viņš sūtīja savus kalpus pie tiem strādniekiem savus augļus dabūt. **35** Bet tie strādnieki viņa kalpus ņēmuši, vienu šauta un otru nokāva un trešo akmeņiem nomētāja. **36** Atkal tas sūtīja citus kalpus, vairāk nekā papriekš, un tie viņiem tāpat darīja. **37** Beidzot viņš pie tiem sūtīja savu dēlu un sacīja: taču tie kaunēsies no mana dēla. **38** Bet kad tie strādnieki to dēlu redzēja, tad tie sacīja savā starpā: šis ir tas mantinieks; nāciet, nokausim to un paturēsim viņa mantību. **39** Tad tie viņu ņēmuši izmeta no vīna kalna ārā un nokāva. **40** Kad nu tas vīna kalna kungs nāks, ko viņš šiem strādniekiem darīs?” **41** Viņi uz To sacīja: “Viņš šos ļaundarītājus nežēlīgi nomaitās un to vīna kalnu izdos citiem strādniekiem, kas viņam augļus dos īstenā laikā.” **42** Jēzus uz tiem sacīja: vai jūs nekad Dieva rakstos neesat lasījuši: tas akmens, ko tie nama taisītāji atmetuši, tas ir palicis par stūra akmeni; tas ir no Tā Kunga un ir brīnums mūsu acīs? **43** Tāpēc Es jums saku: Dieva valstība jums taps atņemta un pagāniem dota, kas nes viņas augļus. **44** Un kas uz šo akmeni kritīs, tas sadauzīsies, bet uz ko tas krīt, to tas satrieks.” **45** Un kad tie augstie priesteri un farizeji Viņa līdzības dzirdēja, tad tie nomanīja, ka Tas par viņiem runāja. **46** Un meklēdami Viņu tvert, tie bijās no tiem ļaudīm, tāpēc ka tie Viņu cienīja par pravieti.

22 Un Jēzus atbildēja un runāja atkal caur līdzībām, uz tiem sacīdams: **2** “Debesu

valstība līdzinājās ķēniņam, kas savam dēlam kāzas taisīja, **3** Un izsūtīja savus kalpus, tos viesus aicināt kāzās, bet tie negribēja nākt. **4** Atkal viņš citus kalpus izsūtīja un sacīja: sakāt tiem viesiem: redzi, mans mielasts ir sataisīts, mani vērši un baroti lopi nokauti, un visas lietas sataisītas; nāciet kāzās. **5** Bet tie to nicināja un nogāja cits uz savu tīrumu un cits pie savas tirgošanas. **6** Bet citi viņa kalpus sagrāba un tos lika smieklā un tos nokāva. **7** Kad tas ķēniņš to dzirdēja, tad viņš tapa dusmīgs un sūtīja savu karaspēku un lika šos slepkavas nokaut un iededzināja viņu pilsētu. **8** Tad viņš uz saviem kalpiem sacīja: tās kāzas gan ir sataisītas, bet tie viesi nebija cienīgi. **9** Tāpēc ejat uz lielceļiem un aicināriet kāzās, kādus jūs atrodat. **10** Un tie kalpi izgāja uz tiem ceļiem un sameklēja kādus atrazdami, ļaunus un labus, un visi galdi pildījās ar viesiem. **11** Tad tas ķēniņš iegāja, tos viesus aplūkot, un tur ieraudzīja vienu cilvēku, kas nebija apģērbies kāzu drēbēs. **12** Un viņš uz to sacīja: draugs, kā tu šeit esi ienācis, neapģērbies kāzu drēbēs? Bet tas palika kā mēms. **13** Tad tas ķēniņš sacīja uz saviem kalpiem: sieniet tam kājas un rokas, ņemiet to un izmetiet to galējā tumsībā, tur būs raudāšana un zobu trīcēšana. **14** Jo daudz aicināti, bet maz izredzēti.” **15** Tad tie farizeji nogāja un sarunājās, ka tie Jēzu Viņa valodā savaldzinātu. **16** Un tie sūtīja pie Viņa savus mācekļus ar ķēniņa Hērodus sulaiņiem, kas sacīja: “Mācītāj, mēs zinām, ka Tu esi patiesīgs un māci Dieva ceļu patiesīgi, un Tu nebēdā par nevienu: jo Tu neuzlūko cilvēka vaigu. **17** Tāpēc saki mums: kā Tev šķiet? Vai ir brīv, ķeizaram meslus dot, vai ne?” **18** Un Jēzus, viņu blēdību nomanīdams, sacīja: “Jūs viltnieki, kam jūs Mani kārdināt? **19** Rādiet Man šurp to nomas naudu.” Un tie Tam rādīja vienu sudraba grasi. **20** Un Viņš uz tiem sacīja: “Kam ir šī zīme un tas virsraksts?” **21** Tie uz Viņu sacīja: “Ķeizara.” Tad Viņš uz tiem sacīja: “Tad dodiet ķeizaram, kas ķeizaram pieder, un Dievam, kas Dievam pieder.” **22** Un to dzirdēdami, tie brīnījās, un To pameta un aizgāja. **23** Tanī pašā dienā nāca pie Viņa saduceji, kas saka, augšāmcēlšanos neesam, un Viņam vaicāja **24**

Sacīdami: “Mācītāj, Mozus ir sacījis: ja kas mirst, un tam bērnu nav, tad viņa brālim būs viņa sievu precēt un savam brālim celt dzimumu. **25** Tad nu pie mums bija septiņi brāļi, un tas pirmais apņēma sievu un nomira, un kad tam nebija bērnu, tad tas pameta savu sievu savam brālim. **26** Tā arī otrs un trešais līdz septītam. **27** Un beidzot pēc visiem arī tā sieva nomira. **28** Tad nu augšāmcēlšanās dienā kuram no tiem septiņiem tā sieva piederēs? Jo tie visi viņu bija apņēmuši.” **29** Bet Jēzus atbildēja un sacīja: “Jūs alojaties, neprazdami nedz tos rakstus, nedz Dieva spēku. **30** Jo augšāmcēlšanās laikā tie nedz precēs nedz taps precēti, bet tie būs itin kā Dieva eņģeļi debesīs. **31** Bet vai jūs par miroņu augšāmcēlšanos neesat lasījuši, ko Dievs jums ir runājis sacīdams: **32** „Es esmu Ābrahāma Dievs un Īzaka Dievs un Jēkaba Dievs?“ Dievs nav mirušu, bet dzīvu Dievs.” **33** Un kad tie ļaudis to dzirdēja, tad tie iztrūcinājās par Viņa mācību. **34** Bet farizeji dzirdējuši, ka Viņš saducejiem muti bija aizbāzis, sapulcējās kopā. **35** Un viens no tiem, viens bauslības mācītājs, kārdinādams Tam jautāja un sacīja: **36** “Mācītāj, kurš tas augstākais bauslis bauslībā?” **37** Bet Jēzus uz to sacīja: “Tev būs Dievu, savu Kungu, mīlot no visas savas sirds un no visas savas dvēseles un no visa sava prāta. **38** Šis ir tas pirmais un augstākais bauslis. **39** Bet tas otrs tam līdz: tev būs savu tuvāku mīlot kā sevi pašu. **40** Šinīs divējos baušļos karājās visa bauslība un tie pravieši.” **41** Kad nu tie farizeji bija sagājuši, Jēzus tiem jautāja **42** Un sacīja: “Kas jums šķiet no Kristus, kā dēls Viņš ir?” Tie uz Viņu sacīja: “Dāvida.” **43** Un Viņš uz tiem sacīja: “Kā tad Dāvids Viņu garā sauc par Kungu, **44** Tas Kungs sacījis uz manu Kungu: sēdies pa Manu labo roku, tiekams Es Tavus ienaidniekus lieku par pameslu Tavām kājām. **45** Ja nu Dāvids To sauc par Kungu, kā tad Tas viņa Dēls?” **46** Un neviens nezināja Viņam atbildēt neviena vārda un no tās dienas arī neviens nedrīkstēja vairs Viņu jautāt.

23 Tad Jēzus runāja uz tiem ļaudīm un uz Saviem mācekļiem, **2** Sacīdams: “Uz Mozus krēsla rakstu mācītāji un farizeji ir apsēdušies.

3 Visu nu, ko tie saka, lai jūs turiet, to turiet un dariet; bet pēc viņu darbiem nedariet. Jo tie gan māca, bet paši to nedara. 4 Jo tie sasien grūtas un nepanesamas nastas un liek tās cilvēkiem uz pleciem, bet paši tās ne ar pirkstu negrib pakustināt. 5 Bet visus savus darbus tie dara, lai tie no ļaudīm top redzēti. Tie izplata savus piemiņas rakstus un dara savām drēbēm platas bārkstis; 6 Un tiem tik viesībās sēdēt augstajās vietās un augstajos krēslos baznīcās, 7 Un ka top sveicināti tirgos un no ļaudīm saukti: rabbi, rabbi! 8 Bet jums nebūs sauktiem tapt: rabbi! Jo viens ir jūsu vadonis, Kristus, bet jūs visi esat brāļi. 9 Jums arī nevienam virs zemes nebūs saukt par tēvu, jo viens ir jūsu Tēvs, kas debesīs. 10 Un neliekaties saukties par mācītājiem, jo viens ir jūsu mācītājs, Kristus. 11 Bet tas lielākais no jums lai ir jūsu kalps. 12 Un kas pats paaugstināsies, tam būs tapt pazemotam, un kas pats pazemosies, tam būs tapt paaugstinātam. 13 Bet ak vai jums, rakstu mācītājiem un farizejiem! Jūs liekuļi! Jo jūs aizslēdzat Debesu valstību priekš tiem cilvēkiem, un paši jūs neieejat, un neļaujāt ieiet tiem, kas grib tikt iekšā. 14 Ak vai jums, rakstu mācītājiem un farizejiem! Jūs liekuļi, jo jūs aprijat atraitņu namus un taisnojaties ar savām garām lūgšanām, tāpēc jūs dabūsiat jo grūtu sodību. 15 Ak vai jums, rakstu mācītājiem un farizejiem! Jūs liekuļi! Jo jūs pārstaigājat jūru un zemi, ka jūs vienu par Jūdu ticības biedri darāt, un kad tas tāds palicis, tad jūs viņu darāt par elles bērnu divkārt vairāk, nekā jūs paši esat. (Geenna g1067) 16 Ak vai jums, akliem ceļa rādītājiem! kas sakāt: ja kas pie Dieva nama zvērēšot, tas neesot nekas, bet ja kas pie Dieva nama zelta zvērēšot, tam tas jāpilda. 17 Jūs ģeķi un aklie! Jo kas ir vairāk? Vai tas zelts, vai tas Dieva nams, kas to zeltu svēti? 18 Un ja kas pie altāra zvērēšot, tas neesot nekas; bet ja kas zvērēšot pie tās dāvanas, kas tur virsū, tam tas jāpilda. 19 Jūs ģeķi un aklie! Jo kas ir augstāks, vai tā dāvana, vai tas altāris, kas to dāvanu svēti? 20 Tad nu, kas pie altāra zvēr, tas zvēr pie tā un pie visa, kas tur virsū. 21 Un kas pie Dieva nama zvēr, tas zvēr pie tā un arī pie Tā, kas tur mīt iekšā. 22 Un kas pie debess zvēr, tas zvēr pie Dieva goda krēsla un pie Tā, kas tur sēž virsū. 23 Ak vai jums, rakstu mācītājiem un farizejiem! Jūs liekuļi! Jo jūs dodat to desmito tiesu no mētrām, dillēm un ķimenēm, un pametat to, kas tas grūtākais bauslibā, tiesu un sirds žēlastību un ticību. Šo jums bija darīt un to nepamest. 24 Jūs aklie ceļa rādītāji, kas odus izkāšat un kamieļus aprijat. 25 Ak vai jums, rakstu mācītājiem un farizejiem! Jūs liekuļi! Jo jūs šķīstat biķera un bļodas ārpusi, bet no iekšpuses tie ir pilni ar laupījumu un negausību. 26 Tu aklais farizejs, šķīsti papriekš biķera un bļodas iekšpusi, lai arī viņu ārpuse top šķīsta. 27 Ak vai jums, rakstu mācītājiem un farizejiem! Jūs liekuļi! Jo jūs esat līdzināmi tiem nobaltētiem kapiem, kas no ārienes jauki uzskatāmi, bet no iekšienes ir piepildīti ar miroņu kauliem un visādu negantību. 28 Tā arī jūs no ārienes gan spīdat priekš ļaudīm kā taisni esoši, bet no iekšienes jūs esat liekulības un netaisnības pilni. 29 Ak vai jums, rakstu mācītājiem un farizejiem! Jūs liekuļi! Jo jūs uztaisiet praviešu kapus un izgreznojat taisno bedres, 30 Un sakāt: ja mēs būtu bijuši savu tēvu laikos, tad mēs nebūtu bijuši viņu biedri uz praviešu asins izliešanu. 31 Tad nu jūs liecību dodat pret sev pašiem, ka jūs esat bērni tiem, kas tos praviešus nokāvuši. 32 Jūs tad arī piepildāt savu tēvu mēru. 33 Jūs čūskas un odžu dzimums, kā jūs izbēgsiet no elles sodības? (Geenna g1067) 34 Tāpēc redzi, Es pie jums sūtu praviešus un gudrus un rakstu mācītājus; no tiem jūs citus nokausi un krustā sitīsiet, un citus no tiem jūs šaustīsiet savās baznīcās un vajāsiat tos no vienas pilsētas uz otru: 35 Ka uz jums nāks visas tās taisnās asinis, kas izlietas virs zemes no tā taisnā Ābela asinīm līdz Zaharijas, Bereķijas dēla, asinīm, ko jūs nokāvuši starp Dieva namu un altāri. 36 Patiesi, Es jums saku, ka tas visnotaļ nāks uz šo tautu. 37 Jeruzāleme! Jeruzāleme! tu, kas nokauj praviešus un ar akmeņiem nomētā, kas pie tevis sūtīti! Cik reiz Es tavus bērnus esmu gribējis sakrāt, kā vista sakrāj savus cālišus apakš spārniem, bet jūs negribējāt. 38 Redzi, jūsu nams jums taps atstāts postā. 39 Jo Es jums

saku: jūs Mani no šī laika neredzēsiet, tiekams jūs sacīsiet: slavēts, kas nāk Tā Kunga Vārdā.

24 Un no Dieva nama izgājis Jēzus aizgāja. Un Viņa mācekļi piegāja pie Viņa un rādīja Viņam, kā tas Dieva nams uztaisīts. **2** Bet Jēzus uz tiem sacīja: “Vai jūs to visu neredzat? Patiesi, Es jums saku, šeit akmens uz akmens netaps pamests, kas netaps nolauzīts.” **3** Un Viņam uz Eļļas kalna sēžot, tie mācekļi piegāja sevišķi un sacīja: “Saki mums, kad šīs lietas notiks, un kāda būs Tavas atnākšanas un pastara laika zīme?” (aiņon g165) **4** Un Jēzus atbildēja un uz tiem sacīja: “Pielūkojiet, ka neviens jūs nepieviļ. **5** Jo tur daudz nāks Manā Vārdā un sacīs: es esmu Kristus, un daudz pievils. **6** Bet jūs dzirdēsiet karus un karu daudzinašanu. Lūkojiet, nebēdājaties, jo visam tam tā būs notikt, bet tad vēl nav tas gals. **7** Jo tad celsies tauta pret tautu un valsts pret valsti, un tad būs bada laiki un mēris un zemes tricēšanas dažās vietās. **8** Bet viss tas būs tikai to lielo bēdu iesākums. **9** Tad tie jūs nodos mokās un jūs nokauss, un jūs tapsiet ienidēti no visiem ļaudīm Mana Vārda dēļ. **10** Un tad daudz apgrēcināsies, un viens otru nodos, un viens otru nīdēs. **11** Jo tad daudz viltīgi pravieši celsies un daudz pievils. **12** Un tāpēc, ka netaisnība ies vairumā, mīlestība pie daudziem izdzisis. **13** Bet kas pastāv līdz galam, tas tiks izglābts. **14** Un šis evaņģēlijs no (Dieva) valstības visā pasaulē taps sludināts visām tautām, un tad nāks tas gals. **15** Kad jūs nu redzēsiet to izpostīšanas negantību, par ko pravietis Daniēls sacījis, ka tā stāv tai svētā vietā, (kas to lasa, tas lai to labi apdomā!) **16** Kas tad ir Jūdu zemē, tie lai bēg kalnos. **17** Un kas ir uz jumta, tas lai nekāpj zemē, kādu lietu no sava nama iznest; **18** Un kas ir laukā, tas lai neatgriežas, savas drēbes paņemt. **19** Bet vai tām grūtām un zīdītājām tani laikā! **20** Bet lūdziet, ka jūsu bēgšana nenotiek ziemas laikā nedz svētā dienā. **21** Jo tad būs tādas lielas bēdas, kādas nav bijušas no pasaules iesākuma līdz šim laikam, un kādas arī vairs nebūs. **22** Un ja šīs dienas netaptu pašinātas, tad neviens cilvēks netaptu izglābts; bet to izredzēto labad tās dienas taps pašinātas. **23** Ja tad kas uz jums

sacīs: redzi, šē ir Kristus, vai tur; tad neticiet. **24** Jo viltīgi kristi un viltīgi pravieši celsies un lielas zīmes un brīnumus darīs, ka arī tie izredzētie, ja tas varētu būt, uz alošanu taptu pievilti. **25** Redziet, Es jums to papriekš esmu sacījis. **26** Tāpēc, kad tie uz jums sacīs: redzi, Viņš ir tuksnesī, - tad neejat ārā; redzi, Viņš ir kambaros, - tad neticat. **27** Jo kā zibens izšaujas no rīta puses un atspīd līdz vakara pusei, tā būs arī Tā Cilvēka Dēla atnākšana. **28** Jo kur ir maīta, tur arī ērgļi sakrāsies. **29** Bet tūdaļ pēc šā laika bēdām saule taps aptumšota, un mēnesis nedos savu spīdumu, un zvaigznes kritīs no debess, un debess stiprumi kustināsies. **30** Un tad Tā Cilvēka Dēla zīme rādīsies debesī, un tad visas ciltis virs zemes kauks un redzēs To Cilvēka Dēlu nākam debess padebešos ar lielu spēku un godību. **31** Un Viņš sūtīs Savus eņģelus ar lielu bazūnes skaņu, un tie Viņa izredzētos sakrās no tiem četriem vējiem, no viena debess gala līdz otram. **32** Mācieties līdzību no vīģes koka: kad jau viņa zaros pumpuri metās, un lapas plaukst, tad jūs zināt, vasaru esam klātu. **33** Tā arī dzan, kad jūs visu to redzēsiet, tad ziniet, ka tas ir tuvu priekš durvīm. **34** Patiesi, Es jums saku: šī cilts nezudīs, tiekams viss tas būs noticis. **35** Debess un zeme zudīs, bet Mani vārdi nezudīs. **36** Bet par to dienu un stundu neviens nezina, ne tie debesu eņģeļi, kā vien Mans Tēvs. **37** Bet tā, kā bija Noas dienās, tāpat arī būs Tā Cilvēka Dēla atnākšana. **38** Jo itin kā tie tais dienās priekš tiem grēku plūdiem rīja un plītēja, precējās un laulībā devās līdz tai dienai, kad Noa iegāja šķīrstā, **39** Un tie neņēma vērā, tiekams tie plūdi nāca un visus aizņēma; tāpat būs arī Tā Cilvēka Dēla atnākšana. **40** Tad divi būs laukā; viens taps pieņemts, otrs atmests. **41** Divas mals dzirnavās, viena taps pieņemta, otra atmesta. **42** Tāpēc esiet modrīgi, jo jūs nezināt, kurā stundā jūsu Kungs nāk. **43** Bet to protiet, kad nama kungs zinātu, kurā stundā zaglis nāks, tad tas paliktu nomodā un neļautu savā namā ielauzties. **44** Tāpēc arī jūs esiet gatavi, jo tanī stundā, kurā jūs nedomāji, Tas Cilvēka Dēls nāks. **45** Kurš nu ir tas uzticīgais un gudrais kalps, ko tas kungs iecēlis pār savu saimi, tiem

maizi dot savā laikā? **46** Svētīgs tas kalps, ko tas kungs pārnācis atradis tā darām. **47** Patiesi, Es jums saku, ka viņš to iecels pār visām savām mantām. **48** Bet ja tas ļaunais kalps savā sirdī sacīs: mans kungs kavējās nakt. **49** Un iesāks savus darba biedrus sist un ar tiem plitniekiem rīt un plītēt: **50** Tad tā kalpa kungs nāks tādā dienā, kad šis negaida, un tādā stundā, ko šis nezina, **51** Un to šķels pušu un tam dos algu ar tiem liekuļiem. Tur būs raudāšana un zobu trīcēšana.

25 Tad Debesu valstība būs līdzīga desmit jumpravām, kas savus eļļas lukturus ņēma un izgāja brūtgānam pretim. **2** Bet piecas no tām bija gudras, un piecas bija ģekīgas. **3** Kas bija ģekīgas, tās paņēma savus eļļas lukturus, bet eļļu tās neņēma līdz. **4** Bet tās gudrās paņēma eļļu savos traukos līdz ar tiem eļļas lukturiem. **5** Kad nu tas brūtgāns kavējās, tad visas aizmīga un snauda. **6** Bet nakts vidū balss atskanēja: redzi, brūtgāns nāk, ejat ārā viņam pretī. **7** Tad visas tās jumpravas cēlās un sataisīja savus eļļas lukturus. **8** Bet tās ģekīgās sacīja uz tām gudrām: dodiet mums no savas eļļas, jo mūsu eļļas sveces izdziest. **9** Bet tās gudrās atbildēja un sacīja: ne tā, ka nepietrūkst mums un jums, bet noejat labāk pie pārdevējiem un pērkat sev. **10** Un kad tās nogāja pirkt, tad tas brūtgāns nāca, un kas bija gatavas, iegāja ar viņu kāzās, un durvis tapa aizslēgtas. **11** Pēc arī tās citas jumpravas atnāca un sacīja: Kungs, Kungs, atdari mums. **12** Bet tas atbildēja un sacīja: patiesi, es jums saku, es jūs nepazīstu. **13** Tāpēc esiet modrīgi, jo jūs nezināt ne to dienu, nedz to stundu, kurā Tas Cilvēka Dēls nāk. **14** Jo tā kā viens cilvēks citur aiziedams aicināja savus kalpus un tiem iedeva savu mantu, **15** Un vienam deva piecus podus un otram divus un trešam vienu, ikkatram pēc viņa spēka, un tūdaļ aizgāja projām. **16** Tad tas nogāja, kas piecus podus bija dabūjis, un pelnījās ar tiem un sapelnīja citus piecus podus. **17** Tā arī, kas divus dabūjis, ir tas sapelnīja divus citus. **18** Bet tas, kas vienu bija dabūjis, nogāja un to ieraka zemē un paslēpa sava kunga naudu. **19** Bet pēc ilga laika šo kalpu kungs nāca un ar

tiem izlīdzinājās. **20** Un tas, kas bija dabūjis tos piecus podus, nāca un atnesa vēl citus piecus podus un sacīja: kungs, tu man piecus podus esi iedevis; redzi, es pāri par tiem esmu sapelnījis vēl citus piecus podus. **21** Un viņa kungs uz to sacīja: labi, tu godīgais un uzticīgais kalps; pie mazuma tu esi bijis uzticīgs, es tevi iecelšu pār daudzumu; ieej sava kunga priekā. **22** Un tas arīdzan, kas bija dabūjis tos divus podus, atnācis sacīja: kungs, tu man divus podus esi iedevis; redzi, es pāri par tiem esmu sapelnījis vēl divus. **23** Viņa kungs uz to sacīja: labi, tu godīgais un uzticīgais kalps. Tu pie mazuma esi bijis uzticīgs, es tevi iecelšu pār daudzumu; ieej sava kunga priekā. **24** Tad arī tas, kas bija dabūjis to vienu podu, piegājis sacīja: kungs, es zināju tevi bargu cilvēku esam, ka tu ļļauj, kur tu neesi sējis, un krāji, kur tu neesi kaisījis. **25** Un bīdāmie es nogāju un apslēpu tavu podu zemē; redzi šē ir, kas tev pieder. **26** Bet viņa kungs atbildēja un uz viņu sacīja: tu blēdīgais un kūtrais kalps, ja tu zināji, ka es ļļāju, kur es neesmu sējis, un krāju, kur es neesmu kaisījis: **27** Tad tev bija dot manu naudu mijējiem; un pārnācis es būtu atdabūjis ar augļiem, kas man pieder. **28** Tāpēc ņemiet no viņa to podu un dodiet tam, kam ir desmit podi. **29** Jo ikkatram, kam ir, tam taps dots, un tam būs pilnām; bet no tā, kam nav, taps vēl atņemts, kas tam ir. **30** Un to nelietīgo kalpu izmetiet galējā tumsībā, tur būs raudāšana un zobu trīcēšana. **31** Bet kad Tas Cilvēka Dēls nāks Savā godībā, un visi svētie eņģeļi līdz ar Viņu, tad Viņš sēdēs uz Sava godības krēsla. **32** Un visi ļāudis taps sapulcināti Viņa priekšā, un Viņš tos šķirs tā, kā gans avis šķir no āžiem. **33** Un stādīs tās avis pa Savu labo roku, bet tos āžus pa kreiso roku. **34** Tad Tas Kēniņš sacīs uz tiem pie Savas labās rokas: nāciet šurp, jūs Mana Tēva svētie, iemantojiet to Valstību, kas jums ir sataisīta no pasaules iesākuma. **35** Jo Es biju izsalcis, un jūs Mani esat ēdinājuši; Es biju izslāpis, un jūs Mani esat dzirdinājuši; Es biju viesis, un jūs Mani esat uzņēmuši; **36** Es biju plīks, un jūs Mani esat ģērībuši; Es biju nevesels, un jūs Mani esat apmeklējuši; Es biju cietumā, un jūs pie

Manis esat nākuši. **37** Tad tie taisnie Viņam atbildēs sacīdami: Kungs, kad mēs Tevi esam redzējuši izsalkušu un Tevi esam ēdinājuši? Vai izslāpušu un Tevi esam dzirdinājuši? **38** Kad mēs Tevi esam redzējuši kā viesi un uzņēmuši? Vai pliku un Tevi esam ģērbuši? **39** Kad mēs Tevi esam redzējuši neveselu vai cietumā un pie Tevis esam nākuši? **40** Tad Tas Ķēniņš tiem atbildēs un sacīs: patiesi, Es jums saku, ko jūs darījuši vienam no šiem Maniem vismazākajiem brāļiem, to jūs Man esat darījuši. **41** Tad viņš arī uz tiem pa kreiso roku sacīs: ejat nost no Manis, jūs nolādētie, mūžīgā ugunī, kas ir sataisīts velnam un viņa eņģeļiem. (aiōnios g166) **42** Jo Es biju izsalcis, un jūs Mani neesat ēdinājuši: Es biju izslāpis, un jūs Mani neesat dzirdinājuši: **43** Es biju viesis, un jūs Mani neesat uzņēmuši; Es biju pliks, un jūs Mani neesat ģērbuši; Es biju nevesels un cietumā, un jūs Mani neesat apmeklējuši. **44** Tad tie arīdzan Viņam atbildēs un sacīs: Kungs, kad mēs Tevi esam redzējuši izsalkušu vai izslāpušu, vai viesi, vai pliku, vai neveselu, vai cietumā un Tev neesam kalpojuši? **45** Tad Viņš atbildēs un sacīs: patiesi, Es jums saku, ko jūs neesat darījuši vienam no šiem vismazākajiem, to jūs Man arīdzan neesat darījuši. **46** Un tie ieies mūžīgās mokās, bet tie taisnie mūžīgā dzīvošanā.” (aiōnios g166)

26 Un notikās, kad Jēzus visus šos vārdus bija pabeidzis, tad Viņš uz Saviem mācekļiem sacīja: **2** “Jūs zināt, ka pēc divām dienām būs Lieldiena, un Tas Cilvēka Dēls kļūs nodots, ka Tas taptu krustā sists.” **3** Tad sapulcējās tie augstie priesteri un rakstu mācītāji un ļaužu vecaji tā augstā priesteram namā, kam vārds bija Kajafas. **4** Un tie sarunājās, kā tie Jēzu ar viltu dabūtu rokā un nokautu. **5** Bet tie sacīja: “Tikai ne uz svētkiem, lai ļaudis neceļas dumpis.” **6** Un kad Jēzus bija iekš Betanijas, Sīmaņa, tā spitālīgā, namā, **7** Tad viena sieva pie Tā piegāja, tai bija akmens trauciņš ar dārgām zālēm, un tā lēja tās uz Viņa galvu, Tam pie galda sēžot. **8** Kad tie mācekļi to redzēja, tad tie apskaitās un sacīja: “Kālabad šī izšķērdēšana? **9** Tās zāles varēja dārgi pārdot un izdalīt nabagiem.” **10** Bet

Jēzus to nomanījis uz tiem sacīja: “Kam jūs šo sievu apgrūtināji? Jo tā labu darbu pie Manis darījusi. **11** Jo nabagi ir arvienu pie jums, bet Es neesmu arvienu pie jums. **12** Jo tās zāles izliedama pār Manu miesu, tā to darījusi tādēļ, ka Man būs tapt apraktam. **13** Patiesi, Es jums saku: kur vien visā pasaulē šo prieka vārdu sludinās, tur arī sacīs, ko šī ir darījusi, viņai par piemiņu.” **14** Tad viens no tiem divpadsmit, kas tapa saukts Jūdās Iskariots, pie tiem augstiem priesteriem nogājis, **15** Sacīja: “Ko jūs man gribat dot, tad es jums Viņu nodošu?” Tie tam iedeva trīsdesmit sudraba gabalus. **16** Un no tā brīža tas meklēja izdevīgu laiku, ka Viņu nodotu. **17** Bet pirmā neraudzētās maizes dienā tie mācekļi gāja pie Jēzus un sacīja uz Viņu: “Kur Tu gribi, lai mēs Tev sataisām Lieldienas jēru ēst?” **18** Bet Viņš sacīja: “Ejat pilsētā pie kāda un sakāt tam: Tas Mācītājs saka: Mans laiks ir tuvu klātu, Es turēšu pie tevis Lieldienu ar Saviem mācekļiem.” **19** Un tie mācekļi darīja, kā Jēzus tiem bija pavēlējis, un sataisīja Lieldienas jēru. **20** Un kad vakars metās, Viņš apsēdās ar tiem divpadsmit, **21** Un sacīja tiem ēdot: “Patiesi, Es jums saku, viens no jums Mani nodos.” **22** Un tie ļoti noskuma, un ikviens no tiem iesāka uz Viņu sacīt: “Kungs, vai es tas esmu?” **23** Bet Viņš atbildēja un sacīja: “Tas, kas ar Mani savu roku mērc bļodā, tas Mani nodos. **24** Tas Cilvēka Dēls gan tā aiziet, kā par Viņu rakstīts. Bet vai tam cilvēkam, caur ko Tas Cilvēka Dēls top nodots; tam būtu labāki, ka tas cilvēks nemaz nebūtu dzimis.” **25** Bet Jūdās, kas Viņu nodeva, atbildēja un sacīja: “Vai es tas esmu, Rabbi?” Viņš uz to sacīja: “Tu to saki.” **26** Bet tiem vēl ēdot, Jēzus ņēma to maizi, un svētījis pārlauza un deva to Saviem mācekļiem un sacīja: “Ņemiet, ēdiet, tā ir Mana miesa.” **27** Un to biķeri ņēma un pateicās, Viņš tiem to deva un sacīja: “Dzeriet visi no tā. **28** Jo šīs ir Manas asinis, tās jaunās derības asinis, kas par daudziem top izlietas par grēku piedošanu. **29** Bet Es jums saku, ka Es no šā laika vairs nedzeršu no šiem vinakoka augļiem līdz tai dienai, kad Es to ar jums no jauna dzeršu Sava Tēva valstībā.” **30** Un to pateicības dziesmu nodziedājuši, tie gāja ārā

uz Eļļas kalnu. **31** Tad Jēzus uz tiem saka: “Jūs visi šai naktī pie Manis apgrēcināsit, jo stāv rakstīts: Es to ganu sitišu un tā ganāmā pulka avis izklidīs. **32** Bet kad Es būšu augšāmcēlies, tad Es jūsu priekšā noiešu uz Galileju.” **33** Bet Pēteris atbildēja un uz Viņu sacīja: “Kad tie arī visi pie Tevis apgrēcinātos, tad tomēr es nemūžam neapgrēcināšos.” **34** Jēzus uz to sacīja: “Patiesi, Es tev saku: šinī naktī, pirms gailis dziedās, tu Mani trīsreiz aizliegsi.” **35** Pēteris uz Viņu saka: “Jebšu man ar Tevi būtu jāmirst, taču es Tevi negribu aizliegt.” Tāpat arī visi mācekļi sacīja. **36** Tad Jēzus nāk ar tiem uz vienu muižu ar vārdu Getzemanē un saka uz tiem mācekļiem: “Sēžaties šeit, kamēr Es tur noeju un Dievu lūdzu.” **37** Un Viņš ņēma līdz Pēteri un tos divus Cebedeja dēlus un iesāka noskumties un bailoties. **38** Tad Viņš uz tiem saka: “Mana dvēsele ir visai noskumusi līdz nāvei; paliekat šeit un esat ar Mani nomodā.” **39** Un maķenīt pagājis Viņš krita uz Savu vaigu pie zemes, Dievu lūgdams un sacīdams: “Mans Tēvs, ja tas var būt, tad lai šis biķeris Man iet garām, tomēr ne kā Es gribu, bet kā Tu gribi.” **40** Un Viņš nāk pie tiem mācekļiem un atrod tos guļam, un saka uz Pēteri: “Tā tad jūs nespējāt nevienu pašu stundu ar Mani būt nomodā! **41** Esiet modrīgi un lūdziet Dievu, ka jūs neiekritat kārdināšanā. Gars gan ir labprātīgs, bet miesa ir vāja.” **42** Viņš atkal otru lāgu nogājis, lūdza sacīdams: “Mans Tēvs, ja šis biķeris Man nevar iet garām, ka Es to nedzeru, tad lai notiek Tavs prāts.” **43** Un Viņš nāk un atrod tos atkal guļam, jo viņu acis bija miega pilnas. **44** Un Viņš tos pameta, un atkal nogāja un lūdza Dievu trešu lāgu, tos pašus vārdus sacīdams. **45** Tad Viņš nāk pie Saviem mācekļiem, un uz tiem saka: “Guliet nu vēl un dusiet! redzi, tā stunda ir klāt, un Tas Cilvēka Dēls top nodots grēcinieku rokās. **46** Ceļaties, ejam! Redzi, kas Mani nodod, ir klāt.” **47** Un Viņam vēl runājot, redzi, tad nāca Jūdas, viens no tiem divpadsmit un līdz ar to liels pulks ar zobeniem un nūjām no tiem augstiem priesteriem un ļaužu vecajiem. **48** Bet kas Viņu nodeva, tas tiem bija devis tādu zīmi un sacījis: “Kuru es skūpstīšu, tas ir Tas, To gūstat.” **49** Un tūdaļ viņš pie Jēzus piegāja un sacīja: “Esi sveicināts, Rabbī!” un Viņu skūpstīja. **50** Bet Jēzus uz to sacīja: “Draugs, kāpēc tu šē esi?” Tad tie piegāja un pielika rokas pie Jēzus un To saņēma. **51** Un redzi, viens no tiem, kas pie Jēzus bija, roku izstiepis, izvilka savu zobenu un cirta tā augstā priesterā kalpam un tam nocirta ausi. **52** Tad Jēzus uz to saka: “Bāz savu zobenu savā vietā, jo visi, kas zobenu ņem, tie caur zobenu tiks nomaitāti. **53** Jeb vai tev šķiet, ka Es nevarētu tagad Savu Tēvu lūgt, un Viņš Man nevarētu dot vairāk nekā divpadsmit leģionus eņģeļu? **54** Kā tad tie raksti taptu piepildīti? Jo tam būs tā notikt.” **55** Tanī pašā stundā Jēzus sacīja uz to pulku: “Kā pie slepkavas jūs esat izgājuši ar zobeniem un nūjām, Mani gūstīt. Ikdienas Es pie jums esmu sēdējis un mācījis Dieva namā, un jūs Mani neesat gūstījuši. **56** Bet viss tas noticis, ka praviešu raksti piepildītos.” Tad visi mācekļi Viņu atstāja un bēga. **57** Bet tie Jēzu saņēma un To noveda pie tā augstā priesterā Kajafasa, kur tie rakstu mācītāji un vecaji bija sapulcējušies. **58** Bet Pēteris no tālienes Viņam gāja pakaļ līdz tā augstā priesterā namam, un iegājis tas apsēdās pie tiem sulaiņiem, nolūkot to galu. **59** Bet tie augstie priesteri un tie vecaji un visa tā augstā tiesa meklēja viltīgu liecību pret Jēzu, ka Viņu varētu nokaut; **60** Un neatrada, un jebšu gan daudz viltīgu liecinieku nāca priekšā, tomēr neatrada nenieka; bet visupēc divi viltīgi liecinieki nāca priekšā. **61** Un sacīja: “Šis ir sacījis: Es Dieva namu varu noplēst un trijās dienās to uztaisīt.” **62** Un tas augstais priesteris pacēlās un uz Viņu sacīja: “Vai Tu nekā neatbildi uz to, ko tie pret Tevi liecina?” **63** Bet Jēzus cieta klusu; un tas augstais priesteris atbildēja un uz To sacīja: “Pie tā dzīvā Dieva es Tevi zvērinu, saki mums: vai Tu esi Kristus, Dieva Dēls?” **64** Jēzus uz to saka: “Tu to esi sacījis. Bet Es jums saku: no šī laika jūs redzēsiet To Cilvēka Dēlu sēžam pie Tā Visspēcīgā labās rokas un nākam uz debess padebešiem.” **65** Tad tas augstais priesteris saplēsa savas drēbes un sacīja: “Viņš Dievu zaimojis: kam mums vēl liecinieku vajag? Redziet, tagad jūs Viņa Dieva zaimošanu esat

dzirdējuši. **66** Kā jums šķiet?” Bet tie atbildēja un sacīja: “Viņš nāvi pelnījis.” **67** Tad tie Viņam splāva vaigā un Viņu plīkēja; bet citi Viņu sita ar dūrēm, **68** Un sacīja: “Pravietis būdams, saki mums, Kristu, - kurš ir tas, kas Tevi sitis?” **69** Bet Pēteris sēdēja priekšnamā. Un viena jauna meita nāca pie viņa un sacīja: “Tu arīdzan biji ar To Jēzu no Galilejas.” **70** Bet viņš liedzās priekš visiem sacīdams: “Es nezinu, ko tu runā.” **71** Un kad viņš priekš vārtiem bija izgājis, cita viņu redzēja un saka uz tiem, kas tur bija: “Šis arīdzan bija pie Tā Jēzus no Nacaretēs.” **72** Un viņš atkal liedzās zvērēdams: “Es to Cilvēku nepazīstu.” **73** Un par mazu brīdi tie, kas tur stāvēja, piegāja un uz Pēteri sacīja: “Patiesi, tu esi viens no tiem; jo no tavas valodas to var noprast.” **74** Tad viņš iesāka nolādēties un nodievoties: “Es to Cilvēku nepazīstu.” Un tūdaļ gailis dziedāja. **75** Un Pēteris pieminēja Jēzus vārdus, ko Viņš tam bija sacījis: “Pirms gailis dziedās, tu Mani trīsreiz aizliegsi.” Un ārā izgājis viņš raudāja gauži.

27 Bet rīta agrumā visi augstie priesteri un ļaužu vecaji sarunājās pret Jēzu, ka Viņu nonāvētu. **2** Un Viņu saistīja, aizveda un nodeva zemes valdītājam Poncium Pilatum. **3** Kad Jūdas, kas Viņu nodeva, redzēja, ka Viņš bija pazudināts; tad tas tam bija žēl, un tas atnesa atpakaļ tos trīsdesmit sudraba gabalus tiem augstiem priesteriem un vecajiem, **4** Un sacīja: “Es esmu grēkojis, nenoziedzīgas asinis nododams.” Bet tie sacīja: “Kas mums par to, bēdas? Raugi tu pats.” **5** Un tos sudraba gabalus Dieva namā nometis, tas aizgāja un pakārās. **6** Bet tie augstie priesteri tos sudraba gabalus ņēma un sacīja: “Tas nepieklājās, ka mēs tos metam Dieva šķirstā, jo tā ir asins nauda.” **7** Bet tie sarunājās un par tiem pirka to podnieka tīrumu svešiniekiem par kapsētu. **8** Tāpēc tas tīrums ir nosaukts asins tīrums līdz šai dienai. **9** Tad ir piepildīts, ko pravietis Jeremija runājis sacīdams: “Un tie ir ņēmuši trīsdesmit sudraba gabalus, to maksu par To Visdārgāko, ko tie pirkuši no Israēla bērniem; **10** Un tos devuši par to podnieka tīrumu, kā Tas Kungs man ir pavēlējis.” **11** Bet Jēzus stāvēja zemes valdītāja

priekšā, un zemes valdītājs Viņam vaicāja un sacīja: “Vai Tu esi tas Jūdu ķēniņš?” Bet Jēzus uz viņu sacīja: “Tu to saki.” **12** Un kad viņš no tiem augstiem priesteriem un vecajiem tapa apsūdzēts, viņš nekā neatbildēja. **13** Tad Pilatus uz Viņu saka: “Vai Tu nedzirdi, cik briesmīgi tie pret Tevi liecina?” **14** Un Viņš tam neatbildēja ne uz vienu vārdu, tā ka tas zemes valdītājs it ļoti brīnījās. **15** Bet svētkos zemes valdītājs bija ieradis tiem ļaudīm atlaist vienu cietumnieku, kādu tie gribēja. **16** Bet to brīdi tam bija viens zināms cietumnieks, Baraba vārdā. **17** Un kad tie bija sapulcējušies, Pilatus uz tiem sacīja: “Kuru jūs gribat, lai es jums atlaižu? Barabu vai Jēzu, kas top saukts Kristus?” **18** Jo viņš zināja, ka tie To no skaudības bija nodevuši. **19** Bet viņam uz soģa krēsla sēžot, viņa sieva pie tā sūtīja un sacīja: “Pielūko, ka tev nekas nav ar šo taisno, jo es šo nakti sapņi daudz esmu cietusi Viņa dēļ.” **20** Bet tie augstie priesteri un vecaji pārrunāja tos ļaudis, izlūgties Barabu, bet Jēzu nokaut. **21** Un zemes valdītājs atbildēja un uz tiem sacīja: “Kuru jūs gribat no šiem diviem, lai es jums atlaižu?” Bet tie sacīja: “Barabu.” **22** Tad Pilatus uz tiem saka: “Ko tad lai es daru ar Jēzu, kas top saukts Kristus?” Tie visi saka: “Sit To krustā.” **23** Bet zemes valdītājs sacīja: “Ko tad Viņš ļauna darījis?” Bet tie vēl vairāk brēca un sacīja: “Sit To krustā.” **24** Bet kad Pilatus redzēja, ka viņš nenieka nespēja izdarīt, bet ka jo liels troksnis cēlās, tad viņš ņēma ūdeni un mazgāja rokas ļaužu priekšā un sacīja: “Es esmu nenoziedzīgs pie šī taisnā asinīm; raugāt pašī!” **25** Un visi ļaudis atbildēja un sacīja: “Viņa asinis lai nāk pār mums un pār mūsu bērniem.” **26** Tad viņš tiem to Barabu atlaida, bet Jēzu šauta un nodeva, ka taptu krustā sists. **27** Tad zemes valdītāja karavīri ņēma Jēzu pie sevis tiesas namā, un sasauca ap Viņu visu to pulku. **28** Un tie Viņu noģērba un Viņam aplika purpura mēteli, **29** Un ērkšķu kroni nopinuši lika uz Viņa galvu un deva Tam niedri labajā rokā, un locīja ceļus Viņa priekšā, Viņu apsmēja un uz Viņu sacīja: “Sveiks, Jūdu ķēniņ!” **30** Un tie Viņam splāva acīs, ņēma to niedri un sita Viņa galvu. **31** Un kad Viņu bija apmēdījuši, tad

tie Viņam novilkā to mēteli un Tam apvilka Viņa paša drēbes, un Viņu noveda, ka taptu krustā sist. **32** Bet iziedami tie atrada vienu cilvēku no Kirenes, vārdā Sīmani; to tie spieda, Viņam to krustu nest. **33** Un nākuši uz to vietu, ko sauc par Golgatu, tas ir pieres vieta, **34** Tie Viņam deva dzert etiķi ar žulti samaisītu, un kad Viņš to baudīja, tad Viņš to negribēja dzert. **35** Un Viņu krustā situši, tie izdalīja Viņa drēbes, kauliņus mezdami; ka piepildītos, ko tas praviētis sacījis: “Tie Manas drēbes savā starpā izdalījuši un par Maniem svārkkiem kauliņus metuši.” **36** Un tie sēdēja un sargāja Viņu turpat. **37** Un lika pār Viņa galvu Viņa nāves vainu tā rakstītu: Šis ir Jēzus, tas Jūdu Ķēniņš. **38** Tad divi slepkavas ar Viņu tapa krustā sisti, viens pa labo, otrs pa kreiso roku. **39** Bet tie, kas gāja garām, zaimoja Viņu, kratīja savas galvas **40** Un sacīja: “Tu, kas Dieva namu noplēsi un trijās dienās atkal uztaisi, atpestī pats Sevi; ja Tu esi Dieva Dēls, tad kāp no krusta zemē.” **41** Tāpat arī tie augstie priesteri Viņu apmēdīja līdz ar tiem rakstu mācītājiem un vecajiem un sacīja: **42** “Cituss Viņš pestījis un Sevi pašu nevar pestīt. Ja Viņš tas Israēla Ķēniņš, lai Viņš nu nokāpj no krusta; tad mēs Viņam ticēsim. **43** Viņš Dievam ir uzticējies, lai Tas Viņu atpestī, ja tas Tam tik; to Viņš ir sacījis: Es esmu Dieva Dēls.” **44** To Viņam arī tie slepkavas pārmeta, kas līdz ar Viņu bija krustā sisti. **45** Bet no sestās stundas metās tumšs pār visu to zemi līdz devītajai stundai. **46** Bet ap devīto stundu Jēzus brēca lielā brēkšanā un sacīja: “Eli, Eli, lama zabaktani?” tas ir: Mans Dievs, Mans Dievs, kāpēc Tu Mani esi atstājis? **47** Bet citi no tiem, kas tur stāvēja, kad tie to dzirdēja, sacīja: “Šis sauc Eliju.” **48** Un tūlīt viens no tiem notecēja un sūkli ņēmis to pildīja ar etiķi un lika uz niedri un Viņu dzirdēja. **49** Bet tie citi sacīja: “Gaidi, lūkosim, vai Elija nāks un Viņu pestīs.” **50** Bet Jēzus atkal lielā brēkšanā brēcis izlaida dvēseli. **51** Un redzi, tas priekškarāmais auts Dieva namā pārplisa divējos gabalos no augšas līdz zemei, un zeme trīcēja, un akmens kalni plisa, **52** Un kapi atdarījās, un daudz miesu no svētiem, kas gulēja, cēlās augšām. **53** Un no

kapiem izgājuši pēc Viņa augšām celšanās tie nāca tai svētā pilsētā un parādījās daudziem. **54** Bet tas kapteinis un tie, kas pie Viņa bija un Jēzu sargāja, redzēdami to zemes trīcēšanu un kas tur notika, izbījās ļoti un sacīja: “Patiesi, Šis bija Dieva Dēls.” **55** Bet tur bija daudz sievas, kas Jēzum bija pakaļ gājušas no Galilejas un Viņam kalpojušas; tās skatījās no tālienes. **56** Starp tām bija Marija Madaļa un Marija, Jēkaba un Jāzepa māte, un tā Cebedeja dēlu māte. **57** Bet vakarā nāca viens bagāts cilvēks no Arimatijas, Jāzeps vārdā, kas arī bija Jēzus mācekļis. **58** Šis nogājis pie Pilatus izlūdās Jēzus miesas. Tad Pilatus pavēlēja, tās dot. **59** Un Jāzeps tās miesas ņēmis ietina smalkā audeklī, **60** Un ielika savā jaunā kapā, ko viņš klinti bija izcirtis, un lielu akmeni priekš kapa durvīm pievēlīš, viņš aizgāja. **61** Bet tur bija Marija Madaļa un tā otra Marija, tās apsēdās tam kapam preti. **62** Bet otrā dienā, kas nāk pēc tās sataisīšanas dienas, tie augstie priesteri un farizeji pie Pilatus sapulcējās **63** Un sacīja: “Kungs, mēs atminamies, ka Šis viltnieks vēl dzīvs būdams sacīja: “Pēc trim dienām Es gribu augšāmcelties.” **64** Tāpēc pavēli, ka tas kops stipri top apsargāts līdz trešai dienai, ka Viņa mācekļi nakti nenāk un Viņu nenozog, un tiem ļaudīm nesaka: “Viņš no miroņiem ir augšāmcēlies.” Un tā pēdēja viltība būs niknāka nekā tā pirmā.” **65** Bet Pilatus uz tiem sacīja: “Te jums ir sargi, ejat un sargājiet, kā zinādami.” **66** Tie nogāja un apsargāja to kapu ar sargiem un aizzieģelēja to akmeni.

28 Bet pēc tās svētās dienas, pirmai nedēļas dienai austot, Marija Madaļa un tā otra Marija nāca, to kapu apraudzīt. **2** Un redzi, liela zemes trīcēšana notika, jo Tā Kunga eņģelis, no debesīm nonācis, piegāja un to akmeni novēla no tām durvīm un uzsēdās virsū. **3** Un viņa ģimīš bija kā zibens, un tā drēbe tik balta kā sniegs. **4** Bet tie sargi no lielām izbailēm drebēja un palika tā kā miruši. **5** Bet tas eņģelis uzrunāja un uz tām sievām sacīja: “Nebistaties, jo es zinu, ka jūs meklējat Jēzu, to krustā sistu. **6** Viņš nav šeit, jo Viņš ir augšāmcēlies, tā kā Viņš ir sacījis. Nāciet šurp, raugāt to vietu,

kur Tas Kungs gulējis. 7 Un ejat steigšus un sakāt Viņa mācekļiem, ka Viņš no miroņiem ir augšāmcēlies; un redzi, Viņš noies jūsu priekšā uz Galileju, tur jūs Viņu redzēsiet. Redzi, es jums to esmu sacījis.” 8 Un tās izgāja ātri no kapa ārā ar bijāšanu un lielu prieku, un tecēja, Viņa mācekļiem to stāstīt. 9 Bet kad tās gāja, Viņa mācekļiem to vēsti nest, redzi, tad Jēzus tās sastapa un sacīja: “Esiat sveicinātas!” Bet tās piegāja pie Viņa, apkampa Viņa kājas un krita Viņa priekšā pie zemes. 10 Tad Jēzus uz tām saka: “Nebīstaties! Ejat, stāstiet to Maniem brāļiem, lai tie noiet uz Galileju, un tur tie Mani redzēs.” 11 Bet šim noejot, redzi, kādi no tiem sargiem pilsētā nākuši stāstīja tiem augstiem priesteriem visu to, kas bija noticis. 12 Un ar tiem vecajiem sapulcējušies, tie sarunājās un deva tiem karavīriem papildnam naudas 13 Un sacīja: “Sakāt, ka Viņa mācekļi naktī nākuši un mums guļot To izzaguši. 14 Ja tas tam zemes valdītājam taps zināms, mēs to gan pārrunāsim, un jūs varēsiet palikt bez bēdām.” 15 Un viņi to naudu ņēmuši, darīja, kā bija izmācīti. Un šī valoda ir izpaudusies pie tiem Jūdiem līdz šai dienai. 16 Bet tie vienpadsmit mācekļi nogāja uz Galileju, uz to kalnu, kur tiem Jēzus bija pavēlējis. 17 Un kad tie Viņu redzēja, tad tie Viņu pielūdza, bet citi vēl šaubījās. 18 Un Jēzus piegājis, runāja ar tiem un sacīja: “Man ir dota visa vara debesīs un virs zemes. 19 Tāpēc ejiet un dariet par mācekļiem visus ļaudis, tos kristīdami Tā Tēva un Tā Dēla un Tā Svētā Gara vārdā, 20 Tos mācīdami turēt visu, ko Es jums esmu pavēlējis; un, redzi, Es esmu pie jums ikdienas līdz pasaules galam. Āmen.” (aiṡn g165)

Marka Evaņģelijs

1 Jēzus Kristus, Dieva Dēla, evaņģēlija iesākums. **2** Itin kā ir rakstīts pie tiem praviešiem: “Redzi, Es sūtu Savu eņģeli Tavā priekšā, kam būs sataisīt Tavu ceļu;” **3** “Saucēja balss tuksnesī: sataisiet Tam Kungam ceļu, dariet līdzenas Viņa tekas.” **4** Notikās, ka Jānis kristīja tuksnesī un sludināja kristību uz atgriešanos no grēkiem par grēku piedošanu. **5** Un pie viņa izgāja visa Jūdu zeme un visi Jeruzālemes ļaudis; un tie no viņa tapa kristīti Jardānes upē, izsūdžēdami savus grēkus. **6** Un Jānis bija apģērbies ar kamieļu spalvas drēbēm un ādas jostu ap saviem gurniem, un ēda siseņus un kameņu medu; **7** Un sludināja sacīdams: “Viens jo spēcīgāks nekā es nāk pēc manis, kam es neesmu cienīgs locīdamies atraisīt Viņa kurpju siksnas. **8** Es gan jūs esmu kristījis ar ūdeni, bet Viņš jūs kristīs ar Svēto Garu.” **9** Un notikās tanīs dienās, ka Jēzus nāca no Nacaretas iekš Galilejas un Jardānē no Jāņa tapa kristīts. **10** Un tūdaļ no ūdens izkāpdams Viņš redzēja debesis atvērtas un to Garu kā balodi uz Sevi nolaižamies. **11** Un balss notika no debesīm: “Tu esi Mans mīlais Dēls, pie kā Man ir labs prāts.” **12** Un Tas Gars Viņu tūdaļ aizveda tuksnesī. **13** Un Viņš bija tuksnesī četrdesmit dienas un tapa kārdināts no sātana un bija pie zvēriem. Un eņģeļi Viņam kalpoja. **14** Bet pēc tam, kad Jānis bija nodots, Jēzus nāca uz Galileju, sludinādam Dieva evaņģēliju **15** Un sacīdams: “Tas laiks ir piepildīts, un Dieva valstība ir tuvu atnākusi! Atgriežaties no grēkiem un ticat uz to evaņģēliju.” **16** Un pie Galilejas jūras staigādam, Viņš redzēja Sīmani un Andreju, viņa brāli, tiklu jūrā metam; jo tie bija zvejnieki. **17** Un Jēzus uz tiem sacīja: “Nāciet Man pakal, un Es jūs darišu par cilvēku zvejniekiem.” **18** Un tūdaļ savus tiklus atstājuši, tie Viņam gāja pakal. **19** Un no turienes maķenīt pagājis, Viņš redzēja Jēkabu, Cebedeja dēlu, un Jāni, viņa brāli, un tos laivā tiklus lāpām. **20** Un tūdaļ Viņš tos aicināja. Un savu tēvu Cebedeju ar tiem algādžiem laivā atstājuši, tie nogāja Viņam pakal. **21** Un tie nāca Kapernaumā. Un tūdaļ

svētdienā Viņš iegāja baznīcā un mācīja. **22** Un tie izbrīnījās par Viņa mācību, jo Viņš tos mācīja tā kā pats varenais un nekā tie rakstu mācītāji. **23** Un viņu baznīcā bija cilvēks ar nešķīstu garu, un tas brēca **24** Sacīdams: Vai! Kas mums ar Tevi, Jēzu no Nacaretas? Vai Tu esi nācis, mūs nomaitāt? Mēs Tevi pazīstam, kas Tu esi, Tas Dieva Svētais.” **25** Un Jēzus viņu apdraudēja sacīdams: “Palieci klusu un izej no tā.” **26** Un to raustīdams un ar stipru balsi brēkdams, tas nešķīstais gars no tā izgāja. **27** Un tie visi iztrūcinājās, tā ka tie savā starpā apjautājās sacīdami: “Kas tas ir? Kas tā tāda jauna mācība? Jo Viņš ar varu pat tiem nešķīstiem gariem pavēl, un tie Viņam paklausu.” **28** Un tūdaļ Viņa slava izgāja visapkārt pa Galilejas tiesu. **29** Un no baznīcas izgājuši, tie tūdaļ nāca Sīmaņa un Andreja namā ar Jēkabu un Jāni. **30** Un Sīmaņa sievas māte gulēja ar drudzi, un tie Viņam tūdaļ par to sacīja. **31** Un piegājis Viņš to uzcēla un to ņēma pie rokas, un drudzis tūlīt no tās atstājās, un viņa tiem kalpoja. **32** Un kad vakars metās, un saule bija nogājusi, tad tie pie Viņa nesa visādus neveselus un velna apsēstus. **33** Un visa pilsēta priekš durvīm bija sapulcējusies. **34** Un Viņš dziedināja daudz neveselus no dažādām slimībām un izdzina daudz velnus, un Viņš tiem velniem neļāva runāt, jo tie Viņu pazina. **35** Un no rīta gaiļos Viņš cēlās un izgāja; un nogāja kādā vientuļā vietā un tur Dievu pielūdza. **36** Un Sīmanis līdz ar tiem, kas pie Viņa bija, Viņam steidzās pakal. **37** Un Viņu atraduši, tie uz Viņu sacīja: “Visi Tevi meklē.” **38** Un Viņš uz tiem sacīja: “Noejam tuvējos miestos, ka Es tur arīdzan sludināju; jo tāpēc Es esmu izgājis.” **39** Un Viņš sludināja viņu baznīcās pa visu Galileju un izdzina velnus. **40** Un viens spītālgis nāca pie Viņa, Viņu lūgdams un Viņa priekšā ceļos mezdamies un uz Viņu sacīdams: “Ja Tu gribi, tad Tu mani vari šķīstīt.” **41** Un Jēzus sirdi aizkustināts roku izstiepa, to aizskāra un uz to sacīja: “Es gribu, topi šķīsts.” **42** Un Viņam runājot tūlīt spītālība no tā nogāja, un tas palika šķīsts. **43** Un Viņš to apdraudēja un to tūlīt aizdzina **44** Un uz to sacīja: “Raugi, nesaki nevienam neko, bet ej, rādies priesterim un

nones par savu šķīstīšanu, ko Mozus ir pavēlējis, viņiem par liecību.” **45** Bet tas izgājis iesāka daudz pasludināt un šo lietu izpaust, tā ka Jēzus ļaudīm redzot vairs nevarēja ieiet pilsētā. Bet Viņš bija laukā vientuļās vietās, un no visām malām tie nāca pie Viņa.

2 Un pēc kādām dienām Viņš gāja atkal uz Kapernaumu, un ļaudis dzirdēja, Viņu esam namā. **2** Un tūdaļ daudz sapulcējās, tā ka tiem pat ārā priekš durvīm vairs nebija rümes, un Viņš tiem to vārdu sludināja. **3** Un pie Viņa nāca ar vienu melmeņu sērdzīgu, ko četri nesa. **4** Un kad tie nevarēja pie Viņa klāt tikt to ļaužu dēļ, tad tie atklāja to jumtu, kur Viņš bija iekšā, un to uzplēsuši, nolaida to gultu, uz kuras tas melmeņu sērdzīgais gulēja. **5** Un redzēdams viņu ticību, Jēzus sacīja uz to melmeņu sērdzīgo: “Mans bērns, tavi grēki tev ir piedoti.” **6** Bet tur bija kādi no tiem rakstu mācītājiem, tie sēdēja turpat un domāja savās sirdīs: **7** “Kā šis tā runā? Viņš zaimo Dievu. Kas var grēkus piedot, kā vien Tas Vienīgais Dievs.” **8** Un tūdaļ Jēzus Savā garā nomanīja, tos pie sevis pašiem tā domājam, un uz tiem sacīja: “Kam jūs tā domājiet savās sirdīs? **9** Kas ir vieglāki: - vai sacīt uz to melmeņu sērdzīgo: grēki tev ir piedoti; - vai sacīt: celies, ņem savu gultu un staigā? **10** Bet lai jūs zināt, ka Tam Cilvēka Dēlam vara ir virs zemes, grēkus piedot,” (Viņš sacīja uz to melmeņu sērdzīgo:) **11** “Es tev saku, celies, ņem savu gultu un ej mājās.” **12** Un tas tūdaļ cēlās un to gultu paņēmis, aizgāja visiem redzot, tā ka visi izbrīnījās un Dievu teica sacīdami: “To mēs nemūžam vēl neesam redzējuši.” **13** Un Viņš izgāja atkal pie jūras, un visi ļaudis nāca pie Viņa, un Viņš tos mācīja. **14** Un garām iedams Viņš redzēja Levi, Alfeja dēlu, pie muitas sēžam un uz to sacīja: “Staigā Man pakal!” Un tas cēlies staigāja Viņam pakal. **15** Un notikās, tam viņa namā pie galda sēžot, arī daudz muitnieku un grēcinieku piesēdās līdz ar Jēzu un Viņa mācekļiem, jo to bija daudz, un tie staigāja Viņam pakal. **16** Un kad tie rakstu mācītāji un farizeji Viņu redzēja ēdam ar tiem muitniekiem un grēciniekiem, tad tie sacīja uz Viņa mācekļiem: “Viņš ēd un

dzer ar muitniekiem un grēciniekiem!” **17** Un to dzirdējis, Jēzus uz tiem sacīja: “Spirgtiem ārsta nevajag, bet vājiem. Es neesmu nācis, taisnus aicināt pie atgriešanās no grēkiem, bet grēciniekus.” **18** Un Jāņa mācekļi un tie farizeji gavēja, un tie nāca un uz Viņu sacīja: “Kāpēc Jāņa un farizeju mācekļi gavē, bet Tavi mācekļi negavē?” **19** Un Jēzus uz tiem sacīja: “Kā kāzu ļaudis var gavēt, kamēr brūtgāns pie tiem ir? Kamēr brūtgāns pie viņiem, tie nevar gavēt. **20** Bet nāks dienas, ka tas brūtgāns no tiem taps atņemts, un tad tie gavēs tanīs dienās. **21** Neviena jaunas vadmalas ielāpu nešuj uz vecām drēbēm; citādi tas jaunais ielāps noplist no tām vecām drēbēm un tas plisums paliek jo liels. **22** Un neviena jaunu vīnu nelej vecos ādas traukos; citādi tas vīns tos traukus pārplēš, un vīns un trauki iet bojā, bet jauns vīns jālej jaunus traukos.” **23** Un notikās, Viņam svētdienā caur labību ejot, tad Viņa mācekļi pa ceļu iedami sāka vārpas plūkt. **24** Un tie farizeji uz Viņu sacīja: “Raugi, ko tie dara svētdienā, kas nav brīv?” **25** Un Viņš uz tiem sacīja: “Vai jūs nekad neesat lasījuši, ko Dāvids darījis, kad tam bija vajadzība un tas bija izsalcis, pats un tie, kas pie viņa bija? **26** Kā tas iegāja Dieva namā tā augstā priestera Abjatara laikā un ēda tās Dieva priekšā noliktās maizes, ko ēst nav brīv, kā tik vien priesteriem, un deva arī tiem, kas pie viņa bija.” **27** Un Viņš uz tiem sacīja: “Svētdiena ir celta cilvēka dēļ un ne cilvēks svētdienas dēļ. **28** Tā nu Tas Cilvēka Dēls ir kungs arī pār svētdienu.”

3 Un Viņš atkal iegāja baznīcā. Un tur bija cilvēks, kam bija nokaltusi roka. **2** Un tie uz Viņu glūnēja, vai Viņš svētdienā to dziedinās, ka Viņu varētu apsūdzēt. **3** Un Viņš sacīja tam cilvēkam, kam tā nokaltusi roka bija: “Nāc te šurp.” **4** Un Viņš uz tiem sacīja: “Vai ir brīv svētdienā labu darīt vai ļaunu darīt? Dvēseli glābt vai maitāt?” Bet tie stāvēja klusu. **5** Un Viņš tos uzlūkoja visapkārt ar dusmību un turklāt viņu sirds cietības dēļ noskumis Viņš tam cilvēkam sacīja: “Izstiep savu roku!” Un tas to izstiepa, un viņa roka palika atkal vesela tā kā tā otra. **6** Un tie farizeji izgāja

un sarunājās tūdaļ ar Hērodus sulaiņiem pret Viņu, ka Viņu nomaitātu. **7** Bet Jēzus aizgāja ar Saviem mācekļiem pie jūras, un liels ļaužu pulks no Galilejas un Jūdu zemes Viņam gāja pakaļ. **8** Arī no Jeruzālemes un Idumejas un no viņpus Jardānes un tie, kas pie Tirus un Sidonas, liels pulks, dzirdējuši, ko Viņš darīja, nāca pie Viņa. **9** Un Viņš Saviem mācekļiem sacīja, lai kāda laiviņa Viņam būtu gādāta to ļaužu dēļ, ka tie Viņu nemāktu. **10** Jo Viņš darīja daudzus veselus, tā ka tie, kam kādas kaites bija, Viņam laužās klāt, lai Viņu aizskartu. **11** Un tie nešķīstie gari, kad tie Viņu redzēja, krita pie zemes viņa priekšā un brēca sacīdami: "Tu esi Dieva Dēls." **12** Un Viņš tos stipri aprāja, lai Viņu nedarītu zināmu. **13** Un Viņš uzkāpa tai kalnā un aicināja, kurus pats gribēja, un tie nāca pie Viņa. **14** Un Viņš iecēla divpadsmit (ko nosauca par apustuļiem), lai tie pie Viņa būtu, un Viņš tos izsūtītu, Dieva vārdu sludināt, **15** Un lai tiem vara būtu, neveselības dziedināt un velnus izdzīt. **16** Un Viņš Sīmanim pielika to pavārdu Pēteris; **17** Un Jēkabu, to Cebedeja dēlu, un Jāni, Jēkaba brāli, un tiem pielika pavārdus: Boānerges, tas ir: pērkona bērni; **18** Un Andreju un Filipu un Bērtuli un Mateju un Tomu un Jēkabu, Alfeja dēlu, un Tadeju un Sīmani no Kānas, **19** Un Jūdasa Iskariotu, kas Viņu arī nodeva. **20** Un tie nāca mājās. Un tie ļaudis atkal sapulcējās, tā ka tiem vaļas nebija, ne maizi ēst. **21** Un kad tie(savējie), kas pie Viņa bija, to dzirdēja, tad tie izgāja, Viņu savaldīt. Jo tie sacīja: "Viņš ir bez prāta." **22** Un tie rakstu mācītāji, kas no Jeruzālemes bija nākuši, sacīja: "Viņam ir Belcebuls, un caur velnu virsnieku Viņš velnus izdzen." **23** Un tos pieaicinājis, Viņš tiem sacīja caur līdzībām: "Kā var sātans sātanu izdzīt? **24** Un ja kāda valsts savā starpā top ienaidā, tad tāda valsts nevar pastāvēt. **25** Un ja kāds nams pret sevi pašu nemierā, tad tāds nams nevar pastāvēt. **26** Ja nu sātans ceļas pret sevi un pats nistās, tad viņš nevar pastāvēt, bet viņa gals ir klātu. **27** Bet neviens nevar tā varenā namā ieiet un viņa rikus laupīt, ja tas papriekš to vareno nesaista un tad viņa namu laupa. **28** Patiesi, Es jums saku: visi grēki cilvēku bērniem

top piedoti, arī pat Dieva zaimošanas, ar ko tie Dievu zaimo; **29** Bet kas To Svēto Garu zaimo, tas nemūžam nedabū piedošanu, bet ir sodāms caur mūžīgu sodību." (aiņn g165, aiņnios g166) **30** Jo tie sacīja: "Viņam ir nešķīsts gars." **31** Tad Viņa māte un Viņa brāļi nāca un ārā stāvēdami pie Viņa sūtīja un Viņu sauca. **32** Un tie ļaudis sēdēja ap Viņu un uz Viņu sacīja: "Redzi, Tava māte un Tavi brāļi ārā Tevi meklē." **33** Un Viņš tiem atbildēja un sacīja: "Kas ir Mana māte un Mani brāļi?" **34** Un Viņš visapkārt uzlūkoja tos, kas ap Viņu sēdēja, un sacīja: "Redzi, Mana māte un Mani brāļi. **35** Jo, ja kas Dieva prātu dara, tas ir Mans brālis un Mana māsa un Mana māte."

4 Un Viņš atkal iesāka mācīt pie jūras, un daudz ļaužu pie Viņa sapulcējās, tā ka Viņš laivā kāpis nosēdās uz jūras un visi ļaudis stāvēja jūrmalā. **2** Un Viņš tiem daudz mācīja caur līdzībām un Savā mācībā uz tiem sacīja: **3** "Klausiet: redzi, sējējs izgāja sēt. **4** Un notikās, sējot cits krita ceļmalā, un tie putni apakš debess nāca un to apēda. **5** Un cits krita uz akmenāju, kur tam nebija daudz zemes, un uzdīga tūdaļ, tāpēc ka tam nebija dziļas zemes. **6** Bet kad saule bija uzlēkusi, tad tas savīta un nokalta, tāpēc ka nebija saknes. **7** Un cits krita starp ērkšķiem, un tie ērkšķi uzauga un to nomāca, un tas nenesa augļus. **8** Un cits krita uz labu zemi un nesa augļus, kas augtin auga, un cits nesa trīsdesmitkārtīgi, cits sešdesmit kārtīgi un cits simtkārtīgi." **9** Un Viņš uz tiem sacīja: "Kam ausis ir dzirdēt, tas lai dzird." **10** Un kad Viņš viens pats bija, tad tie, kas līdz ar tiem divpadsmit pie Viņa bija, Viņu vaicāja šās līdzības dēļ. **11** Un Viņš uz tiem sacīja: "Jums ir dots, zināt Dieva valstības noslēpumu; bet tiem, kas ārā, viss tas notiek caur līdzībām, **12** Ka tie redzot redz un nenomana, un dzirdot dzird un nesaprot; ka tie neatgriežas, un grēki tiem netop piedoti." **13** Un Viņš uz tiem sacīja: "Vai jūs šo līdzību nesaprotat? Kā tad jūs sapratisiet visas tās citas līdzības? **14** Tas sējējs sēj to vārdu. **15** Bet šie ir tie, kas ceļmalā, kur tas vārds top sēts, un kad tie to ir dzirdējuši, tad tūdaļ sātans nāk un to vārdu noņem, kas viņu sirdis ir sēts.

16 Un tāpat tie, kas uz to akmenāju sēti, ir tie, kas to vārdu dzirdējuši, tūdaļ to uzņem ar prieku. 17 Bet tiem nav saknes iekš sevis, bet tik kādu laiku tie ir ticīgi. Kad bēdas un vajāšana uziet tā vārda dēļ, tad viņi tūdaļ ņem apgrēcību. 18 Un kas starp ērkšķiem sēti, ir tie, kas to vārdu dzird, 19 Un šīs pasaules rūpes un bagātības viltība un citas kārības iemetās un noslāpē to vārdu un tas paliek neauglīgs. (aiōn g165) 20 Un kas uz to labo zemi sēti, ir tie, kas to vārdu dzird un pieņem un augļus nes, cits trīsdesmitkārtīgi, cits sešdesmitkārtīgi, cits simtkārtīgi.” 21 Un Viņš uz tiem sacīja: “Vai svece top iededzināta, lai to liek apakš pūra, vai apakš galda? Vai ne tāpēc, lai to liek uz lukturi? 22 Jo nekas nav apslēpts, kas nebūtu nācis gaismā; un nekas nenotiek slepeni, kas netaptu zināms. 23 Jo kam ausis ir dzirdēt, tas lai dzird.” 24 Un Viņš uz tiem sacīja: “Pieraugāt, ko jūs dzirdat. Ar kādu mēru jūs mērojat, mēros jums, un pieliks jums vēl klāt. 25 Jo kam ir, tam taps dots; un kam nav, no tā arī taps atņemts, kas tam ir.” 26 Un Viņš sacīja: “Dieva valstība ir tāpat, kā kāds cilvēks sēklu met zemē. 27 Un guļ un ceļas, nakti un dienu; un tā sēkla uzdīgst un uzaug, tā ka viņš pats to nenomana. 28 Jo zeme pati no sevis nes augļus, papriekš stiebru, tad vārpu, tad pilnus kviešus iekš vārpas. 29 Un kad tie augli ienākušies, tad viņš tūdaļ cirpi sūta, jo tas pļaujamais laiks ir klātu.” 30 Un Viņš sacīja: “Kam mēs Dieva valstību līdzināsim? Jeb caur kādu līdzību mēs to nozīmēsim? 31 Itin kā sinepju graudiņš, kas zemē sēts, mazākais no visām sēklām virs zemes. 32 Un kad tas ir sēts, tad tas augtin aug un top lielāks pār visiem stādiem un dabū lielus zarus, tā ka putni apakš debess viņa pavēni var ligzdas taisīt.” 33 Un caur daudz tādām līdzībām Viņš uz tiem to vārdu runāja, tā ka tie to varēja saprast. 34 Un bez līdzībām Viņš uz tiem neko nerunāja; bet Saviem mācekļiem Viņš visu īpaši izstāstīja. 35 Un Viņš uz tiem sacīja tanī dienā, kad vakars metās: “Pārcelsimies uz viņu malu.” 36 Un tos ļaudis atstājuši, tie Viņu ņēma līdz, tā kā Viņš laivā bija, un tur vēl citas laivas bija pie Viņa. 37 Un liela vētra cēlās, un viņi gāzās laivā, tā ka

tā laiva jau pildījās. 38 Un Viņš laivas galā uz spilvena gulēja; un tie Viņu modina un saka uz Viņu: “Mācītāj, vai Tu nebēdā, ka ejam bojā?” 39 Un uzmodies Viņš apdraudēja vēju un sacīja uz jūru: “Klusu, mierā!” Un vējš nostājās, un jūra palika it klusu. 40 Un Viņš uz tiem sacīja: “Kam jūs esat tik bailīgi? Kā jums nav ticības?” 41 Un tie ļoti izbijās un sacīja savā starpā: “Kas Tas tāds? Jo vējš un jūra Viņam paklausa.”

5 Un tie nonāca viņpus jūras, Gadariēšu tiesā. 2 Un Viņam no laivas izejot tūdaļ sastapās no kapiem cilvēks ar nešķīstu garu; 3 Tam bija sava mītne kapos, un neviens viņu nevarēja ne ar ķēdēm saistīt. 4 Jo tas ar pinekļiem un ķēdēm daudzkārt bija saistīts; bet viņš salauza tās ķēdes un sarāva tos pinekļus, un neviens to nespēja valdīt. 5 Un tas bija vienmēr naktīm un dienām kalnos un iekš kapiem, brēkdams un sevi ar akmeņiem sizdams. 6 Bet Jēzu no tālienes ieraudzījis, tas skrēja un metās priekš Viņa zemē 7 Un brēca ar stipru balsi un sacīja: “Kas man ar Tevi, Jēzu, Tu Dieva, Tā Visaugstākā, Dēls? No Dieva puses Tevi lūdzu, nemoki mani!” 8 Jo Viņš uz to sacīja: “Izej, tu nešķīstais gars, no tā cilvēka.” 9 Un Viņš tam jautāja: “Kāds tev vārds?” Un tas atbildēja sacīdams: “Vārds man leģions, jo mēs esam daudz.” 10 Un tas Viņu ļoti lūdza, lai Viņš tos no tā apgabala neizdzitu. 11 Bet tur pie tā kalna bija liels cūku pulks ganos. 12 Un visi tie velni Viņu lūdza sacīdami: “Sūti mūs tais cūkās, ka tanīs ieskrienam.” 13 Un tūlīt Jēzus tiem to ļāva, un tie nešķīstie gari izgājuši ieskrēja tais cūkās; un tas cūku pulks no kraujas iegāzās jūrā (bet to bija pie divtūkstoš) un noslika jūrā. 14 Un tie cūku gani bēga un stāstīja pilsētā un uz lauka; un tie izgāja raudzīt, kas bija noticis. 15 Un tie nāca pie Jēzus un ieraudzīja to velna apsēsto tur sēžam, apģērbtu un pie pilna prāta, to pašu, kam tas leģions bijis; un tie izbijās. 16 Un tie, kas to bija redzējuši, viņiem stāstīja, kā tam velna apsēstam bija noticis, un par tām cūkām. 17 Un tie sāka Viņu lūgt, lai no viņu robežām aizejot. 18 Un kad Viņš kāpa laivā, tas velna apsēstais Viņu lūdza, ka pie Viņa varētu palikt. 19 Bet Jēzus to neļāva, bet uz to sacīja: “Ej savās mājās pie tiem savējiem un

stāsti tiem, kādas lietas Tas Kungs tev darījis, un kā Viņš par tevi apžēlojies.” **20** Un tas nogāja un sāka sludināt pa tām desmit pilsētām, ko Jēzus tam bija darījis, un visi brīnījās. **21** Un kad Jēzus atkal laivā bija pārcēlies uz otru malu, tad daudz ļaužu pie Viņa sapulcējās, un Viņš bija jūrmalā. **22** Un redzi, tad nāca viens no tiem baznīcas priekšniekiem, Jāirus ar vārdu; un Viņu redzēdams, tas krita Viņam pie kājām, **23** Un Viņu ļoti lūdza sacīdams: “Mana meitiņa guļ uz nāvi, lūdzams, nāc un uzliec tai rokas, ka viņa top vesela un dzīvo.” **24** Un Viņš ar to nogāja. Un daudz ļaužu Viņam gāja pakal un Viņu spieda. **25** Un tur bija viena sieva, tai jau divpadsmit gadus bija asinssērga. **26** Un tā daudz bija cietusi no daudz ārstiem un visu savu nabadzību iztērējusi un nekādu palīdzību nebija atradusi, bet tā sērga bija vēl niknāka palikusi. **27** Šī par Jēzu dzirdējusi nāca ļaužu pulkā no aizmugures un aizskāra Viņa drēbes. **28** Jo tā sacīja: “Ja vien Viņa drēbes aizskaršu, tad tapšu vesela.” **29** Un tūdaļ viņas asins avots izsīka; un viņa noprata pie savām miesām, ka no tās kaites bija dziedināta. **30** Un Jēzus tūdaļ pie Sevis nomanīdams, ka spēks no Viņa izgājis, apgriezās uz tiem ļaudīm un sacīja: “Kas Manas drēbes aizskāris?” **31** Un Viņa mācekļi uz Viņu sacīja: “Tu redzi, ka tie ļaudis Tev virsū mātās, un Tu saki: kas Mani aizskāris?” **32** Un Viņš skatījās apkārt, to ieraudzīt, kas to bija darījis. **33** Bet tā sieva bīdāties un drebēdama zināja, kas pie viņas bija noticis, nāca un krita Viņa priekšā pie zemes un Viņam visu to patiesību izteica. **34** Bet Viņš uz to sacīja: “Mana meita, tava ticība tev palīdzējusi. Ej ar mieru un paliec vesela no tavas kaites.” **35** Viņam to vēl runājot, kādi no tā baznīcas priekšnieka nāca un sacīja: “Tava meita jau nomirusi, ko tu To Mācītāju vēl apgrūtinā.” **36** Bet Jēzus to vārdu, ko tie teica, dzirdējis, sacīja uz to baznīcas priekšnieku: “Nebīsties, ticī vien!” **37** Un Viņš neļāva nevienam Sev līdz iet kā vien Pēterim un Jēkabam un Jānim, Jēkaba brālim. **38** Un Viņš nāca tā baznīcas priekšnieka namā un redzēja troksni un ļaudis daudz raudam un kaucam. **39** Un Viņš iegājis uz

tiem sacīja: “Ko jūs dariet troksni un raudiet? Tas bērns nav miris, bet guļ.” **40** Un tie Viņu izsmēja. Bet Viņš visus izdzina un ņēma pie Sevis tā bērna tēvu un māti un tos, kas līdz ar Viņu bija, un iegāja, kur tas bērns gulēja. **41** Un Viņš satvēra tā bērna roku un sacīja uz to: “Talita, kūmi!” Tas ir tulkots: “Meitiņa, Es tev saku, celies augšām!” **42** Un tā meitiņa tūlīt cēlās un staigāja; jo tā bija divpadsmit gadus veca. Un tie iztrūcinājās ar lielu iztrūcināšanos. **43** Un Viņš tiem stipri piekodināja, ka nevienš to nedabūtu zināt, un lika tai dot ēst.

6 Un Viņš no turienes izgāja un nāca Savā tēva pilsētā, un Viņa mācekļi Viņam gāja līdz. **2** Un kad svētdiena nāca, Viņš iesāka baznīcā mācīt; un daudzi Viņu dzirdēdami izbrīnījās un sacīja: “Kur šim tas nāk? Un kas tā par gudrību, kas Viņam dota, un kā tādi brīnumi notiek caur Viņa rokām?” **3** Vai Viņš nav tas amatnieks, Marijas dēls, un Jēkaba un Jāzepa un Jūdas un Sīmaņa brālis, un vai Viņa māšas nav šeit pie mums?” Un tie ņēma apgrēcību pie Viņa. **4** Bet Jēzus uz tiem sacīja: “Pravietis nekur nav mazāk cienīts nekā savā tēva zemē un pie saviem radiem un savās mājās.” **5** Un Viņš tur nevienu brīnumu nevarēja darīt, tik vien retiemi vājiem Viņš rokas uzlika un tos dziedināja. **6** Un Viņš brīnījās par viņu neticību un pārstaigāja tos miestus, visapkārt mācīdams. **7** Un Viņš sasauca tos divpadsmit un iesāka tos sūtīt pa diviem un tiem deva varu pār tiem nešķīstiem gariem, **8** Un tiem pavēlēja, ka tie neko neņemtu līdz uz ceļu kā vien spieķi, ne kulīti, ne maizes, nedz naudas jostā; **9** Bet ka kurpes apautu un neapvilktu divus svārkus. **10** Un Viņš uz tiem sacīja: “Kur jūs kādā namā ieiesiet, tur paliekat, tiekams jūs no turienes aizejat. **11** Un ja kādā vietā jūs nepieņem, nedz jūs klausīs, tad izejat no turienes un nokratiet tos pišļus no savām kājām viņiem par liecību. Patiesi, Es jums saku: Vieglāki būs Sodomas un Gomoras ļaudīm soda dienā nekā tādai pilsētai.” **12** Un izgājuši tie sludināja, lai atgriežas no grēkiem. **13** Un izdzina daudz velnus un svaidīja daudz vājus ar elļu un darija tos veselus. **14** Un ķēniņš Hērodus to dzirdēja (jo Viņa Vārds bija tapis zināms)

un sacīja: “Jānis, tas Kristītājs, no miroņiem ir uzmodināts, un tādēļ Viņš dara tādus varenus brīnumus.” **15** Citi sacīja: “Viņš ir Elija,” un citi sacīja: “Viņš ir pravietis, jeb tā kā viens no tiem praviešiem.” **16** Bet Hērodus to dzirdējis sacīja: “Viņš ir Jānis, kam es galvu nocirtis, tas no miroņiem ir uzmodināts.” **17** Jo viņš, Hērodus, bija sūtījis un Jāni grābis un to cietumā līcis Hērodeijas, Filipa, viņa brāļa, sievas dēļ; jo viņš to bija precējis. **18** Jo Jānis uz Hērodu bija sacījis: “Tev nepieklājās, ka tev ir sava brāļa sieva.” **19** Bet Hērodeija viņu nīdēja un viņu gribēja nokaut; un nevarēja. **20** Jo Hērodus Jāni bijās zinādams, viņu esam taisnu un svētu vīru, un viņu turēja cieņā, un viņu klausīdams viņš daudz ko darīja un labprāt viņu dzirdēja. **21** Un tur prieka diena gadījās, kad Hērodus savā dzimšanas dienā saviem lieliem kungiem un tiem virsniekiem un tiem augstākajiem iekš Galilejas dzīres taisīja. **22** Un Hērodeijas meita ienākusi dejoja un labi patika Hērodum un tiem, kas līdz pie galda sēdēja. Tad ķēniņš sacīja uz to meiteni: “Lūdz no manis ko gribēdama, es tev došu.” **23** Un viņš tai zvērēja: “Ko tu no manis lūgsi, to es tev došu, ar līdz pat pusei no manas valsts.” **24** Bet viņa izgājusi sacīja savai mātei: “Ko lai es lūdzu?” Bet tā sacīja: “Jāņa, tā Kristītāja, galvu.” **25** Un tūdaļ viņa gāja steigšus iekšā pie ķēniņa, lūdza un sacīja: “Es gribu, ka tu man tūlīt dod kādā bļodā Jāņa, tā Kristītāja, galvu.” **26** Un ķēniņš ļoti noskuma; tomēr tās zvērēšanas un to dēļ, kas pie galda sēdēja, viņai to negribēja liegt. **27** Un ķēniņš tūdaļ sūtīja bendi, un pavēlēja, viņa galvu atnest. **28** Un tas nogājis, viņam cietumā galvu nocirta un atnesa viņa galvu bļodā un deva to tai meitenei, un tā meitene to deva savai mātei. **29** Un kad viņa mācekļi to dzirdēja, tad tie nāca un paņēma viņa miesas un tās ielika kapā. **30** Un tie apustuļi sapulcējās pie Jēzus un Tam stāstīja visu, ko tie bija darījuši un ko tie bija mācījuši. **31** Un Viņš uz tiem sacīja: “Nāciet savrup kādā vientuļā vietā un atpūšaties maķenīt.” Jo daudz bija, kas nāca un gāja, un tiem nebija vaļas ne ēst. **32** Un tie laivā nogāja savrup uz kādu tukšu malu. **33** Un tie ļaudis redzēja, ka tie nocēlās, un daudzi Viņu pazina un satecēja kājām no visām pilsētām kopā un atnāca tur papriekš un sapulcējās pie Viņa. **34** Un Jēzus iziedams redzēja daudz ļaužu, un sirds Viņam par tiem iežēlojās, jo tie bija kā avis, kam gana nav. Un Viņš iesāka tos daudz mācīt. **35** Un pašā pavakarē Viņa mācekļi pie Tā nāca un sacīja: “Šī vieta ir tukša, un diena jau drīz pagalam.” **36** Atlaidi tos, ka tie var noiet pa tām apkārtējām sētām un miestiem un sev maizi pirkt, jo tiem nav ko ēst.” **37** Bet Viņš atbildēdams uz tiem sacīja: “Dodiet jūs viņiem ēst.” Un tie uz Viņu sacīja: “Vai tad mums būs noiet un par divsimt grašiem maizi pirkt un tiem dot ēst?” **38** Bet Viņš uz tiem sacīja: “Cik maizes jums ir? Ejat un raugāt.” Un tie raudzījuši sacīja: “Piecas un divas zivis.” **39** Un Viņš tiem visiem pavēlēja pa pulkiem zaļā zālē apsēsties. **40** Un tie apsēdās rindās pa simtiem un pa piecdesmitiem. **41** Un Viņš ņēma tās piecas maizes un tās divas zivis, skatījās uz debesīm, pateicās un pārlauza tās maizes un deva Saviem mācekļiem, ka tie viņiem liktu priekšā, arī tās divas zivis Viņš visiem izdalīja. **42** Un tie visi ēda un paēda, **43** Un salasīja no tām druskām divpadsmit pilnus kurvjus, un no tām zivīm. **44** Un to vīru, kas bija ēduši no tām maizēm, bija pie piectūkstošiem. **45** Un Viņš tūdaļ Saviem mācekļiem lika laivā kāpt un papriekš pārcelties uz Betsaidu, kamēr Viņš tos ļaudis atlaistu. **46** Un tos atlaidis, Viņš gāja uz kalnu, Dievu lūgt. **47** Un kad vakars metās, tad tā laiva bija jūras vidū un Viņš viens pats uz zemes. **48** Un redzēdams tos braucot bēdās esam (jo vējš tiem bija preti), Viņš naktī gaiļos pie tiem nāca, pa jūru staigādams un gribēja tiem iet garām. **49** Bet kad tie Viņu redzēja pa jūru staigājam, tad tiem šķita ķēmu esam un tie iebrēcās. **50** (Jo visi Viņu redzēja un izbijās.) Un tūdaļ Viņš ar tiem runāja un uz tiem sacīja: “Turat drošu prātu, Es tas esmu; nebīstaties!” **51** Un Viņš iekāpa pie tiem laivā, un vējš nostājās, un tie pārlietu iztrūcinājās pie sevis un brīnījās. **52** Jo viņi pie tām maizēm neko nebija noprātuši, jo viņu sirds bija cieta. **53** Un pārcēlušies tie nāca uz Ģenecaretēs zemi un laida tur pie malas. **54** Un kad tie no laivas

izkāpa, tad tie ļaudis Viņu tūdaļ nomanīja 55 Un skrēja pa visu to tiesu un iesāka tos vājos uz gultām šurp un turp vest, kur tie dzirdēja Viņu esam. 56 Un kur Tas iegāja miestos vai pilsētās vai ciemos, tur tie tos neveselos nolika uz tiem tirgiem un Viņu lūdza, ka tikai Viņa drēbju vili varētu aizskart. Un cik Viņu aizskāra, tie tapa glābti.

7 Un pie Viņa sapulcējās farizeji un kādi no tiem rakstu mācītājiem, no Jeruzālemes nākuši. 2 Un redzēdami kādus no Viņa mācekļiem netirām, tas ir, nemazgātām rokām maizi ēdam, tie tos rāja. 3 Jo tie farizeji un visi Jūdi neēd, ja tie rokas daudzkārt nav mazgājuši, to vecaju likumus turēdami. 4 Un no tirgus nākot tie neēd, ja tie nav mazgājušies. Un vēl ir daudz, ko tie uzņēmušies darīt, dzeramu trauku un krūžu un vara rīku un gultu mazgāšanas. 5 Tad tie farizeji un rakstu mācītāji Viņam vaicāja: “Kāpēc Tavi mācekļi nedzīvo pēc vecaju likumiem, bet maizi ēd nemazgātām rokām?” 6 Bet Viņš atbildēdams uz tiem sacīja: “Gan labi Jesaja par jums liekuļiem ir sludinājis, kā ir rakstīts: “Šie ļaudis ar lūpām mani godā, bet viņu sirds ir tālu no Manis nost. 7 Bet tie Mani velti cienī, mācīdami tādas mācības, kas ir cilvēku pavēles.” 8 Jo Dieva bausli atmetuši, jūs turat cilvēku likumus, krūžu un biķeru mazgāšanas, un darāt vēl daudz citas tādas lietas.” 9 Un Viņš uz tiem sacīja: “It jauki jūs Dieva bausli atmetat, lai savu likumu turētu. 10 Jo Mozus ir sacījis: godā savu tēvu un savu māti; un kas ļaunu runā pret tēvu vai māti, tam būs mirt. 11 Bet jūs sakāt: ja cilvēks uz tēvu vai māti saka: korban, tas ir: lai tas ir Dievam par upuri, kas tev no manis varētu par labu nākt; - 12 Tad jūs viņam vairs neļaujat nenieka darīt priekš tēva vai mātes, 13 Iznīcinādami Dieva vārdus ar savu likumu, ko jūs esat iecēluši. Un daudz tādas lietas jūs dariet.” 14 Un tos ļaudis atkal pieaicinājis, Viņš uz tiem sacīja: “Klausiet Mani visi un saprotiet. 15 Nekas cilvēku nevar apgānīt, kas no ārienes iekš tā ieiet, bet kas no tā iziet, tas cilvēku apgāna. 16 Kam ausis ir dzirdēt, tas lai dzird.” 17 Un kad Viņš no tiem ļaudīm nogāja namā, Viņa mācekļi vaicāja pēc

šās līdzības. 18 Un Viņš uz tiem sacīja: “Vai ir jūs esat tādas nesaprašanas? Vai jūs neprotat, ka tas, kas no ārpusē cilvēkā ieiet, viņu nevar apgānīt? 19 Jo tas neiet viņa sirdī, bet vēderā, un iziet pa zināmu ceļu, pa ko visa barība izkārnās.” 20 Bet Viņš sacīja: “Kas no cilvēka iziet, tas cilvēku apgāna. 21 Jo no iekšienes, no cilvēka sirds, iziet niknas domas, laulības pārkāpšanas, maucības, slepkavības, 22 Zādzības, negausības, blēdības, viltība, nešķīstība, skauža acs, Dieva zaimošana, lepnība, bezprātība. 23 Viss tāds ļaunums iziet no iekšienes un cilvēku apgāna.” 24 Un no turienes cēlies, Viņš nogāja uz Tirus un Sidonas robežām. Un kādā namā iegājis, Viņš gribēja, ka neviens to nemanītu; bet nevarēja palikt paslēpts. 25 Jo viena sieva, kuras meitiņai bija nešķīsts gars, par Viņu dzirdējusi, nāca un nometās priekš Viņa kājām. 26 Bet tā bija Grieķu sieva, no dzimuma Siro-Feniķiete, un Viņu lūdza, lai to velnu izdzītu no viņas meitas. 27 Bet Jēzuss uz to sacīja: “Lai papriekš bērni top paēdināti, jo neklājās bērniem maizi atņemt un suniņiem mest priekšā.” 28 Un viņa atbildēja un uz To sacīja: “Tā gan ir, Kungs; bet tomēr suniņi ēd apakš galda no bērnu druskām.” 29 Un Viņš uz to sacīja: “Šī vārda dēļ ej! velns ir izbēdzis no tavas meitas.” 30 Un nogājusi savās mājās, viņa atrada to meitiņu uz gultas guļam, un ka velns bija izbēdzis. 31 Un atkal izgājis no Tirus un Sidonas robežām, Viņš nāca pie Galilejas jūras vidū starp to desmit pilsētu robežām. 32 Un pie Viņa atveda vienu kurlmēmu, un Viņu lūdza, ka tam uzliktu roku. 33 Un Viņš to ņēma no tiem ļaudīm savrup pie malas un lika Savus pirkstus viņa ausīs un izspļāvis aizskāra viņa mēli; 34 Un skatījās uz debesi, nopūtās un sacīja uz to: “Epata,” tas ir: “Atveries!” 35 Un tūdaļ viņa ausis atvērās, un viņa mēles saite tapa svabada, un viņš runāja pareizi. 36 Un Viņš tiem aizliedza, lai nevienam to nesaka; bet jo Viņš to aizliedza, jo vairāk tie to sludināja, 37 Un brīnījās ļoti par to un sacīja: “Viņš visas lietas ir labi darījis; Viņš kurlus dara dzirdošus un mēmus runājošus.”

8 Tanīs dienās, kad tur daudz ļaužu bija un tiem nebija ko ēst, Jēzuss aicināja Savus mācekļus

pie Sevis un uz tiem sacīja: **2** “Mana sirds ieželojās to ļaužu dēļ, jo tie jau trīs dienas pie Manis palikuši un tiem nav ko ēst. **3** Un kad es tos neēdušus uz mājām atlaidīšu, tad tie uz ceļa badā noniks; jo citi bija no tālienes nākuši.” **4** Un Viņa mācekļi tam atbildēja: “Kur, kas šos ar maizi var pieēdināt šeitān tukšsnesī?” **5** Un Viņš tiem jautāja: “Cik jums maizes?” Tie sacīja: “Septiņas.” **6** Un Viņš tiem ļaudīm pavēlēja, pie zemes apmesties. Un Viņš ņēma tās septiņas maizes un pateikdams tās pārlauza un deva Saviem mācekļiem, lai tās liek priekšā; un tie lika tiem ļaudīm priekšā. **7** Tiem bija arī mazums zivtiņu; un pateicību sacījis, Viņš pavēlēja, arī tās likt priekšā. **8** Bet tie ēda un paēda un pielasīja ar atlikušām druskām septiņus kurvjus. **9** Un to bija pie četrstūkstošiem, kas bija ēduši. Un Viņš tos atlaida. **10** Un tūdaļ Viņš iekāpa laivā ar Saviem mācekļiem un nāca Dalmanutas tiesā. **11** Un farizeji izgāja un iesāka ar Viņu apjautāties un meklēja no Viņa kādu zīmi no debess, Viņu kārdinādami. **12** Un Viņš gauži nopūtās Savā garā un sacīja: “Ko šī tauta meklē zīmes? Patiesi, Es jums saku: šai tautai nekāda zīme netaps dota.” **13** Un Viņš tos atstājis, kāpa atkal laivā un nocēlās uz viņu malu. **14** Un tie bija aizmirsuši maizi ņemt līdz, un tiem vairāk nebija, kā viena maize vien pašiem klāt laivā. **15** Un Viņš tiem pavēlēja sacīdams: “Raugāt, sargājaties no farizeju un no Hērodus rauga!” **16** Un tie domāja savā starpā sacīdami: “Tas ir, ka mums maizes nav.” **17** Un to nomanīdams, Jēzus uz tiem sacīja: “Ko jūs domājat, ka jums maizes nav? Vai jūs vēl nesamanāt, nedz noprotat? Vai jums sirds vēl ir apcietināta? **18** Jums ir acis, un jūs neredzat; jums ir ausis, un jūs nedzirdat un neatminaties. **19** Kad Es tās piecas maizes tiem piecstūkstošiem laužu, cik kurvju ar druskām jūs esat pielasījuši?” Tie uz Viņu sacīja: “Divpadsmit.” **20** “Bet kad Es tās septiņas maizes tiem četrstūkstošiem laužu, cik kurvju ar atlikušām druskām jūs esat pielasījuši?” Un tie sacīja: “Septiņus.” **21** Un Viņš uz tiem sacīja: “Kā tad jūs nesaprotat?” **22** Un Viņš nāca uz Betsaidu; tad tie Viņam pieveda vienu neredzīgu un Viņam lūdza, ka Viņš to aizskartu.

23 Un Viņš to neredzīgo pie rokas ņēma un to izveda ārā no tā miesta un splāva viņa acis un uzlika tam rokas un tam jautāja, vai tas ko redzot? **24** Un acis pacēlis, tas sacīja: “Es redzu cilvēkus kā kokus staigājam.” **25** Tad Viņš atkal uzlika rokas uz viņa acīm un viņam lika acis pacelt, un viņš tapa atkal vesels un redzēja visu it skaidri. **26** Un Viņš to sūtīja mājās sacīdams: “Neej miestā un nesaki to nevienam miestā.” **27** Un Jēzus un Viņa mācekļi izgāja uz Filipa Cezarejas miestiem, un vaicāja Saviem mācekļiem uz ceļa, tiem sacīdams: “Ko tie ļaudis saka, Mani esam?” **28** Bet tie atbildēja: “Tu esot Jānis, tas Kristītājs; un citi: Tu esot Elija; un citi: viens no tiem praviešiem.” **29** Un Viņš uz tiem sacīja: “Bet jūs, ko jūs sakāt, Mani esam?” Bet Pēteris atbildēdams uz to sacīja: “Tu esi Tas Kristus.” **30** Un Viņš tiem stipri piekodināja, lai nevienam par Viņu neko nesaka. **31** Un Viņš iesāka tos mācīt, ka Tam Cilvēka Dēlam daudz būs ciest un tapt atņemtam no tiem vecajiem un augstiem priesteriem un rakstu mācītājiem un tapt nokautam un pēc trim dienām augšām celties. **32** Un Viņš šo vārdu it skaidri runāja, un Pēteris, Viņu savrup vedis, iesāka Viņu apsaukt. **33** Bet Viņš atgriezdamies un Savus mācekļus uzlūkodams apdraudēja Pēteri sacīdams: “Atkāpies no Manis, sātan! Jo tu nedomā pēc Dieva, bet pēc cilvēku prāta.” **34** Un tos ļaudis līdz ar Saviem mācekļiem pieaicinājis, Viņš uz tiem sacīja: “Kas Man grib nākt pakal, tas lai pats sevi aizliedz, lai ņem savu krustu un lai staigā Man pakal. **35** Jo kas savu dzīvību grib glābt, tas to zaudēs; un kas savu dzīvību zaudē Manis un evaņģēlija dēļ, tas to izglābs. **36** Jo ko tas cilvēkam palīdz, ka viņš samanto visu pasauli un tam sava dvēsele zūd? **37** Jeb ko cilvēks var dot par savas dvēseles atpirkšanu? **38** Jo kas Manis un Manu vārdu dēļ kaunas iekš šīs laulību pārkāpējas un grēcīgas tautas, tā paša dēļ arī Tas Cilvēka Dēls kaunēsies, kad Viņš nāks ar tiem svētiem eņģeļiem iekš Sava Tēva godības.”

9 Un Viņš uz tiem sacīja: “Patiesi, Es jums saku: citi no tiem, kas šē stāv, nāvi nebaudīs, pirms tie nebūs redzējuši Dieva valstību ar

spēku nākam.” 2 Un pēc sešām dienām Jēzus ņēma līdz Pēteri un Jēkabu un Jāni un tos veda savrup uz vienu augstu kalnu. Un Viņš tapa apskaidrots viņu priekšā. 3 Un Viņa drēbes tapa spožas un ļoti baltas tā kā sniegs, ka neviens balinātājs virs zemes tā nevar balināt. 4 Un tiem Elija ar Mozu parādījās un runāja ar Jēzu. 5 Un Pēteris atbildēja un uz Jēzu sacīja: “Rabbi, šeit mums labi; taisīsim trīs būdas, vienu Tev un vienu Mozum un vienu Elijam.” 6 Jo tas nezināja, ko tas runāja; jo tie bija pārbijušies. 7 Un viens padebesis nāca, tos apēnodams; un balss nāca no tā padebeša sacīdama: “Šis ir Mans mīlais Dēls, klausiet Viņu.” 8 Un tūdaļ tie skatījās visapkārt un nevienu vairs pie sevis neredzēja, bet Jēzu vien. 9 Un noejot no tā kalna, Viņš tiem piekodināja, ka tie nevienam nesacītu, ko tie redzējuši, pirms Tas Cilvēka Dēls no miroņiem nebūs augšām cēlies. 10 Un tie to vārdu paturēja savā prātā un apjautājās, kas tas esot: no miroņiem augšām celties? 11 Un tie Viņam jautāja sacīdami: “Kā tad tie rakstu mācītāji saka, ka Elijam jānāk papriekš?” 12 Bet Viņš atbildēdams uz tiem sacīja: “Gan Elija papriekš nākdams atkal visu sataisis; un kā ir rakstīts par To Cilvēka Dēlu, ka Tam daudz būs ciest un tapt nicinātam? 13 Bet Es jums saku: ka Elija arī ir nācis, bet tie tam ir darījuši, ko gribēdami, tā kā par to ir rakstīts.” 14 Un Viņš pie Saviem mācekļiem nācis, redzēja daudz ļaužu pie tiem un rakstu mācītājus, kas ar tiem apjautājās. 15 Un tūdaļ visi ļaudis, kad tie To redzēja, izbijās un pieskrējuši To sveicināja. 16 Un Viņš tiem rakstu mācītājiem vaicāja: “Ko jūs ar tiem apjautājaties?” 17 Un viens no tiem ļaudīm atbildēdams sacīja: “Mācītāj, es savu dēlu pie Tevis esmu atvedis, tam ir mēms gars. 18 Un kad tas viņu sakampj, tad tas to rausta; un tas puto un griež zobus un izdilst; un es Taviem mācekļiem esmu sacījis, lai tie to izdzen, bet tie nav varējuši.” 19 Bet Viņš tam atbildēja un sacīja: “Ak tu neticīgā cilts? Cik ilgi Es pie jums būšu? Cik ilgi Es jūs panesišu? Vediet to pie Manis.” 20 Un tie to atveda pie Viņa, un kad tas gars Viņu redzēja, tad tas tūdaļ to plosīja, un tas pie zemes krīzdams vārtījās putodams. 21 Un Viņš viņa tēvam jautāja: “Cik ilgi viņam tā noticies?” Bet tas sacīja: “No bērnu dienām. 22 Un dažkārt viņš to ir iemetis ugunī, ka viņš to nomāktu; bet ja Tu ko spēj, tad palidzi mums, apžēlojies par mums!” 23 Bet Jēzus uz to sacīja: “Kaut tu varētu ticēt! tas visu spēj, kas tic.” 24 Un tūdaļ tā bērna tēvs brēca un sacīja ar asarām: “Es ticu, Kungs, palidzi manai neticībai!” 25 Bet Jēzus redzēdams, ka tie ļaudis satecēja, apdraudēja to nešķīsto garu, uz to sacīdams: “Tu mēmais un kurlais gars, Es tev pavēlu, izej ārā no tā un neieej vairs iekš tā.” 26 Un tas izgāja, brēkdams un to gauži plosīdams, un viņš tapa tā kā mironis, tā ka daudzi sacīja: tas ir nomiris. 27 Bet Jēzus to ņēma pie rokas, to uzcēla, un tas pacēlās. 28 Un kad Viņš namā bija iegājis, Viņa mācekļi tam savrup jautāja: “Kāpēc mēs nespējam to izdzīt?” 29 Un Viņš uz tiem sacīja: “Ši suga citādi nevar iziet, kā vien caur lūgšanu un gavēšanu.” 30 Un no turienes izgājuši, tie pārstaigāja Galileju, un Viņš negribēja, ka to kas zinātu. 31 Jo Viņš Savus mācekļus mācīja un uz tiem sacīja: “Tas Cilvēka Dēls taps nodots cilvēku rokās, un tie To nokauss, un nokauts Viņš trešā dienā augšām celsies.” 32 Bet tie šo vārdu nesaprata un bijās Viņu jautāt. 33 Un Viņš nāca Kapernaumā, un mājās būdams Viņš tiem jautāja: “Ko jūs savā starpā esat apjautājušies uz ceļa?” 34 Bet tie cieta klusu; jo tie savā starpā bija sarunājušies uz ceļa, kurš esot tas lielākais? 35 Un Viņš apsēdās, atsaucā tos divpadsmit un uz tiem sacīja: “Ja kas grib pirmais būt, tas lai ir no visiem tas pēdīgais un visu kalps.” 36 Un Viņš ņēma vienu bērnu un to veda viņu vidū un to skūpstīja un uz tiem sacīja: 37 “Ja kas vienu no šiem bērniem uzņem Manā Vārdā, tas Mani uzņem; bet kas Mani uzņem, tas neuzņem Mani, bet To, kas Mani sūtījis.” 38 Bet Jānis Tam atbildēja un sacīja: “Mācītāj! Mēs vienu redzējām Tavā Vārdā velnus izdzenam, tas neturas pie mums, un mēs tam to esam lieguši, tāpēc ka tas neturas pie mums.” 39 Bet Jēzus sacīja: “Neliedziet viņam, jo neviens nedara brīnumu Manā Vārdā, kas tūdaļ no Manis varētu ļaunu runāt. 40 Jo kas nav pret mums, tas ir ar mums. 41 Jo, ja kas jūs

dzirdinās ar biķeri ūdens Manā Vārdā, tāpēc ka jūs Kristum piederat, patiesi, Es jums saku: tam sava alga nezudīs. **42** Un ja kas apgrēcina vienu no šiem vismazākajiem, kas tic uz Mani, tam būtu labāki, ka tam dzirnu akmeni pie kakla piekārtu un to iemestu jūrā. **43** Jeb kad tev tava roka apgrēcina, nocērt to; tas tev ir labāki, ka tu kropļis ieej dzīvošanā, nekā tev ir divas rokas, un tu noej ellē, tai neizdzēšamā ugunī, (Geenna **g1067**) **44** Kur viņu tārps nemirst, un tas uguns neizdziest. **45** Un kad tava kāja tevi apgrēcina, tad nocērt to; tas tev ir labāki, ka tu tizls ieej dzīvošanā, nekā tev ir divas kājas, un topi mests ellē, tai neizdzēšamā ugunī, (Geenna **g1067**) **46** Kur viņu tārps nemirst, un tas uguns neizdziest. **47** Un kad tava acs tevi apgrēcina, tad izrauž to; tas tev ir labāki, ka tu vienacis ieej Dieva valstībā, nekā tev ir divas acis, un tu topi iemests elles ugunī, (Geenna **g1067**) **48** Kur viņu tārps nemirst, un tas uguns neizdziest. **49** Jo ikviens uguni taps sālīts; un ikkatrs upuris ar sāli taps sālīts. **50** Sāls gan ir laba lieta, bet ja sāls tapusi nesālīga, ar ko tad to darīs derīgu? Turat sāli iekš sevis un turat mieru savā starpā.”

10 Un no turienes cēlies Viņš nāca uz Jūdu zemes robežām, gar Jardānes otru pusi; un ļaudis nāca atkal kopā pie Viņa, un Viņš tā, kā ieradis, tos atkal mācīja. **2** Un farizeji piegāja un Viņam jautāja, Viņu kārdinādami: “Vai vīram brīv no savas sievas šķirties?” **3** Bet Viņš atbildēja un uz tiem sacīja: “Ko Mozus jums ir pavēlējis?” **4** Bet tie sacīja: “Mozus vaļu devis, šķiršanās grāmatu rakstīt un šķirties.” **5** Un Jēzus atbildēja un uz tiem sacīja: “Jūsu sirds cietības dēļ viņš jums šo bausli rakstījis. **6** Bet no pasaules iesākuma Dievs viņus radījis vīru un sievu. **7** Tādēļ cilvēks atstās savu tēvu un māti un pieķersies pie savas sievas, **8** Un tie divi būs viena miesa. Tad nu tie nav vairs divi, bet viena miesa. **9** Tāpēc, ko Dievs savienojis, to cilvēkam nebūs šķirt.” **10** Un mājās Viņa mācekļi To atkal jautāja par to pašu lietu. **11** Un Viņš uz tiem sacīja: “Ja kas no savas sievas šķirās un citu precē, tas laulību pārkāpj pret viņu. **12** Un ja sieva no sava vīra šķirās un ar citu apprecējās, tā laulību pārkāpj.” **13** Un tie

bērņņus nesa pie Jēzus, ka Viņš tos aizskartu. Bet tie mācekļi tos aprāja, kas tos atnesa. **14** Bet kad Jēzus to redzēja, tad Viņš apskaitās un uz tiem sacīja: “Laidiet tos bērņņus pie Manis un neliedziet tiem, jo tādiem pieder Dieva valstība. **15** Patiesi, Es jums saku, ja kas Dieva valstību nedabū kā bērņņš, tas nenāks tur iekšā.” **16** Un viņš tos apkampa, rokas tiem uzlika un tos svētīja. **17** Un kad Viņš bija izgājis uz ceļu, tad viens pieskrēja un ceļos nometies Viņu lūdza: “Labais Mācītāj, ko man būs darīt, lai iemantoju mūžīgu dzīvošanu?” (aiōnios **g166**) **18** Bet Jēzus uz to sacīja: “Kāpēc tu Mani sauci par labu? Nevienš nav labs kā vien Tas Vienīgais Dievs. **19** Tu tos baušļus zini: tev nebūs laulību pārkāpt; tev nebūs nokaut; tev nebūs zagt; tev nebūs nepatiesu liecību dot; tev nebūs nevienam neko atraut; godā savu tēvu un māti.” **20** Bet tas atbildēja un uz Viņu sacīja: “Mācītāj, šo visu es esmu darījis no savas jaunības.” **21** Bet Jēzus, to uzlūkodams, to iemilēja un sacīja uz to: “Vienas lietas tev trūkst, ej un pārdod visu, kas tev ir, un dod nabagiem; tad tev būs manta debesīs; un nāc, staigā Man pakā, to krustu uz sevi ņēmis.” **22** Bet par to vārdu noskumis, tas aizgāja bēdīgs, jo tam bija daudz mantas. **23** Un Jēzus skatījās apkārt un sacīja uz Saviem mācekļiem: “Cik grūti bagātie ieies Dieva valstībā!” **24** Un tie mācekļi iztrūcinājās par Viņa vārdiem. Bet Jēzus atkal atbildēja un uz tiem sacīja: “Bērņņi, cik grūti ir, Dieva valstībā ieiet tiem, kas uz bagātību liek savu cerību. **25** Vieglāki ir kamielim iet caur adatas aci, nekā bagātam ieiet Dieva valstībā.” **26** Bet tie vēl vairāk pārbijās un sacīja savā starpā: “Kas tad var tapt svētīgs?” **27** Bet Jēzus tos uzlūkoja un sacīja: “Cilvēkiem tas neiespējams, bet ne Dievam, jo Dievam visas lietas iespējamās.” **28** Un Pēteris iesāka uz Viņu sacīt: “Redzi, mēs visu esam atstājuši un Tev staigājuši pakā.” **29** Bet Jēzus atbildēja un sacīja: “Patiesi, Es jums saku: nevienš nav, kas atstājis namu vai brāļus vai māsas vai tēvu vai māti vai sievu vai bērņņus vai tīrumus Manis un evaņģēlija dēļ, **30** Kas nedabūs simtkārtīgi jau šinī laikā namus un brāļus un māsas un mātes un bērņņus un

tīrumus pie tām vajāšanām, un nākošā laikā mūžīgu dzīvošanu. (aiņon g165, aiņonios g166) **31** Bet daudz, kas tie pirmie, būs tie pēdējie, un tie pēdējie būs tie pirmie.” **32** Bet tie bija uz ceļa, iedami uz Jeruzālemi. Un Jēzus gāja viņiem priekšā, un tie iztrūcinājās un bijās līdz iedami, un Viņš ņēma atkal pie Sevis tos divpadsmit un iesāka tiem sacīt, kas Viņam notikšot: **33** “Jo redzi, mēs noejam uz Jeruzālemi, un Tas Cilvēka Dēls taps nodots tiem augstiem priesteriem un rakstu mācītājiem, un tie Viņu pie nāves pazudinās un Viņu nodos pagāniem. **34** Un tie To apmēdis un To šaustīs un To apspļaudīs un To nokauss; un Viņš trešā dienā augšām celsies.” **35** Tad Jēkabs un Jānis, tie Cebedeja dēli, pie Viņa piegāja un sacīja: “Mācītāj, mēs gribam, ka Tu mums darītu, ko Tev lūgsim.” **36** Un Viņš uz tiem sacīja: “Ko jūs gribat, lai Es jums daru?” **37** Bet tie uz Viņu sacīja: “Dod mums, ka mēs varam sēdēt Tavā godībā, viens pa Tavu labo un otrs pa kreiso roku.” **38** Bet Jēzus uz tiem sacīja: “Jūs nezināt, ko jūs lūdzat. Vai jūs varat dzert to bķeri, ko Es dzeršu, un tapt kristīti ar to kristību, ar ko Es topu kristīts?” **39** Bet tie uz Viņu sacīja: “Varam.” Bet Jēzus uz tiem sacīja: “Jūs gan to bķeri dzersiet, ko Es dzeru, un tapsiet kristīti ar to kristību, ar ko Es topu kristīts. **40** Bet pie Manas labās un kreisās rokas sēdēt, Man nepiederas dot, bet kuriem tas ir sataisīts.” **41** Un kad tie desmit to dzirdēja, tad tie iesāka skaisties par Jēkabu un Jāni. **42** Bet Jēzus tos sauca un uz tiem sacīja: “Jūs zināt, ka tie, kas par ļaužu valdniekiem tiek turēti, tie pār tiem valda un viņu lieliem kungiem ir vara pār tiem. **43** Bet tā jūsu starpā nebūs būt; bet ja kas no jums grib liels tapt, tas lai ir jūsu sulainis. **44** Un ja kas starp jums grib tas pirmais būt, tas lai ir visu kalps. **45** Jo arī Tas Cilvēka Dēls nav nācis, ka Viņam taptu kalpots, bet ka Viņš kalpotu un Savu dzīvību dotu par atpirkšanas maksu priekš daudziem.” **46** Un tie nāca uz Jēriku, un Viņam ar Saviem mācekļiem un daudz ļaudīm no Jērikus izejot, Timeja dēls Bartimejs, tas aklais, sēdēja ceļmalā un nabagoja. **47** Un kad tas dzirdēja, ka tas Jēzus no Nacaretas esot, tad tas iesāka saukt un sacīt: “Jēzu, Tu Dāvida dēls,

apžēloies par mani.” **48** Un daudzi to apsauca, lai paliek klusu. Bet tas jo vairāk brēca: “Tu Dāvida Dēls, apžēloies par mani.” **49** Un Jēzus apstājās un lika to acināt; un tie acināja to aklo, uz to sacīdami: “Turi drošu prātu, celies, Viņš tevi aicina.” **50** Un savu uzvalku nometis, tas cēlās un nāca pie Jēzus. **51** Un Jēzus atbildēja un uz to sacīja: “Ko tu gribi, lai Es Tev daru?” Bet tas aklais uz Viņu sacīja: “Rabbuni, ka es varētu redzēt.” **52** Bet Jēzus uz to sacīja: “Ej, tava ticība tev palīdzējusi,” un tūdaļ tas tapa redzīgs un gāja Jēzum uz ceļa pakal.

11 Un kad tie tuvu pie Jeruzālemes nāca, pie Betfagas un Betanijas pie Eļļas kalna, tad Viņš sūtīja divus no Saviem mācekļiem, **2** Un uz tiem sacīja: “Noejat tanī miestā, kas jūsu priekšā, un iegājuši jūs tūdaļ atradisiet piesietu kumēlu, uz kā vēl neviens cilvēks nav sēdējis. Atrasisījuši to atvediet. **3** Un ja kas jums sacīs: Kāpēc jūs to dariet? Tad atsakāt: Tam Kungam tā vajag; un tūdaļ tas to atsūtīs šurp.” **4** Un tie nogāja un atrada to kumēlu ārā pie durvīm piesietu uz ielas, un to atrasisīja. **5** Un kādi no tiem, kas tur stāvēja, uz viņiem sacīja: “Ko jūs darāt, ka atraisiet to kumēlu?” **6** Un viņi uz tiem sacīja, kā Jēzus bija pavēlējis. Un tie tos atlaida. **7** Un viņi to kumēlu atveda pie Jēzus un savas drēbes uzlika un To sēdināja virsū. **8** Un daudzi savas drēbes izklāja uz ceļu; un citi zarus cirta no kokiem un tos izkaisīja uz ceļu. **9** Un tie, kas gāja priekšā un pakalā, kļiedza un sauca: “Ozianna, slavēts, kas nāk Tā Kunga Vārdā! **10** Slavēta ir mūsu tēva Dāvida valstība, kas nāk! Ozianna augstībā!” **11** Un Jēzus iegāja Jeruzālemē un Dieva namā. Un kad Viņš visu visapkārt bija uzlūkojis, un jau vakars bija, tad Viņš izgāja ar tiem divpadsmit uz Betaniju. **12** Un otrā dienā, kad tie no Betanijas izgāja, tad Viņam gribējās ēst. **13** Un no tālienes redzēdams vienu viēģes koku, kam lapas bija, Viņš nāca, lai Viņš tani ko atrastu; un pie tā piegājis Viņš neatrada nenieka kā vien lapas: jo nebija vīģu laiks. **14** Un Jēzus uzrunāja un uz to sacīja: “Lai neviens nemūžam vairs neēd augļus no tevis.” Un Viņa mācekļi klausījās. (aiņon g165) **15** Un tie nāca uz Jeruzālemi, un Dieva namā iegājis Viņš

iesāka izdzīt visus, kas pārdeva un pirka Dieva namā, un apgāza to mīļēju galdus un to baložu pārdevēju krēslus. **16** Un neļāva nevienai lietai nest caur Dieva namu. **17** Un mācīja un uz tiem sacīja: “Vai nav rakstīts: “Mans nams taps nosaukts lūgšanas nams visām tautām?” Bet jūs to esat darījuši par slepkavu bedri.” **18** Un tie rakstu mācītāji un augstie priesteri to dzirdēja un meklēja, kā Viņu nomaitātu; jo tie bijās no Viņa, tāpēc ka visi ļaudis izbrīnījās par Viņa mācību. **19** Un kad vakars metās, tad Viņš izgāja no pilsētas ārā. **20** Un no rīta agrumā garām iedami tie redzēja to vīges koku nokaltušu no pašām saknēm. **21** Pēteris atminējies uz Viņu sacīja: “Mācītāj, redzi, tas vīges koks, ko Tu esi nolādējis, tas ir nokaltis.” **22** Un Jēzus atbildēja un uz tiem sacīja: “Ticat uz Dievu. **23** Jo patiesi, Es jums saku: ja kas šim kalnam sacīs: celies un meties jūrā! un nešaubīsies savā sirdī, bet ticēs, ka notiks, ko viņš saka: tad viņam notiks, ko viņš saka. **24** Tāpēc Es jums saku: visu, ko jūs lūgdami lūgsiet, ticat, ka jūs dabūsi, tad tas jums notiks. **25** Un kad jūs stāvat, Dievu lūgdami, tad piedodat, ja jums kas ir pret kādu, lai arī jūsu Tēvs, kas debesīs, jums piedod jūsu noziegumus. **26** Bet ja jūs nepiedodat, tad arī jūsu Tēvs debesīs jūsu noziegumus nepiedos.” **27** Un tie nāca atkal uz Jeruzālemi, un Viņam Dieva namā staigājot, nāca pie Viņa tie augstie priesteri un rakstu mācītāji un tie vecaji, **28** Un uz To sacīja: “Kādā varā Tu šo visu dari? Un kas Tev šo varu devis, ka Tu to dari?” **29** Bet Jēzus atbildēja un uz tiem sacīja: “Es arīdzan jums vienu vārdu vaicāšu, un atbildiet Man; tad Es jums arīdzan sacīšu, kādā varā Es to daru. **30** Vai Jāņa kristība bija no debesīm, vai no cilvēkiem? Atbildiet Man.” **31** Un tie domāja savā starpā un sacīja: ja mēs sakām: “No debesīm,” tad Viņš sacīs: “Kāpēc tad jūs viņam neesat ticējuši?” **32** Bet ja sacīsim: “No cilvēkiem,” - viņi bijās no tiem ļaudīm. Jo visi to Jāni turēja, ka tas patiesi pravietis bijis. **33** Un tie atbildēja un uz Jēzu sacīja: “Mēs nezīnām.” Un Jēzus atbildēja un uz tiem sacīja: “Tad Es arīdzan jums nesaku, kādā varā Es to daru.”

12 Un Viņš iesāka runāt uz tiem caur līdzībām: “Viens cilvēks stādīja vīna kalnu un to aplika ar sētu un raka vīna spaidu un uztaisīja torni un to izdeva dārzniekiem un nogāja citur. **2** Un kad tas laiks bija, tad viņš sūtīja pie tiem dārzniekiem vienu kalpu, ka tas no tiem dārzniekiem saņemtu no tiem vīna kalna augļiem. **3** Bet tie to ņēma un šauta un sūtīja tukšā atpakaļ. **4** Un viņš sūtīja atkal pie tiem citu kalpu; un šo tie nomētāja ar akmeņiem un tam galvu sadauzīja un apsmietu aizsūtīja projām. **5** Un viņš sūtīja atkal citu. Un šo tie nokāva. Un vēl daudz citus; un no tiem tie citus šauta un citus nokāva. **6** Un viņam bija vēl viens vienīgs dēls, ko viņš mīlēja, arī to viņš beidzot pie tiem sūtīja un sacīja: “Taču tie kaunēsies no mana dēla.” **7** Bet tie dārznieki sacīja cits uz citu: “Šis ir tas mantinieks! Nāciet, nokausim to, tad mums būs tā mantība.” **8** Un tie to ņēma, nokāva un izmeta no tā vīna kalna ārā. **9** Ko nu tā vīna kalna kungs darīs? Viņš nāks un nomaitās tos dārzniekus un izdos to vīna kalnu citiem. **10** Vai jūs šo rakstu neesat lasījuši: “Tas akmens, ko tie nama taisītāji atmetuši, tas ir palicis par stūra akmeni; **11** No Tā Kunga tas noticis un ir brīnums mūsu acīs?”” **12** Un tie meklēja Viņu rokā dabūt un bijās no tiem ļaudīm, jo tie nomanīja, ka Viņš uz tiem šo līdzību bija sacījis, un Viņu atstājuši tie aizgāja. **13** Un tie sūtīja pie Viņa kādus no tiem farizejiem un Hērodus sulaiņiem, ka tie Viņu savaldzinātu Viņa valodā. **14** Un tie nāca un uz Viņu sacīja: “Mācītāj, mēs zinām, ka Tu esi patiesīgs un nebēdā par nevieniem; jo Tu neuzlūko cilvēka vaigu, bet māci Dieva ceļu patiesi: vai ir brīv ķeizaram meslus dot vai ne? Vai dosim, vai nedosim?” **15** Bet Viņu viltību zinādams, Viņš uz tiem sacīja: “Kam jūs Mani kārdināt? Atnesiet Man vienu sudraba grasi, lai Es to redzu.” **16** Un tie atnesa. Tad Viņš uz tiem sacīja: “Kam ir šī zīme un tas virsraksts?” Bet tie uz Viņu sacīja: “Ķeizara.” **17** Un Jēzus atbildēja un uz tiem sacīja: “Tad dodiet ķeizaram, kas ķeizaram pieder, un Dievam, kas Dievam pieder.” Un tie izbrīnījās par Viņu. **18** Un tie saduceji, kas saka augšāmcelšanos neesam, nāca pie Viņa

un Viņu jautāja un sacīja: **19** “Mācītāj, Mozus mums ir rakstījis: ja kam brālis mirst, kas sievu pamet bez bērniem, tad viņa brālim būs to sievu apņemt un savam brālim celt dzimumu. **20** Tad nu bija septiņi brāļi. Un pirmais apņēma sievu un mirdams nepameta dzimumu. **21** Un otrais viņu apņēma un nomira un tas arīdzan nepameta dzimumu. Un tāpat trešais. **22** Un visi septiņi to apņēma un bērnus nepameta. Beidzot pēc visiem arī tā sieva nomira. **23** Tad nu pie augšāmcelsšanās, kad tie augšāmcelsies, kuram tā sieva būs? Jo visiem septiņiem tā bijusi par sievu.” **24** Bet Jēzus atbildēja un uz tiem sacīja: “Vai jūs nealojaties, tādēļ ka jūs tos rakstus neprotat, nedz Dieva spēku? **25** Jo kad tie no miroņiem augšām celsies, tad tie nedz precēs, nedz taps precēti, bet tie būs itin kā tie eņģeļi, kas debesis. **26** Bet par tiem mirušiem, ka tie taps uzmodināti: vai jūs Mozus grāmatā neesat lasījuši, kā Dievs pie tā krūma uz to runājis sacīdams: Es esmu Ābrahāma Dievs un Īzaka Dievs un Jēkaba Dievs? **27** Dievs nav mirušu, bet dzīvu Dievs! Tad nu jūs briesmīgi alojaties.” **28** Un viens no tiem rakstu mācītājiem, kas bija dzirdējis, ka tie bija apjautājušies, zinādams, ka Viņš tiem bija labi atbildējis, nāca un Viņam vaicāja: “Kurš ir tas augstākais bauslis pār visiem?” **29** Bet Jēzus tam atbildēja: “Tas augstākais bauslis pār visiem ir: klausies Israēl, Tas Kungs, mūsu Dievs, ir viens vienīgs Kungs. **30** Un tev būs To Kungu, savu Dievu, mīlēt no visas savas sirds un no visas savas dvēseles un no visa sava prāta un no visa sava spēka, šis ir tas augstākais bauslis. **31** Tas otrais, šim līdzīgs, ir tas: tev būs savu tuvāko mīlēt kā sevi pašu; cita lielāka baušļa pār šiem nav.” **32** Un tas rakstu mācītājs uz Viņu sacīja: “Gan labi, Mācītāj, tas ir tiesa, ko Tu sacīji: viens vienīgs Dievs ir, un cita nav, kā Viņš vien. **33** Un To mīlēt no visas sirds un no visa prāta un no visas dvēseles un no visa spēka, un tuvāko mīlēt kā sevi pašu, tas ir vairāk nekā visi dedzināmie upuri un citi upuri.” **34** Un Jēzus redzēdams, ka tas gudri bija atbildējis, uz to sacīja: “Tu neesi tālu no Dieva valstības.” Un neviens nedrīkstēja vairs

Viņu jautāt. **35** Un Jēzus atbildēja un sacīja, mācīdams Dieva namā: “Kā tie rakstu mācītāji saka, ka Kristus esot Dāvida dēls? **36** Jo tas pats Dāvids ir sacījis caur Svēto Garu: Tas Kungs ir sacījis uz manu Kungu: sēdies pa Manu labo roku, tiekams Es Tavus ienaidniekus lieku par pameslu Tavām kājām. **37** Kad nu Dāvids pats Viņu sauc par Kungu, kā tad tas ir viņa dēls?” Un daudz ļaužu Viņu labprāt dzirdēja. **38** Un Viņš Savā mācībā uz tiem sacīja: “Sargāties no tiem rakstu mācītājiem, kam tik garos svārkos staigāt un uz tirgiem tapt sveicinātiem, **39** Un baznīcās jo augstos krēslos sēdēt un jo augstā vietā viesībās; **40** Kas atraitņi namus aprij un taisnojās ar savām garām lūgšanām. Šie dabūs jo grūtu sodību.” **41** Un Jēzus sēdās Dieva šķirstam pretī un lūkoja, kā tie ļaudis naudu meta Dieva šķirstā; un daudz bagāti iemeta daudz. **42** Un viena nabaga atraitne nāca un iemeta divas artavas, tas ir viens kvadrants. **43** Un Viņš Savus mācekļus aicināja un uz tiem sacīja: “Patiesi, Es jums saku, šī nabaga atraitne vairāk ir iemetusi nekā visi, kas Dieva šķirstā ir metuši. **44** Jo visi no savas bagātības ir metuši; bet šī no savas nabadzības ir iemetusi visu, kas tai bija, visu savu padomu.”

13 Un Viņam no Dieva nama izejot, viens no Viņa mācekļiem uz To sacīja: “Mācītāj, lūk, kādi akmeņi tie ir, un kādas ēkas.” **2** Un Jēzus atbildēja un uz to sacīja: “Vai tu visas šās lielās ēkas redzi? Tur akmens uz akmens netaps atstāts, kas netaps noplēsts.” **3** Un kad Viņš sēdēja uz Eļļas kalna Dieva namam pretī, tad Pēteris un Jēkabs un Jānis un Andrejs Viņu jautāja sevišķi: **4** “Saki mums, kad tas būs, un kāda tā zīme, kad viss tas piepildīsies?” **5** Bet Jēzus tiem atbildēja un iesāka runāt: “Pielūkojiet, ka neviens jūs nepieviļ. **6** Jo daudzi nāks Manā Vārdā sacīdami: es tas esmu; un daudz pievils. **7** Bet kad jūs dzirdēsiet karus un kara valodas, tad nebēdāties, jo tam būs tā notikt; bet tas gals vēl nav klāt. **8** Jo tauta celsies pret tautu un valsts pret valsti un vietām būs zemes trīcēšanas, bada laiki un dumpji. **9** Tas būs to grūto bēdu iesākums; bet lūkojiet jūs uz sevi pašiem; jo tie jūs nodos augstās tiesās

un baznīcās; un jūs tapsiet šausti un Manis dēļ valdnieku un ķēniņu priekšā vesti, tiem par liecību. **10** Un evaņģēlijam būs papriekš tapt sludinātām visām tautām. **11** Kad nu tie jūs vedīs, jūs nododami, tad nebēdāties iepriekš, kas jums būs jārunā, nedz apdomāties; bet kas jums tanī pašā stundā taps dots, to runāji; jo jūs neesat tie, kas runā, bet Tas Svētais Gars. **12** Bet tad brālis brāli nodos pie nāves un tēvs dēlu; un bērni celsies pret vecākiem un viņus nonāvēs. **13** Un jūs tapsiet ienīdēti no visiem Mana Vārda dēļ; bet kas pastāv līdz galam, tas taps izglābts. **14** Bet kad jūs to izpostišanas negantību redzēsiet, par ko pravietis Daniēls ir runājis, ka tā stāv, kur neklājās (kas to lasa, tas lai to labi apdomā), tad lai bēg uz kalniem tie, kas ir Jūdu zemē. **15** Un kas uz jumta ir, tas lai nenokāpj namā un tur lai neieiet, ko no sava nama iznest. **16** Un kas ir laukā, tas lai neatgriežas atpakaļ savas drēbes paņemt. **17** Bet vai tām grūtām un tām zīdītājām tanis dienās. **18** Bet lūdzat, ka jūsu bēgšana nenotiek ziemas laikā. **19** Jo tanī laikā būs tādas lielas bēdas, kādas nav bijušas no paša iesākuma, kamēr Dievs pasauli radījis līdz šim, un kādas arī nebūs. **20** Un ja Tas Kungs šās dienas nepaīsinātu, tad neviens netaptu izglābts; bet to izredzēto dēļ ko Viņš izredzējis, Viņš tās dienas ir paīsinājis. **21** Un ja kas tanī laikā uz jums sacīs: redzi, šie ir Kristus, jeb redzi, tur Viņš ir; tad neticiet. **22** Jo viltīgi Kristi un viltīgi pravieši celsies un lielas zīmes un brīnumus darīs, ka pieviltu, ja tas varētu notikt, arī tos izredzētos. **23** Bet jūs pielūkojiet; redzi, Es jums to visu papriekš esmu sacījis. **24** Bet tanis dienās, pēc tām bēdām, saule aptumšosies, un mēnesis nedos savu spīdumu; **25** Un debess zvaigznes nokritīs, un debess stiprumi kustināsies. **26** Un tad redzēs To Cilvēka Dēlu nākam padebešos ar lielu spēku un godību. **27** Un tad Viņš sūtīs Savus eņģeļus un sakrās Savus izredzētos no tiem četriem vējiem, no zemes gala līdz debess galam. **28** Bet mācāties līdzību no vīģes koka: kad viņa zars jau iezēļ, un lapas plaukst, tad jūs nomainiet, vasaru esam klātu. **29** Tā arīdzan, kad jūs šo visu redzēsiet notiekam, tad ziniet, ka tas ir tuvu

priekš durvīm. **30** Patiesi, Es jums saku: šie ciltis nezudīs, tiekams viss tas būs noticis. **31** Debess un zeme zudīs, bet Mani vārdi nezudīs. **32** Bet par to dienu jeb stundu neviens nezina, ne tie eņģeļi, kas debesīs, ne Tas Dēls, kā vien Tas Tēvs. **33** Pielūkojiet, esiet modrīgi un lūdziet, jo jūs nezināt, kad tas laiks ir. **34** Tā kā viens cilvēks, citur noiedams, atstāja savu namu un deva saviem kalpiem varu un ikkatram savu darbu, un pavēlēja durvju sargam būt nomodā. **35** Tad nu esat nomodā! Jo jūs nezināt, kad tas nama kungs nāks, vai vakarā, vai nakts vidū, vai gaišos, vai no rīta agri, **36** Ka tas nejauši nākdams, jūs neatrod gulam. **37** Bet ko Es jums saku, to Es saku visiem: esat nomodā.”

14 Un pēc divām dienām bija Lieldiena un neraudzētās maizes svētki. Un tie augstie priesteri un rakstu mācītāji meklēja, kā tie Jēzu ar viltu saņemtu un nokautu. **2** Bet tie sacīja: “Tik ne svētkos, lai dumpis neceļas starp ļaudīm.” **3** Un kad Viņš bija Betanijā, Sīmaņa, tā spītīgā, namā, un pie galda sēdēja, tad viena sieva nāca; tai bija akmens trauciņš ar ļoti dārgu un it tīru nardes eļļu, un, to trauciņu salauzusi, tā to lēja uz Viņa galvu. **4** Un tur bija kādi, kas pie sevis apskaitās un sacīja: “Ka labad šī eļļas izšķērdēšana notikusi? **5** Jo šo eļļu varēja pārdot dārgāki nekā par trīssimt grašiem un izdalīt nabagiem;” un tie kurnēja par to. **6** Bet Jēzus sacīja: “Liekat to mierā. Ko jūs tai raizes darāt? tā labu darbu pie Manis darījusi. **7** Jo nabagi ir arvienu pie jums, un kad gribat, jūs tiem varat labu darīt; bet Es neesmu arvienu pie jums. **8** Šī ir darījusi, ko spējusi; tā jau iepriekš Manu miesu ir svaidījusi uz bērēm. **9** Patiesi, Es jums saku: kur vien šis evaņģēlijs kļūs sludināts pa visu pasauli, tur arī to teiks, ko šī darījusi, viņai par piemiņu.” **10** Un Jūdas Iskariots, viens no tiem divpadsmit, nogāja pie tiem augstiem priesteriem, ka Viņu tiem nodotu. **11** Un tie to dzirdējuši priecājās un solīja tam dot naudu; un tas meklēja, kā tas Viņu izdevīgā laikā nodotu. **12** Bet pirmā neraudzētās maizes dienā, kad Lieldienas jēru nokāva, Viņa mācekļi uz Viņu sacīja: “Kur Tu gribi, lai mēs noejam un sataisām, ka Tu

Liieldienas jēru vari ēst?” **13** Un Viņš sūtīja divus no Saviem mācekļiem un uz tiem sacīja: “Noejat uz pilsētu. Un jūs sastaps viens cilvēks, ūdens krūzi nesdams. Ejat tam pakal. **14** Un kur viņš ieiet, tur teiciet tam saimniekam: Mācītājs saka: kur ir tā vieta priekš Manis, kur ar Saviem mācekļiem varu ēst Liieldienas jēru? **15** Un viņš jums rādīs lielu, ar deķiem izklātu gatavu istabu. Turpat sataisiet priekš mums.” **16** Un Viņa mācekļi izgāja un nāca pilsētā un atrada tā, kā Viņš tiem bija sacījis: un sataisīja to Liieldienas jēru. **17** Un kad vakars metās, tad Viņš nāca ar tiem divpadsmit. **18** Un tiem pie galda sēžot un ēdot, Jēzus sacīja: “Patiesi, Es jums saku: viens no jums, kas ar Mani ēd, Mani nodos.” **19** Un tie iesāka noskumt un cits pēc cita uz Viņu sacīt: “Vai es tas esmu?” **20** Bet Viņš atbildēja un uz tiem sacīja: “Viens no tiem divpadsmit, kas ar Mani mērc bļodā. **21** Tas Cilvēka Dēls gan aiziet tā, kā par Viņu ir rakstīts. Bet vai tam cilvēkam, caur ko Tas Cilvēka Dēls top nodots. Šim cilvēkam būtu labāki, ka nemaz nebūtu dzimis.” **22** Un tiem ēdot, Jēzus ņēma maizi, svētīja to, pārlauza un tiem to deva un sacīja: “Ņemiet, ēdiet, tā ir Mana miesa.” **23** Un Viņš ņēma to biķeri, pateicās un tiem to deva. Un tie visi dzēra no tā. **24** Un Viņš uz tiem sacīja: “Šīs ir Manas asinis, tās jaunās derības asinis, kas par daudziem top izlietas. **25** Patiesi, Es jums saku, ka Es vairs nedzeršu no vīna koka augļiem līdz tai dienai, kad Es to no jauna dzeršu Dieva valstībā.” **26** Un to pateicības dziesmu dziedājuši, tie izgāja uz Eļļas kalnu. **27** Un Jēzus uz tiem sacīja: “Jūs visi šinī naktī apgrēcināsit pie Manis, jo stāv rakstīts: Es ganu sitišu, un avis taps izklidinātas. **28** Bet kad Es augšām celšos, tad Es jūsu priekšā gribu noiet uz Galileju.” **29** Bet Pēteris uz To sacīja: “Un ja visi pie Tevis apgrēcinātos, tomēr es ne.” **30** Un Jēzus uz to sacīja: “Patiesi, Es tev saku: šodien, šinī naktī, pirms gailis otrreiz dziedās, tu Mani trīskārt aizliegsi.” **31** Bet tas runāja vēl daudz vairāk: “Jebšu man būtu līdz ar Tevi jāmirst, taču es Tevi negribu aizliegt!” Un tāpat arī visi sacīja. **32** Un tie nāca uz vienu muižu, kam vārds Ģetzemane, un Viņš uz Saviem mācekļiem sacīja: “Apsēžaties šeit, kamēr Es Dievu lūgšu.” **33** Un Viņš ņēma pie sevis Pēteri un Jēkabu un Jāni, un iesāka bailoties un trīcēt. **34** Un uz tiem sacīja: “Mana dvēsele ir visai noskumusi līdz nāvei. Paliekat šeit un esiet nomodā.” **35** Un maķenīt pagājis Viņš krita pie zemes un lūdza, ja tas varētu būt, lai tā stunda Viņam aizietu garām. **36** Un Viņš sacīja: “Abba, Tēvs, Tu spēji visas lietas! Ņem šo biķeri no Manis! Tomēr ne ko Es gribu, bet ko Tu gribi.” **37** Un Viņš nāk un atrod tos guļam un saka uz Pēteri: “Sīmani, vai tu guli? Vai tu nevienu stundu nespēji būt nomodā? **38** Esat nomodā un lūdzat Dievu, ka neiekrītāt kārdināšanā. Gars gan ir labprātīgs, bet miesa ir vāja.” **39** Un Viņš atkal nogājis, Dievu lūdza, sacīdams šos pašus vārdus. **40** Un Viņš griezās atpakaļ, un atrada tos atkal guļam, jo viņu acis bija miega pilnas, un tie nezināja, ko Viņam atbildēt. **41** Un Viņš nāca trešu lāgu un uz tiem sacīja: “Guliet nu vēl un dusiet! jau ir gan; tā stunda ir nākusī! Redzi, Tas Cilvēka Dēls top nodots grēcinieku rokās. **42** Ceļaties, ejam; redzi, kas Mani nodod, tas ir tuvu klāt.” **43** Un tūdaļ, Viņam vēl runājot, atnāca Jūdas, viens no tiem divpadsmit, un līdz ar viņu daudz ļaužu ar zobeniem un nūjām no tiem augstiem priesteriem un rakstu mācītājiem un vecajiem. **44** Bet tas, kas Viņu nodeva, tiem bija devis zīmi sacīdams: “Kuru es skūpstīšu, tas ir Tas, To gūstat, un To novediet droši.” **45** Un tas nāca un tūdaļ Viņam piegājis sacīja: “Rabbi, Rabbi!” un Viņu skūpstīja. **46** Un tie rokas pielika pie Viņa un To saņēma. **47** Bet viens no tiem, kas pie Viņa stāvēja, zobenu izvilcis, cirta tā augstā priesteru kalpam un tam nocirta ausi. **48** Un Jēzus atbildēja un uz tiem sacīja: “Tā kā uz kādu slepkavu jūs esat izgājuši ar zobeniem un nūjām, Mani gūstīt. **49** Ikdienas Es pie jums esmu sēdējis, Dieva namā mācīdams, un jūs Mani neesat gūstījuši. Bet lai tie raksti taptu piepildīti.” **50** Un visi Viņa mācekļi Viņu atstāja un bēga. **51** Un viens jauneklis Viņam gāja pakal, tas bija ar audekli apsedzies uz kailām miesām, un tie jaunekļi pēc tā tvarstīja. **52** Bet to audekli pamezdams, tas no tiem izbēga plīks. **53** Un tie Jēzu noveda

pie tā augstā priesterā, un tur sapulcējās visi augstie priesteri un vecaji un rakstu mācītāji. **54** Un Pēteris no tāienes Viņam gāja pakal tā augstā priesterā pili iekšā, un sēdēja pie tiem sulaiņiem un sildījās pie uguns. **55** Bet tie augstie priesteri un visa tā tiesa meklēja liecību pret Jēzu, ka tie Viņu nonāvētu, un neatrada. **56** Jo daudzi deva viltīgu liecību pret Viņu, un viņu liecības nebija vienādas. **57** Un citi cēlušies deva viltīgu liecību pret Viņu, sacīdami: **58** “Mēs esam dzirdējuši, ka Viņš sacījis: “Es gribu šo rokām taisīto Dieva namu noplēst un trijās dienās citu, ne rokām taisītu, uzcelt.”” **59** Un arī šī viņu liecība nebija vienāda. **60** Un tas augstais priesteris cēlās viņu vidū, jautāja Jēzum un sacīja: “Vai Tu uz to nekā neatbildi, ko šie pret Tevi liecina?” **61** Bet Viņš cieta klusu un neatbildēja nenieka. Un atkal tas augstais priesteris Viņam jautāja un uz Viņu sacīja: “Vai Tu esi Kristus, tā Augsti teicamā Dēls?” **62** Bet Jēzus sacīja: “Es tas esmu. Un jūs redzēsiet To Cilvēka Dēlu sēžam pie Tā Visuspēcīgā labās rokas un nākam ar debess padebešiem.” **63** Tad tas augstais priesteris saplēsa savus svārkus un sacīja: “Kam vēl vajag liecinieku? **64** Jūs Viņa zaimošanu esat dzirdējuši! Kā jums šķiet?” Bet tie visi Viņu notiesāja, ka Viņš nāvi esot pelnījis. **65** Un citi iesāka Viņu apspļaudīt un apsegt Viņa vaigu un Viņu sist dūrēm un uz Viņu sacīt: “Uzmini mūs, pravietis būdams.” Un tie sulaiņi Viņam sita vaigā. **66** Un kad Pēteris priekšnamā bija, tad viena no tā augstā priesterā kalponēm nāca, **67** Un redzēja, ka Pēteris sildījās, un to uzlūkoja un sacīja: “Tu arīdzan biji pie Tā Jēzus no Nacaretas.” **68** Bet viņš liedzās, sacīdams: “Es Viņu nepazīstu, nedz zinu, ko tu runā.” Un tas izgāja no tā priekšnama. Un gailis dziedāja. **69** Un tā meita to atkal redzēja un iesāka sacīt uz tiem, kas klāt stāvēja: “Šis ir viens no tiem.” **70** Bet tas atkal liedzās. Un par mazu brīdi tie, kas apkārt stāvēja, atkal uz Pēteri sacīja: “Patiesi, tu esi viens no tiem, jo tu esi Galilejs, un tava valoda tiem ir līdzīga.” **71** Un tas sāka nolādēties un nodievoties: “Es nepazīstu To Cilvēku, par ko jūs runājat.” **72** Un gailis dziedāja otru reizi; un Pēteris pieminēja to vārdu, ko Jēzus uz to bija

sacījis: “Pirms nekā gailis divreiz dziedās, tu Mani trīs reiz aizliegsi;” un viņš iesāka raudāt.

15 Un tūlit no rīta tie augstie priesteri ar tiem vecajiem un rakstu mācītājiem un visa tā augstā tiesa sarunājās, un tie sēja Jēzu, noveda un nodeva Viņu Pilatam. **2** Un Pilatus Viņam jautāja: “Vai Tu esi tas Jūdu ķēniņš?” Un Viņš atbildēja un uz to sacīja: “Tu to saki.” **3** Un tie augstie priesteri Viņu gauži apsūdzēja. **4** Bet Pilatus Viņam atkal vaicāja sacīdams: “Vai Tu nekā neatbildi? Redzi, cik gauži tie Tevi apsūdz!” **5** Bet Jēzus neatbildēja vairs nenieka, tā ka Pilatus brīnījās. **6** Bet uz svētkiem tas viņiem atlaida vienu cietumnieku, kuru tie prasīja. **7** Bet tur bija viens ar vārdu Baraba, gūstīts ar tiem dumpiniekiem, kas dumpī vienu bija nokāvuši. **8** Un tie ļaudis augšā sanākuši iesāka prasīt, ka tiem tā darītu, kā allažiņ. **9** Bet Pilatus tiem atbildēja un sacīja: “Vai jūs gribat, ka es jums To Jūdu ķēniņu atlaižu?” **10** Jo viņš zināja, ka tie augstie priesteri To no skaudības bija nodevuši. **11** Bet tie augstie priesteri tiem ļaudīm piekodināja, lai labāki tiem atlaistu to Barabu. **12** Bet Pilatus atbildēja un atkal uz tiem sacīja: “Ko tad jūs gribat, lai daru Tam, ko jūs saucat par Jūdu ķēniņu?” **13** Bet tie atkal brēca: “Sit Viņu krustā.” **14** Bet Pilatus uz tiem sacīja: “Ko tad Viņš ļaunu darījis?” Bet tie vēl vairāk brēca: “Sit Viņu krustā.” **15** Bet Pilatus gribēdams tiem ļaudīm izpatikt, tiem atlaida Barabu un nodeva Jēzu, kad Viņu bija šautījis, ka taptu krustā sists. **16** Bet tie karavīri Viņu noveda pili, tas ir tiesas namā, un sasauca visu to pulku. **17** Un tie Viņam apvilka sarkanu mēteli, un kroni no ērkšķiem nopinuši Viņam lika uz galvu. **18** Un tie iesāka Viņu sveicināt: “Sveiks, Jūdu ķēniņ!” **19** Un sita Viņa galvu ar niedri un Viņu apspļaudīja, un ceļus locīja un Viņu pielūdza. **20** Un kad tie Viņu bija apsmējuši, tad Viņam novilkā to sarkano mēteli un Viņam apvilka Viņa paša drēbes un Viņu izveda, ka Viņu krustā sistu. **21** Un tie spieda kādu, kas no lauka nākdams garām gāja, Sīmani no Kirenes, Aleksandera un Rufa tēvu, ka Viņa krustu nestu. **22** Un tie Viņu noveda pie tās vietas Golgata, tas ir tulkots: pieres vieta. **23** Un

Viņam deva dzert vīnu, ar mirrēm sajauktu, bet Viņš to neņēma. **24** Un kad To bija krustā situši, tad tie izdalīja Viņa drēbes un meta kauliņus par tām, ko kurš dabūtu. **25** Un tā bija tā trešā stunda, un Viņu sita krustā. **26** Un tur virsraksts par Viņa vainu bija virsū uzrakstīts: Tas Jūdu ķēniņš. **27** Un līdz ar Viņu sita krustā divas slepkavas, vienu pa labo, otru pa kreiso roku. **28** Un tie raksti ir piepildīti, kas saka: “Viņš ir līdzināts ļauna darītājiem.” **29** Un tie, kas gāja garām, Viņu zaimoja, kratīja savas galvas un sacīja: “Raugi, kā Tu Dieva namu noplēsi un to uztaisi trejās dienās. **30** Palīdzies pats un kāpi no krusta zemē.” **31** Tāpat arīdzan tie augstie priesteri ar tiem rakstu mācītājiem Viņu apmēdīja un sacīja: “Cituss Viņš pestījis, Sevi pašu Viņš nevar pestīt. **32** Lai nu Kristus, tas Israēla ķēniņš, no krusta nokāpj, ka mēs redzam un ticam.” Un arī tie, kas līdz ar Viņu bija krustā sisti, Viņu apsmēja. **33** Un ap sesto stundu palika tumšs pār visu zemi līdz devītajai stundai. **34** Un ap devīto stundu Jēzus stiprā balsi brēca saukdams: “Eli, Eli, lama zabaktani!” Tas ir tulkots: Mans Dievs, Mans Dievs, kāpēc Tu Mani esi atstājis? **35** Un citi no tiem, kas tur klāt stāvēja, kad to dzirdēja, sacīja: “Redzi, Viņš sauc Eliju.” **36** Bet viens tecēja un pildīja sūkli ar etiķi un to lika uz niedri un Viņu dzirdināja sacīdams: “Laidiet, redzēsim, vai Elija nāks un Viņu noņems.” **37** Bet Jēzus stiprā balsī brēcis dvēseli izlaida. **38** Un priekškarmais auts Dieva namā pārplīsa divējos gabalos no augšas līdz zemei. **39** Bet tas virsnieks, kas tur klāt stāvēja Viņam it pretī, redzēdams, ka Viņš tā brēkdams garu bija izlaidis, sacīja: “Patiesi, šis cilvēks bija Dieva Dēls.” **40** Un tur bija arī sievas, kas no tālienes skatījās; starp tām bija Marija Madaļa un Marija, tā jaunākā, Jēkaba un Jāzepa māte, un Salome, **41** Kas arīdzan, kad Viņš bija Galilejā, Viņam bija gājušas pakaļ un Viņam kalpojušas, un daudz citas, kas līdz ar Viņu bija nākušas uz Jeruzālemi. **42** Un tās sataisāmās dienas vakarā, tas ir tai svētā vakarā, **43** Jāzeps no Arimatijas, viens godīgs runas kungs, kas pats arīdzan uz Dieva valstību gaidīja, nāca un iegāja droši pie Pilatus un izlūdās Jēzus miesas. **44** Bet Pilatus

brīnījās, ka Tas jau bija nomiris, un to kapteini aicinājis, tam jautāja, vai jau ilgi, kamēr Viņš nomiris? **45** Un no tā kapteiņa izklausinājis, viņš Jāzepam Jēzus miesas atvēlēja. **46** Un tas smalku audekli pircis, Viņu noņēma un ietina tai smalkā audekli un Viņu ielika kapā, kas klinti bija izcirsts, un pievēla akmeni priekš tā kapa durvīm. **47** Bet Marija Madaļa un Marija, Jāzepa māte, skatījās, kur Tas tapa nolikts.

16 Un kad tā svēta diena bija pagājusi, tad Marija Madaļa un Marija, Jēkaba māte, un Salome pirka dārgas svaigāmas zāles, ka tās nāktu un Viņu svaidītu. **2** Un pirmajā nedēļas dienā ļoti agri, saulei lecot, tās nāca pie kapa, **3** Un runāja savā starpā: “Kas mums to akmeni novels no kapa durvīm?” **4** Un paskatīdamās tās redzēja, ka tas akmens bija novelts; jo tas bija ļoti liels. **5** Un kapā iegājušas tās redzēja vienu jaunekli pa labo roku sēžam, apģērbtu baltās garās drēbēs. Un tās izbijās. **6** Bet viņš uz tām sacīja: “Neizbīstaties! Jūs meklējat Jēzu no Nacaretas, kas bija krustā sists; Tas ir augšām cēlies un nav šeit. Redziet šo to vietu, kur Viņu nolika. **7** Bet noejat un sakāt to Viņa mācekļiem un Pēterim, ka Viņš jūsu priekšā noies uz Galileju; tur jūs Viņu redzēsiet, kā Viņš jums ir sacījis.” **8** Un tās steigšus izgāja ārā un bēga no tā kapa, jo drebēšana un bailība tām bija uzgājusi, un nesacīja nevienam nenieka, jo tās bijās. **9** (note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.) Bet kad Viņš bija uzcēlies pirmajā nedēļas dienā it agri, tad Viņš parādījās papriekš Marijai Madaļai, no kuras Viņš septiņus velnus bija izdzinis. **10** Ši gāja un pasludināja tiem mācekļiem, kas bija noskumuši un raudāja. **11** Un šie dzirdēdami, ka Viņš esot dzīvs un no tās redzēts, neticēja. **12** Bet pēc tam, kad divi no tiem staigāja, Jēzus tiem uz lauku ejot parādījās citā ģimī. **13** Un tie arīdzan nogājuši to tiem citiem pasludināja, un tie arī viņiem neticēja. **14** Visupēc Viņš parādījās tiem vienpadsmit pie galda sēžot un norāja viņu neticību un sirds cietību, ka tie nebija ticējuši tiem, kas pēc Viņa augšām celšanās Viņu jau bija redzējuši. **15** Un Viņš uz tiem sacīja: “Ejat pa visu pasauli un pasludināiet evaņģēliju visai

radībai. **16** Kas tic un top kristīts, tas taps svēts, bet kas netic, tas taps pazudināts. **17** Bet šīs zīmes tiem ticīgiem ies līdz: Manā Vārdā tie velnus izdzīs, jaunām mēlēm runās, **18** Čūskas aizdzīs; un kad tie kādas nāvīgas zāles dzers, tad tas tiem nekaitēs. Uz neveseliem tie rokas uzliks, un tad viņi kļūs veseli.” **19** Un Tas Kungs, kad Tas ar tiem bija runājis, ir uzņemts debesīs un sēž pie Dieva labās rokas. **20** Un tie izgāja un mācīja visās malās, un Tas Kungs tiem palīdzēja strādāt un to vārdu apstiprināja caur līdzejošām zīmēm.

Lūkas Evaņģelijs

1 Kad nu daudzi uzņēmējušies sarakstīt stāstus par tām lietām, kas mūsu starpā tik tiešām notikušas, **2** Tā kā tie mums ziņu devuši, kas no iesākuma paši tās redzējuši un Dieva vārda kalpi bijuši: **3** Tad arī man likās labi esam, ka es visas šīs lietas no pirmā gala it smalki izmeklējis, pēc kārtas tev sarakstu, mans mīlais Teofil, **4** Ka tu vari atzīt to īsteno mācības patiesību, kas tev mācīta. **5** Hērodus, Jūdejas ķēniņa, laikā bija viens priesteris, vārdā Zaharija, no Abijas kārtas, un viņa sieva no Ārona meitām, un viņai vārds bija Elizabete. **6** Un tie abi bija taisni Dieva priekšā, nenoziedzīgi staigādami iekš visiem Tā Kunga baušļiem un likumiem. **7** Un tiem nebija neviena bērna; jo Elizabete bija neauglīga, un tie abi jau bija piedzīvojuši labu vecumu. **8** Bet notikās, viņam svēto priesterā darbu Dieva priekšā darot savā pienākamā kārtā, **9** Tad pēc priesteru ieraduma viņam pienācās ieiet Tā Kunga namā un kvēpināt. **10** Un viss ļaužu pulks ārā lūdza Dievu tai kvēpināšanas stundā. **11** Bet viņam Tā Kunga eņģelis parādījās, stāvēdams pie kvēpināšanas altāra labās puses. **12** Un Zaharija to redzēdams izbijās, un bailes tam uznāca. **13** Bet tas eņģelis uz to sacīja: “Nebisties, Zaharija, jo tava lūgšana ir paklausīta, un tava sieva Elizabete dzemdēs dēlu, un tu viņa vārdu sauksi: Jānis. **14** Un tev būs prieks un liksmība, un daudzi par viņa piedzimšanu priecāsies. **15** Jo viņš būs liels Tā Kunga priekšā, vīnu un stipru dzērienu viņš nedzers un vēl savas mātes miesās viņš taps piepildīts ar Svētu Garu. **16** Un viņš daudz no Israēla bērniem atgriezīs pie Tā Kunga, sava Dieva. **17** Un viņš ies Viņa priekšā Elijas garā un spēkā, atgriezdams tēvu sirdis pie bērniem un neklausīgos pie taisno gudrības, Tam Kungam sataisīt gatavus ļaudis.” **18** Un Zaharija sacīja uz to eņģeli: “Kā es to zināšu? Jo es esmu vecs, un mana sieva jau ir vecīga.” **19** Un tas eņģelis atbildēja un uz to sacīja: “Es esmu Gabriēls, kas stāv Dieva priekšā, un esmu sūtīts ar tevi runāt un tev pasludināt šo prieka vēsti. **20** Un redzi, tu tapsi mēms un nevarēsi runāt līdz tai dienai,

kad šās lietas notiks, tāpēc ka tu neesi ticējis maniem vārdiem, kas notiks savā laikā.” **21** Un tie ļaudis gaidīja uz Zahariju un brīnījās par viņa kavēšanos Dieva namā. **22** Un ārā iznācis tas nevarēja uz tiem runāt, un tie nomanīja, ka viņš Dieva namā bija redzējis kādu parādīšanu, un viņš tiem meta ar roku un palika mēms. **23** Un notikās, kad viņa kalpošanas dienas bija pabeigtas, tad viņš nogāja uz savām mājām. **24** Un pēc šīm dienām Elizabete, viņa sieva, tapa grūta un paslēpās piecus mēnešus sacīdama: **25** “Tā Tas Kungs man ir darijis tanīs dienās, kad Viņš mani uzlūkojis, no manis atņemt manu kaunu starp cilvēkiem.” **26** Un sestā mēnesī eņģelis Gabriēls no Dieva tapa sūtīts uz Galilejas pilsētu ar vārdu Nacarete **27** Pie jumpravas, kas bija saderēta vīram, kam vārds Jāzeps, no Dāvida cilts, un tās jumpravas vārds bija Marija. **28** Un pie tās ienācis tas eņģelis sacīja: “Esi sveicināta, tu apžēlotā, Tas Kungs ar tevi, tu augsti teicama starp sievietēm.” **29** Bet viņa to redzēdama iztrūkās par viņa valodu un domāja pie sevis, kas tā par sveicināšanu? **30** Un tas eņģelis uz to sacīja: “Nebīsties, Marija, jo tu žēlastību esi atradusi pie Dieva. **31** Un redzi, tu tapsi grūta savās miesās un dzemdēsi Dēlu un sauksi Viņa vārdu: Jēzus. **32** Tas būs liels un taps nosaukts Tā Visaugstākā Dēls, un Dievs Tas Kungs Tam dos Viņa tēva Dāvida krēslu. **33** Un Viņš valdīs pār Jēkaba namu mūžīgi, un Viņa valstībai nebūs gals.” (aiņon g165) **34** Bet Marija sacīja uz to eņģeli: “Kā lai tas notiek? Jo es no vīra nezinos.” **35** Un tas eņģelis atbildēja un uz to sacīja: “Tas Svētais Gars nāks pār tevi un Tā Visaugstākā spēks tevi apēnos, tāpēc arī Tas Svētais, kas no tevis dzims, taps nosaukts Dieva Dēls. **36** Un redzi, Elizabete, tava radiniece, savā vecumā arīdzan ir grūta ar dēlu un iet tagad sestā mēnesī, kurai tāda slava, ka esot neauglīga. **37** Jo Dievam nekāda lieta nav neiespējama.” **38** Bet Marija sacīja: “Redzi, es esmu Tā Kunga kalpone, lai man notiek pēc tava vārda.” Un tas eņģelis no tās aizgāja. **39** Un Marija cēlās tanīs dienās un steidzās iet pār tiem kalniem uz vienu pilsētu iekš Jūda, **40** Un iegāja Zaharijas namā un sveicināja Elizabeti. **41** Un notikās, kad

Elizabete Marijas sveicināšanu dzirdēja, tad tas bērniņš uzlēca viņas miesās, un Elizabete tapa Svēta Gara pilna. **42** Un viņa stiprā balsī sauca un sacīja: “Tu esi augsti teicama starp sievām un augsti teicams ir tavas miesas auglis. **43** Un kā tas man notiek, ka mana Kunga māte nāk pie manis? **44** Jo redzi, tikko tavas sveicināšanas balss manās ausīs atskanēja, tad tas bērniņš manās miesās ar liksmību uzlēca. **45** Un svētīga tu, kas esi ticējusi, jo tas taps piepildīts, kas tev no Tā Kunga sacīts.” **46** Un Marija sacīja: “Mana dvēsele teic augsti To Kungu, **47** Un mans gars priecājās par Dievu, manu Pestītāju. **48** Jo Viņš ir uzlūkojis savas kalpones zemību; redzi, no šī laika visi bērnu bērni mani teiks svētīgu. **49** Jo Tas Spēcīgais lielas lietas pie manis darījis; un svēts ir Viņa Vārds. **50** Un Viņa žēlastība paliek uz radu radiem pie tiem, kas Viņu bīstas. **51** Viņš darījis varenus darbus ar Savu elkoni un izkaisījis, kas ir lieli savā sirds prātā. **52** Viņš varenos nogrūdis no augstiem krēsliem, un pacēlis pazemīgos. **53** Izsalkušos Viņš pildījis ar labumiem, un bagātos Viņš atstājis tukšus. **54** Viņš uzņēmis Savu kalpu Israēli un pieminējis Savu žēlastību, **55** Kā Viņš runājis mūsu tēviem, Ābrahāmam un viņa bērniem mūžīgi.” (aiōn g165) **56** Un Marija palika pie tās kādus trīs mēnešus, pēc tam viņa atgriezās atpakaļ uz savām mājām. **57** Un Elizabetes laiks nāca, ka tai bija dzemdēt, un viņa dzemdēja dēlu. **58** Un viņas kaimiņi un radi dzirdēja, ka Tas Kungs lielu žēlastību pie tās bija darījis, un tie priecājās līdz ar viņu. **59** Un notikās astotā dienā, tad tie nāca, to bērniņu apgraizīt, un pēc viņa tēva vārda to sauca Zahariju. **60** Un viņa māte atbildēja un sacīja: “Nē, bet to būs nosaukt Jānis.” **61** Un tie viņai sacīja: “Neviena nav tavos rados, kam tāds vārds.” **62** Un tie prasīja zīmes no viņa tēva, kā viņš gribētu, lai to sauc. **63** Un tas galdiņu prasījis rakstīja tā: viņa vārds ir Jānis. Par to visi brīnījās. **64** Un tūdaļ viņa mute atdarījās, un viņa mēle tapa atraisīta, un tas runāja, Dievu slavēdams. **65** Un izbailes uznāca visiem kaimiņiem, un visa šī lieta tapa zināma pa visiem Jūdu zemes kalniem. **66** Un visi, kas to dzirdēja, to ņēma

pie sirds un sacīja: “Kas būs ar šo bērniņu? Jo Tā Kunga roka bija ar viņu.” **67** Un viņa tēvs Zaharija tapa Svēta Gara pilns, sludināja un sacīja: **68** “Slavēts ir Tas Kungs, Israēla Dievs, jo tas Savus ļaudis piemeklējis un pestījis. **69** Un mums uzcēlis pestīšanas ragu Sava kalpa Dāvida namā. **70** Kā Tas pirmajos laikos runājis caur Savu svēto praviešu muti; (aiōn g165) **71** Ka Viņš mūs pestītu no mūsu ienaidniekiem un no visu to rokas, kas mūs ienīst; **72** Un parādītu žēlastību mūsu tēviem un pieminētu Savu svēto derību **73** Un to stipro solišanu, ko Viņš mūsu tēvam Ābrahāmam ir zvērējis, mums dot, **74** Ka mēs, no savu ienaidnieku rokām pestīti, Viņam bez bailības kalpojam **75** Iekš svētības un taisnības Viņa priekšā visu savu mūžu. **76** Un tu, bērniņ, tapsi nosaukts tā Visuaugstākā pravietis; un tu Tam Kungam iesi priekšā, Viņa ceļus sataisīt, **77** Un Viņa ļaudīm dot pestīšanas atzišanu uz grēku piedošanu, **78** Mūsu Dieva sirsnīgas žēlastības dēļ caur ko tas auseklis no augstības mūs apraudzījis; **79** Ka tas tiem atspīdētu, kas sēž tumsībā un nāves ēnā, un mūsu kājas atgrieztu uz miera ceļu.” **80** Un tas bērniņš auga un garā stiprinājās, un bija tuksnesī līdz tai dienai, kad tas parādījās priekš Israēla ļaudīm.

2 Un notika tanī laikā, ka grāmatas no ķeizara Augusta tapa izsūtītas, ka visa pasaule taptu uzrakstīta. **2** Un šī pirmā uzrakstīšana notika to brīdī, kad Kirenijus Sīrijā valdīja. **3** Un visi nogāja, ka liktos pierakstīties, ikviens savā cilts pilsētā. **4** Tad arī Jāzeps no Galilejas, no Nacaretas pilsētas, nogāja uz Jūdu zemi, uz Dāvida pilsētu, vārdā Bētlemi, tāpēc ka tas bija no Dāvida rada un cilts, **5** Ka liktos pierakstīties ar Mariju, savu saderēto sievu, kas bija grūta. **6** Un notikās, tiem turpat esot, tas laiks atnāca, ka tai bija dzemdēt. **7** Un viņai piedzima pirmdzimtais Dēls, un tā To ietina autiņos un To lika silē, jo tiem citur nebija rūmes tai mājas vietā. **8** Un gani bija ap to pašu vietu laukā pie laidariem, tie nomodā būdami naktī savus lopus sargāja. **9** Un redzi, Tā Kunga eņģelis pie tiem piestājās, un Tā Kunga spožums tos apspīdēja, un tie bijās ļoti.

10 Un tas eņģelis uz tiem sacīja: "Nebīstaties, jo esi sataisījis priekš visiem ļaudīm, **32** Gaismu, redzi, es jums pasludinū lielu prieku, kas visiem apgaismot pagānus, un par slavu Taviem Israēla ļaudīm notiks; **11** Jo jums šodien Tas Pestītājs dzimis, kas ir Kristus, Tas Kungs, Dāvida pilsētā. **12** Un to ņematies par zīmi: jūs atradisiet bērnu autos ietītu un silē gulošu." **13** Un tūdaļ tur pie tā eņģeļa bija tas debesu draudzības pulks; tie Dievu slavēja un sacīja: **14** "Gods Dievam augstībā un miers virs zemes un cilvēkiem labs prāts." **15** Un notikās, kad tie eņģeļi no tiem uz debesīm bija aizgājuši, tad tie gani runāja savā starpā: ejam tad nu uz Bētlemi, raudzīt, kas tur noticis, kā Tas Kungs mums līcis ziņu dot. **16** Un tie steigdamies nāca un atrada gan Mariju, gan Jāzepu un To bērniņu, silē gulošu. **17** Bet kad tie to bija redzējuši, tad tie izpaua to vārdu, kas tiem par To bērnu bija sacīts. **18** Un visi, kas to dzirdēja, izbrīnījās par to valodu, ko tie gani tiem bija sacījuši. **19** Bet Marija visus tos vārdus paturēja, tos savā sirdī apdomādama. **20** Un tie gani griezās uz mājām, godāja un teica Dievu par visu, ko tie bija dzirdējuši un redzējuši, kā uz tiem bija sacīts. **21** Un kad astoņas dienas bija pagājušas, ka tas bērns taptu apgraizīts, tad Viņa vārdu nosauca Jēzu, kā no tā eņģeļa bija sacīts, pirms Viņš bija ieņemts mātes miesās. **22** Un kad viņu šķīstīšanas dienas nāca pēc Mozus bauslības, tad tie Viņu nesa uz Jeruzālemi, ka To stādītu Tā Kunga priekšā. **23** (Kā Tā Kunga bauslībā stāv rakstīts: ikviena pirmdzimtība no viriešu kārtas lai top nosaukta Tam Kungam svēta); **24** Ka tie arī to upuri dotu, kā Tā Kunga bauslībā ir sacīts: vienu pāri ūbeļu baložu vai divus jaunus baložus. **25** Un redzi, viens cilvēks bija Jeruzālemē, vārdā Simeans; šis cilvēks bija taisns un dievbijīgs, gaidīdams uz Israēla iepriecināšanu, un Tas Svētais Gars bija iekš viņa. **26** Tam no Svētā Gara bija pasludināts, ka nāvi neredzēšot, iekams Tā Kunga Svaidīto nebūšot redzējis. **27** Tas nāca Dieva namā no Svētā Gara skubināts; un kad tie vecāki To Jēzus bērnu ienesa, ka ar To darītu pēc bauslības ieraduma, **28** Tad To uz savām rokām ņēmis, Viņš Dievu teica un sacīja: **29** "Kungs, lai nu Tavs kalps aiziet mierā, kā Tu esi sacījis; **30** Jo manas acis Tavu pestīšanu redzējušas, **31** Ko Tu esi sataisījis priekš visiem ļaudīm, **32** Gaismu, apgaismot pagānus, un par slavu Taviem Israēla ļaudīm." **33** Un Jāzeps un viņa māte brīnījās par to, ko viņš runāja. **34** Un Simeans tos svētīja un sacīja uz Mariju, Viņa māti: "Redzi, šis ir likts par krišanu un augšāmcelšanos daudz ļaudīm iekš Israēla, un par zīmi, kam top pretī runāts, **35** Un tev pašai caur dvēseli zobens spiedisies, ka daudz siržu domas taps zināmas." **36** Un tur bija viena praviete, Anna, Fānuēļa meita, no Ašera cilts, tā bija ļoti veca, un pēc savas jumpravības bija dzīvojusi septiņus gadus ar savu vīru. **37** Un tā bija atraitne pie astoņdesmit četriem gadiem; tā neatstājās no Dieva nama, ar gavēšanu un lūgšanu Dievam kalpodama dienās, naktīs. **38** Tā arīdzan tai pašā stundā piegāja un teica To Kungu, par To runādama uz visiem, kas uz pestīšanu Jeruzālemē gaidīja. **39** Un visu pabeiguši pēc Tā Kunga bauslības, tie atkal griezās uz Galileju, uz savu pilsētu Nacareti. **40** Bet Tas Bērns auga un palika stiprs garā, pilns gudrības, un Dieva žēlastība bija pie Viņa. **41** Un Viņa vecāki gāja ik gadus uz Jeruzālemi Lieldienas svētkos. **42** Un kad Viņš bija divpadsmit gadus vecs, tad tie pēc svētku ieraduma gāja uz Jeruzālemi. **43** Un kad tās svētās dienas bija pagalam, tad tiem atkal uz mājām ejot Tas Bērns Jēzus palika Jeruzālemē, un Jāzeps un Viņa māte to nezināja. **44** Bet tie domāja, ka Tas esot pie tiem ceļa biedriem; un vienas dienas gājumu nākuši, tie To meklēja pie radiem un paziestamiem. **45** Un kad tie To neatrada, tad tie gāja atpakaļ uz Jeruzālemi, To meklēdami. **46** Un notikās, pēc trim dienām tie Viņu atrada baznīcā sēžam starp tiem mācītājiem, tos dzirdot un tos jautājot. **47** Un visi, kas Viņu dzirdēja, iztrūkušies brīnījās par Viņa saprašanu un Viņa atbildēšanu. **48** Un Viņu ieraudzījuši, tie pārbijās; un Viņa māte uz To sacīja: mans dēls, kāpēc Tu mums tā esi darijis? Redzi, Tavs tēvs un es, mēs Tevi ar sāpēm esam meklējuši. **49** Un Viņš uz tiem sacīja: "Kam jūs Mani esat meklējuši? Vai nezinājāt, ka Man iekš Mana Tēva lietām jādardojas?" **50** Bet tie to vārdu neizprata, ko Viņš uz tiem sacīja. **51** Un Viņš nogāja tiem līdz un nāca uz Nacareti un

bija tiem paklausīgs. Bet Viņa māte visus šos vārdus paturēja savā sirdī. **52** Un Jēzus pieņēma gudribā, augumā un piemīlībā pie Dieva un cilvēkiem.

3 Piecpadsmitā ķeizara Tiberijus valdīšanas gadā, kad Poncius Pilatus bija zemes valdītājs Jūdejā un Hērodus valdnieks Galilejā un Filips, viņa brālis, valdnieks Iturejā un Trakonites tiesā un Lizanijus valdnieks Abilenē, **2** Apakš tiem augstiem priesteriem Annasa un Kajašasa, Dieva vārds notika uz Jāni, Zaharijas dēlu, tuksnesī. **3** Un viņš gāja pa visu Jardānes apgabalu, sludinādam kristību uz atgriešanos no grēkiem par grēku piedošanu. **4** Itin kā rakstīts pravieša Jesajas grāmatā, kas saka: “Saucēja balss tuksnesī: “Sataisiet Tā Kunga ceļu, dariet līdzenas Viņa tekas. **5** Visas ielejas lai top pildītas, un visi kalni un pakalni lai top zemoti, un kas nelīdzens, lai top līdzens, un kas celmainis, par staigājamu ceļu; **6** Un visa miesa redzēs Tā Kunga pestīšanu.”” **7** Tāpēc viņš sacīja uz tiem ļaudīm, kas izgāja, ka no viņa tiktu kristīti: “Jūs odžu dzimums, kas jums ir rādījis izbēgt no nākamās dusmības? **8** Tāpēc nesiet pienākamus atgriešanās augļus; un nesākat savā prātā sacīt: “Mums ir Ābrahāms par tēvu.” Jo Es jums saku, ka Dievs no šiem akmeņiem Ābrahāmam spēj bērnus radīt. **9** Jau arī cirvis kokiem pie saknes pielikts; tāpēc ikkatrs koks, kas nenes labus augļus, top nocirsts un ugunī iemests.” **10** Un tie ļaudis tam jautāja un sacīja: “Ko tad mums būs darīt?” **11** Viņš atbildēja un uz tiem sacīja: “Kam divi svārkīti, tas lai dod tam, kam nav; un kam ir barība, lai dara tāpat.” **12** Bet arī muitnieki nāca, ka liktos kristīties, un uz to sacīja: “Mācītāj, ko mums būs darīt?” **13** Un viņš uz tiem sacīja: “Neņemiet vairāk, nekā jums ir nospriests.” **14** Bet arī karavīri tam jautāja un sacīja: “Ko tad mums būs darīt?” Un viņš uz tiem sacīja: “Nedariet nevienam pāri, neapmelojiet nevienu un esat mierā ar savu algu.” **15** Bet tiem ļaudīm gaidot un visiem savā prātā par Jāni domājot, vai tas neesot Kristus, **16** Jānis visiem atbildēja sacīdams: “Es jūs gan kristīju ar ūdeni, bet Viens nāks, spēcīgāks,

nekā es, Tam es neesmu cienīgs atraisīt Viņa kurpju siksnas. Tas jūs kristīs ar Svētu Garu un uguni; **17** Tam vēteklis rokā, un Viņš tīrīs Savu klonu caur caurim un sakrās kviešus Savā klētī, bet pelavas sadedzinās ar neizdzēšamu uguni.” **18** Arī vēl daudz citu ko mācīdams, viņš pasludināja tiem ļaudīm prieka vēsti. **19** Bet Hērodus, viens no tiem četriem valdniekiem, no viņa pārmācīts Hērodeijas, Filipa, sava brāļa, sievas dēļ, un visa ļauna dēļ, ko Hērodus bija darījis, **20** Pie visa tā arī šo vēl darīja, ka Jāni ieslēdza cietumā. **21** Un notikās, kad visi ļaudis tapa kristīti, un arī Jēzus bija kristīts un Dievu pielūdza, tad debesis atvērās, **22** Un Svētais Gars nolaidās uz Viņu redzamā ģimī kā balodis; un balss atskanēja no debesīm sacīdama: “Tu esi Mans mīlais Dēls, pie Tevis Man ir labs prāts.” **23** Un Viņš pats, Jēzus, bija trīsdesmitā gadā un bija pēc ļaužu domām Jāzepa dēls, tas bija Elus dēls, **24** Tas Matata, tas Levja, tas Melkus, tas Janna, tas Jāzepa dēls, **25** Tas Matatijas, tas Amosa, tas Naūma, tas Eslus, tas Nagaja dēls, **26** Tas Maāta, tas Matatijas, tas Zemeja, tas Jāzepa, tas Jūdas dēls, **27** Tas Jāņa, tas Rezas, tas Corobabeļa, tas Zalatiēļa, tas Nerus dēls, **28** Tas Melkus, tas Addas, tas Kozama, tas Elmodama, tas Era dēls, **29** Tas Jāzepa, tas Eliēcera, tas Jorema, tas Matata, tas Levja dēls, **30** Tas Sīmeana, tas Jūdas, tas Jāzepa, tas Jonana, tas Eliakīma dēls, **31** Tas Meleas, tas Menas, tas Matatas, tas Natana, tas Dāvida dēls, **32** Tas Isajus, tas Obeda, tas Boasa, tas Zalmana, tas Nahšona dēls, **33** Tas Aminadaba, tas Arama, tas Hecrona, tas Vāreca, tas Jūdas dēls, **34** Tas Jēkaba, tas Īzaka, tas Ābrahāma, tas Tārus, tas Nahora dēls, **35** Tas Serugs, tas Regus, tas Pelegs, tas Ēbera, tas Šalus dēls, **36** Tas Kainana, tas Arvaksada, tas Zema, tas Noas, tas Lāmeha dēls, **37** Tas Matuzalas, tas Enoha, tas Jareda, tas Mahalaleēla, tas Kainana dēls, **38** Tas Enosa, tas Seta, tas Ādama dēls, tas Dieva.

4 Bet Jēzus, Svēta Gara pilns, nāca atpakaļ no Jardānes un no Tā Gara tapa vests tuksnesī. **2** Tur Viņš četrdesmit dienas no velna tapa kārdināts; un tanīs dienās nebaudīja nenieka, un kad tās bija pagājušas, tad pēc Viņam gribējās

ēst. **3** Un velns uz Viņu sacīja: “Ja Tu esi Dieva Dēls, tad saki šim akmenim, lai tas top par maizi.” **4** Bet Jēzus tam atbildēja un sacīja: “Stāv rakstīts: cilvēks nedzīvo no maizes vien, bet no ikviena Dieva vārda.” **5** Un velns Viņu veda uz ļoti augstu kalnu un Tam rādīja visas pasaules valstis vienā acumirkli. **6** Un velns uz Viņu sacīja: “Es Tev došu visu šo varu un šo godību, jo tā man ir nodota, un kam es gribu, tam es to dodu. **7** Kad Tu nu mani pielūgsi, tad viss tas būs Tavs.” **8** Un Jēzus tam atbildēja sacīdams: “Atkāpies no Manis; jo stāv rakstīts: tev būs pielūgt To Kungu, savu Dievu, un Viņam vien kalpot.” **9** Un tas Viņu veda uz Jeruzālemi, un Viņu cēla Dieva nama jumta galā un sacīja uz Viņu: “Ja Tu esi Dieva Dēls, tad nolaidies no šejienes zemē. **10** Jo stāv rakstīts: Viņš Saviem eņģeļiem par Tevi pavēlēs, Tevi pasargāt, **11** Un tie Tevi uz rokām nēsīs, ka Tu savu kāju pie akmens nepiedaūsi.” **12** Un Jēzus atbildēja un uz to sacīja: “Ir sacīts: tev To Kungu, savu Dievu, nebūs kārdināt.” **13** Un velns visu savu kārdināšanu beidzis, no Viņa atstājās līdz savam laikam. **14** Un Jēzus Gara spēkā griezās atpakaļ uz Galileju, un Viņa slava izpaudās pa visu apkārtēju zemi. **15** Un Viņš mācīja viņu baznīcās un tapa slavēts no visiem. **16** Un Viņš nāca uz Nacareti, kur bija audzināts, un pēc Sava ieraduma svētdienā iegāja baznīcā, un Viņš pacēlās lasīt. **17** Un Viņam deva pravieša Jesajas grāmatu, un to grāmatu atvēris, Viņš atrada to vietu, kur bija rakstīts: **18** “Tā Kunga gars ir uz Manis, tāpēc Viņš Mani svaidījis, nabagiem sludināt prieka vēsti, tos, kam sagrauztas sirdis, dziedināt, cietuma ļaudīm sludināt atsvabināšanu, un aklieņiem gaismu, salauztos palaist vaļā, **19** Pasludināt Tā Kunga žēlastības gadu.” **20** Un to grāmatu aiztaisījis, Viņš to deva tam sulainim un apsēdās. Un visi, kas tur bija baznīcā, savas acis meta uz Viņu. **21** Un Viņš iesāka uz tiem sacīt: “Šodien šis raksts ir piepildīts jūsu ausīs.” **22** Un visi Viņam deva liecību un brīnījās par tādiem žēlastības vārdiem, kas no Viņa mutes izgāja, un sacīja: “Vai šis nav Jāzēpa dēls?” **23** Un Viņš uz tiem sacīja: “Jūs laikam gan uz Mani sacīsiēt šo sakāmu vārdu: ārst, dziedini pats sevi! Visu, ko esam dzirdējuši, kā noticis Kapernaumā, to dari arī šē Savā tēva pilsētā.” **24** Un Viņš sacīja: “Patiesi, Es jums saku: neviens pravietis nav pieņēmis savā tēva pilsētā. **25** Bet tiešām, Es jums saku: Daudz atraitņu bija Elijas laikā iekš Israēla, kad debess bija aizslēgta trīs gadus un sešus mēnešus, ka liels bads uzgāja visai tai zemei. **26** Un Elija nekļuva sūtīts pie nevienas no tām, kā vien pie vienas atraitnes uz Sareptu Sidonijā. **27** Un daudz spītāligu bija pravieša Elišas laikā iekš Israēla, un neviens no tiem netapa šķīstīts, kā vien Naēmans no Sīrijas.” **28** Un to dzirdēdami, visi baznīcā tapa dusmu pilni. **29** Un cēlušies To izstūma no pilsētas ārā un veda uz kalna malu, kur viņu pilsēta stāvēja, ka To nogāztu zemē. **30** Un caur viņu vidu iedams Viņš aizgāja. **31** Un Viņš nogāja uz Kapernaumu, Galilejas pilsētu, un tos mācīja svētdienās, **32** Un tie ļoti brīnījās par Viņa mācību, jo Viņa vārdi bija vareni. **33** Un tur baznīcā bija viens cilvēks, tam bija nešķīsta velna gars, un tas brēca stiprā balsī **34** Sacīdams: “Vai! kas mums ar Tevi, Jēzu no Nacaretēs? Vai Tu esi nācis, mūs nomaitāt? Es Tevi pazīstu, kas Tu esi, Tas Dieva Svētais.” **35** Un Jēzus to apdraudēja sacīdams: “Paliec klusu un izej no tā.” Un velns to raustīja viņu vidū un izgāja no tā, tam neko ļauna nepadarījis. **36** Un izbailes uznāca visiem un tie runāja savā starpā sacīdami: “Kas tas par vārdu? Jo Viņš ar varu un spēku pavēl nešķīstiem gariem, un tie atstājās.” **37** Un Viņa slava izgāja pa visu apkārtēju zemi. **38** Un cēlies no tās baznīcas, Viņš nonāca Sīmaņa namā. Bet Sīmaņa sievas māte gulēja ar grūtu drudzi, un tie viņas dēļ To lūdza. **39** Un Viņš galvgalā pie tās piestājies apdraudēja to drudzi un tas no tās atstājās; un tā tūdaļ cēlās un viņiem kalpoja. **40** Un kad saule bija nogājusi, tad visi, kam bija neveseli, ar dažādām sērgām, tos noveda pie Viņa; un Viņš ikkatram no tiem rokas uzlika un tos dziedināja. **41** Un tur arī velni no daudziem atstājās, brēkdami un sacīdami: “Tu esi Kristus, Dieva Dēls!” Un Viņš tos apdraudēja un tiem neļāva teikt, ka tie zināja, Viņu esam Kristu. **42** Un gaismai austot Viņš iziedams gāja uz

tuksnesi. Un tie ļaudis Viņu meklēja un pie Viņa nogāja un Viņu turēja, lai no tiem neaizietu. **43** Un Viņš uz tiem sacīja: "Arī tām citām pilsētām Man pienākas sludināt Dieva valstības priecās mācību, jo tāpēc Es esmu sūtīts." **44** Un Viņš sludināja Galilejas baznīcās.

5 Bet notikās, kad tie ļaudis pie Viņa spiedās,

Dieva vārdu dzirdēt, un Viņš stāvēja pie Ģenecaretas ezera, **2** Tad Viņš redzēja divas laivas pie ezera stāvam, bet tie zvejnieki bija izkāpuši un mazgāja savus tīklus. **3** Bet Viņš kāpa vienā laivā, kas Sīmanim piederēja, un tam lūdza, maķenīt no malas nocelt, un Viņš nosēdās un mācīja tos ļaudis no tās laivas. **4** Un beidzis runāt Viņš uz Sīmani sacīja: "Dodies uz augšu, un izmetiet savus tīklus, ka jūs lomu velkat." **5** Un Sīmanis atbildēja un uz Viņu sacīja: "Kungs, mēs cauru nakti strādājuši un nenieka neesam dabūjuši; bet uz Tavu vārdu es to tiklu gribu izmest." **6** Un kad tie to darīja, tad tie saņēma lielu pulku zivju, tā ka viņu tīkls saplīsa. **7** Un tie meta ar roku saviem biedriem, kas bija otrā laivā, lai nāktu palīgā vilkt. Un tie nāca un piepildīja abas laivas pilnas, tā ka tās tik negrima. **8** Kad Sīmanis Pēteris to redzēja, tad viņš krita Jēzum pie kājām un sacīja: "Kungs, izej no manis, jo es esmu grēcīgs cilvēks." **9** Jo tam izbailes bija uzgājušas un visiem, kas pie viņa bija, par šo lomu, ko tie bija vilkuši; **10** Tā arī Jēkabam un Jānim, Cebedeja dēliem, Sīmaņa biedriem. Un Jēzus sacīja uz Sīmani: "Nebisties, jo no šī laika tev būs cilvēkus zvejojot." **11** Un tie vilka savas laivas pie malas un, visas lietas atstājuši, gāja Viņam pakaļ. **12** Un notikās, kad Viņš tur bija vienā pilsētā, redzi, tad viens cilvēks, spītālības pilns, Jēzu redzēdams nomētās uz savu vaigu, Viņu pielūdza un sacīja: "Kungs, ja Tu gribi, tad Tu mani vari šķīstīt." **13** Un roku izstiepis, Viņš to aizskāra sacīdams: "Es gribu, topi šķīstīts." Un tūdaļ spītālība no tā nozuda. **14** Un Viņš tam pavēlēja, nevienam to nesacīt: "Bet noej un rādies priesterim un upurē par savu šķīstīšanu, ko Mozus ir pavēlējis tiem par liecību." **15** Un Viņa slava jo vairāk izpaudās, un daudz ļaudis sapulcējās, Viņu dzirdēt un

tapt dziedināti no savām slimībām. **16** Bet Viņš nogāja tuksnesī un pielūdza Dievu. **17** Un notikās kādā dienā Viņam mācot, tad tur farizeji sēdēja un bauslības mācītāji, kas bija nākuši no visiem Galilejas un Jūdejas un Jeruzālemes miestiem. Un Tā Kunga spēks parādījās Viņam dziedinājot, **18** Un redzi, vīri nesa uz gultas vienu cilvēku, tas bija melmeņu sērdzīgs; un tie meklēja, to ienest un nolikt Viņa priekšā. **19** Un neatrazdami, kur viņu ienest, to ļaužu dēļ, tie uzkāpa jumtā un to nolaida caur griestiem ar gultu pašā vidū Jēzum priekšā. **20** Un Tas viņu ticību redzēdams uz to sacīja: "Cilvēks, tavi grēki tev ir piedoti." **21** Un tie rakstu mācītāji un farizeji iesāka domāt pie sevis un sacīt: "Kas Tas tāds, ka Tas runā Dieva zaimošanas? Kas var grēkus piedot kā vien Tas Vienīgais Dievs?" **22** Bet nomanīdams viņu domas, Jēzus atbildēja un uz tiem sacīja: "Ko jūs domājat savās sirdīs? **23** Kas ir vieglāki sacīt: tavi grēki tev ir piedoti, vai sacīt: celies un staigā? **24** Bet lai jūs zināt, ka Tam Cilvēka Dēlam ir vara virs zemes, grēkus piedot, (tad Viņš uz to melmeņu sērdzīgo sacīja:) Es tev saku: celies un ņem savu gultu un ej uz savām mājām!" **25** Un tas tūdaļ viņiem redzot pacēlās, paņēma to, uz ko tas bija gulējis, un aizgāja uz savām mājām Dievu slavēdams. **26** Un brīnīšanās visiem uzgāja, un tie slavēja Dievu: un tie bijāšanas pilni sacīja: "Mēs šodien brīnuma lietas esam redzējuši." **27** Un pēc tam Viņš izgāja un ieraudzīja vienu muitnieku, vārdā Levi, pie muitas sēžam un uz to sacīja: "Nāc Man pakaļ." **28** Un visu atstājis tas cēlās un gāja Viņam pakaļ. **29** Un Levi Viņam taisīja lielu mielastu savā namā, un tur bija liels pulks muitnieku un citu, kas līdz ar tiem apsēdās. **30** Un tie rakstu mācītāji un farizeji kurnēja pret Viņa mācekļiem un sacīja: "Kāpēc jūs ēdat un dzerat ar muitniekiem un grēciniekiem?" **31** Un Jēzus atbildēja un uz tiem sacīja: "Veseliem ārstus nevajag, bet vājiem. **32** Es neesmu nācis, taisnus aicināt pie atgriešanās no grēkiem, bet grēcīkus." **33** Bet tie uz Viņu sacīja: "Kāpēc Jāņa mācekļi tik daudz gavē un Dievu lūdz, tā kā arī tie farizeju mācekļi, bet tavi ēd un dzer?" **34** Bet Viņš uz tiem sacīja:

“Kāzu ļaudīm jūs nevarat likt gavēt, kamēr brūtgāns pie viņiem. **35** Bet nāks dienas, kad brūtgāns tiem būs atņemts, tanīs dienās tad tie gavēs.” **36** Un Viņš sacīja uz tiem arī līdzību: “Neviens neliek ielāpu no jaunām drēbēm uz vecām; citādi viņš tik saplēsis tās jaunās, un tas ielāps no tām jaunām nederēs uz tām vecām. **37** Un nevienš nelej jaunu vīnu vecos ādas traukos; citādi tas jaunais vīns tos traukus pārplēsīs un izgāzīsies, un tie trauki ies bojā; **38** Bet jaunu vīnu būs liet jaunos traukos, tad abi kopā paliek veseli. **39** Un nevienam, kas to veco dzēris, tūdaļ neiegrībās tā jaunā, jo tas saka: tas vecais ir labāks.”

6 Un notikās vienā svētdienā Viņam caur labību ejot, ka Viņa mācekļi vārpas plūca un ēda, ar rokām tās izberzdami. **2** Bet kādi no farizejiem uz tiem sacīja: “Kam jūs dariet, ko svētdienās darīt nav brīv?” **3** Un Jēzus atbildēja un uz tiem sacīja: “Vai jūs neesat lasījuši, ko Dāvids ir darījis, kad tas bija izsalcis līdz ar tiem, kas pie viņa bija? **4** Ka tas ir iegājis Dieva namā un tās Dievam noliktās maizes ņēmis un ēdis un devis arī tiem, kas pie viņa bija, kādas ēst nevienam nav brīv kā vien priesteriem.” **5** Un Viņš uz tiem sacīja: “Tas Cilvēka Dēls ir kungs arī par svētdienu.” **6** Bet atkal citā svētdienā Viņam baznīcā ejot un mācot notikās, ka tur bija cilvēks, kam labā roka bija nokaltusi. **7** Bet tie rakstu mācītāji un farizeji uz Viņu glūnēja, vai Viņš svētdienā nedziedinās, ka atrastu vainas pie Viņa. **8** Bet tas Viņu domas nomanīja un sacīja uz to cilvēku, kam tā nokaltusi roka bija: “Celies un stājies šeit vidū!” Un tas cēlās un nostājās. **9** Tad Jēzus uz tiem sacīja: “Es jums ko vaicāšu: vai ir brīv svētdienā labu darīt, vai ļaunu darīt, dzīvību glābt vai maitāt?” **10** Un tos visapkārt uzlūkojis, Viņš uz to cilvēku sacīja: “Izstiep savu roku!” Un tas tā darīja; un viņa roka tam atkal tapa vesela, itin kā tā otra. **11** Un tie tapa trakuma pilni un sarunājās savā starpā, ko Jēzum darīt. **12** Bet notikās tanīs dienās, ka Viņš izgāja uz to kalnu Dievu lūgt; un Viņš palika cauru nakti Dieva lūgšanā. **13** Un kad gaisma ausa, tad Viņš sasauca Savus mācekļus un izredzēja no tiem divpadsmit,

kurus Viņš arī nosauca par apustuļiem: **14** Simani, ko Viņš arī nosauca Pēteri, un Andreju, viņa brāli, Jēkabu un Jāni, Filipu un Bērtuli, **15** Mateju un Tomu, Jēkabu, Alfeja dēlu, un Simani, kas ir nosaukts Zelotes, **16** Jūdu, Jēkaba dēlu, un Jūdasa Iskariotu, kas palika par nodevēju. **17** Un ar tiem zemē nokāpis Viņš stāvēja klajā vietā, un Viņa mācekļu draudze un liels pulks ļaužu no visas Jūdu zemes un Jeruzālemes un no Tirus un Sidonas jūrmalas bija nākuši, Viņu dzirdēt un tapt dziedināti no savām sērgām, **18** Arī tie, kas tapa mocīti no nešķīstiem gariem, – un tie tapa darīti veseli. **19** Un visi tie ļaudis meklēja Viņu aizskart, jo spēks izgāja no Viņa un Viņš visus dziedināja. **20** Un Savas acis uz Saviem mācekļiem pacēlis, Viņš sacīja: “Svētīgi esat jūs nabagi, jo jums pieder Dieva valstība. **21** Svētīgi esat, kas tagad izsalkuši, jo jūs tapsiet paēdināti. Svētīgi esat, kas tagad raudāt, jo jūs smiesities. **22** Svētīgi esat, kad cilvēki jūs ienīd, un kad tie jūs izslēgs un lamās un jūsu vārdu kā ļaunu atmetīs Tā Cilvēka Dēla dēļ. **23** Priecājaties tanī dienā un deļiet, jo redzi jūsu alga ir liela debesīs; jo tāpat viņu tēvi darījuši tiem praviešiem. **24** Bet ak vai jums, bagātiem, jo jums jau sava alga! **25** Ak vai jums, kas esat piebarojušies, jo jūs izsalksiet! Ak vai jums, kas tagad smeļaties, jo jūs noskumsities un raudāsiet! **26** Ak vai jums, kad visi cilvēki labu par jums runā, jo tāpat viņu tēvi darījuši tiem viltīgiem praviešiem. **27** Bet Es saku jums, kas to dzirdiet: mīļējiet savus ienaidniekus; dariet labu tiem, kas jūs ienīd. **28** Svētījiet tos, kas jūs nolād; lūdziet par tiem, kas jūs apkaitina. **29** Tam, kas tev vaigā sit vienā pusē, tam sniedz arī otru; un tam, kas tavu mēteli ņem, tam arī neliedz svārkus. **30** Bet dod ikkatram, kas tevi lūdz; un neatprasi no tā, kas ņem, kas tev pieder. **31** Un itin kā gribat, lai citi ļaudis jums dara, tāpat dariet arī jūs viņiem. **32** Un kad mīlējat tos, kas jūs mīl, kāda pateicība jums nākas? Jo grēcinieki arīdzan mīl tos, kas viņus mīl. **33** Un kad labu dariet tiem, kas jums labu dara, kāda pateicība jums nākas? Jo grēcinieki to dara tāpat. **34** Un kad aizdodat tiem, no kā cerējat atdabūt, kāda pateicība jums nākas?

Jo arī grēcinieki grēciniekiem aizdod, lai to pašu atdabū. **35** Bet milējiet savus ienaidniekus un dariet labu un aizdodiet, nekā atkal par to negaidīdami, un tad jūsu alga būs liela, un jūs būsiet Tā Visaugstākā bērni; jo Viņš ir laipnīgs pret nepateicīgiem un ļauniem. **36** Tāpēc esiet žēligi, kā arī jūsu Tēvs ir žēlīgs. **37** Netiesājiet, tad jūs netapsiet tiesāti; nepazudināiet, tad jūs netapsiet pazudināti; piedodiet, tad jums taps piedots. **38** Dodiet, tad jums taps dots: pilns, saspaidīts, sakratīts un pār pārīm ejams mērs jums taps iedots jūsu klēpī; jo ar to mēru, ar ko jūs mērojiet, jums taps atmērots.” **39** Viņš tiem arī sacīja vienu līdzību: “Vai akls aklam ceļu var rādīt? Vai tie abi nekritīs bedrē? **40** Mācekļi nav augstāks pār savu mācītāju: kad mācekļi ir kā viņa mācītājs, tad viņš ir pilnīgs. **41** Bet ko tu redzi skabargu sava brāļa acī, bet baļķi savā paša acī tu nenomani? **42** Jeb, kā tu vari sacīt uz savu brāli: laid brāli, es to skabargu no tavas acs gribu izvilk, un to baļķi savā paša acī tu neredzi? Tu liekuli, velc papriekš to baļķi no savas acs, un tad pielūko, ka tu to skabargu no sava brāļa acs vari izvilk. **43** Jo tas nav labs koks, kas nes nelāga augļus, nedz nelāga koks, kas nes labus augļus. **44** Ikkatrs koks top pazīts pie saviem augļiem. Jo no ērkšķiem nevar lasīt vīģes, nedz vīnogas no dadžiem. **45** Labs cilvēks no savas labas sirds mantas izdod labu, un ļauns cilvēks no savas ļaunas sirds mantas izdod ļaunu. Jo no sirds pilnības mute runā. **46** Bet ko jūs Mani saucat: Kungs, Dievs! un nedarāt, ko Es saku? **47** Ikvienš, kas pie Manis nāk un Manus vārdus dzird un dara, - Es jums rādīšu, kam viņš līdzināms. **48** Tas ir līdzināms cilvēkam, kas ēku taisīdams dziļi raka un pamatu lika uz klints. Kad nu plūdi gadījās, tad tā straume lauzās uz to ēku, bet viņu nespēja kustināt, jo tā bija uzlikta uz klints. **49** Bet kas dzird un nedara, tas ir līdzināms cilvēkam, kas ēku uztaisīja uz zemes bez pamata; un tā straume lauzās un tā ēka tūdaļ sagruva, un šīs ēkas gāšanās bija liela.”

7 Kad nu Viņš tiem ļaudīm dzirdot visus Savus vārdus bija pabeidzis, tad Viņš iegāja Kapernaumā. **2** Bet viena virsnieka kalps, ko

tas turēja mīlu, gulēja slimš uz miršanu. **3** Bet kad tas par Jēzu dzirdēja, tad tas nosūtīja pie Viņa Jūdu vecajus, un Viņu lūdza, lai nāktu, viņa kalpam palīdzēt. **4** Un pie Jēzus nogājuši, tie Viņu mīli lūdza sacīdami: “Viņš ir vērts, ka Tu viņu paklausī.” **5** Jo viņš mīlo mūsu tautu un mums ir uztaisījis šo baznīcu. **6** Un Jēzus gāja tiem līdz; bet kad Viņš vairs nebija tālu no tā nama, tad tas virsnieks draugus pie Viņa sūtīja, Tam sacīdams: “Kungs, nepūlēties, jo es neesmu cienīgs, ka Tu nāci apakš mana jumta. **7** Tāpēc arī pats sevi neesmu turējis cienīgu pie Tevis nākt; bet saki tik vienu vārdu, tad mans kalps taps vesels. **8** Jo arī es esmu cilvēks, apakš valdīšanas stāvēdams, un apakš manis ir karavīri, un es saku šim: ej, tad viņš iet; un otram: nāc, tad viņš nāk; un savam kalpam: dari to, tad viņš dara.” **9** Bet Jēzus to dzirdējis, par viņu brinījās un atgriezdamies sacīja uz tiem ļaudīm, kas Viņam gāja pakal: “Es jums saku: tādu ticību ne pat iekš Israēla neesmu atradis.” **10** Un tie, kas bija sūtīti, atgriezušies uz māju atrada to vājo kalpu veselu. **11** Un pēc tam notikās, ka Viņš gāja uz vienu pilsētu ar vārdu Naīne, un daudz no Viņa mācekļiem gāja līdz un daudz ļaužu. **12** Bet kad Viņš tuvu pie pilsētas vārtiem bija nācis, lūk, tad iznesa vienu mironi, kas bija savas mātes vienīgais dēls, un tā bija atraitne, un liels pulks pilsētnieku tai gāja līdz. **13** Un to redzējis Tas Kungs par to iežēlojās un uz to sacīja: “Neraudi!” **14** Un piegājis aizskāra zārku, un tie nesēji apstājās, un Viņš sacīja: “Jaunekli, Es tev saku, celies augšām.” **15** Un tas mironis cēlās sēdus un iesāka runāt, un Viņš to atdeva viņa mātei. **16** Un bailība uzgāja visiem, un tie teica Dievu sacīdami: “Liels pravietis mūsu starpā ir cēlies, un Dievs Savus ļaudis uzlūkojis.” **17** Un šī slava no Viņa izpaudās pa visu Jūdu zemi un visapkārt. **18** Un Jānim viņa mācekļi pasludināja par visām šīm lietām. **19** Un Jānis ataicināja divus no saviem mācekļiem un tos sūtīja pie Jēzus sacīdams: “Vai Tu esi Tas, kam būs nākt, jeb vai mums būs citu gaidīt?” **20** Bet tie vīri pie Viņa nogājuši sacīja: “Jānis, tas Kristītājs, mūs pie Tevis sūtījis sacīdams: vai Tu esi Tas, kam būs nākt, jeb vai mums būs

citu gaidīt?” **21** Bet tanī pašā stundā Viņš daudz darija veselus no sērgām un sāpēm un ļauniem gariem, un daudz akliem Viņš dāvināja gaismu. **22** Un Jēzus atbildēja un uz tiem sacīja: “Ejat un atsakāt Jānim, ko esat redzējuši un dzirdējuši, ka akli redz, tizli iet, spītāligi top šķīsti, kurli dzird, miroņi top uzmodināti, nabagiem prieka vārds top sludināts; **23** Un svētīgs ir, kas pie Manis neapgrēcinājās.” **24** Un Jāņa vēstnešiem aizejot, Viņš iesāka runāt uz tiem ļaudīm par Jāni: “Ko esat izgājuši tuksnesī skatīties? Vai niedri, ko vējš šaubā? **25** Jeb ko esat izgājuši redzēt? Vai cilvēku, mikstās drēbēs apģērbtu? Redzi, tie, kas dārgās drānās un kāribā dzīvo, ir ķēniņu namos. **26** Jeb ko esat izgājuši redzēt? Vai pravieti? Tiešām, Es jums saku, tas arī augstāks nekā pravietis. **27** Šis ir, par ko rakstīts: redzi, Es sūtu Savu eņģeli Tavā priekšā, kas Tavu ceļu sataisis Tavā priekšā. **28** Jo Es jums saku: no visiem, kas dzimuši no sievietēm, neviens pravietis nav lielāks pār Jāni, to Kristītāju; bet tas mazākais Dieva valstībā ir lielāks pār viņu.” **29** Un visi ļaudis, kas Viņu dzirdēja, un tie muitnieki apliecināja, ka Dievs taisns, likdamies kristīties ar Jāņa kristību. **30** Bet tie farizeji un bauslības mācītāji Dieva padomu par sev pašiem ir iznīcinājuši, nelikdamies no viņa kristīties. **31** Bet Tas Kungs sacīja: “Kam šās cilts ļaudis līdzināšus, un kam tie ir līdzinājami? **32** Tie ir līdzinājami bērniem, kas sēž uz tirgus, un viens otram uzsauc un saka: mēs jums esam stabulējuši, un jūs neesat dejujuši; mēs jums dziedājuši raudu dziesmas, un jūs neesat raudājuši. **33** Jo Jānis tas Kristītājs, ir nācis, nedz maizi ēdzams nedz vīnu dzerdams, un jūs sakāt: viņam ir velns. **34** Tas Cilvēka Dēls ir nācis, ēd un dzer, un jūs sakāt: redzi, šis cilvēks ir rījējs un vīna dzērājs, muitnieku un grēcinieku draugs. **35** Un gudrība top taisnota no visiem saviem bērniem.” **36** Bet kāds no farizejiem Viņu lūdza, ka Viņš pie tā ēstu, un Viņš tā farizeja namā iegājis apsēdās. **37** Un redzi, tanī pilsētā viena sieva, kas bija grēciniece, dzirdējusi, ka Viņš tā farizeja namā pie galda sēžot, atnesa akmens trauciņu ar dārgām zālēm, **38** Un stāvēja aiz Viņa pie Viņa kājām, raudāja un iesāka slapināt

Viņa kājas ar savām asarām, un ar saviem galvas matiem nožāvēja un skūpstīja Viņa kājas un tās svaidīja ar tām zālēm. **39** Bet tas farizejs, kas Viņu bija aicinājis, to redzēdams sacīja pats pie sevis: “Kad šis būtu pravietis, tad Viņš zinātu, kas šī tāda sieva, kas Viņu aizskar, jo tā ir grēciniece.” **40** Un Jēzus atbildēdams uz to sacīja: “Sīmani, Man tev kas jāsaka;” viņš atbildēja: “Mācītāj, saki.” **41** Jēzus sacīja: “Vienam naudas aizdevējam bija divi parādnieki; viens tam bija parādā piecsimt grašus, un otrs piecdesmit. **42** Kad nu tie nespēja atdot, tad viņš abiem diviem atlaida. Kurš tad no tiem, saki jel, to vairāk milēs?” **43** Bet Sīmanis atbildēdams sacīja: “Man šķiet tas, kam viņš vairāk atlaidis.” Bet Viņš uz to sacīja: “Tu pareizi esi spriedis.” **44** Un griežies pie tās sievas Viņš uz Sīmani sacīja: “Vai tu šo sievu redzi? Es esmu nācis tavā namā, tu Man ūdeni neesi devis priekš Manām kājām, bet šī ar savām asarām Manas kājas slapinājusi un ar saviem galvas matiem nožāvējusi. **45** Tu Mani neesi skūpstījis, bet šī, kamēr tā ir iekšā nākusi, nav mitējusies Manas kājas skūpstīt. **46** Ar eļļu tu neesi svaidījis Manu galvu, bet šī ar zālēm ir svaidījusi Manas kājas. **47** Tādēļ Es tev saku: viņas grēki, kuru bija daudz, ir piedoti, jo tā daudz ir milējusi; bet kam maz top piedots, tas mīl maz.” **48** Un Viņš uz to sacīja: “Tev tavi grēki piedoti.” **49** Un tie, kas līdz pie galda sēdēja, iesāka pie sev pašiem sacīt: “Kas Tas tāds, kas arī grēkus piedod?” **50** Bet Viņš uz to sievu sacīja: “Tava ticība tev palīdzējusi. Ej ar mieru.”

8 Un pēc tam notikās, ka Viņš staigāja pa pilsētām un miestiem, mācīdams un sludinādams par Dieva valstību, un tie divpadsmit bija pie Viņa, **2** Un kādas sievas, kas bija dziedinātas no ļauniem gariem un vajībām, Marija, saucama Madaļa, no kuras septiņi velni bija izgājuši, **3** Un Joanna, Hērodus nama uzrauga, Kūzas, sieva, un Zuzanna un daudz citas sievas, kas no sava padoma Viņam kalpoja. **4** Bet kad daudz ļaudis bija sanākuši un no visām pilsētām pie Viņa gāja, tad Viņš sacīja caur līdzību: **5** “Sējējs izgāja, savu sēklu sēt; un sējot cita krita ceļmalā un tapa samīta, un tie

putni apakš debess to apēda. **6** Un cita krita uz akmeni, un uzdīgusi tā sakalta, tāpēc ka tai nebija slapjuma. **7** Un cita krita starp ērkšķiem, un tie ērkšķi uzauga līdz un to apmāca. **8** Un cita krita uz labu zemi, tā uzdīga un nesa simtkārtīgus augļus.” To sacījis Viņš sauca: “Kam ausis dzirdēt, tas lai dzird.” **9** Bet Viņa mācekļi Viņam vaicāja, kas šī līdzība esot? **10** Bet Viņš sacīja: “Jums ir dots zināt Dieva valstības noslēpumus, bet tiem citiem caur līdzību, ka tie redzēdami neredz un dzirdēdami nesaprot. **11** Bet šī ir tā līdzība: tā sēkla ir Dieva vārds. **12** Bet kas ceļmalā, ir tie, kas to dzird; pēc velns nāk un ņem to vārdu no viņu sirdīm, lai netic un netop svēti. **13** Bet kas uz akmens, ir tie: kad tie to vārdu dzird, tad tie to uzņem ar prieku, bet tiem nav saknes; mazu brīdi tie tic un kārdināšanas laikā tie atkāpjas. **14** Bet kas starp ērkšķiem krita, ir tie, kas to dzird, bet tomēr noiet un dodas uz zūdišanos un bagātību un pasaules kārību, un noslāpst un nenes nekādus augļus. **15** Bet kas labā zemē, ir tie, kas to vārdu dzird un to patur labā un godīgā sirdī, augļus nesdami iekš paciešanas. **16** Un sveci iededzinājis, neviens to neapklāj ar trauku nedz to liek apakš galda, bet to liek uz lukturi, lai tie, kas nāk iekšā, to gaišumu redz. **17** Jo nekas nav paslēpts, kas netaps redzams, nedz apslēpts, kas netaps zināms un nenāks gaismā. **18** Tāpēc pielūkojiet, kā jūs dzirdat! Jo kam ir, tam taps dots, un kam nav, no tā arī tas taps atņemts, ko tura par savu.” **19** Bet Viņa māte un brāļi atnāca pie Viņa, un nevarēja Viņam klāt tikt to ļaužu dēļ. **20** Un Viņam ziņu deva un sacīja: “Tava māte un Tavi brāļi stāv ārā un grib Tevi redzēt.” **21** Bet Viņš atbildēdams uz tiem sacīja: “Mana māte un Mani brāļi ir šie, kas Dieva vārdu dzird un dara.” **22** Un notikās kādā dienā, ka Viņš ar Saviem mācekļiem kāpa laivā, un uz tiem sacīja: “Ejam pāri uz otru ezera malu,” un tie stūma no malas. **23** Un kad tie gāja ar laivu, tad Viņš aizmiga; un viesulis cēlās ezerā, un tie tapa aplāti ar viļņiem un bija lielās bēdās. **24** Un pie Viņa piegājuši, tie Viņu modināja sacīdami: “Kungs, Dievs, mēs grimstam!” Bet Viņš pacēlās un apdraudēja vēju un ūdens viļņus. Un tie nostājās un palika it rāmi. **25** Bet Viņš uz tiem sacīja: “Kur ir jūsu ticība?” Bet tie bīdamies brīnījās savā starpā sacīdami: “Kas Tas tāds, ka Viņš arī vējiem un ūdeņiem pavēl, un tie Viņam paklausa.” **26** Un tie cēlās pāri uz to Gadariešu tiesu, kas ir Galilejai pretī. **27** Un Viņam pie malas izejot viens vīrs no tās pilsētas sastapa, kas jau ilgi bija velnu apsēsts, un neapvilka drēbes, un nestāvēja mājā, bet kapos. **28** Šis, Jēzu redzēdams, brēca un krita zemē Viņa priekšā un sacīja ar stipru balsi: “Kas man ar Tevi, Jēzu, Tu Dieva Tā Visuaugstākā Dēls? Es Tevi lūdzu, nemoki mani!” **29** Jo Viņš tam nešķīstam garam pavēlēja, atstāties no tā cilvēka, jo tas viņu jau ilgu laiku bija plosījis, un viņš ar ķēdēm un saitēm tapa saistīts un tapa apsargāts, bet tās saites saraustījis, viņš no velna tapa dzīts uz tuksnesi. **30** Un Jēzus tam jautāja sacīdams: “Kā tev vārds?” Un viņš sacīja: “Leģions,” jo daudz velni iekš tā bija iegājuši. **31** Un tie Viņam lūdza, lai tiem nepavēlētu bezdibenī nokāpt. **(Abyssos g12)** **32** Bet tur bija liels cūku pulks ganos uz kalna, un tie Viņu lūdza, ka Viņš tiem atļautu ieiet tais cūkās. Un Viņš tiem atļāva. **33** Un tie velni no tā cilvēka atstājušies iegāja tais cūkās, un tas pulks no kraujas nogāzās ezerā un noslika. **34** Bet tie gani redzējuši, kas notika, aizbēga, un nogājuši to pasludināja pilsētā un ciemos. **35** Bet tie izgāja, to notikumu redzēt, un nāca pie Jēzus un atrada to cilvēku, no kā tie velni bija atstājušies, apģērbtu un prātīgu pie Jēzus kājām sēžam, un tie bijās. **36** Un arī tie, kas to bija redzējuši, pasludināja viņiem, kā tas velna apsēstais tapis pestīts. **37** Un viss tas ļaužu pulks no tās Gadariešu tiesas Viņu lūdza, ka no tiem aizietu, jo tie no lielām bailēm bija pārņemti, un Viņš kāpa laivā un griezās atpakaļ. **38** Bet tas vīrs, no kā tie velni bija atstājušies, Viņu ļoti lūdza, ka pie Viņa varētu palikt, bet Jēzus to atlaida sacīdams: **39** “Griezies atpakaļ uz savām mājām un izteic, kādas lielas lietas Dievs tev ir darījis,” un tas nogāja pa visu to pilsētu, pasludinādams, kādas lielas lietas Jēzus tam bija darījis. **40** Un notikās, kad Jēzus atpakaļ nāca, tad tie ļaudis Viņu uzņēma, jo tur bija daudz, kas uz Viņu gaidīja. **41** Un redzi, tur nāca viens vīrs,

Jairus vārdā, un tas bija baznīcas priekšnieks, un tas Jēzum pie kājām krizdams lūdza, ka nāktu viņa namā. **42** Jo tam bija viena vienīga meita ap divpadsmit gadiem, un tā bija nomirusi. Un Viņam ejot tie ļaudis spiedās virsū. **43** Un viena sieva, pie divpadsmit gadiem asins sērgā sirgusi, kas visu savu padomu bija izdevusi ārstiem un nevarējusi tapt dziedināta no neviena, **44** Piegājusi no aizmugures aizskāra Viņa drēbes vīli, un tūdaļ viņas asins skriešana nostājās. **45** Un Jēzus sacīja: “Kas Mani aizskāris?” Un kad visi liedzās, tad Pēteris un tie, kas pie Viņa bija, sacīja: “Kungs, tie ļaudis Tev laužas virsū un Tevi spiež, un Tu saki: kas Mani aizskāris?” **46** Bet Jēzus sacīja: “Mani kāds ir aizskāris; jo Es esmu manījis, ka spēks no Manis izgājis.” **47** Bet tā sieva, redzēdama, ka to nevarēja slēpt, nāca drebēdama un metās ceļos priekš Viņa un Viņam izteica priekš visiem ļaudīm, kādas vainas dēļ tā Viņu bija aizskārusi, un ka tā tūdaļ bija palikusi vesela. **48** Bet Viņš uz to sacīja: “Turi drošu prātu, Mana meita, tava ticība tev palīdzējusi; ej ar mierul!” **49** Un Viņam vēl tā runājot, viens no tā baznīcas priekšnieka saimes nāca, uz šo sacīdams: “Tava meita ir nomirusi, neapgrūtini to Mācītāju.” **50** Bet Jēzus to dzirdējis tam atbildēja sacīdams: “Nebīsties, tici tikai, un viņa taps glābta.” **51** Un namā iegājis, Viņš nevienu nelaida iekšā, kā vien Pēteri un Jēkabu un Jāni un tās meitas tēvu un māti. **52** Bet visi raudāja un to nožēloja; bet Viņš sacīja: “Neraudiet, tā nav mirusi, bet tikai gul.” **53** Un tie Viņu apsmēja, zinādami, ka tā bija nomirusi. **54** Bet visus izdzinis, Viņš satvēra viņas roku, sauca un sacīja: “Meitiņa, celies augšām.” **55** Un viņas dvēsele atgriezās, un tā tūdaļ uzcēlās; un Viņš pavēlēja, tai dot ēst. **56** Un viņas vecāki iztrūcinājās. Bet Viņš tiem pavēlēja, nevienam to nesacīt, kas bija noticis.

9 Un Savus divpadsmit mācekļus sasaucis, Viņš tiem deva varu un spēku pār visiem velniem, un sērgas dziedināt. **2** Un Viņš tos sūtīja, Dieva valstību sludināt un vājus darīt veselus: **3** Un Viņš uz tiem sacīja: “Neņemāt neko līdz uz ceļu, nedz zizli, nedz kulīti, nedz maizi, nedz naudu, un lai nevienam no jums nav divi svārkī. **4**

Un kurā mājā jūs ieiesiet, tur paliekat, un no turienes ejat tālāk. **5** Un kas jūs neuzņems, – tad iziedami no tās pilsētas nokratāt arī pišļus no savām kājām par liecību pret tiem.” **6** Bet tie izgājuši pārstaigāja visus tos miestus visur to priecās vārdu sludinādami un dziedinādami. **7** Bet Hērodus, kas to ceturto zemes tiesu valdīja, dzirdēja visas lietas, kas caur Viņu notika, un nezināja, ko domāt, tāpēc ka citi runāja, ka Jānis no miroņiem esot augšām cēlies; **8** Bet citi, ka Elija esot parādījies; bet citi, ka viens no tiem pirmajiem praviešiem esot augšām cēlies. **9** Un Hērodus sacīja: “Es Jānim galvu esmu nocirtis, bet kas šis tāds, par ko es tādas lietas dzirdu?” Un tas meklēja, Viņu redzēt. **10** Un tie apustuļi atgriezušies Viņam teica, kādas lietas tie bija darījuši; un Viņš tos ņēma līdz un aizgāja savrup uz kādu tukšu vietu pie vienas pilsētas, vārdā Betsaida. **11** Bet tie ļaudis, to nomanīdami, gāja Viņam pakaļ, un Viņš tos pieņēmis runāja ar tiem par Dieva valstību; un kam dziedināšanas vajadzēja, tos Viņš darīja veselus. **12** Bet vakars jau metās, un tie divpadsmit piegājuši uz Viņu sacīja: “Atlaidi tos ļaudis, ka tie nogājuši tais apkārtnes miestos un ciemos mājas vietu dabū un maizi atrod; jo mēs šeit esam tukšā vietā.” **13** Bet Viņš uz tiem sacīja: “Dodiet jūs viņiem ēst.” Bet tie sacīja: “Mums vairāk nav kā piecas maizes un divas zivis vien, ja mēs citur nogājuši barību nepirksim priekš visiem šiem ļaudīm.” **14** Jo tur bija kādi piectūkstoš vīri. Bet Viņš uz Saviem mācekļiem sacīja: “Liekat viņiem apsēsties pa kārtām, pa piecdesmitiem.” **15** Un tie tā darīja un lika visiem apsēsties. **16** Bet, tās piecas maizes un tās divas zivis ņēmis, Viņš skatījās uz debesi, tās svētīja un pārlauza, un deva tiem mācekļiem, lai tiem ļaudīm ceļ priekšā. **17** Un tie visi ēda un paēda; un salasīja tās druskas, kas tiem bija atlikušas, divpadsmit kurvjus. **18** Un notikās, kad Viņš viens pats Dievu lūdza, tad tie mācekļi pie Viņa piegāja; un Viņš tiem vaicāja sacīdams: “Ko tie ļaudis saka, Mani esam?” **19** Bet tie atbildēdami sacīja: “Jānis, tas Kristītājs; un citi, ka viens no tiem veciem praviešiem esot augšām cēlies.” **20** Bet Viņš uz tiem sacīja: “Bet jūs, ko jūs sakāt, Mani esam?”

Bet Pēteris atbildēdams sacīja: “Tu esi Tas Dieva Kristus.” **21** Bet viņš tiem stipri aizliedza, lai nevienam nesaka, **22** Sacīdams: “Tam Cilvēka Dēlam būs daudz ciest un tapt atmetam no tiem vecajiem un augstiem priesteriem un rakstu mācītājiem, un tapt nokautam un trešā dienā uzmodinātam.” **23** Un Viņš uz visiem sacīja: “Ja kas grib nākt Man pakal, tas lai aizliedz sevi pašu un uzņem savu krustu ikdienas un staigā Man pakal. **24** Jo kas savu dzīvību grib izglābt, tam tā zudīs; un kam sava dzīvība Manis dēl zūd, tas to izglābs. **25** Jo ko tas cilvēkam līdz, ka viņš samanto visu pasauli, bet pats pazūd jeb iet bojā? **26** Jo kas Manis un Manu vārdu dēl kaunas, tā paša dēl Tas Cilvēka Dēls kaunēsies, kad Viņš nāks Savā un Sava Tēva un to svēto eņģeļu godībā. **27** Bet Es jums tiešām saku: ir kādi no tiem, kas šē stāv, kas nāvi nebaudīs, kamēr Dieva valstību redzēs.” **28** Un notikās kādas astoņas dienas pēc šiem vārdiem, tad Viņš ņēma līdz Pēteri un Jāni un Jēkabu, un uzkāpa uz to kalnu, Dievu lūgt. **29** Un Viņam lūdzot, Viņa vaigs palika citāds un Viņa drēbes spoži baltas kā zibens. **30** Un redzi, divi vīri ar Viņu runāja, tie bija Mozus un Elija. **31** Tie parādījās iekš godības un runāja par Viņa galu, ko Viņam bija piepildīt Jeruzālemē. **32** Bet Pēteris un viņa biedri bija miega pilni, bet uzmodušies tie redzēja Viņa spožumu un tos divus vīrus pie Viņa stāvam. **33** Un notikās, kad tie no Viņa šķirās, tad Pēteris sacīja uz Jēzu: “Kungs, šeit mums labi, lai taisām trīs būdas, vienu Tev, vienu Mozum un vienu Elijam;” – un viņš nezināja, ko viņš runāja. **34** Un tam šo runājot, padebešis nāca un viņus apēnoja, bet tie bijās, kad tas padebešis viņus apklāja. **35** Un balss nāca no tā padebeša sacīdama: “Šis ir Mans mīlais Dēls, To jums būs klausīt.” **36** Un kad tā balss atskanēja, tad Jēzus atradās viens pats. Un tie cieta klusu un nesacīja nevienam tanīs dienās nekā no tā, ko bija redzējuši. **37** Un notikās otrā dienā, kad tie no kalna nāca zemē, tad Viņu sastapa daudz ļaužu. **38** Un redzi, viens vīrs no tiem ļaudīm brēca sacīdams: “Mācītāj, es Tev lūdzu, skaties uz manu dēlu, jo tas ir mans vienpiedzimušais, **39** Un redzi, viens gars to grābj, un tas piepeši brēc, un viņš to plosa līdz putām un tikai grūti no tā šķirās, to novārdzinādams. **40** Un es Taviem mācekļiem esmu lūdzis, ka tie to izdzītu, bet tie nespēja.” **41** Un Jēzus atbildēdams sacīja: “Ak tu neticīgā un netiklā cilts, cik ilgi Es pie jums būšu un jūs panesīšu? Atved savu dēlu šurp.” **42** Un tam atnākot velns to plosīja un raustīja: bet Jēzus to nešķīsto garu apdraudēja un darīja to bērnu veselu un atdeva viņa tēvam. **43** Bet visi iztrūcinājās par to augsto Dieva godību. Un kad visi brīnījās par visu, ko Jēzus bija darījis, tad Viņš sacīja uz Saviem mācekļiem: **44** Liekat jūs šos vārdus savās ausīs, jo Tas Cilvēka Dēls taps nodots cilvēku rokās. **45** Bet tie šo vārdu nesaprata, un tas tiem bija apslēpts, ka tie to nesamanīja, un tie bijās Viņu vaicāt par šo vārdu. **46** Un viņu starpā tādas domas cēlās, kurš no viņiem esot tas lielākais. **47** Bet Jēzus viņu sirds domas redzēdams, ņēma vienu bērnu un to nostādīja Savā priekšā, **48** Un uz tiem sacīja: “Ja kas šo bērnu uzņem Manā Vārdā, tas Mani uzņem; un ja kas Mani uzņem, tas uzņem To, kas Mani sūtījis. Jo kurš jūsu starpā ir tas mazākais, tas būs liels.” **49** Bet Jānis atbildēdams sacīja: “Kungs, mēs vienu redzējām Tavā Vārdā velnus izdzenam, un tam esam lieguši, jo tas neiet ar mums Tev pakal. “ **50** Un Jēzus uz to sacīja: “Neliedziet, jo kas nav pret mums, tas ir ar mums.” **51** Un notikās, kad Viņa paaugstināšanas laiks bija klāt, tad Viņš Savu vaigu grieza, iet uz Jeruzālemi **52** Un Viņš nosūtīja vēstnešus Savā priekšā un tie gāja un nāca uz vienu Samarijas miestu, sataisīt mājas vietu priekš Viņa. **53** Un tie Viņu neuzņēma, jo Viņš bija apņēmies, iet uz Jeruzālemi. **54** Un Viņa mācekļi, Jēkabs un Jānis, to redzēdami sacīja: “Kungs, vai Tu gribi, tad mēs sacīsim, lai uguns krīt no debess un tos sadedzina, itin kā arī Elija darījis?” **55** Bet Viņš atgriezdamies tos aprāja un sacīja: “Vai jūs nezināt, kādam garam jūs piederat? **56** Jo Tas Cilvēka Dēls nav nācis, cilvēku dvēseles nomaitāt, bet pestīt.” Un tie gāja uz citu miestu. **57** Un notikās tiem noejojot, viens uz ceļa uz viņu sacīja: “Kungs, es Tev iešu pakal, kurp Tu iesi. **58** Un Jēzus uz

to sacīja: “Lapsām ir alas un putniem apakš debess ligzdas, bet Tam Cilvēka Dēlam nav, kur Tas Savu galvu lai noliek.” **59** Un Viņš uz citu sacīja: “Nāc Man pakaļ!” Bet tas sacīja: “Kungs, atļauj man papriekš noietai, savu tēvu aprakt.” **60** Bet Jēzus uz to sacīja: “Lai miroņi aprok savus miroņus, bet tu ej un pasludini Dieva valstību.” **61** Un cits sacīja: “Kungs, es Tev iešu pakaļ, bet atļauj man papriekš no tiem atvadīties, kas ir manā namā.” **62** Bet Jēzus uz to sacīja: “Neviens neder Dieva valstībā, kas savu roku pieliek pie arkla un skatās atpakaļ.”

10 Un pēc tam Tas Kungs vēl septiņdesmit citus iecēla un tos sūtīja pa diviem savā priekšā uz ikkatru pilsētu un vietu, kur Viņš gribēja iet. **2** Un Viņš uz tiem sacīja: “Pļaujamā ir daudz, bet strādnieku maz; tāpēc lūdziet tā pļaujamā Kungu, lai Tas strādniekus sūta Savā pļaujamā. **3** Ejiet! Lūk, Es jūs sūtu kā jērus vilku starpā. **4** Nenesiet maku, nedz kulīti, nedz kurpes, un nesveicināji nevienu uz ceļa. **5** Un kurā namā jūs ieiesiet, sakāt papriekš: miers lai ir ar šo namu. **6** Un ja tur būs kāds miera bērns, tad jūs miers uz tā dusēs; bet ja ne, tad tas pie jums atgriezīsies. **7** Tanī pašā namā paliekat, un ēdat un dzerat, kas tiem pie rokas, jo strādniekam sava alga pienākas; neejat no viena nama uz otru. **8** Un kurā pilsētā jūs ieiesiet, un tie jūs uzņem, tur ēdat, ko jums ceļ priekšā. **9** Un dariet tur veselus tos vājos un sakāt uz tiem: Dieva valstība tuvu pie jums ir nākusi. **10** Bet kurā pilsētā jūs ieejat, un tie jūs neuzņem, tad izgājuši uz viņu ielām sakiet: **11** Arī tos pīšļus, kas mums no šīs pilsētas pielīp, mēs nokratām uz jums; tomēr to ziniet, ka Dieva valstība tuvu ir nākusi. **12** Bet Es jums saku, ka Sodomas ļaudīm viņā dienā vieglāki būs, nekā tādai pilsētai. **13** Vai tev, Horacin! vai tev, Betsaida! jo kad iekš Tirus un Sidonas tie brīnumi būtu notikuši, kas pie jums notikuši, tad tie jau sen no grēkiem būtu atgriezušies maisos un pelnos. **14** Tomēr Tirum un Sidonai vieglāki būs tiesas dienā nekā jums. **15** Un tu, Kapernaūma, kas līdz debesīm esi paaugstināta, tu līdz ellei tapsi nogrūsta. (Hadēs g86) **16** Kas jūs dzird, tas Mani dzird, un kas jūs nicina, tas

Mani nicina; bet kas Mani nicina, tas nicina To, kas Mani sūtījis.” **17** Un tie septiņdesmit pārnāca ar prieku sacīdami: “Kungs, arī tie velni mums padodas Tavā Vārdā.” **18** Un Viņš uz tiem sacīja: “Es sātanu redzēju itin kā zibeni no debess krītam. **19** Redzi, Es jums esmu devis spēku, staigāt uz čūskām un skorpioniem, un pār visu ienaidnieka varu, un nekas jums nekaitēs. **20** Tomēr nepriecājaties par to, ka tie gari jums padodas, bet priecājaties, kā jūs vārdi ir rakstīti debesīs.” **21** Un tanī stundā Jēzus priecājās garā un sacīja: “Es Tev pateicos, Tēvs, debess un zemes Kungs, ka Tu šās lietas esi paslēpis gudriem un prātiem, un no tām ziņu devis bērniņiem. Tiešām, Tēvs, jo tā tas ir bijis Tavs labais prāts. **22** Visas lietas Man ir nodotas no Mana Tēva. Un neviens neatzīst, kas ir Tas Dēls, kā vien Tas Tēvs, un kas ir Tas Tēvs, kā vien Tas Dēls, un kam Tas Dēls to grib darīt zināmu.” **23** Un Viņš griezies pie tiem mācekļiem sacīja sevišķi: “Svētīgas ir tās acis, kas redz, ko jūs redzat. **24** Jo Es jums saku: daudz pravieši un ķēniņi gribēja redzēt, ko jūs redzat, un nav redzējuši, un dzirdēt, ko jūs dzirdat, un nav dzirdējuši.” **25** Un redzi, viens rakstu mācītājs cēlās, Viņu kārdinādams, un sacīja: “Mācītāj, ko man būs darīt, ka es iemantoju mūžīgu dzīvošanu?” (aiōnios g166) **26** Bet Viņš uz to sacīja: “Kā stāv bauslibā rakstīts? Kā tu lasi?” **27** Un tas atbildēja un sacīja: “Tev būs Dievu, savu Kungu, mīlēt no visas savas sirds un no visas savas dvēseles un no visa sava spēka un no visa sava prāta, un savu tuvāku kā sevi pašu.” **28** Tad Viņš tam sacīja: “Tu pareizi esi atbildējis; ej, dari to, tad tu dzīvoši.” **29** Bet tas gribēdams pats taisnoties sacīja uz Jēzu: “Kas tad ir mans tuvākais?” **30** Tad Jēzus atbildēja un sacīja: “Viens cilvēks gāja no Jeruzālemes uz Jēriku un krita slepkavu rokās, tie tam noplēsa drēbes, un to sasītuši, aizgāja un to pameta pusmīrušu. **31** Bet ne jauši viens priesteris staigāja pa to pašu ceļu; kad tas to redzēja, tad viņš aizgāja garām. **32** Tāpat arī viens levīts; tas pie tās vietas nācis to redzēja un aizgāja garām. **33** Bet viens Samarietis, savu ceļu iedams, nāca pie viņa, un viņu redzot sirds tam iežēlojās,

34 Un piegājis sasēja viņa vātis, tanīs eļļu un viņu ieliedams; pēc viņš to cēla uz savu lopu un to noveda mājas vietā un to apkopa. **35** Un otrā dienā aiziedams viņš izvilka divus sudraba grašus un deva tos tam saimniekam un uz to sacīja: “Kopi šo, un ja tu vēl ko izdosi, atpakaļ nākdams es tev to atdošu.” **36** Kurš no šiem trim tev šķiet tas tuvākais bijis tam, kas bija kritis slepkavu rokās?” **37** Bet tas sacīja: “Tas, kas žēlastību pie viņa darījis.” Tad Jēzus uz to sacīja: “Tad ej nu un dari tu tāpat arīdzan.” **38** Un notikās, Viņam Savu ceļu staigājot, Viņš nāca vienā pilsētiņā; un viena sieva, Marta vārdā, Viņu uzņēma savā namā. **39** Un tai bija māsa, vārdā Marija; tā nosēdās pie Jēzus kājām un klausījās Viņa vārdus. **40** Bet Marta daudz nodarbojās kalpodama un piegāja sacīdama: “Kungs, vai Tev nekas par to, ka mana māsa mani ir atstājusi vienu pašu kalpojam? Saki jel viņai, lai tā man palīdz”. **41** Bet Jēzus atbildēja un uz to sacīja: “Marta, Marta, tu gan daudz rūpējies un pūlējies; **42** Bet vienas lietas vajag; Marija to labo daļu sev ir izredzējusi, tā no tās netaps atņemta.”

11 Un notikās, kad Viņš kādā vietā Dievu lūdza, un kad bija pabeidzis, tad viens no Viņa mācekļiem uz Viņu sacīja: “Kungs, māci mums Dievu lūgt, itin kā arī Jānis savus mācekļus ir mācījis.” **2** Un Viņš uz tiem sacīja: “Kad jūs lūdzat, sakāt: Mūsu Tēvs debesīs! Svētīts lai top Tavs Vārds; lai nāk Tava valstība; Tavs prāts lai notiek, kā debesīs, tā arī virs zemes; **3** Mūsu dienišķu maizi dod mums ikdienas; **4** Un piedod mums mūsu grēkus, jo mēs paši arīdzan piedodam ikvienam, kas mums parādā; un neieved mūs kārdināšanā; bet atpesti mūs no tā ļauna.” **5** Un Viņš uz tiem sacīja: “Kuram jūs starpā ir draugs, kad viņš pie tā noietu nakts vidū un uz to sacītu: “Lūdzams, aizdod man trīs maizes; **6** Jo draugs pie manis no ceļa ir atnācis, un man nav, ko tam celt priekšā.” **7** Un tas iekšā atbildēdams sacītu: “Neapgrūtini mani, durvis jau aizslēgtas, un mani bērni pie manis jau ir gultā. Es nevaru celties un tev dot;” - **8** Es jums saku: “Jebšu viņš arī neceltos un tam nedotu tāpēc, ka tas ir viņa

draugs, tad tomēr viņa nekaunīgās uzstāšanās dēļ tas celsies un viņam dos, cik tam vajag.” **9** Un Es jums saku: “Lūdziet, tad jums taps dots, meklējiet, tad jūs atradīsiet, klausīnājiet, tad jums taps atvērts. **10** Jo ikviens lūgdams dabū un meklēdams atrod, un kas klausdzina, tam top atvērts.” **11** Ja kādam tēvam jūs starpā dēls lūdz maizi, vai tas viņam dos akmeni? Jeb arī ja zivi, vai tas viņam zivs vietā dos čūsku? **12** Jeb arī ja lūdz olu, vai tas viņam dos skarpiju? **13** Ja tad jūs, kas esat ļauni, mākat dot saviem bērniem labas dāvanas, cik vairāk jūs Debesu Tēvs dos To Svēto Garu tiem, kas Viņu lūdzās.” **14** Un Viņš izdzina vienu velnu, un tas bija mēms. Bet notikās, kad velns bija izbēdzis, tad tas mēmais runāja, un tie ļaudis brīnījās. **15** Bet citi no tiem sacīja: “Šis velnus izdzen caur Belcebulu, velnu virsnieku.” **16** Bet citi kārdinādami meklēja no Viņa zīmi no debess. **17** Bet Viņš, viņu domas nomanījis, uz tiem sacīja: “Ikviens valsts, kas savā starpā top ienaidā, tā aiziet postā, un nams grūst uz namu. **18** Ja tad arī sātans savā starpā ienaidā, kā viņa valsts var pastāvēt? Jo jūs sakāt, ka Es velnus izdzenu caur Belcebulu. **19** Bet ja Es velnus izdzenu caur Belcebulu, caur ko tad jūs bērni tos izdzen? Tāpēc tie būs jūs tiesātāji. **20** Bet ja Es velnus izdzenu caur Dieva pirkstu, tad jau Dieva valstība pie jums atnākusi. **21** Kad tas stiprais apbruņojies savu pili apsargā, tad viņa lietas paliek mierā. **22** Bet kad viens stiprāks viņam uziet, kas viņu uzvar, tad tas paņem viņa bruņas, uz ko viņš palāvās, un izdala viņa laupījumu. **23** Kas nav ar Mani, tas ir pret Mani; un kas ar Mani nesakrāj, tas izkaisa. **24** Kad tas nešķīstais gars izgājis no cilvēka, tad viņš pārstaigā sausas vietas un meklē dusēt. Bet to neatradis viņš saka: es gribu atpakaļ griezties uz savu namu, no kurienes esmu izgājis. **25** Un kad viņš nāk, tad viņš to atrod ar slotām mēztu un izpušķotu. **26** Tad viņš noiet un ņem pie sevis septiņus citus garus, kas niknāki nekā viņš pats; un tur iekšā nākuši tie tur dzīvo, un top pēc ar to cilvēku niknāki, nekā bijis papriekš.” **27** Un notikās, kad Viņš tā runāja, tad viena sieva tanī pulkā savu balsi pacēla un uz Viņu sacīja: “Svētīgās

ir tās miesas, kas Tevi nesušas, un tās krūtis, ko Tu esi zīdis.” **28** Bet Viņš sacīja: “Tiešām, svētīgi tie, kas Dieva vārdu dzird un pasargā.” **29** Un kad tie ļaudis sapulcinājās, tad Viņš iesāka sacīt: “Šī cilts ir nikna, tā meklē zīmi, un zīme tai netaps dota kā vien pravieša Jonas zīme. **30** Jo itin kā Jona bija par zīmi Niniviešiem, tāpat arī Tas Cilvēka Dēls būs šai ciltij. **31** Tā ķēniņiene no dienvidu puses celsies soda dienā pret šīs cilts ļaudīm un tos pazudinās; jo tā no pasaules gala ir nākusi, Salamana gudrību dzirdēt, un redzi, šeit ir vairāk nekā Salamans. **32** Ninivieši celsies soda dienā pret šo cilti un to pazudinās; jo tie ir atgriezušies no grēkiem uz Jonas sludināšanu: un redzi, šeit ir vairāk nekā Jona. **33** Bet sveci iededzinājis, neviens to neliek kaktā, nedz apakš pūra, bet uz lukturi, lai tie, kas nāk iekšā, to gaišumu redz. **34** Miesas svece ir acs; tāpēc ja tava acs ir laba, tad arī visa tava miesa ir gaiša; bet ja tā ir kaitīga, tad arī tava miesa ir tumša. **35** Tāpēc pieraugi, ka tas gaišums, kas ir iekš tevis, nav tumsība. **36** Ja tad nu visa tava miesa ir gaiša, tā ka tai nemaz nav tumsības, tad tā būs visai gaiša, itin kā kad svece tevi apgaismo ar savu spīdumu.” **37** Bet kamēr Viņš vēl tā runāja, viens farizejs Viņu lūdza, ka Viņš azaidu pie tā ēstu. Un Viņš iegājis apsēdās. **38** Un tas farizejs brīnījās redzēdams, ka Viņš nemazgājās priekš azaida. **39** Bet Tas Kungs uz to sacīja: “Tagad jūs farizeji šķīstat biķera un bļodas ārpusi, bet jūsu iekšpuse ir piepildīta ar laupījumu un blēdību. **40** Jūs bezprātīgie, vai tas, kas āra pusi darījis, nav arī darījis iekšpusi? **41** Bet dodiet to, kas tur iekšā, nabagiem, un redzi, viss jums ir šķīsts. **42** Bet ak vai, jums, farizejiem! jo jūs dodat desmito tiesu no mētrām, dillēm un visādiem dārza augiem, un pārķāpiet tiesu un Dieva mīlestību. Šo vajadzēja darīt, un to nevajadzēja pamest. **43** Ak vai, jums, farizejiem! jums tik jo augstos krēslos baznīcās sēdēt un tirgos tapt sveicinātiem. **44** Ak vai, jums, rakstu mācītājiem un farizejiem! jūs liekuļi! jo jūs esat tā kā paslēpti kapi, un tie cilvēki, kas virsū staigā, to nezina.” **45** Bet viens no tiem bauslības mācītājiem atbildēdams uz Viņu sacīja: “Mācītāj, Tu to runādams arī mūs

nievā.” **46** Bet Viņš sacīja: “Ak vai, arī jums, rakstu mācītājiem! Jo jūs cilvēkus apkraujat ar grūti nesamām nastām, un paši tās nastas neaizskarāt ne ar vienu pirkstu. **47** Ak vai, jums, jo jūs uztaisiet praviešu kapus, un jūsu tēvi tos ir nokāvuši. **48** Tad nu jūs dodat liecību, ka jums jūsu tēvu darbi patik; tie gan viņus ir nokāvuši, bet jūs uztaisiet viņu kapus. **49** Tāpēc arī Dieva gudrība saka: Es sūtīšu pie tiem praviešus un apustuļus, un tie citus no tiem nokaus un citus izdzīs, **50** Ka pie šās cilts visu praviešu asinis taptu meklētas, kas ir izlietas no pasaules iesākuma, **51** No Abela asinīm līdz Zaharijas asinīm, kas ir nokauts starp altāri un Dieva namu. Patiesi, Es jums saku: tās taps meklētas pie šās tautas. **52** Ak vai, jums, rakstu mācītājiem, jo jūs to atzišanas atslēgu esat noņēmuši. Jūs paši neieejat, un tos, kas gribēja ieiet, jūs esat atturējuši.” **53** Un kad Viņš tā uz tiem sacīja, tad tie rakstu mācītāji un farizeji iesāka gauži viņam lauzties virsū un par daudz lietām Viņam tos vārdus izvīlēt no mutes. **54** Un tie uz Viņu glūnēja un meklēja kaut ko saķert no Viņa mutes, ka Viņu varētu apsūdzēt.

12 Un kad daudz tūkstošu ļaužu sapulcējās, tā ka tie viens otru gandrīz samina, tad Jēzus iesāka sacīt uz Saviem mācekļiem: “Visvairāk sargāties no farizeju rauga, kas ir liekulība. **2** Bet nekas nav apslēpts, kas nenāks gaismā, nedz slepens, kas nekļūs zināms. **3** Tāpēc, ko jūs esat sacījuši tumsībā, to dzirdēs gaismā, un ko esat ausī runājuši kambaros, to sludinās uz jumtiem. **4** Bet Es jums, Saviem draugiem, saku: nebīstaties no tiem, kas miesu nokauj un pēc vairāk neko nespēj darīt. **5** Bet Es jums rādišu, no kā jums jābīstas: bīstaties no tā, kam ir vara nokaut un tad iemest ellē: tiešām, Es jums saku, no tā bīstaties. (Geenna g1067) **6** Vai piecus zvirbuļus nepērk par divām artavām? Un neviens no tiem nav aizmirsts pie Dieva. **7** Bet arī visi jūsu galvas mati ir skaitīti, tāpēc nebīstaties; jūs esat labāki nekā daudz zvirbuļi. **8** Bet Es jums saku: ikvienu, kas Mani apliecinās cilvēku priekšā, to arī Tas Cilvēka Dēls apliecinās Dieva eņģeļu priekšā. **9** Un kas Mani aizlieds cilvēku priekšā, tas taps

aizliegts Dieva eņģeļu priekšā. **10** Un ikvienam, kas ko runās pret To Cilvēka Dēlu, taps piedots; bet kas To Svēto Garu zaimojis, tam netaps piedots. **11** Bet kad jūs vedīs baznīcas tiesu un valdnieku un vareno priekšā, tad nebēdājaties, kā un ar ko aizbildināsit, jeb ko runāsit. **12** Jo Tas Svētais Gars jums mācīs tanī pašā stundā, ko būs runāt.” **13** Bet viens no tiem ļaudīm uz Viņu sacīja: “Mācītāj, saki manam brālim, lai tas tēva mantu ar mani dala.” **14** Bet Viņš uz to sacīja: “Cilvēks, kas Mani pār jums iecēlis par tiesnesi vai izšķirēju?” **15** Bet Viņš uz tiem sacīja: “Pieraugāt un sargājaties no mantas kāribas! Jo neviens nedzīvo no tā, ka viņam pārlietu daudz mantas.” **16** Un Viņš tiem stāstīja līdzību sacīdams: “Kāda bagāta cilvēka tīrums bija nesis papildnam augļus. **17** Un tas domāja savā prātā sacīdams: ko darišu? Jo man nav, kur savus augļus likt. **18** Un tas sacīja: to darišu: es savus šķūņus gribu noplēst un lielākus uztaisīt un tur likšu visus savus augļus un savu labību, **19** Un sacīšu uz savu dvēseli: dvēsele, tev ir liels mantas krājums uz daudz gadiem: dusi, ēd un dzer un liksmojies! **20** Bet Dievs uz to sacīja: tu bezprātīgais! šinī naktī tavu dvēseli no tevis atprasīs, un kam tas būs ko tu esi sakrājis? **21** Tāds pat ir, kas sev mantas krāj un nav bagāts iekš Dieva.” **22** Un Viņš uz Saviem mācekļiem sacīja: “Tāpēc Es jums saku: nezūdaties savas dzīvības pēc, ko jūs ēdīsiet, nedz miesas pēc, ar ko jūs ģērbsities. **23** Dzīvība ir labāka nekā barība, un miesa labāka nekā drēbes. **24** Ņemiet vērā kraukļus, kas nedz sēj, nedz pļauj, kam ne klēts, nedz šķūņa; un jūsu Dievs tos uztur. Cik daudz labāki jūs esat nekā putni! **25** Un kurš jūsu starpā savam mūžam spēj pielikt vienu olekti, lai gan tādēļ raizējās? **26** Ja nu jūs ne to vismazāko neiespējat, ko tad raizējaties par tām citām lietām? **27** Ņemiet vērā puķes, kā tās aug: ne tās strādā, ne tas vērpj; bet Es jums saku, ka pat Salamans visa savā godībā tā nav bijis apģērbts, kā viena no tām. **28** Ja tad Dievs zāli laukā tā apģērbj, kas šodien stāv un rītu top iemesta krāsni, cik vairāk jūs? Ak jūs mazticīgie! **29** Tā arīdzan nebēdājaties, ko ēdīsiet un ko dzersiet, nedz šaubāties šurpu turpu. **30** Jo visas šīs lietas pagāni pasaulē meklē, bet jūsu Tēvs zina, ka jums šo lietu vajag. **31** Bet meklējiet Dieva valstību, un tad jums visas šīs lietas taps piemestas. **32** Nebīsties, tu mazais ganāmais pulciņ, jo jūsu Tēva žēlīgais prāts ir, jums dot to valstību. **33** Pārdodiet, kas jums ir, un dodiet nabagiem, gādājat sev makus, kas nenovecojas, neiznīcīgu mantu debesis, kur zaļļi netiek klāt, un kodes nesamaitā. **34** Jo kur jūsu manta, tur arī būs jūsu sirds. **35** Lai jūsu gurni ir apjoztī un tās sveces spīdošas. **36** Un esiet līdzīgi cilvēkiem, kas savu kungu gaida, kad tas celsies no kāzām, ka tie viņam nākot un klausīnājot tūdaļ var atdarīt. **37** Svētīgi tie kalpi, ko Tas Kungs pārnācis atradis nomodā. Patiesi, Es jums saku, ka viņš apjozīsies, un tiem liks apsēsties un apkārt iedams tiem kalpos. **38** Un kad viņš nāks nakts vidū, vai pirmajos gaišos un tā atradis, svētīgi tie kalpi. **39** Bet to ziniet, kad tas nama kungs zinātu, kurā stundā zaglis nāk, tad viņš būtu nomodā un neļautu savā namā ielauzties. **40** Un jūs arīdzan esat gatavi: jo tanī stundā, kurā nedomājat, Tas Cilvēka Dēls nāks.” **41** Un Pēteris uz To sacīja: “Kungs, vai Tu šo līdzību saki uz mums, vai arī uz visiem?” **42** Bet Tas Kungs sacīja: “Kas gan ir tas uzticīgais un gudrais nama turētājs, ko kungs ieceļ pār savu saimi, tiem piederīgo barību dot īstenā laikā? **43** Svētīgs tas kalps, ko kungs, pārnācis atradis tā darām. **44** Es jums tiešām saku, ka viņš to iecels pār visu savu mantu. **45** Bet ja tas kalps sacīs savā prātā: mans kungs kavējās nākt; un iesāks kalpus un kalpones sist, un ēst un dzert un piedzerties: **46** Tad šī kalpa kungs nāks tanī dienā, kurā tas viņu negaida, un tanī stundā, ko tas nezina, un to šķēls pušu un tam savu algu dos ar tiem neticīgiem. **47** Bet tas kalps, kas sava kunga prātu zinādams nav sataisījis, nedz darijis pēc viņa prāta, tas dabūs daudz sitienu. **48** Bet kas nezinādams darijis, ar ko viņš sitienus pelnījis, dabūs maz sitienu; bet no ikviena, kam daudz ir dots, daudz meklēs, un kam daudz ir uzticēts, no tā vairāk prasīs. **49** Es esmu nācis, uguni mest uz zemi, un kā Es gribētu, ka (tā) jau degtu. **50** Bet Man būs tapt kristītam ar vienu kristību, un kā Man ir bail,

kamēr tā būs pabeigta! **51** Vai jums šķiet, ka esmu nācis mieru dot virs zemes? Es jums saku: nebūt ne, bet ienaidu. **52** Jo no šī laika vienā namā pieci savā starpā būs ienaidā, trīs pret diviem un divi pret trim. **53** Tēvs cels ienaidu pret dēlu, un dēls pret tēvu, māte pret meitu, un meita pret māti, un vīra māte pret savu vedekli, un vedekla pret savu vīra māti.” **54** Un viņš arī uz tiem ļaudīm sacīja: “Kad redzat kādu padebesi uzkāpjām no vakara puses, tad jūs tūdaļ sakāt: lietus nāk; un tā notiek. **55** Un kad vējš pūš no dienvidiem, tad jūs sakāt: būs karsts laiks; un tā notiek. **56** Jūs liekuļi, debess un zemes ģimi jūs varat noprast, bet kā šo laiku neizprotat? **57** Un kāpēc jūs arī no sevis pašiem nespriežat, kas taisnība? **58** Jo kad tu ar savu pretinieku ej pie valdnieka, tad lūko uz ceļa ar viņu salīgt, ka tas tevi neved pie soģa, un soģis tevi nenodod bendēm, un bende tevi nemet cietumā. **59** Es tev saku, tu neiziesi no turienes, kamēr nenomaksāsi pēdējo artavu.”

13 Bet tanī pašā brīdī tur kādi gadījās, kas viņam pasludināja par tiem Galilejiem, kuru asinis Pilatus bija sajaucis ar viņu upuriem. **2** Un Jēzus atbildēja un uz tiem sacīja: “Vai jums šķiet, ka šie Galileji ir bijuši grēcinieki pār visiem Galilejiem, tāpēc ka tie to cietuši. **3** Es jums saku: nebūt ne; bet ja jūs neatgriezīsities no grēkiem, tad arī jūs visi tāpat tapsiet nomaitāti. **4** Jeb vai jums šķiet, ka tie astoņpadsmit, uz kuriem tas tornis iekš Siloāmas krita un ko tas nosita, vainīgi ir bijuši pār visiem cilvēkiem, kas Jeruzālemē dzīvo? **5** Es jums saku: nebūt ne; bet ja jūs no grēkiem neatgriezīsities, tad jūs visi tāpat tapsiet nomaitāti.” **6** Un Viņš sacīja šo līdzību: “Vienam cilvēkam vīģes koks bija stādīts savā vīna kalnā, un tas nāca, augļus no tā meklēt un neatrada. **7** Tad viņš uz to vīna dārznieku sacīja: redzi, es jau nāku trīs gadus, augļus meklēt uz šī vīģes koka un neatrodu; nocērt to, kam tas velti stāv tai zemē? **8** Bet tas atbildēja un uz viņu sacīja: kungs, lai tas vēl stāv šo gadu, tiekams to aproku un apmēsloju, **9** Vai jel tas augļus nenesīs; ja ne, tad tu pēc to vari nocirst.” **10** Un Viņš mācīja vienā no tām baznīcām svētdienā. **11** Un redzi, vienai

sievai bija neveselības gars astoņpadsmit gadus, un tā bija savilkta un nemaz nevarēja taisni atliekties. **12** Bet Jēzus, viņu redzēdams, to pieaicināja un uz to sacīja: “Sieva, topi valā no savas neveselības!” **13** Un uzlika tai rokas, un tā tūdaļ pacēlās taisna un slavēja Dievu. **14** Bet tas baznīcas priekšnieks apskaities, tāpēc ka Jēzus svētdienā bija dziedinājis, atbildēja un uz tiem ļaudīm sacīja: “Sešas dienas ir, kur jāstrādā, tad nu tanīs nāciet un liekaties dziedināties, un ne svētdienā.” **15** Tad Tas Kungs tam atbildēja un sacīja: “Tu liekuli, vai ikviens jūsu starpā savu vērši vai ēzeli neatraisa no siles svētdienā un to nenoved dzirdīt? **16** Bet šī Ābrahāma meita, ko sātans, redzi, astoņpadsmit gadus ir saistījis, vai tā nebija svētdienā atraisāma no šīs saites?” **17** Un Viņam to sakot visi Viņa pretinieki kaunējās un visi ļaudis priecājās par visiem šiem brīnuma darbiem, kas caur Viņu notika. **18** Un Viņš sacīja: “Kam Dieva valstība līdzinājās, un kam to līdzināšu? **19** Tā ir līdzinājama sinepju graudiņam, ko cilvēks ņēmis iemeta savā dārzā; un tas uzauga un palika par lielu koku, un tie putni apakš debess taisīja ligzdas viņa zaros.” **20** Un atkal Viņš sacīja: “Kam Dieva valstību līdzināšu? **21** Tā ir līdzinājama raugam, ko sieva ņēmusi iejauca iekš trīs mēru miltu, tiekams viss sarūga.” **22** Un Viņš tās pilsētas un pilsētiņas pārstaigāja mācīdams un iedams uz Jeruzālemi. **23** Bet viens uz Viņu sacīja: “Kungs! Vai to ir maz, kas nāks Debesu valstībā?” Bet Viņš uz tiem sacīja: **24** “Cīnieties ieiet caur tiem šauriem vārtiem, jo, Es jums saku, daudz meklēs ieiet un nevarēs. **25** Kad tas nama Kungs celsies un durvis aizslēgs, un jūs iesāksiet ārā stāvēt un pie durvīm klaudzināt sacīdami: Kungs, Dievs, atdari mums; tad Viņš atbildēdams jums sacīs: Es jūs nepazīstu, no kurienes jūs esat. **26** Tad jūs iesāksiet sacīt: mēs Tavā priekšā esam ēduši un dzēruši, un Tu esi mācījis mūsu ielās. **27** Un Viņš sacīs: Es jums saku, Es jūs nepazīstu, no kurienes jūs esat; atkāpjaties no Manis, visi jūs ļauna darītāji. **28** Tur būs raudāšana un zobu tricēšana, kad jūs redzēsiet Ābrahāmu un Īzaku un Jēkabu un visus praviešus Dieva

valstībā, bet sevi pašus izmestus ārā. **29** Un tad nāks no rīta un vakara puses, no ziemeļa un dienvidu puses, un sēdēs Dieva valstībā. **30** Un redzi, ir pēdējie, kas būs pirmie, un ir pirmie, kas būs pēdējie.” **31** Tanī dienā kādi farizeji atnāca un uz Viņu sacīja: “Izej un ej projām no šejienes; jo Hērods grib Tevi nokaut.” **32** Un Viņš uz tiem sacīja: “Ejat un sakāt šai lapsai: redzi, Es velnus izdzenu un slimus daru veselus šodien un rīt, bet trešajā dienā Es būšu galā. **33** Tomēr Man vēl šodien un rīt un parīt jāstaigā; jo tas neklājās, ka pravietis citur galu dabū, kā Jeruzālemē. **34** Jeruzāleme, Jeruzāleme, tu, kas nokauj praviešus un ar akmeņiem nomētā tos, kas pie tevis sūtīti. - cik reiz Es esmu gribējis tavus bērnus sakrāt, itin kā vista savus cālišus apakš spārniem; un jūs neesat gribējuši. **35** Redzi, jūsu nams jums top atstāts postā. Bet patiesi, Es jums saku, ka jūs Mani neredzēsiet, līdz kamēr tas laiks nāk, kad jūs sacīsiet: slavēts, kas nāk Tā Kunga Vārdā.”

14 Un gadījās, ka Jēzus viena farizeju virsnieka namā nāca svētdienā uz mielastu, un tie uz Viņu glūnēja. **2** Un lūk, viens ūdens sērdzīgs cilvēks tur bija Viņa priekšā. **3** Un Jēzus iesāka runāt uz tiem bauslibas mācītājiem un farizejiem un sacīja: “Vai brīv svētdienā dziedināt?” Bet tie cieta klusu. **4** Un, to ņēmis, Viņš to dziedināja un sūtīja projām. **5** Pēc Viņš atbildēja un uz tiem sacīja: “Kurš ir jūsu starpā, kam savs ēzēlis vai vēršis iekrīt akā, un viņš to tūdaļ neizvilks svētā dienā.” **6** Un tie tam nenieka uz to nevarēja atbildēt. **7** Viņš arī tiem viesiem teica kādu līdzību, nomanīdams, ka tie izraudzījās sēdēt jo augstā vietā, un uz tiem sacīja: **8** “Kad tu no kāda topi kāzās lūgts, tad nesēdies augstākajā vietā, ka negadās jo cienīgs nekā tu, kas arī no viņa lūgts, **9** Un ka tas, kas tevi un viņu lūdzis, nenāk uz tevi sacīt: dod šim vietas, un tad tev ar kaunu būs jāsež zemākajā vietā. **10** Bet kad tu esi lūgts, tad ej un sēdies jo zemā vietā, ka tas, kas tevi lūdzis, nāk uz tevi sacīt: draugs, virzies augšām: tad tev būs gods priekš tiem, kas līdz ar tevi sež pie galda. **11** Jo kas pats paaugstinājās, taps pazemots, un kas pats pazemojās, taps paaugstināts.” **12** Un Viņš

sacīja arī uz to, kas Viņu bija aicinājis: “Kad tu azaidu vai vakariņu taisi, tad nelūdzi savus draugus, nedz savus brāļus, nedz savus radus, nedz bagātus kaimiņus, ka tie tevi atkal nelūdz, un tu savu atmaksu dabū. **13** Bet kad tu viesības dari, aicini nabagus, kropļus, tizlus, aklus. **14** Tad tu būsi svētīgs, jo tiem nav, ko tev atmaksāt; un tev taps atdots, kad tie taisnie augšām celsies.” **15** Bet viens no tiem, kas pie galda sēdēja, to dzirdējis, uz Viņu sacīja: “Svētīgs, kas maizi ēd Dieva valstībā.” **16** Bet Viņš uz to sacīja: “Viens cilvēks lielu vakariņu sataisīja un lūdza daudzus pie tā. **17** Un viņš savu kalpu sūtīja, ap to vakariņu stundu, tiem aicinātiem sacīt: nāciet, jo visas lietas sataisītas. **18** Bet tie visi cits pēc cita iesāka aizbildināties. Pirmais uz to sacīja: es tīrumu esmu pircis, un man jānoiet, to apraudzīt; lūdzos, aizbildini mani. **19** Un otrs sacīja: es pieci jūgos vēršu esmu pircis un noēju, tos apraudzīt; lūdzos, aizbildini mani. **20** Un cits sacīja: es sievu esmu apņēmis, tāpēc nevaru nākt. **21** Un tas kalps nāca un savam kungam to atsacīja; tad tas nama kungs tapa dusmīgs un sacīja uz savu kalpu: ej steigšus uz gatvēm un pilsētas ielām, un ievēd tos nabagus un kropļus un tizlus un aklus šeit iekšā. **22** Un tas kalps sacīja: kungs, tas ir padarīts, ko tu esi pavēlējis, bet vēl ir rūmes. **23** Un Tas Kungs sacīja uz to kalpu: Izej uz lielceļiem un pie sētmalām un spiedi tos nākt iekšā, lai mans nams top pilns. **24** Jo es jums saku, ka neviens no tiem vīriem, kas bija aicināti, manu vakariņu nebaudīs.” **25** Bet daudz ļaužu gāja Viņam līdz, un Viņš atgriezdamies uz tiem sacīja: **26** “Ja kas nāk pie Manis un neienīst savu tēvu un māti un sievu un bērnus un brāļus un māsas un arī turklāt savu paša dzīvību, tas nevar būt Mans māceklis. **27** Un kas savu krustu nenes un nestaiģā Man pakal tas nevar būt Mans māceklis. **28** Jo kurš ir jūsu starpā, kas torni grib uztaisīt un papriekš neapsēžās un nepārdomā, cik tas maksā, vai viņam būs padoma līdz pat galam? **29** Lai, kad pamatu līcis un nespēj pabeigt, visi, kas to redz, nesāk viņu apsmiet, **30** Sacīdami: Šis cilvēks ir iesācis celt, bet nav spējis pabeigt. **31** Jeb kurš ķēniņš, karā iedams kauties ar citu ķēniņu,

papriekš neapsēzās un neapdomājās, vai būs spēcīgs, iet pretī ar desmit tūkstošiem tam, kas viņam uziet ar divdesmit tūkstošiem? **32** Bet kad nav, tad viņš sūta vēsti, kamēr vēl ir tālu, un lūdz mieru. **33** Tad nu tāpat ikkatrs no jums, kas visai savai rociņai neatsaka, tas nevar būt Mans mācekļi. **34** Sāls ir laba, bet ja sāls paliek nelietīga, ar ko tad to darīs derīgu? **35** Tā neder ne zemei, ne sūdos. To izmet ārā. Kam ausis dzirdēt, tas lai dzird.”

15 Un visādi muitnieki un grēcinieki steidzās pie Viņa, gribēdami Viņu dzirdēt. **2** Un tie farizeji un rakstu mācītāji kurnēja un sacīja: “Šis uzņem grēciniekus un ēd ar tiem.” **3** Bet Viņš tiem šo līdzību stāstīja un sacīja: **4** “Ja kādam cilvēkam jūsu starpā ir simts avis, un tam viena no tām pazūd, vai tas neatstāj tās deviņdesmit deviņas tuksnesī un nenoiet pēc tās pazudušās, tiekams to atrod? **5** Un to atradis, viņš liksmodamies to ceļ uz saviem pleciem. **6** Un mājās pārnācis viņš sasauca savus draugus un kaimiņus, uz tiem sacīdams: priecājaties ar mani, es savu avi esmu atradis, kas bija pazudusi. **7** Es jums saku: tā arī debesīs būs vairāk liksmības par vienu pašu grēcinieku, kas atgriežas no grēkiem, nekā par deviņdesmit deviņiem taisniem, kam atgriešanās no grēkiem nevajag. **8** Jeb ja kādai sievai ir desmit graši un viens tai nozūd, vai tā neiededzina sveci un nemēž namu, rūpīgi meklējama, kamēr to atrod? **9** Un to atradusi, tā sasauca savas draudzenes un kaimiņienes sacīdama: priecājaties ar mani, jo es savu grasi atkal esmu atradusi, kas man bija nozudis. **10** Tā, Es jums saku, būs arī liksmība pie Dieva eņģeļiem par vienu pašu grēcinieku, kas atgriežas no grēkiem.” **11** Un Viņš sacīja: “Vienam cilvēkam bija divi dēli. **12** Un tas jaunākais no tiem sacīja uz tēvu: tēvs, dod man manu tiesu no tās mantas, kas man nākas; un viņš tiem to mantu dalīja. **13** Un pēc necik ilga laika tas jaunākais, visu saņēmis kopā, aizgāja uz tālu zemi un tur savu mantu izšķērdēja, negodīgi dzīvodams. **14** Kad nu tas visu savu mantu bija iztērējis, tad liels bads nāca tanī zemē, un tam iesāka pietrūkt. **15** Tad viņš gāja un pieķērās turpat pie

viena namnieka; tas to sūtīja uz savu tīrumu, cūkas ganīt. **16** Un viņš gribēja savu vēderu pildīt ar sēnalām, ko cūkas ēda, bet neviens ne tās tam nedeķa. **17** Tad viņš pie atziņas nācis sacīja: cik algādžu manam tēvam, kam maizes papildnam, un es mirstu badu! **18** Es celšos un iešu pie sava tēva un sacīšu uz viņu: tēvs, es esmu grēkojis pret debesīm un pret tevi, **19** Un vairs neesmu cienīgs, ka mani sauc par tavu dēlu; dari mani par vienu no taviem algādžiem. **20** Un viņš cēlās un gāja pie sava tēva. Bet kad tas vēl bija tālu, tad viņa tēvs to redzēja, un viņš iežēlojās par to un skrēja un krita tam ap kaklu un to skūpstīja. **21** Un dēls sacīja uz viņu: tēvs, es esmu grēkojis pret debesi un pret tevi un neesmu vairs cienīgs, ka mani sauc par tavu dēlu. **22** Bet tēvs sacīja uz saviem kalpiem: atnesiet tās viskrāšņākās drēbes un ģērbiet to un dodiet tam gredzenu rokā un kurpes kājās. **23** Un atnesat treknu teļu un nokaujiet to, lai ēdam un liksmojamies. **24** Jo šis mans dēls bija nomiris un atkal tapis dzīvs; viņš bija pazudis un ir atrasts. Un tie sāka liksmoties. **25** Bet vecākais dēls bija uz lauka, un pārnākdams tuvu pie mājām viņš dzirdēja to dziedāšanu un diešanu. **26** Un vienu no tiem kalpiem pasaucis, viņš jautāja, kas tas esot? **27** Un šis sacīja uz viņu: tavs brālis ir pārnācis, un tavs tēvs ir nokāvis treknu teļu, tāpēc ka viņš to veselu atdbūjis. **28** Tad viņš apskaitās un negribēja ieiet. Bet viņa tēvs gāja ārā un to lūdza iekšā. **29** Bet viņš atbildēja un sacīja uz tēvu: redzi, tik daudz gadus es tev kalpoju un nekad vēl neesmu pārkāpis tavu bausli, un tomēr man tu vēl nekad ne kazlēnu neesi devis, ka es būtu liksmojis ar saviem draugiem. **30** Bet kad nu šis tavs dēls ir atnācis, kas tavu mantu aprijis ar maukām, tad tu viņam esi nokāvis barotu teļu. **31** Un viņš sacīja uz to: dēls, tu pie manis esi vienmēr un viss, kas mans, tas ir arī tavs. **32** Bet tev bija būt liksmam un priecīgam, jo šis tavs brālis bija nomiris un ir atkal tapis dzīvs, viņš bija pazudis un ir atrasts.”

16 Un Viņš sacīja arī uz Saviem mācekļiem: “Kādam bagātam vīram bija nama turētājs, un tas viņa priekšā tapa apsūdzēts, ka viņa

mantu esot izšķērdējis. **2** Un to aicinājis, viņš uz to sacīja: kā es to dzirdu par tevi? Atbildi par savu nama turēšanu; jo tu joprojām nevari būt nama valdītājs. **3** Bet tas nama turētājs runāja pats pie sevis: ko nu darišu? Mans kungs man atņem nama valdīšanu. Rakt nespēju, diedelēt kaunos. **4** Es zinu, ko darišu, kad no amata topu nocelts, lai tie mani uzņem savos namos. **5** Un saaicinājis visus sava kunga parādniekus, viņš sacīja uz to pirmo: cik tu manam kungam esi parādā? **6** Un tas sacīja: simts mucu eļļas. Un viņš uz to sacīja: ņem savu grāmatu, sēdies un raksti tūdaļ piecdesmit. **7** Tad viņš uz to otru sacīja: bet tu, cik tu esi parādā? Un tas sacīja: simts mēru kviešu. Un viņš uz to sacīja: ņem savu grāmatu un raksti astoņdesmit. **8** Un Tas Kungs uzteica to netaisno nama turētāju, ka tas gudri bija darijis; jo šīs pasaules bērni ir gudrāki savā kārtā nekā tie gaismas bērni. **(aiōn g165)** **9** Un Es jums saku: dariet sev draugus no tās netaisnās mantas, ka tie, kad jums nu pietrūkst, jūs uzņem tais mūžīgos dzīvokļos. **(aiōnios g166)** **10** Kas vismazākā lietā ir uzticīgs, tas arīdzan lielākā ir uzticīgs; bet kas vismazākā ir netaisns, tas arī lielākā ir netaisns. **11** Ja tad jūs pie netaisnās mantas neesat uzticīgi, kas jums dos jūsu pašu? **12** Neviens kalps nevar kalpot diviem kungiem; jo tas vienu ienīdēs un otru milēs, jeb vienam pieķersies un otru atmetīs. Jūs nevarat kalpot Dievam un mantai.” **14** Bet šo visu arī tie farizeji dzirdēja, kas mantu milēja, un tie Viņu apsmēja. **15** Un Viņš uz tiem sacīja: “Jūs esat tie, kas paši taisnojās cilvēku priekšā, bet Dievs pazīst jūsu sirdis; jo kas cilvēku starpā ir augsts, tas ir negantība Dieva priekšā. **16** Bauslība un pravieši ir līdz Jānim; no tā laika Dieva valstības evaņģēlijs top sludināts, un ikkatrs ar varu laužās tur iekšā. **17** Viegļāki ir, ka debess un zeme zūd, nekā no bauslības viena rakstu zīmīte zustu. **18** Ikviens, kas no savas sievas šķirās un precē citu, tas pārkāpj laulību, un ikviens, kas vienu no vīra atšķirtu precē, tas pārkāpj laulību. **19** Kāds bagāts vīrs bija, tas ģērbās ar purpuru un dārgu audekli, un dzīvoja

ikdienas kārumā un liksmībā. **20** Bet arī kāds nabags bija, vārdā Lāzarus, tas gulēja priekš viņa durvīm, pilns ar vātīm, **21** Un gribēja paēst no tām druskām, kas krita no tā bagātā galda. Bet tikai suņi nāca un laizīja viņa vātis. **22** Bet gadījās, ka tas nabags nomira un no eņģeļiem tapa aiznests Ābrahāma klēpī, un tas bagātais arīdzan nomira un tapa aprakts. **23** Kad tas nu bija ellē un mokās, tad tas pacēla savas acis un redzēja Ābrahāmu no tālienes un Lāzaru viņa klēpī, **(Hadēs g86)** **24** Un sauca un sacīja: tēvs Ābrahām, apžēlojies par mani un sūti Lāzaru, lai tas savu pirksta galu iemērc ūdenī un dzisina manu mēli, jo es ciešu lielas mokas šinīs uguns liesmās. **25** Bet Ābrahāms atbildēja: piemini, dēls, ka tu savu labumu esi dabūjis savā dzīvē laukā, un Lāzarus turpretī ļaunumu, bet tagad šis top iepriecināts, bet tu topi mocīts. **26** Un turklāt starp jums un mums ir liela starpa, ka tie, kas no šejienes gribētu noiet pie jums, nevar; nedz arī no turienes pārnākt pie mums. **27** Un viņš sacīja: tad es tevi lūdzu, tēvs, sūti viņu uz mana tēva namu. **28** Jo man vēl pieci brāļi; lai viņš tos pamāca, ka tie arīdzan nenāk šinī moku vietā. **29** Ābrāms uz to sacīja: tiem ir Mozus un pravieši, lai tie tos klausu. **30** Bet tas sacīja: Nē, tēvs Ābrahām, bet kad viens no mirušiem pie tiem ietu, tad tie atgrieztos no grēkiem. **31** Tad viņš uz to sacīja: kad tie neklausu Mozu un praviešus, tad tie arī neticēs, kaut ir kāds no miroņiem augšāmceltos.”

17 Un Viņš uz tiem mācekļiem sacīja: “Bez tā tas nebūs, ka apgrēcības nenāk, bet vai tam, caur ko tās nāk. **2** Tam būtu labāki, ka tam dzirnu akmeni piekārtu pie kakla, un to iemestu jūrā, nekā tas vienu no šiem mazajiem apgrēcinātu. **3** Sargājaties paši! Bet ja tavš brālis grēko pret tevi, tad pamāci to; un ja tas atgriežas, tad piedod tam. **4** Un ja tas ikdienas septiņ reiz grēko pret tevi un ikdienas septiņ reiz griezies pie tevis sacīdams: tas man ir žēl; tad tev būs viņam piedot.” **5** Un tie apustuļi uz To Kungu sacīja: “Vairo mums ticību.” **6** Bet Tas Kungs sacīja: “Ja jums ticība būtu kā sinepju graudiņš, tad jūs varētu sacīt uz šo vīģes koku: izraujies ar saknēm un dēsties jūrā; un tas jums

paklausītu. **7** Un ja kādam jūsu starpā ir kalps, kas viņam ar un gana, vai viņš tam, kad tas no lauka nāk, sacīs: nāc tūdaļ un apsēdies? **8** Vai viņš tam nesacīs tā: sataisi man, ko es šo vakaru ēdīšu, apjozies un kalpo man, kamēr es ēdu un dzeru, un pēc tam arī tu ēdīsi un dzersi? **9** Vai viņš tam kalpam pateiksies, ka tas ir darījis, kas tam bija pavēlēts? Nedomāju. **10** Tā arī jūs, kad jūs visu esat darījuši, kas jums pavēlēts, tad sakāt: mēs esam nelietīgi kalpi, jo kas mums pienācās darīt, to esam darījuši.” **11** Un notikās, ka iedams uz Jeruzālemi Viņš staigāja vidū caur Samariju un Galileju. **12** Un kad Viņš kādā pilsētiņā nāca, tad Viņam desmit spitālīgi vīri sastapās, tie stāvēja no tālienes, **13** Paceldami savu balsi, un sacīja: “Jēzu, mīlais Kungs, apžēlojies par mums!” **14** Un tos redzējis, Viņš uz tiem sacīja: “Ejat un rādieties tiem priesteriem.” Un notikās, ka tie aizējot tapa šķīsti. **15** Bet viens no tiem, redzēdams, ka viņš tapis šķīsts, griezās atpakaļ un teica Dievu ar skaņu balsi, **16** Un krita uz savu vaigu pie Viņa kājām un Viņam pateicās; un tas bija viens Samarietis. **17** Un Jēzus atbildēja un sacīja: “Vai desmit nav tapuši šķīsti? Bet kur tad tie deviņi? **18** Vai tad cits neviens nav atradies, kas atpakaļ būtu griezies un Dievam godu devis, kā vien šis svešinieks?” **19** Un Viņš uz to sacīja: “Celies un ej, tava ticība tev ir palīdzējusi.” **20** Un vaicāts no tiem farizejiem, kad Dieva valstība nāks, Viņš tiem atbildēja un sacīja: “Dieva valstība nenāk arīgi nomanama. **21** Un arī nesacīs: redzi, še, vai: redzi, tur; jo redzi, Dieva valstība ir iekš jums.” **22** Un Viņš sacīja uz tiem mācekļiem: “Nāks dienas, kad jūs vēlēsit vienu no Tā Cilvēka Dēla dienām redzēt, un neredzēsiet. **23** Un tie uz jums sacīs: redzi, šel! Vai redzi, tur! Bet nenoejat, nedz dzenaties tam pakāļ. **24** Jo itin kā zibens, kas zibinādamš spīd no viena debess gala līdz otram debess galam, tā arīrdzan būs Tas Cilvēka Dēls Savā dienā. **25** Bet papriekš Viņam būs daudz ciest un tapt atņemtam no šīs cilts. **26** Un itin kā bija Noas dienās, tā arīrdzan būs Tā Cilvēka Dēla dienās. **27** Tie ēda, dzēra, precēja un tapa precēti līdz tai dienai, kur Noā šķīrstā iegāja, un grēku plūdi nāca un visus noslīcināja.

28 Un tā kā notikās Lata dienās: tie ēda, dzēra, pīrka, pārdeva, dēstīja, uztaisīja ēkas; **29** Bet tai dienā, kad Lats izgāja no Sodomas, tad uguns un sērs lija no debess un visus nomaitāja. **30** It tāpat būs tai dienā, kur Tas Cilvēka Dēls parādīsies. **31** Tanī dienā, kas būs uz jumta un viņa rīki namā, tas lai nekāpj zemē, tos paņem; un tāpat, kas ir uz lauka, lai negriežās atpakaļ. **32** Pieminiet Lata sievu. **33** Ja kas meklēs savu dzīvību paturēt, tas to zaudēs, un ja kas to zaudēs, tas to paturēs dzīvu. **34** Es jums saku: tanī naktī divi būs vienā gultā, viens taps pieņemts un otrs atstāts. **35** Divas kopā mals, - viena taps pieņemta un otra atstāta. **36** Divi būs laukā, viens taps pieņemts un otrs atstāts.” **37** Un tie atbildēja un uz Viņu sacīja: “Kurā vietā, Kungs?” Bet Viņš uz tiem sacīja: “Kur ir maita, tur sakrāsies ērgļi.”

18 Un Viņš tiem arī vienu līdzību sacīja, ka pienākas allažīn Dievu lūgt un nepiekt, **2** Un sacīja: “Bija soģis kādā pilsētā, tas no Dieva nebijās un no neviena cilvēka nekaunējās. **3** Un viena atraitne bija tanī pilsētā; un tā nāca pie viņa sacīdama: izdod man tiesu pret manu pretinieku. **4** Un viņš ilgu laiku negribēja. Bet pēc viņš sacīja pie sevis: jebšu es Dievu nebīstos un no neviena cilvēka nekaunos; **5** Tomēr, kad šī atraitne man gauži spiežas virsū, tad es tai gribu tiesu izdot, ka tā bezgala nākdama mani nenomāc.” **6** Un Tas Kungs sacīja: “Klausāties, ko tas netaisnais soģis saka. **7** Vai tad Dievs neizdos tiesu Saviem izredzētiem, kas dienām naktīm uz Viņu brēc, lai gan Viņš tiem liek gaidīt? **8** Es jums saku: Viņš tiem tiesu izdos isā laikā. Bet, kad Tas Cilvēka Dēls atnāks, vai Tas gan ticību atradīs virs zemes?” **9** Bet Viņš arī sacīja uz kādiem, kas uz sev pašiem paļāvās, ka esot taisni, un citus nicināja, šo līdzību: **10** “Divi cilvēki gāja Dieva namā Dievu lūgt, viens farizejs, otrs muitnieks. **11** Tas farizejs nostājies lūdza, pats pie sevis šos vārdus sacīdams: es tev pateicos Dievs, ka es neesmu kā citi cilvēki, laupītāji, netaisni, laulības pārkāpēji, vai arī kā šis muitnieks. **12** Es gavēju divreiz nedēļā un dodu desmito tiesu no visa sava padoma. **13** Bet tas muitnieks no tālienes stāvēdams negribēja nedz savas acis pacelt uz debesīm,

bet sita pie savām krūtīm un sacīja: Dievs, esi man grēciniekam žēlīgs! **14** Es jums saku: šis nogāja savā namā taisnots pār to otru; jo kas pats paaugstinājās, tas taps pazemots, un kas pats pazemojās, tas taps paaugstināts.” **15** Un tie arī bērniņus atnesa pie Viņa, ka Viņš tos aizskartu, bet to redzēdami tie mācekļi tos aprāja. **16** Bet Jēzus tos pieaicināja un sacīja: “Laidiet tos bērniņus pie Manis un neliedziet tiem; jo tādiem Dieva valstība pieder. **17** Patiesi, Es jums saku: ja kas Dieva valstību nedabū kā bērniņš, tas nenāks tur iekšā.” **18** Un viens virsnieks Tam jautāja un sacīja: “Labais Mācītāj, ko man būs darīt, lai es iemantoju mūžīgu dzīvošanu?” (aiōnios g166) **19** Un Jēzus uz to sacīja: “Ko tu Mani sauci par labu? neviens nav labs kā vien Tas Vienīgais Dievs. **20** Tu tos baušļus zini: tev nebūs laulību pārkāpt; tev nebūs nokaut; tev nebūs zagt; tev nebūs nepatiesu liecību dot; godā savu tēvu un savu māti.” **21** Bet tas sacīja: “Visu to esmu turējis no pašas jaunības.” **22** Bet Jēzus to dzirdēdams uz to sacīja: “Vienas lietas tev vēl trūkst; pārdod visu, kas tev ir un izdali nabagiem; tad tev manta būs debesis, un nāc un staigā Man pakal.” **23** Bet, šos vārdus dzirdot, tas ļoti noskuma, jo viņš bija ļoti bagāts. **24** Un Jēzus redzēdams, ka tas bija noskumis, sacīja: “Cik grūti bagātie ieies Dieva valstībā? **25** Jo vieglāki ir, kamielīm iet caur adatas aci, nekā bagātam ieiet Dieva valstībā!” **26** Tad tie, kas to dzirdēja, sacīja: “Kas tad var kļūt Dieva valstībā?” **27** Bet Viņš sacīja: “Kas cilvēkiem neiespējams, tas Dievam iespējams.” **28** Un Pēteris sacīja: “Redzi, mēs visu esam atstājuši un Tev pakal gājuši.” **29** Un Viņš uz tiem sacīja: “Patiesi, Es jums saku: neviens nav, kas atstājis mājas vai vecākus vai brāļus vai sievu vai bērnus Dieva valstības dēļ, **30** Kas to daudzkārtīgi neatdabūs šīnī laikā, un nākošā laikā mūžīgu dzīvošanu.” (aiōn g165, aiōnios g166) **31** Un tos divpadsmit pie Sevis ņēmis, Viņš uz tiem sacīja: “Redzi, mēs noejam uz Jeruzālemi, un viss taps piepildīts, ko pravieši rakstījuši par To Cilvēka Dēlu. **32** Jo Viņš taps nodots pagāniem un taps apmēdīts un lamāts un apspļaudīts; **33** Un tie To šaustīs un nokauss, un trešā dienā Viņš atkal augšām

celsies.” **34** Bet viņi nesaprata no tā nenieka, un šī valoda viņiem bija apslēpta, un nesaprata to, kas bija sacīts. **35** Bet gadījās, Viņam tuvu klāt nākot pie Jērikus, viens akls sēdēja ceļmalā un nabagoja. **36** Bet kad tas tos ļaudis dzirdēja garām ejam, tad tas jautāja, kas tur esot. **37** Un viņi tam atbildēja: “Jēzus no Nacaretas iet garām.” **38** Tad tas brēca un sacīja: “Jēzu, Dāvida dēls, apžēlojies par mani!” **39** Bet tie, kas priekšā gāja, to apsauca, lai būtu kļu. Bet viņš vēl vairāk brēca: “Tu Dāvida dēls, apžēlojies par mani!” **40** Bet Jēzus apstājās un pavēlēja, to atvest pie Sevis; bet kad tie to pie Viņa bija atveduši, tad Viņš to jautāja, **41** Sacidams: “Ko tu gribi, lai Es tev daru?” Viņš atbildēja: “Kungs, ka varu redzēt.” **42** Un Jēzus uz to sacīja: “Esi redzīgs, tava ticība tev palīdzējusi.” **43** Un tūdaļ viņš tapa redzīgs un Tam staigāja pakal, Dievu teikdams. Un visi ļaudis, kas to redzēja, slavēja Dievu.

19 Un Jēzus nonācis gāja caur Jēriku. **2** Un redzi, tur bija viens cilvēks vārdā Zakhejs, un tas bija muitnieku virsnieks, bagāts vīrs. **3** Tas labprāt gribēja Jēzu redzēt, kāds Viņš esot, un nevarēja to ļaužu dēļ, mazs būdams no auguma. **4** Un tas tecēja papriekš un kāpa uz meža viēges koku, ka Viņu redzētu; jo šepat Viņam bija jāiet garām. **5** Un tai vietā nonācis Jēzus skatījās uz augšu un to ieraudzījis, Viņš uz to sacīja: “Zakhej, kāp steigšus zemē, jo Man šodien pie tevis mājas vieta jāņem.” **6** Un viņš steigšus nokāpa un Jēzu uzņēma ar prieku. **7** Un to redzēdami, visi kurnēja un sacīja: “Viņš iegājis, mājot pie grēcinieka.” **8** Bet Zakhejs piegājis sacīja uz To Kungu: “Redzi, Kungs, pusi no savas mantas es došu nabagiem; un ja es kam ko novīlis, to es četrkārtīgi atdošu.” **9** Bet Jēzus uz to sacīja: “Šodien šim namam žēlastība notikusi; jo šis arīdzan ir Ābrahāma dēls. **10** Jo Tas Cilvēka Dēls ir nācis, meklēt un svētu darīt to, kas pazudis.” **11** Un kad tie to klausījās, tad Viņš sacīja vēl vienu līdzību, tāpēc ka Viņš tuvu bija pie Jeruzālemes, un tiem šķita, ka Dieva valstība drīz parādīšoties. **12** Tāpēc Viņš sacīja: “Viens cilvēks no augstas cilts gāja uz tālu zemi, valstību uzņemot un atkal pārnākt. **13**

Un aicinājis savus desmit kalpus, viņš tiem deva desmit podus un uz tiem sacīja: pelnāties ar tiem, līdz kamēr es pārnāku. **14** Un viņa pilsētas ļaudis to ienīdēja un tam vēstnešus sūtīja pakal, sacīdami: mēs negribam, ka šis pār mums valda. **15** Un notikās viņam atpakaļ nākot, kad viņš valstību bija uzņēmis, - tad viņš lika aicināt savā priekšā tos kalpus, kam viņš to naudu bija devis, ka zinātu, ko ikkatrs bija sapelnījis. **16** Un tas pirmais atnāca un sacīja: kungs, tavs pods desmit podus ir piepelnījis. **17** Un viņš uz to sacīja: labi, tu godīgais kalps, tāpēc ka tu tai mazākā lietā esi bijis uzticīgs, esi valdnieks pār desmit pilsētām. **18** Un tas otrais nāca un sacīja: kungs, tavs pods piecus podus ir pelnījis. **19** Un viņš arī uz šo sacīja: un tu būsi valdnieks pār piecām pilsētām. **20** Un vēl cits nāca sacīdams: kungs, redzi, šie tavs pods, ko turēju noliktu sviedru autā. **21** Jo es tevi bijos, tāpēc ka tu esi bargs cilvēks; tu ņēmi, ko neesi līcis, un pļauj, ko neesi sējis. **22** Bet viņš uz to sacīja: no tavas mutes es tevi tiesāšu, tu blēdīgais kalps: tu esi zinājis, mani esam bargu cilvēku un ņemam, ko neesmu līcis, un pļaujam, ko neesmu sējis; **23** Kādēļ tad tu manu sudrabu neesi devis naudas mijējiem? Tad es pārnācis to būtu atprasījis ar augļiem. **24** Un viņš sacīja uz tiem, kas klāt stāvēja: ņemiet viņam to podu nost un dodiet tam, kam ir desmit podi. **25** Un tie uz viņu sacīja: kungs, tam jau ir desmit podi. **26** Es jums saku: ikvienam, kam ir, tam taps dots: un no tā, kam nav, taps arī atņemts, kas tam ir. **27** Tomēr šos manus ienaidniekus, kas negribēja, ka es pār tiem valdu, atvediet šurp un nokaujiet tos manā priekšā." **28** Un to sacījis, Viņš aizgāja projām uz Jeruzālemi. **29** Un notikās, kad Viņš tuvu nāca pie Betfagas un Betanijas, pie tā kalna, kas top saukts Eļļas kalns, tad Viņš sūtīja divus no Saviem mācekļiem **30** Un sacīja: "Ejat uz to miestu, kas jūsu priekšā, un tur nākuši jūs atradīsiet kumeļu piesietu, uz kā vēl neviens nav sēdējis, to atraisiet un atvediet. **31** Un ja kas jums vaicās, kādēļ jūs to atraisiet, tad sakāt viņam: Tam Kungam tā vajag." **32** Un tie izsūtītie nogāja un atrada, kā Viņš tiem bija sacījis. **33** Un kad tie to kumeļu atraisīja, tad

tie, kam tas piederēja, uz tiem sacīja: "Kam jūs to kumeļu atraisiet?" **34** Bet tie sacīja: "Tam Kungam to vajag." **35** Un tie to atveda pie Jēzus un, savas drēbes tam kumeļam uzlikuši, tie sēdināja Jēzu virsū. **36** Un Viņam jānot tie savas drēbes paklāja uz ceļu. **37** Un kad Viņš jau tuvu bija nācis, kur sāk kāpt zemē no Eļļas kalna, tad viss mācekļu pulks iesāka Dievu priecīgi teikt ar skaņu balsi par visiem tiem brīnumiem, ko tie bija redzējuši, **38** Sacīdami: "Slavēts ir Tas Kēniņš, kas nāk Tā Kunga Vārdā, miers debesīs un gods augstībā." **39** Un kādi farizeji no tā pulka sacīja uz Viņu: "Mācītāj, apsauc Savus mācekļus." **40** Un Viņš atbildēja un uz tiem sacīja: "Es jums saku, ja šie cietīs klusu, tad akmeņi brēks." **41** Un kad Viņš tuvu klāt nāca, tad Viņš uzlūkoja to pilsētu un raudāja par to **42** Sacīdams: "Kaut jel tu arī zinātu un šinī pašā un savā laikā, ko pie tava miera vajag! Bet nu tas ir apslēpts priekš tavām acīm. **43** Jo tas laiks nāks pār tevi, ka tavi ienaidnieki apkārt ap tevi apmetīs ratu lēģeri, tevi apsēdēs un visās malās spaidīs, **44** Un tevi gluži izpostīs līdz ar taviem bērniem tavā vidū un akmeni uz akmens neatstās, tāpēc ka tu savas piemeklēšanas laiku neesi atzinusi." **45** Un Viņš gāja Dieva namā un sāka izdzīt, kas tur iekšā pirkā un pārdeva, **46** Uz tiem sacīdams: tā ir rakstīts: "Mans nams ir lūgšanas nams, bet jūs to esat darījuši par slepkavu bedri." **47** Un Viņš mācīja ikdienas Dieva namā. Bet tie augstie priesteri un rakstu mācītāji ar tiem ļaužu virsniekiem meklēja Viņu nokaut, **48** Un neatrada, kā to darīt, jo visi ļaudis Viņam piekrita un To klausīja.

20 Un notikās tanis dienās, kad Viņš Dieva namā tos ļaudis mācīja un evaņģēliju sludināja, tad tie augstie priesteri un rakstu mācītāji ar tiem vecajiem pietājās **2** Un runāja uz Viņu sacīdami: "Saki mums, kādā varā Tu to dari, un kas tas ir, kas Tev šo varu devis? **3** Un Viņš atbildēja un uz tiem sacīja: "Es arī jums vienu vārdu vaicāšu, sakāt Man arīdzan: **4** Jāņa kristība, vai tā bija no debesīm, vai no cilvēkiem?" **5** Bet tie apdomājās savā starpā sacīdami: "Ja mēs sakām, no debesīm, tad Viņš sacīs: kādēļ tad jūs viņam neesat ticējuši? **6**

Un ja mēs sakām: no cilvēkiem, tad visi ļaudis mūs akmeņiem nomētās, jo tie tic, ka Jānis esot pravietis.” 7 Un tie atbildēja, ka nezinot, no kurienes. 8 Un Jēzus uz tiem sacīja: “Tad Es arīdzan jums nesaku, kādā varā Es šās lietas daru.” 9 Bet Viņš iesāka šo līdzību sacīt uz tiem ļaudīm: “Viens cilvēks dēstīja vīna kalnu un to izdeva dārzniekiem un nebija labu laiku mājās. 10 Un kad bija laiks, tad viņš sūtīja kalpu pie tiem dārzniekiem, ka tie viņam dotu no vīna kalna augļiem, bet tie dārznieki to sāta un to aizsūtīja tukšā. 11 Un viņš vēl otru kalpu sūtīja; un tie arī šo sāta un apsmēja un aizsūtīja tukšā. 12 Un viņš vēl trešo sūtīja; bet tie arī šo sakāva un izmeta ārā. 13 Un tā vīna kalna kungs sacīja: ko es darišu? Es sūtīšu savu mīlo dēlu, varbūt tie šo redzēdami bīsies. 14 Bet viņu redzēdami, tie dārznieki sarunājās savā starpā un sacīja: šis tas mantinieks; nāciet, nokausim to, ka tā mantība mums tiek. 15 Un tie viņu izmeta ārā no tā vīna kalna un nokāva. Ko tad nu tā vīna kalna kungs tiem darīs? 16 Viņš nāks un nomaitās šos dārzniekus un to vīna kalnu dos citiem.” Tie to dzirdējuši sacīja: “Lai tas nenotiek.” 17 Bet Viņš tos uzlūkoja un sacīja: “Kas tad tas, kas ir rakstīts: tas akmens, ko tie nama taisītāji atmetuši, tas ir tapis par stūra akmeni? 18 Ikkatrs, kas uz šo akmeni kritīs, sadauzīsies; bet uz ko tas kritīs, to tas satrieks.” 19 Un tie augstie priesteri un rakstu mācītāji meklēja rokas pielikt pie Viņa tani pašā stundā un bijās no tiem ļaudīm; jo tie noprata, ka Tas šo līdzību par viņiem bija sacījis. 20 Un tie uz Viņu glūnēja un izsūtīja, kurus bija izmācījuši, lai izliktos taisni, ka Viņu varētu savaldzināt kādā vārdā un nodot valdībai un zemes soģa varai. 21 Un tie Viņam vaicāja sacīdami: “Mācītāj, mēs zinām, ka Tu pareizi runā un māci un neuzlūko cilvēka vaigu, bet māci Dieva ceļu pēc patiesības. 22 Vai ir brīv, ķeizaram meslus dot, vai ne?” 23 Bet Tas viņu viltību nomanīja un uz tiem sacīja: “Kam jūs Mani kārdinājat? 24 Rādiet Man šurp to nomas naudu; kā ir šī zīme un tas virsraksts?” Un tie atbildēdami sacīja: “Ķeizara.” 25 Un Viņš uz tiem sacīja: “Tad dodiet ķeizaram, kas ķeizaram pieder, un Dievam, kas Dievam pieder.” 26 Un tie Viņu nevienā vārdā nevarēja ķert ļaužu priekšā, un brīnījās par Viņa atbildi un palika klusu. 27 Bet tad kādi no tiem saducejiem (kas pretī runādami saka, augšāmcelšanos neesam) nāca un Viņu vaicāja 28 Sacīdami: “Mācītāj, Mozus mums ir rakstījis, kad kādam brālis mirst, kam sieva ir, un tas bez bērniem miris, ka viņa brālim to sievu būs apņemt un savam brālim celt dzimumu. 29 Tad nu septiņi brāļi bija, un tas pirmais sievu apņēmis nomira bez bērniem. 30 Un tas otrais apņēma to sievu; šis arīdzan nomira bez bērniem. 31 Un tas trešais viņu apņēma. Un tāpat arī visi septiņi; un tiem nepalika bērnu pakaļ un tie nomira. 32 Pēdīgi pēc visiem arī tā sieva nomira. 33 Kuram no šiem tā sieva būs augšāmcelšanās laikā? Jo visiem septiņiem tā bijusi par sievu.” 34 Un Jēzus atbildēdams uz tiem sacīja: “Šis pasaules bērni precē un top precēti. (aiōn g165) 35 Bet tie, kas būs cienīgi tikt pie mūžīgas dzīvošanas un pie tās augšāmcelšanās no miroņiem, tie nedz precē, nedz top precēti. (aiōn g165) 36 Jo tie vairs nevar mirt, un ir eņģeļiem līdzīgi un Dieva bērni, būdami augšāmcelšanās bērni. 37 Bet, ka miroņi top uzmodināti, to arī Mozus ir parādījis pie tā ērkšķu krūma, kad viņš To Kungu sauc par Ābrahāma Dievu un Īzaka Dievu un Jēkaba Dievu. 38 Bet Dievs nav mirušu, bet dzīvu Dievs, jo visi Viņam dzīvo.” 39 Bet kādi no tiem rakstu mācītājiem atbildēja un sacīja: “Mācītāj, Tu pareizi esi sacījis.” 40 Un viņi vairs neuzdriksējās Viņam nekā vaicāt. 41 Un Viņš uz tiem sacīja: “Kā tad saka, Kristu esam Dāvida dēlu? 42 Un tas pats Dāvids saka dziesmu grāmatā: Tas Kungs sacīja uz manu Kungu: sēdies pa Manu labo roku, 43 Tiekams es Tavus ienaidniekus lieku par pameslu Tavām kājām. 44 Tad nu Dāvids Viņu sauc par Kungu, - kā tad Tas ir viņa dēls?” 45 Un visiem ļaudīm dzirdot Viņš sacīja uz Saviem mācekļiem: 46 “Sargāties no tiem rakstu mācītājiem, kam tik staigāt garos svārkos un mīl sveicinātiem tapt tirgos un sēdēt jo augstos krēslos baznīcās un jo augstās vietās viesībās, 47 Kas atraitņi namus

aprij un taisnojās ar savām garām lūgšanām; tie dabūs jo grūtu sodību.”

21 Un Savas acis pacēlis, Viņš redzēja bagātos savas dāvanas metam Dieva šķirstā. **2** Un Viņš arī redzēja, ka viena nabaga atraitne divas artavas iemeta tur iekšā, **3** Un sacīja: “Es jums tiešām saku, ka šī nabaga atraitne vairāk ir iemetusi, nekā visi. **4** Jo šie visi no savas bagātības ir iemetuši pie tām Dieva dāvanām, bet šī no savas nabadzības ir iemetusi visu savu padomu, cik viņai bija.” **5** Un kādiem par Dieva namu runājot, ka tas esot izgreznots ar dārgiem akmeņiem un jaukām uzkārtām dāvanām, Viņš sacīja: **6** “Laiks nāks, kad no tā, ko jūs redzat, ne akmens uz akmens netaps pamests, ko nenolauzīs.” **7** Un tie Viņam vaicāja sacīdami: “Mācītāj, kad tad tas būs? Un kāda tā zīme, kad šīs lietas notiks?” **8** Bet Viņš sacīja: “Pielūkojiet, ka jūs netopat pievilti. Jo daudzi nāks Manā Vārdā sacīdami: es tas esmu, un tas laiks ir tuvu klāt nācis. Tad nu neejat viņiem pakal, **9** Bet kad jūs dzirdēsiet karus un dumpjus, tad neiztrūcināties, jo šim visam būs papriekš notikt, bet tūdaļ vēl nav tas gals.” **10** Tad Viņš uz tiem sacīja: “Tauta celsies pret tautu un valsts pret valsti. **11** Un lielas zemes trīcēšanas būs dažās vietās un bada laiki un mēri arī bailīgas lietas un lielas zīmes no debesīm notiks. **12** Bet pirms viss tas notiks, tie savas rokas jums pieliks un jūs vajās un nodos baznīcās un cietumos, un jūs vedīs priekš ķēniņiem un valdniekiem Mana Vārda dēļ. **13** Bet tas notiks jums par liecību. **14** Tad nu apņematies savās sirdīs, nerūpēties iepriekš, kā jūs aizbildināsities. **15** Jo Es jums došu muti un gudribu, kam nevarēs pretī runāt nedz pretī stāvēt neviens no tiem, kas pret jums ceļas. **16** Bet jūs tapsiet nodoti arī no vecākiem un brāļiem un radiem un draugiem. Un tie citus no jums nonāvēs. **17** Un jūs būsiet ienīdēti no visiem Mana Vārda dēļ. **18** Un tomēr ne matam no jūsu galvas nebūs zust. **19** Caur savu pacietību izglābsiet savas dvēseles. **20** Bet kad jūs redzēsiet Jeruzālemi visapkārt apstātu no karaspēka, tad zināt, ka viņas izpostīšana ir tuvu klāt. **21** Tad lai bēg kalnos, kas ir Jūdu zemē, un lai steidzās projām, kas ir viņas vidū; un tie,

kas uz laukiem, lai neiet tur iekšā. **22** Jo šis ir tās atriebšanas dienas, lai viss top piepildīts, kas ir rakstīts. **23** Bet, ak vai, tām grūtām un zīdītājām tanīs dienās, jo tur būs lielas bēdas virs zemes un dusmas par šo tautu. **24** Un tie kritīs caur zobena asmeni un gūstīti taps novesti pie visām tautām, un Jeruzāleme taps samīdīta no pagāniem, tiekams pagānu laiki būs piepildīti. **25** Un zīmes notiks pie saules, pie mēneša un pie zvaigznēm, un virs zemes tiem ļaudīm būs bail, un tie būs pārbijušies, un jūra un ūdens viņi kauks. **26** Un cilvēki nīcin iznīks no bailības, gaidīdami tās lietas, kas nāks virs zemes, jo debess stiprumi kustināsies. **27** Un tad tie redzēs To Cilvēka Dēlu padebesī nākam ar lielu spēku un godu. **28** Bet kad tas iesāks notikt, tad savas galvas paceldami skatāties uz augšu, tāpēc ka jūsu pestīšana jo tuvu nāk.” **29** Un Viņš tiem sacīja vienu līdzību: “Uzlūkojiet vīģes koku un visus kokus! **30** Tūdaļ kad tie izplaukst, tad jūs to redzēdami paši nomainiet, ka vasara jau tuvu. **31** Tā tad arī, redzēdami šo visu notiekam, ziniet, ka Dieva valstība tuvu. **32** Patiesi, Es jums saku: šī cilts nezudīs, tiekams viss tas būs noticis. **33** Debess un zeme zudīs, bet Mani vārdi nezudīs. **34** Bet sargāties, ka jūsu sirdis nekļūst apgrūtinātas ar lieku ēšanu un ar zūdišanos pēc uztura, un ka šī diena piepeši jums neuzbrūk. **35** Jo viņa nāks, kā kāds slazda valgs pār visiem, kas dzīvo pa visu zemes virsu. **36** Tāpēc esiet modrigi allažiņ un lūdziet, lai varat šim visam izbēgt, kas notiks, un pastāvēt Tā Cilvēka Dēla priekšā.” **37** Un Viņš pa tām dienām bija Dieva namā mācīdams; un pa tām naktīm Viņš izgāja un palika tai kalnā, kas top saukts Eļļas kalns. **38** Un visi ļaudis nāca agri no rīta pie Viņa Dieva namā, Viņu klausīties.

22 Un tās neraudzētās maizes svētki, ko sauc Lieldienu, bija tuvu. **2** Un tie augstie priesteri un rakstu mācītāji meklēja, kā Viņu nokaut; jo tie bijās no tiem ļaudīm. **3** Bet sātans iegāja iekš Jūdasa, kas tapa saukts Iskariots un bija viens no tiem divpadsmit. **4** Un tas nogāja un runāja ar tiem augstiem priesteriem un kara virsniekiem, kā tas Viņu tiem nodotu. **5**

Un tie tapa liksmi un norunāja, viņam naudu dot. **6** Un tas apsolīja un meklēja izdevīgu laiku, Viņu tiem nodot bez dumpja. **7** Bet tās neraudzētās maizes diena nāca, kur Lieldienas jērs bija jākauj. **8** Un Viņš Pēteri un Jāni sūtīja sacīdams: “Ejat un sataisāt mums Lieldienas jēru, ka ēdam.” **9** Bet tie uz Viņu sacīja: “Kur Tu gribi, lai mēs to sataisām?” **10** Un Viņš uz tiem sacīja: “Lūk, pilsētā ieejot jūs viens cilvēks sastaps, ūdens krūzi nesdams; ejat tam pakaļ tanī namā, kur tas ieiet, **11** Un sakāt uz to nama kungu: Mācītājs tev saka: kur ir tā vieta, kur lai Es ar Saviem mācekļiem ēdu Lieldienas jēru? **12** Un viņš jums rādīs vienu lielu, ar deķiem izklātu istabu, turpat to sataisiet.” **13** Tie nogājuši atrada, kā Viņš tiem bija sacījis, un Lieldienas jēru sataisīja. **14** Un kad tā stunda nāca, tad Viņš apsēdās un tie divpadsmit apustuļi līdz ar Viņu. **15** Un Viņš uz tiem sacīja: “Es sirsnīgi esmu vēlējis šo Lieldienas jēru ar jums ēst, pirms Es ciešu. **16** Jo Es jums saku, ka Es vairs no tā neēdišu, tiekams tas taps piepildīts Dieva valstībā.” **17** Un to biķeri ņēmis, Viņš pateicās un sacīja: “Ņemiet to un daliet to savā starpā. **18** Jo Es jums saku, Es nedzeršu no vīna koka augļiem, tiekams Dieva valstība būs nākusi.” **19** Un maizi ņēmis, Viņš pateicās un pārlauza un tiem to deva sacīdams: “Tā ir Mana miesa, kas par jums top dota. To dariet, Mani pieminēdami.” **20** Tāpat arī to biķeri pēc tā vakarēdiena sacīdams: “Šis biķeris ir tā jaunā iestādišana iekš Manām asinīm, kas par jums top izlietas. **21** Bet redzi, Mana nodevēja roka ir ar Mani pie galda. **22** Un Tas Cilvēka Dēls gan tā aiziet, kā tas ir nolikts, tomēr vai tam cilvēkam, no kas Viņu nodod.” **23** Un tie iesāka apjautāties savā starpā, kurš jel viņu starpā tas esot, kurš to grasās darīt. **24** Un tur arī bāršanās cēlās viņu starpā, kurš no viņiem esot tas lielākais? **25** Bet Viņš uz tiem sacīja: “Pasaules ķēniņi valda, un tie varenie top saukti cienīgi kungi; **26** Bet jūs tā ne. Bet tam lielākajam jūsu starpā būs būt kā tam mazākajam, un tam augstākajam kā tam kalpotājam. **27** Jo kurš tas lielākais, vai tas, kas sēž pie galda, vai tas, kas kalpo? Vai ne tas, kas sēž pie galda? Bet Es esmu jūsu starpā kā tāds,

kas kalpo. **28** Bet jūs esat tie, kas pastāvējuši pie Manis iekš Manām kārdināšanām, **29** Un tāpēc Es jums esmu novēlējis to valstību, kā Mans Tēvs Man to novēlējis, **30** Ka jums būs ēst un dzert pie Mana galda Manā valstībā un sēdēt uz krēsliem, tiesāt tās divpadsmit Israēla ciltis.” **31** Un Tas Kungs sacīja: “Simani, Simani, redzi, sātanam ir ļoti iegribējies jūs sijāt kā kviešus. **32** Bet Es esmu lūdzis par tevi, ka tava ticība nemitētos. Un kad tu vienreiz atgriezies, tad stiprini savus brāļus.” **33** Bet tas uz Viņu sacīja: “Kungs, es esmu gatavs ar Tevi iet cietumā un nāvē.” **34** Bet Viņš sacīja: “Es tev saku, Pēteri, gailis šodien nedziedās, pirms tu trīs reiz nebūsi dziedies, ka tu Mani pazīsti.” **35** Un Viņš uz tiem sacīja: “Kad Es jūs esmu sūtījis bez maka un kulītes un kurpēm, vai jums kas trūcis?” Un tie sacīja: “Nekas!” **36** Tad Viņš uz tiem sacīja: “Bet tagad, kam maks ir, tas lai to ņem, tāpat arī kulīti. Un kam nav, tas lai savas drēbes pārdod un pērk zobenu. **37** Jo Es jums saku, ka vēl pie Manis būs piepildītam tapt, kas ir rakstīts: Viņš tiem netaisniem ir līdzināts. Jo kas ir rakstīts par Mani, tas piepildās.” **38** Bet tie sacīja: “Kungs, redzi, šē ir divi zobeni.” Un Viņš tiem sacīja: “Ir diezgan.” **39** Un izgājis Viņš staigāja pēc sava ieraduma uz Eļļas kalnu, un Viņa mācekļi Viņam gāja pakaļ. **40** Un tai vietā nācis Viņš uz tiem sacīja: “Lūdziet, ka jūs neiekritat kārdināšanā.” **41** Un Viņš novērsās no tiem akmens metiena tālumā un ceļos nometies lūdzās, **42** Un sacīja: “Tēvs, ja Tu gribi, tad ņem šo biķeri no Manis; tomēr ne Mans, bet Tavs prāts lai notiek.” **43** Bet Viņam viens eņģelis no debesīm parādījās un Viņu stiprināja. **44** Un kad Viņš nāves bailēs cīnījās, tad Viņš Dievu pielūdza jo karsti; bet Viņa sviedri kā asins lāses pilēja uz zemi. **45** Un no tās pielūgšanas cēlies Viņš nāca pie Saviem mācekļiem, un tos atrada aizmigušus aiz noskumšanas, **46** Un uz tiem sacīja: “Ko jūs gulāt? Ceļaties un lūdziet Dievu, ka neiekritat kārdināšanā.” **47** Un Viņam vēl runājot, redzi, pulks ļaužu un viens no tiem divpadsmit, Jūdas vārdā, gāja tiem priekšā un nāca tuvu pie Jēzus, Viņu skūpstīt. **48** Bet Jēzus uz to sacīja: “Jūdas, vai tu skūpstīdams nodod

To Cilvēka Dēlu?” **49** Un tie, kas pie Viņa bija, redzēdami, kas tur gribēja notikt, uz Viņu sacīja: “Kungs, vai mums būs cirst ar zobenu?” **50** Un viens no tiem cirta augstā priesteru kalpam, un tam nocirta labo ausi. **51** Bet Jēzus atbildēja un sacīja: “Ļaujiet pat to.” un Viņš tam to ausi aizskāra un to dziedināja. **52** Un Jēzus sacīja uz tiem augstiem priesteriem un tiem kara virsniekiem pie Dieva nama un tiem vecajiem, kas Viņam bija nākuši virsū: “Jūs esat izgājuši tā kā pret slepkavu ar zobeniem un šķēpiem. **53** Es esmu bijis ikdienas pie jums Dieva namā, un jūsu savas rokas Man neesat pielikuši; bet šī ir jūsu stunda un tas tumsības spēks.” **54** Un tie Viņu saņēma, veda un noveda augstā priesteru namā. Bet Pēteris gāja no tālienes pakaļ. **55** Un kad tie uguni bija sakūruši nama vidū un kopā nosēdušies, Pēteris apsēdās viņu starpā. **56** Un viena kalpone, to redzējama sēžam pie uguns, uzlūkoja to un sacīja: “Šis arīdzan bija pie Viņa.” **57** Bet tas Viņu aizliedza sacīdams: “Sievā, es Viņu nepazīstu.” **58** Un par mazu brīdi vēl cits to redzējams sacīja: “Tu arīdzan esi no tiem.” Bet Pēteris sacīja: “Cilvēks, es neesmu.” **59** Un par vienu stundu cits to apstiprināja sacīdams: “Patiesi, šis arīdzan ir bijis pie Viņa, jo tas arīdzan ir Galilejs.” **60** Bet Pēteris sacīja: “Cilvēks, es nezinu, ko tu runā.” Un tūdaļ kad tas vēl runāja, gailis dziedāja. **61** Un Tas Kungs atgriezās un uzlūkoja Pēteri. Tad Pēteris pieminēja Tā Kunga vārdu, ka Tas uz viņu bija sacījis: “Pirms nekā gailis dziedās, tu Mani trīs reizes aizliegsi.” **62** Un ārā izgājis Pēteris raudāja gauži. **63** Bet tie vīri, kas Jēzu turēja, Viņu apmēdīja un sita. **64** Un tie Viņu aizklāja un sita Viņam vaigā un Viņam vaicāja sacīdami: “Uzmini, pravietis būdams, kurš Tevi sitīs?” **65** Arī daudz citus vārdus tie uz Viņu sacīja, zaimodami. **66** Un kad gaisma ausa, tad sapulcējās tie ļaužu vecāji un augstie priesteri un rakstu mācītāji, un tie To veda augšā priekš savas tiesas **67** Un sacīja: “Ja Tu esi Kristus, tad saki mums.” Bet Viņš uz tiem sacīja: “Ja Es jums saku, tad jūs neticat; **68** Bet ja Es vaicāšu, tad jūs Man neatbildēsiet un Mani nelaidīsiet vaļā. **69** Bet no šī laika Tas Cilvēka Dēls sēdēs pie Tā

Visspēcīgā Dieva labās rokas.” **70** Tad visi sacīja: “Vai tad Tu esi Dieva Dēls?” Un Viņš uz tiem sacīja: “Jūs to sakāt, un Es tas esmu.” **71** Un tie sacīja: “Kādas liecības mums vēl vajag? Mēs paši to esam dzirdējuši no Viņa mutes.”

23 Un viss viņu pulks cēlās un noveda Viņu pie Pilatus, **2** Un iesāka Viņu apsūdzēt sacīdami: “Šo mēs atrodam, ka Viņš mūsu tautu sajauc un aizliedz ķeizaram metekli(nodokli) dot sacīdams: Viņš esot Kristus, viens Ķēniņš.” **3** Un Pilatus Viņam vaicāja sacīdams: “Vai Tu esi Jūdū ķēniņš?” Un Viņš atbildējams uz to sacīja: “Tu to saki.” **4** Bet Pilatus sacīja uz tiem augstiem priesteriem un tiem ļaudīm: “Es nekādas vainas neatrodu pie šā cilvēka.” **5** Bet tie tam stāvēja virsū un sacīja: “Viņš tos ļaudis skubina uz dumpi, mācīdams pa visu Jūdū zemi, iesākdams no Galilejas līdz šejieni.” **6** Bet kad Pilatus Galileju dzirdēja, tad tas vaicāja, vai Viņš esot no Galilejas? **7** Un dabūjis zināt, ka Viņš piederot apakš Hērodus tiesas, tas Viņu nosūtīja pie Hērodus, kas tanīs dienās arīdzan bija Jeruzālemē. **8** Bet kad Hērodus Jēzu redzēja, tad tas tapa ļoti liksms. Jo tas jau sen labprāt Viņu gribēja redzēt, tādēļ ka tas daudz par Viņu bija dzirdējis un cerēja kādu zīmi no Viņa redzēt. **9** Un tas dažādas lietas vaicāja no Viņa. Bet Viņš tam neatbildēja nenieka. **10** Un tie augstie priesteri un rakstu mācītāji stāvēja un Viņu apsūdzēja gauži. **11** Bet Hērodus ar savu pils saimi Viņu nicināja un apmēdīja, un tam baltu drēbi apvilka un to sūtīja atpakaļ pie Pilatus. **12** Tanī dienā Pilatus un Hērodus palika par draugiem, jo papriekš tie savā starpā bija ienaidā. **13** Un Pilatus, saaicinājis tos augstos priesterus un virsniekus un tos ļaudis, **14** Uz tiem sacīja: “Jūs šo cilvēku pie manis esat atveduši, ka Viņš tos ļaudis novēršot, un redziet, es Viņu esmu jūsu priekšā izklausinājis un pie tā cilvēka neesmu atradis it nekādas vainas, par ko jūs Viņu apsūdzat; **15** Un Hērodus arī ne; jo tas Viņu pie mums atpakaļ sūtījis, un redzi, Viņš nekā nav darījis, ar ko nāvi būtu pelnījis. **16** Tāpēc es Viņu gribu pārmācīt un atlaist.” **17** Un uz svētkiem tam vajadzēja viņiem vienu cietumnieku atlaist. **18** Bet viss tas pulks brēca

un sacīja: “Nost ar šo un atlaidi mums Barabul!”
19 Tas kāda dumpja dēļ, kas pilsētā bija noticis, un slepkavības dēļ bija iemests cietumā. **20** Tad Pilatus atkal viņus uzrunāja un gribēja Jēzu atlaist. **21** Bet tie sauca un sacīja: “Sīt Viņu krustā, sīt Viņu krustā!” **22** Bet viņš trešu reiz uz tiem sacīja: “Ko tad šis ļauna darijīs? Es pie Viņa nekādas nāves vainas neatrodu; tāpēc es Viņu gribu pārmācīt un atlaist.” **23** Bet tie tam mācās vīrsū ar lielu brēkšanu lūgdami, ka Viņš taptu krustā sists, un viņu brēkšana pārspēja. **24** Tad Pilatus nosprieda, lai viņu lūgšanas notiek. **25** Un viņš tiem atlaida to, kas dumpja un slepkavības dēļ cietumā bija iemests, ko tie bija izlūgušies, bet Jēzu tas nodeva viņu prātam. **26** Un kad Viņu aizveda, tad tie saņēma vienu no Kirenes, vārdā Sīmani, kas nāca no lauka, un uzlika tam to krustu, ka tas to Jēzum pakaļ nestu. **27** Bet liels ļaužu un sievu pulks Viņam gāja pakaļ, tās Viņu žēloja un apraudāja. **28** Bet Jēzus uz tām atgriezās un sacīja: “Jūs Jeruzālemes meitas, neraudāt par Mani, bet raudāt pašas par sevi un par saviem bērniem. **29** Jo redziet, nāks dienas, kad sacīs: svētīgas ir tās neauglīgās un tās miesas, kas nav bērnus nesušas, un tās krūtis, kas nav zīdījušas. **30** Tad tie iesāks sacīt uz tiem kalniem: kritiet uz mums! un uz tiem pakalniem: aplājiet mūs! **31** Jo kad to dara pie zaļa koka, kas tad vēl notiks pie sakaltuša?” **32** Bet divi citi ļauna darītāji arīdzan tapa novesti, ka taptu nomaitāti līdz ar Viņu. **33** Un kad tie nāca uz to vietu, ko sauc par pieres vietu, tad tie tur sita krustā Viņu un tos ļauna darītājus, vienu pa labo un otru pa kreiso roku. **34** Bet Jēzus sacīja: “Tēvs, piedod tiem, jo tie nezina, ko tie dara.” Un tie, Viņa drēbes dalīdami, kauliņus par tām meta. **35** Un tie ļaudis stāvēja skatīdamies. Bet tie virsnieki savā starpā Viņu apsmēja sacīdami: “Viņš citiem palīdzējis, lai palīdzās pats Sev, ja šis ir Kristus, tas Dieva izredzētais.” **36** Un arī tie karavīri Viņu apmēdīja, piegāja un Viņam etiķi atnesa **37** Un sacīja: “Ja Tu esi tas Jūdu ķēniņš, tad palīdzies pats Sev.” **38** Un virsraksts pār Viņu bija rakstīts ar Grieķu, Romiešu un Ebreju rakstiem: šis ir tas Jūdu ķēniņš. **39** Bet viens no

tiem pakārtiem ļauna darītājiem Viņu zaimoja, sacīdams: “Ja Tu esi Kristus, tad palidzi Sev pašam un mums.” **40** Bet tas otrais to aprāja un sacīja: “Un tu arīdzan nebīsties no Dieva, kas esi tanī pašā sodībā! **41** Un tomēr mums gan pareizi notiek. Jo mēs dabūjam, ko esam nopelnījuši ar saviem darbiem, bet šis nekā ļauna nav darijis.” **42** Un viņš uz Jēzu sacīja: “Kungs, piemini mani, kad Tu nāksi Savā valstībā.” **43** Un Jēzus uz to sacīja: “Patiesi, Es tev saku: šodien tu būsi ar Mani paradīzē!” **44** Un tas bija ap sesto stundu, tad tapa tumšs pār visu to zemi līdz devītajai stundai. **45** Un saule tapa aptumšota, un tas priekškaramais auts Dieva namā pārplisa vidū pušu. **46** Un Jēzus sauca ar skaņu balsi un sacīja: “Tēvs, Es Savu garu nododu Tavās rokās.” Un to sacījis Viņš dvēseli izlaida. **47** Un tas kapteinis redzēdams, kas notika, Dievu teica un sacīja: “Patiesi, šis ir bijis taisns cilvēks.” **48** Un visi, kas tur klātu bija un redzēja, kas tur notika, tie sita pie krūtīm un griezās atpakaļ. **49** Bet visi Viņa miļie stāvēja no tālienes un tās sievas, kas ar Viņu bija nākušas no Galilejas un šās lietas redzēja. **50** Un redzi, viens vīrs, Jāzeps vārdā, kas bija runas kungs, labs un taisns vīrs, **51** (šis nebija piemeties viņu padomam un darišanai,) no Arimatijas, Jūdu pilsētas, kas arī pats gaidīja uz Dieva valstību, **52** šis piegājis pie Pilatus lūdza Jēzus miesas, **53** Un tās noņēma, ietina smalkā audeklī un ielika kapā, kas bija izcirsts klintī, kur vēl neviens nebija glabāts. **54** Un tā bija tā sataisāmā diena, un svētdiena jau iesākās. **55** Un tās sievas, kas ar Viņu bija nākušas no Galilejas, arīdzan gāja pakaļ un skatījās uz to kapu, un kā Viņa miesas tapa noliktas. **56** Un atpakaļ griezušās tās sataisīja smaržīgas svaidāmas zāles, un to svēto dienu tās bija klusu pēc bauslības.

24 Bet pirmajā nedēļas dienā it agri, gaismai austot, tās sievas nāca pie kapa un nesa tās svaidāmās zāles, ko tās bija sataisījušas. Un vēl kādas citas bija līdz ar tām. **2** Un tās atrada to akmeni no kapa noveltu, **3** Un gāja iekšā un Tā Kunga Jēzus miesas neatrada. **4** Un notikās, kad tās nezināja, ko darīt, redzi, tad pie tām divi vīri pietājās, kam drēbes spīdēja tā kā zibens. **5**

Un kad tās pārbijušās galvu nokāra, viņi uz tām sacīja: “Ko jūs meklējat to dzīvo pie mirušiem? 6 Viņš nav šeit, bet ir uzcēlies. Pieminiet, ko Viņš jums runājis, vēl būdams iekš Galilejas, 7 Sacīdams: Tam Cilvēka Dēlam būs tapt nodotam grēcinieku rokās un tapt krustā sistam un trešā dienā augšām celties.” 8 Un tās pieminēja Viņa vārdus. 9 Un atpakaļ griezušās no kapa tās to visu pasludināja tiem vienpadsmit un visiem citiem. 10 Un tur bija Marija Madaļa un Joanna un Marija, Jēkaba māte, un tās citas ar tām, tās tiem apustuļiem to sacīja. 11 Un viņu vārdi tiem likās kā pasakas, un tie viņām neticēja. 12 Un Pēteris cēlās, tecēja pie tā kapa un locīdamies paskatījās un redzēja tos autus pie malas liktus, un aizgāja, pats pie sevis brīnīdamies par to, kas bija noticis. 13 Un redzi, divi no tiem gāja tani pašā dienā uz kādu pilsētu, kas bija no Jeruzālemes labu jūdzi (zemes) tālu, ar vārdu Emmaūs. 14 Un tie runāja savā starpā par visām tām lietām, kas bija notikušas. 15 Un gadījās, kad tie tā runāja savā starpā, arī pats Jēzus pie tiem piegāja un līdz ar tiem staigāja. 16 Bet viņu acis tapa turētas, ka tie Viņu nepazina. 17 Un Viņš uz tiem sacīja: “Kādas tās runas, ko jūs runājat savā starpā uz ceļa un esat tik noskumuši?” 18 Tad viens ar vārdu Kleopas atbildēja un uz Viņu sacīja: “Vai tad tu viens esi tāds svešinieks Jeruzālemē, kas nezina, kas šinīs dienās tur noticis?” 19 Un Viņš uz tiem sacīja: “Kas tad?” Un tie uz Viņu sacīja: “Tas ar Jēzu no Nacaretas, kas bija praviets, varens darbos un vārdos priekš Dieva un visiem ļaudīm, 20 Kā to mūsu augstie priesteri un virsnieki ir nodevuši pie pazudināšanas uz nāvi un Viņu situši krustā. 21 Bet mēs cerējām, ka Viņam bija Israēli atpestīt; un pār visu to šodien ir tā trešā diena, ka šīs lietas ir notikušas. 22 Tad arī kādas no mūsu sievām mūs izbiedējušas; tās agri bijušas pie kapa, 23 Un Viņa miesas neatradušas, nāk un saka, ka esot eņģeļu parādīšanu redzējušas, kas saka, Viņš esot dzīvs. 24 Un kādi no mums nogāja pie kapa un atrada tā, kā tās sievas sacīja, bet Viņu pašu tie neredzēja.” 25 Tad Viņš uz tiem sacīja: “Ak jūs nesaprašas un sirds kūtrie, ka jūs negribat ticēt visu to, ko tie pravieši

sludinājuši! 26 Vai Kristum tā nebija jācieš un jāieiet Savā godībā.” 27 Pēc iesākdam no Mozus un no visiem praviešiem Viņš tiem izstāstīja visus rakstus, kas par Viņu bija rakstīti. 28 Un tie nāca klāt pie tās pilsētiņas, kurp tie gāja, bet Viņš likās ejot tālāk. 29 Un tie to gauži lūdza un sacīja: “Palieci pie mums, jo vakars jau metās, un tā diena ir pagalam;” un Viņš iegāja pie tiem palikt. 30 Un notikās, ka Viņš ar tiem sēdēdams pie galda to maizi ņēma, pateicās, pārlauza un tiem to deva. 31 Tad viņu acis tapa atvērtas, un tie Viņu pazina; bet Viņš no tiem nozuda. 32 Un tie sacīja savā starpā: “Vai mūsu sirds iekš mums nedega, kad Viņš ar mums runāja uz ceļa, mums tos rakstus izstāstīdams?” 33 Un tani pašā stundā tie cēlās, griezās atpakaļ uz Jeruzālemi un atrada tos vienpadsmit sapulcētus un tos, kas pie tiem bija. 34 Tie sacīja: “Tas Kungs patiesi ir augšām cēlies un Sīmanim parādījies.” 35 Un viņi šiem stāstīja, kas bija noticis uz ceļa, un kā Tas no viņiem pazīts, to maizi lauzdams. 36 Un kad tie runāja par šīm lietām, tad Jēzus stāvēja pats vidū starp tiem un uz tiem sacīja: “Miers ar jums!” 37 Bet tie ļoti izbijās un tiem šķita, ka garu redzot. 38 Un Viņš uz tiem sacīja: “Kam jūs esat tā izbijušies? Un kāpēc tādas domas ceļas jūsu sirdīs? 39 Redziet Manas rokas un Manas kājas; Es pats tas esmu. Aptautiet Mani un apskatiet; jo garam nav miesas un kaulu, kā jūs redzat Man esam.” 40 Un to sacījis Viņš tiem rādīja Savas rokas un kājas. 41 Bet kad tie to aiz prieka vēl neticēja un brīnījās, tad Viņš uz tiem sacīja: “Vai jums šie kas ir, ko ēst?” 42 Un tie Tam cēla priekšā ceptas zivs gabalu un tīru medu. 43 Un Viņš ņēma un to ēda viņiem redzot. 44 Pēc Viņš uz tiem sacīja: “Šie ir tie vārdi, ko Es jums esmu sacījis, pie jums vēl būdams, ka visam būs notikt, kas par Mani rakstīts Mozus bauslibā, praviešos un dziesmās.” 45 Tad Viņš tiem saprašānu atdarīja, ka tie tos rakstus saprata, 46 Un uz tiem sacīja: “Tā tas stāv rakstīts, ka Kristum bija jācieš un augšām jāceļas no miroņiem trešā dienā, 47 Un ka Viņa Vārdā jāsludina atgriešanās un grēku piedošana visām tautām, iesākot no Jeruzālemes. 48 Un

jūs esat liecinieki par šo visu. **49** Un redzi, Es uz jums sūtu Sava Tēva apsolišanu. Bet paliekat jūs Jeruzālemes pilsētā, līdz kamēr tiksiet apģērbti ar spēku no augšienes.” **50** Un viņš tos izveda līdz Betānijai un Savas rokas pacēlis tos svētīja. **51** Un notikās, kad Viņš tos svētīja, tad Viņš no tiem šķīrās un tapa uzcelts uz debesīm. **52** Bet tie Viņu pielūdza un griezās atpakaļ uz Jeruzālemi ar lielu prieku, **53** Un bija allažīgi Dieva namā, teica un slavēja Dievu. Āmen.

Jāņa Evaņģelijs

1 Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Dievs bija Vārds. **2** Tas bija iesākumā pie Dieva. **3** Visas lietas ir darītas caur Viņu, un bez Viņa nekas nav darīts, kas ir darīts. **4** Iekš Viņa bija dzīvība, un tā dzīvība bija cilvēku gaišums. **5** Un tas gaišums spīd tumsībā, un tumsība to nesaņēma. **6** Viens cilvēks bija no Dieva sūtīts, Jānis vārdā. **7** Tas nāca liecības dēļ, ka dotu liecību par To Gaišumu, lai visi caur to ticētu. **8** Viņš pats nebija tas gaišums, bet ka tas liecību dotu par To Gaišumu. **9** Tam patiesam Gaišumam, kas ikvienu cilvēku apgaismo, bija nākt pasaulē. **10** Viņš bija pasaulē, un pasaule ir caur Viņu darīta; bet pasaule Viņu nepazīna. **11** Viņš nāca pie tiem savējiem, un šie Viņu neuzņēma. **12** Bet cik Viņu uzņēma, tiem Viņš deva vaļu, palikt par Dieva bērniem, tiem, kas tic uz Viņa Vārdu, **13** Kas ne no asinīm, nedz no miesas gribēšanas, nedz pēc kāda vīra prāta, bet kas no Dieva dzimuši. **14** Un tas Vārds tapa miesa un dzīvoja mūsu starpā, pilns žēlastības un patiesības, un mēs redzējām Viņa godību, tādu godību, kā Tā vienpiedzimušā Dēla no Tā Tēva. **15** Jānis dod liecību par Viņu un sauc sacīdams: “Šis bija Tas, par ko es sacīju: kas nāk pēc manis, Tas ir bijis priekš manis. Viņš bija pirmāk nekā es.” **16** Un no Viņa pilnuma mēs visi esam dabūjuši žēlastību uz žēlastību. **17** Jo bauslība ir dota caur Mozu, žēlastība un patiesība ir notikusi caur Jēzu Kristu. **18** Dievu neviens nekad nav redzējis: tas vienpiedzimušais Dēls, Tēva klēpī būdams, Tas mums to ir stāstījis. **19** Un šī ir Jāņa liecība, kad tie Jūdi no Jeruzālemes priesterus un levitus sūtīja, lai tam jautā: “Kas tu esi?” **20** Un viņš apliecināja un neliedzās, un apliecināja: “Es neesmu Kristus.” **21** Un tie tam jautāja: “Kas tad? Vai tu esi Elija?” Un viņš saka: “Neesmu.” “Vai tu esi tas Praviētis?” Un viņš atbildēja: “Nē”. **22** Tad tie uz viņu sacīja: “Kas tu esi? lai atbildam tiem, kas mūs sūtījuši; ko tu saki par sevi pašu?” **23** Viņš sacīja: “Es esmu saucēja balss tuksnesī: sataisiet Tā Kunga ceļu, kā praviētis Jesaja sacījis.” **24** Un tie izsūtītie bija no tiem farizejiem. **25** Un tie

viņam jautāja un uz viņu sacīja: “Kāpēc tad tu kristi, kad tu neesi Tas Kristus, nedz Elija, nedz tas Praviētis?” **26** Jānis tiem atbildēja un sacīja: “Es kristīju ar ūdeni; bet Tas jūsu vidū iestāties, ko jūs nepazīstat; **27** Tas nāk pēc manis, un ir bijis priekš manis, Tam es neesmu cienīgs kurpju siksnas atraisīt.” **28** Tas notika Betanijā viņpus Jardānes upes, kur Jānis kristīja. **29** Otrā dienā Jānis Jēzu ierauga nākam un saka: “Redzi, Tas Dieva Jērs, kas nes pasaules grēkus. **30** Šis ir Tas, par ko es esmu sacījis: pēc manis nāk vīrs, kas bijis priekš manis: jo Viņš bija pirmāk nekā es. **31** Un es Viņu nepazīnu: bet lai Viņš Israēlim taptu zināms, tāpēc es esmu nācis, kristīdams ar ūdeni.” **32** Un Jānis deva liecību sacīdams: “Es redzēju to Garu nolaižamies no debess kā balodi un paliekam uz Viņa. **33** Un es Viņu nepazīnu, bet kas mani sūtījis kristīt ar ūdeni, Tas uz mani sacīja: uz ko tu redzēsi to Garu nolaižamies un paliekam, šis ir Tas, kas kristī ar Svēto Garu. **34** Un es esmu redzējis un liecību devis, ka šis ir Tas Dieva Dēls.” **35** Otrā dienā Jānis atkal stāvēja un divi no viņa mācekļiem, **36** Un ieraudzījis Jēzu staigājam, viņš saka: “Redzi, Tas Dieva Jērs!” **37** Un tie divi mācekļi viņu dzirdēja runājam un Jēzum gāja pakaļ. **38** Un Jēzus atgriezdamies un tos redzējis pakaļ nākam, uz tiem saka: “Ko jūs meklējat?” Un tie uz Viņu sacīja: “Rabbi, (tas ir tulkots: mācītājs,) kur Tu māj?” **39** Viņš uz tiem saka: “Nāciet un redziet.” Tie nāca un redzēja, kur Viņš mājāja, un palika to dienu pie Viņa, un tas bija ap desmito stundu. **40** Andrejs, Sīmaņa Pētera brālis, bija viens no tiem diviem, kas to no Jāņa bija dzirdējuši un Viņam gājuši pakaļ. **41** Šis pirmais atrod savu brāli Sīmani un uz to saka: “Mēs to Mesiju esam atraduši (tas ir tulkots: Kristus).” **42** Un viņš to veda pie Jēzus. Un Jēzus to uzlūkoja un sacīja: “Tu esi Sīmanis, Jonas dēls, tu tapsi saukts Kefas, tas ir tulkots: Pēteris (akmens).” **43** Otrā dienā Jēzus gribēja iziet uz Galileju un atrod Filipu un uz to saka: “Nāc Man pakaļ.” **44** Un Filips bija no Betsaidas, Andreja un Pētera pilsētas. **45** Filips atrod Natanaēli un uz to saka: “Par ko Mozus bauslībā rakstījis un tie pravieši, To

mēs esam atraduši, Jēzu no Nacaretēs, Jāzepa dēlu.” **46** Un Natanaēls uz to sacīja: “Vai no Nacaretēs var būt kāds labums?” Filips uz to saka: “Nāc un redzi!” **47** Jēzus redzēja Natanaēli nākam, un par to saka: “Redzi, patiesi viens Israēlītis, iekš kā viltības nav.” **48** Natanaēls uz Viņu saka: “Kā Tu mani pazīsti?” Jēzus atbildēja un uz to sacīja: “Es tevi redzēju, pirms Filips tevi aicināja, kad tu biji apakš tā vīges koka.” **49** Natanaēls atbildēja un uz Viņu saka: “Rabbi, Tu esi Dieva Dēls, Tu esi Israēla Kēniņš.” **50** Jēzus atbildēja un uz to sacīja: “Tādēļ tu tici, ka Es tev esmu sacījis: Es tevi redzēju apakš tā vīges koka. Tu redzēsi lielākas lietas nekā tās.” **51** Un Viņš uz to saka: “Patiesi, patiesi, Es jums saku: no šī laika jūs redzēsiet debesis atvērtas un Dieva eņģeļus uzkāpjām un nokāpjām uz To Cilvēka Dēlu.”

2 Un trešajā dienā kāzas bija Kānā iekš Galilejas, un Jēzus māte bija tur. **2** Bet arī Jēzus un Viņa mācekļi tapa aicināti uz tām kāzām. **3** Un kad vīna pietrūka, Jēzus māte saka uz Viņu: “Tiem nav vīna.” **4** Jēzus uz to saka: “Sieva, kas Man ar tevi? Mana stunda vēl nav nākusi.” **5** Viņa māte uz tiem sulaiņiem saka: “Ko Viņš jums teiks, to dariet.” **6** Un tur seši akmeņu ūdens trauki bija likti pēc Jūdu šķīstīšanas, un ikkatrā sagāja divi līdz trīs mēri. **7** Jēzus uz tiem saka: “Pildiet šos traukus ar ūdeni!” Un tie tos pildīja līdz malai pilnus. **8** Un Viņš uz tiem saka: “Smēlat nu un nesat barības sargam,” un tie to nesa. **9** Kad nu barības sargs to ūdeni baudīja, kas bija palicis par vīnu (un nezināja, no kurienes tas bija, bet tie sulaiņi to zināja, kas to ūdeni bija smēluši), tad barības sargs aicina brūtgānu **10** Un uz to saka: “Ikkatrs cilvēks papriekš ceļ priekšā labo vīnu, un kad tie iedzērušies, plānāko; tu labo vīnu līdz šim esi pataupījis.” **11** Šī tā pirmā brīnuma zīme, ko Jēzus darīja Kānā iekš Galilejas, un parādīja Savu godību, un Viņa mācekļi ticēja uz Viņu. **12** Pēc tam Viņš nogāja uz Kapernaumu, pats un Viņa māte un Viņa brāļi un Viņa mācekļi, un viņi tur palika kādas dienas. **13** Un Jūdu Lieldiena bija tuvu klāt, un Jēzus aizgāja uz

Jeruzālemi. **14** Un Viņš atrada Dieva namā tos, kas pārdeva vēršus un avis un baložus, un tos naudas mijējus tur sēžam. **15** Un pātagu taisījis no auklām, Viņš izdzina visus no Dieva nama ārā un arī tās avis un tos vēršus un izkaisīja tiem mijējiem to naudu un apgāza tos galdus, **16** Un sacīja tiem baložu pārdevējiem: “Nesiet to projām! Nedariet Mana Tēva namu par tirgus namu!” **17** Bet Viņa mācekļi pieminēja, ka ir rakstīts: “Karstums Tava nama dēļ Mani apriņ.” **18** Tad tie Jūdi atbildēja un uz Viņu sacīja: “Kādu zīmi Tu mums rādi, ka Tu šās lietas dari?” **19** Jēzus atbildēja un uz tiem sacīja: “Noplēsiet šo Dieva namu, tad Es to atkal uzcelšu trejās dienās?” **20** Tad tie Jūdi sacīja: “Šis Dieva nams četrdesmit un sešos gados ir uztaisīts, un Tu to uzcelsi trejās dienās?” **21** Bet Viņš runāja par Savas miesas Dieva namu. **22** Kad Viņš nu bija augšām cēlies no miroņiem, tad Viņa mācekļi atminējās, ka Viņš to uz tiem bija sacījis, un ticēja tam rakstam un tam vārdam, ko Jēzus bija sacījis. **23** Un kad Viņš pa tiem svētkiem bija Jeruzālemē, tad daudzi ticēja uz Viņa Vārdu, redzēdami tās brīnuma zīmes, ko Viņš darīja. **24** Bet Jēzus pats viņiem neuzticējās, tāpēc ka Viņš visus pazina, **25** Un ka Viņam nevajadzēja, lai kas Viņam liecību dotu par cilvēku; jo Viņš pats zināja, kas bija iekš cilvēka.

3 Un tur viens cilvēks bija no tiem farizejiem, vārdā Nikademos, Jūdu virsnieks. **2** Tas nāca pie Jēzus nakti un uz Viņu sacīja: “Rabbi, mēs zinām, ka Tu esi Mācītājs, no Dieva nācis; jo neviens nevar darīt tās brīnuma zīmes, ko Tu dari, ja Dievs nav ar to.” **3** Jēzus atbildēja un uz to sacīja: “Patiesi, Es tev saku, ja kas nav piedzimis no augšienes, tad tas Debesu valstību nevar redzēt.” **4** Nikademos uz Viņu saka: “Kā cilvēks var piedzimt, vecs būdams? Vai viņš atkal var ieiet savas mātes miesās un piedzimt?” **5** Un Jēzus atbildēja: “Patiesi, patiesi, Es tev saku: ja kas nepiedzimst caur ūdeni un Garu, tad tas nevar ieiet Dieva valstībā. **6** Kas piedzimis no miesas, tas ir miesa, un kas piedzimis no Gara, tas ir gars. **7** Nebrīnies, ka Es tev esmu sacījis: Jums būs piedzimt no augšienes. **8** Vējš pūš, kur gribēdams, un tu gan dzirdi viņa pūšanu, bet

tu nezini, no kurienes viņš nāk un kurp viņš iet. Tā ir ar ikvienu, kas piedzimis no Gara.” **9** Nikadēmus atbildēja un uz Viņu sacīja: “Kā tas var notikt?” **10** Jēzus atbildēja un uz to sacīja: “Tu esi mācītājs iekš Israēla un to tu nezini? **11** Patiesi, patiesi, Es tev saku. Mēs runājam, ko zinām, un liecinājam, ko esam redzējuši, un jūs mūsu liecību nepieņemat. **12** Ja jūs neticāt, kad Es jums saku par zemes lietām; kā jūs tad ticēsiet, kad Es jums sacīšu par debesu lietām? **13** Jo neviens nav braucis uz debesīm kā vien Tas, kas ir nācis no debesīm, Tas Cilvēka Dēls, kas ir debesīs. **14** Un kā Mozus tuksnesī čūsku ir paaugstinājis, tāpat Tam Cilvēka Dēlam būs tapt paaugstinātam, **15** Lai ikviens, kas tic uz Viņu, dabū mūžīgu dzīvošanu. (aiōnios g166) **16** Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš Savu vienpiedzimušo Dēlu devis, ka visiem tiem, kas tic uz Viņu, nebūs pazust, bet dabūt mūžīgu dzīvošanu. (aiōnios g166) **17** Jo Dievs Savu Dēlu nav sūtījis pasaulē, ka Tas pasauli sodītu, bet ka pasaule caur Viņu taptu pestīta. **18** Kas tic uz Viņu, tas netop sodīts, bet kas netic, tas jau ir sodīts, tāpēc ka tas nav ticējis uz tā vienpiedzimušā Dieva Dēla Vārdu. **19** Bet šī ir tā sodība, ka gaišums nācis pasaulē un cilvēki vairāk mīlēja tumsību nekā gaišumu, tāpēc ka viņu darbi bija ļauni. **20** Jo ikviens, kas dara ļaunu, tas ienīst gaismu un nenāk priekš gaismas, lai viņa darbi netop norāti. **21** Bet kas dara patiesību, tas nāk priekš gaismas, lai viņa darbus var redzēt, jo tie darīti iekš Dieva.” **22** Pēc tam Jēzus un Viņa mācekļi nāca uz Jūdu zemi, un Viņš tur ar tiem palika un kristīja. **23** Un Jānis arīdzan kristīja Enonā, tuvu pie Zalimes, jo tur bija daudz ūdens. Un tie (ļaudis) nogāja un tapa kristīti. **24** Jo Jānis vēl nebija likts cietumā. **25** Tad viena apjautāšanās cēlās starp Jāņa mācekļiem un tiem Jūdiem par šķīstīšanu. **26** Un tie nāca pie Jāņa un uz to sacīja: “Rabbi, Tas, kas bija pie tevis viņpus Jardānes, kam tu liecību devi, redzi, Tas kristī, un visi nāk pie Viņa.” **27** Jānis atbildēja un sacīja: “Cilvēks nekā nevar ņemties, ja tas viņam nav dots no debesīm. **28** Jūs paši esat mani liecinieki, ka es esmu sacījis: Es neesmu Tas

Kristus, bet sūtīts Viņa priekšā. **29** Kam tā brūte, tas ir brūtgāns, bet tā brūtgāna draugs, kas stāv un viņu dzird, priecājās ļoti par tā brūtgāna balsi. Tad nu šis mans prieks ir piepildīts. **30** Viņam būs iet lielumā, bet man mazumā. **31** Kas nāk no augšienes, tas ir pār visiem; kas ir no zemes, tas ir no zemes: kas nāk no debesīm, tas ir pār visiem. **32** Un ko Tas ir redzējis un dzirdējis, to Tas apliecina; un Viņa liecību neviens nepieņem. **33** Kas Viņa liecību pieņēmis, tas ir apzieģelējis, Dievu esam patiesīgu. **34** Jo ko Dievs ir sūtījis, tas runā Dieva vārdus, jo Dievs nedod To Garu ar mēru. **35** Tas Tēvs mīlo To Dēlu un visas lietas ir devis Viņa rokā. **36** Kas tic uz To Dēlu, tam ir mūžīga dzīvība; bet kas Tam Dēlam neklausa, tas dzīvību neredzēs, bet Dieva dusmība uz tā paliek.” (aiōnios g166)

4 Un kad Tas Kungs nomanīja, ka tie farizeji bija dzirdējuši, ka Jēzus vairāk mācekļu dabūjot un vairāk kristījot nekā Jānis, **2** (Jebšu Jēzus pats nekristīja, bet Viņa mācekļi,) **3** Tad Viņš atstāja Jūdeju un atkal nogāja uz Galileju. **4** Un Viņam bija jāiet caur Samariju. **5** Tad Viņš nonāk vienā Samarijas pilsētā, ko sauc Siharu, tuvu pie tā tiruma, ko Jēkabs deva savam dēlam Jāzepam. **6** Un tur bija Jēkaba aka. Kad nu Jēzus, no ceļa piekusis, pie tās akas apsēdās, - un tas bija ap sesto stundu, - **7** Tad viena sieva no Samarijas nāk ārā, ūdeni smelt. Uz to Jēzus saka: “Dodi Man dzert.” **8** (Jo viņa mācekļi bija nogājuši pilsētā, maizi pirkt.) **9** Tad tā Samariešu sieva uz Viņu saka: “Kā Tu, Jūds būdams, prasi dzert no manis, vienas Samariešu sievas?” Jo Jūdi netur nekādu draudzību ar Samariešiem. **10** Jēzus atbildēja un uz to sacīja: “Ja tu to Dieva dāvanu zinātu un kas Tas tāds ir, kas uz tevi saka: dod Man dzert; tad tu Viņu būtu lūgusi, un Viņš tev būtu devis dzīvu ūdeni.” **11** Tā sieva uz Viņu saka: “Kungs, Tev nav smeļama trauka, un tā aka ir dziļa, - no kurienes tad Tev ir tas dzīvais ūdens? **12** Vai Tu esi lielāks nekā mūsu tēvs Jēkabs, kas mums šo aku devis un pats no tās dzēris un viņa dēli un viņa lopi?” **13** Jēzus atbildēja un uz to sacīja: “Ikvienam, kas dzer no šī ūdens, atkal slāpst. **14** Bet ja kas dzers no tā ūdens, ko Es tam došu, tam neslāps ne mūžam;

bet tas ūdens, ko Es tam došu, iekš viņa taps par ūdens avotu, kas verd uz mūžīgu dzīvošanu.” Jo šie tas vārds ir tiesa: Cits ir tas sējējs un cits tas plāvējs. (aiñon g165, aiñonios g166) 15 Tā sieva uz Viņu saka: “Kungs, dod man to – tādu ūdeni, ka man neslāpst un man vairs nav jānāk šurpu smelt.” 16 Jēzus uz to saka: “Ej, sauc savu vīru un nāc šurp.” 17 Tā sieva atbildēja un sacīja: “Man vīra nav.” Jēzus uz to saka: “Tu pareizi esi sacījusi: man vīra nav. 18 Jo pieci vīri tev bijuši, un kas tev tagad ir, tas nav tavs vīrs; to tu pēc taisnības esi sacījusi.” 19 Tā sieva uz Viņu saka: “Kungs, es redzu, ka Tu esi pravietis. 20 Mūsu tēvi ir pielūguši šini kalnā, un jūs sakāt, Jeruzālemē to vietu esam, kur pienākas pielūgt.” 21 Jēzus uz to saka: “Sieva, tici Man, tā stunda nāk, ka jūs nedz šai kalnā, nedz Jeruzālemē To Tēvu pielūgsiet. 22 Jūs pielūdzat, ko jūs nezināt, mēs pielūdzam, ko mēs zinām; jo pestīšana ir no tiem Jūdiem. 23 Bet tā stunda nāk un jau tagad ir, ka tie īstenie pielūdzēji To Tēvu pielūgs garā un patiesībā; jo Tas Tēvs tādus arī meklē, kas To tā pielūdz. 24 Dievs ir Gars, un kas To pielūdz, tiem To būs pielūgt garā un patiesībā.” 25 Tā sieva uz Viņu saka: “Es zinu, ka tas Mesija nāk, kas saukts Kristus; kad Tas nāks, Tas mums visu pasludinās.” 26 Jēzus uz to saka: “Es Tas esmu, kas ar tevi runā.” 27 Un tai brīdī Viņa mācekļi nāca un brīnījās, ka Viņš ar to sievu runāja. Tomēr neviens nesacīja: Ko Tu vaicā? Jeb, ko Tu runā ar viņu? 28 Tad tā sieva pameta savu ūdens trauku un nogāja pilsētā un sacīja uz tiem ļaudīm: 29 “Nāciet, redziet vienu cilvēku, kas man visu ir sacījis, ko es esmu darījis. Vai šis nav Tas Kristus?” 30 Tad tie izgāja no pilsētas un nāca pie Viņa. 31 Un pa to starpu tie mācekļi Viņu lūdza sacīdami: “Rabbi, ēd.” 32 Bet Viņš uz tiem sacīja: “Man barība jāēd, ko jūs nezināt.” 33 Tad tie mācekļi savā starpā sacīja: “Vai kas Viņam ko atnesis ēst?” 34 Jēzus uz tiem saka: “Mana barība ir, ka Es daru Tā prātu, kas Mani sūtījis, un padaru Viņa darbu. 35 Vai jūs nesakāt: Vēl ir četri mēneši, tad nāk plaujamais laiks? Redzi, Es jums saku: Paceliet savas acis un skatiet tās druvas, jo tās jau ir baltas uz plaušanu. 36 Un kas plauj, tas dabū algu un sakrāj augļus uz mūžīgu dzīvošanu, ka abi var priecāties kopā, sējējs un plāvējs. (aiñonios g166) 37 Jo šie tas vārds ir tiesa: Cits ir tas sējējs un cits tas plāvējs. 38 Es jūs esmu sūtījis plaut, kur jūs neesat strādājuši; citi tur strādājuši, un jūs esat nākuši viņu darbā.” 39 Bet no tās pašas pilsētas daudz Samariešu ticēja uz Viņu tās sievas vārdu dēļ, kas liecību deva: “Viņš man visu ir sacījis, ko es esmu darījis.” 40 Kad nu tie Samarieši pie Viņa nāca, tad tie Viņu lūdza, ka Viņš pie tiem paliktu; un Viņš tur palika divas dienas. 41 Un daudz vairāk no tiem ticēja Viņa paša vārdu dēļ, 42 Un sacīja uz to sievu: “Mēs neticam vairs tavas valodas dēļ, jo mēs paši esam dzirdējuši un zinām, ka šis tiešām ir Tas pasaules Pestītājs, Tas Kristus.” 43 Un pēc divām dienām Viņš izgāja no turienes un nogāja uz Galileju. 44 Jo pats Jēzus apliecināja, ka pravietis savā tēvijā netop turēts godā. 45 Kad Viņš nu nāca uz Galileju, tad tie Galileji Viņu uzņēma, jo tie visu bija redzējuši, ko Viņš svētkos Jeruzālemē bija darījis; jo tie aridzan bija nākuši uz svētkiem. 46 Tad Jēzus atkal nāca uz Kānu iekš Galilejas, kur Viņš ūdeni bija darījis par vīnu. 47 Un tur viens ķēniņa sulainis bija, kam dēls gulēja nevesels Kapernaumā. Šis dzirdējis, ka Jēzus bija nācis no Jūdejas uz Galileju, nogāja pie Viņa un To lūdza, lai noietu un viņa dēlam palīdzētu, jo tas guļot uz miršanu. 48 Tad Jēzus uz viņu sacīja: “Ja jūs zīmes un brīnumus neredzat, tad jūs neticat.” 49 Tas ķēniņa sulainis uz Viņu saka: “Kungs, nāc, pirms nekā mans dēls mirst.” 50 Jēzus uz viņu saka: “Ej, tavs dēls dzīvs.” Un tas cilvēks ticēja tam vārdam, ko Jēzus uz viņu bija sacījis, un aizgāja. 51 Un noejot viņa kalpi to sastapa un tam pasludināja un sacīja: “Tavs dēls dzīvs.” 52 Tad tas no viņiem izvaicāja to stundu, kur ar viņu bija palicis labāk. Un tie uz viņu sacīja: “Vakar ap septīto stundu drudzis viņu atstāja.” 53 Tad tas tēvs nomanīja ap to stundu esam, kad Jēzus viņam bija sacījis: “Tavs dēls dzīvs.” Un viņš ticēja ar visu savu saimi. 54 Ši tā otrā brīnuma zīme, ko Jēzus darīja, nākdams no Jūdejas uz Galileju.

5 Pēc tam bija Jūdu svētki, un Jēzus gāja uz Jeruzālemi. 2 Bet Jeruzālemē pie avju vārtiem ir dīķis, ar vārdu ebrejiski Betezda, tur

bija piecas istabas. **3** Tanīs gulēja liels pulks neveselu, aklu, tizlu, nokaltušu, (kas gaidīja uz ūdens kustēšanu. **4** Jo savā laikā viens eņģelis nolaidās tai diķī un to ūdeni pakustināja. Kurš tad iekāpa pirmais pēc ūdens kustināšanas, tas tapa vesels, lai gulēja kādā sērgā gulēdams.) **5** Un tur viens cilvēks trīsdesmit ar astoņus gadus bija gulējis nevesels. **6** Šo Jēzus redzēja gulam, un zinādams, ka tas ilgu laiku tur bija gulējis, Viņš uz to saka: “Vai gribi tapt vesels?” **7** Tas neveselais Tam atbildēja: “Kungs, man nav cilvēka, kas mani iemet tai diķī, kad tas ūdens top kustināts; un tiekams es nāku, cits jau nokāpj manā priekšā.” **8** Jēzus uz to saka: “Celies, ņem savu gultu un ej.” **9** Un tūda! tas cilvēks tapa vesels un ņēma savu gultu un aizgāja. Bet tā diena bija svētdiena. **10** Tad tie Jūdi sacīja uz to, kas bija dziedināts: “Svētdiena ir, tev nav brīv savu gultu nest.” **11** Viņš tiem atbildēja: “Kas mani darīja veselu, Tas uz mani sacīja: ņem savu gultu un ej.” **12** Tad tie viņam vaicāja: “Kas ir Tas tāds cilvēks, kas tev sacījis: ņem savu gultu un ej?” **13** Bet tas, kas bija vesels palicis, nezināja, kas Tas tāds esot; jo Jēzus bija atkāpies tai ļaužu pulkā, kas tai vietā bija. **14** Pēc tam Jēzus to atrod Dieva namā un uz to saka: “Raugi, tu esi tapis vesels, neapgrēkojies vairs, ka tev nenotiek jo grūti.” **15** Tas cilvēks nogāja un tiem Jūdiem pasludināja, ka Jēzus Tas esot, kas viņu darījis veselu. **16** Un tāpēc tie Jūdi Jēzu ienīdēja un Viņu meklēja nokaut, ka Viņš to bija darījis svētdienā. **17** Bet Jēzus tiem atbildēja: “Mans Tēvs strādā līdz šim, un Es arīdzan strādāju.” **18** Tādēļ tie Jūdi jo vairāk Viņu meklēja nokaut, ka Viņš ne vien svētdienu nesvētīja, bet arī sacīja, ka Dievs esot Viņa paša Tēvs, Sevi līdzinādams Dievam. **19** Tad Jēzus atbildēja un uz tiem sacīja: “Patiesi, patiesi, Es jums saku: Tas Dēls neko nevar darīt no Sevis paša, ja Tas neredz To Tēvu tā darām, jo, ko šis dara, to arī Tas Dēls dara tāpat. **20** Jo Tas Tēvs mīlo To Dēlu, un Tam rāda visu, ko pats dara un Tam rādīs lielākas lietas nekā šās, ka jums jābrīnās. **21** Jo itin kā Tas Tēvs miroņus uzmodina un dara dzīvus, tāpat arī Tas Dēls dara dzīvus, kurus gribēdams. **22** Jo Tas Tēvs nevienu netiesā, bet visu tiesu ir devis Tam Dēlam, **23** Ka visiem būs To Dēlu godāt, itin kā tie To Tēvu godā; kas To Dēlu negodā, tas negodā To Tēvu, kas Viņu sūtījis. **24** Patiesi, patiesi, Es jums saku: kas Manu vārdu dzird un Tam tic, kas Mani sūtījis, tam ir mūžīga dzīvība, un tas nenāk sodībā, bet no nāves ir iegājis dzīvībā. (aiōnios g166) **25** Patiesi, patiesi, Es jums saku: tā stunda nāk un jau tagad ir, ka tie mirušie dzirdēs Dieva Dēla balsi, un kas to dzird, tie dzīvos. **26** Jo itin kā Tam Tēvam ir dzīvība iekš Sevis paša, tāpat Viņš arī Tam Dēlam ir devis, ka Tam dzīvība ir iekš Sevis paša. **27** Un Viņš Tam varu devis, arī tiesu turēt, tādēļ ka Tas ir Tas Cilvēka Dēls. **28** Nebrīnāties par to, jo tā stunda nāk, kurā visi, kas ir kapos, Viņa balsi dzirdēs. **29** Un izies ārā, tie, kas labu darijuši, pie augšāmcelšanās uz dzīvību, bet kas ļaunu darijuši, pie augšāmcelšanās uz sodību. **30** Es neko nevaru darīt no Sevis paša; tā kā Es dzirdu, tā Es tiesāju, un Mana tiesa ir taisna; jo Es nemeklēju Savu prātu, bet Tā Tēva prātu, kas Mani sūtījis. **31** Ja Es pats liecību dodu par Sevi, tad Mana liecība nav patiesīga. **32** Cits ir, kas liecību dod par Mani, un Es zinu, to liecību esam patiesīgu, ko Viņš apliecina par Mani. **33** Jūs esat sūtījuši pie Jāņa, un tas patiesībai liecību devis. **34** Tomēr Es liecību neņemu no cilvēka, bet Es to saku, lai jūs topat pestīti. **35** Viņš bija degoša un spīdoša svece, bet jūs mazu brīdi gribējāt liksmoties viņa gaišumā. **36** Bet Man ir lielāka liecība nekā no Jāņa. Jo tie darbi, ko Tas Tēvs Man devis darīt, šie darbi, ko Es daru, liecību dod par Mani, ka Tas Tēvs Mani sūtījis. **37** Un Tas Tēvs, kas Mani sūtījis, pats liecību devis par Mani; jūs Viņa balsi nekad neesat dzirdējuši, nedz Viņa ģīmi redzējuši. **38** Un Viņa vārds nav paliekams pie jums, jo jūs Tam neticat, ko Viņš sūtījis. **39** Meklējat rakstos, jo jums šķiet, ka tur iekšā jums ir mūžīga dzīvība, un tie ir, kas liecību dod par Mani. (aiōnios g166) **40** Bet jūs negribat nākt pie Manis, lai jums būtu dzīvība. **41** Godu no cilvēkiem Es neņemu. **42** Bet Es jūs pazīstu, ka Dieva mīlestība nav iekš jums. **43** Es esmu nācis Sava Tēva vārdā, un jūs Mani neuzņemat; kad cits nāks sava paša vārdā, to

jūs uzņemsiet. **44** Kā jūs varat ticēt, cits no cita godu ņemdami? Un to godu, kas ir no tā vienīgā Dieva, to jūs nemeklējat? **45** Nedomājiet, ka Es jūs apsūdzēju pie Tā Tēva; tur ir viens, kas jūs apsūdz, Mozus, uz ko jūs esat cerējuši. **46** Jo ja jūs Mozum ticētu, tad jūs Man arīdzan ticētu; jo viņš ir rakstījis par Mani. **47** Bet ja jūs viņa rakstiem neticat, kā tad jūs Maniem vārdiem ticēsiet?”

6 Pēc tam Jēzus aizbrauca pār Galilejas jūru pie Tiberijas. **2** Un liels pulks ļaužu Tam gāja pakaļ, tāpēc ka tie redzēja tās brīnuma zīmes, ko Viņš darīja pie neveseliem. **3** Bet Jēzus kāpa uz to kalnu un apsēdās ar Saviem mācekļiem. **4** Bet Jūdu Lieldienas svētki bija tuvu klāt. **5** Tad Jēzus pacēla acis un redzēja, ka daudz ļaužu pie Viņa nāca, un saka uz Filipu: “Kur pirksim maizes, ka šiem ir ko ēst?” **6** (Bet to Tas sacīja, viņu pārbaudīdams; jo pats gan zināja, ko gribēja darīt.) **7** Filips tam atbildēja: “Par divsimt sudraba grašiem maizes tiem nepietiek, ka ikviens no tiem maķenīt ņemtos.” **8** Tad viens no Viņa mācekļiem, Andrejs, Sīmaņa Pētera brālis, uz Viņu saka: **9** “Še ir viens jauneklis, tam ir piecas miežu maizes un divas zivis; bet kas tas ir priekš tik daudz ļaudīm?” **10** Un Jēzus sacīja: “Dariet, ka tie ļaudis apsēžas;” un tur daudz zāles bija tanī vietā. Tad apsēdās kādi piectūkstoš vīri. **11** Un Jēzus ņēma tās maizes, pateicās un deva tiem mācekļiem, un tie mācekļi tiem, kas bija apsēdušies. Tāpat arī no tām zivīm, cik gribēja. **12** Bet kad tie bija paēduši, tad Viņš saka uz Saviem mācekļiem: “Sakrājiet atlikušās druskas, ka nekas nepazūd.” **13** Tad tie salasīja un pildīja divpadsmit kurvjus ar druskām no tām piecām miežu maizēm, kas tiem atlika, kas bija ēduši. **14** Kad nu tie cilvēki to brīnuma zīmi redzēja, ko Jēzus bija darījis, tad tie sacīja: “Šis ir patiesi tas pravietis kam bija nākt pasaulē.” **15** Kad nu Jēzus manīja, ka tie gribēja nākt, Viņu tvert, lai par ķēniņu celtu, tad Viņš devās viens pats atkal uz to kalnu. **16** Un kad vakars metās, Viņa mācekļi nogāja pie jūras, **17** Un laivā kāpuši tie brauca pāri pār jūru uz Kapernaumu: un jau bija palicis tumšs, un Jēzus pie tiem nebija atnācis. **18** Un jūra cēlās,

stipram vējam pūšot. **19** Un vairāk nekā pusjūdzi aizirušie, tie redzēja Jēzu pa jūru staigājam un tuvu pie laivas esam. Un tie bijās. **20** Bet Viņš uz tiem saka: “Es tas esmu, nebīstaties.” **21** Tad tie gribēja Viņu ņemt laivā, un tūda! tā laiva nāca tanī malā, uz ko tie dzinās. **22** Otrā dienā tie ļaudis viņpus jūras stāvēdami redzēja, ka citas laivas tur nebija, kā vien tā, kurā viņa mācekļi bija iekāpuši un ka Jēzus nebija līdz gājis ar saviem mācekļiem laivā, bet ka viņa mācekļi vieni paši bija nocēlušies. **23** Un kad nu tur citas laiviņas no Tiberijas pienāca tuvu pie tās vietas, kur tie to maizi bija ēduši, ko Tas Kungs bija svētījis; **24** Un kad tie ļaudis redzēja, ka Jēzus tur vairs nebija, nedz Viņa mācekļi, tad tie arīdzan iekāpa laivās un nāca Kapernaumā, Jēzu meklēdami. **25** Un otrā jūras malā Viņu atraduši, tie uz Viņu sacīja: “Rabbi, kad Tu esi atnācis?” **26** Jēzus tiem atbildēja un sacīja: “Patiesi, patiesi, Es jums saku: jūs Mani nemeklējat tāpēc, ka jūs brīnuma zīmes esat redzējuši, bet ka jūs esat ēduši un paēduši no tām maizēm. **27** Dzenaties ne pēc tās barības, kas zūd, bet pēc tās barības, kas paliek līdz mūžīgai dzīvošanai, ko Tas Cilvēka Dēls jums dos, jo šo Dievs Tas Tēvs ir apzieģelējis.” (aiōnios g166) **28** Tad tie uz Viņu sacīja: “Ko darīsim, lai strādājam Dieva darbus?” **29** Jēzus atbildēja un uz tiem sacīja: “Šis ir tas Dieva darbs, ka jums būs ticēt uz To, ko Viņš sūtījis.” **30** Tad tie uz Viņu sacīja: “Kādu zīmi tad Tu dari, ka mēs to redzam un Tev ticam? Ko Tu dari? **31** Mūsu tēvi to manna ir ēduši tuksnesī, kā ir rakstīts: Viņš tiem ir devis ēst maizi no debesīm.” **32** Tad Jēzus uz tiem sacīja: patiesi, patiesi, Es jums saku: “Mozus jums to maizi no debesīm nav devis, bet Mans Tēvs jums dod to īsteno maizi no debesīm. **33** Jo tā ir Tā Dieva maize, kas nāk no debesīm un dod pasaulei dzīvību.” **34** Tad tie uz Viņu sacīja: “Kungs, dod mums allažīn tādu maizi.” **35** Un Jēzus uz tiem sacīja: “Es esmu tā dzīvības maize. Kas pie Manis nāk, tas neizsalks: un kas tic uz Mani, tam neslāps nemūžam. **36** Bet Es jums esmu sacījis, ka jūs Mani gan esat redzējuši, tomēr jūs neticat. **37** Ikviens, ko Tas Tēvs Man dod, tas nāk pie Manis,

un kas nāk pie Manis, to Es neizmetīšu ārā. 38 Jo Es esmu no debesīm nācis, ne lai Es daru Savu prātu, bet Tā prātu, kas Mani sūtījis. 39 Bet šis ir Tā Tēva prāts, kas Mani sūtījis, ka no visa tā, ko Viņš Man devis, Man neko nebūs pazaudēt, bet to uzmodināt pastara dienā. 40 Un šis ir Tā prāts, kas Mani sūtījis, ka ikvienam, kas To Dēlu redz un uz Viņu tic, ir mūžīga dzīvība, un Es viņu uzmodināšu pastara dienā.” (aiōn g166) 41 Tad tie Jūdi pret Viņu kurnēja, ka Viņš bija sacījis: Es esmu tā maize, kas ir nākusi no debesīm. 42 Un tie sacīja: “Vai Šis nav Jēzus, Jāzepa dēls, kura tēvu un māti mēs pazīstam? Kā tad Tas saka: Es esmu no debesīm nācis.” 43 Tad Jēzus atbildēja un uz tiem sacīja: “Nekurniet savā starpā. 44 Nevienš pie Manis nevar nākt, ja Tas Tēvs, kas Mani sūtījis, viņu nevelk, un Es viņu uzmodināšu pastara dienā. 45 Praviešu rakstos ir sacīts: un tie visi būs mācīti no Dieva. Tad nu ikkatrs, kas no Tā Tēva ir dzirdējis un mācījies, tas nāk pie Manis. 46 Ne tā, ka jebkāds To Tēvu būtu redzējis, kā vien Tas, kas ir no Dieva; Tas To Tēvu ir redzējis. 47 Patiesi, patiesi, Es jums saku: kas tic uz Mani, tam ir mūžīga dzīvība. (aiōn g166) 48 Es esmu tā dzīvības maize. 49 Jūsu tēvi to manna ir ēduši tuksnesī un ir nomiruši. 50 Ši ir tā maize, kas nāk no debesīm, lai, kas ēd no tās, nemirst. 51 Es esmu tā dzīvā maize, kas nākusi no debesīm; ja kas ēd no šīs maizes, tas dzīvos mūžīgi. Un tā maize, ko Es došu, ir Mana miesa, ko Es došu par pasaules dzīvību.” (aiōn g165) 52 Tad tie Jūdi savā starpā strīdējās sacīdami: “Kā Šis mums Savu miesu var dot ēst?” 53 Tad Jēzus uz tiem sacīja: “Patiesi, patiesi, Es jums saku: ja jūs Tā Cilvēka Dēla miesu neēdat un Viņa asinis nedzerat, tad dzīvības nav iekš jums. 54 Kas Manu miesu ēd un Manas asinis dzer, tam ir mūžīga dzīvība, un Es viņu uzmodināšu pastara dienā. (aiōn g166) 55 Jo Mana miesa ir patiess ēdiens un Manas asinis ir patiess dzēriens. 56 Kas Manu miesu ēd un Manas asinis dzer, tas paliek iekš Manis un Es iekš tā. 57 Itin kā Mani tas dzīvais Tēvs ir sūtījis, un Es dzīvoju caur To Tēvu: tāpat, kas Mani ēd, tas arīdza dzīvos caur Mani. 58 Ši ir tā maize, kas nākusi no debesīm, ne tā, kā mūsu

tēvi to manna ir ēduši un nomiruši; kas šo maizi ēd, tas dzīvos mūžīgi.” (aiōn g165) 59 To Viņš sacīja baznīcā, mācīdams Kapernaumā. 60 Tad no Viņa mācekļiem daudzi, to dzirdēdami, sacīja: “Ši valoda ir grūta, kas to var ieklausīties?” 61 Tad Jēzus pie Sevis zinādams, ka Viņa mācekļi par to kurnēja, uz tiem sacīja: “Vai tas jums ir par piedauzīšanu? 62 Bet kad nu jūs redzētu To Cilvēka Dēlu uzkāpjām, kur Viņš papriekš bijis? 63 Tas Gars ir, kas dara dzīvu, tā miesa neder nenieka. Tie vārdi, ko Es jums runāju, ir gars un ir dzīvība. 64 Bet citi ir jūsu starpā, kas netic.” Jo Jēzus no iesākuma zināja, kuri tie, kas neticēja, un kurš tas, kas Viņu nodos, 65 Un Viņš sacīja: “Tādēļ Es jums esmu sacījis, ka nevienš pie Manis nevar nākt, ja tas viņam nav dots no Mana Tēva.” 66 No tā briža daudzi no Viņa mācekļiem atkāpās un vairs nestaigāja ar Viņu. 67 Tad Jēzus sacīja uz tiem divpadsmit: “Vai jūs arīdza gribat aiziet?” 68 Sīmanis Pēteris Viņam atbildēja: “Kungs, pie ka mēs iesim? Tev ir mūžīgas dzīvības vārdi, (aiōn g166) 69 Un mēs esam ticējuši un atzinuši, ka Tu esi Kristus, tā dzīvā Dieva Dēls.” 70 Tad Jēzus tiem atbildēja: “Vai Es jūs neesmu izredzējis divpadsmit? Un viens no jums ir velns.” 71 Bet Viņš to sacīja par Jūdasi, Sīmaņa dēlu, Iskariotu. Jo pēc tas Viņu nodeva, būdams viens no tiem divpadsmit.

7 Un pēc tam Jēzus staigāja pa Galileju; jo Viņš negribēja staigāt pa Jūdeju, tāpēc ka tie Jūdi Viņu meklēja nokaut. 2 Un Jūdu lieveņu svētki bija tuvu. 3 Tad Viņa brāļi uz To sacīja: “Ej jel projām no šejienes, un noej uz Jūdu zemi, lai arī Tavi mācekļi redz Tavus darbus, ko Tu dari. 4 Jo nevienš neko nedara slepenībā, kas grib kļūt zināms. Ja Tu tādas lietas dari, tad rādies pasaulei.” 5 Jo pat Viņa brāļi neticēja uz Viņu. 6 Tad Jēzus uz tiem saka: “Mans laiks vēl nav klāt; bet jūsu laiks ir vienmēr klāt. 7 Pasaule jūs nevar ienīdēt, bet Mani viņa ienīst, jo Es liecību dodu par to, ka viņas darbi ļauni. 8 Ejat jūs uz šiem svētkiem, Es vēl neēju uz šiem svētkiem; jo Mans laiks vēl nav nācis.” 9 Un to uz tiem sacījis, Viņš palika Galilejā. 10 Bet kad Viņa brāļi bija aizgājuši, tad Viņš arīdza gāja uz svētkiem, ne ļaudīm redzot,

bet kā paslepeni. **11** Tad tie Jūdi Viņu meklēja brīnuma zīmes darīs, nekā tās, ko Šis ir darijis?" svētkos un sacīja: "Kur Viņš ir?" **12** Un tur Viņa **32** Tie farizeji dzirdēja, ka tiem ļaudīm tādas dēļ daudz valodas bija pie tiem ļaudīm, jo citi valodas bija par Viņu. Un tie farizeji un augstie sacīja: "Viņš ir labs;" un citi sacīja: "Nē, bet priesteri sūtīja sulaiņus, lai tie Viņu gūstītu. Viņš tos ļaudis pievil." **13** Tomēr neviens droši **33** Tad Jēzus uz tiem sacīja: "Vēl mazu brīdi Es par Viņu nerunāja, jo tie bijās no tiem Jūdiem. esmu pie jums un noeju pie Tā, kas Mani sūtījis. **14** Bet svētku vidū Jēzus gāja Dieva namā un **34** Jūs Mani meklēsiet un neatradīsiet, un kur mājā. Es esmu, turp jūs nevarat nonākt." **35** Tad tie tos rakstus zin un tomēr tos nav mājijies?" **16** Jūdi sacīja savā starpā: "Kur Šis noies, ka mēs Jēzus tiem atbildēja un sacīja: "Mana mācība Viņu neatradīsim? Vai Viņš noies pie tiem, kas nav Mana, bet Tā, kas Mani sūtījis. **17** Ja kas grib ir izkļūduši starp Grieķiem, un Grieķus mācis? Viņa prātu darīt, tas atzīs, vai šī mācība ir no **36** Kas tie par vārdiem, ko Šis runā: jūs Mani Dieva, jeb vai Es pats no Sevis runāju. **18** Kas no meklēsiet un neatradīsiet? Un: kur Es esmu, sevis runā, tas meklē savu paša godu; bet kas turp jūs nevarat nonākt?" **37** Un beidzamā, meklē Tā godu, kas Viņu sūtījis, tas ir patiesīgs, tai lielā svētku dienā, Jēzus stāvēja un sauca sacīdams: "Ja kam slāpst, tas lai nāk pie Manis un dzer! **38** Kas tic uz Mani, kā tie raksti saka, no tā miesas dzīvā ūdens straumes tecēs." **39** Un **40** Viņš to sacīja par to Garu, ko tiem bija dabūt, kas tic uz Viņu; jo Tas Svētais Gars vēl nebija, tāpēc ka Jēzus vēl nebija apskaidrots. **40** Tad daudz no tiem ļaudīm šo vārdu dzirdēdami sacīja: "Šis patiesi ir tas praviets." **41** Citi sacīja: "Viņš ir Tas Kristus;" bet citi sacīja: "Vai Kristus nāks no Galilejas? **42** Vai tas raksts nav sacījis, ka no Dāvida cilts un no Bētleme pilsētiņas, kur Dāvids bija, Kristus nāks?" **43** Tad šķelšanās cēlās starp tiem ļaudīm Viņa dēļ. **44** Bet kādi no tiem gribēja Viņu gūstīt, tomēr neviens rokas pie Viņa nepielika. **45** Tad tie sulaiņi nāca pie tiem augstiem priesteriem un farizejiem, un šie uz viņiem sacīja: "Kāpēc Viņu neesat atveduši?" **46** Tie sulaiņi atbildēja: "Nemūžam cilvēks tā vēl nav runājis kā šis Cilvēks." **47** Tad tie farizeji tiem atbildēja: "Vai jūs arīdzan esat pievilti? **48** Vai gan kāds no tiem virsniekiem jeb no tiem farizejiem uz Viņu ticējis? **49** Bet šie ļaudis, kas bauslību neprot, ir nolādēti." **50** Nikademos, kas naktī bija nācis pie Viņa, viens no tiem būdams, uz tiem sacīja: **51** "Vai mūsu bauslība notiesā kādu cilvēku, ja tā papriekš par viņu nav izklausinājusi un nav dabūjusi zināt, ko viņš dara?" **52** Tie atbildēja un uz to sacīja: "Vai tu arīdzan esi no Galilejas? Pārmeklē un raugi, ka no Galilejas neviens praviets nav cēlies." **53** (Un ikviens nogāja savā namā.

8 Un Jēzus gāja uz Eļļas kalnu. **2** Un no rīta agri Viņš atkal nāca Dieva namā un visi ļaudis pie Viņa nāca, un Viņš apsēdās un tos mācīja. **3** Un tie rakstu mācītāji un farizeji pie Viņa atveda vienu sievu, kas laulības pārkāpšanā bija pieķerta; un to nostādīja tur vidū, **4** Un sacīja uz Viņu: “Mācītāj, šī sieva ir pieķerta pašā laulības pārkāpšanā, **5** Un mums ir pavēlēts Mozus bauslibā, tādas nomētāt ar akmeņiem. Ko tad Tu saki?” **6** Bet to tie sacīja Viņu kārdinādami, ka dabūtu vainu, Viņu apsūdzēt. Bet Jēzus pie zemes locīdamies rakstīja ar pirkstu smiltīs. **7** Un kad tie jautādami Viņam uzstāja, tad Viņš uzcēlās un uz tiem sacīja: “Kurš no jums bez grēka, tas lai met to pirmo akmeni uz viņu.” **8** Un Viņš atkal locīdamies rakstīja smiltīs. **9** Bet tie, to dzirdējuši un no savas sirds apziņas pārlicināti, izgāja cits pakaļ citam, no tiem vecajiem līdz tiem pēdējiem. Un Jēzus tur palika viens pats ar to sievu, kas vidū stāvēja. **10** Un Jēzus atkal pacēlās un nevienu neredzēdams kā vien to sievu uz to sacīja: “Sieva, kur ir tavi apsūdzētāji? Vai neviens tevi nav pazudinājis?” **11** Un tā sacīja: “Neviens, Kungs!” Un Jēzus uz to sacīja: “Tad arī Es tevi nepazudinū: ej un negrēko vairs.”) **12** Tad Jēzus atkal uz tiem runāja sacīdams: “Es esmu tas pasaules gaišums. Kas Man iet pakaļ, tas nestaigās tumsībā, bet tam būs tas dzīvības gaišums.” **13** Tad tie farizeji uz Viņu sacīja: “Tu liecību dod par Sevi pašu, Tava liecība nav patiesīga.” **14** Jēzus atbildēja un uz tiem sacīja: “Jebšu Es liecību dodu par Sevi, tomēr Mana liecība ir patiesīga. Jo Es zinu, no kurienes Es esmu nācis un uz kurienu Es eju. Bet jūs nezināt, no kurienes nāku un uz kurienu eju. **15** Jūs tiesājiet pēc miesas; Es netiesāju neviena. **16** Un ja Es arī tiesāju, tad Mana tiesa ir taisna; jo Es neesmu viens, bet Es un Tas Tēvs, kas Mani sūtījis. **17** Un arī jūsu bauslibā ir rakstīts, ka divēju cilvēku liecība ir patiesīga. **18** Es dodu liecību par Sevi, un Tas Tēvs, kas Mani sūtījis, dod liecību par Mani.” **19** Tad tie uz Viņu sacīja: “Kur ir Tavs Tēvs?” Jēzus atbildēja: “Jūs nepazīstat nedz Mani nedz Manu Tēvu. Ja jūs Mani būtu pazinūši, tad jūs arī Manu Tēvu būtu pazinūši.” **20** Šos vārdus Jēzus runāja pie Dieva šķirsta, mācīdams Dieva namā. Un neviens Viņu negūstīja, jo Viņa stunda vēl nebija nākusi. **21** Tad Jēzus atkal uz tiem sacīja: “Es noēju, un jūs Mani meklēsiet un mirsiet savos grēkos. Uz kurienu Es eju, turp jūs nevarat nākt.” **22** Tad tie Jūdi sacīja: “Vai Tas Sev pats galu darīs, ka Tas saka: uz kurienu Es eju, turp jūs nevarat nākt?” **23** Un Viņš uz tiem sacīja: “Jūs esat no tā, kas ir zemē, Es no tā, kas ir augšā; jūs esat no šīs pasaules, Es neesmu no šīs pasaules. **24** Tādēļ Es jums esmu sacījis ka jūs mirsiet savos grēkos. Jo ja jūs neticat, ka Es Tas esmu, tad jūs mirsiet savos grēkos.” **25** Tad tie uz Viņu sacīja: “Kas Tu tāds esi?” Un Jēzus uz tiem sacīja: “Visupirms Tas, ko arī uz jums runāju. **26** Man daudz par jums jārunā un jātiesā bet kas Mani sūtījis, Tas ir patiesīgs, un ko Es no Viņa esmu dzirdējis, to Es runāju uz pasauli.” **27** Un tie nesaprata, ka Viņš uz tiem runāja par To Tēvu. **28** Tad Jēzus uz tiem sacīja: “Kad jūs To Cilvēka Dēlu paaugstināsiet, tad jūs sapratīsiet, ka Es tas esmu, un ka Es neko nedaru no Sevis, bet itin to runāju, ko Mans Tēvs Man ir mācījis. **29** Un kas Mani sūtījis, Tas ir ar Mani. Tas Tēvs Mani nav atstājis vienu, jo kas Viņam patīk, to Es allaž daru.” **30** Kad Viņš to runāja, tad daudzi ticēja uz Viņu. **31** Tad Jēzus sacīja uz tiem Jūdiem, kas Viņam bija ticējuši: “Ja jūs paliekat Manā Vārdā, tad jūs patiesi esat Mani mācekļi, **32** Un atzīsiet patiesību, un patiesība jūs atsvabinās.” **33** Tie Viņam atbildēja: “Mēs esam Ābrahāma dzimums un ne mūžam nevienam neesam kalpojuši; kā tad Tu saki: jūs tapsiet svabadi?” **34** Jēzus tiem atbildēja: “Patiesi, patiesi, Es jums saku: ikviens, kas grēku dara, tas ir grēka kalps. **35** Bet kalps mūžam namā nepaliek; dēls paliek mūžam. (aiņon g165) **36** Ja nu Tas Dēls jūs atsvabinās, tad jūs tiešām būsiet svabadi. **37** Es zinu, ka jūs esat Ābrahāma dzimums, bet jūs Mani meklējat nokaut, jo Manam vārdam nav vietas pie jums. **38** Es runāju, ko Es esmu redzējis pie Sava Tēva; un jūs arīdzan darāt, ko jūs esat redzējuši pie sava tēva.” **39** Tie atbildēja un sacīja: “Mūsu tēvs ir Ābrahāms.” Jēzus uz tiem saka: “Ja jūs būtu Ābrahāma bērni, tad jūs arī darītu Ābrahāma

darbus. **40** Bet nu jūs Mani meklējat nokaut, cilvēku, kas jums patiesību esmu runājis, ko esmu dzirdējis no Dieva. To Ābrahāms nav darijis. **41** Jūs darāt sava tēva darbus!” Tad tie uz Viņu sacīja: “Mēs maucībā neesam dzimuši. Mums ir viens vienīgs Tēvs, Dievs.” **42** Tad Jēzus uz tiem sacīja: “Ja Dievs būtu jūsu tēvs, tad jūs Mani mīlētu; jo Es esmu izgājis un nāku no Dieva; jo Es neesmu nācis no Sevis, bet Viņš Mani sūtījis. **43** Kādēļ tad jūs Manu valodu nesaprotat? Tādēļ ka jūs Manu mācību nevarat ieklausīties. **44** Jūs esat no tā tēva, tā velna, un sava tēva prātu jūs gribat darīt. Tas no iesākuma ir bijis slepkava un nav pastāvējis iekš patiesības; jo iekš tā nav patiesības. Kad viņš melus runā, tad viņš runā no sevis paša; jo viņš ir melkulis un melu tēvs. **45** Bet kad Es patiesību saku, tad jūs Man neticat. **46** Kas jūsu starpā Man jebkādu grēku var pierādīt? Bet kad Es jums patiesību saku, kam jūs Man neticat? **47** Kas ir no Dieva, tas Dieva vārdus klausā; tāpēc jūs neklausiet, ka jūs neesat no Dieva.” **48** Tad tie Jūdi atbildēja un uz Viņu sacīja: “Vai mēs pareizi nesakām, ka Tu esi Samarietis, un Tev ir velns?” **49** Jēzus atbildēja: “Man velna nav, bet Es Savu Tēvu godāju, un jūs Mani turat negodā. **50** Es Savu godu nemeklēju, bet Viens ir, kas to meklē un tiesā. **51** Patiesi, patiesi, Es jums saku, kas Manu vārdu turēs, tas nāvi neredzēs ne mūžam.” (aiņon g165) **52** Tad tie Jūdi uz To sacīja: “Tagad mēs nomanām, ka Tev ir velns. Ābrahāms nomiris un tie pravieši, un Tu saki: kas Manu vārdu turēs, tas nāvi nebaudīs ne mūžam.” (aiņon g165) **53** Vai Tu esi lielāks nekā mūsu tēvs Ābrahāms, kas nomiris? Un tie pravieši ir nomiruši. Par kādu Tu pats Sevi dari?” **54** Jēzus atbildēja: “Ja Es pats Sevi godāju, tad Mans gods nav nekas; bet Mans Tēvs Mani godā, par ko jūs sakāt, ka Tas jūsu Tēvs. **55** Tomēr jūs Viņu nepazīstat, bet Es Viņu pazīstu. Un kad Es sacītu, ka Es Viņu nepazīstu, tad Es būtu tāds pat melkulis, kā jūs; bet Es Viņu pazīstu, un Viņa vārdu turu. **56** Ābrahāms, jūsu tēvs, tapa liksms, ka Manu dienu redzēšot, un viņš to redzēja un priecājās.” **57** Tad tie Jūdi uz To sacīja: “Tu vēl neesi piecdesmit gadus vecs,

un Ābrahāmu esi redzējis?” **58** Jēzus uz tiem sacīja: “Patiesi, patiesi, Es jums saku: pirms nekā Ābrahāms bija, Es esmu.” **59** Tad tie pacēla akmeņus, mest uz Viņu. Bet Jēzus paslēpās un izgāja no Dieva nama ārā, iedams caur viņu vidu. Un tā Viņš aizgāja.

9 Un aiziedams Viņš ieraudzīja cilvēku, kas bija neredzīgs no dzimuma. **2** Un Viņa mācekļi Viņam vaicāja sacīdami: “Rabbi, kurš ir grēkojis: vai šis, vai viņa vecāki, ka tas ir neredzīgs piedzimis?” **3** Jēzus atbildēja: “Nedz šis grēkojis, nedz viņa vecāki; bet ka Dieva darbi pie viņa parādītos. **4** Man nākas strādāt Tā darbus, kas Mani sūtījis, kamēr vēl ir diena; nāk nakts, kad neviens nevar strādāt. **5** Kamēr Es esmu pasaulē, Es esmu pasaules gaišums.” **6** To sacījis Viņš splāva zemē un taisīja svaidāmo no tām siekalām un svaidīja tā neredzīgā acis ar to svaidāmo, **7** Un sacīja uz to: “Ej, mazgājies Siloāmas diķi” (Siloāma, tas ir tulkots: sūtišs). Tad tas nogāja un mazgājās un pārnāca redzīgs. **8** Tad tie kaimiņi un kas viņu papriekš bija redzējuši, ka viņš bija neredzīgs, sacīja: “Vai šis nav tas, kas tur sēdēja un nabagoja?” **9** Citi sacīja: “Viņš tas pats;” un citi: “Viņš tam līdzīgs!” Bet viņš sacīja: “Es tas esmu.” **10** Tad tie uz viņu sacīja: “Kā tavas acis tapa atdarītas?” **11** Viņš atbildēja un sacīja: “Viens cilvēks, kas top saukts Jēzus, taisīja svaidāmo un ar to svaidīja manas acis un sacīja uz mani: Ej uz Siloāmas diķi un mazgājies. Tad es nogājis mazgājos un tapu redzīgs.” **12** Tad viņi uz to sacīja: “Kur Tas ir?” Tas saka: “Es nezinu.” **13** Tad tie to citkārt neredzīgo noveda pie tiem farizejiem. **14** Un tā bija svētdiena, kad Jēzus to svaidāmo bija taisījis un tam acis atdarījis. **15** Un tad atkal tie farizeji viņam vaicāja: “Kā tas tapis redzīgs?” Un viņš uz tiem sacīja: “Viņš svaidāmas zāles uzlika uz manām acīm, un es mazgājos un redzu.” **16** Tad citi no tiem farizejiem sacīja: “Šis cilvēks nav no Dieva, jo Viņš svētdienu nesvēti;” citi sacīja: “Kā gan grēcīgs cilvēks tādas brīnuma zīmes var darīt?” Un šķelšanās bija viņu starpā. **17** Un tie atkal uz to neredzīgo saka: “Ko tu par Viņu saki, ka Viņš tavas acis ir atvēris?” Un tas sacīja: “Viņš ir pravietis.”

18 Bet tie Jūdi neticēja no viņa, ka viņš bijis neredzīgs un tapis redzīgs, tiekams tie sauca tā vecākus, kas bija tapis redzīgs. 19 Un viņi tiem vaicāja sacīdami: "Vai šis ir jūsu dēls, par ko jūs sakāt, ka viņš neredzīgs piedzimis? Kā tad tas tagad redz?" 20 Viņa vecāki tiem atbildēja un sacīja: "Mēs zinām, ka šis ir mūsu dēls, un ka tas neredzīgs piedzimis. 21 Bet kā tas tagad redz, to nezinām, vai kas viņa acis atdarījis, to mēs nezinām. Viņš ir diezgan vecs, vaicājiert viņam, viņš pats par sevi runās." 22 To viņa vecāki sacīja, jo tie bijās no tiem Jūdiem; jo tie Jūdi jau bija sarunājušies, izslēgt no draudzes to, kas apliecinātu, Viņu esam Kristu. 23 Tādēļ viņa vecāki sacīja: "Viņš ir diezgan vecs, vaicājiert viņam." 24 Kad tie otru reiz to cilvēku sauca, kas bijis neredzīgs, un uz to sacīja: "Dod Dievam godu, mēs zinām, ka šis cilvēks ir grēcinieks." 25 Tad tas atbildēja un sacīja: "Vai Viņš ir grēcinieks, to nezinu; to vien zinu, ka es biju neredzīgs un tagad redzu." 26 Un tie atkal uz viņu sacīja: "Ko Viņš tev darijīs? Kā Viņš tavas acis atvēris?" 27 Viņš tiem atbildēja: "Es jums jau esmu sacījis, un jūs neesat klausījuši. Kam jūs to atkal gribat dzirdēt? Vai arī jūs gribat palikt par Viņa mācekļiem?" 28 Tad tie viņu lamāja un sacīja: "Tu esi Viņa māceklis, bet mēs esam Mozus mācekļi. 29 Mēs zinām, ka Dievs uz Mozu ir runājis; bet par šo mēs nezinām, no kurienes Viņš ir." 30 Tas cilvēks atbildēja un uz tiem sacīja: "Tā ir brīnīška lieta, ka jūs nezināt, no kurienes Tas ir, un tomēr Tas manas acis atdarījis. 31 Mēs jau zinām, ka Dievs grēciniekus neklausā, bet kas ir dievbijīgs un Viņa prātu dara, to tādu Viņš klausā. 32 Tas ne mūžam vēl nav dzirdēts, ka kāds ir atdarījis tāda acis, kas neredzīgs piedzimis. (aiņon g165) 33 Ja Tas nebūtu no Dieva, tad Tas neko nespētu darīt." 34 Tie atbildēja un uz viņu sacīja: "Tu viscaur grēkos esi piedzimis un tu mūs gribi mācīt?" Un tie viņu izdzina ārā. 35 Jēzus dzirdēja, ka tie to bija izdzinuši, un to atradis Viņš uz to sacīja: "Vai tu tici uz Dieva Dēlu?" 36 Tas atbildēja un sacīja: "Kungs, kurš Tas ir, lai es ticu uz Viņu." 37 Un Jēzus uz to sacīja: "Tu Viņu esi redzējis, un kas ar tevi runā, ir Tas." 38 Un viņš sacīja: "Kungs,

es ticu," - un Viņu pielūdza. 39 Un Jēzus sacīja: "Uz tiesu Es esmu nācis šinī pasaulē, lai tie neredzīgie redz un tie redzīgie top akli." 40 Un kādi no tiem farizejiem, kas pie Viņa bija, to dzirdēja un uz Viņu sacīja: "Vai tad mēs arīdzan esam akli?" 41 Jēzus uz tiem sacīja: "Kad jūs būtu akli, tad jums nebūtu grēka. Bet tagad jūs sakāt: mēs redzam; tāpēc jūsu grēks paliek.

10 Patiesi, patiesi, Es jums saku: kas neieiet pa durvīm avju kūtī, bet kāpj citur kur iekšā, tas ir zaglis un slepkava. 2 Bet kas ieiet pa durvīm, tas ir tas avju gans. 3 Tam tas durvju sargs atver, un tās avis klausā viņa balsi, un viņš savas avis sauc pie vārda un tās izved. 4 Un kad viņš savas avis izlaidis, tad tas iet viņu priekšā; un tās avis tam iet pakaļ, jo tās viņa balsi pazīst. 5 Bet svešam tās neiet pakaļ, bet bēg no tā, jo tās tā svešā balsi nepazīst." 6 Šo līdzību Jēzus uz tiem sacīja; bet tie nesaprata, kas tas bija, ko Viņš uz tiem runāja. 7 Tad Jēzus atkal uz tiem sacīja: "Patiesi, patiesi, Es jums saku: Es esmu tās durvis pie tām avīm. 8 Visi, kas priekš Manis nākuši, tie bijuši zagļi un slepkavas, bet tās avis tiem nav klausījušas. 9 Es esmu tās durvis; ja kas caur Mani ieiet, tas taps svēts, un tas ieies un izies un atradis ganības. 10 Zaglis nenāk kā vien gribēdams zagt, žņaugt un nokaut; Es esmu nācis, ka tiem būtu dzīvība un viss papildnam. 11 Es esmu tas labais gans: labais gans dod Savu dvēseli par tām avīm. 12 Bet derēts gans, kas nav īstais gans, kam tās avis nepieder, redz vilku nākam un tās avis atstāj un bēg, un vilks tās sakampj un izklidina. 13 Bet tas derētais gans bēg, tāpēc ka viņš derēts, un nebēdā par tām avīm. 14 Es esmu tas labais gans un pazīstu Savas avis, un tās Mani pazīst. 15 Itin kā Mani Tas Tēvs pazīst, tāpat arī Es To Tēvu pazīstu; un Es dodu Savu dzīvību par tām avīm. 16 Man arī vēl citas avis, tās nav no šīs kūts. Arī tās Man būs atvest; un tās dzirdēs Manu balsi, un būs viens pats ganāmpulks, viens pats gans. 17 Tāpēc Tas Tēvs Mani mīl, kā Es Savu dzīvību dodu, lai Es to atkal ņemu. 18 Nevienš to neņem no Manis, bet Es to dodu no Sevis. Man ir vara, to dot, un Man ir vara, to atkal ņemt. Šo likumu Es esmu dabūjis no Sava

Tēva.” **19** Tad atkal šķelšanās cēlās starp tiem Jūdiem šo vārdu dēļ. **20** Jo daudz no tiem sacīja: “Viņam ir velns un Viņš ir traks; ko jūs Viņu klausāt?” **21** Citi sacīja: “Šie vārdi nav velna apsēsta vārdi; vai velns akliem acis var atdarīt?” **22** Un Jeruzālemē bija Dieva nama iesvētīšanas svētki, un bija ziema. **23** Un Jēzus staigāja Dieva namā, Salamana priekšnamā. **24** Tad tie Jūdi Viņu apstāja un uz Viņu sacīja: “Cik ilgi Tu mūsu dvēseles kavē? Ja Tu esi Kristus, tad saki mums to skaidri.” **25** Jēzus tiem atbildēja: “Es jums to esmu sacījis, un jūs neticat. Tie darbi, ko Es daru Sava Tēva vārdā, šie dod liecību par Mani. **26** Bet jūs neticat, jo jūs neesat no Manām avīm, kā Es jums esmu sacījis. **27** Manas avis Manu balsi klausu, un Es tās pazīstu, un tās Man iet pakal. **28** Un Es tām dodu mūžīgu dzīvību, un tās ne mūžam neies bojā, un neviens tās neizraus no Manas rokas. (aiōn g165, aiōnios g166) **29** Mans Tēvs, kas Man tās devis, ir lielāks pār visiem, un neviens tās nevar izraut no Mana Tēva rokas. **30** Es un Tas Tēvs, mēs esam viens.” **31** Tad tie Jūdi atkal pacēla akmeņus, Viņu nomētāt. **32** Jēzus tiem atbildēja: “Daudz labus darbus Es jums esmu rādījis no Sava Tēva; kura darba dēļ jūs Mani mētat ar akmeņiem?” **33** Tie Jūdi Viņam atbildēja un sacīja: “Laba darba dēļ mēs Tevi nemētam, bet zaimošanas dēļ un ka Tu cilvēks būdams pats Sevi dari par Dievu.” **34** Jēzus tiem atbildēja: “Vai jūsu bauslībā nav rakstīts: Es esmu sacījis, jūs esat dievi; **35** Kad tā nu tos sauca par dieviem, uz kuriem Dieva vārds ir noticis, un to rakstu nevar atmet, **36** Ko tad jūs sakāt uz Mani, ko Tas Tēvs svētījis un pasaulē sūtījis: Tu Dievu zaimo; tāpēc ka Es esmu sacījis: Es esmu Dieva Dēls? **37** Ja Es Sava Tēva darbus nedaru, tad neticiet Man. **38** Bet ja Es tos daru, tad, ja nu neticat Man, tad ticat jel tiem darbiem, lai jūs atzīstat un ticat, ka Tas Tēvs ir iekš Manis, un Es iekš Viņa.” **39** Tad tie atkal Viņu meklēja gūstīt, bet Viņš izgāja no viņu rokām. **40** Un Viņš atkal cēlās pāri Jardānai uz to vietu, kur Jānis iesākumā kristīja, un palika tur. **41** Un daudz pie Viņa nāca un sacīja: “Jebšu Jānis nav darījis nevienas brīnuma

zīmes, tomēr viss, ko Jānis par Šo sacījis, tas ir tiesa.” **42** Un daudzi tur ticēja uz Viņu.

11 Un tur viens gulēja nevesels, Lāzarus vārdā, Betanijā, Marijas un viņas māsas Martas miestā. **2** (Bet šī bija tā Marija, kas To Kungu ar zālēm bija svaidījusi un Viņa kājas ar saviem matiem nožāvējusi; tai brālis Lāzarus gulēja nevesels.) **3** Tad tās māsas sūtīja pie Viņa un sacīja: “Kungs, redzi, ko Tu mīlo, tas gul nevesels.” **4** Un Jēzus to dzirdējis sacīja: “Šī neveselība nav uz miršanu, bet Dievam par godu, lai Dieva Dēls caur to top pagodināts.” **5** Bet Jēzus mīlēja to Martu un viņas māsu un to Lāzaru. **6** Kad nu Viņš bija dzirdējis, to esam neveselu, tad Viņš vēl divas dienas palika tai vietā, kur Viņš bija. **7** Pēc tam Viņš saka uz Saviem mācekļiem: “Ejam atkal uz Jūdeju.” **8** Tie mācekļi uz Viņu saka: “Rabbi, tie Jūdi nesen Tevi meklēja ar akmeņiem nomētāt, un Tu atkal noeji uz turieni?” **9** Jēzus atbildēja: “Vai dienai nav divpadsmit stundas? Ja kas staigā dienā, tas nepiedauzās; jo tas redz šīs pasaules gaismu. **10** Bet ja kas staigā naktī, tas piedauzās; jo iekš tā gaismas nav.” **11** To Viņš sacīja, un pēc tam Viņš uz tiem saka: “Lāzarus, mūsu draugs, ir aizmidzis, bet Es eju, viņu uzmodināt.” **12** Tad Viņa mācekļi sacīja: “Kungs, kad viņš aizmidzis, tad viņš taps vesels.” **13** Bet Jēzus bija runājis par viņa nāvi; un tiem šķita, ka viņš runānot par aizmiģšanu miegā. **14** Tad Jēzus uz tiem skaidri sacīja: “Lāzarus ir nomiris. **15** Un Es priecājos jūsu dēļ, ka Es tur neesmu bijis (ka jūs varat ticēt); bet ejam pie viņa.” **16** Tad Toms, saucams dvīnis, uz tiem citiem mācekļiem sacīja: “Ejam mēs arīdzan, ka līdz ar Viņu mirstam.” **17** Tad Jēzus nogājis to atrada jau četras dienas kapā gulošu. **18** (Bet Betanija bija tuvu pie Jeruzālemes, kādu pusjūdzi.) **19** Un daudz Jūdu bija nākuši pie Martas un Marijas, ka tās iepriecinātu par viņu brāli. **20** Tad Marta dzirdējusi, ka Jēzus nākot, gāja Viņam pretī, bet Marija palika mājās sēžot. **21** Tad Marta sacīja uz Jēzu: “Kungs, ja Tu šeitā būtu bijis, tad mans brālis nebūtu miris. **22** Bet arī tagad es zinu, ka visu, ko Tu no Dieva lūgsi, Dievs Tev dos.” **23** Jēzus uz to saka: “Tavs brālis

celsies augšām.” **24** Marta uz Viņu saka: “Es zinu, ka viņš augšāmcelsies tanī augšāmcelšanās pastara dienā.” **25** Jēzus uz to sacīja: “Es esmu tā augšāmcelšanās un tā dzīvība; kas tic uz Mani, jebšu tas būtu miris, tas dzīvos, **26** Un ikviens, kas dzīvo un tic uz Mani, tas nemirs ne mūžam. Vai tu to tici?” (aiņon g165) **27** Tā uz Viņu saka: “Tiešām, Kungs, es ticu, ka Tu esi Kristus, Dieva Dēls, kam bija nākt pasaulē.” **28** Un to sacījusi viņa nogāja un sauca Mariju, savu māsu, slepeni, sacīdama: “Mācītājs ir šeit un tevi aicina.” **29** Un to dzirdējusi, tā tūdaļ cēlās un nāca pie Viņa. **30** (Bet Jēzus tai miestā vēl nebija ienācis, bet bija tai vietā, kur Marta Viņu sastapa.) **31** Tad tie Jūdi, kas namā pie viņas bija un viņu iepriecināja, redzēdami, ka Marija tūdaļ cēlās un izgāja, viņai gāja pakaļ sacīdami: “Viņa iet uz kapu, tur raudāt.” **32** Tad Marija, kad tā nāca, kur Jēzus bija, un Viņu redzēja, metās Viņam pie kājām un uz Viņu sacīja: “Kungs, ja Tu šeit būtu bijis, tad mans brālīš nebūtu miris.” **33** Tad Jēzus, kad tas viņu redzēja raudam, arī tos Jūdus raudam, kas līdz ar viņu bija nākuši, garā aizgrābts, noskuma pie Sevis, **34** Un sacīja: “Kur jūs viņu esat nolikuši?” Tie uz Viņu saka: “Kungs, nāc un redzi.” **35** Jēzus raudāja. **36** Tad tie Jūdi sacīja: “Redzi, kā tas Viņu ir milējis!” **37** Bet citi no tiem sacīja: “Vai Tas, kas tā neredzīgā acis atvēris, nevarēja darīt, ka arī šis nebūtu nomiris?” **38** Tad Jēzus atkal sirdī aizgrābts nāc pie kapa; bet tas bija alā, un akmens gulēja priekšā. **39** Jēzus saka: “Noceļat to akmeni.” Marta, tā nomirušā māsa, uz Viņu saka: “Kungs, viņam jau smaka; viņš jau četras dienas ir gulējis.” **40** Jēzus uz to saka: “Vai Es tev neesmu sacījis: ja tu ticēsi, tad tu redzēsi Dieva godību.” **41** Tad tie to akmeni cēla, kur tas mironis bija nolikts, un Jēzus pacēla acis uz augšu un sacīja: “Tēvs, Es Tev pateicos, ka Tu Mani esi paklausījis. **42** Bet Es zinu, ka Tu allažini Mani klausī; bet to ļaužu dēļ, kas apkārt stāv, Es to saku, lai tie tic, ka Tu Mani esi sūtījis.” **43** Un to sacījis Viņš stiprā balsī sauca: “Lāzaru, nāc ārā!” **44** Tad tas mirušais izgāja, pie kājām un rokām saistīts ar autiem, un viņa vaigs bija aptīts ar sviedru autu. Un Jēzus uz

tiem saka: “Atraišiet viņu, un lai viņš staigā.” **45** Tad daudzi no tiem Jūdiem, kas pie Marijas bija nākuši un redzējuši, ko Jēzus darījis, ticēja uz Viņu. **46** Bet citi no tiem nogāja pie tiem farizejiem un tiem sacīja, ko Jēzus bija darījis. **47** Tad tie augstie priesteri un farizeji sapulcināja to augsto tiesu un sacīja: ko darīsim? Jo šis cilvēks dara daudz brīnuma zīmes. **48** Ja Viņu tā palaidisim, tad visi uz Viņu ticēs, un tad Romieši nāks un mums atņems gan zemi, gan ļaudis. **49** Un viens no tiem, Kajafas, tanī gadā augstais priesteris būdams, uz tiem sacīja: “Jūs nezināt neko, **50** Un jūs neapdomājat, ka mums ir labāki, ka viens cilvēks mirst par tiem ļaudīm, nekā visa tauta pazūd.” **51** Bet viņš to nesacīja no sevis pašā, bet tanī gadā augstais priesteris būdams, viņš ka pravietis runāja, ka Jēzum bija mirt par to tautu; **52** Un ne par to tautu vien, bet lai Viņš tos izklīdušos Dieva bērnus kopā sapulcinātu. **53** No tās dienas tie sarunājās, Viņu nokaut. **54** Tad Jēzus droši vairs nestaigāja starp tiem Jūdiem, bet no turienes aizgāja uz to vidu tuvu pie tuksneša, uz to pilsētu vārdā Efraīms, un tur Viņš palika ar Saviem mācekļiem. **55** Bet Jūdu Lieldiena bija tuvu un daudzi no tā vidus nogāja priekš Lieldienas uz Jeruzālemi, ka tie šķīstītos. **56** Tad tie Jēzu meklēja un Dieva namā stāvēdami savā starpā runāja: “Kā jums šķiet? Vai Viņš gan uz svētkiem nenāks?” **57** Bet tie augstie priesteri un farizeji bija devuši pavēli, ja kas zinātu, kur Viņš esot, lai tas dotu ziņu, ka tie Viņu tvertu.

12 Jēzus nu sešas dienas priekš Lieldienas nāca uz Betaniju, kur Lāzarus bija, kas bija miris, un ko Viņš uzmodinājis no mironiem. **2** Tad tie Viņam tur mielastu sataisīja, un Marta kalpoja; un Lāzarus bija viens no tiem, kas ar Viņu pie galda sēdēja. **3** Bet Marija, vienu mārciņu ļoti dārgas un it tīras nardu eļļu ņēmusi, svaidīja Jēzus kājas un žāvēja Viņa kājas ar saviem matiem. Un tas nams tapa pilns no tās zāļu smaržas. **4** Tad viens no Viņa mācekļiem, Jūdas Sīmaņa dēls Iskariots, kas pēc tam Viņu nodeva, saka: **5** “Kādēļ šī nardu eļļa nav pārdota par trīs simt grašiem, un tas nav

dots nabagiem?” **6** Bet to viņš nesacīja, tāpēc ka viņam par nabagiem rūpēja, bet tāpēc ka viņš bija zaglis un to maku turēja, un nesa, kas tapa dots. **7** Tad Jēzus sacīja: “Laid viņu mierā, viņa to uz Manu bēru dienu ir pataupījis. **8** Jo nabagi ir vienmēr pie jums, bet Es neesmu vienmēr pie jums.” **9** Tad liels pulks Jūdu ļaužu nomanīja Viņu tur esam, un nāca ne vien Jēzus dēļ, bet ka tie arī redzētu Lāzaru, ko Viņš bija uzmodinājis no miroņiem. **10** Un tie augstie priesteri sarunājās, arī Lāzaru nokaut; **11** Jo viņa dēļ daudz Jūdu nogāja un ticēja uz Jēzu. **12** Otrā dienā liels ļaužu pulks uz svētkiem nācis, dzirdēdams, ka Jēzus nākot uz Jeruzālemi, **13** Ņēma zarus no palmu kokiem un izgāja Viņam pretī un kļiedza: “Ozianna, slavēts, kas nāk Tā Kunga Vārdā, tas Israēla Kēniņš.” **14** Un jaunu ēzeli atradis, Jēzus sēdās virsū, tā kā rakstīts: **15** “Nebīsties, tu Cīānas meita, redzi, tavs Kēniņš nāk, sēdēdams uz ēzeļa kumēļa.” **16** Bet to Viņa mācekļi no iesākuma nesaprata. Bet kad Jēzus bija pagodināts, tad tie atgādinājās, ka tas par Viņu bija rakstīts, un ka tie Viņam to bija darijuši. **17** Jo tie ļaudis, kas pie Viņa bija, apliecināja, ka Viņš Lāzaru bija izsaucis no kapa un to uzmodinājis no miroņiem. **18** Tādēļ arīdzan tie ļaudis Viņam pretī gāja, kad tie bija dzirdējuši, ka Viņš šo brīnuma zīmi bija darijis. **19** Tad tie farizeji savā starpā sacīja: “Jūs redzat, ka jūs neko nespējat! Redzi, visa pasaule Viņam iet pakal.” **20** Un tur bija kādi Grieķi no tiem, kas uz svētkiem bija nākuši, Dievu pielūgt. **21** Šie gāja pie Filipa, kas bija no Betsaidas iekš Galilejas, un viņu lūdza sacīdami: “Kungs, mēs gribam Jēzu redzēt.” **22** Filips nāk un to saka Andrejam, un Andrejs un Filips to saka Jēzum. **23** Bet Jēzus tiem atbildēja sacīdams: “Tā stunda ir nākusi, ka Tas Cilvēka Dēls top pagodināts. **24** Patiesi, patiesi, Es jums saku: ja tas kviešu grauds neiekrit zemē un nenomirst, tad tas paliek viens pats; bet ja viņš nomirst, tad tas nes daudz augļus. **25** Kas savu dzīvību tur mīlu, tas to pazaudēs; un kas savu dzīvību šinī pasaulē ienīst, tas to paturēs uz mūžīgu dzīvošanu. (aiōnios g166) **26** Ja kas Man grib kalpot, tas lai staigā Man pakal; un kur Es būšu, tur arī Mans kalps būs; un ja kas Man kalpos, to Mans Tēvs cienīs. **27** Tagad Mana dvēsele ir satriekta. Un ko lai es saku? Tēvs, izpesti Mani no šās stundas! Bet tāpēc Es uz šo stundu esmu nācis. **28** Tēvs, pagodini Savu vārdu.” Tad balss no debesīm nāca: “Es To esmu pagodinājis un To atkal pagodināšu.” **29** Tad tie ļaudis, kas tur stāvēja, to dzirdējuši, sacīja: “Pērkonis rūca!” Citi sacīja: “Eņģelis ar Viņu runājis.” **30** Jēzus atbildēja un sacīja: “Šī balss ne Manis, bet jūsu dēļ ir notikusi. **31** Tagad ir šis pasaules tiesa; tagad šis pasaules virsnieks taps izmests ārā. **32** Un Es, kad Es no zemes būšu paaugstināts, Es visus vilkšu pie Sevis.” **33** Bet to Viņš sacīja zīmēdams, kādā nāvē Viņam bija mirt. **34** Tad tie ļaudis Viņam atbildēja: “Mēs no bauslibas esam dzirdējuši, ka Kristum būs palikt mūžīgi, un kā Tu saki, ka Tam Cilvēka Dēlam būs tapt paaugstinātam? Kurš ir šis Cilvēka dēls?” (aiōn g165) **35** Tad Jēzus uz tiem sacīja: “Gaišums vēl mazu brīdi pie jums ir. Staigājiet, kamēr jums vēl ir gaišums, ka tumsība jūs neaizņem. Un kas tumsībā staigā, tas nezina, uz kurieni tas iet. **36** Tīcait uz to gaišumu, kamēr jums vēl ir tas gaišums, ka jūs paliekat par gaismas bērniem.” **37** To Jēzus runāja un aizgāja un no tiem paslēpās. Un jebšu Viņš tik daudz tie neticēja uz Viņu, **38** Ka praviēša Jesajas vārds piepildītos, ko viņš ir sacījis: “Kungs, kas mūsu sludināšanai ticējis, un kam Tā Kunga elkonis parādīts?” **39** Tāpēc tie nevarēja ticēt, ka Jesaja atkal ir sacījis: **40** “Viņš viņu acis ir aptumšojis un viņu sirdis apcietinājis, ka tie ar acīm neredz un sirdi nesaprot un neatgriežas, ka Es tos dziedinātu.” **41** To Jesaja sacīja, kad tas Viņa godību redzēja un par Viņu runāja. **42** Tomēr arī daudz no tiem virsniekiem ticēja uz Viņu, bet to farizeju dēļ viņi to neizteica, ka netaptu izslēgti no draudzes. **43** Jo tie godu pie cilvēkiem vairāk mīlēja nekā godu pie Dieva. **44** Un Jēzus sauca un sacīja: “Kas tic uz Mani, tas netic uz Mani, bet uz To, kas Mani sūtījis. **45** Un kas Mani redz, tas redz To, kas Mani sūtījis. **46** Es, tas gaišums, esmu nācis pasaulē, lai ikkatrs, kas tic uz Mani, nepaliek tumsībā. **47** Un ja kas Manus vārdus

dzird un netic, tad Es to netiesāju, jo Es neesmu nācis, pasauli tiesāt, bet pasauli atpestīt. **48** Kas Mani nicina un Manus vārdus nepieņem, tam ir, kas viņu tiesā: tas vārds, ko Es esmu runājis, tas viņu tiesās pastara dienā. **49** Jo Es no Sevis neesmu runājis, bet Tas Tēvs, kas Mani sūtījis, tas Man pavēlējis, ko lai Es saku, un ko lai Es runāju. **50** Un Es zinu, ka Viņa pavēle ir mūžīga dzīvošana. Tāpēc, ko Es runāju, to Es tā runāju, kā Man Tas Tēvs ir sacījis.” (aiōnios g166)

13 Un priekš Lieldienas svētkiem Jēzus zinādams, ka Viņa laiks bija nācis, no šīs pasaules iet pie Tā Tēva, tā kā Viņš milējis tos savējos, kas bija pasaulē, tā Viņš tos milēja līdz galam. **2** Un vakariņu ēdot, (kad jau velns Jūdasam Iskariotam, Sīmaņa dēlam, sirdī bija iedevis, Viņu nodot), **3** Jēzus, zinādams, ka Tas Tēvs Viņam visas lietas bija devis rokās, un ka Viņš nācis no Dieva un aizies pie Dieva, **4** Cēlās no vakariņa, novilka savus svārkus un priekšautu ņēmis ar to apsējās. **5** Pēc Viņš ūdeni lej traukā un iesāka tiem mācekļiem kājas mazgāt un tās žāvēt ar to priekšautu, ar ko Viņš bija apsējies. **6** Tad Viņš nāk pie Sīmaņa Pētera. Tas uz Viņu saka: “Kungs, vai Tu man kājas mazgāsi?” **7** Jēzus atbildēja un uz to sacīja: “Ko Es daru, to tu tagad nezini, bet pēc tu to saprātsi.” **8** Tad Pēteris uz Viņu saka: “Nemūžam Tev nebūs manas kājas mazgāt.” Jēzus tam atbildēja: “Ja Es tevi nemazgāšu, tad tev nebūs daļas ar Mani.” (aiōn g165) **9** Sīmanis Pēteris uz Viņu saka: “Kungs, nevien manas kājas, bet arī rokas un galvu!” **10** Jēzus uz to saka: “Kas ir mazgāts, tam nevajag kā vien kājas mazgāt, bet viņš ir viscaur šķīsts. Jūs arī esat šķīsti, bet ne visi.” **11** Jo Viņš Savu nodevēju gan zināja; tāpēc Viņš sacīja: “Jūs neesat visi šķīsti.” **12** Kad Tas nu viņu kājas bija mazgājis, tad Viņš ņēma savus svārkus un atkal nosēdās un uz tiem sacīja: “Vai jūs zināt, ko Es jums esmu darījis? **13** Jūs Mani saucat par Mācītāju un par Kungu, un tas pareizi runāts, jo Es tas esmu. **14** Ja tad Es, jūsu Kungs un Mācītājs, jūsu kājas esmu mazgājis, tad arī jums būs cits citam kājas mazgāt. **15** Jo Es jums priekšzīmi esmu devis, lai jūs darāt, kā Es jums esmu darījis. **16**

Patiesi, patiesi, Es jums saku: kalps nav lielāks par savu kungu, nedz, kas sūtīts, lielāks par to, kas viņu sūtījis. **17** Ja jūs tā zināt, svētiģi jūs esat, kad jūs to darāt. **18** Es nerunāju par jums visiem; Es zinu, kurus Es esmu izredzējis; bet lai tas raksts piepildās: kas ar Mani maizi ēd, tas Mani min ar kājām. **19** Tagad Es jums to saku, pirms tas notiek, lai, kad tas notiek, jūs ticat, ka Es Tas esmu. **20** Patiesi, patiesi, Es jums saku: kas uzņem, ja Es kādu sūtišu, tas Mani uzņem; un kas Mani uzņem, tas uzņem To, kas Mani sūtījis.” **21** To sacījis, Jēzus garā aizgrābts liecināja un sacīja: “Patiesi, Es jums saku, viens no jums Mani nodos.” **22** Tad tie mācekļi cits uz citu skatījās, nezinādami, par kuru Tas runā. **23** Un viens no viņa mācekļiem sēdēja pie Jēzus krūtīm, to Jēzus milēja. **24** Tad Sīmanis Pēteris šim met ar acīm, lai vaicā, kurš tas esot, par ko Viņš runā? **25** Un tas pielocīdamies pie Jēzus krūtīm uz Viņu saka: “Kungs, kurš tas ir?” **26** Jēzus atbild: “Tas ir tas, kam Es to kumosu iemērktu došu,” tad Viņš iemērca to kumosu un dod to Jūdasam, Sīmaņa dēlam, Iskariotam. **27** Un pēc tā kumosa tad sātans iegāja iekš tā. Tad Jēzus uz to saka: “Ko tu dari, to dari drīz.” **28** Bet neviens no tiem, kas tur klāt sēdēja, nesaprata, kāpēc Viņš tam to sacīja. **29** Jo kādiem šķita, tāpēc ka Jūdasam tas maks bija, ka Jēzus uz viņu saka: pērc, ko mums uz svētkiem vajag; vai lai viņš nabagiem ko dotu. **30** Tad nu, to kumosu ņēmis, viņš izgāja tūdaļ ārā, un nakts bija. **31** Kad viņš nu bija izgājis, tad Jēzus saka: “Tagad Tas Cilvēka Dēls ir pagodināts, un Dievs ir pagodināts iekš Viņa. **32** Ja Dievs ir pagodināts iekš Viņa, tad arī Dievs Viņu pagodinās iekš Sevis paša un Viņu drīz pagodinās. **33** Bērniņi, Es vēl mazu brīdi esmu pie jums. Jūs Mani meklēsiet, un kā Es tiem Jūdiem esmu sacījis: uz kurieni Es eju, tur jūs nevarat nākt; tā Es jums tagad saku. **34** Jaunu bausli Es jums dodu, ka jūs cits citu milējāt, itin kā Es jūs esmu milējis, ka arī jūs cits citu milējiet. **35** Pie tam visi nomanīs, ka jūs esat Mani mācekļi, ja jums ir mīlestība savā starpā.” **36** Sīmanis Pēteris uz Viņu saka: “Kungs, kurp Tu ej?” Jēzus tam atbildēja: “Kur Es eju, tur

tu tagad Man nevari nākt pakaļ, bet pēcgalā tu Man nāksi pakaļ.” 37 Pēteris uz Viņu saka: “Kungs, kāpēc es tagad Tev nevaru iet pakaļ? Savu dzīvību es par Tevi nodošu.” 38 Jēzus tam atbildēja: “Vai tu par Mani savu dzīvību nodosi? Patiesi, patiesi, Es tev saku: gailis nedziedās, pirms tu trīskārt Mani neaizliegsi.

14 Jūsu sirds lai neizbīstas! Ticat uz Dievu un ticat uz Mani. 2 Mana Tēva namā ir daudz dzīvokļu. Kad tas tā nebūtu, tad Es jums to būtu sacījis. Es noeju, jums vietu sataisīt. 3 Un kad Es būšu nogājis un jums vietu sataisījis, tad Es gribu atkal atnākt un jūs ņemt pie Sevis, lai jūs esat, kur Es esmu. 4 Un kurp Es noeju, to jūs zināt, un to ceļu jūs arī zināt.” 5 Toms uz to saka: “Kungs, mēs nezinām, kurp Tu ej; kā tad mēs to ceļu varam zināt.” 6 Jēzus uz to saka: “Es esmu tas ceļš un tā patiesība un tā dzīvība; neviens nenāk pie Tā Tēva, kā vien caur Mani. 7 Kad jūs Mani būtu pazinuši, tad jūs arī būtu pazinuši Manu Tēvu, un no šī laika jūs Viņu pazīstat un Viņu esat redzējuši.” 8 Filips uz Viņu saka: “Kungs, rādi mums To Tēvu, tad mums pietiek.” 9 Jēzus uz to saka: “Tik ilgi Es pie jums esmu, un tu Mani nepazīsti? Filip, kas Mani redz, tas redz To Tēvu. Kā tad tu saki: rādi mums To Tēvu? 10 Vai tu netici, ka Es esmu iekš Tā Tēva, un Tas Tēvs ir iekš Manis? Tos vārdus, ko Es uz jums runāju, tos Es nerunāju no Sevis; bet Tas Tēvs, kas ir iekš Manis, Tas dara tos darbus. 11 Ticiet Man, ka Es esmu iekš Tā Tēva un Tas Tēvs iekš Manis; ja ne, tad jel ticiet Man to darbu dēļ. 12 Patiesi, patiesi, Es jums saku: kas tic uz Mani, tas arīdzan tos darbus darīs, ko Es daru, un darīs lielākus nekā šos; jo Es eju pie Sava Tēva. 13 Un ko jūs lūgsiet Manā Vārdā, to Es gribu darīt, lai Tas Tēvs top godāts iekš Tā Dēla. 14 Kad jūs ko lūgsiet Manā Vārdā, to Es darišu. 15 Ja jūs Mani mīlat, tad turiet Manus baušļus. 16 Un Es To Tēvu lūgšu, un Tas jums dos citu iepriecinātāju, lai Tas pie jums paliek mūžīgi, (aiņon g165) 17 To patiesības Garu, ko pasaule nevar dabūt, jo tā Viņu neredz, nedz Viņu pazīst; bet jūs Viņu pazīstat, jo Tas paliek pie jums un būs iekš jums. 18 Es jūs nepametišu bāriņus, Es atkal nāku pie jums. 19 Vēl mazs

brīdis, tad pasaule Mani vairs neredzēs, bet jūs Mani redzēsiet, jo Es dzīvoju un jums būs dzīvot. 20 Tajā dienā jūs atzīsiet, ka Es esmu iekš Sava Tēva, un jūs iekš Manis un Es iekš jums. 21 Kam Mani baušļi ir, un kas tos tur, tas Mani mīl, un kas Mani mīl, tas taps milēts no Mana Tēva; un Es to milēšu un tam parādīšos.” 22 Jūda (ne tas Iskariots) uz Viņu saka: “Kungs, kas tas ir, ka Tu mums parādīsies un ne pasaulei?” 23 Jēzus atbildēja un uz to sacīja: “Ja kas Mani mīl, tas Manu vārdu turēs, un Mans Tēvs to milēs, un Mēs pie tā nāksim un mājas vietu pie tā darīsim. 24 Kas Mani nemīl, tas Manus vārdus netur, un tas vārds, ko jūs dzirdat, nav Mans, bet Tā Tēva, kas Mani sūtījis. 25 To Es jums esmu sacījis, vēl pie jums būdams. 26 Bet tas iepriecinātājs, Tas Svētais Gars, ko Tas Tēvs sūtīs Manā Vārdā, tas jums mācīs visas lietas un jums atgādinās visu to, ko Es jums esmu sacījis. 27 Mieru Es jums atstāju; Savu mieru Es jums dodu, - ne tā, kā pasaule dod, Es jums dodu. Jūsu sirds lai neiztrūcinājās un lai neizbīstas. 28 Jūs esat dzirdējuši, ka Es jums esmu sacījis: Es noeju un atkal atnāku pie jums, kad jūs Mani milētu, tad jūs priecātos, ka Es esmu sacījis: Es noeju pie Tā Tēva. Jo Tas Tēvs ir lielāks nekā Es. 29 Un tagad Es jums esmu sacījis, pirms tas notiek, lai jūs ticat, kad tas notiek. 30 Es joprojām daudz vairs nerunāšu ar jums, jo šīs pasaules virsnieks nāk un nenieka nespēj pār Mani. 31 Bet lai pasaule atzīst, ka Es To Tēvu milēju un daru tā, kā Man Tas Tēvs pavēlējis: ceļamies un ejam no šejienes.

15 Es esmu tas īstenais vīna koks, un Mans Tēvs ir tas vīna dārznieks. 2 Ikvienu zaru pie Manis, kas augļus nenes, to Viņš noņem, un ikvienu, kas augļus nes, to Viņš šķīsta, lai tas jo vairāk augļus nes. 3 Jūs tagad esat šķīsti tā vārda dēļ, ko Es uz jums esmu runājis. 4 Paliekat iekš Manis, un Es iekš jums. Itin kā zars nevar augļus nest no sevis, ja tas nepaliek iekš vīna koka; tā arī jūs ne, ja jūs nepaliekat iekš Manis. 5 Es esmu tas vīna koks, jūs tie zari; kas paliek iekš Manis un Es iekš viņa, tas nes daudz augļus; jo bez Manis jūs nenieka nespējat darīt. 6 Ja kas nepaliek iekš Manis, tas ir izmests, tā kā

kāds zars, un ir sakaltis; un tie top sakrāti un ugunī iemesti un sadedzināti. **7** Ja jūs paliekat iekš Manis, un Mani vārdi paliek iekš jums, tad jūs lūgsiet, ko gribēdami, un tas jums notiks. **8** Iekš tā Mans Tēvs ir pagodināts, ka jūs nesat daudz augļus un topat Mani mācekļi. **9** Itin kā Tas Tēvs Mani mīlējis, tā Es arīdzan jūs esmu mīlējis; paliekat iekš Manas mīlestības. **10** Ja jūs Manus baušļus turēsiet, tad jūs paliksiet iekš Manas mīlestības, itin kā Es Sava Tēva baušļus esmu turējis un palieku iekš Viņa mīlestības. **11** To Es jums esmu runājis, lai Mans prieks paliek iekš jums, un jūsu prieks top pilnīgs. **12** Šis ir Mans bauslis, ka jūs viens otru mīlējāt, itin kā Es jūs esmu mīlējis. **13** Nevienam nav lielāka mīlestība nekā šī, kad kāds savu dzīvību nodod par saviem draugiem. **14** Jūs esat Mani draugi, ja jūs darāt, ko Es jums pavēlu. **15** Es jūs vairs nesaucu par kalpiem, jo kalps nezina, ko viņa kungs dara; bet Es jūs esmu saucis par draugiem, jo visu, ko esmu dzirdējis no Sava Tēva, to Es jums esmu darījis zināmu. **16** Jūs Mani neesat izredzējuši, bet Es jūs esmu izredzējis un jūs iecēlis, ka jums būs noiet un augļus nest un ka jūsu augļiem būs palikt, ka Es jums to dodu, ko jūs lūgsiet no Tā Tēva Manā Vārdā. **17** To Es jums pavēlu, ka jūs mīlētu cits citu. **18** Ja pasaule jūs ienīst, tad ziniet, ka tā Mani papriekš ienīdējusi. **19** Ja jūs būtu no pasaules, tad pasaule mīlētu, kas viņai pieder; bet kad jūs neesat no pasaules, bet Es jūs esmu izredzējis no pasaules, tāpēc pasaule jūs ienīst. **20** Pieminiet Manu vārdu, ko Es jums esmu sacījis: kalps nav lielāks nekā viņa kungs. Ja tie Mani vajājuši, tad tie arī jūs vajās. Ja tie Manu vārdu turējuši, tad tie arī jūsu vārdu turēs. **21** Bet tie jums to visu darīs Mana Vārda dēļ, tāpēc ka tie To nepazīst, kas Mani sūtījis. **22** Kad Es nebūtu nācis, nedz uz tiem runājis, tad tiem nebūtu grēka, bet nu tiem nav aizbildināšanās par savu grēku. **23** Kas Mani ienīst, tas ienīst arī Manu Tēvu. **24** Kad Es tos darbus viņu priekšā nebūtu darījis, ko cits neviens nav darījis, tad tiem nebūtu grēka. Bet tagad tie tos ir redzējuši un ir ienīdējuši gan Mani, gan Manu Tēvu. **25** Bet lai tas vārds piepildās, kas rakstīts viņu

bauslībā: tie Mani velti ienīdējuši. **26** Bet kad tas Iepriecinātājs nāks, ko Es jums sūtišu no Tā Tēva, (tas patiesības Gars, kas iziet no Tā Tēva), Tas liecību dos par Mani. **27** Un jūs arī liecību dosiet, jo jūs esat pie Manis no iesākuma.

16 To Es jums esmu sacījis, lai jūs neņemat apgrēcību. **2** Tie jūs izslēgs no draudzes; un nāk laiks, ka tas, kas jūs nokaus, domās, ar to Dievam kalpojis. **3** Un to tie darīs, tāpēc ka tie nav atzinuši nedz Manu Tēvu nedz Mani. **4** Bet to Es jums esmu sacījis tāpēc, lai, kad tas laiks būs nācis, jūs pieminat, ka Es jums to esmu sacījis. Bet to Es no iesākuma jums neesmu sacījis, tāpēc ka Es biju pie jums. **5** Bet nu Es noeju pie Tā, kas Mani sūtījis, un neviens no jums Mani nejautā: kurp Tu ej? **6** Bet kad Es to uz jums esmu runājis, tad jūsu sirds ir palikusi pilna noskumšanas. **7** Bet Es jums saku patiesību: tas jums par labu, ka Es noeju; jo, kad Es nenoeju, tad tas Iepriecinātājs nenāks pie jums; bet kad Es noiešu, tad Es To pie jums sūtišu. **8** Un kad Tas būs nācis, Tas pārliecinās pasauli par grēku, par taisnību un par sodu; **9** Par grēku, ka tie netic uz Mani; **10** Par taisnību, ka Es eju pie Tā Tēva, un jūs Mani vairs neredzēsiet; **11** Par sodu, ka šīs pasaules kungs ir notiesāts. **12** Man vēl daudz jums jāsaka, bet tagad jūs to nevarat panest. **13** Bet kad Viņš, Tas Patiesības Gars, nāks, Tas jūs vadīs uz visu patiesību; jo Viņš no Sevis paša nerunās, bet ko Tas dzirdēs, to Tas runās un nākošas lietas jums pasludinās. **14** Tas Mani pagodinās, jo no Manis Viņš ņems un jums to pasludinās. **15** Viss, kas Tam Tēvam ir, tas ir Mans, tāpēc Es esmu sacījis: Viņš ņems no Manis un jums pasludinās. **16** Par mazu brīdi, tad jūs Mani vairs neredzēsiet, un atkal par mazu brīdi, tad jūs Mani redzēsiet,” - jo Es eju pie Tā Tēva. **17** Tad kādi no Viņa mācekļiem sacīja savā starpā: “Kas tas ir, ko Viņš saka: par mazu brīdi, tad jūs Mani neredzēsiet, un atkal par mazu brīdi, tad jūs Mani redzēsiet;” un: “Es eju pie Tā Tēva?” **18** Un tie sacīja: “Kas tas ir, ko Viņš saka: par mazu brīdi? Mēs nezinām, ko Viņš saka!” **19** Tad Jēzus nomanīja, ka tie Tam gribēja jautāt, un uz tiem sacīja: “Par to jūs apjautājaties savā starpā,

ka Es esmu sacījis: par mazu brīdi jūs Mani neredzēsiet, un atkal par mazu brīdi jūs Mani redzēsiet? **20** Patiesi, patiesi, Es jums saku: jūs raudāsiet un vaidēsiet, un pasaule priecāsies; bet jūs noskumsiet; - tomēr jūsu noskumšana paliks par prieku. **21** Kad sieva dzemdē, tad tā noskumusi, jo viņas stunda nākusi; bet kad tai tas bērns dzimis, tad viņa tās sāpes vairs nepiemin tās liksmības dēļ, ka cilvēks dzimis pasaulē. **22** Tā arī jūs tagad esat noskumuši, bet Es jūs atkal redzēšu, un jūsu sirds liksmosies, un jūsu prieku neviens no jums neatņems. Un tanī dienā jūs Man nenieka nejautāsi. **23** Patiesi, patiesi, Es jums saku: ko vien jūs Tam Tēvam lūgsiet Manā Vārdā, to Viņš jums dos. **24** Līdz šim jūs neko neesat lūguši Manā Vārdā; lūdziet, tad jūs ņemsiet, lai jūsu liksmība ir pilnīga. **25** To Es uz jums esmu runājis caur līdzībām, bet laiks nāk, kad Es ar jums vairs nerunāšu caur līdzībām, bet jums skaidri pasludināšu par To Tēvu. **26** Tajā dienā jūs lūgsiet Manā Vārdā; un Es jums nesaku, ka Es To Tēvu lūgšu jūsu dēļ. **27** Jo pats Tas Tēvs jūs mīl, tāpēc ka jūs Mani mīlējuši un ticējuši, ka Es esmu izgājis no Tā Tēva. **28** Es esmu izgājis no Tā Tēva un nācis šinī pasaulē; atkal Es atstāju šo pasauli un eju pie Tā Tēva.” **29** Tad Viņa mācekļi uz To sacīja: “Redzi, tagad Tu runā skaidri un nesaki nekādu līdzību **30** Tagad mēs zinām, ka Tu visu zini, un nevienam nevajag Tevi jautāt; tāpēc mēs ticam, ka Tu esi izgājis no Dieva.” **31** Tad Jēzus tiem atbildēja: “Tagad jūs ticat? **32** Redzi, tas laiks nāk un jau ir nācis, ka jūs izklidīsiet, ikviens uz savu vietu, un Mani pametīsiet vienu pašu. Un Es neesmu viens, jo Tas Tēvs ir ar Mani. **33** To Es uz jums esmu runājis, lai jums miers būtu iekš Manis. Pasaulē jums būs bēdas; bet turat drošu prātu, Es pasauli esmu uzvarējis.”

17 To Jēzus runāja un pacēla Savas acis uz debesīm un sacīja: “Tēvs, tā stunda ir nākusi; pagodini Savu Dēlu, lai arī Tavs Dēls Tevi pagodina. **2** Itin kā Tu Viņam esi devis varu pār visu miesu, lai Viņš visiem tiem, ko Tu Viņam esi devis, dotu mūžīgu dzīvību. (aiōnios g166) **3** Bet šī ir tā mūžīgā dzīvība, ka viņi Tevi atzīst, to vienīgo patieso Dievu, un To, ko Tu esi

sūtījis, Jēzu Kristu. (aiōnios g166) **4** Es Tevi esmu pagodinājis virs zemes, Es esmu padarījis to darbu, ko Tu Man esi devis, lai Es to daru. **5** Un tagad pagodini Mani, Tu Tēvs, pie Sevis paša ar to godību, kas Man bija pie Tevis, pirms nekā pasaule bija. **6** Es Tavu Vārdu esmu darijis zināmu tiem cilvēkiem, ko Tu Man no pasaules esi devis. Tie bija Tavi, un Tu Man tos esi devis, un tie Tavu vārdu ir turējuši. **7** Un tagad tie ir atzinuši, ka viss, ko Tu Man esi devis, ir no Tevis. **8** Jo tos vārdus, ko Tu Man esi devis, Es tiem esmu devis; un tie tos ir pieņēmuši un patiesi atzinuši, ka Es esmu izgājis no Tevis, un ir ticējuši, ka Tu Mani esi sūtījis. **9** Es lūdzu par tiem; Es nelūdzu par pasauli, bet par tiem, ko Tu Man esi devis, jo tie ir Tavi. **10** Viss, kas Man pieder, tas Tev pieder; un kas Tev pieder, tas Man pieder; un Es esmu pagodināts iekš tiem. **11** Un Es vairs neesmu pasaulē, bet šie ir pasaulē; un Es nāku pie Tevis. Svētais Tēvs, uzturi iekš Tava Vārda tos, ko Tu Man esi devis, lai tie ir viens, itin kā Mēs. **12** Kad Es biju pie tiem pasaulē, Es tos uzturēju Tavā Vārdā. Es esmu pasargājis tos, ko Tu Man esi devis, un neviens no tiem nav pazudis, kā tik tas pazušanas dēļ, ka tas raksts taptu piepildīts. **13** Bet tagad Es nāku pie Tevis un to runāju iekš pasaules, lai Mans prieks ir pilnīgs iekš tiem. **14** Es tiem Tavu Vārdu esmu devis, un pasaule tos ir ienīdējusi, tāpēc ka tie nav no pasaules, itin kā Es neesmu no pasaules. **15** Es nelūdzu, ka Tu tos atņemtu no pasaules, bet ka Tu tos pasargātu no tā ļaunā. **16** Tie nav no pasaules, tā kā Es neesmu no pasaules. **17** Svētī tos iekš Tavas patiesības, Tavs Vārds ir patiesība. **18** Itin kā Tu Mani esi sūtījis pasaulē, tā Es arīdzan tos esmu sūtījis pasaulē. **19** Un Es pats svētījos par viņiem, ka arī viņi būtu svētīti iekš patiesības. **20** Bet Es nelūdzu par šiem vien, bet arī par tiem, kas caur viņu vārdiem uz Mani ticēs. **21** Lai visi ir viens, itin kā Tu Tēvs iekš Manis un Es iekš Tevis, lai arī tie ir viens iekš Mums, lai pasaule tic, ka Tu Mani esi sūtījis. **22** Un Es to godību, ko Tu Man esi devis, tiem esmu devis, lai tie ir viens, itin kā Mēs esam viens, **23** Es iekš tiem un Tu iekš Manis, ka tie ir pilnīgi viens,

lai pasaule atzīst, ka Tu Mani esi sūtījis un tos milējis, itin kā Tu Mani esi milējis. **24** Tēvs, Es gribu, ka, kur Es esmu, arī tie ir pie Manis, ko Tu Man esi devis, lai tie redz Manu godību, ko Tu Man esi devis, jo Tu Mani esi milējis priekš pasaules iesākuma. **25** Taisnais Tēvs, pasaule Tevi nav atzinusi, bet Es Tevi esmu atzinis, un šie ir atzinuši, ka Tu Mani esi sūtījis. **26** Un Es tiem Tavu Vārdu esmu darījis zināmu un darišu zināmu, lai tā milestība, ar ko Tu Mani esi milējis, ir iekš tiem, un Es iekš tiem.”

18 To sacījis Jēzus izgāja ar Saviem mācekļiem pār Kidronas upi; tur bija dārzs, kurā Viņš un Viņa mācekļi iegāja. **2** Bet arī Jūdas, kas Viņu nodeva, zināja to vietu; jo Jēzus dažu reiz tur bija sapulcējies ar Saviem mācekļiem. **3** Tad Jūdas, karavīru pulku ņēmis pie sevis un sulaiņus no tiem augstiem priesteriem un farizejiem, tur nonāk ar lāpām, eļļas svecēm un kara ieročiem. **4** Jēzus nu visu zinādams, kas Viņam notikšot, gāja tiem pretim un uz tiem saka: “Ko jūs meklējat?” **5** Tie Viņam atbildēja: “Jēzu no Nacaretēs.” Jēzus uz tiem saka: “Es tas esmu.” Un pie tiem stāvēja arī Jūdas, kas Viņu nodeva. **6** Kad nu Jēzus uz tiem sacīja: “Es tas esmu,” tad tie atkāpās atpakaļ un krita pie zemes. **7** Tad viņš tiem atkal vaicāja: “Ko jūs meklējat?” Un tie sacīja: “Jēzu no Nacaretēs.” **8** Jēzus atbildēja: “Es jums esmu sacījis, ka Es tas esmu; ja tad jūs Mani meklējat, tad lieciet šos mierā.” **9** Ka tas vārds taptu piepildīts, ko Viņš bija sacījis: “Es nevienu neesmu pazaudējis no tiem, ko Tu Man esi devis.” **10** Bet Sīmanis Pēteris, kam zobens bija, to izvilcis cirta tam augstā priesterā kalpam un tam nocirta labo ausi, un tā kalpa vārds bija Malkus. **11** Tad Jēzus uz Pēteri sacīja: “Bāz savu zobenu makstīs; vai Man nebūs to biķeri dzert, ko Mans Tēvs Man ir devis?” **12** Tad tas pulks un tas virsnieks un tie Jūdu sulaiņi Jēzu saņēma un sēja, **13** Un Viņu veda papriekš pie Annasa, tas bija sievas tēvs Kajafasam, kas bija tā gada augstais priesteris. **14** Bet Kajafas bija tas, kas tiem Jūdiem padomu bija devis, labi esot, ka viens cilvēks mirtu par to tautu. **15** Un Sīmanis Pēteris un vēl otrs māceklis Jēzum gāja pakaļ, un šis māceklis tam

augstam priesterim bija pazīstams un iegāja līdz ar Jēzu tā augstā priesterā pili. **16** Bet Pēteris stāvēja ārā pie durvīm. Tad tas otrs māceklis, kas tam augstam priesterim bija pazīstams, izgāja un runāja ar to durvju sargātāju un ievēda Pēteri iekšā. **17** Tad tā kalpone, kas bija durvju sargātāja, saka uz Pēteri: “Vai tu arīdzan neesi viens no šī cilvēka mācekļiem?” Tas saka: “Es neesmu.” **18** Un tie kalpi un sulaiņi stāvēja un uguni bija sakūruši no oglēm, jo bija auksts, un tie sildījās. Bet arī Pēteris pie tiem stāvēja un sildījās. **19** Tad tas augstais priesteris Jēzum vaicāja par Viņa mācekļiem un par Viņa mācību. **20** Jēzus tam atbildēja: “Es droši un skaidri esmu runājis uz pasauli, Es allaž esmu mācījis baznīcā un Dieva namā, kur visi tie Jūdi saiet, un neko neesmu runājis kaktā. **21** Ko tu Man jautā? Jautā tiem, kas dzirdējuši, ko Es uz tiem esmu runājis; redzi, tie zin, ko Es esmu sacījis.” **22** Bet Jēzum to runājot viens no tiem sulaiņiem, kas klāt stāvēja, Viņam sita vaigā un sacīja: “Vai Tu tā atbildi augstam priesterim?” **23** Jēzus tam atbildēja: “Kad Es esmu nepareizi runājis, tad pierādi, ka tas ir nepareizi; bet kad esmu pareizi runājis, kam tad tu Mani siti?” **24** Tad Annas Viņu sūtīja saistītu pie Kajafasa, tā augstā priesterā. **25** Bet Sīmanis Pēteris stāvēja un sildījās. Tad tie uz viņu sacīja: “Vai tu arīdzan neesi viens no Viņa mācekļiem?” Tas liedzās un sacīja: “Es neesmu.” **26** Tad viens no tā augstā priesterā kalpiem, radinieks tam, kam Pēteris labo ausi bija nocirtis, saka: “Vai es tevi neredzēju dārzā pie Viņa?” **27** Tad Pēteris atkal liedzās; un tūdaļ gailis dziedāja. **28** Tad tie Jēzu veda no Kajafasa uz tiesas namu, un vēl bija agrs (rīts). Un paši neiegāja tiesas namā, ka netaptu nešķīsti, bet ka varētu ēst Lieldienas jēru. **29** Tad Pilatus pie tiem izgāja ārā un sacīja: “Ko jūs sūdzat par šo cilvēku?” **30** Tie atbildēja un uz viņu sacīja: “Ja šis nebūtu ļauna darītājs, tad mēs To tev nebūtu nodevuši.” **31** Tad Pilatus uz tiem sacīja: “Tad ņemiet jūs Viņu un tiesājiet Viņu pēc savas bauslības.” Tad tie Jūdi uz viņu sacīja: “Mums nav brīv nevienu nonāvēt.” **32** Ka Jēzus vārds taptu piepildīts, ko Viņš sacīja norādīdams, ar kādu nāvi Viņam

būs mirt. **33** Tad Pilatus atkal iegāja tiesas namā un Jēzu aicināja un uz To sacīja: “Vai Tu esi tas Jūdu Ķēniņš?” **34** Jēzus tam atbildēja: “Vai tu to runā pats no sevis? Jeb vai citi tev to par Mani sacījuši?” **35** Pilatus atbildēja: “Vai es esmu Jūds? Tava tauta un tie augstie priesteri Tevi man nodevuši; ko Tu esi darījis?” **36** Jēzus atbildēja: “Mana valstība nav no šīs pasaules; ja Mana valstība būtu no šīs pasaules, tad Mani kalpi par to kautos, ka Es tiem Jūdiem netaptu nodots. Bet nu Mana valstība nav no tejiens.” **37** Tad Pilatus uz Viņu sacīja: “Tad Tu tomēr esi Ķēniņš?” Jēzus atbildēja: “Tu to saki, Es esmu Ķēniņš. Es tāpēc esmu dzimis un tāpēc pasaulē nācis, ka Man būs patiesību apliecināt. Ikviens, kas ir no patiesības, dzird Manu balsi.” **38** Pilatus uz Viņu saka: “Kas ir patiesība?” Un to sacījis viņš atkal izgāja ārā pie tiem Jūdiem un uz tiem saka: “Es pie Tā nekādas vainas neatrodu. **39** Bet jums ir ieradums, ka es jums vienu atlaižu uz Lieldienu. Vai jūs nu gribat, lai es jums atlaižu to Jūdu Ķēniņu?” **40** Tad visi atkal brēca sacīdami: “Ne to, bet Barabu.” Bet Baraba bija slepkava.

19 Tad Pilatus Jēzu ņēma un Viņu šauta. **2** Un tie karavīri nopina ērkšķu kroni un to uzlika uz Viņa galvu un Tam apvilka purpura mēteli, **3** Un sacīja: “Esi sveicināts, Tu Jūdu Ķēniņ!” un Viņam sita vaigā. **4** Tad Pilatus atkal izgāja ārā un uz tiem saka: “Redziet, es jums To vedu ārā, lai jūs zināt, ka es nekādas vainas pie Tā neatrodu.” **5** Tad Jēzus izgāja ārā, to ērkšķu kroni un to purpura drēbi nesdams, un Pilatus uz tiem saka: “Redziet, kāds cilvēks!” **6** Kad nu tie augstie priesteri un sulaiņi Viņu redzēja, tad tie brēca un sacīja: “Sīt Viņu krustā!” Pilatus uz tiem saka: “Ņemiet jūs Viņu un sitiet Viņu krustā; jo es nekādas vainas pie Viņa neatrodu.” **7** Tad tie Jūdi viņam atbildēja: “Mums ir bausliba, un pēc mūsu bauslibas Viņam būs mirt; jo Viņš pats Sevi par Dieva Dēlu darījis.” **8** Kad nu Pilatus šo vārdu dzirdēja, tad viņš vēl vairāk bijās, **9** Un atkal iegāja tiesas namā un saka uz Jēzu: “No kurienes Tu esi?” Un Jēzus viņam nekā neatbildēja. **10** Tad Pilatus uz Viņu saka: “Vai Tu ar mani nerunā? Vai Tu nezini, ka man

ir vara, Tevi krustā sist un vara, Tevi palaist?” **11** Jēzus atbildēja: “Tev nebūtu nekādas varas pār Mani, ja tā tev nebūtu dota no augšienes. Tāpēc tam, kas Mani tev nodevis, ir tas lielākais grēks.” **12** No tā briža Pilatus meklēja viņu palaist. Bet tie Jūdi brēca un sacīja: “Ja tu Šo laidisi vaļā, tad tu neesi ķeizara draugs. Jo kas pats ceļas par ķēniņu, tas ķeizaram pretinieks.” **13** Kad nu Pilatus šo vārdu dzirdēja, tad viņš Jēzu izveda ārā un nosēdās uz soģa krēslu tai vietā, ko sauc par akmeņu bruģi, ebrejiski gabbatu. **14** Bet tā bija tā sataisāmā diena uz Lieldienu, ap sesto stundu. Un viņš uz tiem Jūdiem saka: “Redziet, jūsu Ķēniņš!” **15** Bet tie brēca: “Nost! nost! sit To krustā.” Pilatus uz tiem saka: “Vai man jūsu Ķēniņu būs sist krustā?” Tie augstie priesteri atbildēja: “Mums nav ķēniņa, tik vien ķeizars.” **16** Tad viņš tiem To nodeva, ka To sistu krustā; un tie Jēzu ņēma un To aizveda. **17** Un Viņš izgāja un nesa Savu krustu uz to vietu, ko sauc pieres vietu, ebrejiski Golgatu. **18** Tur tie Viņu sita krustā un līdz ar Viņu divus citus vienā un otrā pusē un Jēzu vidū. **19** Un Pilatus rakstīja virsrakstu un to lika krusta galā, un tur bija rakstīts: Jēzus no Nacaretas, tas Jūdu Ķēniņš. **20** Šo virsrakstu daudz Jūdu lasīja, jo tā vieta, kur Jēzus tapa krustā sist, bija tuvu pie pilsētas. Un tas bija rakstīts ebrejiski, grieķiski un latiniski. **21** Tad tie Jūdu augstie priesteri uz Pilatu sacīja: “Neraksti: tas Jūdu Ķēniņš, bet ka Viņš sacījis: Es esmu Jūdu Ķēniņš.” **22** Pilatus atbildēja: “Ko esmu rakstījis, to esmu rakstījis.” **23** Kad nu tie karavīri Jēzu bija krustā situši, tad tie ņēma Viņa drēbes un lika četrās daļās, ikvienam karavīram vienu daļu, un arī tos svārkus. Bet tie svārki bija nešūti, no augšienes caur caurim austi. **24** Tad tie savā starpā sacīja: “Tos nedalīsim, bet metīsim kauliņus par tiem, kam tie piederēs;” - ka tie raksti taptu piepildīti, kas saka: “Tie Manas drēbes ir izdalījuši savā starpā un kauliņus metuši par Maniem svārkiem.” Un to tie karavīri darīja. **25** Bet tur pie tā krusta stāvēja Jēzus māte un Viņa mātes māsa, Marija, Kleopas sieva, un Marija Maddaļa. **26** Kad nu Jēzus Savu māti redzēja un to mācekli, ko Viņš milēja, klāt stāvam, tad Viņš

saka uz Savu māti: “Sieva, redzi, tavs dēls!” **27** To Kungu ir izņēmuši no kapa, un mēs nezinām, Pēc tam Viņš saka uz to mācekli: “Redzi, tava māte!” Un tai pašā stundā tas māceklis to ņēma pie sevis! **28** Pēc tam Jēzus zinādams, ka jau viss bija pabeigts, lai tie raksti taptu piepildīti, saka: “Man slāpst.” **29** Bet tur stāvēja trauks, pilns etiķa. Un tie sūkli pildīja ar etiķi un to uzdūra īzapa stiebram un Viņam sniedza pie mutes. **30** Kad nu Jēzus to etiķi bija ņēmis, tad Viņš sacīja: “Tas ir piepildīts.” Un, galvu nokāris, Viņš izlaida garu. **31** Tad tie Jūdi, lai svētā dienā tās miesas nepaliktu pie krusta, tāpēc ka tā bija sataisāma diena (jo tā pati svētku diena bija īpaši liela) Pilatu lūdza, ka viņu lieli taptu salauzīti un tie taptu noņemti. **32** Tad tie karavīri nāca un tam pirmajam salauza lielus un tam otram, kas līdz ar To bija krustā sists. **33** Bet kad tie nāca pie Jēzus un redzēja, ka Viņš jau bija nomiris, tad tie Viņam lielus nelauza. **34** Bet viens no tiem karavīriem Viņam sānos iedūra ar šķēpu, un tūdaļ iztecēja asinis un ūdens. **35** Un kas to redzējis, tas to apliecinājis, un viņa liecība ir patiesīga, un viņš zin, ka viņš runā taisnību, lai arī jūs ticat. **36** Jo tas noticis, ka tas raksts taptu piepildīts: Nevienu no Viņa kauliem nebūs salauzt. **37** Un atkal cits raksts saka: tie redzēs To, iekš kā tie dūruši. **38** Pēc tam Jāzeps no Arimatijas, kas bija Jēzus māceklis, bet slepeni, no tiem Jūdiem bīdamies, lūdza Pilatu, ka viņš Jēzus miesas varētu noņemt, un Pilatus to ļāva; un tas nāca noņēma Jēzus miesas. **39** Bet arī Nikademus nāca, kas citu reiz naktī bija nācis pie Jēzus, un atnesa dārgas svaidāmas zāles, mirres un alvejas sajauktas kādas simts mārciņas. **40** Tad tie Jēzus miesas ņēma, un tās ar tām zālēm ietina linu autos, kā tie Jūdi mēdz glabāt. **41** Un tanī vietā, kur Viņš bija krustā sists, bija dārzs un tanī dārzā jauns kops, kur vēl neviens nebija ielikts. **42** Tur tie Jēzu ielika Jūdu sataisāmas dienas dēļ, jo tas kops bija tuvu klāt.

20 Pirmā nedēļas dienā rīta agrumā, kad vēl bija tumšs, Marija Maddaļa nāk pie kapa un redz to akmeni no kapa noveltu. **2** Tad tā tek un nāk pie Sīmaņa Pētera un pie tā otra mācekļa, ko Jēzus milēja, un uz tiem saka: “Tie

To Kungu ir izņēmuši no kapa, un mēs nezinām, kur tie Viņu nolikuši.” **3** Tad Pēteris un tas otrs māceklis izgāja un nāca pie kapa. **4** Un tie divi tecēja kopā, un tas otrs tecēja priekšā, čačkāki nekā Pēteris, un nāca papriekš pie kapa. **5** Un pieliekdamies viņš redzēja tos linu autus tur noliktus, tomēr negāja iekšā. **6** Tad arī Sīmanis Pēteris, tam pakal iedams, nāk un ieiet kapā un redz tos linu autus tur noliktus. **7** Un tas sviedru auts, kas ap Viņa galvu bija, nebija likts pie tiem linu autiem, bet savrup citā malā satīts. **8** Tad arī tas otrs māceklis gāja iekšā, kas papriekš bija nācis pie kapa, un redzēja un ticēja. **9** Jo tie vēl nezināja tos rakstus, ka Viņam bija augšāmcelties no miroņiem. **10** Tad tie mācekļi atkal aizgāja. **11** Un Marija stāvēja ārā kapa priekšā raudādama. Kad nu viņa raudāja, tad viņa paliecās pie kapa **12** Un redz divus eņģeļus baltās drēbēs sēžam, vienu galvgalā, otru kājgalā, kur Jēzus miesas bija gulējušas. **13** Un tie uz viņu saka: “Sieva, ko tu raudi?” tā uz tiem saka: “Tie manu Kungu paņēmuši, un es nezinu, kur tie Viņu likuši.” **14** Un to sacījusi viņa apgriezās un redz Jēzu stāvam, un nezināja, to esam Jēzu. **15** Jēzus uz to saka: “Sieva, ko tu raudi? Ko tu meklē?” Viņa šķizdama, ka viņš tas dārznieks, uz To saka: “Kungs, ja tu Viņu esi aiznesis, tad saki man, kur tu Viņu noliki, ka es Viņu varu dabūt.” **16** Jēzus uz to saka: “Marija!” tā apgriezusies uz Viņu saka: “Rabbuni!” (Tas ir: Mācītājs.) **17** Jēzus uz to saka: “Neaizskar Mani; jo Es vēl neesmu uzbraucis pie Sava Tēva, bet noej pie Maniem brāļiem un saki tiem: Es uzbraucu pie Sava Tēva un pie jūsu Tēva, pie Sava Dieva un pie jūsu Dieva.” **18** Marija Maddaļa nāk un pasludina tiem mācekļiem, ka viņa To Kungu redzējusi, un ko Tas viņai sacījis. **19** Šai pirmā nedēļas dienā, kad vakars bija meties, kad tie mācekļi aiz aizslēgtām durvīm bija sapulcējušies, bīdamies no tiem Jūdiem, tad Jēzus nāca un iestājās viņu vidū un uz tiem saka: “Miers ar jums!” **20** Un to sacījis, Viņš tiem rādīja Savas rokas un Savus sānus; tad tie mācekļi tapa liksmi, To Kungu redzēdami. **21** Tad Jēzus atkal uz tiem sacīja: “Miers ar jums! Kā Mani Tas Tēvs ir sūtījis,

tā arī Es jūs sūtu.” **22** Un to teicis, Viņš pūta uz tiem un saka: “Nemiet To Svēto Garu! **23** Kam jūs grēkus piedosiet, tiem tie piedoti, un kam jūs grēkus paturēsiet, tiem tie paturēti.” **24** Bet Toms, viens no tiem divpadsmit, dvīnis sauks, nebija pie tiem, kad Jēzus nāca. **25** Tad tie citi mācekļi uz to sacīja: “Mēs To Kungu esam redzējuši.” Un viņš uz tiem sacīja: “Ja es neredzu tās naglu zīmes Viņa rokās un nelieku savu pirkstu tanīs naglu zīmēs un nelieku savu roku Viņa sānos, tad es neticēšu.” **26** Un pēc astoņām dienām Viņa mācekļi atkal tur bija iekšā un Toms pie viņiem. Jēzus nāk, kad tās durvis bija aizslēgtas, un iestājās vidū starp tiem un sacīja: “Miers ar jums.” **27** Pēc tam Viņš saka uz Tomu: “Stiep šurp savu pirkstu un aplūko Manas rokas, un sniedz šurp savu roku un liec to Manos sānos, un neesi neticīgs, bet ticīgs.” **28** Toms atbildēja un uz Viņu sacīja: “Mans Kungs un mans Dievs.” **29** Jēzus uz to saka: “Tāpēc ka tu Mani esi redzējis, Tom, tu tici. Svētiģi tie, kas neredz un tomēr tic.” **30** Arī vēl daudz citas zīmes Jēzus darījis Savu mācekļu priekšā, kas nav rakstītas šīn grāmatā. **31** Bet šis ir rakstītas, lai jūs ticat, ka Jēzus ir Tas Kristus, Dieva Dēls, un lai jums, kad jūs ticat, dzīvība ir iekš Viņa Vārda.

21 Pēc tam Jēzus tiem mācekļiem atkal parādījās pie Tiberijas jūras, un Viņš tā parādījās. **2** Tur bija kopā Sīmanis Pēteris un Toms, dvīnis sauks, un Natanaēls no Kānas iekš Galilejas un tie Cebedeja dēli un divi citi no Viņa mācekļiem. **3** Sīmanis Pēteris uz tiem saka: “Es iešu zvejot.” Tad tie uz viņu saka: “Mēs arī iesim tev līdz!” Tad tie izgāja un tūdaļ iekāpa laivā un nekā nedabūja tajā naktī. **4** Bet kad gaisma jau bija aususi, Jēzus stāvēja malā, un tie mācekļi nezināja, to esam Jēzu. **5** Tad Jēzus uz tiem saka: “Bērni, vai jums nav ko ēst?” Tie Viņam atbildēja: “Nav nekā!” **6** Bet Viņš uz tiem sacīja: “Metiet tīklu pa laivas labo pusi, tad jūs atradīsiet.” Tad tie izmeta tīklu un vairs nespēja to vilkt tā pulka zivju dēļ. **7** Tad tas māceklis, ko Jēzus milēja, uz Pēteri saka: “Tas ir Tas Kungs!” Tad Pēteris dzirdēdams, ka Tas esot Tas Kungs, drēbi apvilka (jo viņš bija nogērbies)

un iemetās jūrā. **8** Bet tie citi mācekļi nāca ar laivu, jo tie nebija tālu no malas, bet pie divsimt olekšu nost, un vilka to tīklu ar tām zivīm. **9** Kad tie nu izkāpa pie malas, tad tie redzēja ogles liktas un zivis uz tām un maizi. **10** Jēzus uz tiem saka: “Atnesiet šurp no tām zivīm, ko jūs tagad esat dabūjuši.” **11** Sīmanis Pēteris iekāpa un to tīklu izvilka malā pilnu ar lielām zivīm, pusotru simts un trīs. Un jebšu to tik daudz bija, tomēr tas tīkls nesaplīsa. **12** Jēzus uz tiem saka: “Nāciet un turiet azaidu.” Bet neviens no tiem mācekļiem nedrīkstēja Viņam jautāt, kas Tu esi? Jo tie gan zināja, ka Viņš bija Tas Kungs. **13** Tad Jēzus nāk un to maizi ņem un tiem to dod, tā arī no tām zivīm. **14** Šī nu trešā reize, ka Jēzus Saviem mācekļiem parādījies pēc Savas augšām celšanās no miroņiem. **15** Kad tie nu to azaidu bija noturējuši, tad Jēzus uz Sīmani Pēteri saka: “Sīmani, Jonas dēls, vai tu Mani vairāk mīli nekā šie?” Tas uz Viņu saka: “Tiešām, Kungs, Tu zini, ka es Tevi milēju.” Viņš uz to saka: “Gani Manus jērus!” **16** Atkal otru reiz Viņš uz to saka: “Sīmani, Jonas dēls, vai tu Mani mīli?” Tas uz Viņu saka: “Tiešām, Kungs, Tu zini, ka es Tevi milēju.” Viņš uz to saka: “Gani Manas avis!” **17** Trešo reiz Viņš uz to saka: “Sīmani, Jonas dēls, vai tu Mani mīli?” Pēteris noskuma, ka Viņš trešo lāgu uz to sacīja: “Vai tu Mani mīli?” Un sacīja uz Viņu: “Kungs Tu visas lietas zini; Tu zini, ka es Tevi milēju.” Jēzus uz to saka: “Gani Manas avis! **18** Patiesi, patiesi, Es tev saku: tu, jaunāks būdams, pats esi jozies un esi gājis, kur gribēdams; bet, vecs tapis, tu savas rokas izstiepsi, un cits tevi jozīs un tevi vedīs, kur tu negribi.” **19** Bet to Viņš sacīja, gribēdams rādīt, ar kādu nāvi tam bija Dievu godāt. Un to runājis Viņš uz to saka: “Nāc Man pakaļ!” **20** Un Pēteris apgriezies redz to mācekli, ko Jēzus milēja, pakaļ nākam, kas arī pie tā vakariņa pie Viņa krūtīm bija gulējis un sacījis: Kungs, kurš ir tas, kas Tevi nodos? **21** Kad Pēteris to redzēja, tad viņš saka uz Jēzu: “Kungs, kas tad būs ar šo?” **22** Jēzus uz to saka: “Ja Es gribu, ka šis paliek, kamēr Es nāku, kas tev par to? Nāc tu Man pakaļ!” **23** Tad šī valoda cēlās starp tiem brāļiem: “Šis māceklis nemirs.” Bet Jēzus viņam

nebija sacījis, ka viņš nemirs, bet: “Ja Es gribu, ka viņš paliek, kamēr Es nāku, kas tev par to?”
24 Šis ir tas māceklis, kas liecību dod par šīm lietām un tās ir sarakstījis; un mēs zinām, ka viņa liecība uzticama. **25** (Un vēl daudz citas lietas Jēzus ir darījis, un ja visas tās pēc kārtas uzrakstītu, tad man šķiet, ka arī visa pasaule tās sarakstītas grāmatas nevarētu saņemt. Āmen.)

Apustuļu Darbi

1 Tos pirmos stāstus es gan esmu stāstījis par visu, mans Teofil, ko Jēzus ir iesācis darīt un mācīt, **2** Līdz tai dienai, kad Viņš tapa uzņemts un tiem apustuļiem, ko Viņš izredzējis, pavēles bija devis caur Svēto Garu. **3** Tiem Viņš arīdzan pēc Savas ciešanas caur daudz skaidrām zīmēm Pats dzīvs bija parādījies, no tiem četrdesmit dienas redzēts un uz tiem runādams par Dieva valstības lietām. **4** Un kad Viņš tos bija sapulcinājis, tad Viņš tiem pavēlēja, neatstāties no Jeruzālemes, bet gaidīt uz Tā Tēva apsolišanu, ko jūs no manis esat dzirdējuši (tā Viņš sacīja); **5** Jo Jānis gan ir kristījis ar ūdeni, bet jūs tapsiet kristīti ar Svēto Garu ne ilgi pēc šīm dienām. **6** Tad nu tie, kas bija kopā nākuši, Viņam vaicāja sacīdami: “Kungs, vai Tu šinī laikā atkal uzcelsi Israēla valstību?” **7** Bet Viņš uz tiem sacīja: “Jums nepieklājās zināt tos laikus jeb brīžus, ko Tas Tēvs Savā paša varā nolīcis. **8** Bet jūs dabūsiat spēku, kad Tas Svētais Gars pār jums būs nācis, un būsiat Mani liecinieki tā Jeruzālemē, kā arī visā Jūdu zemē un Samarijā un līdz pat pasaules galam.” **9** Un to sacījis, Viņš tiem redzot tapa uzcelts, un viens padebesis To uzņēma no viņu acīm. **10** Un kad tie skatījās uz debesīm, Viņam uzkāpjot, redzi, tad divi vīri pie tiem stāvēja baltās drēbēs, **11** Un sacīja: “Jūs Galileju vīri, ko jūs stāvat skatīdamies uz debesīm! Šis Jēzus, kas ir uzņemts no jums uz debesīm, tāpat nāks, kā jūs viņu esat redzējuši debesīs uzkāpjam.” **12** Tad tie griezās atpakaļ uz Jeruzālemi no tā kalna, kas top saukts Eļļas kalns, kas ir tuvu pie Jeruzālemes vienu svētdienas gājumu. **13** Un tur nonākuši tie uzkāpa augšistabā; tur bija sapulcēti Pēteris un Jēkabs, un Jānis un Andrejs, Filips un Toms, Bērtulis un Matejs, Jēkabs, Alfeja dēls, un Sīmanis Zelotes un Jūda, Jēkaba brālis. **14** Šie visi vienprātīgi pastāvēja iekš lūgšanas un pielūgšanas līdz ar tām sievietēm un ar Viņa brāļiem. **15** Un tanīs dienās Pēteris cēlās starp tiem mācekļiem un sacīja, (un tur bija kopā līdz simts divdesmit dvēselēm): **16** “Vīri, brāļi, tiem rakstiem bija tapt piepildītiem,

ko Tas Svētais Gars ir papriekš sacījis caur Dāvida muti par Jūdasi, kas bija ceļa vadonis tiem, kas Jēzu saņēma. **17** Jo tas bija pieskaitīts pie mums un līdz ar mums dabūjis šo pašu kalpošanas amatu. **18** Tad nu šis tīrumu ir mantojis no tās netaisnās algas, un uz vaigu nokritis, tas vidū uz pusēm sprādzis un visas viņa iekšas ir izgāzušās. **19** Un tas visiem, kas Jeruzālemē dzīvo, ir tapis zināms, kā arī tas tīrums viņu valodā ir nosaukts: Aķeldama, tas ir asins tīrums. **20** Jo Dāvida dziesmu grāmatā ir rakstīts: viņu māja lai paliek par postažu, un lai nevienš tur nedzīvo, un lai cits dabū viņa uzrauga amatu. **21** Tāpēc nu pieklājās, ka no tiem vīriem, kas ar mums kopā bijuši pa visu to laiku, kad Tas Kungs Jēzus pie mums ir iegājis un izgājis, **22** Iesākot no Jāņa kristības līdz tai dienai, kad Viņš no mums ir uzņemts debesīs, ka viens no šiem top par Viņa augšāmcelšanās liecinieku līdz ar mums.” **23** Un tie stādīja divus priekšā, Jāzepu, kas top saukts Barsaba, ar pavārdu Justs, un Mattīsu. **24** Un Dievu pielūguši tie sacīja: “Kungs, Tu visu siržu manītājs, rādi no šiem diviem vienu, ko Tu izredzējis, **25** Kas var dalību dabūt pie šās kalpošanas un pie šī apustuļu amata, no kā Jūdas ir atstājies, noiedams savā vietā.” **26** Un tie meslojās, un mesli krita uz Mattīsu, un tas tiem vienpadsmit tapa pieskaitīts.

2 Un kad vasaras svētku diena atnāca, tad visi vienprātīgi bija kopā. **2** Un tur piepeši no debess rūkšana notika, tā kā no varena vēja pūšanas, un piepildīja visu to namu, kur tie sēdēja. **3** Un dalītas mēles tiem parādījās tā kā uguns un nolaidās uz ikvienu no tiem. **4** Un visi tapa piepildīti ar Svētu Garu un iesāka runāt ar citām mēlēm, kā tiem Tas Gars deva izrunāt. **5** Bet tur bija Jūdu ļaudis, kas Jeruzālemē dzīvoja, dievbijīgi vīri no visādām tautām apakš debess. **6** Kad nu šī balss notika, tad tas pulks nāca kopā un iztrūcinājās; jo ikviens tos dzirdēja savā valodā runājam. **7** Un tie visi sabijušies brīnījās, un cits uz citu sacīja: “Redzi, vai šie visi, kas runā, nav Galileji? **8** Kā tad mēs tos dzirdam ikviens savā valodā, kurā mēs dzimuši? **9** Partieši un Mēdieši un

Elamieši, un kas dzīvojam iekš Mezopotamijas, piepildīsi ar liksmību Tava vaiga priekšā. **29** Jūdejas un Kapadoķijas, Pontus un Āzijas, **10** Frigijas un Pamfilijas, Ēģiptes un Libijas robežās pret Kireni, un piedzīvotāji no Romas, Jūdi un Jūdu ticības biedri, **11** Krieti un Arābi, - mēs dzirdam, tos ar mūsu pašu mēlēm Dieva lielos darbus runājam.” **12** Un visi sabijušies nezināja, ko darīt, un cits uz citu sacīja: “Kas tas būs?” **13** Bet citi mēdīdami sacīja: “Tie salda vīna pilni.” **14** Bet Pēteris nostājies ar tiem vienpadsmīt, pacēla savu balsi un uz tiem runāja: “Jūs Jūdu vīri, un visi, kas Jeruzālemē dzīvojat, lai tas jums ir zināms, un saņemam manus vārdus savās ausīs. **15** Jo šie nav piedzēruši, kā jums šķiet; jo šī ir dienas trešā stunda. **16** Bet tas ir, ko pravietis Joēls sacījis: **17** Un Dievs saka: “Notiks pēdīgās dienās, ka Es izliešu no Sava Gara uz visu miesu; un jūsu dēli un jūsu meitas sludinās nākamās lietas, un jūsu jaunekļi redzēs parādīšanas, un jūsu vecaji sapņos sapņus. **18** Un arī uz Saviem kalpiem un uz Savām kalponēm Es tanīs dienās izliešu no Sava Gara, un tie sludinās praviešu mācību. **19** Un Es došu brīnumus augšā pie debess un zīmes apakšā virs zemes, asinis un uguni un dūmu tvaiku. **20** Saule taps pārvērsta par tumsību, un mēnesis par asinīm, pirms nekā nāks Tā Kunga lielā un spožā diena. **21** Un notiks, ka ikviens, kas Tā Kunga vārdu piesauks, taps izglābts.” **22** Jūs Israēla vīri, klausiet šos vārdus: Jēzu no Nacaretas, vīru no Dieva skaidri ierādītu jūsu starpā caur spēcīgiem darbiem un brīnumiem un zīmēm, ko Dievs darījis caur Viņu jūsu starpā, kā jūs paši to zināt, **23** Šo, pēc Dieva nolemta padoma un papriekš zināšanas nodotu, jūs esat ņēmuši, caur netaisnu rokām pie krusta piekaluši un nokāvuši - **24** To Dievs ir uzmodinājis, nāves sāpes atraisīdams, jo nevarēja būt, ka Viņš no tās taptu turēts. **25** Jo Dāvids par Viņu saka: es To Kungu vienmēr esmu turējis priekš acīm; jo Viņš man ir pa labo roku, ka es nešaubos. **26** Tāpēc mana sirds priecājās un mana mēle liksmojās un arī mana miesa dusēs uz cerību. **27** Jo Tu manu dvēseli nepametīsi kapā, nedz Savam Svētam liksi redzēt satrūdēšanu. (Hadēs g86) **28** Tu man esi zināmus darījis dzīvības ceļus; Tu mani

piepildīsi ar liksmību Tava vaiga priekšā. **29** Vīri, brāļi, lai ar drošību uz jums runājam par vectēvu Dāvidu: tas ir nomiris un aprakts, un viņa kaps pie mums ir līdz šai dienai. **30** Tad nu viņš pravietis būdams un zinādams, ka Dievs zvērēdams viņam bija solījis, ka tas Kristu gribot celt no viņa gurnu augļiem pēc miesas un to sēdināt uz viņa krēslu, **31** To tas paredzēdams ir runājis par Kristus augšāmcelšanos, ka Viņa dvēsele nav pamesta kapā nedz Viņa miesa redzējusi satrūdēšanu. (Hadēs g86) **32** Šo Jēzu Dievs ir uzmodinājis, tam mēs visi esam liecinieki. **33** Tad nu caur Dieva labo roku paaugstināts un no Tā Tēva dabūjis Tā Svētā Gara apsolišanu, Viņš ir izlējis to, ko jūs tagad redzat un dzirdat, **34** Jo Dāvids nav uzkāpis debesīs; bet viņš saka: Tas Kungs ir sacījis uz manu Kungu: “Sēdies pie Manas labās rokas, **35** Tiekams Es Tavus ienaidniekus lieku par pameslu Tavām kājām.” **36** Tad nu visam Israēla namam būs tiešām zināt, ka Dievs Viņu ir darījis par Kungu un Kristu, šo pašu Jēzu, ko jūs esat situši krustā.” **37** Un kad tie to dzirdēja, tad sirds tiem pārtrūka, un tie sacīja uz Pēteri un tiem citiem apustuļiem: “Vīri, brāļi, ko mums būs darīt?” **38** Bet Pēteris uz tiem sacīja: “Atgriežaties no grēkiem un liekieties ikviens kristīties Jēzus Kristus vārdā uz grēku piedošanu, tad jūs dabūsiat Tā Svētā Gara dāvanu. **39** Jo jums šī apsolišana pieder un jūsu bērniem un visiem, kas ir tālu, cik Tas Kungs, mūsu Dievs, pieaicinās.” **40** Un ar daudz citiem vārdiem tas liecību deva un tos pamācīja sacīdams: “Izglābieties no šās netiklas cilts.” **41** Kas nu viņa vārdu labprāt uzņēma, tie tapa kristīti; un tanī dienā tapa pieliktas kādas trīs tūkstošas dvēseles. **42** Un tie pastāvēja iekš apustuļu mācības un iekš draudzības un iekš maizes laušanas un iekš Dieva lūgšanām. **43** Un visām dvēselēm bailība uzgāja, un daudz brīnumi un zīmes notika caur tiem apustuļiem. **44** Bet visi, kas bija ticīgi, palika kopā un visas lietas tiem bija kopā; **45** Un tie pārdeva visu savu mantu un sagādu, un to izdalīja visiem, kā kuram vajadzēja. **46** Un tie ikdienas vienprātīgi turējās kopā Dieva namā, un šurp un turp namos maizi lauza un barību ņēma ar prieku

un sirds vientiesību, **47** Dievu teikdami, un bija visiem ļaudīm piemīļīgi; un Tas Kungs pielika ikdienas pie tās draudzes, kas tapa svētīgi.

3 Bet Pēteris un Jānis gāja kopā uz Dieva namu ap lūgšanas stundu, tā ir tā devītā. **2** Un viens virs, no mātes miesām tizls būdams, tapa nests; to tie ikdienas nolika priekš Dieva nama durvīm, kas top sauktas tās krāšņās, ka tas dāvanas lūgtos no tiem, kas gāja Dieva namā. **3** Šis, redzēdams Pēteri un Jāni, ka tie gribēja ieiet Dieva namā, lūdzās kādu dāvanu. **4** Bet Pēteris ar Jāni uz to skatījās un sacīja: “Skaties uz mums.” **5** Un tas skatījās uz tiem gaidīdams, ko laba no viņiem dabūt. **6** Bet Pēteris sacīja: “Sudraba un zelta man nav, bet kas man ir, to es tev dodu: Jēzus Kristus no Nacaretas vārdā: celies un staigā!” **7** Un viņš to satvēra pie labās rokas un to pacēla, un tūdaļ viņa lieli un krimšļi tapa stingri, **8** Un uzlēcis viņš stāvēja un staigāja un gāja ar tiem Dieva namā, staigādams un lēkdams un Dievu teikdams. **9** Un visi ļaudis to redzēja staigājam un Dievu teicam; **10** Un to arī pazina, ka viņš tas bija, kas dāvanu dēļ pie tām Dieva nama krāšņām durvīm bija sēdējis; un tie brīnījās, iztrūcinādamies par to, kas viņam bija noticis. **11** Kad nu šis tizlais, kas bija vesels tapis, pie Pētera un Jāņa turējās, tad visi ļaudis pārbijušies pie tiem satecēja tai saucamā Salamana priekšnamā. **12** Bet Pēteris, to redzēdams, tiem ļaudīm atbildēja: “Jūs Israēla vīri, ko jūs brīnāties par to, jeb ko jūs lūkojieties uz mums, tā kā mēs caur savu pašu spēku un savu dievbijāšanu to būtu padarījuši, ka šis staigā? **13** Ābrahāma un Īzaka un Jēkaba Dievs, mūsu tēvu Dievs, ir pagodinājis Savu Dēlu Jēzu, ko jūs esat nodevuši un aizlieguši priekš Pilatus, kad tas sprieda, Viņu laist vaļā. **14** Bet jūs To Svēto un Taisno esat aizlieguši un lūguši, ka jums tas slepkava taptu dots. **15** Bet To dzīvības lielkunu jūs esat nokāvuši, ko Dievs ir uzmodinājis no miroņiem; tam mēs esam liecinieki. **16** Un caur to ticību uz Viņa Vārdu, Viņš pie šā, ko jūs redzat un pazīstat, Savu Vārdu ir apstiprinājis, un tā ticība, kas ir caur Viņu, šim devusi pilnīgu veselību jūsu visu priekšā. **17** Un nu brāļi, es zinu, ka nezinādami

to esat darījuši, jūs kā arī jūsu virsnieki. **18** Bet ko Dievs caur visu Savu praviešu muti papriekš sludinājis, ka Kristum bija ciest, to Viņš tā ir piepildījis. **19** Tāpēc atjaunojaties savā prātā un atgriežaties, ka jūsu grēki top izdeldēti, lai atspīrģšanas laiki nāk no Tā Kunga vaiga, **20** Un lai Viņš Jēzu Kristu sūta, kas jums papriekš ir sludināts, **21** Ko debesīm būs uzņemt līdz tam laikam, kad viss būs atjaunots, par ko Dievs jau sen ir runājis caur visu Savu svēto praviešu muti. (aiŃn g165) **22** Jo Mozus uz tiem tēviem ir sacījis: Tas Kungs jūsu Dievs jums cels vienu pravieti no jūsu brāļiem tā kā mani; To jums būs klausīt visās lietās, ko Tas uz jums runās. **23** Un notiks, ka ikkatra dvēsele, kas neklausīs šim Pravietim, taps izdeldēta no tiem ļaudīm. **24** Un visi pravieši no Samuēla sākot, un visi, kas pēc ir runājuši, tie arī šās dienas ir pasludinājuši. **25** Jūs esat to praviešu un tās derības bērni, (tās derības), ko Dievs darījis ar mūsu tēviem sacīdams uz Ābrahāmu: caur tavu sēklu visas ciltis virs zemes taps svētītas. **26** Dievs, Savu bērnu Jēzu uzmodinājis, To papriekš pie jums ir sūtījis, lai Tas jūs svētītu, ka ikviens atgrieztos no sava ļaunuma.”

4 Bet šiem uz tiem ļaudīm runājot piegāja tie priesteri un tas Dieva nama virsnieks un tie saduceji, **2** Apskaitušies, ka viņi tos ļaudis mācīja un ka pasludināja iekš Jēzus augšāmcelšanos no miroņiem; **3** Un rokas tiem pielika un tos iemeta cietumā līdz rītam; jo vakars jau bija. **4** Bet daudzi, kas to vārdu dzirdēja, ticēja; un tur tapa skaitīti pie piectūkstošiem vīriem. **5** Bet notikās otrā dienā, ka viņu virsnieki un vecaji un rakstu mācītāji Jeruzālemē sapulcējās, **6** Un Annas, tas augstais priesteris, un Kajafas un Jānis un Aleksanders, un cik no augstā priesteru cilts bija; **7** Un viņus savā priekšā noveduši, tie jautāja: “Kurā spēkā jeb kurā vārdā jūs to esat darījuši?” **8** Tad Pēteris, Svēta Gara pilns, uz tiem sacīja: “Jūs ļaužu virsnieki un jūs Israēla vecaji, **9** Ja mēs šodien topam tiesāti laba darba dēļ pie šā neveselā cilvēka, caur ko šis ir dziedināts, **10** Tad jums visiem un visiem Israēla ļaudīm būs zināt, ka šis jūsu priekšā stāv vesels tik vien caur Jēzus Kristus no Nacaretas

vārdu, ko jūs esat krustā situši, un ko Dievs no mironiem uzmodinājis. **11** Šis ir tas akmens, no jums nama taisītājiem atmests, kas palicis par stūra akmeni. **12** Un tā pestīšana nav caur citu nevienu, jo arīdzan cits vārds apakš debess cilvēkiem nav dots, caur ko mums būs mūžīgi dzīvot.” **13** Kad tie nu Pētera un Jāņa sirds drošību redzēja un noprata, ka tie bija nemācīti un zemas kārtas cilvēki, tad tie brīnījās, un tos pazina, ka viņi bijuši ar Jēzu. **14** Un kad tie to cilvēku, kas bija vesels tapis, redzēja pie viņiem stāvam, tad tiem nebija ko pretim runāt. **15** Un tie lika viņiem iziet no tiesas nama un sarunājās savā starpā, **16** sacīdami: “Ko lai darām ar šiem cilvēkiem? Jo ka skaidrs brīnums caur tiem noticis, tas ir zināms visiem, kas Jeruzālemē dzīvo, un mēs to nevaram noliegt. **17** Bet lai tas starp tiem ļaudīm tālāki neizpaužas, mēs tiem gribam stipri piekordināt, ka tiem vairs uz nevienu cilvēku nebūs runāt iekš šī vārda.” **18** Un viņus acinājuši, tie viņiem pavēlēja, it nemaz nerunāt, nedz mācīt iekš Jēzus vārda. **19** Bet Pēteris un Jānis atbildēdami uz tiem sacīja: “Spriežat paši, vai Dieva priekšā ir taisni, jums vairāk klausīt nekā Dievam? **20** Jo mēs nevaram palikt nerunājuši par to, ko esam redzējuši un dzirdējuši.” **21** Bet tie vēl vairāk viņus apdraudēja un palaida un neatrada, kā tos sodīt, to ļaužu dēļ, jo visi Dievu teica par to, kas bija noticis. **22** Jo tas cilvēks bija vairāk nekā četrdesmit gadus vecs, pie kā šī dziedināšanas zīme bija notikusi. **23** Un vaļā atlaisti tie nāca pie tiem savējiem un pasludināja, ko tie augstie priesteri un vecaji uz tiem bija sacījuši. **24** Un to dzirdējuši, tie vienprātīgi savu balsi pacēla uz Dievu un sacīja: “Kungs, Tu esi Tas Dievs, kas ir darījis debesi un zemi un jūru un visas lietas, kas tur iekšā, **25** Kas caur Sava kalpa Dāvida muti esi sacījis: Kāpēc pagāni trako, un ļaudis domā uz nelietību? **26** Kēniņi vīrs zemes ir sacēlušies, un valdnieki sapulcējušies pret To Kungu un pret Viņa Svaidīto. **27** Jo patiesi, tie ir sapulcējušies pret Tavu svēto bērnu Jēzu, ko Tu esi svaidījis, arī Hērodus un Poncius Pilatus līdz ar pagāniem un Israēla ļaudīm, **28** To darīdami, ko Tava roka un Tavs padoms papriekš ir nolēmis, ka

tam bija notikt. **29** Tad nu, Kungs, skaties Tu uz viņu biedināšanu un dodī Saviem kalpiem Tavu Vārdu runāt ar visu drošību, **30** Savu roku izstiepdams, ka dziedināšanas notiek un zīmes un brīnumi caur Tava svētā bērna Jēzus Vārdu.” **31** Un pēc lūgšanas tā vieta pakustinājās, kur tie bija sapulcējušies; un tie visi tapa Svētā Gara pilni un runāja Dieva vārdu ar drošību. **32** Un tā draudze, kas ticēja, bija viena sirds un viena dvēsele, un neviens neko no savas mantas nesauca par savu, bet tās mantas bija visiem kopā. **33** Un ar lielu spēku tie apustuļi deva liecību par Tā Kunga Jēzus augšāmcēlšanos, un liela žēlastība bija pār tiem visiem. **34** Un viņu starpā arī nebija neviena, kam kas pietrūka, jo kuriem tīrumi vai nami bija, tie tos pārdeva un atnesa to maksu no tā, kas bija pārdots, **35** Un nolika tiem apustuļiem pie kājām, un ikkatram tapa izdalīts, kā kuram vajadzēja. **36** Un Jāzeps, no tiem apustuļiem ar pavārdu saukts Barnaba (tas ir tulkots: iepriecināšanas bērns), viens Levīts, dzimis Kipriets, **37** Kam bija tīrums, pārdeva to un atnesa to naudu un nolika pie apustuļu kājām.

5 Un viens vīrs, ar vārdu Ananija, ar savu sievu Sappīru pārdeva savu mantību, **2** Un atrāva ko no tās maksas ar sievas ziņu; un kādu daļu atnesis, to nolika pie apustuļu kājām. **3** Bet Pēteris sacīja: “Ananija, kāpēc sātans tavu sirdi ir piepildījis, tam Svētam Garam melot un no tā tīruma maksas ko atraut? **4** Vai tas tavs būdams nevarēja tavs palikt? Arī pārdots tas bija tavā vaļā; kāpēc tad tu tādu lietu savā sirdī esi iedomājies? Tu neesi cilvēkiem melojis, bet Dievam.” **5** Un šos vārdus dzirdējis, Ananija krita pie zemes un nomira; un lielas bailes uzgāja visiem, kas to dzirdēja. **6** Un tie jaunekļi cēlušies to apkopa un iznesa un apraka. **7** Un notikās pēc kādām trim stundām, tad viņa sieva arīdzan iegāja, nezinādama, kas bija noticis. **8** Bet Pēteris tai atbildēja: “Saki man, vai jūs to tīrumu tik dārgi esat pārdevuši?” Un tā sacīja: “Tiešām, tik dārgi.” **9** Un Pēteris uz to sacīja: “Kāpēc tad jūs savā starpā esat norunājuši Tā Kunga Garu kārdināt? Redzi, to kājas, kas tavu vīru aprakuši, ir priekš durvīm un tevi

iznesis.” **10** Un tūdaļ tā nokrita pie viņa kājām un nomira. Un tie jaunekļi iekšā nākuši to atrada mirušu un to iznesa un apraka pie viņas vīra. **11** Un lielas bailes uzgāja visai draudzei un visiem, kas to dzirdēja. **12** Un caur apustuļu rokām daudz zīmes un brīnumi notika starp tiem ļaudīm, un visi bija vienprātīgi Salamana priekšnamā. **13** Bet no tiem citiem nevienš nedrīkstēja viņiem piekerties, bet tie ļaudis tos augsti cienīja. **14** Un vēl vairāk tapa pielikti, kas Tam Kungam ticēja, pulks vīru un sievu, **15** Tā ka arī tie neveselie tapa izvesti uz ielām un gultās un nestuvēm likti, lai, Pēterim nākot, jel viņa ēna kādus no tiem apēnotu. **16** Un arī no apkārtējām pilsētām pulks ļaužu nāca uz Jeruzālemi, nesdami neveselus un nešķīstu garu apsēstus, kas visi tapa dziedināti. **17** Bet tas augstais priesteris cēlās un visi, kas pie tā bija (tā saduceju biedriba), un tapa bardzības pilni, **18** Un pielika tiem apustuļiem rokas un tos iemeta pilsētas cietumā. **19** Bet Tā Kunga eņģelis naktī atvēra cietuma durvis un tos izveda un sacīja: **20** “Ejat, un Dieva namā stāvēdami, runājiet uz tiem ļaudīm visus šās dzīvības vārdus.” **21** Bet to dzirdējuši, tie iegāja it agri Dieva namā, un mācīja. Bet tas augstais priesteris un tie, kas līdz ar viņu, nāca un sasauca to augsto tiesu un visus Israēla bērnu vecājus un sūtīja uz cietumu, tos atvest. **22** Bet tie sulaiņi tur nogājuši tos neatrada cietumā un atnākuši to pasludināja **23** Sacīdami: “Mēs to cietumu gan atradām it cieti aizslēgtu un tos sargus ārā stāvošus priekš durvīm, bet atvēruši mēs iekšā neatradām neviena.” **24** Kad nu tas priesteris un tas Dieva nama virsnieks un tie augstie priesteri šos vārdus dzirdēja, tad tie par to iztrūcinājās, kas tas esot. **25** Un tur viens nāca un tiem pasludināja sacīdams: “Redzi, tie vīri, ko jūs esat likuši cietumā, stāv Dieva namā un māca tos ļaudis.” **26** Tad tas virsnieks ar tiem sulaiņiem nogāja un tos atveda, bet ne ar varu, (jo tie bijās no tiem ļaudīm, ka ar akmeņiem netaptu nomētāti). **27** Un tos atveduši, tie tos stādīja augstās tiesas priekšā, un tas augstais priesteris tiem vaicāja **28** Sacīdams: “Vai mēs pavēlēdami jums neesam pavēlējuši, nemācīt

iekš šī Vārda? Un redzi, jūs ar savu mācību esat piepildījuši Jeruzālemi un gribat pār mums vest šī Cilvēka asinis.” **29** Bet Pēteris un tie apustuļi atbildēja un sacīja: “Dievam būs vairāk klausīt nekā cilvēkiem. **30** Mūsu tēvu Dievs ir uzmodinājis Jēzu, ko jūs esat nokāvuši, To piekārdami pie koka. **31** Šo Dievs caur Savu labo roku ir paaugstinājis par Lielkungu un Pestītāju, Israēlim dot atgriešanos un grēku piedošanu. **32** Un mēs esam Viņa liecinieki šīs lietās, un arī Tas Svētais Gars, ko Dievs tiem devis, kas Viņam paklausā.” **33** Bet kad viņi to dzirdēja, tad tas tiem iedūra sirdī, un tie viņus meklēja nokaut. **34** Bet viens no tās augstās tiesas, farizejs, ar vārdu Gamaliēls, bauslibas mācītājs, no visiem ļaudīm godā turēts, pacēlās un pavēlēja, tos apustuļus maķenīt izvest, **35** Un sacīja uz viņiem: “Jūs Israēla vīri, apdomājaties labi par šiem cilvēkiem, ko jūs gribat darīt. **36** Jo priekš šīm dienām Teudas cēlās sacīdams, ka viņš kas esot; tam cilvēku pulks pie četrsimt piekērās. Tas ir nokauts, un visi, kas tam paklausīja, ir izklīdināti un iznīcināti. **37** Pēc šā cēlās Jūda, tas Galilejs, tai rakstīšanas laikā un novērsa daudz ļaužu sev pakāļ; šis arīdzan ir nomaitāts, un visi, cik viņam paklausīja, izklīdināti. **38** Tādēļ es jums tagad saku: atstājaties no šiem cilvēkiem un liekat tos mierā. Jo ja šis padoms jeb šis darbs ir no cilvēkiem, tad tas iznīks; **39** Bet ja tas ir no Dieva, tad jūs to nevarēsiet iznīcināt; un ka vēl jūs netopat atrasti karotāji pret Dievu.” **40** Un viņi tam paklausīja un tos apustuļus iesauca, tos šauta un tiem pavēlēja, nerunāt iekš Jēzus Vārda, un tos atlaida. **41** Tad nu tie liksmodamies aizgāja no tās augstās tiesas, ka tie bija cienīgi turēti, Viņa Vārda dēļ kaunu ciest; **42** Un nemitējās ikdienas Dieva namā un mājās mācīt un Jēzu Kristu priecīgi pasludināt.

6 Un tanīs dienās, kad tie mācekļi vairojās, kurnēšana cēlās pie tiem Grieķiem pret tiem Ebrejiem, ka viņu atraitnes iekš dienišķas apkopšanas paliekot neievērotas. **2** Un tie divpadsmit saaicināja to mācekļu draudzi un sacīja: “Tas nepieklājās, ka mēs Dieva vārdu atstājam un kalpojam pie galda. **3** Tāpēc, brāļi,

izredziet savā starpā septiņus vīrus, kam ir laba slava, Svēta Gara un gudribas pilnus, ko mēs šīs vajadzības pēc varētu iecelt. **4** Bet mēs gribam pastāvīgi turēties pie Dieva lūgšanas un pie tā vārda amata.” **5** Un šie vārdi patika visai draudzei; un tie izredzēja Stefanu, ticības un Svēta Gara pilnu vīru, un Filipu un Prokoru un Nikanoru un Timonu un Parmenu un Nikolaju, vienu Jūdu ticības biedri no Antiokijas. **6** Šos tie veda apustuļu priekšā; un Dievu pielūguši tie viņiem rokas uzlika. **7** Un Dieva vārds auga augumā, un mācekļu skaits Jeruzālemē ļoti vairojās, un liels priesteru pulks palika paklausīgs ticībai. **8** Un Stefans, ticības un spēka pilns, darīja brīnumus un lielas zīmes starp tiem ļaudīm. **9** Un kādi no tās saucamās Libertīņu un Kireniesu un Aleksandriešu skolas un no tiem, kas bija no Ķīliķijas un Āzijas, cēlās un ar Stefanu stipri apjautājās. **10** Un tie nespēja preti stāvēt tai gudrībai un Tam Garam, ar ko viņš runāja. **11** Tad tie izmācīja vīrus, lai saka: “Mēs viņu esam dzirdējuši zaimošanas runājam pret Mozu un pret Dievu.” **12** Un tie saskubināja tos ļaudis un tos vecākus un tos rakstu mācītājus. Un viņam uzmākušies, tie viņu sagraba un veda tiesas priekšā. **13** Un atveda viltīgus lieciniekus, kas sacīja: “Šis cilvēks nemitās zaimošanas runāt pret šo svēto vietu un bauslību. **14** Jo mēs viņu esam dzirdējuši sakām: šis Jēzus no Nacaretas nopostis šo vietu un pārvērtis tās ierašas, ko mums Mozus devis.” **15** Un visi, kas augstā tiesā sēdēja, skatījās uz viņu un redzēja viņa vaigu kā kāda eņģeļa vaigu.

7 Un tas augstais priesteris sacīja: “Vai tas tā ir?” **2** Bet viņš sacīja: “Vīri, brāļi un tēvi, klausāties! Tas godības Dievs parādījās mūsu tēvam Ābrahāmam, kad viņš bija Mezopotamijā, pirms Hāranā mājāja, **3** Un sacīja uz viņu: izej no savas zemes un no saviem radiem un ej uz to zemi, ko Es tev rādīšu. **4** Tad viņš no Kaldeju zemes izgājis mājāja Hāranā; un pēc, kad viņa tēvs bija nomiris, Dievs viņu no turienes pārveda uz šo zemi, kur jūs tagad dzīvojiet, **5** Un viņam nedeja nekādu iemantojamu tiesu iekš tās, ir ne pēdas platumā; un tomēr viņam to solīja par mantu dot un viņa dzimumam

pēc viņa, kad viņam bērnu vēl nebija. **6** Bet Dievs tā runāja: tavs dzimums būs piedzīvotājs svešā zemē un piespiests pie kalpošanas un grūti vārdzināts četršimt gadus. **7** Un to tautu, kam tie kalpos, Es gribu sodīt, Dievs sacīja; un pēc tam tie izies un Man kalpos šīnī vietā. **8** Un Viņš tam deva to apgraizīšanas derību. Un tā viņš dzemdina to Īzaku un to apgraizīja astotā dienā, un Īzaks to Jēkabu, un Jēkabs tos divpadsmit vectēvus. **9** Un tie vectēvi apskauda un pārdeva Jāzēpu uz Ēģiptes zemi; un Dievs bija ar viņu, **10** Un to izglāba no visām viņa bēdām un tam deva žēlastību un gudrību Faraona, Ēģiptes ķēniņa, priekšā, un tas viņu iecēla par valdītāju pār Ēģiptes zemi un visu savu namu. **11** Bet bēdas nāca un lielas bēdas pār visu Ēģiptes un Kanaāna zemi; un mūsu tēvi neatrada barības. **12** Un Jēkabs dzirdējis, labību esam Ēģiptes zemē, izsūtīja mūsu tēvus pirmo reiz. **13** Un otru reiz Jāzeps no saviem brāļiem tapa pazīts, un Jāzēpa radi Faraonam kļuva zināmi. **14** Un Jāzeps sūtīja un ataicināja savu tēvu Jēkabu un visus savus radus, septiņdesmit un piecas dvēseles. **15** Un Jēkabs nogāja uz Ēģiptes zemi un nomira, viņš un mūsu tēvi, **16** Un tapa pārvesti uz Šehemi un tai kapā ielikti, ko Ābrahāms ar sudraba maksu bija pircis no Hamora bērniem Šehemē. **17** Bet kad tas apsolišanas laiks tuvu klāt nāca, ko Dievs Ābrahāmam bija zvērējis, tad tie ļaudis auga un vairojās Ēģiptes zemē, **18** Tiekams cits ķēniņš cēlās, kas Jāzēpu nepazina. **19** Šis mūsu tautai ar viltu uzmācās un mūsu tēviem ļaunu darīja, tā ka viņiem savi mazie bērniņi bija jāizmet laukā, lai tie nepaliktu pie dzīvības. **20** Tai laikā Mozus piedzima un bija Dievam patīkams un tapa audzināts trīs mēnešus sava tēva namā. **21** Un kad tas bija izlikts laukā, tad Faraona meita to uzņēma un to uzaudzina sev pašai par dēlu. **22** Un Mozus tapa mācīts visā ēģiptiešu gudrībā un bija spēcīgs vārdos un darbos. **23** Kad nu viņš bija četrdesmit gadus vecs, tad tas savā sirdī apņēmās, apmeklēt savus brāļus, Israēla bērnus. **24** Un redzēdams, ka viens netaisnību cieta, viņš pārstāvēja un atrieba to, kam pāri darīja, un nosita to ēģiptietim. **25** Un viņš domāja, ka viņa brāļi nomanīšot, ka Dievs caur viņa roku tiem

dodot pestīšanu. Bet tie to nesaprata. **26** Un otrā dienā viņš tiem piestājās, kad tie bārās un tos skubināja uz mieru sacīdams: vīri, jūs esat brāļi, kāpēc jūs viens otram pāri darāt? **27** Bet tas, kas savam tuvākam pāri darija, viņu atgrūda sacīdams: kas tevi cēlis par virsnieku un tiesas kungu pār mums? **28** Vai tu mani aridzan gribi nokaut, kā tu vakar to Ēģiptietei esi nokāvis? **29** Un Mozus šī vārda dēļ bēga un piemita Midijana zemē, kur viņš divus dēlus dzemdināja. **30** Un kad četrdesmit gadi bija pagājuši, tad Tā Kunga eņģelis Sinaī kalna tuksnesī viņam parādījās degošā ērkšķu krūmā. **31** Un Mozus to redzēdams, brīnījās par to parādīšanu, un kad tas piegāja to aplūkot, tad Tā Kunga balss uz viņu notika: **32** “Es esmu tavu tēvu Dievs, Ābrahāma Dievs un Īzaka Dievs un Jēkaba Dievs.” Un Mozus sāka drebēt un nedrīkstēja tur skatīties. **33** Bet Tas Kungs uz to sacīja: “Noauni kurpes no savām kājām, jo tā vieta, kur tu stāvi, ir svēta zeme. **34** Es redzēdams esmu redzējis Savu ļaužu grūtumu Ēģiptes zemē, un dzirdējis viņu nopūšanos un nolaidies tos izglābt; un nu nāc, Es tevi sūtīšu uz Ēģiptes zemi.” **35** Šo Mozu, ko tie bija aizlieguši sacīdami: kas tevi cēlis par virsnieku un tiesas kungu? šo Dievs sūtījis par virsnieku un pestītāju caur tā eņģeļa roku, kas tam bija parādījis ērkšķu krūmā. **36** Šis viņus ir izvedis, darīdams brīnumus un zīmes Ēģiptes zemē un sarkanā jūrā un tuksnesī četrdesmit gadus. **37** Šis ir tas Mozus, kas uz Israēla bērniem sacīja: “Tas Kungs, jūsu Dievs, jums no jūsu brāļiem cels vienu pravieti tā kā mani; To jums būs klausīt.” **38** Šis pie tās draudzes tuksnesī bija ar to eņģeli, kas uz viņu runāja Sinaī kalnā, un bija ar mūsu tēviem; un saņēma dzīvus vārdus, mums tos dot; **39** Tam mūsu tēvi negribēja paklausīt, bet viņu atmeta un savās sirdīs atgrīezās uz Ēģiptes zemi, **40** Sacīdami uz Āronu: taisi mums dievus, kas mūsu priekšā ies; jo mēs nezinām, kas ir noticis šim Mozum, kas mūs izvedis no Ēģiptes zemes. **41** Un tie taisīja tanīs dienās vienu telu un pienesa tam elkadienam upurus un priecājās par savu roku darbiem. **42** Bet Dievs novērsās un tos nodeva kalpot tam debess spēkam, itin kā ir rakstīts praviešu grāmatā: vai tu Israēla nams šinīs četrdesmit gados tuksnesī Man esi atnesis kaujamus un citus upurus? **43** Un jūs esat pieņēmuši to Moloka dzīvokli un sava Dieva, Remvana, zvaigzni, tās bīdes, ko esat taisījuši, tās pielūgt; un Es jūs pārceļšu viņpus Bābeles. **44** Tā liecības telts bija pie mūsu tēviem tuksnesī, itin kā tas, kas ar Mozu runājis, bija pavēlējis, to taisīt pēc tās priekšzīmes, ko viņš bija redzējis; **45** To dabūjuši, mūsu tēvi ar Jozua to arī ieveda tai zemē, kas tiem pagāniem bija, kurus Dievs ir izdzinis mūsu tēvu priekšā līdz Dāvida dienām. **46** Šis žēlastību atrada Dieva priekšā un ilgojās tam Jēkaba Dievam dzīvokli atrast. **47** Un Salamans Viņam namu uztaisīja. **48** Bet tas Visaugstākais nedzīvo namos, kas rokām taisīti, itin kā tas pravietis saka: **49** “Debess ir Mans goda krēsls un zeme Manu kāju pamesls; kādu namu jūs Man uztaisīsiet, tā saka Tas Kungs, jeb kura ir Mana dusas vieta? **50** Vai Mana roka nav šo visu taisījusi?” **51** Jūs stūrgalvīgie un sirdis un ausis neapgraizītie, jūs allažīņ tam Svētam Garam pretī stāvat, tā kā jūsu tēvi, tā arī jūs! **52** Kuru no tiem praviešiem jūsu tēvi nav vajājuši? Viņi nokāvuši tos, kas par Tā Taisnā atnākšanu papriekš sludināja; šim jūs tagad esat palikuši par nodevējiem un slepkavām, **53** Jūs, kas bauslību caur eņģeļu rokām esat dabūjuši un neesat sargājuši.” **54** Kad tie to dzirdēja, tad tas tiem iedūra sirdī un tie sakoda zobus pret viņu. **55** Bet viņš, Svēta Gara pilns būdams, skatījās uz debesīm un redzēja Dieva godību un Jēzu stāvam pie Dieva labās rokas, **56** Un sacīja: redzi, es debesis redzu atvērtas un To Cilvēka Dēlu stāvam pie Dieva labās rokas. **57** Bet tie ar skaņu balsi brēkdami aizturēja savas ausis un visi kopā viņam uzmācās virsū, **58** Un to izmeta no pilsētas ārā un nomētāja ar akmeņiem; un tie liecinieki savas drēbes nolika pie viena jaunekļa kājām, kam vārds bija Sauls. **59** Un tie ar akmeņiem nomētāja Stefanu, kas sauca un sacīja: Kungs Jēzu, pieņem manu garu! **60** Un ceļos mezdami tas sauca ar skaņu balsi: Kungs, nepielidzini tiem šo grēku! Un to sacījis viņš aizmiga.

8 Bet Saulam viņa nāve bija ļoti pa prātam; un lūdz Dievu, vai šis tavas sirds nodoms un tanī dienā liela vajāšana cēlās pret to tev varētu tapt piedots; **23** Jo es tevi redzu draudzi, kas bija Jeruzālemē. Un visi izklīda rūgtas žults pilnu un netaisnībā saistītu.” **24** pa Jūdu zemes un Samarijas tiesām, tik ne tie Bet Sīmanis atbildēja un sacīja: “Lūdziet jūs apustuļi. **2** Un dievbijīgi vīri Stefanu paglabāja par mani To Kungu, lai uz mani nenāk, ko un viņu gauži nožēloja. **3** Bet Sauls to draudzi jūs esat runājuši.” **25** Tad nu Tā Kunga vārdu postīja un gāja pa namiem, satverdams gan apliecinājuši un runājuši, tie griezās atpakaļ vīrus, gan sievas, un tos nodeva cietumā. **4** uz Jeruzālemi un pasludināja evaņģēliju daudz Tad nu tie izklīdinātie apkārt staigāja, to vārdu Samarijas miestos. **26** Un Tā Kunga eņģelis uz Filipu runāja sacīdams: “Celies un ej uz dienvidu pusi uz to ceļu, kas no Jeruzālemes iet uz Gazu, kur daudz nestaigā.” **27** Un cēlies viņš nogāja. Un redzi, viens Moru vīrs, Kandaces, Moru zemes ķēniņienes, kambarjunks un tas bija nācis uz Jeruzālemi, Dievu pielūgt. **28** Un atpakaļ uz ceļu devies viņš sēdēja savos ratos un lasīja pravieti Jesaju. **29** Un Tas Gars uz Filipu sacīja: “Ej klāt un turies pie šiem ratiem.” **30** Un piesteidzies Filips dzirdēja viņu lasām pravieti Jesaju un sacīja: “Vai tu arī saproti, ko tu lasi?” **31** Bet tas sacīja: “Kā lai to varu, kad neviens mani nemāca?” Un viņš lūdza Filipu, lai tas uzkāptu un pie tā piesēstos. **32** Un tas rakstu gabals, ko tas lasīja, bija šis: “Viņš ir tā kā avs pie kaušanas vests un itin kā jērs aplklusis sava cirpēja priekšā, tāpat Viņš savu muti neatdara. **33** Iekš Viņa pazemošanās Viņa sodība ir atņemta; kas izteiks Viņa dzimumu? Jo Viņa dzīvība top aizrauta no zemes.” **34** Un tas kambarjunks atbildēja un uz Filipu sacīja: “Es tevi lūdzu, par ko tas pravietis to saka? Vai par sevi pašu, jeb vai par citu kādu?” **35** Un Filips savu muti atdarīja un no šī raksta iesākdams viņam pasludināja to evaņģēliju no Jēzus. **36** Un to ceļu braukdami tie nāca pie kāda ūdens, un tas kambarjunks sacīja: “Redz, šie ūdens! Kas stāv pretī, ka topu kristīts?” **37** Bet Filips sacīja: “Ja tu no visas sirds tici, tad to var.” Un viņš atbildēja un sacīja: “Es ticu, ka Jēzus Kristus ir Dieva Dēls.” **38** Un viņš pavēlēja, tos ratus pieturēt, un abi divi nokāpa ūdenī, tā Filips kā tas kambarjunks, un viņš to kristīja. **39** Un kad tie no ūdens bija izkāpuši, Dieva Gars Filipu aizrāva, un tas kambarjunks viņu vairs neredzēja; bet viņš liksms brauca savu ceļu. **22** Tāpēc atgriezies no šā sava ļaunuma

40 Bet Filips atradās Ašdodā; un visas pilsētas pārstaigādams, viņš evaņģēliju sludināja, kamēr nāca uz Cezareju.

9 Bet Sauls vēl draudus un nāvi šņākdams pret Tā Kunga mācekļiem, gāja pie tā augstā priesterā **2** Un lūdza no tā grāmatas uz Damasku pie tām Jūdu draudzēm, ja viņš kādus no šīs ticības atrastu, vai vīrus vai sievas, ka viņš tos saistītus vestu uz Jeruzālemi. **3** Un viņam ejot notikās, ka viņš tuvu pie Damaskus nāca, un tur gaišums no debess viņu piepeši apspīdēja; **4** Un viņš krita pie zemes un dzirdēja balsi uz viņu tā sakām: “Saul, Saul, ko tu Mani vajā?” **5** Un viņš sacīja: “Kungs, kas Tu esi?” Tas Kungs sacīja: “Es esmu Jēzus, ko tu vajā. Tev grūti nāksies pret dzenuli spārdīt.” **6** Un tas sacīja trīcēdams un iztrūcies: “Kungs, ko Tu gribi, lai daru?” Tas Kungs uz to sacīja: “Celies un ej pilsētā, un tev sacīs, ko tev būs darīt.” **7** Bet tie vīri, kas bija viņa ceļa biedri, stāvēja iztrūkušies, to balsi gan dzirdēdami, bet neviena neredzēdami **8** Bet Sauls cēlās no zemes un savas acis paceldams neredzēja neviena. Un tie to pie rokas vezdami ievēda Damaskū. **9** Un trīs dienas tas nevarēja redzēt un ne ēda, ne dzēra. **10** Bet viens māceklis bija iekš Damaskus, ar vārdu Ananija, un Tas Kungs caur parādīšanu uz to sacīja: “Ananija!” Un tas sacīja: “Redzi, še es esmu, Kungs.” **11** Un Tas Kungs uz to sacīja: “Celies un ej uz to ielu, kas top saukta tā Taisnā, un meklē Jūdas namā to Tarsieti, kam vārds Sauls; jo, redzi, tas Dievu lūdž; **12** Un tas caur parādīšanu ir redzējis vīru, ar vārdu Ananija, ieejam un tam roku uzliekam, lai tas atkal top redzīgs.” **13** Bet Ananija atbildēja: “Kungs, es no daudziem esmu dzirdējis par šo vīru, cik ļaunuma tas darījis Taviem svētiem Jeruzālemē; **14** Un šeit tam ir vara no tiem augstiem priesteriem, visus saistīt, kas Tavu Vārdu piesauc.” **15** Bet Tas Kungs uz to sacīja: “Ej, jo šis Man ir izredzēts ierocis, Manu Vārdu nest pagānu un ķēniņu un Israēla bērnu priekšā. **16** Jo Es tam rādīšu, cik daudz tam Mana Vārda dēļ jācieš.” **17** Un Ananija nogāja un nāca tanī namā un tam rokas uzlika sacīdams: “Saul, brāli, Tas Kungs mani sūtījis, (Jēzus, kas tev uz tā ceļa,

kur tu esi nācis, ir parādījies), lai tu atkal topi redzīgs un piepildīts ar Svēto Garu.” **18** Un tūdaļ no viņa acīm nokrita kā zvīņas, un viņš tapa tūdaļ redzīgs, un uzcēlies tapa kristīts, **19** Un barību ņēmis viņš atspirga. Un Sauls bija kādas dienas pie tiem mācekļiem iekš Damaskus. **20** Un tūdaļ tas sludināja baznīcās par Jēzu, ka Viņš Tas Dieva Dēls. **21** Bet visi, kas to dzirdēja, iztrūkās un sacīja: “Vai šis nav tos postījis, kas Jeruzālemē šo Vārdu piesauca? Vai tas nav tāpēc šurp nācis, ka viņus vestu saistītus pie tiem augstiem priesteriem?” **22** Bet Sauls palika jo dienas jo spēcīgs un iztrūcināja tos Jūdu ļaudis, kas Damaskū dzīvoja, un pierādīja, ka šis Tas Kristus. **23** Un kad jau kāds laiks bija pagājis, tad tie Jūdu ļaudis sarunājās viņu nokaut. **24** Bet viņu nodoms Saulam tapa zināms; un tie vērtus sargāja caurām dienām un naktim, ka viņu varētu nokaut. **25** Bet tie mācekļi viņu ņēma naktī un kurvī pār mūri nolaida zemē. **26** Un uz Jeruzālemi nācis Sauls raudzīja tiem mācekļiem piebiedroties; bet visi no tā bijās, neticēdami, viņu esam mācekli. **27** Bet Barnaba viņu ņēma un veda pie tiem apustuļiem un tiem teica, kā viņš uz ceļa To Kungu redzējis, un ka Tas ar viņu runājis, un kā viņš Damaskū ar drošību runājis Jēzus vārdā. **28** Un viņš pie tiem bija Jeruzālemē, ieiedams un iziedams un droši sludinādams Tā Kunga Jēzus vārdā. **29** Un viņš arī runāja un apjautājās ar tiem Grieķiem; bet tie glūnēja viņu nokaut. **30** Bet tie brāļi, to nomanīdami, viņu pavadīja uz Cezareju un viņu sūtīja uz Tarsu. **31** Tad nu tai draudzei pa visu Jūdeju un Galileju un Samariju bija miers, un tā auga un staigāja iekš Tā Kunga bijāšanas un vairojās caur Tā Svētā Gara iepriecināšanu. **32** Un notikās, ka Pēteris visur pārstaigājot arī nonāca pie tiem svētiem, kas Liddā dzīvoja. **33** Un tur tas atrada vienu cilvēku, ar vārdu Eneas, astoņus gadus uz gultas gulšu, - šis bija melmeņu sērdzīgs. **34** Un Pēteris uz to sacīja: “Enea, lai Jēzus, Tas Kristus, tevi dara veselu; celies un taisi pats sev gultu!” Un tas tūdaļ cēlās. **35** Un to visi redzēja, kas Liddā un Šaronā dzīvoja, un tie atgriezās pie Tā Kunga. **36** Un Joppē bija kāda mācekle, ar vārdu Tabita, tas

ir tulkots: stirna; šī bija labu darbu darītāja un nabagu apdāvinātāja. **37** Un notikās tanīs dienās, ka viņa palika slima un nomira, un tie to mazgājuši nolika augšistabā. **38** Bet kad nu Lidda tuvu pie Joppes ir, tad tie mācekļi dzirdēdami, Pēteri tur esam, sūtīja divus vīrus pie tā, lūgdami, ka tas nekavētos, pie tiem noiet. **39** Un Pēteris cēlās un gāja tiem līdz. Un kad viņš bija atnācis, tad viņu uzveda tai augšistabā; un pie tās stāvēja visas atraitnes, raudādamas un rādīdamas tos svārkus un tās drēbes, ko tā Stirna, pie tiem būdama, bija taisījusi. **40** Un Pēteris, visus izdzinis, metās ceļos un Dievu lūdza, un pie tās mirušās atgriezdamies sacīja: “Tabita, celies augšām.” Un tā savas acis atvēra un Pēteri redzējusi cēlās sēdu. **41** Un viņš tai roku deva un to pacēla, un, tos svētos un tās atraitnes aicinājis, viņu dzīvu tiem veda priekšā. **42** Un tas tapa zināms pa visu Joppi un daudzi ticēja uz To Kungu. **43** Un notikās, ka viņš daudz dienas Joppē palika pie viena ādmiņa, ar vārdu Sīmanis.

10 Un viens vīrs bija Cezarejā, Karniels vārdā, viens kapteinis, no tā saucamā Itālijas karoga, **2** Dieva cienītājs un dievbijīgs ar visu savu namu, kas tos ļaudis daudz apdāvināja un allažiņ Dievu lūdza. **3** Šis ap devīto dienas stundu parādīšanā skaidri redzēja Dieva eņģeli ienākam pie viņa un uz viņu sakām: “Karniel!” **4** Un to redzēdams viņš pārbijās un sacīja: “Kas ir, Kungs?” Bet tas uz viņu sacīja: “Tavas lūgšanas ir uzkāpušas un pieminētas Dieva priekšā. **5** Un tagad nosūti vīrus uz Joppi un ataicini Sīmani, ar pavārdu Pēteri. **6** Šis piemājo pie kāda ādmiņa Sīmaņa, kam nams ir jūrmalā; šis tev sacīs, ko tev būs darīt.” **7** Un kad tas eņģelis, kas ar Karnieli runāja, bija aizgājis, tad šis aicināja divus no saviem nama kalpiem un vienu dievbijīgu karavīru no tiem, kas pastāvīgi pie viņa bija. **8** Un visas lietas stāstījis viņš tos sūtīja uz Joppi. **9** Un otrā dienā, kad tie uz ceļa bija un tai pilsētai tuvu klāt nāca, Pēteris uzkāpa uz jumtu, Dievu lūgt, ap sesto stundu. **10** Un viņš izsalcis būdams gribēja ko baudīt, un kamēr tie ēdienu sataisīja, viņš garā tapa aizgrābts. **11** Un viņš redz debesi atvērtu un

kādu trauku nonākam, tā kā lielu palagu pie četriem stūriem nolaistu zemē. **12** Tanī bija visādi četrkājīgi lopi un zvēri un tārpī no zemes virsas un putni, kas apakš debess. **13** Un balss notika uz to: “Celies, Pēteri, kauj un ēd.” **14** Bet Pēteris sacīja: “Ne mūžam, Kungs! Jo es nekad neesmu ko ēdis, kas ir aizliegts, vai nešķīsts.” **15** Un atkal otru reiz balss uz viņu notika: “Ko Dievs ir šķīstījis, to tev nebūs turēt par aizliegtu.” **16** Un tas notika trīs reizes un tas trauks atkal tapa uzcelts debesis. **17** Un kad Pēteris savā prātā nezināja, ko šī parādīšana apzīmējot, ko viņš bija redzējis, redzi, tad tie no Karnieļa sūtītie vīri, Sīmaņa namu izvaicājuši, stāvēja pie vārtiem. **18** Un tie sauca un vaicāja, vai Sīmanis, ar pavārdu Pēteris, tur mājot? **19** Un kad Pēteris to parādīšanu pārdomāja, tad Tas Gars uz to sacīja: “Redzi, trīs vīri tevi meklē; **20** Bet celies, nokāp un ej tiem līdz nešaubīdamies, jo Es tos esmu sūtījis.” **21** Un Pēteris nokāpa pie tiem vīriem, kas no Karnieļa pie tā bija sūtīti, un sacīja: “Redzi, es esmu tas, ko jūs meklējiet, kādas lietas dēļ jūs šē esat?” **22** Un tie sacīja: “Karniels, viens kapteinis, taisns un dievbijīgs vīrs, kam pie visas Jūdu cilts laba slava, tas no viena svēta eņģeļa ir pamācīts, tevi uz savu namu aicināt un vārdus dzirdēt no tevis.” **23** Tad nu viņš tos aicināja iekšā un uzņēma savā namā. Un otrā dienā viņš cēlās un gāja tiem līdz, un kādi brāļi, kas bija no Joppes, viņu pavadīja. **24** Un otrā dienā tie nonāca Cezarejā, un Karniels, savus radniekus un labākos draugus saaicinājis, viņus gaidīja. **25** Un notikās, Pēterim ieejot, ka Karniels tam gāja pretī un paklanījās, mezdami pie viņa kājām. **26** Bet Pēteris to pacēla un sacīja: “Celies, arī es esmu cilvēks.” **27** Un ar to sarunādamies viņš gāja iekšā un atrada daudz kopā sanākušus, **28** Un uz tiem sacīja: “Jūs zināt, ka Jūdu vīram nepieklājās piebiedroties jeb nākt pie svešas tautas cilvēka; bet man Dievs ir rādījis, ka nevienu cilvēku nebūs saukt par negantu jeb nešķīstu. **29** Tāpēc es ataicināts arī esmu nācis bez pretī runāšanas; tad nu vaicāju: kādēļ jūs mani esat aicinājuši?” **30** Un Karniels sacīja: “Priekš četrām dienām līdz šai stundai es biju

gavējis, un devītā stundā man savā namā Dievu lūdzot, redzi, viens vīrs ar spožām drēbēm stāvēja manā priekšā. **31** Un sacīja: Karniel, tavas lūgšanas ir paklausītas un tavas nabagu dāvanas ir pieminētas Dieva priekšā. **32** Tāpēc sūti uz Joppi un ataicini Sīmani, ar pavārdu Pēteri; šis mājā Sīmaņa, tā ādmiņa, namā pie jūras; šis nāks un ar tevi runās. **33** Tāpēc es tūdaļ pie tevis esmu sūtījis, un tu esi labi darījis, ka esi nācis. Tad nu tagad mēs visi stāvam Dieva priekšā, visu to dzirdēt, kas tev no Dieva pavēlēts.” **34** Bet Pēteris savu muti atdarījis sacīja: “Nu es tiešām atzīstu, ka Dievs cilvēka vaigu neuzlūko; **35** Bet no visām tautām, kas Viņu bīstas un taisnību dara, tas Viņam pieņemīgs. **36** Tas ir tas vārds, ko Viņš Israēla bērniem ir sūtījis, pasludinādams prieku un mieru caur Jēzu Kristu: Šis ir Kungs pār visiem. **37** Jūs zināt, kas noticis pa visu Jūdu zemi, iesākot no Galilejas, pēc tās kristības, ko Jānis pasludinājis; **38** Kā Dievs ar Svēto Garu un spēku ir svaidījis to Jēzu no Nacaretas, kas ir apkārt gājis, labu darīdams un dziedinādams visus no velna uzvarētos; jo Dievs bija ar Viņu. **39** Un mēs esam liecinieki par visu, ko Viņš darījis Jūdu zemē un arī Jeruzālemē; Šo tie nokāvuši piekārdami pie koka. **40** Šo Dievs ir uzmodinājis trešā dienā un Viņam līcis parādīties. **41** Ne visiem ļaudīm, bet tiem papriekš no Dieva ieceltiem lieciniekiem, mums, kas ar Viņu esam ēduši un dzēruši pēc Viņa augšām celšanās no miroņiem. **42** Un Viņš mums ir pavēlējis, tiem ļaudīm pasludināt un apliecināt, Viņu esam to no Dieva iestādīto soģi pār dzīviem un mirušiem. **43** Šim visi pravieši dod liecību, ka caur Viņa vārdu ikviens, kas tic uz Viņu, dabū grēku piedošanu.” **44** Un Pēterim šos vārdus vēl runājot, Svētais Gars krita uz visiem, kas to vārdu dzirdēja. **45** Un tie ticīgie no tās apgraižšanas, cik Pēterim bija līdz nākuši, iztrūkās, ka arī uz pagāniem Svētā Gara dāvana bija izlieta; **46** Jo tie tos dzirdēja valodām runājam un Dievu teicam. Tad Pēteris atbildēja: **47** “Vai arī kas laban ūdeni var liegt, ka šie netaptu kristīti, kas To Svēto Garu ir dabūjuši itin kā mēs?” **48** Un viņš pavēlēja, tos

kristīt iekš Tā Kunga vārda. Tad tie viņu lūdza, lai viņš kādas dienas pie tiem paliktu.

11 Un tie apustuļi un brāļi Jūdu zemē dzirdēja, ka arī pagāni Dieva vārdu bija pieņēmuši. **2** Un kad Pēteris uz Jeruzālemi nāca, tad tie apgraižtie ar to strīdējās, **3** Sacīdami: “Tu pie viriem, kam ir priekšāda, esi iegājis un ar tiem ēdis.” **4** Bet Pēteris iesāka tiem pēc kārtas stāstīt sacīdams: **5** “Es Joppes pilsētā Dievu lūdzu, un garā aizgrābts redzēju vienu parādīšanu: kādu trauku nonākam tā kā lielu palagu pie četriem stūriem nolaistu no debesīm, un tas nonāca pie manis. **6** To skatīdams es ņēmu vērā un redzēju četrkājīgus lopus un zvērus un tārpus no zemes virsas un putnus, kas apakš debess. **7** Un es dzirdēju balsi uz mani sakām: “Celies, Pēteri, kauj un ēd.” **8** Bet es sacīju: “Ak Kungs, ne mūžam! Jo nekas, kas ir negants un nešķīsts, nekad nav nācis manā mutē.” **9** Un balss no debess man atbildēja otrā kārtā: “Ko Dievs ir šķīstījis, to tev nebūs turēt par negantu.” **10** Un tas notikās trim reizēm, un viss atkal tapa uzvilks debesis. **11** Un redzi, tūdaļ trīs vīri, no Cezarejas pie manis sūtīti, stāvēja priekš tā nama, kur es biju. **12** Un Tas Gars uz mani sacīja, lai es tiem ejot līdz bez šaubīšanās, un arī šie seši brāļi man gāja līdz, un mēs iegājām tā vīra namā. **13** Un tas mums stāstīja, kā tas vienu eņģeli bija redzējis savā namā stāvam un uz viņu sakām: “Sūti vīrus uz Joppi un ataicini Sīmani, ar pavārdu Pēteri. **14** Šis tev vārdus sacīs, caur ko tu ar visu savu namu tapsi izglābts.” **15** Un kad es sāku runāt, tad Svētais gars uz tiem krita, tāpat kā arī iesākumā uz mums. **16** Un es pieminēju Tā Kunga vārdu, ka Viņš ir sacījis: “Jānis gan ar ūdeni kristījis, bet jūs tapsiet kristīti ar Svēto Garu.” **17** Ja nu Dievs tiem tādu pat dāvanu devis kā arī mums, kas esam ticējuši uz To Kungu Jēzu Kristu, kas tad es biju, ka es būtu spējis Dievam to aizliegt?” **18** Un tie to dzirdējuši bija ar mieru un teica Dievu sacīdami: “Tad nu Dievs arī pagāniem ir devis atgriešanos no grēkiem uz dzīvību.” **19** Bet nu tie, kas bija izkļīduši tai vajāšanā, kas Stefana dēļ bija cēlusies, izgāja līdz Fenīķijai, Kiprai un Antiokijai, nevienam to vārdu nesludinādami

kā vien Jūdiem. **20** Un viņu starpā bija kādi Kiprieši un Kirenieši, kas nākuši uz Antiokiju arī uz Grieķiem runāja, to evaņģēliju no Tā Kunga Jēzus mācīdami. **21** Un Tā Kunga roka bija ar tiem, un liels pulks ticēja un atgriezās pie Tā Kunga. **22** Bet slava par tiem nāca ausīs tai Jeruzālemes draudzei; un tā sūtīja Barnabu, lai noietu līdz Antiokijai. **23** Šis nonācis un to Dieva žēlastību redzējis, priecājās un visus pamācīja, lai tie no sirds dibena apņemtos pie Tā Kunga palikt. **24** Jo viņš bija labs vīrs un Svētā Gara un ticības pilns. Un labs ļaužu pulks Tam Kungam tapa pievests, **25** Un Barnaba izgāja uz Tarsu, Saulu meklēt, un to atradis, viņš to noveda uz Antiokiju. **26** Un notikās, ka tie veselu gadu kopā bija tai draudzē un mācīja labu pulku, un ka Antiokijā tos mācekļus sāka saukt par kristīgiem. **27** Un tanis dienās pravieši nāca no Jeruzālemes uz Antiokiju. **28** Un viens no tiem, ar vārdu Agabs, cēlās un pasludināja caur To Garu, ka liels bada laiks nāksot pār visu pasauli: tas arī noticis apakš Ķeizara Klaudius. **29** Un tie mācekļi apņēmās, kā kurš spēja, ko labu par palīgu sūtīt tiem brāļiem, kas dzīvoja Jūdu zemē. **30** To tie arī darīja, un tiem vecajiem to sūtīja caur Barnabas un Saula roku.

12 Un ap to pašu laiku ķēniņš Hērodus kādiem no tās draudzes pielika rokas, tiem ļaunu darīdams, **2** Un nokāva ar zobenu Jēkabu, Jāņa brāli. **3** Un redzēdams, ka tas tiem Jūdu ļaudīm patika, viņš turklāt arī vēl Pēteri sagrāba, (bet bija tās neraudzētās maizes dienas) **4** Un sagrābis to lika cietumā, un to nodeva sešpadsmit karavīriem, kas pa četriem to sargāja, gribēdams viņu pēc Lieldienas tiem ļaudīm vest priekšā. **5** Tad nu Pēteris cietumā tapa sargāts; bet tā draudze bez mitēšanās lūdza Dievu par viņu. **6** Un kad Hērodus viņu gribēja priekšā vest, tanī pašā nakti Pēteris gulēja starp diviem karavīriem, ar divām ķēdēm saistīts, un tie sargi priekš durvīm sargāja to cietumu. **7** Un redzi, Tā Kunga eņģelis piestājās, un gaišums spīdēja tanī ēkā; un viņš piesita Pēterim pie sāniem un to uzmodināja sacīdams: “Celies drīz!” Un ķēdes nokrita no viņa rokām. **8** Un tas eņģelis uz to sacīja: “Apjozies un apauni kājas!”

Un tas tā darīja. Un viņš uz to sacīja: “Apmet savu mēteli un nāc man līdz.” **9** Un tas iznācis viņam gāja līdz un nezināja to tiešām caur eņģeli notiekam; bet tam likās, ka redzot kādu parādīšanu. **10** Un caur pirmo un otru vakti gājuši, tie nāca pie tiem dzelzs vārtiem, kas iet uz pilsētu; tie paši no sevis tiem atdarījās; un izgājuši tie vienu ielu nostaigāja un tūdaļ tas eņģelis no tā atstājās. **11** Un Pēteris atjēdzies sacīja: “Tagad es tiešām zinu, ka Tas Kungs Savu eņģeli ir sūtījis un mani izpestījis no Hērodus rokas un no visas Jūdu ļaužu gaidīšanas.” **12** Un to nopratis viņš nāca pie Marijas nama, kas bija māte Jānim, kam pavārds Marks; tur daudz bija sapulcējušies Dievu lūgt. **13** Un Pēterim pie vārtu durvīm klaudzinot, viena kalpone, ar vārdu Rode, nāca klausīties. **14** Un Pētera balsi pazīdama, tā aiz prieka tos vārtus neatdarīja, bet ietecēja un pasludināja, ka Pēteris stāvot priekš vārtiem. **15** Bet tie uz viņu sacīja: “Vai tu traka?” Bet viņa uz to pastāvēja, tā esot. Bet tie sacīja: “Tas ir viņa eņģelis.” **16** Bet Pēteris joprojām klaudzināja; un atdarījuši tie viņu redzēja un iztrūkās. **17** Bet viņš meta ar roku, lai būtu klusu, un tiem stāstīja, kā Tas Kungs viņu bija izvedis no cietuma. Un viņš sacīja: “Pasakiet to Jēkabam un tiem brāļiem;” un viņš izgājis devās uz citu vietu. **18** Un kad gaisma ausa, tad tie karavīri gauži iztrūkās, kas gan ar Pēteri esot noticis. **19** Bet kad Hērodus viņu bija meklējis un nebija atradis, tad viņš tos sargus priekš tiesas izvaicājis pavēlēja, tos novest (pie nāves); un viņš nogāja no Jūdu zemes uz Cezareju un tur mita. **20** Un Hērodus apņēmās karot pret Tirus un Sidonas ļaudīm; bet tie nāca vienprātīgi pie viņa, un pārrunājuši Blastu, kas bija uzraugs pār tā ķēniņa guļamo kambari, tie lūdza mieru, tāpēc ka viņu zeme savu uzturu ņēma no ķēniņa zemes. **21** Un kādā noliķā dienā Hērodus aptērpās ar ķēniņa drēbēm un sēdēja uz goda krēsla un uz tiem runāja ļaužu priekšā. **22** Un tie ļaudis uzkliedza: “Tā ir dieva un ne cilvēka balss.” **23** Un tūdaļ Tā Kunga eņģelis viņu sita, tāpēc ka viņš Dievam to godu nedeva. Un viņš no tārpiem tapa ēsts un nomira. **24** Bet Dieva vārds auga un vairojās.

25 Bet Barnaba un Sauls, kad tie to palīdzību bija nonesuši, griezās atpakaļ no Jeruzālemes un ņēma līdz arī Jāni, ar pavārdu Marks.

13 Un pie tās draudzes, kas bija Antiokijā, bija pravieši un mācītāji: Barnaba un Simeans, kas dēvēts Nigers, un Lucijus no Kirenes un Mannaēns, kas ar Hērodu, to lielkungu, bija uzaudzināts, un Sauls. **2** Un kad tie Tam Kungam kalpoja un gavēja, tad Svētais Gars sacīja: “Nošķiriet man Barnabu un Saulu uz to darbu, pie kā Es tos esmu aicinājis.” **3** Tad tie gavēja un Dievu lūdza un tiem rokas uzlikuši tos atlaida. **4** Tad nu šie no Svētā Gara izsūtītie nogāja uz Seleukiju, un no tejienes pārcēlās uz Kipru. **5** Un nākuši Salaminā tie pasludināja Dieva vārdu Jūdu baznīcās, un tiem arī Jānis bija klāt par palīgu. **6** Un to salu pārstaigājuši līdz Pafai, tie atrada kādu burvi, viltīgu pravieti, Jūdu cilvēku, kam vārds bija Barjesus. **7** Tas bija pie tā zemes soģa Sergijus Paula, kas bija gudrs vīrs. Šis, Barnabu un Saulu ataicinājis, ļoti vēlēās Dieva vārdu dzirdēt. **8** Bet tiem Elimas, tas burvis, (jo tā viņa vārds top tulkots), stāvēja pretī, meklēdams zemes soģi novērst no ticības. **9** Bet Sauls, (arī Pāvils saukts), Svēta Gara pilns viņu uzskatīja **10** Un sacīja: “Ak tu velna bērns, visas viltības un visas blēdības pilns, tu visas taisnības ienaidnieks, vai tu nestāies pārvērst Tā Kunga taisnos ceļus? **11** Un nu redzi, Tā Kunga roka ir pret tevi, un tu būsi akls un uz kādu laiku sauli neredzēsi.” Un tūdaļ krēsla un tumsa krita uz viņu, un viņš gāja apkārt, meklēdams vadoņus. **12** Tad tas zemes soģis redzēdams, kas bija noticis, ticēja, izbrīnīdamies par Tā Kunga mācību. **13** Un Pāvils līdz ar tiem biedriem, no Pafas cēlušies, nāca uz Pergu Pamfilijā; bet Jānis no tiem šķīrās un griezās atpakaļ uz Jeruzālemi. **14** Un tie pārstaigādami, no Pergas nāca uz Antiokiju Pisidijā un vienā svētdienā iegājuši baznīcā apsēdās. **15** Un pēc bauslības un praviešu lasīšanas tie baznīcas virsnieki sūtīja pie tiem sacīdami: “Vīri, brāļi, ja jums kādi pamācīšanas vārdi uz tiem ļaudīm, tad runājiet.” **16** Un Pāvils cēlies un ar roku metis sacīja: “Jūs Israēla vīri un jūs dievbijīgie, klausāties: **17** Šis Israēla tautas Dievs mūsu

tēvus ir izredzējis un to tautu augsti cēlis, kad tie piemita Ēģiptes zemē, un no turienes ar paceltu roku Viņš tos ir izvedis; **18** Un tuksnesī Viņš tos uzturējis pie četrdesmit gadiem, **19** Un izdeldējis septiņas tautas Kanaāna zemē un tiem izdalījis viņu zemi par mantību. **20** Un pēc tam pie četrsimt un piecdesmit gadiem Viņš tiem deva soģus līdz pravietim Samuēlim. **21** Un tad tie lūdās ķēniņu; un Dievs tiem deva Saulu, Ķisa dēlu, vīru no Benjamina cilts, četrdesmit gadus. **22** Un to atmetis, Viņš tiem iecēla Dāvidu par ķēniņu; tam Viņš arī deva liecību sacīdams: “Es esmu atradis Dāvidu, Isajus dēlu, vīru pēc Manas sirds, kas darīs visu Manu prātu.” **23** No šā dzimuma Dievs Israēlim pēc tās apsolišanas ir iecēlis To Pestītāju Jēzu. **24** Priekš Viņa atnākšanas Jānis visiem Israēla ļaudīm bija pasludinājis to kristību uz atgriešanos no grēkiem. **25** Un Jānis savu ceļu pabeidzis sacīja: “Ko jūs domājat, kas es esmu? Es tas neesmu; bet redzi, Viens nāk pēc manis, kam es neesmu cienīgs kurpju siksnas atraisīt.” **26** Vīri, brāļi, jūs bērni no Ābrahāma dzimuma, un cik jūsu starpā ir dievbijīgi, jums šis pestīšanas vārds ir sūtīts. **27** Jo tie, kas Jeruzālemē dzīvo, un viņu virsnieki šo neatzīdami nedz tos praviešu vārdus, kas ik svētdienas top lasīti, tos ir piepildījuši, Viņu tiesādami. **28** Un nekādu nāves vainu neatrazdami, tie Pilatu ir lūguši, Viņu nokaut. **29** Un kad tie visu bija padarījuši, kas rakstīts par Viņu, tad Viņu ir noņēmuši no koka un ielikuši kapā. **30** Bet Dievs Viņu ir uzmodinājis no mironiņiem. **31** Un daudz dienas Viņš ir parādījis tiem, kas līdz ar Viņu bija nākuši uz Jeruzālemi un kas tagad ir Viņa liecinieki pie tiem ļaudīm. **32** Un mēs arīdzan jums pasludinājam to evaņģēliju par to apsolišanu, kas tiem tēviem notikusi, ka Dievs mums, viņu bērniem, to ir piepildījis, Jēzu uzmodinādam, **33** Kā arī otrā Dāvida dziesmā ir rakstīts: “Tu esi Mans Dēls, šodien Es Tevi esmu dzemdinājis.” **34** Bet ka Viņš To no mironiņiem ir uzmodinājis, ka Tam vairs nebija satrūdēt, Viņš tā ir sacījis: “Es jums došu to Dāvidam solīto pastāvīgo žēlastību.” **35** Tāpēc viņš arī citā vietā saka: “Tu Savam Svētam nedosi redzēt satrūdēšanu.” **36**

Jo Dāvids, savā laikā Dieva prātam kalpojīs, ir aizmidzis un pie saviem tēviem noguldīts un satrūdēšanu redzējis. **37** Bet Tas, ko Dievs ir uzmodinājis, Tas satrūdēšanu nav redzējis. **38** Tad nu lai jums ir zināms, vīri, brāļi, ka caur Viņu jums grēku piedošana top pasludināta; **39** Un no visa tā, no kā jūs caur Mozus bauslību nevarējāt taisnoti tapt, ikviens, kas tic, caur Šo top taisnots. **40** Tāpēc pielūkojiet, ka pār jums nenāk, kas ir sacīts iekš tiem praviešiem: **41** “Raugāt, jūs pulgotāji, un brīnāties un iznikstiet, jo Es kādu darbu padaru jūsu dienās, tādu darbu, ko jūs neticēsiet, ja kāds jums to stāsta.”” **42** Un kad tie Jūdi bija izgājuši no baznīcas, tad tie pagāni lūdza, nākošā svētdienā viņiem šos vārdus runāt. **43** Un kad tā draudze tapa atlaista, tad daudz Jūdi un dievbijīgi Jūdu ticības biedri Pāvilam un Barnabam gāja pakal; šie tos pamācīja un paskubināja palikt Dieva žēlastībā. **44** Un nākošā svētdienā tik ne visa tā pilsēta sapulcējās, Dieva vārdu dzirdēt. **45** Bet tie Jūdi, to ļaužu pulku redzēdami, tapa naida pilni un runāja tam preti, ko Pāvils sacīja; preti runādami un zaimodami. **46** Bet Pāvils un Barnaba ar drošību sacīja: tas Dieva vārds papriekš uz jums bija jārunā, bet kad jūs to atmetat un sev pašus necienīgus turat mantot mūžīgu dzīvošanu, redzi, tad mēs griežamies pie tiem pagāniem. **(aiōnios g166)** **47** Jo tā Tas Kungs mums ir pavēlējis: “Es tevi esmu iecēlis pagāniem par gaišumu, ka tu būtu tā pestīšana līdz pasaules galam.”” **48** Kad nu tie pagāni to dzirdēja, tad tie priecājās un slavēja Tā Kunga vārdu, un ticēja, cik uz mūžīgu dzīvošanu bija izredzēti. **(aiōnios g166)** **49** Un Tā Kunga vārds izpaudās pa visu to tiesu. **50** Bet tie Jūdi skubināja dievbijīgas sievas no augstas kārtas un tās pilsētas virsniekus un cēla vajāšanu pret Pāvilu un Barnabu un tos izdzina no savām robežām. **51** Bet tie tos pīšļus nokratīja no savām kājām pret tiem un nāca uz Ikoniju. **52** Un tie mācekļi tapa piepildīti ar prieku un ar Svēto Garu.

14 Un notikās Ikonijā, ka tie kopā iegāja Jūdu baznīcā un tā runāja, ka no tiem Jūdiem un Grieķiem liels pulks ticēja. **2** Bet tie neticīgie

Jūdi paskubināja un iekaitināja pagāniem sirdis pret tiem brāļiem. **3** Tad nu tie labu laiku tur palika un droši runāja, paļaudamies uz To Kungu, kas Savam žēlastības vārdam liecību deva un lika zīmēm un brīnumiem notikt caur viņu rokām. **4** Un tās pilsētas ļaudis šķīrās: citi bija ar tiem Jūdiem un citi ar tiem apustuļiem. **5** Bet kad tur dumpis cēlās no pagāniem un Jūdiem līdz ar viņu virsniekiem, ka tie viņiem varu darītu un tos akmeņiem nomētātu, **6** Tad viņi to nomanīdami bēga uz Likaonijas pilsētām, Listru un Derbi, un uz tām apkārtnējām vietām. **7** Un tur viņi evaņģēliju sludināja. **8** Un kāds vīrs Listrā sēdēja ar nespēcīgām kājām, tizls no mātes miesām, kas vēl nekad nebija staigājis. **9** Tas dzirdēja Pāvilu runājam. Un šis viņu uzlūkodams nomanīja, ka viņš ticēja un ka viņu var glābt, **10** Sacīja ar stipru balsi: “Cēlies stāvu uz savām kājām!” Un viņš uzlēca un staigāja. **11** Un kad tie ļaudis redzēja, ko Pāvils bija darījis, tad tie pacēla savu balsi un sacīja Likaoniski: “Dievi palikuši cilvēkiem līdzīgi un pie mums zemē nonākuši.” **12** Un tie sauca Barnabu par Jupiteru un Pāvilu par Merkuriju: tāpēc ka viņš bija tas runātājs. **13** Un Jupitera priesteris, kas bija ārpus pilsētas, atveda vēršus un vainagus pie vārtiem un gribēja ar tiem ļaudīm upurēt. **14** Bet tie apustuļi Pāvils un Barnaba to dzirdēdami, saplēsa savas drēbes un ieskrēja ļaužu vidū saukdami **15** Un sacīdami: “Vīri, kāpēc jūs tā darāt? Mēs arīdzan esam tādi pat mirstami cilvēki kā jūs, kas jums to evaņģēliju sludinām, ka jums no šiem nelietīgiem būs atgriezties pie Tā dzīvā Dieva, kas ir radījis debesi un zemi un jūru un visu, kas tur iekšā, **16** Kas pagājušos laikos visiem pagāniem ļāvis staigāt pa saviem ceļiem, **17** Jebšu Viņš Sevi nav pametis neapliecinātu, labu darīdams, no debesīm mums lietu un auglīgus laikus dodams, mūsu sirdis ar barību un ar prieku pildīdams.” **18** Un to runādami, tie ar mokām nomierināja tos ļaudis, ka tie viņiem neupurēja. **19** Bet no Antioķijas un Ikonijas Jūdi pienāca un tos ļaudis pārrunāja un Pāvilu akmeņiem mētāja, un to no pilsētas vilka ārā, domādami, viņu esam nomirušu. **20**

Bet kad tie mācekļi ap viņu bija sanākuši, tad viņš uzcēlās un iegāja pilsētā; un otrā dienā viņš izgāja ar Barnabu uz Derbi. **21** Un tai pilsētā evaņģēliju pasludinājuši un labu pulku par mācekļiem darijuši, tie griezās atpakaļ uz Listru un Ikoniju un Antiokiju, **22** Stiprinādami mācekļu dvēseles un pamācīdami, lai paliek iekš ticības, un ka caur daudz bēdām mums būs ieiet Dieva valstībā. **23** Un tie viņiem ikvienā draudzē iecēla vecajus un ar gavēšanu Dievu lūguši tos pavēlēja Tam Kungam, uz ko tie bija ticējuši. **24** Un pārstaigājuši Pisidiju, tie nāca uz Pamfiliju. **25** Un Pergā to vārdu runājuši, tie nonāca uz Attaliju. **26** Un no turienes tie nocēlās uz Antiokiju, no kurienes tie Dieva žēlastībai bija pavēlēti uz to darbu, ko bija pabeiguši. **27** Un tur nonākuši un to draudzi sapulcējuši, tie stāstīja, kādas lietas Dievs pie tiem bija darijis, un ka Viņš pagāniem ticības durvis bija atvēris. **28** Un tie tur palika labu laiku pie tiem mācekļiem.

15 Un kādi no Jūdu zemes nākuši mācīja tos brāļus: ja jūs netopat apgraizīti pēc Mozus bauslības, tad jūs nevarat tapt pestīti. **2** Kad nu Pāvilam un Barnabam liela šķelšanās un apjautāšanās ar viņiem cēlās, tad nosprieda, lai Pāvils un Barnaba un vēl citi kādi no tiem ietu pie tiem apustuļiem un vecajiem uz Jeruzālemi šās jautāšanas dēļ. **3** Tad nu no tās draudzes pavadīti tie gāja caur Fenīkiju un Samariju; un par pagānu atgriešanos stāstīdami, tie visiem brāļiem darija lielu prieku. **4** Un uz Jeruzālemi nākuši, tie tapa uzņemti no tās draudzes un tiem apustuļiem un tiem vecajiem, un pasludināja, kādas lietas Dievs ar tiem bija darijis. **5** Bet no tās farizeju šķiras kādi cēlās, kas bija tapuši ticīgi, sacīdami: “Tos būs apgraizīt un tiem būs pavēlēt, Mozus bauslību turēt.” **6** Un tie apustuļi un vecaji sapulcējās, spriest par šo vārdu. **7** Bet kad daudz apjautāšanās notika, tad Pēteris cēlās un uz tiem sacīja: “Vīri, brāļi, jūs zināt, ka Dievs pagājušos laikos mūsu starpā ir izvēlējis, ka caur manu muti pagāni evaņģēliju dzirdētu un ticētu. **8** Un Dievs, tas siržu manītājs, tiem liecību ir devis, tā Svēto Garu tiem dodams, tā kā mums. **9** Un nekādu starpību nav darijis

starp mums un viņiem, viņu sirdis šķīstīdams caur ticību. **10** Tad nu ko jūs Dievu kārdināt, uz mācekļu kaklu likdami jūgu, ko nedz mūsu tēvi, nedz mēs nespējam panest? **11** Bet caur Tā Kunga Jēzus Kristus žēlastību mēs ticam tapt izglābti, tā kā arī viņi.” **12** Un viss tas pulks cieta klusu un klausījās, kā Barnaba un Pāvils stāstīja, kādas zīmes un brīnumus Dievs caur viņiem bija darijis pie pagāniem. **13** Un kad šie beidza runāt, tad Jēkabs atbildēja sacīdams: “Vīri, brāļi, klausiet mani. **14** Šīmanis ir stāstījis, kā Dievam pirmoreiz paticis no pagāniem ļaudis pieņemt pie Sava vārda; **15** Un ar to praviešu vārdi saskan, kā ir rakstīts: **16** “Pēc tam Es atgriezīšos un atkal uzcelšu Dāvida sagruvušo dzīvokli, un kas pie tā izlauzts, to Es atkal uztaisīšu un uzcelšu; **17** Lai tie atlikušie cilvēki To Kungu meklē, arī visi pagāni, pār kuriem Mans vārds ir piesaukts, - tā saka Tas Kungs, kas to visu dara.” **18** Dievam visi Savi darbi ir zināmi no mūžības. (aiōn gl65) **19** Tāpēc es spriežu, ka tos nebūs apgrūtināt, kas no pagāniem pie Dieva atgriežas. **20** Bet ka tiem būs rakstīt, lai sargās, ka neapgānās ar elka dieviem un maucību un nožņaugto un asinīm. **21** Jo Mozum ir no veciem laikiem pa visām pilsētām savi sludinātāji, un viņš ik svētdienas top lasīts baznīcās.” **22** Tad tiem apustuļiem un vecajiem un visai draudzei patika, no viņiem izvēlētus vīrus ar Pāvilu un Barnabu uz Antiokiju sūtīt: Jūdu, ar pavārdu Barsaba, un Silāsu, vīrus, kas bija augstā godā pie tiem brāļiem, **23** Un caur viņu rokām tā rakstīt: “Tie apustuļi un tie vecaji un tie brāļi prieku vēlē tiem brāļiem, kas pagāni bijuši un ir Antiokijā un Sīrijā un Ķīlikijā. **24** Kad mēs esam dzirdējuši, ka kādi no mums izgājuši, jūs ar vārdiem sajaukt un jūsu dvēseles darīt šaubīgas, sacīdami, ka jums būs likties apgraizīties un bauslību turēt, kuriem mēs to neesam pavēlējuši, **25** Tad mēs vienis prātis palikuši nospriedām, izvēlētus vīrus pie jums sūtīt ar Barnabu un Pāvilu, mūsu mīļiem, **26** Kas savas dvēseles ir nodevuši par mūsu Kunga Jēzus Kristus vārdu. **27** Tad mēs Jūdu un Silāsu esam sūtījuši, kas to pašu arī ar vārdiem pasacīs. **28** Jo tam Svētam Garam un mums ir paticis,

jums nekādu nastu vairāk neuzlikt, kā vien šīs vajadzīgas lietas: **29** Ka jums būs sargāties no elkadiēvu upuriem un no asinīm un no nožņaugtā un no maucības; kad jūs no šīm lietām sargāsities, tad jūs labi darīsiet. Dzīvojiet veseli.” **30** Tad nu tie tapa atlaisti un nāca uz Antiokiju, un to draudzi sapulcējuši, iedeva to grāmatu. **31** Un to lasījuši šie priecājās par to iepriecināšanu. **32** Bet Jūda un Silas, kas paši aridzan bija pravieši, tos brāļus pamācīja ar daudz vārdiem un tos stiprināja. **33** Un kādu laiku tur palikuši, tie no tiem brāļiem ar mieru tapa atlaisti pie tiem apustuļiem. **34** (Un Silasam patika tur palikt.) **35** Bet Pāvils un Barnaba palika Antiokijā, ar daudz citiem mācīdami un Tā Kunga vārdu sludinādami. **36** Un pēc kādām dienām Pāvils sacīja uz Barnabu: “Iesim atkal un pa visām pilsētām, kur Tā Kunga vārdu esam sludinājuši, apraudzīsim savus brāļus, kā tiem klājas.” **37** Un Barnaba deva to padomu, Jāni, kas top saukts Marks, ņemt līdz. **38** Bet Pāvils negribēja tādu līdz ņemt, kas no viņiem bija atkāpies Pamfiliā un ar viņiem nebija līdz gājis pie darba. **39** Par to notika sariebšanās, tā ka tie viens no otra šķīrās, un ka Barnaba ņēma līdz Marku un pārcēlās uz Kipru. **40** Bet Pāvils Silasu izvēlējies izgāja, Dieva žēlastībai no tiem brāļiem pavēlēts. **41** Un viņš pārstaigāja Sīriju un Ķīlikiju, tās draudzes stiprinādam.

16 Un viņš nāca uz Derbi un Listru. Un redzi, tur bija viens mācekļis, vārdā Timotejs, ticīgas Jūdu sievas dēls, bet no Grieķu tēva. **2** Šim laba liecība tika dota no tiem brāļiem Listrā un Ikonijā. **3** Pāvils gribēja, ka šis viņam ietu līdz; un viņš to ņēma un apgraižīja to Jūdu dēļ kas tanīs vietās bija, jo visi zināja, ka viņa tēvs bijis Grieķis. **4** Un kad tie pārstaigāja tās pilsētas, tad tie viņiem pavēlēja, tos likumus sargāt, ko tie apustuļi un vecaji Jeruzālemē bija nosprieduši. **5** Tad nu tās draudzes tapa stiprinātas iekš ticības, un viņu pulks jo dienas vairojās. **6** Un tiem caur Frīģiju un Galatiju ejot tapa aizliegts no Tā Svētā Gara, to vārdu iekš Āzijas runāt. **7** Mizijā nākuši tie raudzīja uz Bitiniju iet, bet Tas Gars tiem neļāva. **8** Un gar Miziju gājuši tie nonāca uz Troādu. **9** Un Pāvils

naktī redzēja parādīšanu: viens Maķedoniets stāvēja, viņu lūgdams un sacīdams: “Nāc uz Maķedoniju un palidzi mums.” **10** Un kad viņš to parādīšanu bija redzējis, tad mēs meklējām tūdaļ iziet uz Maķedoniju, nomanīdami, ka Tas Kungs mūs bija aicinājis, tiem evaņģēliju sludināt. **11** Tad mēs nocēlušies no Troādas gājām tiešām uz Samotrāķiju un otrā dienā uz Neapoli; **12** Un no turienes uz Filipiem, kas ir tā lielākā pilsēta kādā Maķedonijas tiesā, kur ienācēji bija apmetušies. Un tanī pilsētā mēs palikām kādas dienas. **13** Un tai svētā dienā mēs izgājām no pilsētas ārā gar upes malu, kur tie bija ieraduši Dievu lūgt. Un apsēdušies mēs runājām uz tām sanākušām sievām. **14** Un viena sieva, ar vārdu Lidija, purpura pārdevēja no Tiatiras pilsētas, dievbijīga sieva, klausījās. Tai Tas Kungs sirdi atdarīja, ņemt vērā, ko Pāvils runāja. **15** Un kad tā ar savu namu bija kristīta, tad tā lūdza sacīdama: “Ja jums šķiet, ka esmu ticīga uz To Kungu, tad nāciet manā namā un paliekat tur.” Un tā mūs piespieda. **16** Bet notikās, mums ejot Dievu lūgt, viena meita mūs sastapa; tai bija zīlētāja gars, un ar zīlēšanu tā saviem kungiem daudz peļņas pienesa. **17** Šī Pāvilam un mums gāja pakaļ un brēca sacīdama: “Šie cilvēki ir Dieva, Tā Visu Augstākā, kalpi, kas jums pestīšanas ceļu sludina.” **18** Un to viņa darīja daudz dienas. Bet Pāvilam tas bija pretī un atgriezdamies tas uz to garu sacīja: “Jēzus Kristus vārdā es tev pavēlu iziet no tās.” Un viņš no tās izgāja tanī pašā stundā. **19** Bet viņas kungi redzēdami, ka viņu peļņas cerība bija zudusi, ņēma Pāvilu un Silasu un tos vilka uz tirgu pie tiem virsniekiem; **20** Un tos pieveduši pie tiem valdītājiem, viņi sacīja: “Šie cilvēki mūsu pilsētu sajauc, Jūdi būdami, **21** Un sludina ierašas, ko mums, kas esam Romieši, neklājās nedz pieņemt, nedz darīt.” **22** Un tas ļaužu pulks cēlās pret tiem, un tie virsnieki tiem noplēsa drēbes un pavēlēja, tos ar rīkstēm šaust. **23** Un daudz sitienus tiem devuši, viņi tos iemeta cietumā, un cietuma sargam pavēlēja, tos cieti sargāt. **24** Šis tādu pavēli dabūjis, tos iemeta tai dziļākā cietumā un viņu kājas apcietināja siekstā. **25** Un ap nakts vidu Pāvils un Silas

Dievu lūdza un slavas dziesmas dziedāja, un tie, kas bija cietumā, uz viņiem klausījās. **26** Tad piepeši liela zemes trīcēšana notika, tā ka cietuma pamati kustēja, un tūdaļ visas durvis atvērās, un visiem saites tapa vaļā. **27** Un tas cietuma sargs uzmodies un cietuma durvis redzējis atvērtas, izvilka zobenu un gribēja sevi pašu nonāvēt, domādams, tos cietumniekus esam izbēgušus. **28** Bet Pāvils ar stipru balsi brēca sacīdams: “Nedari sev ļauna, jo mēs visi esam šeitān.” **29** Un viņš sveci prasījis, ieskrēja un drebēdams metās zemē priekš Pāvila un Sīlasa, **30** Un tos izveda ārā un sacīja: “Kungi, ko man būs darīt, lai es mūžīgi dzīvoju?” **31** Un tie sacīja: “Tici uz To Kungu Jēzu Kristu, tad tu un viss tavs nams mūžīgi dzīvos.” **32** Un tie runāja Tā Kunga vārdu uz viņu un uz visiem, kas bija tanī namā. **33** Un viņš tos uzņēma tanī pašā nakts stundā un tiem brūces nomazgāja; un tūdaļ viņš tapa kristīts, pats un visi viņa piederīgie. **34** Un viņš tos veda savā namā, tos sēdināja pie galda un priecājās, ka viņš ar visu savu namu bija nācis pie ticības uz Dievu. **35** Kad nu gaisma bija aususi, tad tie virsnieki sūtīja sulaiņus, un lika sacīt: “Palaid šos cilvēkus.” **36** Un tas cietuma sargs Pāvilam pasludināja šos vārdus: “Tie virsnieki sūtījuši, lai jūs atlaiž. Tad nu izejiet un staigājiet ar mieru.” **37** Bet Pāvils uz tiem sacīja: “Tie mūs, Romiešu cilvēkus, netiesātos visiem redzot ir šautuši un cietumā iemetuši, un tagad tie mūs slepeni izmet? Tā ne; bet lai viņi paši nāk un mūs izved.” **38** Un tie sulaiņi atsacīja šos vārdus tiem virsniekiem: un tie bijās, dzirdēdami, tos esam Romiešus. **39** Un nākuši viņi tos pārrunāja un tos izveda un lūdza, iziet no tās pilsētas. **40** Un tie no cietuma izgājuši, nogāja pie tās Lidijas; un tos brāļus redzējuši, tie tos pamācīja un aizgāja.

17 Un caur Amfipoli un Apoloniju gājuši tie nāca uz Tesaloniku: tur bija viena Jūdu baznīca. **2** Un Pāvils pēc sava ieraduma pie tiem iegāja un trijās svētās dienās ar tiem sarunājās par tiem rakstiem, **3** Tos izstāstīdams un viņiem priekšā likdams, ka Kristum bija ciest un augšām celties no miroņiem, un sacīja: “Šis ir Tas Kristus Jēzus, ko es jums pasludināju.” **4** Un kādi no

tiem tapa pārliecināti un piebiedrojās Pāvilam un Sīlasam, un no tiem dievbijīgiem Grieķiem liels pulks un laba tiesa sievu no augstas kārtas. **5** Bet tie neticīgie Jūdi, skaudības pilni, ņēma pie sevis kādus saskrējušus neliešus un sapulcinājās un cēla troksni tai pilsētā; un Jazona namu apstājuši, meklēja tos vest priekš tā ļaužu pulka. **6** Bet tos neatraduši, tie Jazonu un citus brāļus vilka pie pilsētas virsniekiem brēkdami: “Tie, kas visu pasauli ar dumpi pilda, tie arī šurp ir nākuši. **7** Tos Jazons ir uzņēmis; un šie visi dara pret ķeizara pavēlēm sacīdami: citu esam ķēniņu - Jēzu.” **8** Un tie iztrūcināja tos ļaudis un tos pilsētas virsniekus, kas to dzirdēja. **9** Bet šie, aizbildināšanu no Jazona un tiem dabūjuši, tos palaida. **10** Bet tie brāļi tūdaļ naktī Pāvilu un Sīlasu izvadīja uz Bereju; tie tur nonākuši iegāja Jūdu baznīcā. **11** Un šie bija labvēlīgāki pār tiem Tesalonikas Jūdiem un to vārdu uzņēma ar visu labu prātu, meklēdami ikdienas rakstos, vai šās lietas tā esot? **12** Tad nu daudzi no tiem ticēja, arī no Grieķu augstas kārtas sievām un vīriem laba tiesa. **13** Un kad tie Tesalonikas Jūdi dabūja zināt, ka arī Berejā Dieva vārds no Pāvila tapa sludināts, tad tie nāca arī uz turieni un tos ļaudis skubināja uz dumpi. **14** Bet tie brāļi tūdaļ Pāvilu izsūtīja, ka tas noietu uz jūru, bet Sīlas un Timotejs tur palika. **15** Bet tie, kas Pāvilu pavadīja, to veda līdz Atēnai, un pavēli priekš Sīlasa un Timoteja dabūjuši, lai šie aridzan pie viņa nāktu, tie aizgāja. **16** Un kamēr Pāvils viņus gaidīja Atēnā, viņa gars iekš viņa iedegās, kad viņš redzēja to pilsētu tik elkadiēvīgu esam. **17** Tad nu viņš baznīcā sarunājās ar tiem Jūdiem un tiem dievbijīgiem, un tirgū ikdienas ar tiem, kas piegādījās. **18** Un kādi no Epikureju un Stoiku gudriem ar viņu sarunājās; un kādi sacīja: “Ko šis plāpa grib runāt?” Un citi: “Šis izliekās kā svešu dievu sludinātājs;” tāpēc ka viņš tiem Jēzu un to augšāmcelšanos sludināja. **19** Un tie viņu ņēma un veda uz tās augstās tiesas vietu, sacīdami: “Vai nevaram dabūt zināt, kāda tā jaunā mācība, ko tu sludini? **20** Jo tu dažas svešas lietas runā priekš mūsu ausīm, tāpēc mēs gribam zināt, kas tas ir?” **21** Bet visi Atēnieši un tie svešinieki, kas

tur piemājoja, ar citu neko to laiku nekavēja, kā vien ko jaunu runāt un dzirdēt. **22** Un Pāvils stāvēja tās augstās tiesas plača vidū un sacīja: “Jūs Atēniešu vīri, pēc visa es jūs redzu jo dievbijīgus. **23** Jo staigādams un jūsu svētekļus apraudzīdams, es atradu arī vienu altāri, kam bija virsū rakstīts: nepazīstamam Dievam. Tad nu, ko jūs nepazīdami godājiet, To es jums pasludināju. **24** Tas Dievs, kas ir radījis pasauli un visu, kas tur iekšā, šis, debess un zemes Kungs būdams, nemājo rokām taisītās baznīcās, **25** Un Viņam arī nenotiek no cilvēku rokām kalpošana, tā kā Viņam ko vajadzētu; bet Viņš pats dod visiem dzīvību un dvašu un visas lietas. **26** Un Viņš ir darījis, ka no vienām asinīm visas cilvēku tautas dzīvo pa visu zemes virsu, un ir nolīcis papriekš nospriestus laikus un robežas, kur tiem būs dzīvot, **27** Ka tie To Kungu meklētu, lai tie Viņu varētu just un atrast, - jebšu Viņš nav tālu no neviena no mums. **28** Jo iekš Viņa mēs dzīvojam un kustam un esam; tā kā arī kādi no jūsu dziesminiekiem sacījuši: mēs arī esam Viņa rada. **29** Tad nu mums, kas Dieva rada esam, nebūs domāt, dievību esam līdzīgu zeltam vai sudrabam vai akmenim, kādam caur cilvēka gudrību un izdomāšanu iztaisītam tēlam. **30** Tad nu Dievs tos nezināšanas laikus panesis, tagad pavēl visiem cilvēkiem visās malās no grēkiem atgriezties; **31** Tāpēc ka Viņš vienu dienu ir nolīcis, kur Viņš pasauli tiesās iekš taisnības caur vienu Vīru, ko Viņš uz to izredzējis, visiem ticību pasniegdams, kad Viņš to no miroņiem ir uzmodinājis.” **32** Bet kad tie dzirdēja miroņu augšamcelšanos, tad citi to ņēma smieklā, bet citi sacīja: “Par to mēs tevi vēl kādu citu reiz dzirdēsim.” **33** (Tukšs) **34** Bet kādi vīri tam pieķērās un ticēja. Starp tiem bija Dionisijs, tās augstās tiesas loceklis, un viena sieva, ar vārdu Damare, un vēl citi līdz ar tiem.

18 Un pēc tam Pāvils aizgāja no Atēnas un nāca uz Korintu, **2** Un atrada kādu Jūdu, ar vārdu Aķilu, pēc dzimtenes no Pontus, kas nesen ar Priskīlu, savu sievu, no Itālijas bija atnācis, (tāpēc ka ķeizars Klaudijs bija pavēlējis, visiem Jūdiem iziet no Romas), un iegāja pie tiem. **3** Un ar to vienādā amatā būdams viņš pie

tiem palika un strādāja; jo tie savā amatā bija telšu taisītāji. **4** Un viņš ik svētdienas mācīja baznīcā un pārliecināja gan Jūdus, gan Ģrieķus. **5** Un kad Silas un Timotejs no Maķedonijas bija atnākuši, tad Pāvils garā tapa piespiests, tiem Jūdiem apliecināt, ka Jēzus esot Tas Kristus. **6** Bet kad tie turējās pretī un zaimoja, tad viņš drēbes izkratījis uz tiem sacīja: jūsu asinis uz jūsu galvu! Es esmu skaidrs, no šā laika es iešu pie tiem pagāniem. **7** Un no turienes aizgājis tas nāca kāda cilvēka namā, kam bija vārds Justs, un tas Dievu bijās, un viņa nams pie baznīcas bija tuvu klāt. **8** Bet Krispus, tas baznīcas virsnieks, ticēja uz To Kungu ar visu savu namu, un daudz no Korintiešiem, viņu dzirdēdami, ticēja un tapa kristīti. **9** Un Tas Kungs naktī caur vienu parādīšanu uz Pāvilu sacīja: “Nebīsties, bet runā un neciet klusu. **10** Jo Es esmu ar tevi, un neviens necelsies pret tevi, ļaunu tev darīt; jo Man ir daudz ļaužu šinī pilsētā.” **11** Un viņš tur sabija gadu un sešus mēnešus, Dieva vārdu pie viņiem mācīdams. **12** Un kad Gallions Akajā bija zemes soģis, tad tie Jūdi vienā prātā cēlās pret Pāvilu, un to veda priekš soģa krēsla, **13** Sacīdami: “Šis tos ļaudis pārrunā Dievam kalpot pret bausību.” **14** Bet kad Pāvils muti gribēja atvērt, Gallions uz tiem Jūdiem sacīja: “Ja tur būtu kāds netaisns darbs jeb blēņu lieta, jūs Jūdi, tad es jūs labprāt klausītu. **15** Bet kad nu jautāšana ir par mācību un vārdiem un bausību, kas jums ir, tad lūkojiet jūs paši, jo es par to negribu būt tiesātājs.” **16** Un viņš tos dzina nost no soģa krēsla. **17** Bet visi Grieķi ņēma Sostenu, to baznīcas virsnieku, un to kūla priekš soģa krēsla, un Gallions par to neko nebēdāja. **18** Un Pāvils vēl daudz dienas tur palicis, no tiem brāļiem atvadījās, un cēlās pāri uz Sīriju, un līdz ar viņu Priskīla un Aķila, kas Kenhrejā savu galvu bija apcirpis: jo to bija solījies. **19** Un viņš nonāca uz Efesu un tos tur atstāja, bet pats iegāja baznīcā un sarunājās ar tiem Jūdiem. **20** Un kad tie viņu lūdza, ilgāki pie tiem palikt, tad viņš negribēja, **21** Bet šķīrās no tiem sacīdams: “Nākamie svētki man visādā vīzē jāsvēti Jeruzālemē, bet es atkal atgriezīšos pie jums, ja Dievs grib;” un viņš aizcēlās no

Efesus. **22** Un uz Cezareju nācis viņš nogāja un apsveicināja to draudzi un devās uz Antiokiju. **23** Un tur kādu laiku palicis, viņš izgāja un pēc kārtas pārstāigāja Galatijas un Frīģijas tiesu un stiprināja visus mācekļus. **24** Bet viens Jūdu vīrs, ar vārdu Apollus, dzimis Aleksandriets, vīrs, varens vārdos, nonāca uz Efesu; tas bija spēcīgs rakstos. **25** Šis bija mācīts Tā Kunga ceļā, un karstā garā tas runāja un mācīja skaidri visu no Tā Kunga, jebšu viņš Jāņa kristību vien pazina. **26** Un tas iesāka droši runāt baznīcā. Un viņu dzirdējuši, Aķila un Priskila viņu ņēma pie sevis un viņam vēl skaidrāki Tā Kunga ceļu izstāstīja. **27** Un kad viņš gribēja noiet uz Akaju, tad tie brāļi tos mācekļus lūdza caur rakstiem, lai viņu uzņem; šis tur nonācis, daudz ir palīdzējis tiem, kas caur žēlastību ticēja. **28** Jo viņš tos Jūdus stipri pārliecināja, visu ļaužu priekšā no tiem rakstiem pierādīdams, ka Jēzus ir Tas Kristus.

19 Un kamēr Apollus Korintū bija, notikās, ka Pāvils, tās augšzemes vietas pārstāigājis, nāca uz Efesu, un kādus mācekļus atradis, **2** Viņš uz tiem sacīja: “Vai jūs Svēto Garu esat dabūjuši, kad jūs tapāt ticīgi?” Bet tie uz viņu sacīja: “Mēs neesam ne dzirdējuši, ka Svēts Gars ir.” **3** Un viņš uz tiem sacīja: “Uz ko tad jūs esat kristīti?” Un tie sacīja: “Uz Jāņa kristību.” **4** Bet Pāvils sacīja: “Jānis ir kristījis ar to kristību uz atgriešanās no grēkiem, tiem ļaudīm sacīdams, lai tic uz To, kas nāksot pēc viņa, tas ir, uz Kristu Jēzu.” **5** Un to dzirdējuši tie tapa kristīti uz Tā Kunga Jēzus vārdu. **6** Un kad Pāvils tiem rokas uzlika, tad Svētais Gars uz tiem nāca, un tie runāja valodām un sludināja praviešu mācības. **7** Un visi tie vīri bija kādi divpadsmit. **8** Bet viņš baznīcā iegājis, droši mācīja kādus trīs mēnešus, sarunādamies un tos pārliecinādam par Dieva valstības lietām. **9** Un kad citi bija apcietināti un nepaklausīgi un par šo ceļu ļaužu priekšā nelabi runāja, tad viņš no tiem atstājās un atšķīra tos mācekļus, ikdienas sarunādamies kādā Tiranna skolā. **10** Un tā tas gāja divus gadus, tā ka visi, kas Āzijā dzīvoja, Tā Kunga Jēzus vārdu dzirdēja, gan Jūdi, gan Grieķi. **11** Un Dievs lielus darbus darīja caur Pāvila rokām, **12** Tā ka arī sviedru auti un citi

auti no viņa miesām tapa nesti pie neveseliem; un slimības tos atstāja, un ļaunie gari no tiem izgāja. **13** Un kādi no tiem Jūdiem, kas bija velnu izdzinēji un apkārt vazājās, uzdriktējās Tā Kunga Jēzus vārdu saukt pār tiem, kam bija ļauni gari, sacīdami: mēs jūs apdraudam no tā Jēzus puses, ko Pāvils sludina. **14** Tie nu, kas šo darīja, bija Šķevasa, Jūdu augstā priesterā, septiņi dēli. **15** Un tas ļaunais gars atbildēja un sacīja: “To Jēzu es pazīstu un to Pāvilu es zinu; bet jūs, kas jūs tādi esat?” **16** Un tas cilvēks, kam tas ļaunais gars bija, tiem uzlēca un tos pievarēdams tā darīja, ka tiem bija kailiem un ievainotiem jāizbēg no tā nama. **17** Un tas tapa zināms visiem Jūdiem un Grieķiem, kas Efesū dzīvoja; un visiem bailēs uzgāja, un Tā Kunga Jēzus vārds tapa augsti teikts. **18** Un daudzi no tiem, kas bija palikuši ticīgi, nāca un izteica un izsūdēja savus nedarbus. **19** Un daudzi no tiem, kas māņu darbus bija darījuši, tās grāmatas kopā sanesa un sadedzināja visiem redzot; un viņu vērtību aprēķināja un saskaitīja piecdesmit tūkstošus sudraba grašus. **20** Tik varen auga un uzvarēja Tā Kunga vārds. **21** Un pēc šiem notikumiem Pāvils garā apņēmās pārstāigāt Maķedoniju un Akaju un iet uz Jeruzālemi, sacīdams: “Pēc tam, kad tur būšu bijis, man arī Roma jāredz.” **22** Un uz Maķedoniju divus sūtījis, kas viņam kalpoja, Timoteju un Erastu, viņš pats kādu brīdi palika iekš Āzijas. **23** Bet ap to laiku liels troksnis cēlās šīs mācības dēļ. **24** Jo viens, ar vārdu Demeteris, sudraba kalējs, no sudraba taisīja Dianā namiņus un gādāja tiem amata meistariem lielu peļņu. **25** Šos, un šī amata strādniekus sapulcējis, viņš sacīja: “Vīri, jūs zināt: ka no šā darba mums ir sava pārtikšana; **26** Un jūs redzat un dzirdat, ka šis Pāvils ne vien Efesū, bet tik ne pa visu Āziju lielu pulku pārrunādam ir novērsis, sacīdams, ka tie nav dievi, kas rokām taisīti. **27** Un tas ne vien mums tā var padarīt, ka šī mūsu peļņa ies mazumā, bet arī ka tās augstās dieves Dianā nams taps nievāts, un arī viņas augstība iznīks, kam taču visa Āzija un pasaule kalpo.” **28** Bet to dzirdēdami, tie tapa dusmības pilni un sauca, sacīdami: “Augsta ir Efesiešu Diana.”

29 Un visa tā pilsēta tapa trokšņa pilna, un tie skrēja vienprātīgi uz teātri, līdz raudami tos Maķedoniešus Gaju un Aristarku, Pāvila ceļa biedrus. 30 Un kad Pāvils gribēja iet pie tiem ļaudīm, tad tie mācekļi viņam to neļāva. 31 Bet arī kādi no Āzijas virsniekiem, viņa draugi būdami, pie tā sūtīja lūgdami, ka tas nedotos uz teātri. 32 Tad nu citi sauca šā, citi tā, jo tā draudze bija sajukusi, un tas lielais pulks nezināja, kādēļ kopā bija sanākuši, 33 Un Aleksandru no tā pulka izvilka, kad tie Jūdi viņu uz priekšu stūma; un Aleksandrs meta ar roku, gribēdams priekš tiem ļaudīm aizbildināties. 34 Bet kad tie nomanīja, viņu esam Jūdu, tad visi vienā balsī sauca ap divām stundām: “Augsta ir Efesiešu Diana.” 35 Un kad tās pilsētas rakstuvēdējs to pulku bija klusinājis, tad viņš sacīja: “Jūs Efesus vīri, kurš cilvēks nezina, Efesus pilsētu esam tās augstās dieves Dianas un tā no debess kritušā tēla kopēju? 36 Kad nu šīm lietām neviens nevar pretī runāt, tad jums pienākas ar mieru būt un nenieka aplam nedarīt. 37 Jo jūs šos vīrus esat atveduši, kas nav nedz tās svētās vietas laupītāji nedz jūsu dievietes zaimotāji. 38 Ja tad nu Demeterim un tiem amata vīriem kāda lieta ir pret kādu, tad tiesas dienas top turētas un zemes soģi ir, lai viņi tur savā starpā sūdzās. 39 Bet ja jūs citu kādu lietu meklējiet, tad lai sapulcējās pēc likuma un lai iztiesā. 40 Jo mēs esam tai likstā, ka par to, kas šodien noticis, varam tikt apsūdzēti dumpja dēļ, un tomēr nekādas vainas nav, ar ko šo dumpi varētu aizbildināt.” 41 Un to sacījis, viņš tos ļaudis atlaida.

20 Un pēc, kad trokšnis bija klusināts, Pāvils tos mācekļus saaicināja un tos sveicinājis izgāja un devās uz Maķedoniju. 2 Un pārstaigājis to vidu un ar daudz vārdiem tos pamācījis, viņš nāca Grieķu zemē. 3 Un tur kādus trīs mēnešus palicis viņš gribēja pārcelties uz Sīriju; bet kad tie Jūdi uz viņu glūnēja, tad viņš apņēmas, atpakaļ griezties caur Maķedoniju. 4 Un viņu pavadīja līdz Āzijai Sopaters no Berejas, bet no Tesaloniķiešiem Aristarks un Sekunds, un Gajus no Derbes, un Timotejs, no Āzijas Tihiks un Trofims. 5 Šie papriekš gājuši mūs

gaidīja Troadā. 6 Bet mēs nocēlāmies pēc tām neraudzētas maizes dienām no Filipiem, un nonācām piecās dienās pie tiem uz Troadu, kur mēs septiņas dienas palikām. 7 Bet pirmā nedēļas dienā, kad tie mācekļi bija sanākuši to maizi lauzt, Pāvils ar tiem sarunājās, gribēdams otrā dienā aiziet; un viņš to vārdu mācīja līdz pusnaktij. 8 Un tur daudz eļļas lukturi bija tanī augšistabā, kur tie bija sapulcējušies. 9 Un viens jauneklis, ar vārdu Eutiks, sēdēja uz loga un tika no dziļa miega pārņemts, tāpēc ka Pāvils tik ilgi runāja, un no miega pārvarēts tas nokrita no trešā stāva un tapa uzcelts nedzīvs. 10 Bet Pāvils nokāpis uzmetās uz viņu un to apkampa sacīdams: “Nedariet troksni, jo tā dvēsele ir iekš viņa.” 11 Un viņš uzkāpa un to maizi lauzis un baudījis vēl labu laiku līdz gaismai sludināja Dieva vārdu un viņš aizgāja. 12 Un tie to jaunekli atveda dzīvu un tapa ļoti iepriecināti. 13 Bet mēs laivā gājuši papriekš nocēlāmies uz Assonu, gribēdami tur Pāvilu uzņemt; jo tā viņš bija pavēlējis, gribēdams pats kājām iet. 14 Un kad viņš Assonā ar mums satikās, tad mēs viņu uzņēmām un nācām uz Mitileni. 15 Un no turienes nocēlušies mēs nācām otrā dienā pret Hiju, un dienu vēlāk mēs pietājām Samus malā, un tad palikām Troģillā un nācām otrā dienā uz Miletu. 16 Jo Pāvils bija apņēmis Efesum garām celties, ka viņš laiku nekavētu iekš Āzijas, jo viņš steidzās, ja to paspētu, uz vasaras svētkiem tikt Jeruzālemē. 17 Bet viņš sūtīja no Miletas uz Efesu un ataicināja tās draudzes vecajus. 18 Un kad tie pie viņa nāca, viņš uz tiem sacīja: “Jūs zināt no tās pirmās dienas, kur es uz Āziju nācis, kāds es pa visu to laiku pie jums esmu bijis, 19 Tam Kungam kalpodams ar visu pazemību un ar daudz asarām un kārdināšanām, kas man notikušas caur Jūdu viltībām; 20 Ka es nenieka neesmu paslēpis no visa tā, kas jums par labu, ka jums to nebūtu pasludinājis un mācījis, tā draudzē, kā pa mājām; 21 Apliecinādams tik pat Jūdiem kā arī Grieķiem atgriešanos pie Dieva un ticību uz mūsu Kungu Jēzu Kristu. 22 Un nu redzi, es garā saistīts eju uz Jeruzālemi, nezinādams, kas man tur notiks. 23 Tomēr Svētais Gars ikvienā pilsētā

liecību dod sacīdams, ka saites un bēdas mani jāizkrauj. **4** Un mācekļus atraduši, mēs tur gaida. **24** Bet es neko par to nebēdāju, un mana palikām septiņas dienas; tie Pāvilam caur to dzīvība man pašam nav dārga, ka nepabeigtu ar Garu sacīja, lai tas neietu uz Jeruzālemi. **5** Un prieku savu amatu, ko es esmu dabūjis no Tā notikās pēc šīm dienām, tad mēs izgājām un Kunga Jēzus, apliecināt to evaņģēliju no Dieva devāmies projām, un tur visi ar sievām un žēlastības. **25** Un nu redzi, es zinu, ka jūs manu bērniem mūs izvadīja no pilsētas ārā; un mēs pie vaigu vairs neredzēsiet, jūs visi, pie kuriem jūrmalas ceļos metušies Dievu lūdzām. **6** Un kad es esmu staigājis, Dieva valstību sludinādams. savā starpā bijām atvadījušies, iekāpām laivā. **26** Tāpēc es jūsu priekšā apliecināju šini pašā Bet viņi griezās atpakaļ uz savām mājām. **7** Bet dienā, ka es skaidrs esmu no visu asinīm. **27** Jo mēs joprojām no Tirus pārcēlušies laidām pie es neesmu atrāvis, ka jums nebūtu pasludinājis Ptolemajidas malā; un tos brāļus apsveicinājuši, visu Dieva padomu. **28** Tāpēc sargājat sevi pašus mēs pie tiem palikām vienu dienu. **8** Bet otrā un visu to ganāmo pulku, pār ko Svētais Gars dienā mēs, kas ap Pāvilu bijām, izgājuši nācām jūs iecēlis par bīskapiem, Dieva draudzi ganīt, uz Cezareju; un iegājuši evaņģelista Filipa namā, ko Viņš ar Savām pašā asinīm atpircis. **29** Jo (kas bija viens no tiem septiņiem), mēs pie tā es to zinu, ka pēc manas aiziešanas plēsīgi palikām. **9** Bet šim bija četras meitas, jumpravas, vilki pie jums ielauzīsies, kas to ganāmo pulku kas nākošas lietas sludināja. **10** Un kad mēs nesaudzēs. **30** Un no jums pašiem vīri celsies, kādas dienas tur bijām palikuši, viens pravietis negantas lietas runādami, ka tie tos mācekļus atnāca no Jūdu zemes, ar vārdu Agabs. **11** Un novērstu sev pakaļ. **31** Tāpēc esiet modrīgi, tas nāca pie mums un ņēma Pāvila jostu un pieminēdami, ka es trīs gadus naktīm dienām saistīja pats sev rokas un kājas sacīdams: “Tā neesmu mitējis ar asarām ikvienu pamācīt. Svētais Gars saka: to vīru, kam šī josta pieder, tāpat tie Jūdi saistīs Jeruzālemē un viņu nodos pagānu rokās.” **12** Un kad mēs to dzirdējām, un jums mantību dot ar visiem svētītiem. **33** Sudrabu vai zeltu vai drēbes es no neviena tad ne vien mēs lūdzām, bet arī tie, kas tai neesmu kārojis. **34** Bet jūs paši zināt, ka šās vietā dzīvoja, lai viņš neietu uz Jeruzālemi. **13** rokas manai vajadzībai un tiem, kas pie manis Bet Pāvils atbildēja: “Ko jūs darāt, ka raudāt bija, ir kalpojušas. **35** Es jums visas lietas esmu un laužat manu sirdi? Jo es esmu gatavs par Tā Kunga Jēzus vārdu ne vien likties saistīties rādījis, ka tā strādājot piederās vājos uzņemt Jeruzālemē, bet arī mirt.” **14** Un kad viņš nelāvās un pieminēt Tā Kunga Jēzus vārdu, jo Viņš ir pārrunāties, tad mēs palikām klusu, sacīdami: sacījis: “Svētīgāk ir dot, nekā ņemt.”” **36** Un šo “Tā Kunga prāts lai notiek.” **15** Pēc šīm dienām sacījis, viņš ceļos metās un līdz ar visiem tiem mēs sataisījamies un gājām uz Jeruzālemi. **16** Dievu pielūdza. **37** Bet tur visi gauži raudāja; un Un tur arī kādi mācekļi no Cezarejas mums tie metās ap Pāvila kaklu un viņu skūpstīja, **38** nāca līdz un mūs veda pie viena veca mācekļa, Visvairāk no sirds sāpēm pārņemti tā vārda dēļ, Mnasona no Kipras, lai pie tā mājotu. **17** Un kad ko viņš bija sacījis, ka tiem vairs nebūšot viņa nācām uz Jeruzālemi, tad tie brāļi mūs ar mīļu vaigu redzēt. Un tie viņu pavadīja uz laivu. prātu uzņēma. **18** Un otrā dienā Pāvils ar mums nogāja pie Jekaba; un visi vecaji tur arīdzan

21 Un kad notikās, ka mēs no tiem atšķīrušies, tad mēs braucām taisnā ceļā un nācām uz Kosu un otrā dienā uz Rodu un no turienes uz Pataru. **2** Un laivu atraduši, kas uz Fenīķiju pārcēlās, mēs iekāpām un aizcēlāmies. **3** Un kad mēs Kipru ieraudzījām un pa kreiso roku pametām, tad cēlāmies uz Sīriju, un Tīrū mēs laidām pie malas, jo tur tai laivai prece bija sanāca. **19** Un viņš tos sveicinājis, pa kārtām stāstīja visu, ko Dievs pie pagāniem caur viņa kalpošanu bija darījis. **20** Un to dzirdējuši, tie To Kungu teica un uz viņu sacīja: “Brāli, tu redzi, cik tūkstoši Jūdu ir, kas palikuši ticīgi, un visi gauži dzenās pēc bauslības. **21** Un tie par tevi dabūjuši zināt, ka tu visus Jūdus, kas starp

pagāniem, mācot atstāties no Mozus, sacīdams, ka tiem nebūs savus bērnus apgraizīt, nedz pēc tām ierašām dzīvot. **22** Tādēļ ko tad nu? Tiešām, gan ļaužu pulks sanāks; jo tie dzirdēs tevi esam atnākušu. **23** Tāpēc dari to, ko mēs tev sakām: mums ir četri vīri, tie Dievam ir solījušies. **24** Tos ņem pie sevis un šķīsties ar tiem, un izdod par tiem to maksu, ka tie galvu apcērp, un lai visi zin, ka tie nieki, ko tie par tevi dzirdējuši, bet ka arī tu pats bauslību turēdams staigā. **25** Bet par tiem pagāniem, kas palikuši ticīgi, mēs esam rakstījuši un sprieduši, ka tiem nebūs neko no tādām lietām turēt, kā vien, ka tiem būs sargāties no elkadiņu upuriem un no asinīm un no nožņautā un no maucības.” **26** Tad Pāvils tos vīrus pie sevis ņēmis otrā dienā ar tiem šķīstījās un iegāja Dieva namā, un darīja zināmu, ka šķīstīšanas laiku tur palikšot, tiekams par ikvienu no tiem upura dāvana būšot pienesta. **27** Bet kad tās septiņas dienas jau drīz bija beigtas, tad tie Jūdi no Āzijas, viņu ieraudzīdami Dieva namā, paskubināja visu to pulku un rokas pie viņa pielika, **28** Saukdami: “Jūs Israēla vīri, nāciet palīgā! Šis ir tas cilvēks, kas visus visās malās māca pret tautu un pret bauslību un pret šo vietu, un turklāt viņš Grieķus ir ievēdis Dieva namā un šo svēto vietu apgānījis.” **29** (Jo tie priekš tam Trofimu no Efesus pie viņa bija redzējuši pilsētā un domāja, ka Pāvils to esot ievēdis Dieva namā.) **30** Un visa tā pilsēta tapa trokšņa pilna, un tie ļaudis satecēja kopā; un tie grāba un rāva Pāvilu no Dieva nama ārā, un tūdaļ durvis tapa aizslēgtas. **31** Un kad tie meklēja viņu nokaut, tad tā ziņa nāca pie tā karapulka virsnieka, ka visa Jeruzāleme esot sajaukta. **32** Šis tūdaļ karavīrus un kapteiņus paņēmis, pie tiem noskrēja, un kad tie to virsnieku un tos karavīrus redzēja, tad tie mītējās Pāvilu sist. **33** Tad tas virsnieks piegājis viņu saņēma un pavēlēja, viņu ar divām ķēdēm saistīt, un vaicāja, kas viņš esot un ko esot darījis? **34** Bet tai pulkā citi sauca šā, citi tā. Kad tas nu tā trokšņa dēļ to lietu skaidri nevarēja saprast, tad tas pavēlēja, viņu vest lēģerī. **35** Un kad viņš pie tām trepēm nāca, tad viņš no tiem karavīriem

nešus bija jānes to ļaužu uzmāksnās dēļ. **36** Jo tas ļaužu pulks gāja pakaļ saukdams: “Nost ar viņu!” **37** Un Pāvils, pirms lēģerī tapa ievests, uz to virsnieku saka: “Vai man brīv tev ko sacīt?” Un tas sacīja: “Vai tu proti grieķiski? **38** Vai tu neesi tas Ēģiptiets, kas priekš šīm dienām dumpi cēlis un tos četrūkstošus slepkavas uz tukšnesi izvedis?” **39** Bet Pāvils sacīja: “Es esmu Jūdu cilvēks no Tarsus, zināmas Ķīliķijas pilsētas loceklis, es tevi lūdzu, vēli man uz tiem ļaudīm runāt.” **40** Un kad tas bija atvēlējis, tad Pāvils uz tām trepēm stāvēdams meta tiem ļaudīm ar roku; un kad nu pavisam palika klusu, tad viņš Ebreju valodā tos uzrunāja un sacīja:

22 “Vīri, brāļi un tēvi, klausiet tagad manu aizbildināšanos jūsu priekšā. **2** (Bet kad tie dzirdēja, viņu Ebreju valodā tos uzrunājam, tad tie palika vēl klusāki. Un viņš sacīja:) **3** Es esmu Jūdu vīrs, Tarsū, Ķīliķijas zemē, piedzimis, bet šīnī pilsētā pie Gamaliēla kājām audzināts, tēvu bauslībā krietni izmācīts, karsts Dieva bauslības aizstāvētājs, tā kā jūs visi šodien esat. **4** Un šim ceļam es esmu pretī turējies līdz nāvei, saistīdams un cietumā nododams vīrus un sievas. **5** Tā kā arī tas augstais priesteris un viss tas vecaju pulks man liecību dod, no kuriem es arī grāmatas uz tiem brāļiem ņēmis, esmu gājis uz Damasku, arī tos, kas tur, saistītus vest uz Jeruzālemi, ka tie taptu mocīti. **6** Un notikās, kad es biju uz ceļa un tuvu nācu pie Damaskus ap pusdienas laiku, tad piepeši liels gaišums no debess mani apspīdēja visapkārt. **7** Un es kritu pie zemes un dzirdēju balsi uz mani sakām: “Saul, Saul, ko tu Mani vajā?” **8** Bet es atbildēju: “Kas Tu esi, Kungs?” Un Viņš uz mani sacīja: “Es esmu Jēzus no Nacaretas, ko tu vajā.” **9** Bet tie, kas man bija līdz, gan redzēja to gaišumu un pārbijās, bet to balsi, kas ar mani runāja, to tie nedzirdēja. **10** Un es sacīju: “Ko man būs darīt, Kungs?” Un Tas Kungs uz mani sacīja: “Celies un ej uz Damasku, un tur tev sacīs visu, kas tev jādara.” **11** Un kad nevarēju redzēt tā spožā gaišuma dēļ tad es no saviem ceļabiedriem pie rokas vests nācu uz Damasku. **12** Bet Ananija, dievbijīgs vīrs pēc bauslības, kam laba slava bija no visiem apkārtējiem Jūdiem,

13 Tas pie manis nācis un piestājies sacīja uz mani: "Saul, brāli, skaties uz augšu." Un es tanī pašā stundā uz viņu skatījos. 14 Un viņš sacīja: "Mūsu tēvu Dievs tevi izvēlējis, Viņa prātu atzīt un To Taisno redzēt un balsi no Viņa mutes dzirdēt. 15 Jo tu Viņam būsi par liecinieku pie visiem cilvēkiem par to, ko tu esi redzējis un dzirdējis. 16 Un nu, ko tu gaidi? Celies un liecies kristīties un liec nomazgāt savus grēkus, Tā Kunga vārdu piesaukdams." 17 Un notikās, kad es uz Jeruzālemi biju atpakaļ griezies un Dieva namā Dievu pielūdzu, tad garā tapu aizgrābts, 18 Un es Viņu redzēju, un Tas man sacīja: "Steidzies un izej čakli no Jeruzālemes, jo tie nepieņems tavu liecību par Mani." 19 Un es sacīju: "Kungs, tie zina, ka es Tavus ticīgos cietumā iemetu un pa baznīcām šaustu, 20 Un kad Stefana, Tava liecinieka asinis tapa izlietas, ka es tur arī stāvēju klāt, un tas man patika, un es tās drēbes tiem glabāju, kas viņu nonāvēja." 21 Un Viņš uz mani sacīja: "Ej! Jo Es tevi izsūtīšu tālu pie pagāniem." 22 Un tie viņu klausījās līdz šiem vārdiem un savas balsis pacēla, sacīdami: "Nost no zemes virsas ar šo tādu, jo tam nebūs dzīvot." 23 Un kad tie brēca un savas drēbes nosvieda un pīšļus gaisā meta, 24 Tad tas virsnieks pavēlēja, viņu novest uz lēģeri, un sacīja, lai viņu ar sitieniem izvaicā, ka dabūtu zināt, kādēļ tie tā par viņu brēca. 25 Un kad viņu ar siksnām piesēja, tad Pāvils sacīja uz to kapteini, kas tur stāvēja: "Vai jums brīv, vienu Romieti un vēl bez tiesas šaust?" 26 Un tas kapteinis to dzirdējis gāja un tam virsniekam to teica sacīdams: "Ko tu gribi darīt? Jo šis cilvēks ir Romietis." 27 Tad tas virsnieks piegāja un uz viņu sacīja: "Saki man, vai tu esi Romietis?" Un tas sacīja: "Esmu gan." 28 Un tas virsnieks atbildēja: "Es par lielu maksu šo pilsētnieka tiesu esmu iedabūjis." Bet Pāvils sacīja: "Bet es tāds jau esmu piedzimis." 29 Un tūdaļ tie no viņa atkāpās, kas viņu gribēja izvaicāt. Un tas virsnieks bijās, ka dabūjis zināt, viņu esam Romieti, un ka viņu bija sējis. 30 Bet kad otrā dienā to gribēja skaidri zināt, kādēļ viņš no tiem Jūdiem apsūdzēts, tad viņš to atrasisija un pavēlēja, ka tie augstie priesteri un

visa viņu augstā tiesa nāktu kopā, un Pāvilu novedis, viņš tiem to stādīja priekšā.

23 Un Pāvils, acis uz to tiesu metis, sacīja: "Vīri, brāļi, es ar visai labu zināmu sirdi Dieva priekšā esmu dzīvojis līdz šai pašai dienai." 2 Bet tas augstais priesteris Ananija pavēlēja tiem, kas pie viņa stāvēja, viņam par muti sist. 3 Tad Pāvils uz to sacīja: "Dievs tevi sitīs, tu nobaltēta siena! Tu še sēdi, mani tiesāt pēc bauslības, un tu pavēli, mani sist pret bauslību!" 4 Un tie, kas tur klāt stāvēja, sacīja: "Vai tu to augsto Dieva priesteri lamā?" 5 Un Pāvils sacīja: "Es nezināju, brāļi, viņu esam augsto priesteri, jo ir rakstīts: pret savu ļaužu virsnieku tev nebūs ļaunu runāt." 6 Bet Pāvils zinādams, ka citi bija no saducejiem, citi no farizejiem, sauca augstās tiesas priekšā: "Vīri, brāļi, es esmu farizeja dēls, es topu tiesāts par to cerību, ka miroņi augšām celsies." 7 Kad viņš to bija runājis, tad troksnis cēlās starp tiem farizejiem un saducejiem, un tas pulks šķīrās. 8 Jo tie saduceji saka: augšāmcelšanās neesot, un neesot nedz eņģeļa, nedz gara; bet tie farizeji visu to apliecina. 9 Un tur liela brēkšana sākās, un tie rakstu mācītāji no tās farizeju puses cēlās un tiepās sacīdami: "Mēs pie šā cilvēka nekā ļauna neatrodam; un ja kāds gars ar viņu ir runājis, vai kāds eņģelis, tad lai nekarojam pret Dievu." 10 Bet kad tas troksnis vairojās, tad tam virsniekam rūpēja, ka Pāvils no tiem netaptu saplēsts, un viņš tiem karavīriem pavēlēja noiet, to no viņu vidus izraut un novest uz lēģeri. 11 Un nākošā nakti Tas Kungs viņam piestājās sacīdams: "Turi drošu prātu, Pāvil; jo itin tā, kā tu par Mani liecību esi devis Jeruzālemē, tāpat tev būs arī Romā liecināt." 12 Un kad gaisma bija aususi, tad tie Jūdi sapulcējās un savvērējās kopā sacīdami: "Mēs negribam ne ēst ne dzert, tiekams Pāvilu būsīm nokāvuši." 13 Un to bija vairāk nekā četrdesmit, kas tā bija savvērējušies. 14 Šie nāca pie tiem augstiem priesteriem un vecajiem un sacīja: "Mēs svēti esam nodievojušies, nekā nebaudīt, kamēr Pāvilu būsīm nokāvuši. 15 Tad nu dodiet ziņu tam virsniekam un tai augstai tiesai, lai to rītā pie jums atved, tā kā jūs viņa

lietu gribētu labāki izklausināt; bet mēs esam gatavi to nokaut, pirms tas atnāk.” **16** Bet Pāvila māšas dēls šo viltu dzirdējis, atnāca un iegāja lēģerī un Pāvilam to pasludināja. **17** Un Pāvils vienu no tiem kapteiņiem pasauca un sacīja: “Novēd šo jaunekli pie virsnieka, jo viņam ir priekš tā kāda ziņa.” **18** Tad nu šis to ņēma un noveda pie tā virsnieka un sacīja: “Tas saistītais Pāvils mani sauca un lūdza, šo jaunekli pie tevis atvest, jo viņam ar tevi kas jārunā.” **19** Un tas virsnieks to pie rokas ņēma un savrup aizgājis vaicāja: “Kas tev ir, ko man teikt?” **20** Un tas sacīja: “Tie Jūdi saderējušies tevi lūgt, ka tu rītā Pāvilu liktu vest priekš augstās tiesas, tā kā tie gribētu viņu jo skaidri izklausināt. **21** Tad nu tu neļaujies no tiem pārrunāties; jo vairāk nekā četrdesmit vīri no tiem uz viņu glūn un paši nodievojušies, nekā ne ēst ne dzert, kamēr viņu būšot nokāvuši, un nu tie ir gatavi, gaididami no tevis to solišanu.” **22** Tad tas virsnieks to jaunekli atlaida pavēlēdams: “Nesaki to nevienam, ka tu to man esi zināmu darijis.” **23** Un tas, divus no tiem kapteiņiem ataicinājis, sacīja: “Sataisiet divsimt karavīrus, ka tie iet uz Cezareju, un septiņdesmit jātniekus un divsimt strēlniekus ap to trešo stundu nakti.” **24** Viņš arī lika jājamus lopus parīkot, ka Pāvilu virsū sēdinātu un veselu novestu pie tā valdītāja Felika. **25** Un viņš grāmatu rakstīja ar šiem vārdiem: **26** “Klaudijs Lizijs tam viscienīgam valdītājam Felikam prieku! **27** Šo vīru, kas no tiem Jūdiem sagrābts un no tiem tik nenokauts, es, ar tiem karavīriem pienācis, esmu izrāvis, dzirdēdams, ka viņš Romietis **28** Un gribēdams to vainu zināt, kādēļ tie viņu apsūdzēja, es viņu esmu vedis priekš viņu augstās tiesas. **29** Un es viņu atradu apsūdzētu par viņu bauslības jautāšanām, bet viņš par neko netapa apsūdzēts, ar ko nāvi vai saites būtu pelnījis. **30** Un kad man tas padoms tapa zināms, kas tiem Jūdiem bija pret šo vīru, tad es tūdaļ viņu pie tevis esmu sūtījis un tiem sūdzētājiem pavēlējis, tavā priekšā izteikt, kas tiem ir pret viņu. Dzīvo vesels!” **31** Tad nu tie karavīri, tā kā tiem bija pavēlēts, Pāvilu ņēma un pa nakti noveda uz Antipatridu. **32** Un otrā dienā tie

viņu atstāja tiem jātniekiem, ar viņu tālāk iet, un paši griezās atpakaļ uz lēģeri. **33** Viņi nu uz Cezareju nākuši un to grāmatu tam zemes valdītājam atdevuši, arī Pāvilu viņam nodeva. **34** Un tas zemes valdītājs to grāmatu lasījis vaicāja, no kuras zemes tiesas viņš esot? Un dzirdējis, ka viņš no Ķīlikijas, **35** Tas sacīja: “Es tevi izklausināšu, kad arī tavi sūdzētāji atnāks,” un pavēlēja, viņu Hērodus pili apsargāt.

24 Un pēc piecām dienām tas augstais priesteris Ananija nonāca ar tiem vecajiem un ar kādu runātāju Tertullu; šie pie tā zemes valdītāja savu sūdzību pret Pāvilu pienesa. **2** Un kad viņš tapa saukts, Tertullus iesāka viņu apsūdzēt sacīdams: **3** “Ka mēs caur tevi lielu mieru esam dabūjuši, un ka caur tavu uzraudzību daudz teicamas lietas šai tautai notiek, to mēs, viscienīgais Feliks, visādi un visās malās ar visu pateikšanu saņemam. **4** Bet lai es tevi pārāk ilgi nekavēju, lūdzos, ka tu pēc tavas laipnības kādus īsus vārdus no mums klausītos. **5** Jo mēs esam atraduši, ka šis vīrs ir mēris un trokšņa cēlētājs starp visiem Jūdiem visā pasaulē un ka viņš ir tās Nacareju draudzes priekšnieks, **6** Kas arī apņēmies, Dieva namu apgānīt; to mēs tad arī esam grābuši un pēc savas bauslības gribējuši tiesāt. **7** Bet Lizijs, tas virsnieks, pienācis klāt, viņu ar lielu varu no mūsu rokām ir aizvedis. **8** Un viņa sūdzētājiem pavēlējis, pie tevis nākt; no tā tu pats visas lietas izklausinādams vari noprast, par ko mēs viņu apsūdzam.” **9** Bet tie Jūdi arīrdzan runāja līdz, sacīdami, ka tas tā esot. **10** Bet Pāvils, kad tas zemes valdītājs viņam ar roku bija metis, lai runā, atbildēja: “Tāpēc ka es zinu, tevi jau daudz gadus esam ieceltu par soģi pār šo tautu, tad es jo droši savu lietu aizbildināšu. **11** Tu vari dabūt zināt, ka nav vairāk nekā divpadsmit dienas, kamēr es uz Jeruzālemi esmu nācis, Dievu lūgt. **12** Un tie mani nav atraduši nedz Dieva namā uz kādu runājam, nedz baznīcās, nedz pilsētā troksni ceļam. **13** Tie arī nevar pierādīt, par ko tie tagad mani apsūdz. **14** Bet to es tev droši saku, ka es savu tēvu Dievam kalpoju pēc tā ceļa, ko tie sauc par atkāpēju ticību, ticēdams visu, kas bauslībā un praviešos rakstīts; **15** Un

man ir uz Dievu tā cerība, uz ko šie arīdzan lai līdz noiet un to apsūdz, ja kāda vaina ir pie gaida, ka miroņi augšāmcelsies, gan taisniem, šā vīra. **6** Un kad viņš pie tiem vairāk kā desmit gan netaisniem. **16** Un tāpēc es pats dzenos, dienas bija palicis, tad viņš nāca uz Cezareju vienmēr paturēt bezvainīgu zināmu sirdi Dieva un otrā dienā, uz soģa krēsla sēdēdams, viņš un cilvēku priekšā. **17** Bet pēc kādiem gadiem pavēlēja, Pāvilu atvest. **7** Un kad tas bija atnācis, es esmu nācis, mīlestības dāvanas savai tautai tad tie no Jeruzālemes nākušie Jūdi apkārt dot un upurus. **18** Pie tam, kad es Dieva namā stāvēja, daudz un grūtas vainas pret Pāvilu šķīstījos, kādi Jūdi no Āzijas mani atrada, bez nesdami, ko tie nevarēja pierādīt. **8** Jo tas tā drūzmas un bez trokšņa. **19** Tiem būtu pienācies aizbildinājās: “Es neko neesmu grēkojis, ne pret tavā priekšā būt un sūdzēt, ja tiem kas būtu pret Jūdu bauslību, ne pret Dieva namu, ne pret mani. **20** Jeb lai šie paši saka, kādu netaisnību pret keizaru.” **9** Bet Festus gribēdams tiem Jūdiem tie pie manis ir atraduši, kad es stāvēju augstās pa prātam darīt, atbildēja un uz Pāvilu sacīja: tiesas priekšā? **21** Ja ne šā vienīga vārda dēļ, “Vai tu gribi uz Jeruzālemi iet, lai es tevi tur ka es priekš tiem stāvēdams saucu: miroņu tiesāju par šīm lietām?” **10** Bet Pāvils sacīja: augšāmcelšanās dēļ es šodien no jums topu “Es stāvu priekš keizara soģa krēsla, tur man tiesāts.” **22** Un kad Feliks to dzirdēja, tad viņš pienākas tapt tiesātam, tiem Jūdiem es nekādu to spriedumu pavilcināja, šo mācību jo labi netaisnību neesmu darijis, kā arī tu jo labi zini. zinādams, un sacīja: “Kad Lizījs, tas virsnieks, **11** Bet ja es netaisnību esmu darijis un nāvi kaut atnāks, tad es jūsu lietu izklausināšu.” **23** Un kā pelnījis, tad es neliedzos mirt; bet ja tas nav viņš tam kapteinim pavēlēja, Pāvilu sargāt un nekas, par ko tie mani apsūdz, tad neviens pēc viņam atvieglošanu vēlēt un nevienam no viņa viņu patikšanas mani viņiem nevar nodot. Es piederīgiem neliegt, viņam kalpot un pie viņa keizaru piesaucu.” **12** Tad Festus ar tiem runas nākt. **24** Un pēc kādām dienām Feliks atnāca kungiem sarunājies atbildēja: “Keizaru tu esi piesaucis, pie keizara tev būs noiet.” **13** Bet kad kādas dienas bija pagājušās, tad ķēniņš Agrippa un Berniķe nāca uz Cezareju, Festu apsveicināt. **14** Un kad tie kādas dienas tur bija pakavējušies, Festus ķēniņam stāstīja Pāvila lietas sacīdams: “Še ir viens vīrs no Felika atstāts cietumā; **15** Par to, kad es biju Jeruzālemē, tie augstie priesteri un Jūdu vecaji pienesā sūdzību un tur bija pagājuši, tad Jūdiem es atbildēju: Romiešiem nav ieradums, kādu cilvēku nodot uz nomaitāšanu, pirms tas, kas apsūdzēts, tos sūdzētājus nav redzējis savā priekšā un nav vaļu dabūjis par to sūdzību aizbildināties. **17** Kad nu tie šeitān bija sanākuši, tad es bez nekādas kavēšanās otrā dienā uz soģa krēsla sēdēdams pavēlēju, to vīru atvest; **18** Pret to tie sūdzētāji stāvēdami nekādu lietu nav pienesuši, ko es par ļaunu būtu uzskatījis. **19** Bet tiem bija kādas apjautāšanas pret viņu par savu pašu māņu ticību un par kādu Jēzu, kas esot nomiris, par ko Pāvils sacīja, Viņu esam dzīvu. **20** Un šo strīdus lietu labi nesaprazdams, es sacīju: vai tas gribot uz Jeruzālemi iet un tur par šīm lietām likties

25 Tad nu Festus, to zemes valdību uzņēmis, gāja pēc trim dienām no Cezarejas uz Jeruzālemi. **2** Un tur viņam tas augstais priesteris un tie augstākie no tiem Jūdiem sūdzēja pret Pāvilu un viņu lūdza, **3** Želastības prasīdami pret viņu, ka tas viņu uz Jeruzālemi sūtītu, glūnēdami, ka viņu uz ceļa nokautu. **4** Tad Festus atbildēja, ka Pāvils topot sargāts Cezarejā, un ka viņš pats gribot drīz turp aiziet. **5** Kas nu jūsu starpā to var (tā viņš sacīja), tie

tiesāties. **21** Bet kad Pāvils prasīja, lai uz paša ķeizara spriedumu taptu sargāts; tad es pavēlēju to sargāt, tiekams es viņu pie ķeizara sūtišu.” **22** Un Agrippa sacīja uz Festu: “Es pats arīdzan šo cilvēku gribētu dzirdēt;” un viņš sacīja: “Rīt tu to dzirdēsi.” **23** Tad nu otrā dienā, kad Agrippa un Bernīke ar lielu greznību nāca un ar tiem virsniekiem un tās pilsētas augstiem vīriem iegāja tiesas namā, Pāvils pēc Festus pavēles tapa atvests. **24** Un Festus sacīja: “Agrippa ķēniņ un visi jūs vīri, kas klāt esat, jūs šo redzat, par ko visa Jūdu draudze tā Jeruzālemē kā arī šeitā mani ir piesaukusi un brēc, ka tam nebūs vairs dzīvot. **25** Bet es esmu atradis, ka tas neko nav darījis, ar ko nāvi būtu pelnījis; un tādēļ, ka tas pats ķeizaru ir piesaucis, tad es esmu spriedis, viņu sūtīt. **26** Bet man par šo nav nekādas skaidrības, ko Tam Kungam lai rakstu. Tādēļ es jums to esmu priekšā vedis un visvairāk tev, ķēniņ Agrippa, lai es pēc notikušas izklausīšanas zinu, kas jāraksta. **27** Jo man šķiet, aplamu lietu esam, vienu saistītu sūtīt un tās vainas pret to neuzrādīt.”

26 Agrippa sacīja uz Pāvilu: “Tev ir vēlēts priekš sevis paša runāt.” Tad Pāvils roku izstiepis aizbaidinājās: **2** “Es to sev turu par lielu laimi, ķēniņ Agrippa, ka man šodien ir vēlēts tavā priekšā aizbaidināties par visu to, par ko es no tiem Jūdiem topu apsūdzēts, **3** Visvairāk, kad es zinu, tevi esam mācītu visās Jūdu ierašās un jautāšanās. Tāpēc es tevi lūdzu, lēnprātīgi mani klausīties. **4** Manu dzīvošanu no mazām dienām, kāda tā no iesākuma bijusi manas tautas starpā iekš Jeruzālemes, to nu visi Jūdi zina. **5** Tie mani sen jau pazina, (ja tie gribētu liecību dot), ka es esmu dzīvojis pēc mūsu Dieva kalpošanas viscietākiem likumiem, farizejs būdams. **6** Un nu es stāvu un topu tiesāts par to cerību uz to no Dieva mūsu tēviem doto apsolīšanu. **7** Pie tās cer nākt mūsu divpadsmit ciltis, bez mitēšanās naktīm un dienām Dievam kalpodamas. Par šo cerību, ķēniņ Agrippa, es no tiem Jūdiem topu apsūdzēts. **8** Kā? Vai tā jums šķiet neticama lieta, ka Dievs miroņus uzmodina? **9** Man pašam gan šķita, ka man vajagot Jēzus, tā Nacarieša,

vārdam daudz pretī darīt. **10** To es arī esmu darījis Jeruzālemē, un es daudz svētus esmu ieslēdzis cietumā, to varu no tiem augstiem priesteriem dabūjis; un kad viņi tapa nokauti, tad man tas bija pa prātam. **11** Un pa visām baznīcām es tos daudzkārt esmu mocījis un tos spiedis zaimot, un pārlietu pret tiem trakodams es tos esmu vajājis arī līdz svešām pilsētām. **12** Kad es tādēļ arī uz Damasku gāju ar spēku un varu no tiem augstiem priesteriem, **13** Tad, ak ķēniņ, es dienas vidū uz ceļa gaišumu no debesīm, skaidrāku nekā sauli, redzēju, kas mani un manus ceļa biedrus apspīdēja. **14** Un kad mēs visi pie zemes pakritām, tad es dzirdēju balsi uz mani runājam un Ebreju valodā sakām: “Saul, Saul, ko tu Mani vajā? Tev grūti nāksies pret dzenuli spārdīt!” **15** Bet es sacīju: “Kas Tu esi, Kungs?” Bet Tas sacīja: “Es esmu Jēzus, ko tu vajā. **16** Bet celies un stāvi uz savām kājām. Jo tāpēc Es tev esmu parādījies, ka Es tevi ieceltu par kalpu un liecinieku tanīs lietās, ko tu esi redzējis un kādās Es tev parādīšos, **17** Tevi izraudams no šiem ļaudīm un no tiem pagāniem, pie kuriem Es tevi tagad sūtu, **18** Viņu acis atdarīt, ka tie atgriežas no tumsības pie gaismas un no velna varas pie Dieva, ka tie dabū grēku piedošanu un daļu starp tiem svētītiem caur ticību uz Mani.” **19** Tāpēc, ak ķēniņ Agrippa, es šai parādīšanai no debesīm neesmu bijis nepaklausīgs; **20** Bet es papriekš tiem, kas Damaskū un Jeruzālemē un visā Jūdu zemē, un tiem pagāniem esmu pasludinājis, lai no grēkiem atstājās un pie Dieva atgriežas un dara atjaunota prāta pienākamus darbus. **21** Tādēļ tie Jūdi, Dieva namā mani sagrābuši, apņēmas mani nokaut. **22** Bet palīgu no Dieva dabūjis es stāvu līdz šai dienai, un apliecināju tik pat mazam kā lielam, cita nekā nesacīdams kā vien, ko pravieši un Mozus runājuši, kas notiks; **23** Ka Kristum bija jācieš, un ka Viņš, tas pirmais, kas no miroņiem augšāmcēlies, gaismu pasludinās Saviem ļaudīm un tiem pagāniem.” **24** Un kad viņš tā aizbaidinājās, tad Festus sacīja ar skaņu balsi: “Pāvil, tu esi traks, tā lielā rakstu zināšana tevi padara traku.” **25** Bet tas sacīja: “Es neesmu vis traks, viscienīgais Festu, bet es

runāju patiesīgus un prātīgus vārdus. **26** Jo par šīm lietām ķēniņš zina, uz ko es arī droši runāju. Jo es neticu, ka kāda no šīm lietām viņam ir paslēpta; jo tas nav kaktā noticis. **27** Vai tu, ķēniņ Agrippa, tiem praviešiem tici? Es zinu, ka tu tici!" **28** Bet Agrippa sacīja uz Pāvilu: "Daudz netrūkst, tu mani pārrunā, ka es palieku par Kristus mācekli." **29** Bet Pāvils sacīja: "Es no Dieva vēlētos, lai trūkst maz vai daudz, ka ne vien tu, bet arī visi, kas mani šodien dzird, tādi top, kāds es esmu, bez šīm saitēm vien." **30** Un kad viņš to runāja, tad ķēniņš cēlās un zemes valdītājs un Berniķe un kas pie tiem sēdēja. **31** Un aizgājuši tie runāja savā starpā sacīdami: "Šis cilvēks neko nedara, ar ko viņš nāvi vai saites pelna." **32** Un Agrippa sacīja uz Festu: "Šo cilvēku varētu palaist, kad tas ķeizaru nebūtu piesaucis."

27 Un kad tas bija nospriests, ka mums bija pārcelties uz Itāliju, tad tie Pāvilu un kādus citus cietumniekus nodeva vienam karakapteinim, ar vārdu Julijus, no ķeizara karoga. **2** Un vienā Adramitijas laivā kāpuši, mēs gribējām Āzijas pilsētām iet garām, un aizcēlāmies, un Aristarks, tas Maķedonietis no Tesalonikas, bija mums līdz. **3** Un otrā dienā mēs laidām malā pie Sidonas. Un Julijus laipnīgi pret Pāvilu turēdamies atļāva pie tiem draugiem iet, ka tas no tiem dabūtu apgādāšanu. **4** Un mēs no turienes aizcēlušies braucām apakš Kipras, jo vēji mums bija pretī. **5** Un gar Ķiliķiju un Pamfiliju pār jūru pārcēlušies mēs nācām uz Miru Liķijas zemē. **6** Un tur tas kapteinis atrada vienu laivu no Aleksandrijas, kas gāja uz Itāliju, un lika mums tanī iekāpt. **7** Un mēs kādas dienas lēni braukdami un ar mokām pret Knidu nākuši, tāpēc ka vējš mūs nelaida, braucām gar Krietu pret Salmoni. **8** Un ar mokām tur garām braukuši mēs nācām kādā vietā, ko sauc par krāšņu ostu, kur Laseas pilsēta bija tuvu. **9** Kad nu labs laiks bija pagājis un braukšana jau bija bailīga, tāpēc ka arī gavēņu laiks jau bija pāri, tad Pāvils tos pamācīja, **10** Uz tiem sacīdams: "Vīri, es redzu, ka tā braukšana notiks ar grūtumu un lielu postu, ne vien pie

preces un laivas, bet arī pie mūsu dzīvības." **11** Bet tas kapteinis vairāk ticēja stūrmanim un kuģiniekam, nekā tam, ko Pāvils sacīja. **12** Un kad tā mala nederēja, tur par ziemu mist, tad tā lielā puse padomu deva, no turienes aizcelties, vai nevarētu pie Fenīķes kļūt, un tur par ziemu palikt; tā ir osta iekš Krietas un stāv pret dienvidu vēju un vakara vēju. **13** Un kad dienvidu vējš lēni pūta, tad viņiem šķita, ka savu nodomu panākuši, un enkurus uzvilkuši, tie laida jo tuvu gar Krietu. **14** Bet neilgi pēc tam viesuļa vējš, kas top saukts idus, pacēlās pret to salu. **15** Un kad laiva tapa līdz aizrauta un nespēja pret vēju turēties, tad mēs to padevām un tapām nesti. **16** Un kad mēs pie vienas salas nācām, kas Klauda top saukta, tad mēs tikko varējām mazo laiviņu saturēt. **17** To tie uzvilkuši, ar virvēm to laivu nostiprināja, un bīdamies, ka uz seklumu neuzklistu, zēģeli nolaida zemē un mētājās. **18** Un kad vētrā ļoti tapām mētāti, tad otrā dienā sāka lādiņu izmest. **19** Un trešā dienā mēs ar savām pašu rokām laivas rīkus izmetām. **20** Un kad kādas dienas ne saule, ne zvaigznes nespīdēja un liela auka mūs spieda, tad visa glābšanas cerība mums izzuda. **21** Un kad tie ilgi nebija ēduši, Pāvils cēlās viņu vidū sacīdams: "Jums, ak vīri, būtu pienācies man paklausīt un neaizbraukt no Krietas un izsargāties no tāda grūtuma un skādes. **22** Un tagad es jūs pamācu turēt drošu prātu, jo nevienam no jums dzīvība nezudīs, bet vien tā laiva. **23** Jo šinī naktī man pietājās viens eņģelis no Tā Dieva, kam es piederu un kam es arī kalpoju, **24** Sacīdams: "Nebīsties, Pāvil, tev būs nākt ķeizara priekšā, un redzi Dievs tev visus ir dāvinājis, kas līdz ar tevi ir laivā." **25** Tāpēc turat drošu prātu, jūs vīri: jo es Dievam ticu, ka tas tā notiks, kā man sacīts. **26** Bet mēs tapsim izmesti pie kādas salas." **27** Kad nu tā četrpadsmitā nakts bija nākusi, un mēs Adrijas jūrā tapām mētāti ap nakts vidu, tad tie laivinieki bijās, ka neuzdurtos uz kādu malu. **28** Un tie lodi izmeta un atrada divdesmit asis, un maķenit tālāk atkal lodi izmetuši, atrada piecpadsmit asis. **29** Un bīdamies, ka uz akmeņiem neuzklistu, tie meta no laivas pakalģala četrus enkurus un

vēlējās, ka gaisma austu. **30** Bet kad tie laivinieki meklēja no laivas bēgt un mazo laiviņu nolaida jūrā, melodami, ka no priekšgala enkurus gribot nolaist, **31** Tad Pāvils uz to kapteini un tiem karavīriem sacīja: “Ja šie nepaliek laivā, tad jūs nevarat izglābties.” **32** Tad tie karavīri tās laiviņas virves nocirta un lika tai nokrist. **33** Un kamēr gaisma ausa, Pāvils visus lūdza, lai barības pabauda, sacīdams: “Šodien ir tā četrpadsmitā diena, ka jūs gaidīdami paliekat neēduši un nekā neesat baudījuši. **34** Tādēļ es jūs pamācu, barību ņemt; jo tas jums pašiem būs par labu; jo nevienam no jums ne mats no galvas nekritis.” **35** Un to sacījis un maizi ņēmis, viņš Dievam pateicās visu priekšā un to pārlausis iesāka ēst. **36** Un visi iedrošināti ņēma arī barību. **37** Un mēs tanī laivā pavisam bijām divsimt un septiņdesmit un sešas dvēseles. **38** Un paēduši tie laivu atviegloja, labību jūrā izmezdami. **39** Un kad gaisma ausa, tie to zemi nepazina, bet ieraudzīja vienu jūras līci, kura malā tie laivu gribēja pielaist, ja tik varētu. **40** Un tie enkurus nocirtuši palaida jūrā un turklāt stūra saites atraisījuši un zēgeli pa vējam pacēluši dzinās pie malas. **41** Bet tie noklīda tādā vietā, kur uz abējām pusēm bija jūra, un laiva dauzījās, un priekšgals uzgāja uz sēkli un palika nekustināms, un pakaļgals tapa sadauzīts no viļņu varas. **42** Tad to karavīru padoms bija, tos saistītos nokaut, lai neviens izpeldēdams neizbēgtu. **43** Bet tas kapteinis, gribēdams Pāvilu izglābt, viņu padomam turējās pretī un pavēlēja tiem, kas varēja peldēt, papriekš ūdenī ielaisties un malā iet, **44** Un tiem citiem, vai uz galdiem, vai uz kādiem laivas gabaliem; un tā notika, ka visi izglābās un tika malā.

28 Un kad tie bija izglābti, tad tie dabūja zināt, ka tā sala tapa saukta Melite. **2** Un tie salas ļaudis mums parādīja lielu laipnību; jo tie uguni uzkūruši mūs visus uzņēma, tā lietus dēļ kas bija sācis līt, un tā aukstuma dēļ. **3** Un kad Pāvils kādu žagaru nastiņu bija salasījis un pie uguns pielicis, tad viena odze no tā karstuma izlida un ap viņa roku aptinās. **4** Un kad tie salas ļaudis to tārpu redzēja pie viņa rokas karājamies, tad tie sacīja savā starpā: šis cilvēks tiešām ir

slepkava, kam no jūras izglābtam atriebšana neļauj dzīvot. **5** Bet viņš to tārpu nokratīja ugunī un neko ļauna necieta. **6** Un tie gaidīja, ka tas uztūktu, vai piepeši nomiris pakristu; bet kad tie ilgi bija gaidījuši un redzēja, ka nekāds ļaunums viņam nenotika, tad tiem citas domas nāca, un tie sacīja, viņu esam dievu. **7** Un ap to pašu vietu tam salas virsniekam, ar vārdu Publijus, bija muiža; tas mūs uzņēma un trīs dienas laipni kopa. **8** Un notikās, ka Publijus tēvs ar drudzi un ar asins sērgu sirga; pie tā Pāvils iegāja un Dievu pielūdzis rokas tam uzlika un to darīja veselu. **9** Kad nu tas bija noticis, tad arī tie citi atnāca, kam tanī salā bija sērgas, un tapa dziedināti. **10** Tie arīdzan mūs ar lielu godu pagodināja, un kad mēs aizcēlāmies, tie deva, ko mums vajadzēja. **11** Un pēc trim mēnešiem aizcēlāmies ar laivu, kas bija no Aleksandrijas un tanī salā pa ziemu bija mitusi, un kam par zīmi bija dvīņi. **12** Un uz Sirakuzu nākuši, mēs tur palikām trīs dienas. **13** No turienes atkal aizcēlušies, mēs nācām uz Reģiu; un kad pēc vienas dienas dienasvidus vējš cēlās, tad nācām otrā dienā uz Puteoliem. **14** Tur mēs atradām brāļus un no tiem tapām lūgti, septiņas dienas pie tiem palikt, un tā mēs nācām uz Romu. **15** Un no turienes tie brāļi, par mums dzirdējuši, izgāja mums pretī līdz Appijus tirgum un TriTabernām; tos redzēdams, Pāvils Dievam pateicās un ņēmās drošu prātu. **16** Un kad mēs nācām uz Romu, tad tas kapteinis tos saistītos nodeva tam karavaldniekam, bet Pāvilam vaļa tapa dota, savrup palikt ar kādu karavīru, kas viņu sargāja. **17** Un notikās pēc trim dienām, ka Pāvils Jūdu priekšniekus saaicināja. Un kad tie bija kopā sanākuši, viņš uz tiem sacīja: ‘Vīri, brāļi, es neko neesmu darījis ne pret šiem ļaudīm, ne pret tēvu ieradumiem un tomēr saistīts no Jeruzālemes esmu nodots Romiešu rokās. **18** Tie izjautājuši gribēja mani atlaist, tādēļ ka nekādas nāves vainas pie manis nebija. **19** Bet kad tie Jūdi pretī runāja, tad tapu spiests, ķeizaru piesaukt, tomēr ne tā, ka man būtu ko sūdzēt pret savu tautu. **20** Tad nu šās lietas dēļ es jūs esmu lūdzis, ka dabūtu jūs redzēt un ar jums runāt. Jo Israēla cerības dēļ es

ar šīm ķēdēm esmu saistīts.” **21** Bet tie uz viņu sacīja: “Mēs neesam nedz grāmatas par tevi no Jūdu zemes dabūjuši, nedz arī kāds no tiem atnākušiem brāļiem par tevi ko ļauna ir sludinājis jeb runājis. **22** Tomēr mēs gribam no tevis dzirdēt, ko tu domā; jo no šās draudzes mums ir zināms, ka tai visās malās top pretī runāts.” **23** Un kad tie viņam vienu dienu bija nolikuši, tad daudzi nāca pie viņa mājas vietā; tiem viņš Dieva valstību apliecināja un izstāstīja, tos pārliecinādams par Jēzu no rīta agri līdz vakaram. **24** Un citi gan tapa pārliecināti caur to, ko viņš sacīja, bet citi neticēja. **25** Un nebūdami savā starpā vienprātīgi, tie aizgāja, kad Pāvils to vienu vārdu bija sacījis: “Tas Svētais Gars gan labi caur pravieti Jesaju ir runājis uz mūsu tēviem, **26** Sacīdams: “Noej pie šiem ļaudīm un saki: ar ausīm jūs dzirdēsiet un nesapratīsiet, un redzēdami jūs redzēsiet un nenomanīsiet. **27** Jo šo ļaužu sirds ir tapusi cieta, un ar ausīm tie grūti dzird un snauž ar savām acīm, ka tie ar acīm neredz un ar sirdi nesaprot un neatgriežas, ka Es tos dziedinātu.” **28** Tad nu jums būs zināt, ka pagāniem Dieva pestīšana ir sūtīta, un tie to dzirdēs.” **29** Un kad viņš to bija sacījis, tad tie Jūdi aizgāja, savā starpā daudz apjautādamies. **30** Un Pāvils palika divus gadus savā īpaši īrētā mājas vietā, un visus pieņēma, kas pie viņa nāca, **31** Dieva valstību sludinādams un par To Kungu Jēzu Kristu mācīdams ar visu drošību bez aizliegšanas.

Pāvilavēstulē

Romiešiem

1 Pāvils, Jēzus Kristus kalps, aicināts par apustuļi, izvēlēts, sludināt Dieva evaņģēliju, **2** Ko Viņš papriekš caur Saviem praviešiem svētos rakstos apsolījis, **3** Par Savu Dēlu, (kas pēc miesas ir cēlies no Dāvida sēklas. **4** Un pēc tā svētišanas Gara caur augšāmcelšanos no miroņiem spēkā ir parādīts Dieva dēls), par Jēzu Kristu, mūsu Kungu, **5** Caur ko mēs esam dabūjuši žēlastību un apustuļa amatu, lai ticībai paklausā Viņa Vārda labad visi pagāni, **6** Kuru starpā arī jūs esat Jēzus Kristus aicinātie, - **7** Visiem Dieva mīļiem, tiem aicinātiem svētiem Romā: žēlastība jums un miers no Dieva, mūsu Tēva, un no Tā Kunga Jēzus Kristus. **8** Papriekš es savam Dievam pateicos caur Jēzu Kristu par jums visiem, ka jūsu ticība top teikta visā pasaulē. **9** Jo Dievs, kam es savā garā kalpoju, Viņa Dēla evaņģēliju sludinādam, ir mans liecinieks, ka es bez mitēšanās jūs pieminu, **10** Allažin savās lūgšanās lūgdams, lai jel kādu reiz ceļš man izdotos pēc Dieva prāta pie jums nākt. **11** Jo es ilgojos jūs redzēt, lai jums iedotu kādu garīgu dāvanu, ka jūs topat stiprināti: **12** Tas ir, ka es līdz ar jums taptu iepriecināts caur mūsu abēju, tā jūsu kā manu ticību. **13** Bet es jums, brāļi, negribu slēpt, ka daudzreiz esmu apņēmis pie jums nākt (un līdz šim esmu aizkavēts), lai es arī pie jums kādu augli dabūtu, kā pie tiem citiem pagāniem. **14** Jo es esmu parādnieks Grieķiem un barbariem, gudriem un negudriem. **15** Tādēļ no savas puses esmu gatavs, arī jums, kas esat Romā, evaņģēliju sludināt. **16** Jo es nekaunos Kristus evaņģēlija dēļ; jo tas ir Dieva spēks par pestīšanu ikvienam, kas tic, papriekš Jūdām un arī Grieķim. **17** Jo Dieva taisnība iekš tā parādās no ticības uz ticību. Itin kā ir rakstīts: taisnais dzīvos no ticības. **18** Jo Dieva dusmība no debesīm parādās pār ikvienu bezdievību un netaisnību pie cilvēkiem, kas patiesību netaisnībā aiztur. **19** Jo Tā Dieva atzišana tiem ir zināma, jo Dievs tiem to ir zināmu darījis. **20** Jo Viņa

neredzamā būšana no pasaules radīšanas pie tiem darbiem top nomanīta un ieraudzīta, gan Viņa mūžīgais spēks, gan Viņa dievība, tā ka tie nevar aizbildināties. (aidios g126) **21** Tāpēc ka tie Dievu atzīdami, to kā Dievu nav godājuši nedz Viņam pateikušies, bet savās domās nelieši tapuši un viņu neprātīgā sirds ir aptumšota. **22** Teikdamies gudri esoši, tie palikuši par ģeķiem, **23** Un ir apmainījuši tā neiznīcīgā Dieva godību par ģimi, kas līdzīgs nīcīgam cilvēkam un putniem un četrkājīgiem lopiem un tārpiem. **24** Tāpēc Dievs tos arī nodevis viņu siržu kāribās uz nešķīstību, savas miesas sagānīt savā starpā. **25** Dieva patiesību tie ir pārvērtuši melos un radītas lietas lielākā godā turējuši un tām vairāk kalpojuši nekā tam Radītājam, kas ir augsti teicams mūžīgi! Āmen. (aiōn g165) **26** Tāpēc Dievs tos ir nodevis negodīgās kāribās; jo viņu sievieši to sadzīvi, kas pēc dabas, ir pārvērtuši par tādu, kas ir pret dabu. **27** Tāpat ardzan tie vīrieši ir atstājuši to sadzīvi ar sievieti, kas pēc dabas, un savā kāribā cits uz citu iekarsušies, un vīrieši ar vīriešiem bezkaunību dzinuši un savas nomaldīšanās pienākamo algu pie sev pašiem dabūjuši. **28** Un kā tie nav cienījuši Dievu turēt atzišanā, tā Dievs tos ir nodevis pārvērstam prātam, to darīt, kas neklājās, **29** Piepildītus ar visādu netaisnību, maucību, blēdību, mantas kāribu, niknumu, pilnus skaudības, slepkavības, ķildu, viltības, netiklības, **30** Mēlnešus, apmelotājus, Dievam negantus, varas darītājus, lepnus, lielīgus, ļaunuma izgudrotājus, vecākiem nepaklausīgus, **31** Neprātīgus, derības pārkāpējus, cietsirdīgus, nesaderīgus, nežēlīgus; **32** Kas zinādami to Dieva likumu, ka tie, kas tādas lietas dara, nāvi pelna, nevien tādas lietas dara, bet arī labu prātu tur pie tiem, kas tā dara.

2 Tāpēc tu, ak cilvēks, esi neaizbildinājams, ikviens, kas tiesā; jo kurā lietā tu otru tiesā, tu pats sevi notiesā, jo tu tās pašas lietas dari, tu tiesātājs. **2** Bet mēs zinām, ka Dieva sodība tiem tiešām uzies, kas tādas lietas dara. **3** Bet vai tu, ak cilvēks, gan domā, ka tu izbēgsi Dieva sodībai, tos tiesādams, kas tādas lietas dara, un pats tās daridams? **4** Jeb vai tu nicini Viņa laipnības un

pacietības un lēnprātības bagātību, nezinādams, ka Dieva laipnība tevi vada uz atgriešanos no grēkiem? **5** Bet tu pēc savas cietas un neatgriezīgas sirds sev pašam krājies par mantu dusmību uz dusmības dienu, kad Dievs parādīs taisnu spriedumu, **6** Kas ikvienam atmaksās pēc viņa darbiem: **7** Tiem, kas pastāvīgi labā darbā godu un slavu un neiznīcību meklē – mūžīgu dzīvošanu; (aiōnios g166) **8** Bet tiem, kas ir rējēji un nepaklausa patiesībai, bet paklausa netaisnībai – dusmību un bardzību. **9** Bēdas un izbailes ikkatrai cilvēka dvēselei, kas ļaunu dara, papriekš Jūdām un arī Grieķim; **10** Bet gods un slava un miers ikkatram, kas labu dara, papriekš Jūdām un arī Grieķim. **11** Jo Dievs neuzlūko cilvēka vaigu. **12** Jo kas bez bauslības grēkojuši, tie arī bez bauslības pazudis; un kas apakš bauslības grēkojuši, tie pēc bauslības taps tiesāti – **13** (Jo ne bauslības klausītāji Dieva priekšā taisni, bet bauslības darītāji taps taisnoti. **14** Jo ja tie pagāni, kam bauslības nav, no savas dabas dara pēc bauslības, tad šie, kam bauslības nav, paši sev ir par bauslību. **15** Tie tad parāda, bauslības darbu esam ierakstītu viņu sirdīs caur to, ka viņu zināma sirds tiem liecību dod, un tās domas savā starpā vai apsūdzēs, vai arī aizbildinās,) – **16** Tanī dienā, kad Dievs cilvēku noslēpumus tiesās pēc mana evaņģēlija caur Jēzu Kristu. **17** Raugi, tu saucies Jūds un pašļaujies uz bauslību un lielies ar Dievu **18** Un zini Viņa prātu, un bauslībā mācīts izšķīri, kas labs un kas ļauns; **19** Un tu ņemies akliem būt vadonis un gaišums tiem, kas ir tumsībā, **20** Neprātīgiem pamācītājs un nejēgām mācītājs, kam ir atzišanas un patiesības raksts bauslībā. **21** Tad nu citu mācīdams pats sevi nemāci. Tu sludini, ka nebūs zagts, pats zodz. **22** Tu saki, ka nebūs laulību pārkāpt, pats laulību pārkāpi. Tu elkadievus turi negantus, pats esi svētuma laupītājs. **23** Tu lielies ar bauslību, pats Dievu pulgo caur bauslības pārkāpšanu. **24** Jo Dieva vārds jūsu dēļ top zaimots pagānu starpā, itin kā ir rakstīts. **25** Jo apgraizīšana gan ir derīga, ja tu bauslību dari; bet ja esi bauslības pārkāpējs, tad tavs apgraizījums ir tapis par priekšādu. **26** Ja nu priekšāda bauslības likumus tur, vai tad

viņu priekšāda netaps turēta par apgraizījumu? **27** Un tad tā priekšāda, kas no dabas tāda ir un bauslību tur, tiesās tevi, kas pie raksta un apgraizīšanas esi bauslības pārkāpējs. **28** Jo tas nav Jūds, kas no ārienes tāds ir; nedz tā ir apgraizīšana, kas no ārienes pie miesas. **29** Bet tas ir Jūds, kas no iekšienes tāds, un tā ir sirds apgraizīšana, kas garā un ne rakstā; tam ir teikšana ne no cilvēkiem, bet no Dieva.

3 Kas tad nu Jūdām ir pārāki, jeb kāds ir tas apgraizīšanas labums? **2** Visādi liels! Jo pirmā kārtā Dieva vārdi tiem ir uzticēti. **3** Jo kas par to, ja kādi nav ticējuši? Vai viņu neticība Dieva uzticību iznīcinās? **4** Nemaz ne! Bet lai tā paliek, ka Dievs ir taisns un ikkatrs cilvēks melkulis, itin kā ir rakstīts: “Ka Tu palieci taisns Savos vārdos un uzvari, kad Tu topi tiesāts.” **5** Kad nu mūsu netaisnība Dieva taisnību apstiprina, ko lai sakām? Vai tad Dievs nav netaisns, kad Viņš soda? To runāju, kā cilvēki mēdz runāt. **6** Nemaz ne! Jo kā tad Dievs pasauli tiesās? **7** Jo ja Dieva patiesība caur maniem meliem ir vairojusies Viņam par godu, ko tad es vēl kā grēcinieks topu tiesāts? **8** Un kam mēs nesakām, itin kā topam zaimoti, un itin kā daži teic, mūs sakām: darīsim ļaunu, lai nāk labums? Tādiem sods pēc taisnības notiks. **9** Ko tad nu? Vai mēs esam labāki? Nemaz ne. Jo mēs jau pirmāk esam rādījuši, gan Jūdus, gan Grieķus, visus esam apakš grēka. **10** Itin kā stāv rakstīts: nav neviena taisna, it neviena, **11** Nav neviena prātīga, nav neviena, kas Dievu meklē. **12** Visi ir atkāpušies un kopā tapuši nelieši, nav neviena, kas labu dara, it neviena. **13** Viņu rikle ir atvērts kaps; ar savām mēlēm tie viltību dara: odžu dzelonis ir apakš viņu lūpām; **14** Viņu mute ir lāstu un rūgtuma pilna. **15** Viņu kājas ir čaklas izliet asinis. **16** Posts un sirdēsti ir pa viņu ceļiem, **17** Un miera ceļu tie nezin. **18** Dieva bijāšanas nav priekš viņu acīm. **19** Bet mēs zinām, ka bauslība visu, ko tā saka, to tā runā uz tiem, kas ir apakš bauslības, lai ikviena mute top aizbāzta, un visa pasaule ir noziedzīga Dieva priekšā. **20** Tādēļ no bauslības darbiem neviena miesa netaps taisnota Viņa priekšā; jo caur bauslību nāk grēku atzišana. **21** Bet Dieva taisnība, kas

no bauslības un no praviešiem ir apliecināta, tagad ir tapusi zināma bez bauslības, **22** Tā Dieva taisnība caur ticību uz Jēzu Kristu priekš visiem un pie visiem, kas tic; jo tur nav nekādas starpības. **23** Jo visi ir grēkojuši, un tiem trūkst teikšanas Dieva priekšā, **24** Un top taisnoti bez nopelna no Viņa žēlastības caur to atpirkšanu, kas notikusi caur Kristu Jēzu. **25** To Dievs ir nolīcis par salīdzināšanu, caur ticību iekš Viņa asinīm, ka tas Savu taisnību parādītu, pamezdamš tos priekšlaikā darītos grēkus **26** Iekš dievišķas paciešanas, ka Tas Savu taisnību parādītu šīnī laikā: Sevi esam taisnu, un taisnu darām to, kas ir no Jēzus ticības. **27** Kur nu ir tā lielišanās? Tā ir zudusi. Caur kuru bauslību? Vai caur darbu bauslību? Nē! Bet caur ticības bauslību. **28** Tad nu mēs turam, ka cilvēks top taisnots caur ticību bez bauslības darbiem. **29** Jeb vai Dievs tikai Jūdu Dievs? Vai nav arī pagānu Dievs? Tiešām arī pagānu. **30** Jo viens Dievs ir, kas taisno apgraizījumu no ticības un priekšādu caur ticību. **31** Vai tad nu mēs bauslību iznīcinām caur ticību? Nemaz! Bet mēs bauslību apstiprinām.

4 Ko nu lai sakām, ka mūsu vectēvs Ābrahāms ir dabūjis pēc miesas? **2** Jo ja Ābrahāms caur darbiem ir taisnots, tad tam ir gan slava, bet ne pie Dieva. **3** Jo ko tas raksts saka? Ābrahāms Dievam ir ticējis un tas viņam ir pielīdzināts par taisnību. **4** Bet tam darba darītājam alga netop pielīdzināta pēc žēlastības, bet pēc parāda. **5** Bet tam, kas nav darba darītājs, bet tic uz To, kas bezdievīgo taisno, tam ticība top pielīdzināta par taisnību. **6** Tā kā arī Dāvids saka, to cilvēku esam svētīgu, kam Dievs taisnību pielīdzina bez darbiem: **7** Svētīgi tie, kam pārkāpumi piedoti un grēki aplāti; **8** Svētīgs tas vīrs, kam Tas Kungs grēku nepielīdzina. **9** Vai nu šis labums atlec apgraizījumam vien, vai arī priekšādei? Jo mēs sakām, ka Ābrahāmam ticība ir pielīdzināta par taisnību. **10** Kā tad tā viņam ir pielīdzināta? Vai iekš apgraizījuma, vai iekš priekšādas? Ne iekš apgraizījuma, bet iekš priekšādas. **11** Bet to apgraizīšanas zīmi viņš dabūja par taisnības zieģeli tai ticībai, ko viņš vēl priekšādā būdams turēja; ka tas būtu par

tēvu visiem, kas priekšādā būdami tic, lai ticība tiem arīdzan taptu pielīdzināta par taisnību, **12** Un par apgraizīšanas tēvu tiem, kas ne vien apgraizīti, bet arī staigā tās ticības pēdās, kas mūsu tēvam Ābrahāmam bija priekšādā. **13** Jo tā apsolišana, ka viņš būšot pasaules mantinieks, Ābrahāmam jeb viņa sēklai nav notikusi caur bauslību, bet caur ticības taisnību. **14** Jo ja tie bauslības ļaudis - mantinieki, tad ticība ir veltīga un tā apsolišana iznīkusi. **15** Jo bauslība padara dusmību; jo kur bauslības nav, tur arī nav pārkāpšanas. **16** Tāpēc no ticības, lai ir pēc žēlastības; lai tā apsolišana ir pastāvīga visam dzimumam, ne vien tam, kas no bauslības, bet arī tam, kas no Ābrahāma ticības. Tas mums visiem ir tēvs, **17** (Kā ir rakstīts: daudz tautām Es tevi esmu cēlis par tēvu,) Tā Dieva priekšā, kam viņš ir ticējis, kas miroņus dara dzīvus un sauc to, kas vēl nav, tā kā tas jau būtu. **18** Pret cerību viņš ir ticējis uz cerību, lai paliktu par tēvu daudz tautām, pēc tā vārda: Tādam būs būt tavam dzimumam. **19** Un viņš nepalika vājš iekš ticības, nedz lūkoja uz savām izdēdējušām miesām, tik ne simts gadus vecs būdams, nedz uz Sāras izdēdējušām miesām. **20** Bet pie tās Dieva apsolišanas viņa prāts neticībā nešaubījās, bet kļuva spēcīgs iekš ticības un Dievam deva godu, **21** Pilnā ticībā zinādams, ka Dievs to, ko Viņš apsolijs, arī spēj darīt. **22** Tāpēc tas viņam arī pielīdzināts par taisnību. **23** Bet tas ne vien viņa dēļ ir rakstīts, ka tas viņam ir pielīdzināts, **24** Bet arī mūsu dēļ, kam tas tiks pielīdzināts, kad ticam uz to, kas no miroņiem ir uzmodinājis mūsu Kungu Jēzu, **25** Kas ir nodots mūsu grēku dēļ un uzmodināts mūsu taisnošanas labad.

5 Tad nu mums no ticības taisnotiem miers ir pie Dieva caur mūsu Kungu Jēzu Kristu, **2** Caur ko mēs ticībā esam dabūjuši arī pieiešanu pie tās pašas žēlastības, kurā mēs stāvam, un lielāties ar to cerību uz Dieva godību. **3** Bet ne vien ar to, bet mēs lielāties arī ar bēdām, zinādami, ka bēdas dara pacietību, **4** Un pacietība pastāvību, un pastāvība cerību, **5** Un cerība nepamet kaunā; jo Dieva mīlestība ir izlieta mūsu sirdīs caur To Svēto Garu, kas mums ir dots. **6** Jo Kristus, kad mēs vēl bijām

vāji, par bezdievīgiem savā laikā ir nomiris. 7 Jo neviens lēti nemirst par kādu taisnu; par to, kas labs, gandrīz kāds varētu apņemties mirt. 8 Bet Dievs Savu mīlestību uz mums parāda, ka Kristus par mums ir nomiris, kad mēs vēl bijām grēcinieki. 9 Tad nu mēs tagad caur Viņa asinīm taisnoti jo vairāk caur Viņu tapsim glābti no tās dūsmības. 10 Jo ja mēs ienaidnieki būdami, ar Dievu esam salīdzināti caur Viņa Dēla nāvi, tad nu salīdzināti, mēs jo vairāk tapsim glābti caur Viņa dzīvību. 11 Un ne vien tā, bet mēs arī lielāties ar Dievu caur mūsu Kungu Jēzu Kristu, caur ko mēs tagad salīdzināšanu esam dabūjuši. 12 Tādēļ itin kā caur vienu cilvēku grēks ir ienācis pasaulē un caur grēku nāve, un tā nāve pie visiem cilvēkiem ir curspiedusies, tāpēc ka visi ir grēkojuši; 13 Jo līdz bauslibai grēks gan bija pasaulē; bet grēks netop pielīdzināts, kad bauslibas nav. 14 Tomēr nāve ir valdījusi no Ādama līdz Mozum arī pār tiem, kas nebija grēkojuši tādā pārkāpšanā kā Ādams, kas ir tā nākamā (Ādama) priekšzīme. 15 Bet ne tāda, kāda tā apgrēkošanās, arī tā žēlastība. Jo ja caur tā viena apgrēkošanos daudzi ir miruši, tad daudz vairāk Dieva žēlastība un dāvana caur Tā viena Cilvēka, Jēzus Kristus, žēlastību pārpilnam ir nākusi pār daudziem. 16 Un ar to žēlastības dāvanu tas nav tā, kā ar tā viena (cilvēka) grēku. Jo tas spriedums ir gan no viena uz pazudināšanu; bet tā apzēlošana ir uz taisnošanu no daudz grēkiem. 17 Jo ja caur tā viena apgrēkošanos nāve ir valdījusi caur to vienu, tad daudz vairāk tie, kas to žēlastības pilnību un to taisnības dāvanu dabū, valdis iekš dzīvības caur To vienu Jēzu Kristu. 18 Tad nu itin kā caur viena apgrēkošanos pazudināšana ir nākusi pār visiem cilvēkiem, tāpat arī caur viena taisnību dzīvības taisnošana nāk pār visiem cilvēkiem. 19 Jo itin kā caur tā viena cilvēka nepaklausību daudzi ir darīti par grēciniekiem, tāpat arīžan caur tā viena paklausību daudzi taps darīti par taisniem. 20 Bet bausliba pienākusi klāt, lai apgrēkošanās vairotos; bet kur grēks ir vairojies, tur žēlastība vēl vairāk ir vairojusies, 21 Lai, kā grēks ir valdījis ar nāvi, tāpat arī žēlastība valda caur

taisnību uz mūžīgu dzīvošanu caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu. (aiŋos g166)

6 Ko nu lai sakām? Vai mums grēkā būs palikt, lai žēlastība vairojās? 2 Nemaz ne! Kā mēs, kas grēkam esam miruši, iekš tā vēl gribētu dzīvot? 3 Jeb vai jūs nezināt, ka, cik no mums ir kristīti uz Kristu Jēzu, tie uz Viņa nāvi ir kristīti? 4 Tad nu mēs līdz ar Viņu caur kristību esam aprakti nāvē, lai, kā Kristus ir uzmodināts no miroņiem caur Tā Tēva godību, tāpat arī mēs staigājam atjaunotā dzīvībā. 5 Jo ja mēs esam dēstīti līdzīgā nāvē ar Viņu, tad arī augšāmcelšanās Viņam būs līdzīga, 6 To zinādami, ka mūsu vecais cilvēks līdz ir krustā sists, lai grēcīgā miesa iznīkst, ka mēs grēkam vairs nekalpojam. 7 Jo, kas nomiris, tas ir taisnots no grēka. 8 Bet ja mēs ar Kristu esam miruši, tad ticam, ka ar Viņu arī dzīvosim, 9 Zinādami, ka Kristus no miroņiem uzmodināts vairs nemirst; nāve pār Viņu vairs nevalda. 10 Jo ko Viņš miris, to Viņš grēkam nomiris vienreiz; bet ko Viņš dzīvo, to Viņš dzīvo Dievam. 11 Tāpat turaties arī jūs, ka grēkam esat nomiruši, bet dzīvojiet Dievam iekš Kristus Jēzus, mūsu Kunga. 12 Tad nu lai grēks nevalda jūsu mirstamā miesā, paklausīt viņas kāribām; 13 Nedz padodiet savus locekļus grēkam par netaisnības ieročiem; bet padodiet sevi pašus Dievam, tā kā no miroņiem dzīvus, un savus locekļus Dievam par taisnības ieročiem. 14 Jo grēks pār jums nevaldis; jo jūs neesat apakš bauslibas, bet apakš žēlastības. 15 Ko nu? Vai mums būs grēkot, tāpēc ka neesam apakš bauslibas, bet apakš žēlastības? Ne mūžam! 16 Vai nezināt, ka jūs tam esat kalpi, kam padodaties par kalpiem uz paklausību, paklausīdami, vai grēkam uz nāvi, vai paklausībai uz taisnību? 17 Bet gods Dievam, ka jūs, kas bijuši grēka kalpi, no sirds dziļuma esat palikuši paklausīgi tai mācības priekšzīmei, uz ko esat nodoti, 18 Un atsavināti no grēka esat palikuši par kalpiem taisnībai. 19 Es runāju cilvēcīgi jūsu miesas vajības dēļ; jo tā kā jūs savus locekļus bijāt padēvuši kalpot nešķīstībai un netaisnībai uz netaisniem darbiem, tāpat padodiet tagad savus locekļus, kalpot taisnībai uz svētiem darbiem. 20 Jo kad jūs bijāt grēka

kalpi, tad jūs bijāt svabadi no taisnības. **21** Kāds auglis tad jums to brīdi bija? Tāds, par ko jūs tagad kaunaties; jo viņa gals ir nāve. **22** Bet tagad, kad jūs no grēka esat atsvabināti un Dievam kalpojat, tad jums ir savs auglis, ka paliekat svēti; bet tas gals ir mūžīga dzīvošana. (aiōnios g166) **23** Jo grēka nopelns ir nāve; bet Dieva dāvana ir mūžīga dzīvība iekš Kristus Jēzus, mūsu Kunga. (aiōnios g166)

7 Jeb vai jūs nezināt, brāļi (jo es runāju ar tiem, kas bauslibu zin), ka bausliba valda pār cilvēku, kamēr tas dzīvo? **2** Jo laulāta sieva caur bauslibu ir piesieta pie vīra, kamēr tas dzīvs; bet kad vīrs miris, tad viņa ir atsvabināta no tā vīra bauslibas. **3** Tad nu viņa taps saukta laulības pārkāpēja, kad viņa, kamēr vīrs dzīvs, pie cita vīra turas; bet ja vīrs miris, tad viņa ir svabada no tās bauslibas, tā ka viņa nav vis laulības pārkāpēja, kad viņa iet pie cita vīra. **4** Tā, mani brāļi, arī jūs bauslibai esat nonāvēti caur Kristus miesu, ka jums būs turēties pie cita, pie Tā, kas no miroņiem ir uzmodināts, lai Dievam augļus nesam. **5** Jo kad mēs miesā bijām, tad grēku kāribas caur bauslibu mūsu locekļos bija spēcīgas, nāvei augļus nest. **6** Bet tagad mēs no tās bauslibas, kur tapām turēti, esam atsvabināti un tai nomiruši, tā ka mēs kalpojam atjaunotā garā un ne vecā raksta būšanā. **7** Ko nu lai sakām? Vai bausliba ir grēks? Nemaz ne! Bet grēku es nepazīnu kā vien caur bauslibu. Jo iekārošanu es nezinātu, ja bausliba nesacītu: tev nebūs iekāroties. **8** Bet grēks, caur bausli pamodināts, cēla iekš manis visādu iekārošanu. Jo bez bauslibas grēks ir nedzīvs. **9** Un es citkārt dzīvoju bez bauslibas, bet kad bauslis nāca, tad grēks palika dzīvs. **10** Bet es nomiru, un atradās, ka tas bauslis man uz nāvi izdevās, kas man bija dots uz dzīvību. **11** Jo grēks caur bausli pamodināts mani ir pievilis un caur to pašu nokāvis. **12** Tad jau bausliba gan ir svēta, un bauslis gan ir svēts un taisns un labs. **13** Vai tad tas, kas ir labs, man palicis par nāvi? Nemaz ne! Bet grēks, - lai tas parādītos kā grēks, kas caur to, kas labs, man padara nāvi, lai grēks paliktu pārlietu grēcīgs caur bausli. **14** Jo mēs zinām, ka bausliba ir garīga; bet es esmu miesīgs, pārdots

apakš grēka. **15** Jo es nezinu, ko es daru; jo to es nedaru, ko gribu; bet ko es ienīstu, to es daru. **16** Bet ja es daru, ko negribu, tad es apliecināju, bauslibu esam labu. **17** Bet tagad es vairs to nedaru, bet tas grēks, kas iekš manis mīt. **18** Jo es zinu, ka iekš manis (tas ir manā miesā) labums nemīt; jo gribēt gan gribu labu darīt, bet spēt nespēju. **19** Jo to labu, ko gribu, es nedaru; bet to ļaunu, ko negribu, to es daru. **20** Bet ja es to daru, ko negribu, tad es to vairs nedaru, bet tas grēks, kas iekš manis mīt. **21** Tad nu šo likumu atrodu, ka man gribot to labu darīt ļaunums pielip. **22** Jo man ir labs prāts pie Dieva bauslibas pēc tā iekšējā cilvēka. **23** Bet es redzu citu bauslibu savos locekļos pret mana prāta bauslibu karojam un mani gūstītu novedam apakš grēka bauslibas, kas ir manos locekļos. **24** Es nabaga cilvēks, kas mani izraus no šīs nāves miesas. **25** Es Dievam pateicos caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu. Tad nu es pats ar savu prātu kalpoju Dieva bauslibai, bet ar savu miesu grēka bauslibai.

8 Tad nu nav nekādas pazudināšanas tiem, kas ir iekš Kristus Jēzus, kas nestaigā pēc miesas, bet pēc Gara. **2** Jo tā dzīvības Gara bausliba iekš Kristus Jēzus mani ir atsvabinājusi no grēka un nāves bauslibas. **3** Jo kad tas bauslibai nebija iespējams, tāpēc ka tā caur miesu bija nespēcīga, tad Dievs ir sūtījis Savu paša Dēlu grēcīgas miesas līdzībā un grēka dēļ un grēku pazudinājis iekš miesas, **4** Ka bauslibas taisnība taptu piepildīta iekš mums, kas nestaigājam pēc miesas, bet pēc Gara. **5** Jo tie, kas ir pēc miesas, tie domā uz to, kas patik miesai; bet tie, kas pēc Gara, uz to, kas patik Garam. **6** Jo miesas prāts ir nāve; un Gara prāts ir dzīvība un miers. **7** Tāpēc ka miesas prāts ir naidis pret Dievu; jo tas Dieva bauslibai nepaklausa un arī nespēj. **8** Bet tie, kas pēc miesas dzīvo, nevar Dievam patikt. **9** Bet jūs nedzīvojiet pēc miesas, bet pēc Gara, ja tikai Dieva Gars iekš jums mīt; bet ja kam Kristus Gara nav, tas Viņam nepieder. **10** Bet ja Kristus ir iekš jums, tad miesa gan ir nedzīva grēka dēļ, bet Tas Gars ir dzīvība taisnības dēļ. **11** Bet ja Tā Gars, kas Jēzu ir uzmodinājis no miroņiem, iekš jums mīt, tad Tas, kas Kristu ir uzmodinājis

no miroņiem, arī jūsu mirstamas miesas darīs dzīvas caur Savu Garu, kas iekš jums mīt. **12** Tad nu mēs, brāļi, esam parādnieki ne miesai, ka pēc miesas būtu jādzīvo. **13** Ja jūs pēc miesas dzīvojiet, tad jūs mirsiet, bet ja jūs caur To Garu miesas darbošanās nonāvējat, tad jūs dzīvosiet. **14** Jo cik no Dieva Gara top vadīti, tie ir Dieva bērni. **15** Jo jūs neesat dabūjuši kalpošanas garu, ka jums atkal jābīstas, bet jūs esat dabūjuši dievbērības Garu, caur ko mēs saucam: Abba, Tēvs. **16** Tas Gars pats apliecina līdz ar mūsu garu, ka esam Dieva bērni; **17** Bet ja bērni, tad arī mantinieki, proti Dieva mantinieki un Kristus līdzmantinieki, ja tikai līdz ciešam, ka arī līdz topam pagodināti. **18** Jo es turu, ka šī laika ciešanas neatsver to godību, kas mums taps parādīta. **19** Jo tie radījumi ilgodamies gaida uz Dieva bērnu parādīšanu. **20** Jo tie radījumi ir padoti nīcībai, ne pēc savas gribēšanas, bet Tā dēļ, kas tos tai ir padevis uz cerību, **21** Jo arī tie radījumi paši taps atsvabināti no iznīcības kalpošanas uz Dieva bērnu godības svabadību. **22** Jo mēs zinām, ka visi radījumi kopā nopūšās un kopā mokās līdz šim. **23** Un ne vien tie, bet arī mēs paši, kam Tā Gara pirmība ir, mēs paši arīdzan nopūšamies pie sevis, gaidīdami uz to bērību, uz mūsu miesas atpestīšanu. **24** Jo cerībā mēs esam pestīti. Bet cerība, kas ir redzama, nav cerība; jo ko kas redz, kā tas to var cerēt? **25** Bet ja mēs ceram, ko neredzam, tad mēs uz to gaidām ar paciešanu. **26** Tāpat arī Tas Gars mūsu vājībai nāk palīgā; jo mēs nezinām, ko mums būs lūgt, kā pieder, bet Tas Gars pats mūs aizstāv ar neizrunājamām nopūtām. **27** Un Tas, kas sirdis pārmeklē, zin, kas ir Tā Gara prāts, jo Tas pēc Dieva prāta tos svētos aizstāv. **28** Un mēs zinām, ka tiem, kas Dievu mīl, visas lietas nāk par labu, tiem, kas pēc Viņa nodoma ir aicināti. **29** Jo kurus Viņš papriekš paredzējis, tos Viņš arī papriekš ir nolīcis, lai Viņa Dēla ģimim būtu līdzīgi, ka Tas būtu tas pirmdzimtais starp daudz brāļiem. **30** Bet kurus Viņš papriekš nolīcis, tos Viņš arī aicinājis; un kurus Viņš aicinājis, tos Viņš arī taisnojis; un kurus Viņš taisnojis, tos Viņš arī pagodinājis. **31** Ko lai nu par to sakām? Ja Dievs

par mums, kas būs pret mums? **32** Jo Viņš arī Savu paša Dēlu nav taupījis, bet To par mums visiem nodevis, kā Viņš mums ar To nedāvinās visas lietas? **33** Kas apsūdzēs Dieva izredzētos? Dievs ir, kas taisno. **34** Kas pazudinās? Kristus ir nomiris, bet vēl vairāk, Viņš arī uzmodināts; Viņš ir pie Dieva labās rokas, Viņš mūs arī aizstāv. **35** Kas mūs šķirs no Kristus mīlestības? Vai bēdas, vai bailība, vai vajāšana, vai bads, vai plikums, vai liksta, vai zobens? **36** Tā kā ir rakstīts: “Tevis dēļ mēs topam nāvēti augu dienu; mēs esam turēti līdzī kaujamām avīm.” **37** Bet visās šinīs lietās mēs pārpārim uzvaram caur to, kas mūs ir mīlējis. **38** Jo es zinu tiešām, ka ne nāve, ne dzīvība, ne eņģeļi, ne valdības, ne spēki, ne klātbūdamas, ne nākamās lietas, **39** Ne augstums, ne dziļums, nedz cita kāda radīta lieta mūs nevarēs šķirt no Dieva mīlestības, kas ir iekš Kristus Jēzus, mūsu Kunga.

9 Es patiesību saku iekš Kristus, es nemeloju, jo mana sirdsapziņa man liecību dod iekš Svēta Gara, **2** Ka man ir lielas skumjas un nemitīgas sāpes manā sirdī. **3** Jo es būtu vēlējis pats būt nolādēts no Kristus par maniem brāļiem, kas ir mani radi pēc miesas; **4** Tie ir Israēlieši, tiem pieder tā bērība un tā godība un tās derības un tā bauslība un Tā Dieva kalpošana un tās apsolišanas, **5** Tiem tie tēvi, no kuriem arī Kristus pēc miesas; tas ir Dievs pār visiem, augsti teicams mūžīgi. Āmen. (aiŋn g165) **6** Tomēr ne tā, tā kā Dieva vārds būtu pakritis; jo ne visi, kas no Israēla, ir Israēls, **7** Nedz tie visi tādēļ bērni, ka tie ir Ābrahāma dzimums, bet: “Iekš Īzaka tev dzimums taps dēvēts.” **8** Tas ir: ne tie miesas bērni ir Dieva bērni, bet tie apsolišanas bērni top turēti par dzimumu. **9** Jo tas apsolišanas vārds ir šis: ap šo pašu laiku Es nākšu, tad Sārai būs dēls. **10** Un ne vien šī, bet arī Rebeka, kad bija grūta no viena, no Īzaka, mūsu tēva - **11** Jo kad tie bērni vēl nebija dzimuši, nedz darijuši ne laba ne ļauna, lai Dieva nodoms, kā Viņš izredzējis, pastāvētu, ne pēc darbiem, bet pēc Tā aicinātāja; **12** Tad viņai kļuva sacīts: lielākais kalpos mazākajam; **13** Tā kā ir rakstīts: Es Jēkabu esmu mīlējis un Ēsavu ienīdējis. **14** Ko nu lai sakām? Vai netaisnība

ir pie Dieva? Nebūt ne! **15** Jo uz Mozu Viņš saka: Es žēlošu, ko žēloju, un apžēlošos, par ko apžēlojos. **16** Tad nu tas nav ne no cilvēka gribēšanas, ne no cilvēka skriešanas, bet no Dieva apžēlošanās. **17** Jo tas raksts saka uz Faraonu: itin tāpēc Es tevi esmu cēlis, ka Es pie tevis parādītu Savu spēku, un ka Mans Vārds taptu pasludināts visā pasaulē. **18** Tad nu Viņš apžēlojās, par ko Tas grib, un apcietina, ko Tas grib. **19** Tu nu gan uz mani sacīsi: ko tad Viņš vēl rāj? Jo kas Viņa prātam var pretī turēties? **20** Bet, ak cilvēciņ! Kas tu tāds esi, ka tu gribi ar Dievu tiesāties? Vai kāds darbs uz savu meistarību saka: kam tu mani tādu esi taisījis? **21** Vai tad podniekam nav vara pār mālu, no tās pašas pītes taisīt citu trauku godam un citu negodam? **22** Bet nu Dievs, gribēdams dusmību parādīt un Savu spēku zināmu darīt, ar lielu lēnprātību ir panesis tos dusmības traukus, sataisījis uz pazušānu, **23** Un ka Tas Savas godības bagātību parādītu pie tiem žēlastības traukiem, ko Viņš iepriekš ir sataisījis uz godību. **24** Tādus Viņš arī mūs ir aicinājis, ne vien no Jūdiem, bet arī no pagāniem. **25** Tā kā Viņš arī pie Hozejas saka: Es tos saukšu par Saviem ļaudīm, kas Mani ļaudis nebija, un par Savu mīlo, kas Man mīļa nebija; **26** Un notiks tanī vietā, kur uz tiem tika sacīts: Jūs neesat Mani ļaudis! Tur tie taps saukti Tā dzīvā Dieva bērni. **27** Un Jesaja izsauca pār Israēli: ja Israēla bērnu skaits būtu kā jūras smiltis, tomēr tikai atlikums taps izglābts. **28** Jo Viņš to vārdu piepilda un pasteidz iekš taisnības; jo drīz Tas Kungs to vārdu izdarīs virs zemes. **29** Un itin kā Jesaja ir papriekš sacījis: ja Tas Kungs Cebaot mums nebūtu atlicinājis kādu sēklu, tad mēs būtu palikuši tā kā Sodoma un līdzīgi Gomorai. **30** Ko nu lai sakām? Ka pagāni, kas pēc taisnības nedzinās, taisnību dabūjuši, proti to taisnību no ticības; **31** Bet Israēls, pēc taisnības bauslības dzīdamies, to taisnības bauslību nav panācis. **32** Kādēļ? Tādēļ ka ne no ticības bet tā kā no bauslības darbiem (to meklēja); jo tie ir piedauzījušies pie tā piedauzīšanas akmens, **33** Itin kā ir rakstīts: redzi, Es lieku Ciānā piedauzīšanas akmeni un

apgrēcības klinti, un kas uz Viņu tic nepaliks kaunā.

10 Brāļi, mana sirds vēlēšanās un Dieva lūgšana par Israēla bērniem ir, ka tie tiek pestīti. **2** Jo es tiem liecību dodu, ka tie karsti dzenās pēc Dieva, bet bez saprašanas. **3** Jo nepazīdami Dieva taisnību un meklēdami uzcelt savu pašu taisnību, tie Dieva taisnībai nav paklausījuši. **4** Jo bauslības gals ir Kristus, par taisnību ikvienam, kas tic. **5** Jo Mozus raksta par to taisnību, kas nāk no bauslības: kurš cilvēks to dara, tas caur to dzīvos. **6** Bet tā taisnība, kas no ticības, saka tā: nesaki savā sirdi, kas uzkāps debesīs? Proti Kristu novest zemē. **7** Jeb: kas nokāps bezdibeni? Proti Kristu no miroņiem atvest. **(Abyssos g12)** **8** Bet ko tā saka? Tuvu pie tevis ir tas vārds, tavā mutē un tavā sirdī: proti tas ticības vārds, ko mēs pasludinājam. **9** Jo ja tu ar savu muti Jēzu apliecināsi par Kungu un savā sirdī ticēsi, ka Dievs Viņu no miroņiem ir uzmodinājis, tad tu mūžīgi dzīvosī. **10** Jo ar sirdi tic uz taisnību un ar muti apliecina uz mūžīgu dzīvošanu. **11** Jo tas raksts saka: nevienš, kas uz Viņu tic, nepaliks kaunā. **12** Jo šē nav starpības starp Jūdiem un Grieķiem, jo Tas pats ir Kungs pār visiem, bagāts priekš visiem, kas Viņu piesauc. **13** Jo ikviens, kas Tā Kunga vārdu piesauks, taps izglābts. **14** Kā lai nu To piesauc, uz ko nav ticējuši? Bet kā lai tic, par ko nav dzirdējuši? Bet kā lai dzird bez sludinātāja? **15** Bet kā lai sludina, ja netop sūtīti? Itin kā ir rakstīts: cik jaukas ir to prieka vēstnešu kājas, kas sludina mieru, kas sludina labumu. **16** Bet ne visi tam evaņģēlijam bijuši paklausīgi; jo Jesaja saka: Kungs, kas tic mūsu sludināšanai? **17** Tad nu ticība ir no sludināšanas, un sludināšana caur Dieva vārdu. **18** Bet es saku: vai tie nav dzirdējuši? Tiešām, viņu skaņa ir izgājusi pa visu zemi, un viņu vārdi līdz pasaules galam. **19** Bet es saku: vai Israēls to nav sapratis? Jau Mozus saka: “Es jūs kaitināt kaitināšu caur tautu, kas nav Mana, caur ģeķīgu tautu Es jūs tirināt tirināšu.” **20** Bet Jesaja drikst sacīt: “Es esmu atrasts no tiem, kas Mani nav meklējuši, un esmu tiem parādījies, kas pēc Manis nav vaicājuši.” **21** Bet uz Israēli viņš saka: “Augu

dienu Savas rokas esmu izstiepis pār ļaudīm, kas neklausa, bet runā preti.”

11 Tad nu es saku: vai Dievs Savus ļaudis ir atmetis? Nemaz ne! Jo es arīdzan esmu Israēlīetis, no Ābrahāma dzimuma, no Benjamīna cilts. **2** Dievs nav vis atmetis Savu tautu, ko Viņš papriekš ir izredzējis. Jeb vai jūs nezināt, ko tas raksts saka par Eliju, kā tas pie Dieva sūdz pret Israēli sacīdams: **3** “Kungs, tie Tavus praviešus ir nokāvuši un Tavus altārus apgāzuši, un es viens esmu atlicis, un tie meklē manu dzīvību.” **4** Bet ko Dievs tam atbildēdams saka? “Es Sev esmu atlicinājis septiņtūkstošus vīrus, kas ceļus nav locījuši Baāla priekšā.” **5** Tad nu arīdzan tāpat šinī laikā viens atlikums pēc žēlīgas izredzēšanas ir atlicis. **6** Bet ja tas ir caur žēlastību, tad tas vairs nav darbu nopelns; citādi žēlastība nav vairs žēlastība. Bet ja tas ir no darbiem, tad tā nav žēlastība; citādi nopelns nav vairs nopelns. **7** Ko tad nu? Ko Israēls meklē, to viņš nav dabūjis; tie izredzētie gan to ir dabūjuši, bet tie citi ir apcietinājušies, **8** Itin kā ir rakstīts: Dievs tiem ir devis grūta miega garu, acis, ka tie neredz, un ausis, ka tie nedzird, līdz šai dienai. **9** Un Dāvids saka: lai viņu galds viņiem paliek par valgu, par slazdu un par piedauzīšanu un par atmaksu! **10** Viņu acis lai top aptumšotas, ka neredz, un loki viņu muguru vienmēr! **11** Tad nu es saku: vai viņi tāpēc piedauzījušies, lai kristu? Nebūt ne! Bet caur viņu kritumu pagāniem pestīšana notikusi, viņiem par paskubināšanu, šiem dzīties pakāļ. **12** Bet, ja viņu kritums pasaulei ir bagātība un viņu trūkums pagāniem bagātība, cik vairāk viņu pilnums? **13** Jo es uz jums pagāniem runāju: pagānu apustulis būdams, es savu amatu gribu godāt, **14** Vai es jel tos, kas ir mana miesa, varētu paskubināt un kādus no tiem izglābt. **15** Jo ja viņu atmešana ir pasaules salīdzināšana, kas tad būs viņu pieņemšana, ja ne dzīvība no miroņiem? **16** Un ja tie (mīklas) pirmaji ir svēti, tad arī (visa) tā mīkla, un ja tā sakne svēta, tad arī tie zari. **17** Ja nu kādi no tiem zariem ir nolauzti, un tu, meža eļļas koks būdams, tiem esi uzpotēts un pie tā eļļas koka saknes un taukuma daļu esi dabūjis, **18** Tad nelielies pret

tiem zariem; bet ja tu pret tiem lielies, tad zini: tu nenesi to sakni, bet tā sakne nes tevi.

19 Tu nu sacīsi: tie zari ir nolauzti ka es taptu iepotēts. **20** Gan labi; tie ir nolauzti neticības dēļ, un tu stāvi caur ticību: nelielies, bet bīsties!

21 Jo ja Dievs tos īstos zarus nav saudzējis, tad Viņš tevi gan arī nesaudzēs! **22** Tad redzi nu Dieva laipnību un bardzību! To bardzību pie tiem, kas ir krituši, bet to laipnību pie tevis, ja tu iekš tās laipnības paliksi; citādi tu arīdzan tapsi izcirsts. **23** Un viņi, ja tie neticībā nepaliks, arī taps iepotēti. Jo Dievs ir spēcīgs, viņus atkal iepotēt. **24** Jo ja tu no tā eļļas koka, kas pēc savas dabas mežā audzis, esi izcirsts un pret savu dabu esi iepotēts labā eļļas kokā, cik vairāk tie, kas jau pēc savas dabas tādi, savā pašā eļļas kokā taps iepotēti! **25** Jo es negribu, brāļi, jums slēpt šo noslēpumu, (lai jūs neliekaties paši gudri esoši), ka Israēlim pa daļai apcietināšana ir notikusi, tiekams tas pagānu pilnums būs iegājis, **26** Un tā viss Israēls taps izglābts, itin kā ir rakstīts: Pestītājs nāks no Cīānas un nogriezīs bezdievīgo būšanu no Jēkaba. **27** Un šī ir Mana derība ar tiem, kad Es viņu grēkus atņēmu. **28** Tad pēc evaņģēlija tie gan ir ienaidnieki jūsu dēļ; bet pēc tās izredzēšanas tie ir mīļi to tēvu dēļ. **29** Jo Dievam nav žel Savu žēlastības dāvanu un Savas aicināšanas. **30** Jo itin kā jūs arīdzan citkārt Dievam bijāt neklausīgi, bet tagad caur viņu neklausīšanu esat apžēloti, **31** Tāpat arī šie tagad bijuši neklausīgi, lai caur to apžēlošanu, kas jums ir notikusi, arī viņi top apžēloti. **32** Jo Dievs visus ir saslēdzis nepaklausībā, ka lai Viņš par visiem apžēlotos. **(eļēse g1653)** **33** Ak Dieva bagātības un gudrības un atzišanas dziļums! Cik neizmanāmas ir Viņa tiesas un neizdibinājami Viņa ceļi! **34** Jo kas ir atzinis Tā Kunga prātu? Jeb kas ir bijis Viņam padoma devējs? **35** Jeb kas Viņam papriekš devis, ka tam taptu atmaksāts? **36** Jo no Viņa un caur Viņu un uz Viņu ir visas lietas. Viņam lai ir gods mūžīgi! Āmen. **(aiōn g165)**

12 Tāpēc, brāļi, es jūs lūdzu caur Dieva apžēlošanām, ka jūs savas miesas nodotu par dzīvu, svētu un Dievam patīkamu upuri; tā lai ir jūsu prātīgā Dieva kalpošana. **2** Un nepaliekat šai pasaulei līdzīgi, bet pārvērsaties,

savā prātā atjaunodamies, ka jūs varat pārbaudīt, kas ir tas labais un patīkamais un pilnīgais Dieva prāts. (aiņn g165) **3** Jo caur to žēlastību, kas man ir dota, es ikvienam jūsu starpā saku, ka nevienam nebūs pārgudram būt vairāk, nekā tam pieklājās gudram būt; bet ka tam būs prātīgi gudram būt, kā kuram Dievs ir izdalījis ticības mēru. **4** Jo itin kā mums vienā miesā ir daudz locekļu, bet visiem tiem locekļiem nav vienāds darbs; **5** Tāpat mēs daudzi esam viena miesa iekš Kristus, bet savā starpā mēs esam cits cita locekļi. **6** Un mums ir dažādas dāvanas pēc tās žēlastības, kas mums dota. **7** Ja kam ir praviešu mācība, lai tā saietās ar ticību; ja kam kāds amats, tas lai paliek tai amatā; ja kas māca, tas lai paliek tai mācīšanā; **8** Ja kas pamāca, tas lai paliek tai pamācīšanā; kas ko dod, lai to dara iekš vientiesības; kas valda, lai to dara rūpīgi; kas apžēlojās, lai to dara ar prieku. **9** Mīlestība lai ir bezviltīga; ienīstat ļaunu, pieķeraties labam. **10** Lai brāļu mīlestība jūsu starpā ir sirsnīga, un godu dodot nākat viens otram pretī. **11** Neesiet kūtri iekš tā, kas jums jādara; esiet dedzīgi garā, kalpojiet Tam Kungam. **12** Esiet priecīgi cerībā, pacietīgi bēdās, pastāvīgi lūgšanās. **13** Nāciet palīgā tiem svētiem viņu vajadzībās; dodiet labprāt mājas vietu. **14** Svētījiet tos, kas jūs vajā, svētījiet un nelādiet. **15** Liksmojaties ar liksmiem un raudiet ar tiem, kas raud. **16** Esiet savā starpā vienprātīgi, nedzīdamies pēc augstām lietām, bet turēdamies pazemīgi. **17** Neliekaties paši gudri esoši; neatmaksājiet nevienam ļaunu ar ļaunu, turaties pa godam visu cilvēku priekšā. **18** Ja tas var būt, no savas puses turat mieru ar visiem cilvēkiem. **19** Neatriebjaties paši, mīļie, bet dodiet vietu Dieva dusmībai. Jo ir rakstīts: “Man pieder atribšana! Es atmaksāšu,” saka Tas Kungs. **20** Tad nu, ja tavš ienaidnieks ir izsalcis, tad ēdini to; ja tas izslāpis, tad dzirdini to. Jo to darīdams tu kvēlainas ogles sakrāsi uz viņa galvu. **21** Ļaunums lai tevī neuzvar, bet uzvari tu ļaunumu ar labumu.

13 Ikviens lai ir paklausīgs tām valdīšanām, kam tā vara; jo nekādas valdīšanas nav kā vien no Dieva, un kur valdīšanas ir, tur tās no

Dieva ir ieceltas. **2** Tad nu, kas valdīšanai turas pretī, tas turas pretī Dieva likumam. Bet kas pretī turas, tie dabūs savu sodu. **3** Jo valdnieki nav bijājami labiem darbiem, bet ļauniem; ja tu negribi no valdīšanas bīties, tad dari labu, tad tev būs teikšana no viņas. **4** Jo tā ir Dieva kalpone tev par labu; bet ja tu ļaunu dari, tad bīsties, jo tā zobenu nenes velti, jo tā ir Dieva kalpone, atriebēja ļaundarītājam par sodību. **5** Tāpēc vajag paklausīt ne vien sodības dēļ bet arī zināmas sirds dēļ. **6** Tāpēc dodat arī meslus. Jo tie ir Dieva sulaini, šo savu amatu kopdami. **7** Tad nu dodiet ikvienam, kas tam nākas: meslus, kam mesli nākas; maitu, kam maita nākas; bijāšanu, kam bijāšana nākas; godu, kam gods nākas. **8** Neesiet nevienam neko parādā, kā vien, ka jūs cits citu mīlat; jo kas otru mīl, tas bauslibu ir piepildījis. **9** Jo tas bauslis: tev nebūs laulību pārkāpt, tev nebūs nokaut, tev nebūs zagt, tev nebūs nepatiesu liecību dot, tev nebūs iekārot, un ja vēl ir cits bauslis, tas šinī vārdā top saņemts, proti tanī: tev būs savu tuvāko mīlēt kā sevi pašu. **10** Mīlestība tuvākam ļauna nedara; tad nu mīlestība ir bauslibas piepildīšana. **11** Un to dariet, zinādami to laiku, ka tagad mums ir tā stunda celties no miega; jo tagad mūsu pestīšana ir tuvāka, nekā kad mēs palikām ticīgi. **12** Nakts ir pagājusi un diena tuvu nākusi, tad lai noliekam tumsības darbus un lai apvelkam gaismas ieročus. **13** Lai tā kā dienā godīgi staigājam, ne rīšanā un plītēšanā, ne izvirtībā un nešķīstībā, ne bāršanā un ienaidībā. **14** Bet apvelciet To Kungu Jēzu Kristu un nekopiet miesu uz kāribām.

14 Pieņemiet to, kas ir vājš ticībā, viņa prātu nesajaukdami. **2** Jo cits tic, ka visu var ēst, bet kas ir vājš, tas ēd dārza augļus. **3** Kas ēd, tas lai nenicina to, kas neēd; un kas neēd, tas lai netiesā to, kas ēd; jo Dievs viņu ir pieņēmis. **4** Kas tu tāds esi, ka tu cita kalpu tiesā? Viņš stāv, vai krīt savam paša Kungam; bet viņš taps pacelts, jo Dievs ir spēcīgs, viņu pacelt. **5** Dažs cienī vienu dienu vairāk nekā otru, bet dažs visas dienas cienī vienādi; ikviens par to lai pats savā prātā zinās. **6** Kas kādu dienu cienī, tas to cienī Tam Kungam; un kas to dienu necienī,

tas to necienī Tam Kungam. Kas ēd, tas ēd Tam Kungam, jo viņš pateicās Dievam; un kas neēd, tas neēd Tam Kungam, un pateicās Dievam. **7** Jo neviens mūsu starpā nedzīvo sev pašam, un neviens nemirst sev pašam. **8** Jo kad dzīvojam, tad dzīvojam Tam Kungam; kad mirstam, tad mirstam Tam Kungam. Tāpēc vai dzīvojam, vai mirstam, mēs piederam Tam Kungam. **9** Jo tādēļ Kristus arī miris un augšāmcēlies un atkal dzīvs tapis, ka tas būtu Kungs pār mirušiem un dzīviem. **10** Bet tu, ko tu tiesā savu brāli? Jeb arī tu, ko tu nicini savu brāli? Jo mums visiem būs jāstājas priekš Kristus. **11** Jo ir rakstīts: “Es dzīvoju, saka Tas Kungs, Manā priekšā visi ceļi locīsies, un ikviena mēle teiks Dievu.” **12** Tad nu ikviens no mums pats par sevi dos atbildēšanu Dievam. **13** Tāpēc lai mēs cits citu vairs netiesājam, bet to tiesājiēt jo vairāk, ka neviens savam brālim neliek piedauzīties, nedz tam dod apgrēcību. **14** Es zinu un atzīstu tiešām iekš Tā Kunga Jēzus, ka neviena lieta no sevis nav nešķīsta; bet tam vien, kas to par nešķīstu tura, tam tā ir nešķīsta. **15** Bet ja tavs brālis ēdiena dēļ noskumst, tad tu vairs nestaigā pēc milestības. Nesamaitā ar savu ēdienu to, par ko Kristus ir miris. **16** Tad nu lai jūsu labums netop zaimots, **17** Jo Dieva valstība nav ēdiens un dzēriens, bet taisnība un miers un prieks iekš Svētā Gara. **18** Jo kas šinīs lietās Kristum kalpo, tas ir Dievam patikams un cilvēkiem pieņemīgs. **19** Tādēļ lai pēc tā dzenamies, kas der mieram un uztaisīšanai jūsu starpā. **20** Neposti Dieva darbu ēdiena dēļ. Visas lietas gan ir šķīstas, bet tās ir nelabas tam cilvēkam, kas ēd un piedauzās. **21** Labāki ir, gaļas neēst un vīna nedzert, nekā to darīt, pie kā tavs brālis piedauzās, jeb apgrēcinājās, jeb (ticībā) top vājš. **22** Ja tev ir ticība, tad lai tā ir tev pašam Dieva priekšā. Svētīgs ir tas, kas sevi pašu netiesā iekš tā, ko viņš tura par labu. **23** Bet kam ēdot prāts šaubās, tas ir pazudināts, jo tas nenāk no ticības; bet viss, kas nav no ticības, tas ir grēks.

15 Bet mums, kas esam stipri, pienākas panest nestipro vājības un nevis sev pašiem būt pa prātam. **2** Jo ikviens no mums lai savam tuvākam

ir pa prātam uz labu un par uztaisīšanu. **3** Jo arī Kristus nav Sev pašam bijis pa prātam, bet kā stāv rakstīts: “Tavu nievātāju nievāšanas Man ir uzkritušas.” **4** Jo viss, kas ir papriekš rakstīts, tas mums papriekš rakstīts par mācību, lai mums cerība būtu caur paciešanu un Dieva rakstu iepriecināšanu. **5** Bet lai tas paciešanas un iepriecināšanas Dievs jums dod vienādu prātu jūsu starpā pēc Kristus Jēzus, **6** Ka jūs vienprātīgi vienā mutē varat pagodināt Dievu un mūsu Kunga Jēzus Kristus Tēvu. **7** Tāpēc uzņematies cits citu, itin kā arī Kristus jūs ir uzņēmis Dievam par godu. **8** Un es saku, ka Jēzus Kristus ir palicis par apgriezīšanas kalpu Dieva patiesības labad, ka Viņš apstiprinātu to tēvu apsolišanas; **9** Un ka pagāni Dievu slavētu par to žēlastību, tā kā ir rakstīts: “Tāpēc es Tevi gribu teikt starp pagāniem un Tavam vārdam dziedāt.” **10** Un atkal tas saka: “Priecājaties, jūs pagāni, līdz ar Viņa ļaudīm.” **11** Un atkal: “Slavējat To Kungu, visi pagāni, un teiciet Viņu, visas tautas.” **12** Un atkal Jesaja saka: “Tur būs Isajus sakne, un (Viņš) kas celsies valdīt pār pagāniem; uz To pagāni cerēs.” **13** Bet Tas cerības Dievs lai jūs piepilda ar visu prieku un mieru iekš ticības, ka varat būt bagāti iekš cerības caur Svētā Gara spēku. **14** Tomēr, mani brāļi, es pats arīdzan no jums gan zinu, ka arī jūs paši esat pilni labprātības, piepildīti ar visu atzišanu, ka jūs varat cits citu paskubināt. **15** Bet vietām jums, mani brāļi, drošāki esmu rakstījis, jums atgādinādamas caur to žēlastību, kas man ir dota no Dieva, **16** Lai es esmu Jēzus Kristus kalps pie pagāniem, strādādams to svēto Dieva evaņģēlija darbu, lai pagāni paliek par patikamu upuri, kas svētīts caur Svēto Garu. **17** Tad nu man Dievam kalpojot ir ko teikties iekš Kristus Jēzus. **18** Jo es neiedrošināšos ko runāt, ko Kristus pagānu paklausības labad caur mani nav strādājis ar vārdiem un darbiem, **19** Caur zīmju un brīnumu spēku, caur Dieva Gara spēku, tā ka es Kristus evaņģēliju esmu izpaudis no Jeruzālemes visapkārt līdz Ilīrijai, **20** Un tā no sirds darbojies, evaņģēliju pasludināt, kur Kristus vārds vēl netapa piesaukts, ka es to namu neuzceltu uz cita pamatu; **21** Bet

itin kā ir rakstīts: kam no tā nav sludināts, tie redzēs; un kas nav dzirdējuši, tie dabūs zināt. **22** Tāpēc es arī daudzreiz esmu aizkavēts pie jums nākt. **23** Bet kad tagad šinīs zemēs man vairs nav vietas, un man jau no daudz gadiem gribās pie jums nākt, **24** Tad es uz Spāniju iedams pie jums nākšu; jo es ceru, ka pārstaigādams jūs redzēšu, un no jums uz turieni tapšu pavadīts, kad es papriekš maķenīt ar jums būšu papriecājies. **25** Bet tagad es eju uz Jeruzālemi, tiem svētiem palīdzību nesdams. **26** Jo Maķedonijai un Akajai ir paticis, kādas dāvanas samest priekš tiem nabagiem, kas ir starp tiem svētiem Jeruzālemē, **27** Jo tiem tā ir paticis; tie ir arīdzan viņu parādnieki. Jo ja pagāni pie viņu garīgām dāvanām daļu ir dabūjuši, tad arī šiem pienākas ar tām laicīgām viņiem kalpot. **28** Tad to pabeidzis un šo augli tiem apzieģelējis es noiešu caur jums uz Spāniju. **29** Un es zinu, ka es pie jums nākdams ar pilnu Kristus evaņģēlija svētību nākšu. **30** Bet es jūs lūdzu, brāļi, caur mūsu Kungu Jēzu Kristu un caur Tā Gara milestību, ka jūs līdz ar mani cīnāties, par mani Dievu lūgdami, **31** Lai es topu izglābts no tiem neticīgiem Jūdejā, un lai šī mana kalpošana, kas Jeruzālemes labad notiek, tiem svētiem būtu patikama, **32** Ka es pēc Dieva prāta ar prieku varu nākt pie jums un līdz ar jums atspirdzinājos. **33** Un tas miera Dievs lai ir ar jums visiem. Āmen.

16 Vēl es jums pavēlu Foibu, mūsu māsu, kas ir draudzes kalpone Kenhrejā, **2** Ka jūs to uzņemat iekš Tā Kunga, kā tiem svētiem pieklājās, un tai palīdzat, kurā lietā tai ko no jums vajadzēs: jo tā arīdzan palīdzīga bijusi daudziem, arī man pašam. **3** Sveicinājiet Priskilu un Aķilu, manus darba biedrus iekš Kristus Jēzus; **4** Tie par manu dzīvību ir nolikuši savu pašu kaklu, - tiem ne vien es pateicos, bet arīdzan visas draudzes no pagāniem; Nehem. **5** Arī to draudzī viņu namā. Sveicinājiet Epenetu, manu mīlo, kas no Āzijas tas pirmais pie Kristus ir grieziens. **6** Sveicinājiet Mariju, kas par mums daudz ir pūlējusies. **7** Sveicinājiet Androniku un Jūniju, manus radus un cietuma biedrus, kas pie tiem apustuļiem ir cienīti, un jau priekš manis ir

bijuši iekš Kristus. **8** Sveicinājiet Ampliju, manu mīlo iekš Tā Kunga. **9** Sveicinājiet Urbanu, mūsu darba biedru iekš Kristus un Staķiju, manu mīlo. **10** Sveicinājiet Apellu, kas uzticīgs iekš Kristus; sveicinājiet tos, kas ir no Aristobula saimes; **11** Sveicinājiet Herodionu, manu radnieku. Sveicinājiet tos, kas no Narkisa saimes ir iekš Tā Kunga. **12** Sveicinājiet Trivenu un Trivozu, kas strādā iekš Tā Kunga. Sveicinājiet Perzidu, to mīlo, kas daudz ir strādājusi iekš Tā Kunga. **13** Sveicinājiet Rufu, to izredzēto iekš Tā Kunga, un viņa un manu māti. **14** Sveicinājiet Azinkritu un Flegontu, Ermani, Patrobu, Ermeni un tos brāļus, kas pie tiem ir. **15** Sveicinājiet Filologu un Jūliju, Nereu un viņa māsu un Olimpu un visus svētos, kas pie tiem ir. **16** Sveicinājiet cits citu ar svētu skūpstīšanu. Visas Kristus draudzes jūs sveicina. **17** Bet es jūs pamācu, brāļi, sargāties no tiem, kas šķelšanas un apgrēcības ceļ pret to mācību, ko jūs esat mācījušies, un atkāpjaties no tiem. **18** Jo tie tādi nekalpo mūsu Kungam Jēzum Kristum, bet savam pašu vēderam, un caur laipnīgām runām un saldiem vārdiem tie pievil vientiesīgas sirdis. **19** Jo jūsu paklausība ir izpaudusies pie visiem, tāpēc es par jums priecājos; bet es gribu, ka jūs esat gudri uz labu, bet nejēgas uz ļaunu. **20** Bet tas miera Dievs samīs sātanu apakš jūsu kājām īsā laikā. Mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastība lai ir ar jums. Āmen. **21** Timotejs, mans darba biedrs, un Lucijus un Jazons un Zozipaters, mani radi, jūs sveicina. **22** Es, Tercijus, kas šo grāmatu esmu rakstījis, jūs sveicinu iekš Tā Kunga. **23** Gajus, mans un visas draudzes nama tēvs, jūs sveicina; Erasts, pilsētas mantas valdnieks, un Kvartus, tas brālis, jūs sveicina. **24** Mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastība lai ir ar jums visiem. Āmen. **25** Bet Tam, kas jūs spēj stiprināt pēc mana evaņģēlija un Jēzus Kristus sludināšanas, pēc tā noslēpuma parādīšanas, kas no mūžīgiem laikiem nav bijis dzirdēts, (aiōnios g166) **26** Bet tagad zināms darīts un caur praviešu rakstiem pēc tā mūžīgā Dieva pavēlēšanas ir sludināts visiem pagāniem, lai šie ticībai paklausa, (aiōnios g166) **27** Tam vienam gudram Dievam lai ir gods mūžīgi caur Jēzu Kristu. Āmen. (aiōn g165)

Pāvila 1. Vēstule

Korintiešiem

1 Pāvils, caur Dieva prātu aicināts par Jēzus Kristus apustuli, un Sostens, tas brālis, **2** Tai Dieva draudzei, kas ir Korintū, tiem iekš Kristus Jēzus svētītiem, tiem aicinātiem svētiem, un visiem, kas mūsu Kunga Jēzus Kristus vārdu piesauc kaut kurā vietā, tā pie viņiem, kā pie mums: **3** Žēlastība lai ir jums un miers no Dieva, mūsu Tēva, un no Tā Kunga Jēzus Kristus. **4** Es savam Dievam arvien pateicos par jums Dieva žēlastības dēļ kas jums ir dota iekš Kristus Jēzus, **5** Ka jūs iekš Viņa bagāti esat darīti visās lietās, ikvienā mācībā un ikvienā atziņā, **6** Tā kā Kristus liecība ir apstiprināta jūsu starpā, **7** Un ka nekādas dāvanas jums netrūkst, kas gaidāt uz mūsu Kunga Jēzus Kristus parādīšanos. **8** Tas jūs arī apstiprinās līdz galam, ka esat bezvainīgi mūsu Kunga Jēzus Kristus dienā. **9** Dievs ir uzticīgs, caur ko jūs esat aicināti pie Viņa Dēla Jēzus Kristus, mūsu Kunga, biedrības. **10** Bet es jūs pamācu, brāļi, caur mūsu Kunga Jēzus Kristus vārdu, lai jums visiem ir vienāda valoda, un lai nav jūsu starpā nekādas šķelšanās, bet lai jūs esat pilnīgi vienādā prātā un vienādā padomā. **11** Jo caur tiem, kas ir Kloēs namā, man ir stāstīts par jums, mani brāļi, ka jūsu starpā esot strīdi. **12** Bet es runāju par to, ka ikviens no jums saka: es esmu Pāvila, bet es Apollus, bet es Kefasa, bet es Kristus mācekļi. **13** Vai tad Kristus ir dalīts? Vai Pāvils par jums krustā sists? Jeb vai jūs esat kristīti uz Pāvila vārdu? **14** Es Dievam pateicos, ka es nevienu no jums neesmu kristījis, kā tikai Krispu un Gaju, **15** Lai jel neviens nesaka, ka esmu kristījis uz savu vārdu. **16** Bet arī Stefana namu es esmu kristījis. Bez tiem nezinu, vai citu kādu esmu kristījis. **17** Jo Kristus mani nav sūtījis kristīt, bet evaņģēliju sludināt, ne ar gudriem vārdiem, lai Kristus krusts netop iznīcināts. **18** Jo tas vārds no tā krusta ir ģeķība tiem, kas pazūd, bet mums, kas topam izglābti, tas ir Dieva spēks. **19** Jo ir rakstīts: “Es samaitāšu gudriību gudriem un iznīcināšu prātu prātīgiem.” **20**

Kur tie gudrie? Kur tie rakstu mācītāji? Kur tie šī laika zinātnieki? Vai šīs pasaules gudrību Dievs nav darījis par ģeķību? (aiōn g165) **21** Jo kad pasaule caur savu gudrību Dievu neatzina Dieva gudrībā, tad Dievam ir patīcis, caur ģeķīgu sludināšanu ticīgos darīt svētus. **22** Jo Jūdi prasa zīmes un Grieķi meklē gudrību. **23** Bet mēs sludinājam Kristu, To krustā sistu, kas Jūdiem apgrēcība un Grieķiem ģeķība; **24** Bet tiem aicinātiem, tā Jūdiem kā Grieķiem, mēs sludinājam Kristu kā Dieva spēku un Dieva gudrību. **25** Jo Dieva ģeķība ir gudrāka nekā cilvēki, un Dieva nespēcība spēcīgāka nekā cilvēki. **26** Jo raugāt, brāļi, savu aicināšanu, ka nav daudz gudru pēc miesas, ne daudz spēcīgu, ne daudz no augstas dzimtas; **27** Bet kas ģeķīgs pasaulei, to Dievs ir izredzējis, ka Viņš tos gudros liktu kaunā, un kas nespēcīgs pasaulei, to Dievs ir izredzējis, ka Viņš tos spēcīgos liktu kaunā, **28** Un kas necienīgs pasaulei un pulgots, un kas nav nekas, to Dievs ir izredzējis, ka Viņš iznīcinātu to, kas ir kas, **29** Lai neviena miesa Viņa priekšā nelieklās. **30** Bet no Viņa jūs esat iekš Kristus Jēzus, kas mums no Dieva ir dots par gudrību un taisnību un svētu darīšanu un pestīšanu. **31** Tā kā ir rakstīts: kas lielās, lai lielās iekš Tā Kunga.

2 Un pie jums nākdams, brāļi, es nenācu ar augstu valodu vai gudrību, jums Dieva liecību pasludinādams. **2** Jo nedomāju, ka es jūsu starpā ko zinot, kā vien Jēzu Kristu un To pašu krustā sistu. **3** Un es biju pie jums vājībā un bijāšanā un lielā drebēšanā. **4** Un mana valoda un mana sludināšana nebija iekš mikstiem cilvēku gudrības vārdiem, bet iekš Gara un spēka parādīšanas, **5** Lai jūsu ticība nebūtu iekš cilvēku gudrības, bet iekš Dieva spēka. **6** Bet mēs sludinājam, kas gan gudrība pie tiem pilnīgiem, bet kas nav gudrība pie šīs pasaules, nedz pie šīs pasaules valdniekiem, kas iznīkst; (aiōn g165) **7** Bet mēs sludinājam Dieva gudrību noslēpumā, to apslēpto, ko Dievs priekš pasaules laikiem ir nolēmis mums par godību. (aiōn g165) **8** To neviens no šīs pasaules virsniekiem nav atzinis; jo, ja tie To būtu atzinuši, tad tie To godības Kungu nebūtu krustā situši. (aiōn g165) **9** Bet itin

kā ir rakstīts: Ko acs nav redzējusi, un auss nav dzirdējusi, un kas neviena cilvēka sirdī nav nācis, to Dievs ir sataisījis tiem, kas Viņu mīļo. **10** Bet mums Dievs to ir parādījis caur Savu Garu; jo Tas Gars izmana visas lietas, arī Dieva dziļumus. **11** Jo kurš cilvēks zin, kas ir iekš cilvēka, kā vien cilvēka gars, kas iekš tā ir? Tāpat arīdzan neviens nezina, kas ir iekš Dieva, kā vien Dieva Gars. **12** Bet mēs neesam dabūjuši pasaules garu, bet to Garu, kas ir no Dieva, lai zinām, ko Dievs mums ir dāvinājis. **13** To mēs arī nerunājam ar vārdiem, ko cilvēku gudrība māca, bet ar vārdiem, ko Svētais Gars māca, garīgas lietas garīgi apsprieždami. **14** Bet miesīgs cilvēks nesaņem, kas ir no Dieva Gara, jo tas viņam ir ģeķība, un viņš to nevar saprast, jo tas ir garīgi apspriežams. **15** Bet tas garīgais cilvēks visas lietas prot apspriest, bet par viņu neviens neprot spriest. **16** Jo kas ir atzinis Tā Kunga prātu, ka tas Viņu pamācītu? Bet mums ir Kristus prāts.

3 Un, brāļi, es nevarēju ar jums runāt kā ar garīgiem, bet kā ar miesīgiem, kā ar nejөгām iekš Kristus. **2** Es jūs esmu dzirdinājis ar pienu un ne ar barību, jo jūs vēl nespējāt; bet arī tagad jūs vēl nespējiet. **3** Jo jūs vēl esat miesīgi: jo kamēr jūsu starpā ir ienaidis un strīdus un šķelšanās, vai jūs neesat miesīgi un vai nestaigājat pēc cilvēku kārtas? **4** Jo kad cits saka: es tuos pie Pāvila, un cits: es pie Apollus, vai jūs neesat miesīgi? **5** Kas tad ir Pāvils, un kas ir Apollus? Tie ir kalpi vien, caur kuriem jūs esat palikuši ticīgi, un tā, kā Tas Kungs ikvienam ir devis. **6** Es esmu dēstījis, Apollus ir slacinājis; bet Dievs ir audzinājis. **7** Tad nu nedz tas dēstītājs ir kas, nedz tas slacinātājs, bet Dievs, kas audzina. **8** Un tas dēstītājs un tas slacinātājs ir vis viens; bet ikkatrs dabūs savu īpašu algu, pēc sava īpaša darba. **9** Jo mēs esam Dieva darba biedri, jūs esat Dieva aramais tīrums, Dieva ēka. **10** Pēc tās Dieva žēlastības, kas man ir dota, es kā gudrs nama taisītājs esmu licis pamatu, un cits uz tā uztaisa ēku; - bet ikvienam būs pielūkot, kā viņš to ēku uztaisa. **11** Jo citu pamatu neviens nevar likt pār to, kas ir likts, proti Jēzus, Tas Kristus. **12** Bet, ja kas uz šo

pamatu uzceļ zeltu, sudrabu, dārgus akmeņus, kokus, sienu, salmus, **13** Tad ikviena darbs taps redzams, jo tā diena to atklās, - tāpēc, ka šī ugunī parādīsies; un kāds ikkatra darbs ir, to uguns pārbaudīs. **14** Ja kāda darbs paliek, ko tas tur virsū uzcēlis, tas dabūs algu. **15** Ja kāda darbs sadegs, tam būs jācieš, bet viņš pats taps izglābts, tomēr kā caur uguni. **16** Vai nezināt, ka jūs esat Dieva nams, un ka Dieva Gars iekš jums mājō? **17** Ja kas Dieva namu samaitā, to Dievs samaitās; jo Dieva nams ir svēts, un jūs tas esat. **18** Lai neviens nepieviļas. Ja kam jūsu starpā šķiet, ka viņš gudrs šinī pasaulē, tas lai top ģeķis, lai kļūst gudrs. (aiņon g165) **19** Jo šīs pasaules gudrība ir ģeķība pie Dieva, jo ir rakstīts: "Viņš satver gudros viņu viltībā." **20** Un atkal: Tas Kungs pazīst gudro domas, ka tās nelietīgas. **21** Tad nu neviens lai nelielās ar cilvēkiem. Jo viss jums pieder, **22** Lai Pāvils, lai Apollus, lai Kefas, lai pasaule, lai dzīvība, lai nāve, lai klātesošas lietas, lai nākamās - viss jums pieder; **23** Bet jūs Kristum, bet Kristus Dievam.

4 Par tādiem lai ikviens cilvēks mūs tura: par Kristus kalpiem un par Dieva noslēpumu nama turētājiem. **2** Visnotaļ nu pie nama turētājiem meklē, ka tie top atrasti uzticīgi. **3** Bet tā man maza lieta, ka es no jums, jeb no cilvēku tiesas kļūstu tiesāts, un es arī pats sevi netiesāju. **4** Es gan nenieka neapzinos, bet tādēļ vēl neesmu taisnots; bet kas mani tiesā, ir Tas Kungs. **5** Tad nu netiesājiet neko priekšlaikus, kamēr Tas Kungs nāks, Tas arī vedīs gaismā, kas apslēpts tumsībā, un darīs zināmus siržu padomus; un tad ikvienam sava teikšana būs no Dieva. **6** Bet to es esmu zīmējis, brāļi, uz sevi un uz Apollu jūsu labad, lai jūs mācāties pie mums, nebūt gudrāki pār to, kas ir rakstīts, lai jūs neviena dēļ neuzpūšaties cits pret citu. **7** Jo kas tevi cēlis pār citiem? Un kas tev ir, ko neesi dabūjis? Bet ja tu arī esi dabūjis, ko tu lielies, tā kā nebūtu dabūjis? **8** Jūs jau esat pieēduši, jau esat palikuši bagāti, bez mums jūs esat sākuši valdīt, un ak! Kaut jūs valdītu, ka arī mēs varētu valdīt līdz ar jums. **9** Jo man šķiet, ka Dievs mūs apustuļus ir nolīcis par pēdīgiem tā kā nāvei nodotus; jo mēs esam

palikuši kā par ērmiem pasaulei, tā eņģeļiem, kā cilvēkiem. **10** Mēs esam ģeķi Kristus dēļ, bet jūs prātīgi iekš Kristus; mēs vāji, bet jūs spēcīgi; jūs cienīgi, bet mēs nicināti. **11** Mēs līdz šai pašai stundai esam izsalkuši un noslāpuši un esam pliki un topam sisti un dzenāti. **12** Un darbojamies strādādami ar savām rokām; mēs topam lamāti, un svētījam; mēs topam vajāti, un paciešamies; **13** Mēs topam zaimoti un lūdzam; mēs esam tapuši tā kā mēsli pasaulē un visiem par noslauku līdz šim. **14** To nerakstu, jūs apkaunodams, bet es jūs pamācu kā savus mīļos bērņus. **15** Jo jebšu jums būtu desmit tūkstoš pamācītāju iekš Kristus, tad tomēr jums nav daudz tēvu; jo es jūs esmu dzemdinājis iekš Kristus Jēzus caur evaņģēliju. **16** Tāpēc jūs pamācu: dzenaties man pakaļ. **17** Tādēļ jums esmu sūtījis Timoteju, kas ir mans mīlais un uzticīgais bērns iekš Tā Kunga; tas jums atgādinās manus ceļus iekš Kristus, kā es visur visās draudzēs mācu. **18** Bet citi uzpūzdamies saka, ka es pie jums nenākšot. **19** Bet es drīz pie jums nākšu, ja Tas Kungs gribēs, un redzēšu ne to vārdus, kas uzpūtušies, bet viņu spēku. **20** Jo Dieva valstība nestāv vārdos, bet spēkā. **21** Ko jūs gribat? Vai man pie jums būs nākt ar rīksti, vai ar milestību un ar lēnu garu?

5 Visnotaļ dzird, ka maucība pie jums, un vēl tāda maucība, kādas nav ne pie pagāniem, ka kāds dzīvo ar sava tēva sievu. **2** Un jūs esat uzpūtušies un ne jo vairāk noskumuši, tā ka no jūsu vidus tas taptu izmests, kas tādu nedarbu darījis? **3** Jo pēc miesas gan klāt nebūdam, bet garā klāt būdam, es jau tā kā klāt būdam esmu spriedis par to, kas šo nedarbu tā darījis, **4** Ka mūsu Kunga Jēzus Kristus vārdā sanākam, jūs un mans gars ar mūsu Kunga Jēzus Kristus spēku, **5** Un to tādu nododam sātanam uz miesas samaitāšanu, lai gars top izglābts Tā Kunga Jēzus dienā. **6** Jūsu slava nav laba. Vai nezināt, ka maz rauga saraudzē visu miklu? **7** Tāpēc izmetat ārā to veco raugu, ka esat jauna mikla, itin kā jūs esat neraudzēti; jo arī par mums mūsu Lieldienas jērs ir upurēts, tas ir Kristus. **8** Tad lai svētkus turam ne ar veco raugu, nevis ar blēdības un ļaundarības raugu,

bet ar skaidrības un patiesības neraudzētām maizēm. **9** Es jums esmu rakstījis savā grāmatā, lai nebiedrojaties ar mauciniekiem. **10** Tomēr es to nesaku pavisam no tiem mauciniekiem šinī pasaulē, vai no plēsējiem vai laupītājiem vai elka dievīgiem; citādi jums no pasaules būtu jāiziet. **11** Bet nu es jums esmu rakstījis, lai jūs ar tiem nepinaties, ja kāds, kas saucās par brāli, ir maucinieks vai plēsējs (alkatīgs) vai elkadievīgs vai zaimotājs vai dzērājs vai laupītājs, ka jums ar tādu nebūs ne ēst. **12** Jo ko man būs sodīt tos, kas ir ārā, un jūs nesodat tos, kas ir iekšā? **13** Bet tos, kas ir ārā, Dievs sodīs. Izmetiet ārā to ļauno no sava pašu vidus.

6 Ja kam no jums kāda sūdzība ir pret citu kādu, kā tas gan drikst tiesāties priekš tiem netaisniem un ne priekš tiem svētiem? **2** Vai jūs nezināt, ka tie svētie pasauli tiesās; un ja caur jums pasaule kļūst tiesāta, vai tad jūs esat necienīgi, tās mazākās lietas tiesāt? **3** Vai nezināt, ka mēs tiesāsim eņģeļus? Kā ne jo vairāk laicīgas lietas? **4** Kad nu jums par laicīgām lietām jātiesājas; kas draudzē necienīti, tādus jūs ieceļat. **5** Es to saku jums par kaunu. Vai tad jūsu starpā nav neviena gudra, neviena, kas varētu tiesu spriest starp saviem brāļiem? **6** Bet brālis iet ar brāli tiesāties, un tad vēl pie neticīgiem! **7** Jo tā jau ir vaina pie jums, ka jūs pavisam (vispār) savā starpā tiesājaties; kādēļ jūs labāk neciešat netaisnību? Kādēļ jūs labāk neciešat pārestību? **8** Bet jūs dariet netaisnību un dariet pāri, un to vēl brāļiem. **9** Vai nezināt, ka netaisnie Dieva valstību neiemantos? Nepieviļaties! Ne maucinieki, ne elkadievīgie, ne laulības pārkāpēji, ne malaki, ne tie, kas pie vīriem guļ, **10** Ne zagļi, ne plēsēji, ne dzērāji, ne zaimotāji, ne laupītāji Dieva valstību neiemantos. **11** Un kādi no jums bija tādi; bet jūs esat nomazgāti, bet jūs esat svēti darīti, bet jūs esat taisnoti iekš Tā Kunga Jēzus vārda un iekš mūsu Dieva Gara. **12** Viss man ir brīv, bet ne viss der. Viss man ir brīv, bet nekam es nepadošos. **13** Barība vēderam, un vēders barībai, bet Dievs iznīcinās gan šo, gan to; bet miesa nav maucībai, bet Tam Kungam, un Tas Kungs miesai. **14** Bet Dievs ir To Kungu

uzmodinājis un arī mūs uzmodinās caur Savu spēku. **15** Vai nezināt, ka jūsu miesas ir Kristus locekļi? Vai tad es ņemtu Kristus locekļus un darītu par maukas locekļiem? Nemūžam. **16** Jeb vai nezināt, ka tas, kas maukai pieķeras, ir viena miesa ar to? Jo viņš saka: tie divi būs viena miesa. **17** Bet kas Tam Kungam pieķeras, tas ir viens gars ar To. **18** Bēgat no maucības! Visi grēki, ko cilvēks dara, ir ārpus miesas; bet kas maucību dara, tas grēko pie savas paša miesas. **19** Jeb vai nezināt, ka jūsu miesa ir Tā Svētā Gara dzīvoklis, kas ir iekš jums, ko jūs no Dieva esat dabūjuši, un jūs nepiederat sev pašiem? **20** Jo jūs esat dārgi atpirkti. Tad nu godiniet Dievu savā miesā un savā garā, kas pieder Dievam.

7 Bet par to, ko jūs man esat rakstījuši, saku: cilvēkam ir labi, sievas neaizskart; **2** Bet lai maucība nenotiek, tad lai ikkatram ir sava sieva, un lai ikkatrai ir savs vīrs, **3** Vīrs sievai lai parāda pienākamumu mīlestību; tā arīdzan sieva vīram. **4** Sievai nav vaļas par savu miesu, bet vīram; tā arī vīram nav vaļas par savu miesu, bet sievai. **5** Neatraujaties viens otram, kā tikai vienā prātā uz kādu laiku, lai jums vaļa ir Dievu lūgt; un nāciet atkal kopā, lai sātans jūs nekārdina, kad nevarat valdīties. **6** To saku, atvēlēdams un ne pavēlēdams. **7** Jo es gribētu, ka visi cilvēki tādi būtu, kā es; bet ikkatram ir sava dāvana no Dieva, vienam šāda, otram tāda. **8** Bet es saku nelaulātiem un atraitnēm: labi tiem, ja tie paliek itin kā es. **9** Bet ja tie nevar valdīties, tad lai iedodas laulībā: jo labāki ir iedoties laulībā, nekā degt kārībā. **10** Bet laulātiem pavēlu ne es, bet Tas Kungs, lai sieva neatšķiras no vīra. **11** Un ja tā arī būtu atšķirusies, tad tai būs palikt bez laulības, vai salīgt ar vīru; un lai vīrs neatstumj sievu. **12** Bet tiem citiem saku es, ne Tas Kungs: ja kādam brālim ir neticīga sieva un tai ir pa prātam, dzīvot ar viņu, lai viņš to neatstumj. **13** Un ja sievai ir neticīgs vīrs, un tam ir pa prātam, dzīvot ar viņu, tā lai viņu neatstumj. **14** Jo neticīgais vīrs ir svētīts caur sievu, un neticīgā sieva ir svētīta caur vīru, jo citādi jūsu bērni būtu nešķīsti, bet tagad tie ir svēti. **15** Bet ja tas neticīgais atšķiras, tad lai tas atšķiras; tas brālis vai tā māsa šinīs lietās

nav saistīti. Dievs mūs ir aicinājis uz mieru. **16** Jo ko tu, sieva, zini, vai tu vīru izglābsi? Jeb ko tu, vīrs, zini, vai tu sievu izglābsi? **17** Tomēr kā kuram Dievs ir piešķīris, kā kuru Tas Kungs ir aicinājis, tā lai tas staigā, un tāpat es pavēlu visās draudzēs. **18** Jo kas ir aicināts apgraizīts, tas lai neuzvelk priekšādu; ja kas ir aicināts iekš priekšādas, tas lai netop apgraizīts. **19** Apgraizīšana nav nekas, un priekšāda nav nekas, bet Dieva baušļu turēšana. **20** Kā kurš ir aicināts, tā lai viņš paliek. **21** Ja tu kalps būdams esi aicināts, nebēdā par to; bet ja tu vari tapt svabads, tad to jo labāki pieņem. **22** Ja kas iekš Tā Kunga ir aicināts, kalps būdams, tas ir Tā Kunga svabadnieks; tāpat arīdzan, kas svabadnieks būdams, ir aicināts, tas ir Kristus kalps. **23** Jūs esat dārgi atpirkti; netopiet cilvēku kalpi. **24** Ikkatram, brāļi, kā tas ir aicināts, tā tam būs palikt pie Dieva. **25** Bet par tām meitām man nav Tā Kunga pavēles; bet padomu dodu, kā no Tā Kunga žēlastību dabūjis, ka esmu uzticīgs. **26** Tad nu man šķiet, tā esam labi tagadēja bēdu laika dēļ, ka cilvēkam labi, tāpat palikt. **27** Ja esi saderēts ar sievu, tad nemeklē atlaišanu; ja esi vaļā no sievas, tad nemeklē sievu. **28** Bet ja arī būsi laulībā iedevies, tad neesi grēkojis, un ja meita būs laulībā iedevusies, tad tā nav grēkojusi; bet tādiem pie miesas būs bēdas, bet es jūs gribētu saudzēt. **29** Bet to es saku, brāļi, tas laiks ir īss; tāpēc nu tie, kam sievas, lai ir, tā kā kad tiem nebūtu; **30** Un tie, kas raud, lai ir kā kas neraud; un kas priecājās, kā kas nepriecājās, un kas pērk, kā kas to nepatur: **31** Un kas šo pasauli lieto, kā kas to nelieto; jo šīs pasaules būšana paiet. **32** Bet es gribu, ka jūs esat bez zūdišanās. Kas nelaulāts, tas rūpējās par Tā Kunga lietām, kā tas Tam Kungam var patikt; **33** Bet kas laulāts, tas rūpējās par pasaules lietām, kā tas sievai var patikt. **34** Tāda pat starpība ir starp sievu un meitu: tā nelaulātā rūpējās par Tā Kunga lietām, ka tā svēta būtu miesā un garā; bet tā laulātā rūpējās par pasaules lietām, kā tā vīram var patikt. **35** Un to es saku jums pašiem par labu: ne, ka gribētu jums apmest valgu, bet ka jūs godīgi dzīvojiet un pie Tā Kunga turaties bez mitēšanās. **36** Bet ja kam

šķiet, ka viņa meitai, kas pāri par gadiem, tas nepieklājoties, un ja tam tā vajag notikt, tad lai dara, ko gribēdams; viņš negrēko: lai tā laulībā iedodas. **37** Bet kas ir pastāvīgs savā sirdī, un kam vajadzības nav, bet ir vaļa, pēc sava paša prāta darīt, un to savā sirdī ir apņēmis, savu meitu paturēt nelaulātu, - tas dara labi. **38** Tad nu, kas laulībā izdod, tas dara labi, un kas laulībā neizdod, tas dara labāki. **39** Sieva caur bauslību ir sieta, kamēr viņas vīrs dzīvs; bet kad viņas vīrs ir miris, tad tai ir vaļa precēt kuru grib, tikai iekš Tā Kunga. **40** Bet viņa ir jo svētīga, ja viņa tāpat paliek, pēc mana padoma; bet man šķiet, ka man arīdzan ir Dieva Gars.

8 Bet par elkadiem upuriem zinām, ka mums visiem ir atzišana. Atzišana uzpūš, bet milestība uztaiša. **2** Bet ja kam šķiet, ka ko zinot, tas vēl nezina nenieka tā, kā piederās zināt. **3** Bet ja kas Dievu mil, tas no Viņa ir atzīts. **4** Tad nu par elku upuru ēšanu zinām, ka neviena elka nav pasaulē un ka cita Dieva nav kā vien Tas Vienīgais, **5** Un jebšu ir tā saucami dievi, tā debesis, kā vīrs zemes - tā kā ir daudz dievu un daudz kungu; **6** Tomēr mums ir viens Dievs, Tas Tēvs, no kā visas lietas, un mēs uz Viņu, un viens Kungs Jēzus Kristus, caur ko visas lietas, un mēs caur Viņu. **7** Tomēr tā atzišana nav iekš visiem; bet kādi, kas līdz šim apzinās, elkus esam, ēd tā kā no elku upuriem, un viņu zināma sirds, vāja būdama, top apgānīta. **8** Bet barība nedara mūs Dievam pieņēmīgus; jo ēzdami mēs neesam labāki, un neēzdami mēs neesam sliktāki. **9** Bet pielūkojiet, ka šī jūsu vaļa vājiem nekļūst par piedauzīšanu. **10** Jo, ja kas redzētu tevi, kam tā atzišana, elka namā pie galda sēžam, vai tā vājā brāļa zināma sirds netaps skubināta, elku upurus ēst? **11** Un caur tavu atzišanu pazudis tavs vājais brālis, kā labad Kristus ir miris. **12** Bet pret brāļiem tā grēkodami un viņu vājo zināmu sirdi ievainodami, jūs grēkojat pret Kristu. **13** Tādēļ, ja manam brālim barība par piedauzīšanu, tad es nemūžam gaļu neēdišu, lai savu brāli neapgrēcināju. (aiōn g165)

9 Vai es neesmu svabads? Vai es neesmu apustulis? Vai es Kristu, mūsu Kungu, neesmu

redzējis? Vai jūs neesat mans darbs iekš Tā Kunga? **2** Ja es citiem neesmu apustulis, tomēr jums es esmu; jo mana apustuļa amata zieģelis jūs esat iekš Tā Kunga. **3** Mana atbildēšana tiem, kas mani tiesā, ir šī: **4** Vai mums nav brīv, ēst un dzert? **5** Vai mums nav brīv kādu mūsu vest līdz par sievu, tā kā arī tie citi apustuļi un Tā Kunga brāļi un Kefas? **6** Jeb vai man un Barnabam vien nav brīv, nestrādāt? **7** Kas jēl iet karā ar savu maizi? Kas viņa kalnu dēsta un neēd no viņa augļiem? Jeb kas lopus gana un neēd no tā piena? **8** Vai es to runāju pēc cilvēku prāta? Jeb vai to nesaka arī pati bauslība? **9** Jo Mozus bauslībā ir rakstīts: Tev nebūs vēršim, kas labību min, purnu apsiēt: vai tad Dievam rūp par vēršiem? **10** Jeb vai viņš to visu nesaka mūsu labad? Jo mūsu labad ir rakstīts, ka arājam vajag art uz cerību un kūlējam kult uz cerību, ka viņam būs sava daļa. **11** Ja mēs jums to garīgo mantu esam sējuši, vai tad tā liela lieta, ja jūsu miesīgo ļaujām? **12** Ja tad citiem tāda vaļa ir par jums, kāpēc ne jo vairāk mums? Bet mēs šo vaļu neesam lietojuši, bet visu panesam, lai Kristus evaņģēliju neaizkavējam. **13** Vai nezināt, ka tie, kas pie svētuma kalpo, no tā svētuma ēd? Un ka tiem, kam darbs ir pie altāra, daļa ir no tā altāra? **14** Tāpat arī Tas Kungs ir iestādījis, ka tie, kas evaņģēliju sludina, no evaņģēlija pārtiek. **15** Bet no tā es nekā neesmu lietojis. Un es to neesmu rakstījis, lai pie manis tā notiek; jo man būtu labāki mirt, nekā ja kāds manu slavu nīcinātu. **16** Jo kad es evaņģēliju sludināju, tad man nav ko lielities; jo tas man jādara; un vai man, ja es evaņģēliju nesludināju! **17** Jo ja es to labprāt daru, tad man ir alga; ja ne labprāt, tad tomēr nama turēšana man ir uzticēta. **18** Kāda alga tad nu man ir? Ka evaņģēliju sludinādams Kristus evaņģēliju mācu bez maksas, lai neizlietoju savu vaļu pie evaņģēlija. **19** Jo no visiem svabads būdams es sevi pašu esmu darījis visiem par kalpu, ka jo vairāk dvēseļu mantotu. **20** Un Jūdiem es esmu tapis par Jūdu, ka Jūdus mantotu; tiem, kas apakš bauslības es esmu tapis kā apakš bauslības, (pats nebūdams apakš bauslības,) ka mantotu tos, kas apakš bauslības. **21** Tiem, kas

bez bauslības, esmu tapis tā kā bez bauslības, (pats nebūdamas bez bauslības Dieva priekšā, bet stāvēdamas iekš bauslības caur Kristu), ka es tos mantotu, kas bez bauslības. **22** Vājiem es esmu tapis tā kā vājš, ka mantotu vājos; visiem esmu palicis viss, ka visādi kādus glābtu. **23** Un to es daru evaņģēlija dēļ, ka man arī kāda daļa pie tā būtu. **24** Vai nezināt, ka tie, kas iet skrieties, gan visi skrien, bet viens dabū to goda maksu? Skrieniet tā, ka jūs to dabūjiet. **25** Bet ikviens, kas cīkstas, savaldās visās lietās, - viņi tāpēc, ka dabūtu iznīcīgu kroni, bet mēs neiznīcīgu. **26** Es tad skrienu, ne tā kā uz ko nezināmu, - es cīnos, ne tā kā gaisu sizdams; **27** Bet es savu miesu mērdēju un viņu kalpināju, lai citiem sludinādamas pats nekļūstu atmetams.

10 Bet es gribu, brāļi, lai jūs liekat vērā, ka mūsu tēvi visi bijuši apakš tā padebeša, un visi gājuši caur to jūru, **2** Un visi uz Mozu ir kristīti padebesī un jūrā, **3** Un visi baudījuši to pašu garīgo barību, **4** Un visi dzēruši to pašu garīgo dzērienu; jo tie dzēra no tā garīgā akmens, kas gāja līdz; bet tas akmens bija Kristus. **5** Bet pie tā lielā pulka no tiem Dievam nebija labs prāts; jo tie ir nobeigti tuksnesī. **6** Un tas noticis mums par priekšzīmi, ka mēs nebūtu ļauna iekārotāji tā kā tie iekārojušies. **7** Un arī netopat elku kalpi, kā citi no tiem, - kā ir rakstīts: tie ļaudis apsēdās ēst un dzert un cēlās liksmoties. **8** Lai arī maucībai nedodamies, tā kā citi no tiem ir maukojuši un krituši vienā dienā divdesmit un trīs tūkstoši. **9** Lai arī Kristu nekārdināji, tā kā arī citi no tiem viņu kārdinājuši un ir nomaitāti caur čūskām. **10** Un arī nekurniet, tā kā citi no tiem kurnējuši un ir nomaitāti caur to maitātāju. **11** Un viss tas viņiem noticis kā priekšzīme, un ir uzrakstīts par mācību mums, uz kuriem pasaules gals ir nācis. **(aiōn g165)** **12** Tāpēc, kas šķietās stāvot, tas lai pielūko, ka nekrīt. **13** Jums vēl nekāda kārdināšana nav uzgājusi kā tikai cilvēcīga; bet Dievs ir uzticīgs; tas neļaus jūs vairāk kārdināt nekā spējat, bet kārdināšanai arī tādu galu darīs, ka varat panest. **14** Tādēļ, mani mīļie, bēgat no elku kalpošanas. **15** Kā uz prātīgiem es saku; apspriežat paši, ko es saku: **16** Tas

pateicības biķeris, ko ar pateikšanu svētījam, vai tas nav savienošana ar Kristus asinīm? Tā maize, ko laužam, vai tā nav savienošana ar Kristus miesu? **17** Jo kā viena maize, tā mēs daudzi esam viena miesa; jo mums visiem ir daļa pie vienas maizes. **18** Uzskatat to Israēli pēc miesas: Vai tiem, kas upurus ēd, nav biedriba ar altāri? **19** Ko tad nu es saku? Vai, ka elkadiēvs, kas esot? Jeb ka elka upuris kas esot? **20** Bet ko pagāni upurē, to tie upurē velniem un ne Dievam; bet es negribu, ka jums biedriba būtu ar velniem. **21** Jūs nevarat dzert Tā Kunga biķeri un velnu biķeri. Jums nevar daļa būt pie Tā Kunga galda un pie velnu galda. **22** Jeb vai gribam To Kungu kaitināt? Vai mēs esam jo spēcīgāki nekā Viņš? **23** Viss man ir brīv, bet ne viss der. Viss man ir brīv, bet ne viss der uztaisīšanai. **24** Nevienam nebūs to meklēt, kas pašam, bet kas citam par labu. **25** Visu, ko skārņos pārdod, ēdiet, neko neizmeklēdami zināmas sirds dēļ. **26** Jo Tam Kungam pieder zeme un viņas pilnums. **27** Un ja kāds no tiem neticīgiem jūs aicina, un jūs gribat iet, tad ēdiet visu, ko jums ceļ priekšā, neko neizmeklēdami zināmas sirds dēļ. **28** Bet ja kas uz jums saka: šis ir elka upuris, tad neēdat, viņa dēļ, kas jums to ir teicis, un zināmas sirds dēļ; (jo Tam Kungam pieder zeme un viņas pilnums.) **29** Bet es saku: ne tavas, bet tā tuvāka zināmas sirds dēļ. Jo kāpēc mana svabadība lai top tiesāta no cita zināmas sirds? **30** Ja es ar pateicību to saņemu, ko tad topu zaimots, par ko es pateicos? **31** Tāpēc, vai ēdat vai dzerat un ko vien darāt, visu to darāt Dievam par godu. **32** Nepaliekat par piedauzīšanu ne Jūdiem ne Grieķiem ne Dieva draudzei, **33** Itin kā arī es visiem visās lietās esmu pa prātam, nemeklēdamas, kas man, bet kas daudziem par labu, lai tie top izglābti.

11 Dzenaties man pakaļ, tā kā es Kristum. **2** Un es jūs slavēju, brāļi, ka jūs visās lietās mani pieminat un turat tās mācības, kā jums tās esmu mācījis. **3** Bet es gribu, ka jūs zināt, ka ikkatra vīra galva ir Kristus, bet sievas galva ir vīrs, bet Kristus galva ir Dievs. **4** Ikviens vīrs, kas Dievu lūgdams vai mācīdamas apsegu tur uz galvas, apkauno savu galvu. **5** Bet ikviens

sieva ar neapsegtu galvu Dievu lūgdama vai mācīdama, apkauno savu galvu. Jo tas tikpat, tā kā tā būtu apcirpta. **6** Jo ja sieva neapsedzās, tad lai tā arī top apcirpta. Bet kad nu tas sievai par kaunu, ka tā ir apcirpta jeb plikgalve, tad lai tā apsedzās. **7** Bet vīram nebūs galvu apsegt, jo viņš ir Dieva ģimis un gods; bet sieva ir vīra gods. **8** Jo vīrs nav no sievas, bet sieva no vīra. **9** Un vīrs arī nav radīts sievas dēļ, bet sieva vīra dēļ. **10** Tāpēc sievai būs valdnieka zīmi galvā turēt eņģeļu dēļ. **11** Tomēr nedz vīrs ir bez sievas, nedz sieva bez vīra iekš Tā Kunga. **12** Jo tā kā sieva ir no vīra, tāpat arī vīrs ir caur sievu; bet viss tas ir no Dieva. **13** Spriežat paši, vai pieklājās, ka sieva Dievu lūdz neapsegt? **14** Jeb vai pati daba jums nemāca, ka tas vīram par negodu, kad tam gari mati, **15** Bet ja sievai gari mati: tad tas viņai par godu; jo mati viņai doti par apsegu. **16** Bet ja kāds grib par to tiepties: mums tāda ieraduma nav, nedz Dieva draudzēm. **17** Es jūs pamācu un to nevaru uzteikt, ka jūs sanākat ne par svētību, bet par nesvētību. **18** Jo pirmā kārtā, kad jūs sanākat draudzē, es dzirdu, ka šķelšanās ir jūsu starpā, un pa daļai to gan ticu. **19** Jo šķelšanās gan vajag būt jūsu starpā, lai tie pastāvīgie jūsu starpā top zināmi. **20** Kad nu jūs sanākat kopā, tad tā nenotiek, kā pieklājās baudīt Tā Kunga mielastu. **21** Jo pie mielasta ikviens steidzās paņemt savu paša ēdienu un cits paliek neēdis un cits ir pilns. **22** Jo vai tad jums nav māju, kur varat ēst un dzert? Jeb vai jūs Dieva draudzi nicināji un tos apkaunoji, kam nav nekā? Ko lai jums saku? Vai lai jūs teicu? Šinī lietā es jūs neteicu. **23** Jo no Tā Kunga es to esmu dabūjis, ko atkal jums esmu mācījis, ka Tas Kungs Jēzus tanī naktī, kad Tas kļuva nodots, to maizi ņēma, **24** Un pateicies pārlauza un sacīja: ņemiet, ēdiet, tā ir Mana miesa, kas par jums top lauzta; to dariet Mani pieminēdami. **25** Tāpat arī to bķeri, pēc tā vakarēdiena, sacīdams: Šis bķeris ir tā jaunā derība iekš Manām asinīm. To dariet, cīkķart jūs to dzeriet, Mani pieminēdami. **26** Jo cīkķart jūs no šīs maizes ēdat un no šī bķera dzerat, tad pasludināji Tā Kunga nāvi, tiekams Tas nāk. **27** Tad nu, kas necienīgi ēd šo maizi, vai

dzer Tā Kunga bķeri, tas būs noziedzīgs pie Tā Kunga miesas un asinīm. **28** Bet lai cilvēks pats izmeklējas, un tā lai viņš ēd no šīs maizes un dzer no šī bķera. **29** Jo kas necienīgi ēd un dzer, tas ēd un dzer sev pašam sodu, neizšķirdams Tā Kunga miesu. **30** Tādēļ jūsu starpā daudz ir vāji un neveseli, un daudz ir aizmiguši (garīgi, iekš draudzes). **31** Jo ja mēs paši sevi tiesātu, tad netaptu tiesāti. **32** Bet kad mēs topam tiesāti, tad no Tā Kunga topam pārmācīti, lai ar pasauli netopam pazudināti. **33** Tad nu, mani brāļi, kad jūs sanākat pie mielasta, tad gaidiet cits uz citu. **34** Bet ja kas ir izsalcis, tas lai ēd mājās, lai jūs nesānākat par sodu. To citu es mācīšu, kad es nākšu.

12 Bet par tām garīgām dāvanām, brāļi, es negribu jums slēpt. **2** Jūs zināt, ka bijāt pagāni, noklīduši pie mēmiem elkadiem, ka tapāt vadīti. **3** Tāpēc jums daru zināmu, ka neviens, kas caur Dieva Garu runā, Jēzu nenolād un neviens nevar Jēzu saukt par Kungu kā vien caur Svēto Garu. **4** Bet ir dažādas dāvanas, tomēr viens pats Gars; **5** Un ir dažādas kalpošanas, tomēr viens pats Kungs; **6** Un ir dažādi spēki, bet tomēr viens pats Dievs, kas ir spēcīgs visās lietu lietās. **7** Bet ikvienam tiek dots, lai to Garu parāda, tuvākam par labu. **8** Jo caur to Garu citam top dots runāt no gudribas, citam runāt no atzišanas - pēc tā paša Gara; **9** Un citam ticība iekš tā paša Gara, un citam dāvanas dziedināt iekš tā paša Gara; **10** Un citam spēki, brīnumus darīt, un citam Dieva vārda mācīšana, un citam garu pārbaudīšana, un citam dažādas valodas, un citam valodu iztulkošana. **11** Bet visu to padara tas pats viens Gars un izdala ikvienam sevišķi tā, kā Tas grib. **12** Jo tā kā miesa ir viena un tai daudz locekļu, bet visi locekļi pie tās vienas miesas, daudzi būdami, ir viena miesa; tāpat arī Kristus. **13** Jo mēs arīdzan visi esam kristīti caur vienu Garu par vienu miesu, lai esam Jūdi vai Grieķi, lai kalpi vai svabadnieki; un visi mēs esam dzirdināti ar vienu Garu. **14** Jo arī miesa nav viens loceklis, bet daudzi. **15** Ja kāja sacītu: ka es neesmu roka, tāpēc neesmu no miesas; vai tāpēc viņa nav no miesas? **16** Un ja auss sacītu: ka es neesmu acs,

tāpēc neesmu no miesas; vai tāpēc viņa nav no miesas? **17** Ja visa miesa būtu acs, kur paliktu dzirdēšana? Ja visa miesa būtu dzirdēšana, kur paliktu ošana? **18** Bet tagad Dievs tos locekļus ir līcis, ikvienu no tiem pie miesas, tā kā Viņš gribējis. **19** Bet ja tie visi būtu viens loceklis, kur paliktu miesa? **20** Bet tagad gan ir daudz locekļu, bet viena miesa. **21** Un acs nevar sacīt uz roku: man tevis nevajag; jeb atkal galva uz kājām: man jūsu nevajag. **22** Bet daudz vairāk tie miesas locekļi, kas liekās būtu tie vājākie, ir tie jo vajadzīgie. **23** Un kas mums liekās pie miesas būt jo negodīgi, tos jo vairāk godājam, un mūsu jo neglītie locekļi dabū jo lielu glītumu. **24** Bet mūsu glītiem locekļiem to nevajag; bet Dievs miesu ir salicis, tam maz godātam loceklim augstāku godu dodams, **25** Lai šķelšanās nebūtu iekš miesas, bet lai tie locekļi cits par citu vienlīdzīgi gādātu. **26** Un kad viens loceklis cieš, tad visi locekļi cieš līdz, jeb kad viens loceklis top godāts, tad visi locekļi priecājas līdz. **27** Bet jūs esat Kristus miesa un locekļi, ikviens pēc savas kārtas. **28** Un citus Dievs ir iecēlis draudzē pirmā kārtā par apustuļiem, otrā kārtā par praviešiem, trešā kārtā par mācītājiem, tad brīnumu darītājus, pēc tam, kam dāvanas dziedināt, palīgus, valdītājus, dažādas valodas. **29** Vai visi ir apustuļi? Vai visi ir pravieši? Vai visi ir mācītāji? Vai visi ir brīnumu darītāji? **30** Vai visiem ir dāvanas dziedināt? Vai visi runā valodām? Vai visi var tulkot? **31** Bet dzenaties pēc tām vislabākām dāvanām, un es jums rādīšu vēl jo labāku ceļu.

13 Ja es runātu ar cilvēku un eņģeļu mēlēm, un man nebūtu mīlestības, tad es būtu skanīgs varš jeb šķindošs zvārgulis. **2** Un ja man būtu praviešu mācība, un ja es zinātu visus noslēpumus un visu atzišanu, un ja man būtu visa ticība, tā ka es varētu kalnus pārcelt, un man nebūtu mīlestības, tad es neesmu nekas. **3** Un ja es visu savu mantu dotu nabagiem, un ja es savu miesu nodotu, ka taptu sadedzināts, un man nebūtu mīlestības, tad tas man nepalīdzētu nenieka. **4** Mīlestība ir lēnprātīga, tā ir laipnīga, mīlestība neskauž, mīlestība nelielās, tā neuzpūšās, **5** Tā neturas

netikli, tā nemeklē savu labumu, tā neapskaistās, tā nedomā uz ļaunu. **6** Tā nepriecājas par netaisnību, bet tā priecājas par patiesību. **7** Tā aplāj visu, tā tic visu, tā cerē visu, tā panes visu. **8** Mīlestība nekad nebeidzās, jebšu gan praviešu mācības mitēšies, un jebšu valodas beigsies, un jebšu atzišana mitēšies. **9** Jo tas ir mazums, ko zinām, un tas ir mazums, ko mācam. **10** Bet kad pilnība nāks, tad tas, kas ir mazums, zudīs. **11** Kad biju bērns, tad runāju kā bērns, man bija bērna prāts un bērna domas; bet kad paliku par vīru, tad atmetu bērna dabu. **12** Jo tagad redzam kā caur spieģeli iekš miklas, bet tad vaigu vaigā; tagad es atzīstu pa daļai, bet tad es atzišu, itin kā es esmu atzīts. **13** Bet nu paliek ticība, cerība, mīlestība, šās trīs: bet tā lielākā no tām ir mīlestība.

14 Dzenaties pēc mīlestības, rūpējaties par tām garīgām dāvanām, bet visvairāk, ka varat mācīt (praviešu garā). **2** Jo kas valodām runā, tas nerunā cilvēkiem, bet Dievam; jo neviens nedzird, bet garā viņš runā noslēpumus. **3** Bet kas māca, tas runā cilvēkiem par uztaisīšanu un paskubināšanu un iepriecināšanu. **4** Kas valodām runā, tas uztaisa sevi pašu; bet kas māca, tas uztaisa draudzi. **5** Es gribētu, ka jūs visi valodām runātu, bet jo vairāk, ka jūs mācītu; jo kas māca, tas ir pārāks par to, kas valodām runā, proti ja šis netulko, kā lai draudze top uztaisīta. **6** Un nu, brāļi, kad es pie jums nāktu, valodām runādams, ko es jums līdzētu, ja es uz jums nerunātu, vai parādīšanu, vai atzišanu, vai praviešu mācību, vai rakstu izstāstīšanu pasniegdams. **7** Tāpat ir ar tām nedzīvām lietām, kas skan, lai ir stabule, lai kokle; ja viņu skaņas nevar izšķirt, kā var noprast, kas ir stabulēts vai koklēts? **8** Un atkal, ja bazūne neskan skaidri, kas taisīsies uz karu? **9** Tāpat arī jūs, ja valodām runājiat nesaprotamus vārdus, kā zinās, kas top runāts? Jo jūs runāsiēt vājā. **10** Daudz un dažādas balsis ir pasaulē, un neviena no tām nav nesaprotama. **11** Tad nu, ja es balsi nesaprotu, būšu svešs tam, kas runā, un tas kas runā, būs man svešs. **12** Tāpat arī jūs, kad pēc tām garīgām dāvanām dzenaties, tad meklējat, ka jo pilnīgi paliekat draudzei par

uztaisīšanu. **13** Tāpēc, kas valodām runā, tas lai Dievu lūdz, ka varētu tulkot. **14** Jo kad es Dievu lūdzu valodām, tad mans gars gan lūdz, bet mans prāts augļus nenes. **15** Kas tad nu ir? Es pielūgšu garā, bet es pielūgšu arī, ka var saprast; es dziedāšu garā, bet es dziedāšu arī, ka var saprast. **16** Citādi, ja tu Dievu slavēsi garā, kā gan tas, kas nesaprot, uz tavu pateikšanu var sacīt: Āmen? Jo viņš nezina, ko tu runā. **17** Jo tu gan labi pateici Dievam, bet otrs netop uztaisīts. **18** Es pateicos savam Dievam, ka es vairāk nekā jūs visi valodām runāju. **19** Bet iekš draudzes es labāki gribu runāt piecus vārdus saprotamus, lai pamācu arī citus, nekā desmit tūkstošus valodām. **20** Brāļi, netopot bērni iekš saprašanas, bet topat nejēgas iekš ļaunuma, bet saprašānā topat pilnīgi. **21** Bauslibā ir rakstīts: Caur ļaudīm, kam sveša valoda un ar svešām lūpām Es runāšu uz šiem ļaudīm un arī tā tie Man neklausīs, saka Tas Kungs. **22** Tad nu tās valodas ir par zīmi ne ticīgiem, bet neticīgiem, un praviešu mācība ne neticīgiem, bet ticīgiem. **23** Tad nu, kad visa draudze sanāktu kopā, un visi runātu valodām, un ienāktu, kas to nesaprot, vai neticīgi: vai tie nesacītu, ka jūs esat traki? **24** Bet ja visi mācītu, un kāds neticīgs vai, kas nesaprot, nāktu iekšā, tas taptu no visiem pārliccināts un no visiem tiesāts. **25** Un viņa apslēptās sirds domas tā taptu zināmas, un tā viņš uz savu vaigu mezdamies Dievu pielūgtu un pasludinātu, Dievu tiešām esam mūsu starpā. **26** Kā tad nu ir, brāļi? Kad jūs sanākat, kā kuram ir vai dziesma, vai mācība, vai valoda, vai parādīšana, vai tulkošana, lai viss notiek par uztaisīšanu. **27** Un ja valodām runā, tad, vai pa diviem, vai ja daudz trīs, un cits pēc cita, - un viens lai iztulko. **28** Bet ja tulka nav, tad lai tas klusu cieš draudzē un lai runā sev pašam un Dievam. **29** Bet pravieši lai runā divi vai trīs, un tie citi lai pārsprīž. **30** Bet ja citam, kas tur sēž, kāda parādīšana notiek, tad lai tas pirmais paliek klusu. **31** Jo jūs pa vienam visi varat mācīt, lai visi mācās un visi top iepriecināti. **32** Un praviešu gari praviešiem ir paklausīgi. **33** Jo Dievs nav nekārtības, bet miera Dievs. **34** Tā kā visās svēto draudzēs, lai

jūsu sievas draudzes sapulcēs nerunā; jo tām nepieklājās runāt, bet būt paklausīgām, tā kā arī bausliba saka. **35** Un ja tās grib ko mācīties, lai tās mājās vaicā saviem vīriem; jo sievietes ir par kaunu, draudzes sapulcē runāt. **36** Vai tad no jums Dieva vārds ir izgājis? Jeb vai pie jums viens tas ir nācis? **37** Ja kam šķiet, ka esot pravietis jeb garīgs, tam būs atzīt, ka tas, ko jums rakstu, ir Tā Kunga bauslis. **38** Bet ja kas neprot, tas lai neprot. **39** Tad nu, brāļi, dzenaties, ka mācat praviešu garā un neliedzat valodām runāt. **40** Lai viss notiek, kā piederas un pa kārtām.

15 Bet es jums daru zināmu, brāļi, to evaņģēliju, ko jums esmu pasludinājis, ko jūs arī esat pieņēmuši, kurā jūs arī stāvat, **2** Caur ko jūs arī mūžīgi dzīvosiet, ja to paturat tādā prātā, kādā es jums to esmu pasludinājis; - ja tikai neesat velti ticējuši. **3** Jo mācīdams visu papriekš esmu devis, ko es arī esmu dabūjis, ka Kristus par mūsu grēkiem ir nomiris pēc tiem rakstiem, **4** Un ka Tas ir aprakts, un ka Tas trešā dienā uzmodināts pēc tiem rakstiem, **5** Un ka Tas ir redzēts no Kefasa, pēc no tiem divpadsmit. **6** Un pēc Tas ir redzēts no vairāk nekā piecsimt brāļiem vienā reizē, no kuriem vēl daudz dzīvi un citi arī aizmiguši. **7** Pēc Tas ir redzēts no Jēkaba, pēc no visiem apustuļiem. **8** Pēc visiem šiem Tas arī redzēts no manis, kā no kāda nelaikā dzimuša bērna. **9** Jo es esmu tas vismazākais no tiem apustuļiem un neesmu cienīgs, ka mani sauc par apustuli, tāpēc ka es Dieva draudzi esmu vajājis. **10** Bet no Dieva žēlastības esmu, kas es esmu, un Viņa žēlastība pie manis nav bijusi veltīga, bet es esmu vairāk strādājis nekā tie visi, tomēr ne es, bet Dieva žēlastība, kas ir ar mani. **11** Tad nu lai būtu vai es, vai viņi, tā mēs sludinājam, un tā jūs esat ticējuši. **12** Ja nu Kristus top sludināts, ka Tas no miroņiem ir uzmodināts, kā tad citi jūsu starpā saka, ka miroņu augšāmcelšanās neesot? **13** Bet ja miroņu augšāmcelšanās nav, tad arī Kristus nav augšāmcelies. **14** Un ja Kristus nav augšāmcelies, tad mūsu sludināšana ir veltīga, un jūsu ticība arīdzan veltīga; **15** Un mēs arī topam atrasti nepatiesīgi Dieva liecinieki; jo mēs esam liecinājuši pret Dievu,

ka Viņš Kristu ir uzmodinājis, ko Viņš nav uzmodinājis, ja miroņi netop uzmodināti. **16** Jo ja miroņi netop uzmodināti, tad arī Kristus nav uzmodināts. **17** Un ja Kristus nav uzmodināts, tad jūsu ticība ir veltīga; tad jūs vēl esat iekš saviem grēkiem; **18** Tad arīdzan tie ir pazuduši, kas iekš Kristus aizmiguši. **19** Ja vien šinī dzīvībā cerējam uz Kristu, tad esam jo nožēlojami pār visiem cilvēkiem. **20** Bet nu Kristus ir uzmodināts no miroņiem, Viņš tas pirmais ir tapis no tiem, kas ir aizmiguši. **21** Jo kad caur vienu cilvēku nāve, tad arī caur vienu cilvēku miroņu augšāmcelšanās. **22** Jo tā kā iekš Ādama visi mirst, tāpat arī iekš Kristus visi taps dzīvi darīti. **23** Bet ikviens savā kārtā: tas pirmais ir Kristus, pēc tie, kas Kristum pieder pie Viņa atnākšanas. **24** Pēc tam tas gals, kad Viņš nodos to valstību Dievam Tam Tēvam, kad Viņš iznīcinās visu valdību un visu varu un spēku. **25** Jo Viņam pienākas valdīt, tiekams Viņš visus ienaidniekus būs licis Sev apakš kājām. **26** Tas pēdīgais ienaidnieks, kas taps izdeldēts, ir nāve. **27** Jo Tas Viņam visu ir licis apakš kājām, tomēr kad saka, ka viss Viņam padots, tad protams, ka bez Tā, kas Viņam visu padevis. **28** Bet kad Viņam viss būs padots, tad arī pats Tas Dēls taps padots Tam, kas Viņam visu ir padevis, lai Dievs ir viss iekš visiem. **29** Jo ko tie darīs, kas par miroņiem top kristīti, ja miroņi nemaz netop uzmodināti? Kādēļ tad tie par miroņiem top kristīti? **30** Kādēļ arī mēs iktundas esam briesmās? **31** Es mirstu ikdienas, - tik tiešām, ka jūs, brāļi, esat mans gods iekš Kristus Jēzus, mūsu Kunga. **32** Ja es pēc cilvēku prāta Efesū esmu kāvies ar zvēriem, kas man no tā atlec, ja miroņi netop uzmodināti? Ēdisim un dzersim, jo ritu mēs mīrsim. **33** Nepievilāties! Ļaunas sabiedrības samaitā labus tikumus. **34** Uzmostaties it no tiesas un negrēkojiet; jo citiem nav Dieva atzišanas, to es saku jums par kaunu. **35** Bet ja kāds saka: kā tad miroņi top uzmodināti? Un kādā miesā tie nāk? **36** Tu nesapraša, ko tu sēji, tas nepaliek atkal dzīvs, ja tas nemirst. **37** Un ko tu sēji, nav tā miesa, kas celsies, bet tikai grauds, vai nu kviešu, vai cits kāds. **38** Bet Dievs tam dod tādu miesu, kādu Viņš grib, un ikkatrai sēklai savu īpašu miesu. **39** Ne ikkatra miesa ir vienāda miesa; bet savāda ir cilvēku miesa un savāda lopu un savāda zivju un savāda putnu miesa. **40** Un ir gan debesu lietas un ir gan zemes lietas; bet savāda godība ir debesu lietām un savāda zemes lietām, **41** Cits spožums ir saulei, un cits spožums mēnesim, un cits spožums zvaigznēm; jo viena zvaigzne ir spožāka pār otru. **42** Tāpat arī būs miroņu augšāmcelšanās. Sēts top iekš satrūdēšanas un top uzmodināts iekš nesatrūdēšanas; **43** Sēts top iekš negodības un top uzmodināts iekš godības; sēts top iekš vājības un top uzmodināts iekš spēka. **44** Sēta top dabīga miesa, uzmodināta garīga miesa. Jo kā ir dabīga miesa, ir arī garīga miesa. **45** Tāpat arīdzan ir rakstīts: tas pirmais cilvēks, Ādams, ir palicis par dzīvu dvēseli, tas pēdīgais Ādams par garu, kas dzīvu dara. **46** Bet tā garīgā miesa nav tā pirmā, bet tā dabīgā, pēc tam tā garīgā. **47** Tas pirmais cilvēks ir no zemes, no pišļiem, tas otrais cilvēks ir Tas Kungs no debesīm. **48** Kāds tas, kas no pišļiem, tādi pat arīdzan tie no pišļiem, un kāds Tas debešķīgais, tādi pat arī tie debešķīgie. **49** Un tā kā esam nesuši tā ģīmi, kas no pišļiem, tā arī nesīsim Tā ģīmi, kas no debesīm. **50** Bet to es saku, brāļi, ka miesa un asinis Dieva valstību nevar iemantot, nedz iznīcība iemantos neiznīcību. **51** Redzi, es jums saku noslēpumu: mēs gan visi neaizmīgsim, bet visi tapsim pārvērsti, **52** It piepeši, acumirkli, pie pēdīgās bazūnes skaņas. Jo tā bazūne skanēs un miroņi taps uzmodināti nesatrūdami un mēs tapsim pārvērsti. **53** Jo šim, kas ir satrūdams, būs apvilkt nesatrūdēšanu, un šim mirstamam būs apvilkt nemirstību. **54** Un kad tas, kas iznīcīgs, apvilks neiznīcību, un tas, kas mirstams, apvilks nemirstību, tad tas vārds notiks, kas ir rakstīts: nāve ir aprīta uzvarēšanā! **55** Nāve, kur ir tavs dzelonis? Elle, kur ir tava uzvarēšana? (**Hadēs g86**) **56** Bet nāves dzelonis ir grēks, un grēka spēks ir bauslība. **57** Bet pateicība Dievam, kas mums to uzvarēšanu devis caur mūsu Kungu Jēzu Kristu. **58** Tad nu, mani mīļie brāļi, esiet pastāvīgi, nešaubīgi, pilnīgi iekš Tā Kunga darba vienmēr, zinādami, ka jūsu darbs nav veltīgs iekš Tā Kunga.

16 Bet par tām sametamām dāvanām priekš Kungs nāk)! **23** Tā Kunga Jēzus Kristus žēlastība tiem svētiem, kā es to esmu iecēlis Galatijas draudzēs, tāpat dariet jūs arīdzan. **2** Ikkatrā pirmā nedēļas dienā lai ikviens no jums pie sevis paša ko laba noliek un sakrāj, cik viņš paspēj, lai tās dāvanas nav jāsalasa tad tik, kad es nākšu. **3** Un kad es nonākšu, tad tos, ko būsiet ieskatījuši par derīgiem, ar grāmatām sūtišu, jūsu dāvanas nonest uz Jeruzālemi. **4** Bet ja arīdzan būtu vērts, ka arī es tur noeju, tad tie man var nākt līdz. **5** Bet pie jums es nākšu, kad Maķedoniju būšu izstaigājis, jo es gribu iet caur Maķedoniju. **6** Un var būt, ka es pie jums kādu brīdi palikšu, vai arī mitiņu par ziemu, ka jūs mani pavadiet, kurp es noiešu. **7** Jo tagad es jūs negribu redzēt tikai garām iedams, bet ceru kādu laiku pie jums palikt, ja Tas Kungs to vēlē. **8** Bet Efesū es palikšu līdz vasaras svētkiem. **9** Jo man lielas un plašas durvis ir atvērtas, un pretinieku ir daudz. **10** Un kad Timotejs nāk, tad pielūkojiet, ka tas pie jums ir bez bailēm; jo viņš strādā Tā Kunga darbu, tāpat kā es. **11** Tāpēc lai neviens viņu nenicina; bet pavadiet viņu ar mieru, lai tas nāk pie manis, jo es viņu gaidu ar tiem brāļiem. **12** Bet brāli Apollu es dažkārt esmu skubinājis, lai ar tiem brāļiem pie jums noiet, bet viņam prāts pavisam nebija tagad iet, bet tomēr tas ies, kad tam būs izdevīgs laiks. **13** Esiet modrīgi, stāviet ticībā, turaties kā vīri, esiet stipri. **14** Viss pie jums lai notiek iekš mīlestības. **15** Un es jūs lūdzu, brāļi: jūs zināt Stefana namu, ka tie ir tie pirmie no Akajas, un ka tie ir nodevušies tiem svētiem uz kalpošanu: **16** Ka arī jūs tiem tādiem paklausiet un ikkatram, kas līdz strādā un pūlējās. **17** Bet es priecājos par Stefana un Fortunata un Akaīka atnākšanu, jo kad jūs pie manis neesat, tad šie ir pie manis jūsu vietā. **18** Jo tie atspirdzinājuši manu un jūsu garu; tāpēc atzīstiet tos par tādiem. **19** Āzijas draudzes jūs sveicina: Aķila un Priskila ar to draudzi, kas viņu namā, jūs daudz sveicina iekš Tā Kunga. **20** Visi brāļi jūs sveicina. Sveicināties savā starpā ar svētu skūpstīšanu. **21** Es Pāvils, jūs sveicināju, es ar savu pašu roku. **22** Ja kas nemīl To Kungu Jēzu Kristu, tas lai ir nolādēts; Maran ata (Tas

Pāvila 2. Vēstule

Korintiešiem

1 Pāvils, caur Dieva prātu Jēzus Kristus apustulis, un Timotejs tas brālis, Dieva draudzei, kas ir Korintū, un visiem svētiem pa visu Akaju: **2** Žēlastība lai ir jums un miers no Dieva, mūsu Tēva, un no Tā Kunga Jēzus Kristus. **3** Slavēts lai ir Dievs un mūsu Kunga Jēzus Kristus Tēvs, Tas apžēlošanas Tēvs un visas iepriecināšanas Dievs, kas mūs iepriecina visās mūsu bēdās, **4** Ka mēs tos, kas ir visādās bēdās, varam iepriecināt ar to iepriecināšanu, ar ko mēs paši no Dieva topam iepriecināti. **5** Jo, ka Kristus ciešanas pie mums vairojās, tāpat arī mūsu iepriecināšana caur Kristu vairojās. **6** Bet kad mēs topam apbēdināti, taču tas jums ir par iepriecināšanu un pestīšanu, kas spēcīga rādās to pašu bēdu paciešanā, ko arī mēs ciešam. Vai, kad mēs topam iepriecināti, tad tas jums ir par iepriecināšanu un pestīšanu. Un mūsu cerība par jums ir stipra. **7** To zinām, ka itin kā jums ir daļa pie ciešanas, tāpat arī pie iepriecināšanas. **8** Jo negribam jums slēpt, brāļi, savas bēdas, kas mums notikušas Āzijā, ka mēs pārlietu bijām apgrūtināti, vairāk nekā mēs spējam, tā ka jau vairs necerējām dzīvot. **9** Bet mēs paši pie sevis nopratām, ka mums bija jāmirst, lai nepaļaujamies uz sevi pašiem, bet uz Dievu, kas miroņus uzmodina; **10** Tas mūs no tādas nāves ir izrāvis un izrauj; uz Viņu ceram, ka Tas mūs arī vēl izraus. **11** Arī caur jūsu piepalīdzību ar lūgšanām par mums, lai par to mums notikušo žēlastību arī notiek no daudz ļaudīm daudz pateikšanas par mums. **12** Jo šī ir mūsu slava, mūsu zināmas sirds liecība, ka mēs iekš vientiesības un Dieva skaidrības, ne iekš miesīgas gudrības, bet iekš Dieva žēlastības esam turējušies pasaulē un visvairāk pret jums. **13** Jo mēs cita nekā jums nerakstām, kā vien, ko jūs lasāt, jeb arī saprotat; un es ceru, ka jūs arī pavisam sapratisiet: **14** Tā kā jūs kaut cik mūs jau esat sapratuši, ka mēs esam jūsu gods, itin kā arī jūs esat mūsu gods Tā Kunga Jēzus dienā. **15** Un tādā uzticībā es jau papriekš

gribēju pie jums nākt, ka jūs atkal dabūtu kādu žēlastību, **16** Un caur jums iet uz Maķedoniju un atkal no Maķedonijas nākt pie jums, un no jums pavadīts tapt uz Jūdu zemi. **17** Vai tad nu to apņēmdamies neapdomīgi esmu darījis? Jeb vai pēc miesas prāta to apņemos, ko apņemos, ka pie manis būtu „jā jā” arī „nē nē”? **18** Bet Dievs ir uzticīgs, ka mūsu vārdi uz jums nav bijuši jā un nē. **19** Jo Dieva Dēls, Jēzus Kristus, kas jūsu starpā caur mums ir sludināts, caur mani un Silvanu un Timoteju, nebija jā un nē, bet jā ir bijis iekš Viņa; **20** Jo cik ir Dieva apsolišanu, tās ir iekš Viņa jā un iekš Viņa Āmen, Dievam par godu caur mums. **21** Bet Tas, kas mūs un jūs stiprina iekš Kristus, un kas mūs ir svaidījis, Tas ir Dievs; **22** Tas mūs arī ir apzieģelējis un devis Tā Gara ķīlu mūsu sirdīs. **23** Bet es Dievu piesaucu par liecinieku savai dvēselei, ka es tādēļ vien vēl neesmu nācis uz Korintu, ka es jūs saudzētu. **24** Ne tā kā mēs valdām par jūsu ticību, bet mēs esam jūsu prieka palīgi; jo jūs stāvat ticībā.

2 Bet es pie sevis esmu apņēmis nenākt atkal pie jums ar skumdināšanu. **2** Jo ja es jūs noskumdināju, kas tad ir, kas mani iepriecina, ja ne tas, kas no manis bija noskumdināts? **3** Un to jums esmu rakstījis, lai man nākot nebūtu jānoskumst par tiem, par kuriem man bija priecāties, un es stipri ceru no jums visiem, ka mans prieks arī jums visiem prieks. **4** Jo iekš daudz bēdām un sirds bailēm ar daudz asarām jums esmu rakstījis; ne, lai jūs noskumstat, bet lai nomaniet to ļoti lielo mīlestību, ko es uz jums turu. **5** Bet ja kas skumdinājis, tad tas nav mani skumdinājis, bet lai pāri nedaru, kaut cik jūs visus. **6** Šim tādām jau pietiek šī pārmācīšana, kas tam no daudziem ir notikusi. **7** Tā, ka jums turpreti jo vairāk pienākas piedot un iepriecināt, ka tas nenonikst no pārlietu lielas noskumšanas. **8** Tāpēc jums lūdzu, ka jūs gribētu viņam parādīt mīlestību. **9** Jo tāpēc arī esmu rakstījis, lai es nomanītu jūsu prātu, vai jūs visās lietās esat paklausīgi. **10** Kam jūs piedodat, tam es arīdzan piedodu; jo ja es arī kādam ko esmu piedēvis, tad tam jūsu dēļ esmu piedēvis priekš Kristus vaiga, lai no sātana netopam

pievilti. **11** Jo viņa domas mums nav nezināmas. (spožums,) kam bija zust. **14** Bet viņu sirdis **12** Bet kad es nācu Troadā Kristus evaņģēliju ir apcietinātas; jo līdz šai dienai viņiem veco sludināt, un durvis man bija atvērtas iekš Tā derību lasot tas pats apsegs paliek un netop Kunga, tad savā garā nevarēju apmierināties, atsegts, jo tas zūd caur Kristu. **15** Bet līdz šai tāpēc ka neatradu Titu, savu brāli, priekš viņu sirdīm. **16** Tomēr kad viņi atgriezās tiem atvadījies aizgāju uz Maķedoniju. **14** Un pie Tā Kunga, tad tas apsegs top noņemts. **17** pateicība Dievam, kas mums allaž dod uzvarēt Bet Tas Kungs ir Tas Gars. Kur nu Tā Kunga iekš Kristus un Savas atzišanas labo smaržu caur Gars, tur ir svabadība. **18** Bet nu mēs visi atsegtā mums izlaiž visās malās! **15** Jo mēs esam Kristus saldā smarža Dievam pie tiem, kas top izglābti, vaigā skatīdami Tā Kunga spožumu kā spieģeli, un pie tiem, kas pazūd. **16** Šiem gan nāves topam pārvērsti tai pašā ģimī no spožuma uz smarža uz nāvi, bet viņiem dzīvības smarža spožumu, tā kā no Tā Kunga Gara.

3 Vai tad mēs atkal iesākam paši sevi ieteikt? **4** Tādēļ, ka mums šis amats ir pēc tās mums Jeb vai mums arīdzan tā kā citiem vajag dotās žēlastības, mēs nepieķūstam. **2** Bet mēs ieteikšanas grāmatas uz jums, vai teikšanas atsakām slepenai bezkaunībai, nestaigādami grāmatas no jums? **2** Jūs esat mūsu grāmata, iekš viltības, nedz Dieva vārdu pārgrozīdami, rakstīta mūsu sirdīs, zināma un lasāma visiem bet ar patiesības parādīšanu darīdami sev pašus cilvēkiem. **3** Jo jūs esat zināmi, ka esat Kristus pieņemīgus ikkatra cilvēka zināmai sirdij Dieva grāmata, sataisīta caur mūsu amatu, rakstīta ne priekšā. **3** Bet ja mūsu evaņģēlijs ir apsepts, tas ar tinti, bet ar tā dzīvā Dieva Garu, ne uz akmeņu tas ir apsepts iekš tiem, kas pazūd; **4** Iekš tiem galdiem, bet uz sirds miesīgiem galdiem. **4** Un šās pasaules dievs ir apstulbojis neticīgās sirdīs, tāda uzticība mums ir caur Kristu uz Dievu: lai tiem nespīd tā godības pilna evaņģēlija **g165** **5** Jo mēs nesludinām paši sevi, bet Kristu spožums no Kristus, kas ir Dieva ģimīs. (aiōn Jēzu, To Kungu; bet sevi, ka esam jūsu kalpi Jēzus dēļ. **6** Jo Dievs, kas sacījis, lai gaisma **g165** aust no tumsības, tas ir atspīdējis mūsu sirdīs, apgaismošanu dot, ka atzīstam Dieva godību iekš Jēzus Kristus vaiga. **7** Bet mēs šo mantu turam mālu traukos, lai tas lielu lielais spēks būtu no Dieva, un ne no mums. **8** Mēs visur topam spaidīti, bet tomēr nenospaidīti; mēs esam neziņā, bet tomēr neesam izmisuši; **9** Mēs esam neziņā, bet tomēr neesam atstāti; mēs topam vajāti, tomēr neesam bojā. **10** Mēs pie zemes mesti, tomēr neejam bojā. **10** Mēs arvien Tā Kunga Jēzus miršanu visur līdz nesam savās miesās, lai arī Jēzus dzīvība mūsu miesās parādās. **11** Jo kamēr dzīvojam, allaž topam nodoti nāvē Jēzus dēļ, lai arī Jēzus dzīvība parādās mūsu mirstamās miesās. **12** Tad nu nāve ir spēcīga iekš mums, bet dzīvība iekš jums. **13** Bet kad mums ir tas pats ticības gars, tā kā stāv rakstīts: es esmu ticējis, tāpēc es esmu runājis; tad mēs ticam, tāpēc arī runājam, **14** Zinādami, ka Tas, kas To Kungu Jēzu ir uzmodinājis, arī mūs caur Jēzu uzmodinās un līdz ar jums stādīs

priekšā. **15** Jo viss tas notiek jūsu dēļ, ka žēlastība vairodamies pie daudziem vairotu pateikšanu Dievam par godu. **16** Tāpēc nepieķūstam, bet jebšu mūsu ārīgais cilvēks nīcin nīkst, tomēr tas iekšējais jo dienas jo vairāk atjaunojās. **17** Jo mūsu bēdas, kas ir īsas un vieglas, mums padara neizsakot lielu, mūžīgu un pastāvīgu godību, (aiņonios g166) **18** Mums, kas neņemam vērā to, kas redzams, bet to, kas nav redzams. Jo kas redzams, tas ir laicīgs; bet kas nav redzams, tas ir mūžīgs. (aiņonios g166)

5 Jo mēs zinām, kad mūsu laicīgais mājoklis, šī būda būs salauzta, tad mums ir ēka no Dieva, mājoklis ne rokām taisīts, kas ir mūžīgs debesīs. (aiņonios g166) **2** Jo šīnī būdā mēs nopūšamies un ilgojamies, ka taptu pārgērbti ar savu dzīvokli, kas ir no debesīm; **3** Proti, ja pavisam tiksim atrasti apgērbti, ne pliki. **4** Jo šīnī būdā būdami mēs arī nopūšamies un esam apgrūtināti; tādēļ ka negribam tapt noģērbti, bet pārgērbti, lai tas, kas mirstams, top aprīts no dzīvības. **5** Bet kas mūs uz šo pašu sataisa, ir Dievs, kas mums arī devis Tā Gara ķīlu. **6** Tāpēc mēs arvienu turam drošu prātu un zinām: kamēr mājotam miesās, tikmēr esam svešumā un vēl ne pie Tā Kunga. **7** Jo mēs staigājam ticība, ne skatīšanās. **8** Bet mēs turam drošu prātu un gribam labāki būt ārā no miesām un būt pie Tā Kunga. **9** Tāpēc arī, vai pie Tā Kunga mājās būdami, vai te vēl svešumā, dzenamies uz to, ka Viņam labi patīkam. **10** Jo mums visiem būs parādīties priekš Kristus soģa krēsla, lai ikviens dabū, ko miesās būdams darijis, vai labu, vai ļaunu. **11** Tad nu zinādami, ka To Kungu būs bīties, mēs pārliecinājām cilvēkus, bet Dievam esam zināmi; bet es ceru, ka mēs arī esam zināmi jūsu zināmās sirdīs. **12** Jo mēs jums atkal neuzteicamies paši, bet jums ko dodam par mums lielīties; lai jums kas ir pret tiem, kas lielās ar to, kas priekš acīm, un ne ar to, kas sirdī. **13** Jo ja mēs par daudz teikuši, tad tas ir Dievam par godu; jeb ja mēreni, tad jums par labu. **14** Jo Kristus mīlestība mūs spiež (atzīt), **15** Kad spriežam tā: ka, ja viens par visiem ir miris, tad visi miruši. Un Viņš tādēļ par visiem ir miris, lai tie, kas dzīvo, vairs nedzīvo sev pašiem, bet Tam, kas

par viņiem miris un uzmodināts. **16** Tad nu uz priekšu mēs nepazīstam nevienu pēc miesas; un jebšu mēs Kristu arī esam pazinuši pēc miesas, tomēr tagad Viņu vairs nepazīstam. **17** Tad nu, ja kas ir iekš Kristus, tas ir jauns radījums. Kas bijis, ir pagājis, redzi, viss ir palicis jauns. **18** Bet viss tas ir no Dieva, kas mūs ir salīdzinājis ar Sevi pašu caur Jēzu Kristu un mums devis to salīdzināšanas amatu. **19** Jo Dievs bija iekš Kristus, salīdzinādams pasauli ar Sevi pašu, tiem viņu grēkus nepielīdzinādams, un mūsu starpā ir iecēlis to salīdzināšanas vārdu. **20** Tad nu no Kristus puses mēs esam sūtīti, tā kā Dievs caur mums lūgtu, mēs lūdzam no Kristus puses: ļaujaties salīdzināties ar Dievu. **21** Jo To, kas nekāda grēka nav zinājis, Viņš priekš mums ir darijis par grēku, ka mēs iekš Tā kļūtu Dieva taisnība.

6 Bet mēs arīdzan kā palīgi lūdzam, ka jūs Dieva žēlastību velti nedabūjat. **2** Jo Viņš saka: "Pieņemīgā laikā Es tevi esmu paklausījis un pestīšanas dienā tev par palīgu nācis." Redzi, tagad ir tas labais pieņemīgais laiks; redzi, tagad ir tā pestīšanas diena. **3** Mēs nevienā lietā nedodam nekādu apgrēcību, lai amats netop lamāts. **4** Bet ikkatrā lietā mēs sevi pašus darām pieņemīgus, tā kā Dieva kalpi: iekš daudz paciešanām, iekš bēdām, iekš spaidīšanām, iekš bailībām. **5** Iekš sitieniem, iekš cietumiem, iekš trokšņiem, iekš darbiem, iekš nomodām, iekš gavēšanām, **6** Iekš šķīstības, iekš atzišanas, iekš lēnprātības, iekš laipnības, iekš Svētā Gara, iekš neviltotas mīlestības, **7** Iekš patiesības vārda, iekš Dieva spēka, caur taisnības bruņām pa labo un kreiso pusi, **8** Caur godu un negodu, caur slavu un neslavu, kā viltnieki, un tomēr patiesīgi, **9** Tā kā nepazīstami un tomēr pazīstami, tā kā mirdami, un redzi, mēs dzīvojam, tā kā pārmācīti un ne nonāvēti, **10** Tā kā noskumuši, bet vienmēr priecīgi, tā kā nabagi, bet darīdami daudz bagātus, tā kā tādi, kam nav nenieka un kam tomēr ir visas lietas. **11** Mūsu mute ir atvērusies uz jums, ak Korintieši, mūsu sirds ir atdarījusies! **12** Neslēpjat mums savas bēdas! Bet jūs tās gan slēpjat savā sirds

dziļumā. **13** Bet par atmaksu prasu no jums kā no saviem bērniem, lai jūsu sirds arīdzan atdarās. **14** Nevelciet svešu jūgu ar neticīgiem, jo kāda daļa ir taisnībai ar netaisnību? Kāda biedrība ir gaismai ar tumsību? **15** Kā saskan Kristus ar Belialu? Jeb kāda daļa ir ticīgam ar neticīgu? **16** Un kāda līdzība ir Dieva namam ar elkadiem? Jo jūs esat Tā dzīvā Dieva nams; esmu rakstījis, taču tas nav tā dēļ, kas netaisnību tā kā Dievs sacījis: “Es iekš tiem gribu mājot un viņu starpā staigāt, un gribu būt viņu Dievs, un viņi būs Mani ļaudis.” **17** Tas Kungs saka: “Tāpēc izejiet no viņu vidus un atšķiraties un neaiztiekat neko, kas ir nešķīsts; tad Es jūs gribu pieņemt.” **18** “Un Es būšu jums par Tēvu, un jūs būsiat Man par dēliem un meitām, to Tas Kungs saka, Tas Visuvaldītājs.”

7 Kad nu mums ir tādas apsolišanas, tad, mīlie, lai paši šķīstamies no visas apgānīšanas pie miesas un pie gara un lai topam pilnīgi svēti iekš Dieva bijāšanas. **2** Klausiet mūs: mēs nevienam neesam pāri darījuši, nevienu postījuši, nevienu piekrāpuši. **3** Es to nesaku, jūs notiesādams. Jo es jau esmu sacījis: jūs esat mūsu sirdis, ka kopā mirstam un kopā dzīvojam. **4** Man ir liela drošība uz jums, man ir daudz ko slavēt par jums; es esmu ļoti iepriecināts, es esmu pārpārim prieka pilns visās mūsu bēdās. **5** Jo kad mēs nonācām Maķedonijā, tad mūsu miesai nebija nekādas atvieglošanas, bet mēs bijām visai apbēdināti: no ārienes ķildas, no iekšienes bailes. **6** Bet Dievs, kas pazemīgos iepriecina, mūs ir iepriecinājis caur Titus atnākšanu; **7** Un nevien caur viņa atnākšanu, bet arī caur to iepriecināšanu, ar ko viņš par jums bija iepriecināts, ka tas mums teica jūsu ilgošanos, jūsu raudāšanu, jūsu sirds karstumu par mani, tā ka es jo vairāk priecājos. **8** Jo jebšu es jūs esmu noskumdinājis caur to grāmatu, taču tas man nav žēl; kad man arī bija žēl, (jo es redzu, ka šī pati grāmata jūs ir noskumdinājusi, lai arī tikai uz mazu brīdi,) **9** Tad es tagad priecājos, ne par to, ka jūs tapāt noskumdināti, bet par to, ka jūs noskumdināti uz atgriešanos; jo jūs dievišķi tapāt skumdināti, lai jums nekas no mums nenāktu par ļaunu. **10** Jo dievišķā noskumšana padara atgriešanos uz svētību, kas nevienam

nav žēl, bet pasaules noskumšana padara nāvi. **11** Jo redzi, šī pati lieta, ka jūs dievišķi tapāt noskumdināti, kādu lielu čaklību tā pie jums ir padarījusi, kādu aizbildināšanos, kādu apskaišanos, kādu bijāšanas, kādu ilgošanos, kādu karstumu, kādu sodīšanu! Visnotaļ jūs esat parādījušies šķīsti šīnī lietā. **12** Jebšu es jums esmu rakstījis, taču tas nav tā dēļ, kas netaisnību darījis, nedz tā dēļ, kam netaisnība darīta, bet tādēļ, lai jūsu čaklība par mums parādītos pie jums Dieva priekšā. **13** Tāpēc mēs esam iepriecināti; bet pie šīs mūsu iepriecināšanas vēl ļoti daudz vairāk esam priecājušies par Titus prieku, tāpēc ka viņa gars no jums visiem ir atspirdzināts. **14** Jo kad es kaut kā jūs esmu viņam slavējis, tad es neesmu palicis kaunā; bet tā kā es visas lietas jums esmu runājis ar patiesību, tāpat arīdzan mūsu slavēšana Titus priekšā bija patiesība. **15** Un viņa sirds prāts gauži uz jums stāv, kad tas piemin visu jūsu paklausību, kā jūs viņu esat uzņēmuši ar bijāšanu un drebēšanu. **16** Tad nu es priecājos, ka visās lietās jums varu uzticēties.

8 Bet jums, brāļi, darām zināmu to Dieva žēlastību, kas parādījusies Maķedonijas draudzēs. **2** Jo lai gan bēdās daudz pārbaudīti, tomēr viņiem ļoti liels prieks bijis, un jebšu tie bija ļoti nabagi, taču tie bagāti devuši pēc savas sirds labprātības. **3** Jo tie pēc sava spēka, to es apliecināju, un vēl pāri par savu spēku bijuši labprātīgi, **4** Mūs lūgtin lūgdami, lai saņemam to dāvanu un piepalīdzību tiem svētiem par labu. **5** Un tie ne vien deva, kā cerējām, bet viņi arī paši nodevās papriekš Tam Kungam un arī mums caur Dieva prātu, **6** Tā ka Titu paskubinājām, lai viņš, kā bija iesācis, tāpat jūsu starpā arī pabeigtu šīs dāvanas saņemtu. **7** Bet tā, kā jūs visās lietās esat pieņēmušies, ticībā, mācībā un atzišanā un visā čaklībā un savā mīlestībā uz mums, tā pieņematies arī šīnī labdarīšanā. **8** Es to nesaku pavēlēdams, bet caur to labprātību, ko citi parādījuši, pārbaudu arī jūsu mīlestību, vai tā ir īstena. **9** Jo jūs zināt mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastību, ka Tas, bagāts būdams, jūsu dēļ ir tapis nabags, lai jūs

caur Viņa nabadzību kļūtu bagāti. **10** Un šinī lietā dodu padomu, jo tas par labu jums, kas jau pērn esat iesākuši nevien to darīt, bet arī labu prātu rādīt. **11** Bet tagad pabeidziet to darbu, lai tas labais prāts, kas jums ir bijis, to gribēt, tāpat arī jums būtu, to pabeigt, cik spējiet. **12** Jo ja kam ir labs prāts, tas ir pieņemīgs pēc tā, kas viņam ir, ne pēc tā, kas viņam nav. **13** Jo ne tā, lai citiem būtu atvieglošana un jums grūtums, bet izlīdzināšanas pēc, lai šinī laikā jūsu pilnība atvieglo viņu trūkumu; **14** Tā lai arī viņu pilnība atvieglo jūsu trūkumu, ka izlīdzināšana rodas. **15** Tā kā ir rakstīts: kas daudz bija sakrājis, tam neatlika; un kas maz bija sakrājis, tam nepietrūka. **16** Bet pateicība Dievam, kas to pašu uzcītību par jums devis Titus sirdī, **17** Ka viņš to paskubināšanu ir pieņēmis, un jo uzcītīgs būdams pats no sevis pie jums ir nogājis. **18** Un mēs viņam esam līdz sūtījuši to brāli, kam pa visām draudzēm laba slava ir pie evaņģēlija; **19** (Un ne vien tāpēc, bet arī ka tas no tām draudzēm mums ir iecelts par ceļabiedri pie šīs apdāvināšanas, ko mēs sagādājam, pašam Tam Kungam par godu un pēc sava labā prāta;) **20** No tā sargādamies, ka nevienš mums neceļ neslavu šī bagātā krājuma dēļ, ko esam sagādājuši; **21** Jo mēs dzenamies pēc tā, kas ir labs, ne vien Tā Kunga, bet arī cilvēku priekšā. **22** Un tiem līdz esam sūtījuši savu brāli, ko mēs daudz lietās dažkārt esam pārbaudījuši, ka viņš ir uzcītīgs un tagad jo uzcītīgs, tās lielās uzticības dēļ, kas tam ir uz jums. **23** Kad jūs vaicāji par Titu, viņš ir mans biedrs un palīgs pie jums; kad vaicāji par tiem brāļiem, tie ir draudžu sūtītie un Kristus gods. **24** Tad parādiem tiem savu mīlestību, un ko no jums esam slavējuši, lai tās draudzes to redz.

9 Jo par to palīdzību priekš tiem svētiem man jums vairs nav jāraksta. **2** Jo es zinu jūsu labprātību, par ko jūs slavēju pie Maķedoniešiem, ka Akaja jau pērn bijusi gatava un jūsu karstums ir paskubinājis daudzus citus. **3** Bet tos brāļus es esmu sūtījis, lai šinī lietā mūsu slavēšana par jums nepaliktu tukša, lai jūs būtu gatavi, kā esmu sacījis; **4** Lai, ja Maķedonieši

man nāktu līdz, un jūs neatrastu gatavus, mēs (lai nesakām: jūs) netiktu kaunā ar šo savu drošo slavēšanu. **5** Tad nu man šķita, ka vajagot paskubināt tos brāļus, lai tie priekš ietu pie jums un sataisītu jūsu apsolutu svētību, ka tā būtu gatava, tā kā svētība un nekā sīkstība. **6** Bet to es saku: kas sīksti sēj, tas arī sīksti pļaus; un kas bagātīgi sēj, tas arī bagātīgi pļaus. **7** Ikviens, kā tas savā sirdī apņemas, ne noskumis nedz piespiests; jo priecīgu devēju Dievs mīlo. **8** Un Dievs ir spēcīgs, jums dot papilnam visādu žēlastību, ka no visām lietām jums būtu arvien itin diezgan un papilnam priekš visādiem labiem darbiem; **9** Tā kā ir rakstīts: "Viņš ir kaisījis un nabagiem devis, Viņa taisnība paliek mūžīgi." (aiņo g165) **10** Bet, kas sējējam sniedz sēklu, Tas arī maizi sniegs ēšanai un vairoš jūsu sēju un liks pieaugt jūsu taisnības augļiem. **11** Un tā visās lietās jūs tapsiet bagāti uz visādu sirds labprātību, un tā caur mums notiks, ka Dievam dod pateicību. **12** Jo šīs palīdzības sagādāšana ne vien atvieglina trūkumu tiem svētiem, bet ir arīdzan bagāta caur to, ka daudzi pateicās Dievam, **13** Šīs jūsu īstenās palīdzības dēļ Dievu pagodinādami par jūsu paklausīgo Kristus evaņģēlija apliecināšanu un par to vientiesīgo labdarišanu priekš viņiem un priekš visiem; **14** Un caur to, ka viņi par jums lūdz, no sirds pēc jums ilgodamies dēļ tās bagātās Dieva žēlastības pie jums. **15** Bet pateicība Dievam par Viņa neizteicamo dāvanu.

10 Bet es, Pāvils, pats jūs lūdzu caur Kristus lēnprātību un laipnību, es, kas klāt būdams jūsu starpā gan esmu pazemīgs, bet no tālienes drošs pret jums, **2** Es lūdzu, ka man pie jums nākot nevajadzētu būt bargam ar to drošību, ar ko es domāju pret citiem turēties, kam šķiet, ka mēs tā kā pēc miesas dzīvojam. **3** Jo mēs miesā staigādami, tomēr pēc miesas necināmies; **4** Jo mūsu karošanas ieroči nav miesīgi, bet spēcīgi Dieva priekšā, nopostīt tos stiprumus. **5** Mēs izpostām tos padomus un visu, kas augsti ceļas pret Dieva atzišanu, un savaldām visas domas, lai Kristum paklausu, **6** Un esam gatavi, atriebt ikvienu neklausību, kad jūsu paklausība būs tapusi pilnīga. **7** Vai

jūs raugiet uz to, kas priekš acīm? Ja kāds no sevis paša tic, ka Kristus piederot, lai tas atkal pie sevis paša tā domā, ka, tā kā viņš pieder Kristum, tāpat arī mēs piederam Kristum. **8** Jo lai es arī vēl vairāk lielotos ar mūsu varu, ko Tas Kungs mums devis jums par uztaisīšanu un ne par postīšanu, taču es nepalikšu kaunā; **9** Lai mani netur par tādu, kas jūs gribētu baidīt caur grāmatām. **10** Jo tie saka, ka tās grāmatas gan ir svarīgas un stipras, bet tas cilvēks pats klāt būdams nespēj cīnīties un viņa valoda nievājama. **11** Tas tāds lai zin, kādi mēs no tālienes esam ar vārdiem grāmatās, tādi pat mēs arī klāt būdami ar darbu. **12** Jo nedrīkstam pieskaitīties jeb sevi līdzināt tādiem, kas paši sevi uzteic; bet viņi paši pie sevis mērodamies un paši sevi ar sevi līdzinādami ir neprātīgi. **13** Bet mēs nelielisimies pārlieku, bet pēc tā robežu mēra, ko Dievs mums ir nolīcis, ka arī līdz pat jums esam nonākuši. **14** Jo mēs neizstiepjamiem pārlieku, tā kā līdz jums nebūtu nonākuši, jo mēs arī līdz pat jums esam tikuši ar Kristus evaņģēliju; **15** Ne pārlieku lielīdamies ar cita darbiem, bet cerēdami, ka jūsu ticībai augot mēs pie jums savās robežās jo vairāk augsim lielumā, **16** Tā ka mēs evaņģēliju varam pasludināt tiem, kas aiz jūsu robežām, un nelielisimies ar to, kas svešā daļā jau pastrādāts. **17** Bet kas lielās, lai lielās iekš Tā Kunga. **18** Jo ne tas, kas pats sevi uzteic, ir derīgs, bet ko Tas Kungs uzteic.

11 Ak, kad jūs mani kaut cik panestu manā nesaprašanā! Bet jūs mani gan panesat. **2** Jo es esmu iekarsis par jums ar dievišķu karstumu, jo es jūs esmu saderējis, kā šķīstu jumpravu, pievedamu vienam vīram, tas ir Kristus. **3** Bet es bīstos, ka tāpat, kā tā čūska ar savu viltību Ievu pievilusi, arī jūsu domas netop samaitātas un nenoklist no tās vientiesības, kas ir iekš Kristus. **4** Jo, ja kas nāk un citu Jēzu sludina, ko mēs neesam sludinājuši, jeb ja jūs dabūjat citu garu, ko jūs neesat dabūjuši, jeb citu evaņģēliju, ko neesat pieņēmuši, tad jūs to gan labi panesat. **5** Jo ceru, ka nebūt neesmu mazāks par tiem tādiem jo augstiem apustuļiem. **6** Un ja arī runā man trūkst, tad tomēr ne atzišanās; bet mēs jau vienmēr un visādi jums esam pazīstami.

7 Vai grēku esmu darijis, ka pats pazemojos, lai jūs taptu paaugstināti, ka es jums Dieva evaņģēliju bez maksas esmu sludinājis? **8** Citas draudzes esmu aplaupījis, no tām ņemdams algu par to kalpošanu pie jums; un kad es biju pie jums un man kas trūka, tad tomēr nevienu neesmu apgrūtinājis. **9** Jo manu trūkumu ir atvieglinājuši tie brāļi, kas no Maķedonijas nākuši; un visās lietās es esmu tā turējies, ka es jūs neapgrūtinātu, un tā vēl turēšos. **10** Kristus patiesība ir iekš manis, ka šī slava Akajas zemē man neapklusīs. **11** Kādēļ? Ka es jūs nebūtu mīlējis? To Dievs zina. **12** Bet ko es daru, to es arī vēl darišu, lai es iemeslu atņemtu tiem, kas iemeslu meklē, lai tie, ar ko lielās, tiek atrasti tādi, kā arī mēs. **13** Jo tie tādi viltus apustuļi un viltīgi strādnieki izliekās kā Kristus apustuļi. **14** Un tas nav brīnums: jo pats sātans izliekas kā gaišības eņģelis. **15** Tad nav liela lieta, ja arī viņa kalpi izliekas kā taisnības kalpi - tiem būs gals pēc viņu darbiem. **16** Es saku atkal, lai neviens nedomā, ka es esmu nesapraša; bet ja ne, tad pieņemiet mani kā nesaprašu, lai es arī kaut cik varu lielīties. **17** Ko es runāju, to nerunāju pēc Tā Kunga, bet tā kā iekš nesaprašanas, kad nu tā ņemos lielīties. **18** Kad daudzi lielās pēc miesas, tad es arīdzan gribu lielīties. **19** Jo jūs labprāt panesat tos nesaprašas, prātīgi būdami. **20** Jo jūs panesat, ja kāds jūs dara par kalpiem, ja kāds jūs plēš, ja kāds no jums ņem, ja kāds paaugstinājās, ja kāds jums cērt vaigā. **21** Par negodu saku: - to mēs nespējām; tomēr kurā lietā kāds drošs, (es runāju neprātīgi), tanī es arīdzan esmu drošs. **22** Vai tie ir Ebreji? Es arīdzan. Vai tie ir Israēlieši? Es arīdzan. Vai tie ir Ābrahāma dzimums? Arī es. **23** Vai tie ir Kristus kalpi? (es neprātīgi runāju) es jo vairāk: iekš darbiem vairāk, iekš sitieniem pārlieku vairāk, iekš cietumiem vairāk, iekš nāves bailēm daudzreiz. **24** No Jūdiem piecreiz esmu dabūjis četrdesmit sitienus bez viena. **25** Trīs reiz esmu šautīts, vienreiz akmeņiem mētāts, trīs reiz ar laivu esmu cietis ūdens briesmas, nakti un dienu jūras dziļumā esmu sabijis. **26** Daudzreiz esmu ceļā bijis: briesmās ūdeņos, briesmās starp slepkavām, briesmās starp savas cilts ļaudīm,

briesmās starp pagāniem, briesmās pilsētā, briesmās tuksnesī, briesmās jūrā, briesmās starp viltīgiem brāļiem; **27** Iekš darba un pūliņa, daudz nomodā, iekš izsalkšanas un iztvīkšanas, daudz reiz iekš gavēšanām, iekš salšanas un plikuma. **28** Bez tam, kas vēl citādi notiek: tās rūpes par visām draudzēm ikdienas laužas man virsū. **29** Kas nogurst, un es nenogurstu? Kas tiek kaitināts(apgrēcināts), un es neiedegos? **30** Ja tad būs lielities, tad lielīšos ar savu nespēcību. **31** Mūsu Kunga Jēzus Kristus Dievs un Tēvs, kas ir augsti teicams mūžīgi mūžam, Tas zin, ka es nemeloju. (aiōn g165) **32** Damaskū ķēniņa Areta ļaužu valdnieks apsargāja Damaskus pilsētu, gribēdams mani gūstīt, **33** Un kurvī pa logu es tapu nolaists pār mūri un izbēgu no viņa rokām.

12 Lielities man gan nekā nepalīdz, - tomēr es nu gribu runāt par to, ko Tas Kungs man devis redzēt un parādījis. **2** Es pazīstu vienu cilvēku iekš Kristus; priekš četrpadsmit gadiem (vai tas miesā bijis, nezinu, jeb vai tas ārā no miesas bijis, nezinu, Dievs to zina) tas ir tapis aizrauts trešā debesī. **3** Un es pazīstu to tādu cilvēku (vai tas miesā bijis, jeb vai tas ārā no miesas bijis, es nezinu, Dievs to zina), **4** Ka tas ir aizrauts paradīzē un ir dzirdējis neizsakāmus vārdus, ko runāt cilvēkam nav brīv. **5** Par to tādu es gribu lielities, bet par sevi pašu nelielišos kā vien ar savu nespēcību. **6** Jo ja es gribētu lielities, tad tomēr es nebūtu neprātīgs, jo es sacītu patiesību; bet es atturo no tā, lai neviens no manis nedomā vairāk pār to, ko tas pie manis redz, jeb ko tas no manis dzird. **7** Un lai es to augsto parādīšanu dēļ nepaaugstinājos, tad man miets ir dots miesās, proti sātana eņģelis, kam mani būs sist ar dūrēm, lai es augsti neturos. **8** Tādēļ es To Kungu trīs reiz esmu lūdzis, lai tas no manis atstātos. **9** Un Viņš uz mani ir sacījis: “Tev pietiek Mana žēlastība; jo Mans spēks iekš nespēcīgiem varens parādās.” Tad nu jo labāki lielīšos ar savu nespēcību, lai Kristus spēks pie manis mājō. **10** Tāpēc man ir labs prāts iekš vājībām, iekš nievāšanām, iekš bēdām, iekš vajāšanām, iekš bailēm - Kristus dēļ. Jo kad esmu nespēcīgs, tad esmu spēcīgs.

11 Lielīdamies esmu palicis par nesaprašu: jūs mani esat spieduši. Jo man nācās, no jums tapt teiktam, jo es nebūt neesmu bijis mazāks nekā tie jo augstie apustuļi, lai gan es neesmu nekas. **12** Apustuļa zīmes jūs starpā ir padarītas visā pacietība, ar zīmēm un brīnumiem un spēkiem. **13** Jo kādā lietā jūs esat bijuši mazāki par citām draudzēm, bez vien, ka es priekš sevis jūs neesmu apgrūtinājis? Piedodiet man, ka es jums tā esmu pāri darījis! **14** Redzi, es esmu gatavs trešo reizi nākt pie jums, un jūs neapgrūtināšu; jo es nemeklēju to, kas jums pieder, bet jūs pašus. Jo bērniem nebūs mantas krāt priekš vecākiem, bet vecākiem priekš bērniem. **15** Un es labprāt pats maksāšu un par maksu pats gribu doties par jūsu dvēselēm; jebšu es jūs pārlietu milēdams gan maz topu milēts. **16** Lai nu ir, ka es jums neesmu bijis par grūtību; bet gan gudrinieks būdams jūs ar viltu esmu ķēris. **17** Vai caur kādu no tiem, ko pie jums esmu sūtījis, es jums mantu esmu izkrāpis? **18** Es Titu esmu lūdzis un to brāli līdz sūtījis; vai Titus jums ko izkrāpis? Vai neesam staigājuši tanī pašā garā? Vai ne tanīs pašās pēdās? **19** Vai jūs atkal domāji, ka mēs pie jums aizbildinājāmies? Mēs runājam Dieva priekšā iekš Kristus; bet, mani mīļie, viss tas notiek jums par uztaisīšanu. **20** Jo es bīstos, ka es nākdams jūs neatradišu tādas, kā es gribu, un ka es netapšu atrasts tāds, kā jūs gribat: ka tik nav jūsu starpā bāršanās, nīdēšanās, dūsmības, ienaid, aprunāšanas, apmelošanas, uzpūšanās, trokšņi; **21** Ka mans Dievs mani nepazemo, kad atkal pie jums nākšu, un man nav jāraud par daudziem, kas papriekš ir grēkojuši un nav atgriezušies no nešķīstības un maucības un visas nešķīstas būšanas, ko tie darijuši.

13 Nu trešoreiz nāku pie jums. Ikkatru lietu apstiprinās divu vai trīs liecinieku mute. **2** Jau esmu papriekš sacījis un saku vēl, kā otrreiz pie jums būdams, tāpat arī tagad klāt nebūdams, tiem, kas ir apgrēkojušies, un visiem tiem citiem, ka es, kad atkal nākšu, netaupīšu. **3** Jo jūs meklējat liecību, vai iekš manis runā Kristus, kas pie jums nav nespēcīgs, bet kas ir

varens jūsu starpā. **4** Jo jebšu Viņš ir krustā
sists iekš nespēcības, tomēr Viņš ir dzīvs caur
Dieva spēku; jo mēs arīdzan esam nespēcīgi iekš
Viņa, bet mēs dzīvosim līdz ar Viņu caur Dieva
spēku pie jums. **5** Pārbaudaties paši, vai esat
ticībā, pārmeklējaties paši! Jeb vai neatzīstaties,
ka Jēzus Kristus iekš jums ir? - Ja tikai neesat
nederīgi. **6** Bet es ceru, ka jūs samanīsiet, ka
mēs neesam nederīgi. **7** Bet es Dievu lūdzu,
ka jūs nekā ļauna nedariet, ne tādēļ, lai mēs
parādītos derīgi, bet lai jūs to labu darītu, un
mēs būtu kā nederīgi. **8** Jo mēs neko nespējam
pret patiesību, bet tik par patiesību. **9** Jo mēs
priecājamies, kad mēs esam nespēcīgi un jūs
spēcīgi, un to mēs arī vēlam, ka jūs topat pilnīgi.
10 Tāpēc pie jums nebūdam es to rakstu, lai
man klāt esot nevajag bargam būt pēc tās varas,
ko Tas Kungs man ir devis uz uztaisīšanu un
ne uz postīšanu. **11** Beidzot, brāļi, esiet liksmi,
topiet pilnīgi, iepriecinājaties savā starpā, esat
vienprātīgi, turat mieru; tad Tas mīlestības un
miera Dievs būs ar jums. **12** Sveiciniet cits citu
ar svētu skūpstīšanu. **13** Visi svētie jūs sveicina.
14 Tā Kunga Jēzus Kristus žēlastība un Dieva
mīlestība un Svētā Gara sadraudzība lai ir ar
jums visiem. Āmen.

Pāvila Vēstule Galatiešiem

1 Pāvils, apustulis ne no cilvēkiem, nedz caur kādu cilvēku, bet caur Jēzu Kristu un Dievu To Tēvu, kas To uzmodinājis no miroņiem, **2** Un visi brāļi, kas pie manis ir, Galatijas draudzēm. **3** Žēlastība lai ir jums un miers no Dieva, Tā Tēva, un mūsu Kunga Jēzus Kristus, **4** Kas pats ir nodevies par mūsu grēkiem, ka mūs izrautu no šās tagadējās nīknās pasaules pēc mūsu Dieva un Tēva prāta. (aiņon g165) **5** Viņam lai ir gods mūžīgi mūžam! Āmen. (aiņon g165) **6** Es brīnos, ka jūs tik drīz no tā, kas jūs ir aicinājis caur Kristus žēlastību, topat nogrieztu uz citu evaņģēliju; **7** Un tomēr cita nav, bet tikai kādi rodas, kas jūs sajauc un Kristus evaņģēliju grib pārgrozīt. **8** Bet ja arī mēs, vai eņģelis no debesīm jums pasludinātu citu evaņģēliju pār to, ko esam pasludinājuši, tas lai ir nolādēts. **9** Itin kā jau esam sacījuši, tā es nu vēl reiz saku: ja kas jums pasludina citu evaņģēliju pār to, ko jūs esat dabūjuši, tas lai ir nolādēts. **10** Jo vai es tagad cilvēkiem runāju pa prātam vai Dievam? Jeb vai es meklēju cilvēkiem patikt? Jo ja es cilvēkiem patiktu, tad es nebūtu Kristus kalps. **11** Bet es jums daru zināmu, brāļi, ka tas evaņģēlijs, ko esmu pasludinājis, nav pēc cilvēku prāta. **12** Jo es to arī neesmu dabūjis nedz mācīties no cilvēka, bet caur Jēzus Kristus parādīšanu. **13** Jo jūs jau sen esat dzirdējuši par manu dzīvošanu Jūdu ticībā, ka Dieva draudzi pārlietu esmu vajājis un postījis, **14** Un biju pārāks Jūdu ticībā pār daudz citiem, kas manā cilti bija manos gados, un biju tēvišķu iestādījumu pārlietu dedzīgs pārstāvētājs. **15** Bet kad Dievam, kas mani no mātes miesām izredzējis un caur Savu žēlastību aicinājis, patika, **16** Savu Dēlu parādīt iekš manis, ka es Viņa evaņģēliju sludinātu starp pagāniem, tad es padoma neņēmos no miesām un asinīm, **17** Nedz gāju atpakaļ uz Jeruzālemi pie tiem, kas priekš manis bija apustuļi, bet tūdaļ nogāju uz Arābiju un atkal atgriezos atpakaļ uz Damasku. **18** Pēc tam, pēc trīs gadiem es nogāju uz Jeruzālemi, iepazīties

ar Pēteri, un paliku pie tā piecpadsmit dienas. **19** Bet citu nevienu no apustuļiem neredzēju, kā vien Jēkabu, Tā Kunga brāli. **20** Bet ko jums rakstu, redzi, to apliecināju Dieva priekša, ka es nemeloju. **21** Pēc tam nācu uz Sīrijas un uz Ķīliķijas zemēm. **22** Bet no vaiga nebiju pazīstams Jūdu zemes draudzēm, kas ir iekš Kristus. **23** Bet tie to vien bija dzirdējuši, ka tas, kas citkārt mūs vajāja, tagad sludina to ticību, ko tas citkārt postīja. **24** Un tie par mani pagodināja Dievu.

2 Pēc tam, pēc četrpadsmit gadiem, es atkal nogāju uz Jeruzālemi ar Barnabu, arī Titu paņemdams līdz. **2** Bet es turp nogāju caur kādu parādīšanu un tiem to evaņģēliju, ko es sludināju starp pagāniem, liku priekšā un sevišķi tiem jo cienīgiem, lai es velti neteku vai nebūtu skrējis. **3** Bet arī Titus, kas bija ar mani, Grieķis būdams, netapa spiests apgraizīties; **4** Bet to ielaidušo viltīgo brāļu dēļ, kas bija iezagušies, izlūkot mūsu brīvību, kas mums ir iekš Kristus Jēzus, ka tie mūs darītu par kalpiem, - **5** Tiem mēs ne acumirkli neesam ceļu griezuši nedz paklausījuši, lai evaņģēlija patiesība pie jums paliktu. **6** Bet no tiem, kas bija jo cienīgi (kādi tie jebkad bijuši, tas man vienalga, Dievs neuzlūko cilvēka vaigu), šie jo cienīgie man neko nav uzlikuši klāt. **7** Bet turpreti, kad tie redzēja, ka evaņģēlijs man ir uzticēts pie tiem, kam ir priekšāda, tā kā Pēterim pie tiem, kas ir apgraizīti, **8** (Jo Tas, kas ar Pēteri bijis spēcīgs apustuļu amatā pie apgraizītiem, Tas arī bijis spēcīgs ar mani pie pagāniem) - **9** Un kad Jēkabs, Kefas un Jānis, ko turēja par pilāriem, atzina to žēlastību, kas man bija dota; tad tie man un Barnabam roku deva uz biedrību, lai mēs mācītu pagānus un viņi (mācītu) apgraizītos; **10** Tikai lai mēs nabagus pieminētu, - un es arī esmu rūpējies to izdarīt. **11** Un kad Pēteris bija nācis uz Antiokiju, tad es tam acīs stājos preti, jo viņš bija apsūdzams. **12** Jo, pirms nekā no Jēkaba kādi bija atnākuši, viņš ēda kopā ar pagāniem; bet kad tie bija atnākuši, tad viņš atrāvās un nošķīrās, bīdamies tos no apgraizīšanas. **13** Un līdz ar viņu arī tie citi Jūdi apgrēkojās ar liekulību, tā ka arī Barnaba līdz

tapa nogriezts caur viņu liekulību. **14** Bet kad es redzēju, ka tie nestaigā pareizi pēc evaņģēlija patiesības, tad es Pēterim sacīju visiem dzirdot: Ja tu Jūds būdams dzīvo ka pagāns un nekā Jūds, ko tu spiedi pagānus, lai tie dzīvo kā Jūdi? **15** Mēs no dzimuma esam Jūdi un ne grēcinieki no pagāniem; **16** Bet zinādami, ka cilvēks netop taisnots caur bauslības darbiem, bet caur Jēzus Kristus ticību, arī mēs esam ticējuši uz Kristu Jēzu, lai topam taisnoti caur Kristus ticību un ne caur bauslības darbiem: tāpēc ka caur bauslības darbiem neviena miesa netaps taisnota. **17** Bet ja mēs, kas meklējam tapt taisnoti iekš Kristus, arī paši topam atrasti grēcinieki, - vai tad Kristus ir grēka kalps? Nemaz ne! **18** Jo ja es to, ko esmu nolauzis, atkal uztaisu, tad pats kļūstu par pārkāpēju. **19** Jo es caur bauslību bauslībai esmu miris, lai dzīvotu Dievam. **20** Es ar Kristu esmu krustā sists, bet es dzīvoju, tomēr vairs ne es, bet iekš manis dzīvo Kristus, un ko es tagad dzīvoju miesā, to dzīvoju ticībā uz To Dieva Dēlu, kas mani milējis un Pats par mani nodevies. **21** Es ienīcināju Dieva žēlastību; jo ja taisnība ir caur bauslību, tad Kristus velti miris.

3 Ak jūs neprātīgie Galatieši, kas jūs ir apmānījis, patiesībai nepaklausīt, jūs, kam priekš acīm rakstīts Jēzus Kristus, Tas krustā sistais? **2** To vien gribu no jums zināt, vai jūs to Garu esat dabūjuši no bauslības darbiem, vai no ticības mācības? **3** Vai jūs esat tik neprātīgi, ka garā iesākuši, tagad miesā pabeidziet? **4** Vai jūs tik daudz velti esat cietuši? Ja tikai velti vien! **5** Tad nu (Viņš), kas jums to Garu sniedz un iekš jums modina brīnuma spēkus, vai Viņš to dara no bauslības darbiem vai no ticības mācības? **6** Tā kā Ābrahāms Dievam ticējis, un tas viņam ir pielīdzināts par taisnību. **7** Tad saprotat, ka, kuri ir no ticības, tie ir Ābrahāma bērni. **8** Un tas raksts paredzēdams, ka Dievs caur ticību pagānus taisno, Ābrahāmam papriekš sludinājis to prieka vārdu: “Iekš tevis visas tautas taps svētītas.” **9** Tad nu kas ir no ticības, tie līdz ar to ticīgo Ābrahāmu top svētīti. **10** Jo cik ir no bauslības darbiem, tie ir apakš lāsta, jo ir rakstīts: “Ikvienš ir nolādēts, kas nepaliek iekš

visa, kas ir rakstīts bauslības grāmatā, ka viņš to dara.” **11** Un ka neviens caur bauslību netop taisnots pie Dieva, tas ir zināms: jo taisnais dzīvos no ticības. **12** Bet bauslība nav no ticības; bet kurš cilvēks to darīs, tas caur to dzīvos. **13** Kristus mūs ir atpircis no bauslības lāsta, priekš mums par lāstu palicis, (jo ir rakstīts: “Nolādēts ikviens, kas kārts pie koka”), **14** Ka Ābrahāma svētība nāktu uz pagāniem iekš Kristus Jēzus, un ka mēs Tā Gara apsolišanu dabūtu caur ticību. **15** Brāļi, es runāju cilvēci: neviens jau nenicina apstiprinātu cilvēka iestādījumu (testamentu) nedz pieliek ko klāt. **16** Tad nu Ābrahāmam un viņa sēklai tās apsolišanas notikušas. Viņš nesaka: “Un tavām sēklām”, tā kā no daudziem, bet tā kā no vienas: “Un tavai Sēklai”, Tas ir Kristus. **17** Un to es saku: tas iestādījums, kas papriekš no Dieva ir apstiprināts uz Kristu, netop nocelts caur bauslību, kas pēc četrsimt un trīsdesmit gadiem notikusi, ka tā to apsolišanu būtu iznīcinājusi. **18** Jo ja tā iemantošana ir no bauslības, tad tā vairs nav no apsolišanas: bet Dievs to Ābrahāmam ir dāvinājis caur apsolišanu. **19** Par ko tad nu bauslība? Tā to pārkāpumu dēļ ir pielikta klāt, tiekams tā Sēkla nāktu, kam tā apsolišana notikusi, un bauslība ir iestādīta caur eņģeļiem, caur vidutāja roku. **20** Bet vidutājs nav viena paša vidutājs; bet Dievs ir vienīgs. **21** Vai tad nu bauslība ir pretī Dieva apsolišanām? Nemaz. Jo ja kāda bauslība būtu dota, kas spētu dot dzīvību, tad patiesi taisnība nāktu no bauslības. **22** Bet tas raksts visu ir saslēdzis apakš grēka, ka tā apsolišana tiem ticīgiem taptu dota no ticības uz Jēzu Kristu. **23** Bet pirms ticība nāca, mēs tapām turēti saslēgti apakš bauslības uz tās nākamās ticības atspīdēšanu. **24** Tad nu bauslība ir bijusi mūsu pamācītājs uz Kristu, ka mēs taptu taisnoti caur ticību. **25** Bet kad ticība ir nākusi, tad mēs vairs neesam apakš tā pamācītāja. **26** Jo jūs visnotaļ esat Dieva bērni caur to ticību iekš Kristus Jēzus. **27** Jo jūs visi, kas esat kristīti uz Kristu, jūs Kristu esat apvilkuši. **28** Tur nav ne Jūds, ne Grieķis, tur nav ne kalps, ne svabadnieks, tur nav ne vīrs, ne sieva, - jo jūs visi esat viens iekš Kristus Jēzus. **29** Un ja jūs Kristum piederat, tad

jūs esat Ābrahāma dzimums un pēc apsolišanas mantinieki.

4 Bet Es jums saku: kamēr mantinieks vēl ir bērns, tad starp viņu un kalpu nav nekādas starpības, jebšu viņš kungs ir pār visu mantu. **2** Bet viņš ir apakš pārstāvētajiem un sargiem līdz tam no tēva nospriestam laikam. **3** Tāpat arī mēs, kad bijām bērni, bijām kalpu kārtā apakš pasaules likumu sākumiem. **4** Bet kad tā laika piepildīšana nāca, tad Dievs sūtīja Savu Dēlu, dzimušu no sievas un noliktu apakš bauslības, **5** Ka Viņš tos, kas bija apakš bauslības, atpirktu, ka mēs to bērnu tiesu dabūtu. **6** Un kad nu jūs esat bērni, tad Dievs Sava Dēla Garu ir sūtījis jūsu sirdīs, tas sauc: Abba, Tēvs! **7** Tad nu vairs neesi kalps, bet bērns; bet ja bērns, tad arī Dieva mantinieks caur Kristu. **8** Bet to brīdi, kad jūs Dievu neatzināt, jūs esat kalpojuši tiem, kas pēc būšanas nav dievi. **9** Un tagad, kad jūs Dievu atzīstat, bet jo vairāk, kad no Dieva esat atzīti, - kā jūs atkal griežaties pie tiem vājiem un tukšiem sākumiem un tiem atkal no jauna gribat kalpot? **10** Jūs cienījat dienas un mēnešus un laikus un gadus. **11** Man bail jūsu dēļ, ka tik nebūšu velti pie jums strādājis. **12** Topiet tādi, kā es; jo arī es esmu tapis tāds, kā jūs, brāļi, es jūs lūdzu. - Jūs man neko neesat pāri darījuši. **13** Bet jūs zināt, ka es pirmoreiz miesas vājības dēļ jums evaņģēliju esmu sludinājis; **14** Un tā pārbaudīšana, kas jums caur manu miesu notikusi, jums nav bijusi nicināma nedz nepanesama, bet jūs mani esat uzņēmuši tā kā Dieva eņģeli, tā kā Kristu Jēzu. **15** Tad nu, kāda liksmība jums to brīdi bija? Jo es jums dodu liecību, ka jūs, ja tas būtu varējis būt, savas acis būtu izrāvuši un man devuši. **16** Vai tad es nu jūsu ienaidnieks esmu tapis, jums patiesību sacīdams? **17** Tie iekarst jūsu dēļ, kā nav labi, bet tie jūs grib novērst, lai jūs atkal iekarstu viņu dēļ. **18** Bet labi ir vienmēr iekarst laba dēļ un ne tad vien, kad es esmu klāt pie jums. **19** Mani bērniņi, ko es atkal dzemdēju ar sāpēm, tiekams Kristus iekš jums nāk redzams, **20** Es gan vēlētos, tagad pie jums būt un citādā balsī runāt; jo man jūsu dēļ padoma pietrūkst. **21** Sakiet man, jūs, kas apakš bauslības gribat

būt, vai jūs bauslību neesat dzirdējuši? **22** Jo ir rakstīts, ka Ābrahāmam bijuši divi dēli, viens no tās kalpones un otrs no tās svabadās. **23** Bet kas no tās kalpones bija, tas ir piedzimis pēc miesas; un kas no tās svabadās, tas caur to apsolišanu. **24** Šie vārdi pēc līdzības saprotami. Šis ir tās divas derības; viena no Sina kalna, kas uz kalpošanu dzemdē, tā ir tā Hāgare. **25** Jo Hāgare ir tas Sina kalns Arābijā - un lidzinājās tai tagadējai Jeruzālemei, kas kalpo ar saviem bērniem. **26** Bet tā Jeruzāleme, kas ir augšā, ir tā svabadā, tā ir mūsu visu māte. **27** Jo ir rakstīts: priecājies, neauglīgā, tu, kas neesi dzemdējusi, izsaucies un gavilē tu, kas bērnu sāpes necieti; jo tai tukšai ir daudz bērnu, vairāk nekā tai, kas ir apprecēta. **28** Bet mēs, brāļi, esam apsolišanas bērni, tā kā Īzaks. **29** Bet itin kā to brīdi tas, kas bija piedzimis pēc miesas, vajāja to, kas bija piedzimis pēc Gara, tāpat arī tagad. **30** Bet ko tas raksts saka? Izmet to kalponi un viņas dēlu; jo tam kalpones dēlam nebūs mantot ar tās svabadās dēlu. **31** Tāpēc, brāļi, mēs neesam tās kalpones bērni, bet tās svabadās.

5 Tad nu pastāviet tai svabadībā, uz ko Kristus mūs ir atsavinājis, un neliekaties atkal gūstīties kalpošanas jūgā. **2** Redzi, es Pāvils jums saku: ja jūs topat apgraizīti, tad Kristus jums nederēs nenieka. **3** Un atkal es apliecināju ikvienam cilvēkam, kas top apgraizīts, ka tam visa bauslība jātur. **4** Jūs esat atkāpušies no Kristus, jūs, kas caur bauslību gribat tapt taisnoti; jūs žēlastību esat pazaudējuši: **5** Jo no ticības mēs garā gaidām taisnības cerību. **6** Jo iekš Kristus Jēzus nedz apgraizīšana ko spēj, nedz priekšāda, bet ticība, kas caur mīlestību spēcīga parādās. **7** Jūs gan labi tecējāt; kas jūs ir aizkavējis, ka jūs patiesībai nepaklausāt? **8** Tā pierunāšana nav no Tā, kas jūs aicina. **9** Maz rauga saraudzē visu miklu. **10** Es droši uz jums paļaujos iekš Tā Kunga, ka jūs citu prātu neturēsiet; bet kas jūs sajauc, tas nesīs to sodu, lai būtu, kas būdams. **11** Bet, brāļi, ja es vēl apgraizīšanu sludināju, kam tad vēl topu vajāts? Tad tā piedauzīšanās pie krusta jau būtu mitējusies. **12** Kaut jel arī tie taptu graizīti, kas

jūs musina! **13** Jo, brāļi, jūs uz svabadību esat aicināti; tikai ne uz tādu svabadību, ka miesai ir vaļa; bet kalpojiēt cits citam mīlestībā. **14** Jo visa bauslība vienā vārdā top piepildīta, proti šini; Tev būs savu tuvāko mīlēt kā sevi pašu. **15** Bet ja jūs savā starpā kožaties un ēdaties, tad pielūkojiet, ka jūs cits no cita netiekat aprīti. **16** Bet es saku: staigājiēt garā, tad jūs miesas kārību nepadarisiet. **17** Jo miesai gribās pret garu un garam pret miesu, un tie stāv viens otram pretī, ka jūs nedarāt, ko gribat. **18** Bet ja jūs no Gara topat vadīti, tad jūs neesat apakš bauslības. **19** Bet miesas darbi ir zināmi, ka laulības pārkāpšana, maucība, nešķīstība, bezkaunība, **20** Elkadievība, burvība, ienaids, bāršanās, nīdēšanās, dumsības, ķildas, šķēļšanās, viltīgas mācības, **21** Skaudības, slepkavības, plīvēšanas, rīšanas, un kas šiem līdzīgi; no tiem es jums papriekš saku, tā kā jau esmu sacījis, ka tie, kas tādas lietas dara, Dieva valstību neiemantos. **22** Bet Tā Gara auglis ir: mīlestība, liksmība, miers, pacietība, laipnība, labprātība, ticība, lēnprātība, sātība. **23** Pret tādiem nav bauslība. **24** Bet tie, kas Kristum pieder, savu miesu ir krustā situši ar tām kārībām un iekārošanām. **25** Ja mēs garā dzīvojam, tad lai arī garā staigājam. **26** Lai nedzenamies pēc nīcīga goda, cits citu kaitinādami, cits citu skauzdami.

6 Brāļi, ja kāds cilvēks taptu pieķerts kāda noziegumā, tad jūs, kas esat garīgi, atgriežat tādu ar lēnprātīgu garu, lūkojot uz sevi pašu, ka arī tu netopi kārdināts. **2** Nesiet cits cita nastas, un tā jūs piepildisiet Kristus bauslību. **3** Jo kam šķiet, ka viņš kas esot, un nav nekas, tas pieviļās savā prātā. **4** Bet ikviens lai pārbauda savu paša darbu, tad tam būs teikšana pie sevis paša vien un ne pie cita. **5** Jo ikkatrs nesīs savu paša nastu. **6** Lai tas, kas top mācīts tai vārdā, visādu labumu izdala tam, kas viņu māca. **7** Nepieviļaties! Dievs neļaujas apsmieties. Jo ko cilvēks sēj, to tas arī pļaus. **8** Ja kas sēj uz savu miesu, tas no tās miesas pļaus samaitāšanu; bet kas sēj uz To Garu, tas pļaus no Tā Gara mūžīgu dzīvošanu. **(aiōnios g166)** **9** Tad nu labu darīdami lai nepieķūstam; jo savā laikā arī pļausim, ja nepieķūstam. **10** Tāpēc nu, kamēr mums laiks,

lai labu darām visiem, bet visvairāk ticības biedriem. **11** Raugāt, kādu garu grāmatu es jums rakstījis ar savu paša roku. **12** Visi tie, kas grib spīdēt pēc miesas, tie jūs spiež apgraizīties, tāpēc vien, ka tie Kristus krusta dēļ netaptu vajāti. **13** Jo tie, kas ir apgraizīti, paši netur bauslību, bet grib, lai jūs topat apgraizīti, ka tie ar jūsu miesu varētu lielīties. **14** Bet tas lai man nenotiek, ka lielos, kā vien ar mūsu Kunga Jēzus Kristus krustu, caur ko man pasaule ir krustā sista un es pasaulei. **15** Jo iekš Kristus Jēzus nedz apgraizīšana kas ir, nedz priekšāda, bet jauns radījums. **16** Un cik pēc šā priekšraksta, staigās, pār tiem lai ir miers un žēlastība un pār to Dieva Israēli. **17** Uz priekšu lai neviens man vairs nedara rūpes, jo es savā miesā nesu Tā Kunga Jēzus rētas. **18** Mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastība lai ir ar jūsu garu, brāļi. Āmen.

Pāvila Vēstule Efeziešiem

1 Pāvils, caur Dieva prātu Jēzus Kristus apustulis, tiem svētiem, kas ir Efesū un ir ticīgi iekš Kristus Jēzus: **2** Žēlastība lai ir jums un miers no Dieva, mūsu Tēva, un no Tā Kunga Jēzus Kristus. **3** Slavēts lai ir mūsu Kunga Jēzus Kristus Dievs un Tēvs, kas mūs ir svētījis ar visādu garīgu svētību iekš debešķīgām dāvanām caur Kristu; **4** Tā kā Viņš mūs iekš Tā izredzējis priekš pasaules radišanas, ka mēs būtu svēti un bezvainīgi Viņa priekšā iekš mīlestības; **5** Tas mums papriekš ir nodomājis to bērnu tiesu caur Jēzu Kristu pie Sevis paša pēc Sava prāta labpatikšanas, **6** Par slavu Savai godājamai žēlastībai, caur ko Viņš mūs ir darījis patikamus iekš Tā Mīlotā. **7** Iekš Tā mums ir atpestīšana caur Viņa asinīm, grēku piedošana, pēc Viņa bagātās žēlastības **8** Ko Viņš mums papildnam parādījis iekš visas gudrības un saprašanas. **9** Un pēc Savas labpatikšanas Viņš mums ir darījis zināmu Sava prāta noslēpumu, ko Viņš apņēmis Pats pie Sevis, **10** Visu valdīt uz laiku piepildīšanu, ka visas lietas iekš Kristus kā apakš vienas galvas taptu savienotas, gan tās debesīs, gan tās virs zemes, **11** Iekš Viņa, caur ko mēs arīdzan tapuši mantinieki, izredzēti pēc Viņa apņemšanās, kas visas lietas spēcīgi padara pēc Sava prāta padoma; **12** Ka Viņa godībai būtu par slavu mēs, kas papriekš uz Kristu cerējuši. **13** Caur To arī jūs esat dzirdējuši to patiesības vārdu, savas pestīšanas evaņģēliju, iekš Viņa arī jūs pie ticības nākuši, esat apzieģelēti ar to apsolīšanas Svēto Garu, **14** Kas ir mūsu mantošanas ķīla, ka Viņš pestīs Savus ļaudis Savai godībai par slavu. **15** Tādēļ arīdzan, kad dzirdēju par jūsu ticību iekš Tā Kunga Jēzus un par to mīlestību uz visiem svētiem, **16** Tad es nemitējos par jums pateikties, jūs pieminēdams savās lūgšanās, **17** Ka mūsu Kunga Jēzus Kristus Dievs, Tas godības Tēvs, jums dotu gudrības un parādīšanas Garu iekš Viņa atzišanas, **18** Apgaismotas prāta acis, ka jūs varat atzīt, kāda ir Viņa aicināšanas cerība, un cik bagāta

Viņa mantojama godība pie tiem svētiem, **19** Un kāds Viņa spēka pārlieku augstais lielums pie mums, kas ticam, pēc Viņa varenā un spēcīgā darba, **20** Ko tas padarījis iekš Kristus, Viņu uzmodinādams no miroņiem, un Viņu sēdinādams pie Savas labās rokas debesīs, **21** Pāri par ikkatru virsniecību un valdību un spēku un kundzību un ikkatru vārdu, kas top dēvēts ne vien šinī laikā bet arī nākamā. (aiōn g165) **22** Un Tas ir padevis visas lietas apakš Viņa kājām, un Viņu visās lietās devis par galvu tai draudzei, **23** Kas ir Viņa miesa un Tā pilnums, kas visur visu piepilda.

2 Un arī jūs, kas bijāt nomiruši iekš pārkāpšanām un grēkiem, **2** Iekš kuriem jūs citkārt staigājuši pēc šās pasaules ieraduma un pēc tā virsnieka, kas valda gaisā, gara, kas tagad spēcīgi darbojās iekš neticības bērniem; (aiōn g165) **3** Starp tiem arī mēs visi citkārt dzīvojām savas miesas kāribās, darīdami miesas un sirds prātu, un no dabas bijām dusmības bērni, tā kā arī tie citi; **4** Bet Dievs, bagāts būdams apžēlošanā, mūs ir mīlējis Savas lielās mīlestības pēc, **5** Un mūs, kas bijām nomiruši grēkos, ar Kristu ir darījis dzīvus (caur žēlastību jūs esat izglābti), **6** Un līdz uzmodinājis un līdz sēdinājis debesīs iekš Kristus Jēzus, **7** Ka Tas nākamos laikos parādītu Savas žēlastības pārliekam lielo bagātību caur to laipnību pār mums iekš Kristus Jēzus. (aiōn g165) **8** Jo no žēlastības jūs esat pestīti caur ticību, un tas ne no jums: tā ir Dieva dāvana; **9** Ne no darbiem, lai neviens nelielās. **10** Jo mēs esam Viņa darbs, radīti iekš Kristus Jēzus uz labiem darbiem, uz kuriem Dievs mūs papriekš ir sataisījis, ka mums iekš tiem būs staigāt. **11** Tāpēc pieminiet, ka jūs, kas citkārt bijāt pagāni pēc miesas un tapāt par priekšādu saukti no tiem, kas top saukti tā apgraizīšana, kas pie miesas ar rokām darīta, **12** Ka jūs tanī laikā bijāt bez Kristus, šķirti no Israēla draudzes un svešinieki tām apsolīšanas derībām, bez cerības un bez Dieva pasaulē. **13** Bet tagad iekš Kristus Jēzus jūs, kas citkārt bijuši tālu, esat tuvu nākuši caur Kristus asinīm. **14** Jo Viņš ir mūsu miers, kas no abiem ir darījis vienu

un to sienu, kas bija starpā, ir noārdījis, **15** To ienaidību noceldams caur Savu miesu, to baušļu bauslību, kas stāv likumos, ka Viņš tos divus iekš Sevis paša radītu par vienu jaunu cilvēku, mieru darīdams, **16** Un ka Viņš abus vienā miesā Dievam salīdzinātu caur to krustu, to ienaidību pie tā nokāvis. **17** Un nākdams Viņš mieru pasludinājis caur evaņģēliju jums, kas bijāt tālu, un tiem, kas ir tuvu. **18** Jo caur Viņu mums abiem ir pieiešana iekš viena Gara pie Tā Tēva. **19** Tad nu jūs vairs neesat svešinieki un piedzīvotāji, bet līdzpavalstnieki ar tiem svētiem un Dieva saime, **20** Uztaisīti uz apustuļu un praviešu pamata, kur Pats Jēzus Kristus ir tas stūra akmens, **21** Uz kā viss tas nams taisīts aug par svētu Dieva namu iekš Tā Kunga; **22** Uz kā arī jūs topat līdz uztaisīti par Dieva mājas vietu iekš Gara.

3 Tādēļ es, Pāvils, esmu Tā Kunga Jēzus Kristus saistīts par jums pagāniem, - **2** Ja jūs tikai esat dzirdējuši, kādā vizē Dieva žēlastība man priekš jums ir dota, **3** (Proti) ka Viņš man caur parādīšanu ir zināmu darījis to noslēpumu, - tā kā es īsiem vārdiem to jau esmu rakstījis, **4** Pie tam jūs, to lasīdami, varat nomanīt, kā es saprotu Kristus noslēpumu, - **5** Par ko citos laikos cilvēku bērniem ziņa nebija dota, tā kā tā tagad caur To Garu ir parādīta Viņa svētiem apustuļiem un praviešiem: **6** Ka pagāni ir līdzmantineki un vienā miesā savienoti, un ka tiem arīdzan ir dalība pie Viņa apsolišanas iekš Kristus caur evaņģēliju; **7** Tam es esmu palicis par kalpu pēc tās žēlastības dāvanas, ko Dievs man devis pēc Sava spēka varas. **8** Man, tam vismazākajam no visiem svētiem, šī žēlastība ir dota, Kristus neizdibinājamo bagātību caur evaņģēliju pasludināt starp pagāniem, **9** Un visus apgaismot, lai saprot, kā ir gājis ar to noslēpumu, kas no iesākuma bija apslēpts iekš Dieva, tā visu radītāja; (aiōn g165) **10** Ka Dieva daudzkārtīgā gudrība tagad caur to draudzi taptu zināma tām varām un spēkiem debesīs, **11** Pēc tā mūžīgā nodoma, ko Viņš ir izdarījis iekš Kristus Jēzus, mūsu Kunga, (aiōn g165) **12** Iekš kā mums ir drošība un pieiešana ar uzticību caur

to ticību uz Viņu. **13** Tādēļ es jūs lūdzu, ka jūs nepiekūstat iekš manām bēdām par jums, kas ir jūsu gods. **14** Šās lietas labad es loku savus ceļus mūsu Kunga Jēzus Kristus Tēva priekšā, **15** No kā viss top dēvēts, kam ir bērna vārds debesīs un virs zemes, **16** Lai Viņš jums dod pēc Savas bagātās godības, ar spēku tapt stiprinātiem caur Viņa Garu pie tā iekšējā cilvēka, **17** Ka Kristus caur ticību mājā jūsu sirdīs, un jūs mīlestībā iesakņojaties un nostiprinājaties, **18** Ka spējat saņemt līdz ar visiem svētiem, kāds tas platums un garums un dziļums un augstums, **19** Un atzīt Kristus mīlestību, kas ir daudz augstāka nekā visa saprašana, ka topat piepildīti ar visu Dieva pilnību. **20** Bet Tam, kas ir spēcīgs pārlietu vairāk darīt pār visu, ko mēs lūdzam vai domājam, pēc tā spēka, kas iekš mums spēcīgs, **21** Tam lai ir gods iekš tās draudzes un iekš Kristus Jēzus uz radu radiem mūžīgi mūžam! Āmen. (aiōn g165)

4 Tad nu jūs lūdzu, es, saistīts iekš Tā Kunga, ka jūs cienīgi staigājiet pēc tās aicināšanas, ar ko esat aicināti, **2** Ar visu pazemību un laipnību un lēnprātību, cits citu panesdami iekš mīlestības, **3** Un čakli būdami, sargāt gara vienprātību caur miera saiti, **4** Viena miesa un viens gars, tā kā jūs arī esat aicināti savā aicināšanā uz vienu cerību; **5** Viens Kungs, viena ticība, viena kristība; **6** Viens visu Dievs un Tēvs, kas ir pār visiem un caur visiem un iekš visiem. **7** Bet ikvienam no jums žēlastība ir dota pēc Kristus dāvanas mēra. **8** Tāpēc Tas saka: "Viņš ir uzkāpis augstībā, cietumu pārvarējis un cilvēkiem dāvanas devis." **9** (Bet tas vārds: Viņš ir uzkāpis, ko citu tas saka nekā: Viņš arī papriekš ir nokāpis tais jo zemās zemes vietās? **10** Kas ir nokāpis, tas ir Tas Pats, kas arī uz augšu kāpis, tālu pār visām debesīm, ka Tas visu piepildītu.) **11** Un Viņš citus ir devis par apustuļiem un citus par praviešiem un citus par evaņģēlistiem un citus par ganiem un mācītājiem, **12** Ka tie svētie top sataisīti uz kalpošanas darbu, Kristus miesai par uztaisīšanu, **13** Kamēr mēs visi tiekam pie Dieva Dēla vienādas ticības un atzišanas un uzaugam par pilnīgu vīru, pilnīgi Kristum līdzīgi; **14** Lai vairs neesam bērni, kas top šaubīti un mētāti

no ikkatra mācības vēja caur cilvēku blēdību un viltību, ar ko tie meklē mūs pievilt, **15** Bet patiesīgi būdami iekš mīlestības lai augam visās lietās iekš Tā, kas ir tā galva, proti Kristus, **16** No kā visa miesa top salaista un sastiprināta caur visādām palīdzības saitēm pēc tā spēka, kas ikkatram loceklim ir, ka tā miesa uzaug pati uztaisīdamies iekš mīlestības. **17** To nu es saku un apliecināju iekš Tā Kunga, ka jums nebūs vairs staigāt, kā tie citi pagāni staigā iekš prāta nelietības, **18** Saprašānā aptumšoti, sveši būdami tai Dieva dzīvībai caur nezināšanu, kas iekš tiem ir, caur viņu sirds cietību, **19** Kas par nebēdniekiem palikuši, ir nodevušies bezkaunībai uz visādas nešķīstības darbiem iekš mantas kārības. **20** Bet tā jūs Kristu neesat mācījušies, **21** Ja tikai par Viņu esat dzirdējuši un iekš Viņa esat mācīti, tā kā iekš Jēzus ir patiesība. **22** Tad nu jums pēc tās iepriekšējās dzīvošanas būs nolikt to veco cilvēku, kas samaitāts caur viltīgām kārībām; **23** Un jums būs atjaunoties savā sirds prātā un garā, **24** Un apvilkt to jauno cilvēku, kas pēc Dieva radīts iekš patiesas taisnības un svētības. **25** Tādēļ noliekat melus un runājiet patiesību, ikviens ar savu tuvāko, jo mēs esam locekļi savā starpā. **26** Dusmojiet un negrēkojiet; lai saule nenoiet pār jūsu dusmību. **27** Nedodiet vietu velnam. **28** Kas zadzis, tam vairs nebūs zagts, bet jo vairāk strādāt un ar rokām ko labu sagādāt, lai būtu ko dot tam, kam trūkst. **29** Nekādam nelietīgai valodai nebūs iziet no jūsu mutes; bet tādai, kas ir laba un derīga priekš uztaisīšanas, lai dod svētību tiem, kas to dzird. **30** Un neapbēdināji to Svēto Dieva Garu, caur ko jūs esat apzieģelēti uz to atpestīšanas dienu. **31** Ikviens rūgtums un dusmība un bardzība un brēkšana un zaimošana līdz ar visu ļaunumu lai ir tālu nost no jums. **32** Bet esiet cits pret citu laipni, sirds žēlīgi, cits par citu apžēlodamies, tā kā arī Dievs iekš Kristus ir apžēlojis par jums.

5 Tad nu Dievam dzenaties pakal kā mīļi bērni.

2 Un staigājiet iekš mīlestības, kā arī Kristus mūs ir milējis un Pats par mums nodevies par dāvanu un upuri Dievam par saldu smaržu.

3 Bet maucība un visa nešķīstība vai mantas

kārība lai jūsu starpā netop ne minēta, kā tiem svētiem pieklājās; **4** Arī bezkaunīga būsana un ģeķīga tērzešana vai smieklī, kas neklājās, bet jo vairāk pateicība. **5** Jo to jūs zināt, ka neviens maucinieks nedz nešķīsts, nedz negausis, kas ir elkadieva kalps, nedabū mantību Kristus un Dieva valstībā. **6** Lai neviens jūs nepievil ar tukšiem vārdiem, jo caur to Dieva dusmība nāk pār tiem neticības bērniem. **7** Tāpēc neesiet viņu biedri. **8** Jo jūs citkārt bijāt tumsība, bet tagad jūs esat gaisma iekš Tā Kunga. Staigājiet kā gaismas bērni, **9** (Jo gaismas auglis ir visāda labprātība un taisnība un patiesība), **10** Un pārbaudiet, kas Tam Kungam labi patīk, **11** Un neņemiet daļas pie tiem neauglīgiem tumsības darbiem, bet jo vairāk tos arī norājiet. **12** Jo ko tie slepeni dara, to izsacīt jau ir kauns. **13** Bet visas lietas, kad tās no gaismas top norātas nāk gaismā: jo kas nāk gaismā, ir gaisma. **14** Tāpēc Viņš saka: “Uzmosties tu, kas guli, un celies augšā no mironiem, tad Kristus tevi apgaismos.” **15** Tad nu pielūkojiet, ka jūs apdomīgi staigājiet, nekā neprātnieki, bet kā prāta ļaudis. **16** Ņemiet vērā to laiku, jo tās dienas ir ļaunas. **17** Tādēļ neesat neprātīgi, bet saprotiet, kas ir Tā Kunga prāts. **18** Un nepiedzeraties ar vīnu, tas ir posts; bet topiet piepildīti ar Garu, **19** Runādami savā starpā slavas dziesmās un pateicības dziesmās un garīgās dziesmās, dziedādami un slavu dodami Tam Kungam savās sirdīs, **20** Pateicieties vienmēr par visu Dievam un Tam Tēvam iekš mūsu Kunga Jēzus Kristus vārda, **21** Cits citam padodamies iekš Dieva bijāšanas. **22** Jūs sievas, esat paklausīgas saviem vīriem kā Tam Kungam. **23** Jo vīrs ir sievas galva, kā arī Kristus draudzes galva; Viņš ir Savas miesas Pestītājs. **24** Bet kā draudze Kristum ir paklausīga, tāpat arī sievas saviem vīriem visās lietās. **25** Jūs vīri, milējiet savas sievas, tā kā arī Kristus to draudzi milējis un Pats par to ir nodevies, **26** Ka Viņš to svētītu, ko ir šķīstījis caur ūdens mazgāšanu iekš vārda, **27** Ka Viņš to draudzi stādītu Savā priekšā pagodinātu, kurai nebūtu nekāds traips, nedz grumba, nedz cita kāda vaina, bet ka tā būtu svēta un bezvainīga. **28** Tāpat pienākas vīriem savas sievas milēt kā savu miesu; jo kas

savu sievu mīl, tas mīl sevi pašu. **29** Jo neviens vēl nav ienīdējis savu paša miesu, bet tas to kopj un glabā, tā kā arī Kristus to draudzi. **30** Jo mēs esam Viņa miesas locekļi, no Viņa miesām un no Viņa kauliem. **31** Tāpēc cilvēks atstās savu tēvu un māti un pieķersies pie savas sievas, un tie divi būs viena miesa. **32** Šis noslēpums ir liels; bet es runāju par Kristu un par to draudzi. **33** Tāpat arī jums ikvienam būs savu sievu mīlēt kā sevi pašu; bet sieva lai bīstas vīru.

6 Jūs bērni, paklausiet saviem vecākiem iekš

Tā Kunga, jo tas pieklājās. **2** Godā savu tēvu un māti - (šis ir tas pirmais bauslis, kam ir apsolišana) - **3** Lai tev labi klājās un tu ilgi dzīvo virs zemes. **4** Un jūs tēvi, nekaitināji savus bērnus; bet uzaudzināji tos Tā Kunga pārmācīšanā un pamācīšanā. **5** Jūs kalpi, paklausiet tiem, kas pēc miesas jūsu kungi, ar bijāšanu un drebēšanu, iekš sirds vientiesības, tā kā Kristum, **6** Nekalpodami tik priekš acīm, tā kā gribēdami patikt cilvēkiem, bet kā Kristus kalpi, darīdami Dieva prātu no visas dvēseles, **7** Ar labu prātu, kā Tam Kungam kalpodami un nekā cilvēkiem, **8** Zinādami, ja kas ko labu darīs, ka tas to atdabūs no Tā Kunga, lai ir kalps, lai svabadnieks. **9** Un jūs kungi, dariet to pašu viņiem; atmetiet draudus, zinādami, ka arī jums Kungs ir debesīs, un Tas neuzlūko cilvēka vaigu. **10** Beidzot, mani brāļi, topiet spēcīgi iekš Tā Kunga un iekš Viņa spēka varas. **11** Apvelkat visas Dieva bruņas, lai varat pretī stāvēt velna viltīgām uzmākšanās. **12** Jo mums nav cīnīšanās pret miesu un asinīm, bet pret tām valdībām un varām, pret tiem pasaules valdītājiem šīs pasaules tumsībā, pret tiem ļauniem gariem gaisā. (aiōn g165) **13** Tādēļ sagrabiet visus tos Dieva ieročus, ka jūs varat pretī stāvēt ļaunā dienā un visu uzvarējuši, pastāvēt. **14** Tad nu stāviet, savus gurnus apjozuši ar patiesību un apvilkuši taisnības bruņas, **15** Un kājas apāvuši ar gatavu prātu pakaļ dzīties tam miera evaņģēlijam, **16** Pār visām lietām sagrabuši ticības priekšturamās bruņas, ar ko jūs tā blēdnieka ugunīgās bultas visas varēsiet izdzēst; **17** Un ņemiet pestīšanas bruņucepuri un Tā Gara zobenu, tas ir Dieva vārdu; **18** Ar ikvienu lūgšanu

un pielūgšanu lūgdami allažiņ iekš Gara, un uz to nomodā būdami iekš visādas pastāvēšanas un aizlūgšanas par visiem svētiem, **19** Un par mani, ka man tas vārds taptu dots, kad es savu muti atdaru, ar drošību zināmu darīt evaņģēlija noslēpumu, **20** Par ko es vēstnesis esmu ķēdēs, lai to droši sludināju, kā man pienākas. **21** Bet lai arī jūs zināt, kā man klājās, un ko es daru, tad visu jums stāstīs Tihikus, tas mīlais brālis un uzticīgais kalps iekš Tā Kunga. **22** To es īpaši tādēļ pie jums esmu sūtījis, lai jūs varat zināt, kā mums klājās, un lai viņš jūsu sirdis iepriecina. **23** Miers lai ir tiem brāļiem un mīlestība ar ticību no Dieva, Tā Tēva, un no Tā Kunga Jēzus Kristus. **24** Žēlastība lai ir ar visiem, kas bez mīlēšanās mīļo mūsu Kungu Jēzu Kristu. Āmen.

Pāvila Vēstule Filipiešiem

1 Pāvils un Timotejs, Jēzus Kristus kalpi, visiem tiem svētiem iekš Kristus Jēzus, kas ir Filipos, un arī tiem biskapiem un palīgiem: **2** Žēlastība lai ir jums un miers no Dieva, mūsu Tēva, un no Tā Kunga Jēzus Kristus. **3** Es pateicos savam Dievam, cikārt jūs pieminu, **4** Arvienu ikkatrā lūgšanā par jums visiem ar liksmību lūgdamies, **5** Jūsu biedrības dēļ pie evaņģēlija no pirmās dienas līdz šim laikam; **6** To īpaši cerēdams, ka Tas, kas to labo darbu iekš jums iesācis, to pabeigs līdz Jēzus Kristus dienai. **7** Tā man piederis par jums visiem domāt, tādēļ ka es jūs turu savā sirdī, gan iekš savām saitēm, gan iekš savas aizbildināšanās un evaņģēlija apstiprināšanas, jūs visus, kam līdz ar mani ir daļa pie tās žēlastības. **8** Jo Dievs ir mans liecinieks, cik ļoti es pēc jums visiem ilgojos ar Jēzus Kristus sirds mīlestību. **9** Un par to es Dievu lūdzu, ka jūsu mīlestība jo dienas vairotos iekš atzišanas un visas samanišanas, **10** Ka jūs varat pārbaudīt to, kas labs un kas ļauns, lai jūs esat skaidri un nepiedauzīgi uz Kristus dienu, **11** Piepildīti ar taisnības augļiem, kas ir caur Jēzu Kristu, Dievam par godu un slavu. **12** Bet es gribu, ka jūs zināt, brāļi, ka tas, kas man ir noticis, jo vairāk ir izdevies evaņģēlijam par pieaugšanu; **13** Tā, ka manas saites ir tapušas zināmas iekš Kristus visā tiesas namā un visiem tiem citiem, **14** Un ka daudz no tiem brāļiem iekš Tā Kunga, caur manām saitēm iedrošināti, jo vairāk uzdriktas to vārdu runāt bez bailības. **15** Citi gan sludina Kristu arī ar skaudību un strīdu, bet citi arī ar labu prātu. **16** Kas to dara ar strīdu, tie Kristu sludina ne no skaidras sirds, un domā manām saitēm bēdas pielikt; **17** Bet kas to dara no mīlestības, tie to dara zinādami, ka es esmu likts par evaņģēlija aizstāvētāju. **18** Kas par to? Taču Kristus top sludināts visādā vīzē, lai nu ar neskaidru, lai ar patiesīgu sirdi; par to es priecājos un priecāšos. **19** Jo es zinu, ka tas man par svētību izdosies caur jūsu lūgšanu un caur Jēzus Kristus Gara

palīdzību, **20** Pēc manas sirsnīgas gaidīšanas un cerības, ka es nekādā lietā nepalikšu kaunā, bet ka ar visu drošību, tā kā arvien, tā arī tagad, Kristus taps paaugstināts pie manām miesām, vai caur dzīvību vai caur nāvi. **21** Jo mana dzīvība ir Kristus, un miršana man nes augļus. **22** Bet ja miesā dzīvot manam darbam ir par labu, tad, ko man būs vēlēties, to nezinu. **23** Jo es topu spiests abējādi, man gribās tapt atraisītam un būt pie Kristus, - jo tas ir ļoti daudz labāki; **24** Bet miesā palikt ir vēl jo vajadzīgi jūsu dēļ. **25** Un to ticēdams es zinu, ka es palikšu un pie jums visiem palikšu jums par pieaugšanu un ticības liksmību, **26** Ka jūsu slavēšana iekš Kristus Jēzus par mani vairojās caur to, ka es atkal pie jums nāksu. **27** Tikai turaties cienīgi pēc Kristus evaņģēlija, ka es, vai nākdams un jūs redzēdams, vai pie jums nebūdams, varu dzirdēt, ka jūs stāvat vienā garā, vienā prātā kopā cīnīdamies par evaņģēlija ticību, **28** Un ka jūs nekādā lietā netopat iztrūcināti no tiem pretiniekiem; jo tas tiem ir par zīmi, ka pazudis, bet jums, ka tapsiet izglābti, un tas ir no Dieva. **29** Jo jums tā žēlastība ir dota Kristus dēļ, ne vien uz Viņu ticēt, bet aridzan par Viņu ciest, - **30** To pašu cīnīšanos cīnīdamies, ko pie manis esat redzējuši un tagad no manis dzirdat.

2 Ja tad nu ir kāda pamācīšana iekš Kristus, ja tad ir mīlestības iepriecināšana, ja tad ir Tā Gara biedrība, ja tad ir sirds žēlastība un apžēlošana, **2** Tad darāt manu prieku pilnīgu, ka jums ir viens prāts, viena mīlestība, viena sirds un dvēsele; **3** Un nedariet nenieka strīdēdamies vai lieku godu meklēdami, bet pazemīgi turēdami cits citu augstāku par sevi pašu. **4** Nevienam nebūs raudzīt uz to, kas pašam der, bet ikviens lai rauga arī uz to, kas der citiem. **5** Tāds prāts lai jums ir, kāds arī Kristum Jēzum bijis, **6** Kas Dieva ģīmi būdams neturēja par laupījumu, Dievam līdzī būt, **7** Bet Pats Sevi ir iztukšojis un kalpa ģīmi pieņēmis un tā kā cits cilvēks tapis, **8** Un cilvēka kārtā atrasts Pats Sevi pazemoja, paklausīgs palicis līdz nāvei, līdz pat krusta nāvei. **9** Tāpēc arī Dievs Viņu varen ir paaugstinājis un Viņam dāvinājis vārdu, kas iet pār visiem vārdiem;

10 Ka Jēzus vārdā būs ceļus locīt visiem tiem, kas ir debesis un virs zemes un apakš zemes,

11 Un ikkatrai mēlei būs apliecināt, ka Jēzus Kristus ir Tas Kungs par godu Dievam, Tam Tēvam. **12** Tad nu, mani mīlie, tā kā jūs allažīņ esat paklausīgi bijuši, ne tikai man klāt esot, bet nu daudz vairāk man klāt neesot, dzenaties ar bijāšanu un drebēšanu uz to, ka topat svēti. **13** Jo Dievs ir, kas iekš jums padara gan gribēšanu, gan padarīšanu pēc Sava labā prāta. **14** Dariet visu bez kurnēšanas un šaubīšanās, **15** Ka esat bezvainīgi un skaidri, nenoziedzīgi Dieva bērni niknas un netiklas tautas vidū, kur jūs spīdat tā kā spidekļi pasaulē, **16** Pasargādami to dzīvības vārdu man par slavu uz Kristus dienu, ka es neesmu velti tecējis, nedz velti darbojies. **17** Bet jebšu es topu upurēts klāt pie jūsu ticības upura un Dieva kalpošanas, taču es priecājos un līdz ar jums visiem priecājos. **18** Un par to pašu priecāties jūs arīdzan un priecāties līdz ar mani. **19** Bet es ceru iekš Tā Kunga Jēzus, Timoteju drīz pie jums sūtīt, lai es arīdzan topu atspirdzināts, kad dabūšu zināt, kā jums klājās. **20** Jo man nav neviena, kam būtu tik vienāds prāts ar mani, kas tik sirsnīgi par jums gādātu. **21** Jo tie visi meklē, kas pašiem, ne, kas Jēzum Kristum der. **22** Bet viņa pārbaudītu uzticību jūs zināt, ka viņš, tā kā tēvam dēls, līdz ar mani ir kalpojis pie evaņģēlija. **23** Tad nu es ceru tūdaļ šo sūtīt, tiklīdz redzēšu, kā ar mani būs. **24** Bet to es tiešām ceru iekš Tā Kunga, ka es pats arīdzan drīz nākšu. **25** Bet es turēju par vajadzīgu pie jums sūtīt Epafroditu, to brāli un mana darba un cīnīšanās biedri, jūsu apustuli, kas manai vajadzībai kalpojis, **26** Tādēļ ka viņš pēc jums visiem ilgojās un viņam rūpēja, ka jūs dzirdējuši, viņš esot nevesels. **27** Un viņš arī gulēja uz miršanu, bet Dievs par viņu ir apžēlojies, tomēr nevien par viņu, bet arī par mani, ka man nenāktu noskumšana uz noskumšanu. **28** Tad nu es viņu jo drīz esmu sūtījis, lai jūs to atkal redzēdami varat priecāties, un mana noskumšana top mazāka. **29** Tad nu uzņemam viņu iekš Tā Kunga ar visu prieku, un tos tādus turat godā. **30** Jo Kristus darba dēļ viņš ir nācis tuvu pie nāves,

nebēdādams par savu dzīvību, lai viņš man kalpotu jūsu vietā.

3 Un vēl, mani brāļi, priecājaties iekš Tā Kunga.

To pašu jums vienmēr rakstīt, man nav par apnikšanu, bet jums par stiprināšanu. **2** Redziet tos suņus, redziet tos ļaunos strādniekus, redziet to sagraizīšanu! **3** Jo mēs esam tā apgraizīšana, mēs, kas Dievam kalpojam garā un iekš Kristus Jēzus lielāties un nepaļaujamies uz miesu. **4** Jebšu man varētu būt arī paļaušanās uz miesu; ja citam kam šķiet, ka tas var paļauties uz miesu, es vairāk: **5** Es esmu apgraizīts astotā dienā, no Israēla tautas, no Benjamina cilts, Ebrejs no Ebrejiem, pēc bauslības farizejs, **6** Pēc karstuma draudzes vajātājs, pēc tās taisnības, kas ir iekš bauslības, bezvainīgs. **7** Bet kas man bija par mantu, to es Kristus dēļ esmu turējis par skādi. **8** Jo patiesi es arī visu turu par skādi pret Kristus Jēzus, mana Kunga, atzišanas augsto mantu; tādēļ es visu esmu pametis, un to turu par sūdu, lai es Kristu mantoju, **9** Un iekš Viņa topu atrasts, ka man nav sava taisnība, tā, kas ir no bauslības, bet tā, kas ir caur Kristus ticību, proti tā taisnība, kas ir no Dieva caur ticību; **10** Lai es atzīstu Viņu un Viņa augšāmcelšanās spēku un to līdz ciešanu ar Viņu un Viņam līdzīgs topu nāvē, **11** Vai jel varētu nākt pie tās augšāmcelšanās no miroņiem. **12** Ne tā kā es to jau būtu dabūjis, vai jau būtu pilnīgs; bet es tam dzenos pakaļ, vai es to arī gan varētu satvert, tā kā arī es esmu satverts no Kristus Jēzus. **13** Brāļi, man nešķiet, ka to jau esmu satvēris; **14** Bet to vien saku: aizmirsdams to, kas aiz manis, es stiepos uz to, kas priekšā, es dzenos uz to mērķi, pēc tās goda maksas, uz ko Dievs debesis aicina iekš Kristus Jēzus. **15** Visi nu, kas esam pilnīgi, lai šādu prātu turam; un ja jūs vēl par kaut ko citādi domājiet, tad Dievs arī to jums parādīs. **16** Bet tikai, pie kā esam tikuši, tai pašā ceļā lai staigājam! **17** Dzenaties man pakaļ, brāļi, un lūkojiet uz tiem, kas tā staigā, ka mēs jums esam par priekšzīmi. **18** Jo daudzi staigā, par kuriem jums daudzkārt esmu sacījis, bet tagad saku arī raudādams, ka tie ir Kristus krusta ienaidnieki; **19** Viņu gals ir pazušana, viņu Dievs ir vēders, un viņu gods stāv viņu

kaunā, viņu prāts nesās uz pasaules lietām. 20 Bet mūsu dzīvošana ir debesis, no kurienes mēs arī gaidām To Pestītāju, To Kungu Jēzu Kristu, 21 Kas mūsu niecīgo miesu pārvērtis, ka tā top līdzīga Viņa godības miesai, pēc tās spēcības, ar ko Viņš arī visas lietas var nolikt apakš Savām kājām.

4 Tad nu, mani mīlie brāļi, manas sirds ilgošanās, mans prieks un mans kronis, - tā stāviet iekš Tā Kunga, jūs mīlie. 2 Es lūdzu Evodiju un lūdzu Sintihu, lai ir vienis prātis iekš Tā Kunga; 3 Un tevi arīdzan lūdzu, tu mans īstais darba biedri: gādā par šīm sievām, kas līdz ar mani ir cīnījušās iekš evaņģēlija, tā kā arī Klements, un mani citi darba biedri, kuru vārdi ir dzīvības grāmatā. 4 Priecājaties iekš Tā Kunga vienmēr; es saku atkal: priecājaties! 5 Lai jūsu lēnība top zināma visiem cilvēkiem; Tas Kungs ir tuvu. 6 Nebēdājaties par neko; bet jūsu lūgšanas visās lietās lai pie Dieva top zināmas caur piesaukšanu un pielūgšanu ar pateikšanu. 7 Un tas Dieva miers, kas augstāks nekā visa saprašana, tas pasargās jūsu sirdis un jūsu domas iekš Kristus Jēzus. 8 Un vēl, brāļi, visu, kas patiesīgs, visu, kas godīgs, visu, kas taisns, visu, kas šķīsts, visu, kas mīlīgs, visu, kam laba slava, ja ir kāds labs tikums, un ja ko var teikt, - to liekat vērā. 9 Ko jūs arī esat mācījušies un dabūjuši un dzirdējuši un redzējuši pie manis, to dariet; tad tas miera Dievs būs ar jums. 10 Bet es ļoti esmu priecājies iekš Tā Kunga, ka jūs nu atkal reiz esat uzsākuši gādāt par mani: par ko jūs arī esat gādājuši, bet tas laiks jums nav izdevies. 11 Es to nesaku nekāda trūkuma dēļ; jo es esmu mācījies iztikt ar to, kas man ir. 12 Un es zinu zems būt, un es zinu augsts būt; visādi un visās lietās esmu mācījies, gan paēdis būt, gan izsalcis, pilnībā dzīvot un trūkumu ciest. 13 Es spēju visas lietas iekš Tā, kas mani dara spēcīgu, proti iekš Kristus. 14 Tomēr jūs esat labi darījuši, ka jūs manas bēdas līdz ar mani esat nesuši. 15 Un arī jūs, Filipieši, zināt, ka no evaņģēlija sākuma laikiem, kad es no Maķedonijas esmu izgājis, neviena draudze nav ar mani biedrībā stāvējusi iekš došanas un ņemšanas, kā tikai jūs vien. 16

Jo arī, kad es biju Tesalonikā, jūs vienu un otru reizi man esat sūtījuši priekš manas vajadzības. 17 Ne tā kā es to dāvanu meklēju, bet es meklēju to augli, kas no tās bagātīgi atlec priekš jums. 18 Bet es visu esmu dabūjis un man ir pār pārim; es esmu papildnam apgādāts ar to, ko jūs caur Epafroditu man sūtījuši, kā saldu smaržu, kā pieņemīgu un Dievam patīkamu upuri. 19 Bet mans Dievs piepildīs visu jūsu vajadzību pēc Savas bagātības iekš godības caur Kristu Jēzu. 20 Bet mūsu Dievam un Tēvam lai ir gods mūžīgi mūžam. Āmen. (aiōn g165) 21 Sveicinājiet ikvienu svētu iekš Kristus Jēzus; tie brāļi, kas pie manis, jūs sveicina. 22 Visi tie svētie jūs sveicina un visvairāk tie no ķeizara nama. 23 Mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastība lai ir ar jums visiem. Āmen.

Pāvila Vēstule Kolosiešiem

1 Pāvils, caur Dieva prātu Jēzus Kristus apustulis, un Timotejs, tas brālis, **2** Tiem svētiem un ticīgiem brāļiem iekš Kristus Kolosās: žēlastība lai ir jums un miers no Dieva, mūsu Tēva, un no Tā Kunga Jēzus Kristus. **3** Mēs pateicamies mūsu Kunga Jēzus Kristus Dievam un Tēvam vienmēr par jums lūgdami, **4** Kad esam dzirdējuši par jūsu ticību iekš Kristus Jēzus un par to mīlestību uz visiem svētiem, **5** Tās cerības dēļ, kas jums ir nolikta debesīs, par ko jūs papriekš esat dzirdējuši caur to patiesības, proti evaņģēlija, vārdu. **6** Tas pie jums ir nācis, tā kā arī visā pasaulē, un nes augļus un aug, tā kā arī jūsu starpā no tās dienas, kad esat dzirdējuši un atzinuši Dieva žēlastību iekš patiesības; **7** Tā jūs arī esat mācījušies no Epafras, mūsu mīļā darba biedra, kas ir uzticīgs Kristus kalps priekš jums, **8** Kas mums arī stāstījis jūsu mīlestību Garā. **9** Tāpēc arī mēs no tās dienas, kad to esam dzirdējuši, nemitējamies par jums Dievu lūgt un piesaukt, lai jūs topat piepildīti ar Viņa prāta atzišanu iekš visas gudrības un garīgas saprašanas, **10** Lai jūs cienīgi staigājiet, Tam Kungam par patikšanu, iekš visa laba darba augļus nesdami un pieaugdami iekš Dieva atzišanas, **11** Ar visādu spēku spēcīgi būdami pēc Viņa godības varas iekš visas pacietības un lēnprātības ar liksmību, **12** Pateikdamies Tam Tēvam, kas mūs ir darījis derīgus, līdz ar tiem svētiem mantību dabūt iekš gaismas. **13** Tas mūs ir izrāvis no tumsības varas un pārstādījis Sava mīļā Dēla valstībā, **14** Iekš kā mums ir tā pestīšana caur Viņa asinīm, tā grēku piedošana; **15** Tas ir Tā neredzamā Dieva ģimis, visu radījumu pirmdzimtais. **16** Jo iekš Viņa visas lietas ir radītas, kas debesīs un virs zemes, redzamās un neredzamās, lai gan troņi, lai gan kundzības, lai gan virsniecības, lai gan valdības, visas lietas ir radītas caur Viņu un uz Viņu. **17** Un Viņš ir priekš visām lietām, un visas lietas pastāv iekš Viņa; **18** Un Viņš ir tai miesai tā galva, proti tai draudzei;

Viņš ir tas iesākums, tas pirmdzimtais no tiem mirušiem, ka Viņš starp visiem būtu tas pirmais. **19** Jo Tam Tēvam ir paticis, ka iekš Viņa mājotu visa pilnība, **20** Un ka caur Viņu un uz Viņu visu salīdzinātu, gan to, kas virs zemes, gan to, kas debesīs, mieru darīdams caur Viņu, caur Viņa krusta asinīm. **21** Un jūs, kas citkārt bijāt sveši un savā prātā ienaidnieki iekš ļauniem darbiem, Tas tagad ir salīdzinājis **22** Iekš Viņa cilvēcīgas miesas caur nāvi, ka Tas jūs nostādītu svētus un bezvainīgus un nenoziedzīgus Savā priekšā; **23** Ja tik jūs paliekat ticībā stipri un pastāvīgi un nenovēršami no tā evaņģēlija cerības, ko jūs esat dzirdējuši, kas ir pasludināts visai radībai apakš debess. Šim es, Pāvils, esmu palicis par kalpu. **24** Es nu priecājos savās ciešanās par jums, un piepildu atkal, kas vēl trūkst no Kristus bēdām, iekš savas miesas par Viņa miesu, kas ir tā draudze; **25** Tai es esmu palicis par kalpu, kā Dievs man to priekš jums ir novēlējis, lai Dieva vārdu pilnīgi pasludināju, **26** To noslēpumu, kas ir bijis paslēpts no mūžīgiem laikiem un no dzimumu dzimumiem, bet tagad skaidri ir parādīts Viņa svētiem; **(aiōn g165)** **27** Tiem Dievs ir gribējis darīt zināmu, kāda šim noslēpumam bagāta godība starp tautām; tas ir Kristus iekš jums, tā godības cerība, **28** To mēs pasludinājam, paskubinādami ikvienu cilvēku un mācīdami ikvienu cilvēku iekš visas gudrības, lai mēs ikvienu cilvēku varam nostādīt pilnīgu iekš Kristus Jēzus; **29** Par to es arī darbojos, cīnīdamies pēc Viņa spēcības, kas iekš manis stipri strādā ar spēku.

2 Jo es gribu, ka jūs ziniet, cik liela cīnīšanās man ir par jums un par tiem, kas ir Laodiķeā, un par visiem, kas manu miesīgu vaigu nav redzējuši; **2** Lai viņu sirdis taptu iepriecinātas, un viņi taptu savienoti iekš mīlestības un bagātīgi piepildīti ar saprašanu, atzīt Dieva, Tā Tēva, un Kristus noslēpumu. **3** Iekš Tā ir apslēpta visa gudrības un atzišanas bagātība. **4** Bet to es saku, lai neviens jūs nepievil ar gudriem vārdiem. **5** Jo jebšu es neesmu klāt ar miesu, tomēr es jums esmu klāt ar garu, priecādamies un redzēdams jūsu kārtīgu dzīvošanu un jūsu stipru ticību uz Kristu. **6** Tad nu tā, kā jūs Kristu

Jēzu, To Kungu, esat pieņēmuši, tā staigājiet iekš Viņa, 7 Iesakņoti un uztaisīti iekš Viņa un apstiprināti iekš ticības, tā kā jūs esat mācīti, augdami iekš tās ar pateicību. 8 Pielūkojiet, ka neviens jūs neaplaupa caur pasaules gudrību un tukšu viltību pēc cilvēku stāstīšanām, pēc pasaules likumu sākumiem un ne pēc Kristus. 9 Jo iekš Viņa mājā visa dievības pilnība cilvēka miesās. 10 Un jūs esat pilnīgi iekš Viņa, kas ir visas varas un valdības galva; 11 Iekš Viņa jūs arī esat apgraizīti ar apgraizīšanu ne rokām darītu, caur grēcīgā miesas prāta nolikšanu, caur Kristus apgraizīšanu; 12 Līdz ar Viņu aprakti kristībā, iekš kā jūs arī esat uzmodināti caur to ticību, ko Dievs rada, kas Viņu no miroņiem ir uzmodinājis; 13 Tas arī jūs, kad bijāt miruši noziegumos un savas miesas priekšādā, ir darijis līdz ar Viņu dzīvus, žēlīgi jums piedodams visus noziegumus; 14 Un ir izdeldējis to parādu grāmatu, to likumu rakstu, kas mums bija pretī, un to ņēmis nost un piesitis pie krusta; 15 Un ir nopostījis tās valdības un varas un tās klaji smieklā līcis un Savas uzvarēšanas godu pār tām parādījis caur Viņu. 16 Tad nu lai neviens jūs netiesā par ēdienu, vai par dzērienu, vai par svētkiem vai jauniem mēnešiem, vai svētdienām; 17 Tā bija to nākošo lietu ēna; bet tā īstā būšana ir Kristus. 18 Lai no tās goda maksas neviens jūs nenogriež, kas liekā pazemībā un eņģeļu kalpošanā pats sev patīk un uz to dzenās, ko viņš nav redzējis, un ir velti uzpūsts savā miesas prātā, 19 Un neturās pie tās galvas, no kā visa miesa caur locekļiem un dzislām palīdzību dabū un ir salaista un uzaug dievišķā augumā. 20 Ja nu jūs līdz ar Kristu tiem pasaules likumiem esat nomiruši, ko tad jūs, tā kā vēl pasaulē dzīvotu, topat apgrūtināti ar pavēlēm: 21 Neaizskar! Nebaudi! Neaiztiec! 22 (Tam visam jāzūd, kad to lieto) - pēc cilvēku pavēlēm un mācībām, 23 Tas gan liekās gudri dēļ tās pašu uzņemtās Dieva kalpošanas un pazemošanās un miesas netaupīšanas, tomēr nevienam nav par godu, bet tik par miesas prāta piepildīšanu.

3 Ja tad nu jūs ar Kristu esat augšāmcēlušies, tad meklējiet to, kas ir augšā, kur Kristus ir, sēdēdams pie Dieva labās rokas. 2 Domājiet

uz to, kas ir augšā, ne uz to, kas virs zemes. 3 Jo jūs esat nomiruši, un jūsu dzīvība ir apslēpta ar Kristu iekš Dieva. 4 Kad nu Kristus, jūsu dzīvība, atspīdēs, tad arī jūs ar Viņu atspīdēsiet iekš godības. 5 Tāpēc nonāvējiet savus locekļus, kas pasaulei pieder, maucību, nešķīstību, bezkaunību, ļaunu iekārošanu un mantas kāribu, kas ir elku kalpošana. 6 To dēļ Dieva dusmība nāk pār tiem neticības bērniem. 7 Šajos grēkos arī jūs citkārt esat staigājuši, kad iekš tiem dzīvojāt. 8 Bet tagad arī jūs visu to noliekat: dusmību, bardzību, ļaunumu, Dieva zaimošanu, bezkaunīgus vārdus no savas mutes. 9 Nemelojiet cits pret citu un novelkat to veco cilvēku ar viņa darbiem, 10 Un apvelkat to jauno, kas top atjaunots uz atzišanu pēc sava radītāja ģimja. 11 Tur nav nedz Grieķis, nedz Jūds, nedz apgraizīšana, nedz priekšāda, nedz barbars, nedz Skitietis, nedz kalps, nedz svabadnieks: bet Kristus ir viss un iekš visiem. 12 Tad nu apvelciet kā Dieva izredzētie, svētie un mīļotie, sirds žēlastību, laipnību, pazemību, lēnību, lēnprātību, 13 Cits citu panesdami un cits citam piedodami, ja vienam ir ko sūdzēt pret otru, tā kā arī Kristus jums ir piedēvis, tāpat arī jūs. 14 Un pār visu šo apvelciet mīlestību, kas ir pilnības saite. 15 Un Dieva miers lai valda jūsu sirdīs, uz ko jūs arī esat aicināti vienā miesā, un esat pateicīgi. 16 Kristus vārds lai mīt bagātīgi jūsu starpā iekš visas gudribas, ka jūs paši mācāties un paskubinājaties ar svētām dziesmām un pateicības dziesmām un garīgām dziesmām, Tam Kungam mīlīgi dziedādami savās sirdīs. 17 Un visu, ko jūs dariet ar vārdiem vai ar darbiem, to visu dariet Tā Kunga Jēzus vārdā, pateikdamies Dievam Tam Tēvam caur Viņu. 18 Jūs sievas, esiet paklausīgas saviem vīriem, tā kā pieklājās iekš Tā Kunga. 19 Jūs vīri, mīlojiet savas sievas un neesat bargi pret tām. 20 Jūs bērni, esiet paklausīgi tiem vecākiem visās lietās, jo tas Tam Kungam labi patīk. 21 Jūs tēvi, nekaitināiet savus bērnus, ka tie nepaliek bailīgi. 22 Jūs kalpi, paklausiet visās lietās tiem, kas pēc miesas jūsu kungi, ne priekš acīm kalpodami, tā kā gribēdami cilvēkiem patikt, bet sirds vientiesībā Dievu bīdamies. 23 Un

visu, ko jūs dariet, to dariet no sirds, tā kā Tam Kungam un ne cilvēkiem, **24** Zinādami, ka jūs no Tā Kunga dabūsiat par atmaksu to iemantošanu, jo jūs kalpojat Tam Kungam Kristum. **25** Bet kas nepareizi dara, tas dabūs, ko tas nepareizi ir darijis, un (tur) cilvēka vaigs netiek uzlūkots.

4 Jūs kungi, kas ir pareizi un pēc tiesas, to dariet tiem kalpiem, zinādami, ka jums arīdzan Kungs ir debesis. **2** Esiet pastāvīgi iekš lūgšanas un esiet nomodā iekš tās ar pateicību, **3** Lūgdami turklāt arī par mums, ka Dievs mums gribētu atvērt tā vārda durvis, runāt Kristus noslēpumu, kā dēļ es arī esmu saistīts, **4** Lai es to varu darīt zināmu, tā kā man pienākas runāt. **5** Staigājiet iekš gudrības priekš tiem, kas ir ārā, laiku vērā ņemdami. **6** Jūsu valoda lai ir arvien mīlīga un ar sāli sālīta, ka jūs zināt ikvienam atbildēt, kā pienākas. **7** Kā man klājās, par to Tihikus jums ziņu dos, tas mīlais brālis un uzticīgais palīgs un amata biedrs iekš Tā Kunga, **8** Ko es tāpēc esmu sūtījis pie jums, lai es ziņu dabūtu, kā jums klājās, un lai tas jūsu sirdis iepriecinātu, **9** Ar Onezimu, to uzticīgo un mīlo brāli, kas no jūsu draudzes; tie jums visu stāstīs, kā te iet. **10** Aristarks, mans cietuma biedrs, jūs sveicina, un Marks, Barnabas brāļa dēls, par ko jūs pavēles esat dabūjuši (kad tas pie jums nāks, tad to uzņemiet), **11** Un Jēzus, ar pavārdu Justs, kas ir no apgraizīšanas. Šie vien ir mani darba biedri pie Dieva valstības, kas man bijuši par iepriecināšanu. **12** Epafra, kas ir no jūsu draudzes, Kristus kalps, jūs sveicina, vienmēr par jums cīnīdamies iekš lūgšanām, ka jūs pilnīgi un stipri pastāviet visā Dieva prātā. **13** Jo es tam dodu liecību, ka viņš karsti darbojās par jums un par tiem Laodiķeā un par tiem Hierapolē. **14** Lūkas, tas ārsts, tas mīlais, un Demas jūs sveicina. **15** Sveicinājiet tos brāļus Laodiķeā, un Nimfu un to Dieva draudzi viņa namā. **16** Un kad tā grāmata no jums ir lasīta, tad gādājiet, ka tā arī Laodiķeas draudzē top lasīta, un ka jūs arīdzan to grāmatu no Laodiķeas lasāt. **17** Un sakāt Arhipam: kopi to amatu, ko tu esi dabūjis iekš Tā Kunga, ka tu to pilnīgi izdari. **18** Tā sveicināšana ar manu,

Pāvila, roku. Pieminiet manas saites! Žēlastība lai ir ar jums! Āmen!

Pāvila 1. Vēstule Tesalonikiešiem

1 Pāvils un Silvans un Timotejs Tesalonikiešu draudzei iekš Dieva Tā Tēva un Tā Kunga Jēzus Kristus: žēlastība lai ir jums un miers no Dieva, mūsu Tēva, un no Tā Kunga Jēzus Kristus. **2** Mēs Dievam pateicamies vienmēr par jums visiem, jūs pieminēdami savās lūgšanās, **3** Bez mitēšanās pieminēdami jūsu ticības darbu un jūsu mīlestības pūliņu un jūsu pastāvību iekš cerības uz mūsu Kungu Jēzu Kristu, mūsu Dieva un Tēva priekšā, **4** Zinādami, ka jūs, no Dieva mīlotie brāļi, esat izredzēti. **5** Jo mūsu evaņģēlijs ir bijis pie jums ne vien vārdos, bet arī spēkā un Svētā Garā un pilnā patiesībā: tā kā jūs zināt, kādi mēs esam bijuši pie jums jūsu labad. **6** Un jūs esat pakaļdzinušies mums un Tam Kungam un to vārdu uzņēmuši iekš daudz bēdām ar Svētā Gara prieku; **7** Tā ka jūs esat palikuši par priekšzīmi visiem ticīgiem Maķedonijā un Akajā. **8** Jo no jums Tā Kunga vārds ir izpaudies ne vien Maķedonijā un Akajā, bet arī visās malās jūsu ticība uz Dievu ir izgājusi, tā ka mums par to nevajag neko runāt. **9** Jo tie paši sludina par mums, kādu ieiešanu mēs pie jums esam atraduši un kā jūs esat atgriezušies pie Dieva no tiem elkudieviem, kalpot Tam dzīvam un patiesam Dievam, **10** Un gaidīt no debesīm Viņa Dēlu, ko Viņš uzmodinājis no miroņiem, Jēzu, kas mūs izpestījis no tās nākamās dusmības.

2 Jo jūs paši zināt, brāļi, mūsu ieiešanu pie jums, ka tā nav bijusi veltīga. **2** Bet jebšu papriekš bijām cietuši un bijām nievāti Filipos, tā kā jūs zināt, tomēr esam bijuši droši iekš sava Dieva, runāt uz jums Dieva evaņģēliju iekš lielas cīnīšanās. **3** Jo mūsu pamācīšana nav no alošanās, nedz no neskaidrības, nedz no viltības. **4** Bet tā, kā Dievs mūs ir cienīgus turējis, mums to evaņģēliju uzticēt, tā runājam, nekā lai cilvēkiem patikam, bet Dievam, kas mūsu sirdis pārbauda. **5** Jo mīksta mēle mums nekad nav bijusi, tā kā jūs zināt, nedz kaut ko esam darījuši mantas dēļ, - Dievs par to liecinieks; **6** Nedz godu meklēdami no cilvēkiem,

nedz no jums, nedz no citiem, jebšu varējām savu svarīgo spēku rādīt kā Kristus apustuļi. **7** Bet esam bijuši lēnīgi jūsu vidū, tā kā zīdītāja savus bērnus glabā. **8** Tāpat mēs pēc jums ilgodamies gribējām jums pasniegt ne vien Dieva evaņģēliju, bet arī savas dvēseles, tādēļ ka jūs mums esat palikuši mīļi. **9** Jo pieminiet, brāļi, mūsu darbu un pūliņu; jo dienām naktīm strādādami, lai nevienam no jums nebūtu par grūtumu, mēs jums esam sludinājuši Dieva evaņģēliju. **10** Jūs esat liecinieki un Dievs, kā mēs pie jums, kas ticat, esam bijuši svēti un taisni un nenoziedzīgi. **11** Tāpat jūs zināt, ka mēs ikvienu no jums tā kā tēvs savus bērnus, paskubinājām **12** Un apliecinājām, ka jums cienīgi būs staigāt Dievam, kas jūs aicina pie Savas valstības un godības. **13** Tāpēc arī Dievam bez mitēšanās pateicamies, ka jūs Dieva vārda mācību no mums dzirdēdami, to neesat pieņēmuši kā cilvēku vārdu, bet (tā kā tas patiesīgi ir) kā Dieva vārdu, kas arī spēcīgi strādā iekš jums, kas ticat. **14** Jo jūs, brāļi, esat pakaļdzinušies tām Dieva draudzēm, kas ir Jūdu zemē iekš Kristus Jēzus, tāpēc ka jūs arīdzan to pašu esat cietuši no saviem cilts biedriem, kā arī viņi no tiem Jūdiem; **15** Tie arī To Kungu Jēzu ir nokāvuši un savus praviešus un mūs ir vajājuši un tie Dievam nepatīk un ir visiem cilvēkiem preti; **16** Un tie mūs kavē uz pagāniem runāt, ka šie top izglābti, un tā viņi arvien savus grēkus piepilda. Bet tā dusmība jau pār viņiem nākusi viņus nobeigt. **17** Bet mēs, brāļi, kādu brīdi no jums šķirti pēc vaiga, ne pēc sirds, jo vairāk esam steigušies ar gaužu ilgošanos redzēt, jūsu vaigu. **18** Tādēļ mēs pie jums esam gribējuši nākt (es Pāvils) vienu un otru reizi; bet sātans mūs aizkavējis. **19** Jo kas ir mūsu cerība vai prieks vai goda kronis? Vai arī ne jūs mūsu Kunga Jēzus Kristus priekšā pie Viņa atnākšanas? **20** Jo jūs esat mūsu gods un prieks.

3 Tādēļ to ilgāk nepanesdami, esam apņēmušies, vieni paši palikt Atēnā, **2** Un esam sūtījuši Timoteju, savu brāli un Dieva kalpu, savu darba biedru iekš Kristus evaņģēlija, jūs apstiprināt un paskubināt iekš jūsu ticības, **3** Ka neviens nešaubās šinīs bēdās; jo jūs paši

zināt, ka tās mums ir noliktas. **4** Jo kad pie jums bijām, mēs jums papriekš sacījām, ka bēdas mums būs jācieš, tā kā tas arī noticis un kā jūs to zināt. **5** Tādēļ arīdzan es to ilgāk nepanesdams, viņu esmu sūtījis, lai es no jūsu ticības dabūtu zināt, vai gan tas kārdinātājs jūs nav kārdinājis un mūsu darbs nav palicis veltīgs? **6** Bet tagad, kad Timotejs no jums ir nācis pie mums un mums labas vēstis nesis par jūsu ticību un mīlestību, un ka jūs arvienu mūs labā piemiņā turat, kārodami mūs redzēt, itin kā arī mēs jūs, **7** Tādēļ, brāļi, mēs esam iepriecināti par jums iekš visām savām bēdām un raizēm caur jūsu ticību. **8** Jo tagad mēs atdzīvojamies, kad jūs pastāvat iekš Tā Kunga. **9** Jo kādu pateicību mēs Dievam par jums varam atdot par visu šo prieku, ar ko priecējamies jūsu dēļ mūsu Dieva priekšā? **10** Naktīm dienām ļoti gauži lūgdamies, lai varētu jūsu vaigu redzēt un jūsu ticības trūkumu piepildīt. **11** Bet pats mūsu Dievs un Tēvs un mūsu Kungs Jēzus Kristus lai pašķir mūsu ceļu pie jums. **12** Bet jums lai Tas Kungs dod augt un lai jūs dara pār pārim pilnīgus iekš mīlestības savā starpā un uz visiem, tā kā arī mēs esam uz jums, **13** Ka Viņš jūsu sirdis stiprinātu, būt nenoziedzīgiem un svētiem mūsu Dieva un Tēva priekšā, kad mūsu Kungs Jēzus Kristus atnāks ar visiem Saviem svētiem.

4 Tad nu vēl, brāļi, jūs lūdzam un paskubinājam iekš Tā Kunga Jēzus, kā jūs no mums jau esat dzirdējuši, kā jums būs staigāt Dievam par patikšanu, lai jūs jo dienas jo vairāk pieņematies. **2** Jo jūs zināt, kādas pavēles mēs jums esam devuši caur To Kungu Jēzu. **3** Jo šis ir Dieva prāts, ka jūs topat svēti, ka jums būs atrauties no maucības, **4** Ka ikvienam būs zināt, sev draugu mantot iekš svētišanas un goda, **5** Ne kāribas sērgā, kā arī tie pagāni, kas Dievu nepazīst; **6** Ka neviens savam brālim pāri nedara, nedz mantas dēļ to piekrāpj kādā darišanā, jo Tas Kungs ir atriebējs par visu to, tā kā mēs jums arī jau esam sacījuši un apliecinājuši. **7** Jo Dievs mūs nav aicinājis uz nešķīstību, bet ka topam svēti. **8** Tad nu, kas ir nicinātājs, tas nenicina kādu cilvēku, bet Dievu, kas arī Savu Svēto Garu

jums ir devis. **9** Bet jums nevajag, ka es par to brāļu mīlestību rakstu; jo jūs paši esat Dieva mācīti, cits citu mīlēt, **10** Un jūs to arī darāt visiem brāļiem, kas ir pa visu Maķedoniju; bet mēs jūs paskubinājam, brāļi, jo dienas jo vairāk pieņemties **11** Un turēt par godu, klusi dzīvot un savus darbus darīt un savām rokām strādāt, tā kā mēs jums esam pavēlējuši; **12** Ka jūs godīgi staigājat priekš tiem, kas ir ārā, un ka jums cita nevajag. **13** Bet, brāļi, es jums negribu slēpt par tiem, kas ir aizmiguši, ka jūs nenosukumstat tā kā tie citi, kam nav cerības. **14** Jo ja mēs ticam, ka Jēzus ir miris un augšāmcēlies, tāpat arī Dievs tos aizmigušos caur Jēzu atvedīs līdz ar Viņu. **15** Jo to mēs jums sakām caur Tā Kunga vārdu, ka mēs, kas dzīvojam un atliekam uz Tā Kunga atnākšanu, tiem aizmigušiem nenāksim priekšā. **16** Jo pats Tas Kungs nāks zemē no debesīm ar kliegšanu, ar liela eņģeļa balsi un ar Dieva bazūni, un tie iekš Kristus mirušie uzcelsies papriekš, **17** Pēc tam mēs, kas dzīvojam un esam atlikuši, tapsim aizrauti līdz ar tiem iekš padebešiem Tam Kungam pretī gaisā; un tā mēs būsīm arvien pie Tā Kunga. **18** Tad nu iepriecināties savā starpā ar šiem vārdiem.

5 Bet par tiem laikiem un brīžiem, brāļi, nevajag jums rakstīt. **2** Jo jūs paši it labi zināt, ka Tā Kunga diena nāks tāpat kā zaglis naktī. **3** Jo kad tie sacīs: miers ir un drošība, tad tā samaitāšana piepeši nāks pār tiem, kā bērnu sāpes pār grūtu sievu, un tie neizbēgs. **4** Bet jūs, brāļi, neesiet iekš tumsības, ka šī diena kā zaglis jūs sagrābj. **5** Jūs visi esat gaismas bērni un dienas bērni; mēs neesam ne nakts ne tumsības bērni. **6** Tad nu lai mēs neguļam, tā kā tie citi, bet lai esam nomodā un skaidrā prātā. **7** Jo tie, kas guļ, guļ naktī; un kas piedzeras, tie piedzeras naktī. **8** Bet mums, kas esam dienas bērni, būs skaidrā prātā būt un apvilkt ticības un mīlestības bruņas un par bruņu cepuri pestīšanas cerību. **9** Jo Dievs mūs nav nolicis uz dusmību, bet uz mūžīgas dzīvības panākšanu caur mūsu Kungu Jēzu Kristu, **10** Kas par mums ir miris, ka mums, vai esam nomodā, vai aizmiguši, līdz ar Viņu būs dzīvot. **11** Tāpēc pamācieties savā starpā un

uztaisiet cits citu, tā kā arī jau darāt. **12** Bet mēs jūs lūdzam, brāļi, ka jūs tos atzīstat, kas jūsu starpā strādā, un savus priekšniekus iekš Tā Kunga, un kas jūs pamāca. **13** Un turat tos jo vairāk mīļus viņu darba dēļ; turat mieru savā starpā. **14** Bet mēs jūs lūdzam, brāļi, pamāciet netiklos, ieprieciniet bailīgos, panesiet vājos, esiet lēnprātīgi pret visiem. **15** Pielūkojiet, ka neviens nevienam neatmaksā ļaunu ar ļaunu, bet arvien dzenaties uz labu, tā savā starpā, kā pret visiem. **16** Priecājaties vienmēr. **17** Lūdziet Dievu bez mitēšanās. **18** Pateicieties Dievam visās lietās: jo tas ir Dieva prāts iekš Kristus Jēzus pie jums. **19** Nenoslāpējiet to Garu. **20** Nenicinājiel praviešu mācības. **21** Pārbaudiet visu; to, kas labs, paturiet. **22** Atraujaties no visa, kas liekās ļauns. **23** Bet pats tas miera Dievs lai jūs svētī caur caurim, un viss jūsu gars un dvēsele un miesa lai bezvainīgi top pasargāti uz mūsu Kunga Jēzus Kristus atnākšanu. **24** Uzticīgs ir Tas, kas jūs aicina, - Tas to arī darīs. **25** Brāļi, lūdziet par mums. **26** Sveicinājiel visus brāļus ar svētu skūpstīšanu. **27** Es jums piekodināju no Dieva puses, lai šī grāmata top lasīta priekš visiem svētiem brāļiem. **28** Mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastība lai ir ar jums. Āmen.

Pāvila 2. Vēstule Tesalonīķiešiem

1 Pāvils un Silvans un Timotejs Tesalonīķiešu draudzei iekš Dieva, mūsu Tēva, un iekš Tā Kunga Jēzus Kristus: **2** Žēlastība lai ir jums un miers no Dieva, mūsu Tēva, un no Tā Kunga Jēzus Kristus. **3** Mums pienākas Dievam vienmēr pateikties par jums, brāļi, tā kā tas ir pareizi, tādēļ ka jūsu ticība augumā aug un ka mīlestība jūsu starpā vairojās pie ikviena no jums; **4** Tā ka mēs paši jūsu dēļ teicamies Dieva draudzēs par jūsu pastāvību un ticību iekš visām jūsu vajāšanām un iekš tām bēdām, ko jūs panesat, - **5** Kas zīmējās uz Dieva taisno tiesu, ka jūs paliekat cienīgi, Dieva valstību mantot, par ko jūs arī ciešat. **6** Tā ka tas ir pēc Dieva taisnības, jūsu bēdinātājiem atmaksāt ar bēdām, **7** Un jums, kas topat apbēdināti, dot atvieglošanu līdz ar mums, kad Tas Kungs Jēzus parādīsies no debesīm ar Sava spēka eņģeļiem, **8** Ar uguns liesmām sodīt tos, kas Dievu nepazīst un kas ir nepaklausīgi mūsu Kunga Jēzus Kristus evaņģēlijam. **9** Tie par sodību cietīs mūžīgu samaitāšanu no Tā Kunga vaiga un no Viņa spēka godības, **(aiōnios g166)** **10** Kad Viņš nāks viņa dienā, lai taptu pagodināts iekš Saviem svētiem un apbrīnots iekš visiem tiem, kas ticējuši, (jo mūsu liecībai pie jums tapa ticēts.) **11** Tādēļ mēs arī vienmēr lūdzam par jums, lai mūsu Dievs jūs dara cienīgus, ka dabūjat, uz ko esat aicināti, un lai Viņš jūs dara pilnīgus visā labā prātā un ticības darbā ar spēku; **12** Lai mūsu Kunga Jēzus Kristus vārds top pagodināts iekš jums, un jūs iekš Viņa, pēc mūsu Dieva un Tā Kunga Jēzus Kristus žēlastības.

2 Bet dēļ mūsu Kunga Jēzus Kristus atnākšanas un dēļ mūsu sapulcināšanas pie Viņa mēs, brāļi, jūs lūdzam, **2** Ka jūs netopat drīz prātā šaubīti nedz iztrūcināti, ne caur garu, ne caur vārdu, ne caur grāmatu, tā kā no mums būtu rakstīts, ka Tā Kunga diena esot klāt. **3** Lai neviens jūs nekādā vizē nepievil; jo tā nenāks, pirms tā atkāpšanās nebūs nākusi un tas grēka cilvēks, tas pazušanas dēls, nebūs parādījies, **4**

Kas turas pretī un paaugstinājās pār visu to, kas Dievs saucams, un kas ir Dieva kalpošana, tā ka viņš Dieva namā sēž kā Dievs, izrādīdamies, ka viņš esot Dievs. **5** Vai jūs vairs nepiemīniet, ka es vēl pie jums būdams to jums esmu sacījis? **6** Un nu jūs zināt, kas aizkavē, tiekams viņš parādās savā laikā. **7** Jo tas netaisnības noslēpums jau ir spēkā, tikai ka tam, kas viņu līdz šim aizkavē, vēl būs tapt atņemtam nost. **8** Un tad parādīsies tas netaisnais, ko Tas Kungs nomaitās ar savas mutes garu un izdeldēs, kad atspīdēs viņa atnākšana. **9** Šā (tā netaisnā) atnākšana notiek pēc sātana spēka ar visādu viltības varu un viltības zīmēm un brīnumiem **10** Un ar visādu pievilšanu uz netaisnību pie tiem, kas pazūd; tādēļ ka tie patiesības mīlestību nav pieņēmuši, ka taptu svēti. **11** Un tādēļ Dievs tiem sūtīs spēcīgu maldīšanās garu, ka tie tic meliem; **12** Lai top sodīti visi, kas patiesībai nav ticējuši, bet kam bijusi patikšana pie netaisnības. **13** Bet mums pienākas vienmēr Dievam pateikties par jums, no Tā Kunga mīļotie brāļi, ka Dievs no iesākuma jūs izredzējis uz pestīšanu, lai caur to Garu tiekat svēti un ticat patiesībai. **14** Uz to Viņš jūs ir aicinājis caur mūsu evaņģēliju, lai panākat mūsu Kunga Jēzus Kristus godību. **15** Tad nu, brāļi, pastāviet un turiet tās mācības, ko esat mācījušies tā caur mūsu vārdu, kā caur mūsu grāmatu. **16** Bet pats mūsu Kungs Jēzus Kristus un mūsu Dievs un Tēvs, kas mūs ir mīlējis un devis mūžīgu iepriecināšanu un labu cerību iekš žēlastības, **(aiōnios g166)** **17** Tas lai jūsu sirdis iepriecina un lai jūs stiprina iekš visāda laba vārda un darba.

3 Beidzot, brāļi, lūdziet par mums, lai Tā Kunga vārds turpina savu gaitu un top godāts, tā kā arī pie jums, **2** Un lai mēs topam atpestīti no tiem netikliem un ļauniem cilvēkiem; jo ticība netik visiem. **3** Bet uzticīgs ir Tas Kungs, kas jūs stiprinās un pasargās no tā ļauna. **4** Un mēs ceram no jums iekš Tā Kunga, ka jūs, ko mēs jums pavēlam, gan dariet, gan darīsiet. **5** Bet Tas Kungs lai sataisa jūsu sirdis uz Dieva mīlestību un uz Kristus pacietību. **6** Mēs jums pavēlam, brāļi, mūsu Kunga Jēzus Kristus vārdā, atstāties no ikviena brāļa, kas staigā netikli

un ne pēc tās mācības, ko tas no mums ir dabūjis. **7** Jo jūs paši zināt, kā piederās mums pakaļ dzīties; jo mēs jūsu starpā neesam netikli turējušies, **8** Nedz esam maizi ēduši pie kāda bez maksas, bet iekš darbošanās un pūlēšanās naktīm dienām strādādami, ka nevienu no jums neapgrūtinātu; **9** Ne ka mums nebūtu brīv, bet lai paši sevi jums dotu par priekšzīmi mums pakaļdzīties. **10** Jo kad bijām pie jums, to jums esam pavēlējuši, ka, ja kas negrib strādāt, tam arī nebūs ēst. **11** Jo mēs dzirdam, ka citi jūsu starpā netikli staigā neko nestrādādami, bet nedarbus darīdami. **12** Bet tiem tādiem mēs pavēlam un tos paskubinājam caur mūsu Kungu Jēzu Kristu, lai tie klusā garā strādā un ēd savu pašu maizi. **13** Bet jūs, brāļi, nepiekūstiet labu darīt. **14** Bet ja kas mūsu vārdiem šinī grāmatā nepaklausā, to iezīmējat, un nejaucaties ar to, lai tas top apkaunots. **15** Un neturiet to kā ienaidnieku, bet pamāciet to kā brāli. **16** Bet pats tas miera Kungs lai jums dod mieru vienmēr un visādi. Tas Kungs lai ir ar jums visiem. **17** Tā sveicināšana ar manu paša, Pāvila, roku; šī ir tā zīme iekš ikkatras grāmatas. Tā es rakstu. **18** Mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastība lai ir ar jums visiem. Āmen.

Pāvila 1. Vēstule Timotejam

1 Pāvils, Jēzus Kristus apustulis, pēc Dieva, mūsu Pestītāja un Tā Kunga Kristus Jēzus, mūsu cerības, pavēles **2** Timotejam, savam istam dēlam iekš ticības: žēlastība, apžēlošana, miers no Dieva, mūsu Tēva, un no Jēzus Kristus, mūsu Kunga. **3** Itin kā es tevi esmu lūdzis Efesū palikt, kad es gāju uz Maķedoniju, lai tu kādus paskubinātu, nemācīt nekādu citu mācību, **4** Nedz cienīt pasakas un bezgaligus cilts rakstus, kas vairāk ceļ jautāšanas nekā Dieva draudzi kopj ticībā, - **5** Bet tās mācības gala mērķis ir mīlestība no šķīstas sirds un labas apziņas un bezviltīgas ticības; **6** No tā kādi ir nokļūduši un griezušies uz tukšām valodām, **7** Gribēdami būt bauslības mācītāji, tie neprot, nedz ko saka, nedz ko droši liecina. **8** Bet mēs zinām, ka bauslība ir laba, ja kas pēc tās pareizi turas, **9** To zinādam, ka bauslība nav iecelta taisnam, bet netaisniem un pārgalvīgiem, bezdievīgiem un grēciniekiem, nesvētiem un negantiem, tēva un mātes kāvējiem, slepkavām, **10** Mauciniekiem, tiem, kas pie vīriešiem guļ, cilvēku zagļiem, melkūļiem, tiem, kas nepatiesi zvēr, un ja vēl kas tai veselīgai Dieva mācībai ir pretim, **11** Pēc tā svētā Dieva godības pilnā evaņģēlijā, kas man ir uzticēts. **12** Un es pateicos Tam, kas mani darijis spēcīgu, mūsu Kungam Kristum Jēzum, ka Tas mani turējis par uzticīgu un iecēlis šīni amatā, **13** Kaut gan iepriekš biju zaimotājs un vajātājs un varas darītājs, bet man žēlastība ir notikusi, jo es nezinādam, to esmu darijis iekš neticības. **14** Tomēr mūsu Kunga žēlastība jo pilnīga ir bijusi pie manis ar ticību un mīlestību, kas ir iekš Kristus Jēzus. **15** Tas ir patiesīgs un augsti pieņemams vārds, ka Kristus Jēzus ir nācis pasaulē grēciniekus izglābt, starp kuriem es esmu tas lielākais. **16** Bet tādēļ man žēlastība ir notikusi, lai it īpaši pie manis Jēzus Kristus parādītu visu lēnprātību tiem par priekšzīmi, kas iekš Viņa ticēs uz mūžīgu dzīvošanu. (aiōnios g166) **17** Bet Tam mūžīgam, neiznīcīgam Ķēniņam, Tam neredzamam vienīgam gudram Dievam

lai ir gods un slava mūžīgi mūžam! Āmen. (aiōn g165) **18** Šo pavēli es tev lieku pie sirds, mans dēls Timotej, pēc tiem praviešu vārdiem, kas par tevi iepriekš ir sacīti, lai tu pēc tiem karo to labo karošanu. **19** Turēdamis ticību un labu zināmu sirdi, ko citi atmetuši un ticības lietās kā sadragāta laiva postā gājuši; **20** Starp tiem ir Imenejs un Aleksandrs, ko esmu nodevis satanam, lai tie kļūst pārmācīti, ka Dievu vairs nezaimo.

2 Tad nu es pamācu pār visām lietām, lai notiek lūgšanas, piesaukšanas, aizlūgšanas, pateikšanas par visiem cilvēkiem, **2** Par ķēniņiem un visiem, kas ir augstā kārtā, lai mēs mierīgi un klusi dzīvojam visā dievbijāšanā un godā. **3** Jo tas ir labi un patikami Dieva, mūsu Pestītāja, priekšā, **4** Kas grib, ka visi cilvēki top izglābti un nāk pie patiesības atzīšanas. **5** Jo viens Dievs ir un viens vidutājs starp Dievu un cilvēkiem, tas cilvēks Kristus Jēzus, **6** Kas Sevi pašu ir nodevis par atpirkšanas maksu priekš visiem par liecību savā laikā, **7** Uz ko es esmu iecelts par pasludinātāju un apustuli, (es saku patiesību iekš Kristus un nemeloju), par mācītāju pagāniem ticībā un patiesībā. **8** Tad nu es gribu, lai vīri Dievu pielūdz visās vietās, paceldami svētas rokas bez dusmības un šaubīšanās. **9** Tāpat lai arī sievas pieklājīgās drēbēs kaunīgi un godīgi ģērbjas, ne ar sapītām bizēm nedz ar zeltu nedz ar pērlēm nedz ar dārgām drēbēm, **10** Bet ar labiem darbiem, (kā tas sievām klājās, kas pie Dieva kalpošanas turas). **11** Sieva klusībā lai mācās ar visu paklausīšanu. **12** Bet sievai es nepieļauju mācīt nedz pār vīru valdīt, bet viņai būs turēties klusu. **13** Jo Ādams papriekš ir radīts, pēc tam leva; **14** Un Ādams nav pievilts, bet sieva ir pievilta un kritusi pārkāpšanā. **15** Bet tā taps izglābta caur bērnu dzemdēšanu, ja viņa paliek ticībā un mīlestībā un dzenās pēc svētas dzīvošanas ar godu.

3 Tas ir patiesīgs vārds: ja kas iekāro bīskapa amatu, tas iekāro teicamu darbu. **2** Tad nu bīskapam pienākas būt nenoziedzīgam, vienas sievas vīram, sātīgam, prātīgam, godīgam, kas

labprāt dod mājas vietu, un kas māk mācīt; **3** Kas nav dzērājs, ne rējējs, nedz negodīgas peļņas dzinējs, bet lēnīgs, ne strīdīgs, ne naudas kārīgs; **4** Kas savu namu labi valda, kam bērni, kas paklausa ar visu godu; **5** (Bet ja kas savu paša namu nezin valdīt, kā tas gādās par Dieva draudzēm?) **6** Ne tāds, kas kristīgu ticību tikko uzņēmis, lai neuzpūšas un neiekrīt zaimotāja tiesā. **7** Bet viņam vajag arī labas liecības no tiem, kas ārā, ka neiekrīt nievāšanā un zaimotāja valgos. **8** Tāpat arī draudzes kopējiem būs būt godīgiem, kam nav divējādas mēles, ne viņa plitniekiem, nedz negodīgas peļņas dzinējiem, **9** Kas ticības noslēpumu tur iekš šķīstas zināmas sirds. **10** Un šiem arīdzan būs papriekš tapt pārbaudītiem, pēc lai tie kalpo, ja tie ir bezvainīgi. **11** Tāpat arī sievām būs būt godīgām, ne mēlnesēm, bet sātigām, uzticīgām visās lietās. **12** Draudzes kopējiem būs būt vienas sievas vīriem, kas savus bērnus un savu namu labi valda. **13** Jo kas labi kalpojuši, tie pelnās labu pakāpi un daudz drošības iekš ticības, kas ir iekš Kristus Jēzus. **14** To es tev rakstu, cerēdams it drīz nākt pie tevis; **15** Bet ja es aizkavētos, lai tu zini, kā pienākas turēties Dieva namā, kas ir tā dzīvā Dieva draudze, tās patiesības pilārs un pamats. **16** Un teicami liels ir tas dievbijāšanas noslēpums: Dievs ir parādīts miesā, taisnots garā, skatīts no eņģeļiem, sludināts tautām, ticēts pasaulē, uzņemts godībā.

4 Bet Tas Gars skaidri saka, ka nākamos laikos citi atkāpsies no ticības, klausīdami viltīgus garus un velnu mācības, **2** Kas viltīgi melus runā, kam pašu zināma sirds kā ar dedzekli iezīmēta, **3** Kas aizliedz laulībā iedoties, pavēl noturēties no barībām, ko Dievs radījis, lai tie ticīgie un tie kas patiesību atzinuši, tās saņem ar pateicību. **4** Jo ikkatra Dieva radīta lieta ir laba, un nekas nav atmetams, kas ar pateicību top ņemts; **5** Jo tas top svētīts caur Dieva vārdu un lūgšanu. **6** Kad tu šās lietas tiem brāļiem liksi priekšā, tad tu būsi labs Jēzus Kristus kalps, uzaudzināts iekš ticības un labas mācības vārdiem, uz ko tu esi dzinies. **7** Bet tās nesvētās un nelietīgās pasakas atmeti un darbojies pats iekš dievbijāšanas. **8** Jo tā miesīgā

darbošanās maz ko der; bet dievbijāšana der pie visām lietām; un tai ir šās tagadējās un tās nākošās dzīvošanas apsolišana. **9** Tas ir patiesīgs un augsti pieņemams vārds. **10** Jo par to mēs arī strādājam un topam nievāti, ka esam cerējuši uz to dzīvo Dievu, kas ir visu cilvēku, visvairāk ticīgo Pestītājs. **11** Šās lietas pavēli un māci. **12** Lai nevienš nenicina tavu jaunību, bet topi tiem ticīgiem par priekšzīmi iekš mācības, iekš dzīvošanas, iekš mīlestības, iekš ticības, iekš šķīstības. **13** Pastāvi iekš lasīšanas, paskubināšanas, mācīšanas, tiekams es nāku. **14** Kopi to dāvanu, kas ir iekš tevis, kas tev caur praviešu vārdiem ir dota, kad tie vecaji tev rokas uzlika. **15** Par to gādā, pie tā palieci, ka tava pieaugšana top redzama visās lietās. **16** Ņem vērā sevi pašu un to mācību, pastāvi šinīs lietās; jo to daridams gan sevi pašu izglābsi, gan tos, kas tevi klausā.

5 Vecu nerāj, bet pamāci kā tēvu, jaunākus kā brāļus, **2** Vecākas sievas kā mātes, jaunākas kā māsas, iekš visas šķīstības. **3** Godā tās atraitnes, kas ir īsteni atraitnes. **4** Bet ja kādai atraitnei ir bērni jeb bērnu bērni, tādas lai papriekš māsās savā pašu namā dievbijīgi dzīvot un atlidzināt, ko no tiem vecākiem dabūjušas; jo tas ir labi un patikami Dieva priekšā. **5** Bet kura ir īsta atraitne un itin viena palikusi, tā savu cerību likusi uz Dievu un paliek lūgšanās un Dieva piesaukšanās naktīm dienām. **6** Bet kura uz kāribu dzenās, tā dzīva būdama ir nomirusi. **7** Un to pavēli, lai tās turas bezvainīgi. **8** Bet ja kas savus piederīgos un visvairāk savu saimi neapgādā, tas ticību ir aizliedzis un ir sliktāks par neticīgu. **9** Atraitne lai top izvēlēta ne jaunāka kā sešdesmit gadus, kas bijusi viena vīra sieva. **10** Kurai labu darbu liecība top dota, ja tā bērnus uzaudzinājusi, ja tā labprāt svešiniekus uzņēmusi, ja tā svētiem kājas mazgājusi, ja tā apbēdinātiem palīgā nākusi, ja tā pēc ikviena laba darba dzinusies. **11** Bet jaunākas atraitnes atmet; jo kad tās vēligas(pārgalvīgas) tapušas - Kristum pretī, tad tās grib iet pie vīra, **12** Un tām ir vaina, ka tās to pirmo ticību pārlauzušas. **13** Turklāt arīdzan tās ir slinkas, māsās apkārt iet pa mājām; un ne vien slinkas, bet arīdzan plukšķes,

nedarbus darīdamas, runādamas, kas neklājās. **9** **14** Tad nu es gribu, ka tās jaunās iet pie vīra, Bet kas grib bagāts tapt, tie krīt kārdināšanā un bērnus dzemdē, namu valda un pretniekam nedod nekāda iemesla uz nievāšanu. **15** Jo citas jau ir griezušās sātanam pakaļ. **16** Ja kādam ticīgam jeb kādai ticīgai ir atraitnes, tad lai tie tām nāk palīgā, un lai draudze netop apgrūtināta, ka tā tām īstenām atraitnēm var nākt palīgā. **17** Tos vecajos, kas labi valda, turi divkārtīgā godā, visvairāk tos, kas strādā iekš vārda un mācīšanas. **18** Jo tas raksts saka: vērsim, kas labību izmin, tev nebūs aizsiet purnu, un: strādniekam sava alga pienākas. **19** Pret vecaju neuzņem sūdzības bez diviem vai trim lieciniekiem. **20** Tos, kas apgrēkojās, pārmāci visu priekšā, lai arī tie citi bīstas. **21** Es piekodināju Dieva un Tā Kunga Jēzus Kristus un to izredzēto eņģeļu priekšā, lai tu šās lietas turi, neko nedarīdams ne pēc ienaida, ne pēc draudzības. **22** Rokas nevienam neuzliec ātri, un nepinies ar svešiem grēkiem; sevi pašu glabā šķīstu. **23** Un nedzer vairs ūdeni vien, bet ņem maķenīt vīna, tavas pasirds(kuņģa) labad un tavas dažādas vājības dēļ. **24** Citu cilvēku grēki jau zināmi, pirms tie vēl priekš tiesas nāk; bet citu ļaužu grēki pēc top zināmi. **25** Tāpat arī tie labie darbi jau ir zināmi; un kas vēl nav, tie nevar palikt apslēpti.

6 Visiem, kas ir kalpi apakš jūga, tiem būs savus kungus visā godā turēt, lai Dieva vārdu un mācību nezaimo. **2** Bet tiem, kam ir ticīgi kungi, nebūs viņus nicināt, tāpēc ka šie ir brāļi, bet jo vairāk kalpot, tāpēc ka šie, kas šo labumu dabū, ir ticīgi un mīlēti; to māci un pavēli. **3** Ja kas citu mācību māca un nenāk pie mūsu Kunga Jēzus Kristus veselīgiem vārdiem un pie dievbijāšanas mācības, **4** Tas ir uzpūsts un nezina nenieka, bet vārgst iekš jautāšanām un vārdu ķildām, no kā ceļas skaudība, bāršanās, zaimošana, ļaunas domas, **5** Nelietīgas apjautāšanas tādiem, kam prāti sajaukti, kam patiesība zudusi, kam šķiet, dievbijāšanu esam mantas pelnīšanu: - atkāpies no tādiem! **6** Bet tā ir liela mantošana, ja kas ir dievbijīgs un pieticīgs. **7** Jo mēs nenieka neesam ienesuši pasaulē, tad ir zināms, ka mēs arī nenieka nevaram iznest. **8** Bet kad mums

sava barība un apģērbs, tad lai mums pietiek. **9** Bet kas grib bagāts tapt, tie krīt kārdināšanā un valgā un daudz bezprātīgās un nelabās kāribās, kas cilvēkus gāž samaitāšanā un pazušanā. **10** Jo naudas kāriba ir visa ļaunuma sakne; pēc tās dzīdamies dažī ir nomaldījušies no ticības un paši ar daudz sāpēm sadūrušies. **11** Bet tu, Dieva cilvēks, bēdz no šīm lietām; dzenies pēc taisnības, dievbijāšanas, ticības, mīlestības, pacietības, laipnības; **12** Cīnies to labo ticības cīnīšanos, sagrāb to mūžīgo dzīvību, uz ko tu arīdzan esi aicināts un esi apliecinājis labu liecību daudz liecinieku priekšā. **(aiōnios g166)** **13** Es tev pavēlu Dieva priekšā, kas visu dara dzīvu, un Jēzus Kristus priekšā, kas apakš Poncius Pilatus apliecinājis to labo liecību, **14** Šo bausli turēt neaptraipītu, nenicinātu līdz mūsu Kunga Jēzus Kristus atspīdēšanai, **15** Ko savā laikā parādis tas svētais un vienīgi varenais, tas visu ķēniņu Ķēniņš un visu kungu Kungs, **16** Kam vien ir nemirstība, kas dzīvo nepieejamā gaišumā, ko neviens cilvēks nav redzējis, nedz var redzēt. Tam lai ir gods un mūžīga vara! Āmen. **(aiōnios g166)** **17** Tiem bagātiem šīnī pasaulē pavēli, lai tie augsti neturas, nedz cerē uz to nepastāvīgo bagātību, bet uz To dzīvo Dievu, kas mums visas lietas bagātīgi pasniedz par atspirgšanu; **(aiōn g165)** **18** Lai tie labu dara, bagāti top iekš labiem darbiem, labprāt izdala, ir devīgi, **19** Lai sev mantas krāj par labu pamatu uz nākamo laiku, ka tie dabū mūžīgo dzīvošanu. **20** Ak Timotej, glabā to uzticēto mantu, atraudamies no tām nesvētām valodām un tukšām strīdu runām, kas ceļas no tās gudrības, ko par nepatiesu tā sauc; **21** Pie kuras turēdamies dažī nomaldījušies no ticības. Žēlastība lai ir ar tevi! Āmen.

Pāvila 2. Vēstule

Timotejam

1 Pāvils, caur Dieva prātu Jēzus Kristus apustulis, aicināts sludināt to dzīvību iekš Kristus Jēzus, **2** Timotejam, tam mīlam dēlam: žēlastība, apžēlošana, miers no Dieva, Tā Tēva, un no Kristus Jēzus, mūsu Kunga. **3** Es pateicos Dievam, kam kalpoju no tēvu tēviem ar skaidru zināmu sirdi, tā kā es bez mitēšanās tevi savās lūgšanās pieminu naktīm dienām, **4** Ilgodamies tevi redzēt, pieminēdams tavas asaras, lai es topu piepildīts ar prieku, **5** Kad pieminu tavu bezviltīgo ticību, kas jau papriekš ir mājojusi iekš tavas mātes mātes Loidas un iekš tavas mātes Eunikas, un es stipri ceru, ka arī iekš tevis. **6** Tāpēc es tev atgādināju, atkal pamodināt to Dieva žēlastības dāvanu, kas ir iekš tevis caur manu roku uzlikšanu. **7** Jo Dievs mums nav devis bailības garu, bet spēka un mīlestības un savaldības garu. **8** Tad nu nekaunies par mūsu Kunga liecību, nedz par mani, Viņa saistīto; bet ciet līdz to grūtumu par evaņģēliju pēc Dieva spēka, **9** Kas mūs izglābis un aicinājis ar svētu aicināšanu ne pēc mūsu darbiem, bet pēc Savas īpašas apņemšanās un žēlastības, kas mums dota iekš Kristus Jēzus no mūžīgiem laikiem, **(aiōnios g166)** **10** Un tagad ir parādīta caur mūsu Pestītāja Jēzus Kristus atspīdēšanu, kas nāvi izdeldējis un dzīvību un neiznīcību gaismā vedis caur evaņģēliju, **11** Uz ko es esmu iecelts par sludinātāju un mācītāju pagāniem. **12** Tādēļ es arī to ciešu, bet es nekaunos; jo es zinu, kam esmu ticējis, un stipri ceru, ka Viņš ir spēcīgs, to man novēlēto mantu pasargāt līdz viņai dienai. **13** Paturi tās veselīgās mācības priekšzīmi, ko tu esi dzirdējis no manis, iekš ticības un mīlestības, kas ir iekš Kristus Jēzus. **14** Šo labo mantu glabā caur To Svēto Garu, kas iekš mums māj. **15** To tu zini, ka visi, kas ir iekš Āzijas, no manis ir nogriezušies; starp tiem ir Fiģels un Hermoģens. **16** Lai Tas Kungs dod žēlastību Onesifora namam; jo tas mani daudzkārtīgi atspirdzinājis un nav kaunējies par manām ķēdēm; **17** Bet Romā nācis tas mani

rūpīgi ir meklējis un atradis. **18** Lai Tas Kungs tam dod, žēlastību atrast pie Tā Kunga viņā dienā; un cik tas man Efesū kalpojis, to tu jo labi zini.

2 Tad nu, mans dēls, topi spēcīgs iekš tās žēlastības, kas ir iekš Kristus Jēzus. **2** Un ko tu no manis esi dzirdējis caur daudz lieciniekiem, to māci uzticīgiem cilvēkiem, kas būs derīgi arī citus mācīt. **3** Tad tu nu ciet līdz to ļaunumu kā labs Jēzus Kristus karavīrs. **4** Nevieni karavīrs netinās ar citiem dzīves darbiem, lai var patikt tam, kas viņu uz karu derējis. **5** Un jebšu kas cīnās tas nedabūs kroni, ja nebūs pareizi cīnījies. **6** Zemniekam, kas zemi strādā, būs pirmajam dabūt no tiem augliem. **7** Ņem vērā, ko es saku, lai Tas Kungs tev dod saprašānu visās lietās. **8** Turi piemiņā Jēzu Kristu, kas no miroņiem uzmodināts, no Dāvida dzimuma pēc mana evaņģēlija. **9** Viņa dēļ es ļaunumu ciešu līdz pat saitēm kā ļaundarītājs; bet Dieva vārds nav saistīts. **10** Tāpēc es visu panesu to izredzēto dēļ, lai arī tie debess prieku dabū iekš Kristus Jēzus ar mūžīgu godību. **(aiōnios g166)** **11** Tas ir patiesīgs vārds; jo ja mēs līdz mirstam, tad arī līdz dzīvosim; **12** Ja panesam, tad arī līdz valdisim; ja mēs aizliedzam, tad Viņš arīdzan mūs aizliegs; **13** Ja mēs esam neuzticami, Viņš paliek uzticams, Viņš Sevi pašu nevar aizliegt. **14** To piemini, apliecinādams Tā Kunga priekšā, lai tie nestrīdas vārdu dēļ; jo tas neder nekam, kā vien klausītājus sajaukt. **15** Centies, sevi pašu Dievam derīgu priekšā stādīt, kā strādnieku, kam nav jākaunas, un kas tos patiesības vārdus pareizi izdala. **16** Bet no tām nesvētām tukšām valodām atraujies; jo tie bezdievību vairo, vairo, **17** Un viņu vārdi izplešas plašumā tā kā sērga; starp tiem ir Imenejs un Filēts, **18** Kas no patiesības ir nomaldījušies, sacīdami, augšāmcelšanos jau esam notikušu, un pārgroza dažiem ticību. **19** Bet tas stiprais Dieva pamats pastāv; tam ir šis zieģelis: Tas Kungs tos savējos pazīst, - un: lai atstājās no netaisnības ikviens, kas Tā Kunga vārdu piesauc. **20** Bet lielā namā ne vien ir zelta un sudraba trauki, bet arī koka un māla trauki, un citi godam, bet citi negodam.

21 Ja tad nu kāds ir šķīstīties no šiem, tad tas būs trauks par godu, svētīts un Tam Kungam derīgs, uz ikvienu labu darbu sataisīts. 22 Bēdz no tām jaunības kāribām, dzenies pēc taisnības, ticības, milestības, pēc miera ar tiem, kas To Kungu piesauc no šķīstas sirds. 23 Bet tās jautāšanas, kas ir ģeķīgas un bez pamācīšanas, tās atmet, zinādams, ka tās tikai strīdu dzemdina. 24 Bet Tā Kunga kalpam nepienākas strīdēties, bet lēnīgam būt pret visiem, un tādām, kas māc mācīt un ļaunu panest; 25 Kas ar laipnību tos pretiniekus māca, vai Dievs jel kad tiem nedotu atgriezties pie patiesības atzišanas; 26 Un vai jel tie neuzmostos no velna valga, no kā tie savaldzināti uz viņa prātu.

3 Bet to tev būs zināt, ka pēdīgās dienās briesmīgi laiki nāks. 2 Jo cilvēki būs pašu mīļotāji, naudas kāriģi, lielīgi, lepni, zaimotāji, vecākiem nepaklausīgi, nepateicīgi, nesvēti, 3 Bez milestības, nesaderīgi, apmelotāji, kas nesavaldās, kas briesmīgi, kas labu nemīl, 4 Nodevēji, nebēdnieki, uzpūsti, kas vairāk mīļo kāribas nekā Dievu; 5 Kas liekās dievbijāšanu cienījuši, bet viņas spēku aizliedz, - un no tādiem atkāpies. 6 No tādiem ir tie, kas namos ielavās un gūsta tās sieviņas, kas ar grēkiem apkrautas un no dažādām iekārošanām top valdītas, 7 Kas arvienu mācās un nekad nevar nākt pie patiesības atzišanas. 8 Bet kā Jannes un Jambres Mozum stāvēja preti, tāpat arī šie stāv preti patiesībai, cilvēki, kas savā prātā samaitāti, nederīgi pie ticības lietām. 9 Bet šie tālu netiks; jo šo trakums taps visiem zināms, tā kā arī pie viņiem notika. 10 Bet tu esi dzinies pakaļ manai mācībai, vadišanai, nodomam, ticībai, lēnprātībai, milestībai, pacietībai, 11 Tām vajāšanām, ciešanām, kas man ir notikušas Antiokijā, Ikonijā, Listrā; tādas vajāšanas es esmu panesis, un Tas Kungs mani no visām ir izrāvis. 12 Un visi, kas dievbijīgi grib dzīvot iekš Kristus Jēzus, tie taps vajāti. 13 Bet tie ļaunie cilvēki un viltnieki pieaugs ļaunumā, pievildami un pievilti. 14 Bet tu paliec iekš tā, ko tu esi mācījies, un kas tev ir uzticēts, zinādams, no kā tu to esi mācījies, 15 Un ka tu no mazām dienām svētos rakstus zini, kas tevi var darīt

gudru uz debes' prieku caur to ticību, kas ir iekš Kristus Jēzus. 16 Viss raksts no Dieva iedots ir arī derīgs pie mācīšanas, pie pārliecināšanas, pie norāšanas, pie pamācīšanas iekš taisnības, 17 Lai tas Dieva cilvēks ir pilnīgs, uz ikvienu labu darbu pilnīgi sataisīts.

4 Es piekodināju Dieva un Tā Kunga Jēzus Kristus priekšā, kas nāks tiesāt dzīvus un mirušus, Viņa atspīdēšanu un Viņa valstību minēdams: 2 Pasludini to vārdu, dari to laikā, nelaikā, pārliecin, apdraudi, paskubini iekš visas lēnprātības un mācības. 3 Jo nāks laiki, ka tie to veselīgo mācību nepanesīs, bet pēc savām pašu iekārošanām sev mācītājus uzkraus, kā tiem ausis niez, 4 Un novērsīs ausis no patiesības un griezīsies pie pasakām. 5 Bet tu esi nomodā iekš visām lietām, panes ļaunumu, dari evaņģelista darbu, izdari savu amatu pilnīgi. 6 Jo es jau topu upurēts, un manas atraisīšanas laiks ir tuvu klāt. 7 To labo cīnīšanos esmu cīnījies, to tecēšanu esmu pabeidzis, ticību esmu turējis. 8 Joprojām man ir nolikts tas taisnības kronis, ko man Tas Kungs, Tas taisnais Soģis, dos viņā dienā, un nevien man, bet arī visiem, kas Viņa atspīdēšanu ir milējuši. 9 Steidzies ātri nākt pie manis; 10 Jo Demas mani atstājis, milēdams šo pasauli, un ir nogājis uz Tesaloniku, Krescents uz Galatiju, Titus uz Dalmatiju. (aiñ g165) 11 Lūkas vien ir pie manis; ņem Marku un atved to līdz, jo tas man ļoti derīgs pie kalpošanas. 12 Tihiku es esmu sūtījis uz Efesu. 13 To mēteli, ko es Troadā pie Karpa esmu atstājis, atnes nākdams līdz un tās grāmatas, visvairāk tās rakstāmās ādas. 14 Aleksandrs, tas kalējs, man daudz ļauna ir darījis; Tas Kungs tam atmaksās pēc viņa darbiem. 15 No tā tu arīdzan sargies, jo tas mūsu vārdiem pārlieku preti stāvējis. 16 Pie manas pirmās aizbildināšanās neviens pie manis nav bijis, bet visi ir atstājušies no manis, (lai tas tiem netop pielīdzināts). 17 Bet Tas Kungs man ir klāt bijis un mani stiprinājis, ka caur mani tā mācība pilnīgi taptu zināma un visi pagāni to dzirdētu; un es esmu izrauts no lauvas rīkles. 18 Un Tas Kungs mani izraus no ikviena ļauna darba un izglābs uz Savu Debesu valstību; Tam ir gods mūžīgi mūžam! Āmen. (aiñ

g165) **19** Sveicini Prisku un Aķilu un Onesifora namu. **20** Erasts ir palicis Korintū, un Trofimu es esmu atstājis neveselu Miletū. **21** Steidzies nākt priekš ziemas. Tevi sveicina Eubuls un Pudents un Linus un Klaudija un visi brāļi. **22** Lai Tas Kungs Jēzus Kristus ir ar tavu garu. Žēlastība lai ir ar jums! Āmen.

Pāvila Vēstule Tītam

1 Pāvils, Dieva kalps un Jēzus Kristus apustulis, pēc Dieva izredzēto ticības un pēc patiesības atzišanas uz dievbijāšanu, **2** Mūžīgas dzīvošanas cerībā, ko Dievs, kas nevar melot, no mūžīgiem laikiem ir apsolījis, (aiōnios g166) **3** Bet savā laikā Savu vārdu ir darījis zināmu caur to sludināšanu, kas man ir uzticēta pēc Dieva, mūsu Pestītāja, pavēles: **4** Titum, savam istam dēlam pēc tās ticības, kas mums abiem kopā: žēlastība un miers no Dieva, Tā Tēva, un no Tā Kunga Jēzus Kristus, mūsu Pestītāja. **5** Tādēļ tevi esmu atstājis Krietā, ka tu izdarītu, kas vēl trūka, un pa pilsētām vecajus ieceltu, kā es tev esmu pavēlējis, **6** Ja kam ir laba slava, kas ir vienas sievas vīrs, kam ir ticīgi bērni, nedz palaidņi, nedz neklausīgi. **7** Jo bīskapam kā Dieva nama turētājam jābūt vīram, kam laba slava, ne iedomīgam, ne dūsmīgam, ne dzērājam, ne rēķējam, ne negodīgas peļņas dzinējam; **8** Kas labprāt mājas vietu dod, labu mīl, kas prātīgs, taisns, svēts, šķīsts, **9** Kas pastāvīgi turas pēc tā uzticamā vārda mācības, ka viņš ir spēcīgs, arī pamācīt caur to veselīgo mācību, un pārmācīt tos, kas pretī runā, **10** Jo ir daudz nebēdnieki, kas niekus runā un viltnieki, visvairāk tie no apgraizīšanas; **11** Tiem vajag muti aizbāzt, jo tie veselus namus pārgroza negodīgas peļņas dēļ mācīdami, kas neklājās. **12** Kāds no tiem, viņu pašu pravietis, ir sacījis: Krieti vienmēr melkuļi, nikni zvēri, slinki vēderi. **13** Šī liecība ir patiesīga; tāpēc pārmāci tos stingri, lai tie paliek veseli ticībā **14** Un nedodas uz Jūdu pasakām un uz tādu cilvēku baušļiem, kas nogriežas no patiesības. **15** Visas lietas ir šķīstas šķīstiem; bet apgānītiem un neticīgiem nekas nav šķīsts; bet gan viņu prāts ir apgānīts, gan viņu zināma sirds. **16** Tie saka, ka Dievu pazīstot, bet ar darbiem tie Viņu aizliedz, neganti būdami un neklausīgi un pie ikviena laba darba nederīgi.

2 Bet tu runā, kā pēc tās veselīgās mācības pienākas: **2** Ka tiem veciem vīriem būs būt modriem, godīgiem, prātīgiem, veseliem ticībā, mīlestībā, pacietībā. **3** Tāpat tām vecām sievietēm, ka tām būs turēties, kā svētām pieklājās,

ka nebūs citus apmelot nedz padoties dzeršanai, bet dot labu mācību, **4** Ka tās pamāca tās jaunās sievas, vīru mīlēt, bērnus mīlēt. **5** Prātīgām būt, šķīstām, nama kopējām, krietnām, saviem vīriem paklausīgām, lai Dieva vārds netop zaimots. **6** Tos jaunos vīrus pamāci tāpat, ka tiem būs būt prātīgiem. **7** Parādies pats visās lietās kā priekšzīme iekš labiem darbiem, savā mācībā skaidrs un cienīgs, **8** Ar veselīgiem nevainojamiem vārdiem, lai tas pretinieks top kaunā, un lai tas nevar, ko ļaunu uz mums runāt. **9** Tos kalpus pamāci, saviem kungiem paklausīt un visās lietās pa prātam būt un nerunāt pretī, **10** Neko slepeni nepaņemt, bet visur labu uzticību parādīt, ka tie Dieva, mūsu Pestītāja, mācībai visās lietās par godu turas. **11** Jo Dieva žēlastība, kas visiem cilvēkiem pestīšanu atnes, ir atspīdējusi **12** Un mūs pamāca, lai mēs bezdievību un pasaulīgas kāribas aizliegdami, šķīsti un taisni un dievbijīgi dzīvojam šinī pasaulē, (aiōn g165) **13** Gaidīdami to mūžīgo cerības labumu un tā lielā Dieva un mūsu Pestītāja Jēzus Kristus godības atspīdēšanu; **14** Tas Pats par mums ir nodevies, ka mūs atpirktu no visas netaisnības un šķīstītu Sev pašam īpašus ļaudis, kas čakli dzītos uz labiem darbiem. **15** To runā un pamāci un pārmāci, stipri pavēlēdams; neviens lai tevi nenicina.

3 Atgādinu tiem, lai tie tām valdībām un varām padodas, ir paklausīgi un uz ikvienu labu darbu gatavi, **2** Lai nevienu nezaimo un nestrīdas, bet lai ir lēnīgi, lai visu laipnību parāda visiem cilvēkiem. **3** Jo arī mēs citkārt bijām neprātīgi, nepaklausīgi, alodami, iekārošanām un dažādām kāribām kalpodami, blēdībā un skaudībā dzīvodami, naidīgi, citu citu ienīdēdami. **4** Bet kad Dieva, mūsu Pestītāja, laipnība un cilvēku mīlestība ir atspīdējusi, **5** Tad Viņš, ne no tiem taisnības darbiem, ko mēs būtu darījuši, bet pēc Savas apžēlošanas mūs ir izglābis caur to mazgāšanu, kas atdzemdina un atjauno iekš Tā Svētā Gara, **6** Ko Viņš bagātīgi pār mums izlējis caur Jēzu Kristu, mūsu Pestītāju, **7** Lai, caur Viņa žēlastību taisnoti, paliekam par mūžīgas dzīvības mantiniekiem pēc tās cerības. (aiōnios g166) **8** Tas ir patiesīgs

vārds. Un to es gribu, ka tu to stipri māci, lai tie, kas Dievam tic, pastāvīgi darbojās iekš labiem darbiem. Tas cilvēkiem ir labi un derīgi. **9** Bet no ģeķīgām jautāšanām un cilts rakstiem un riešanām un strīdiem par bauslību atraujies, jo tie ir nederīgi un nelietīgi. **10** No cilvēka, kas turas pie viltīgas mācības, atkāpies pēc vienas un otras pamācīšanas, **11** Zinādams, ka tāds ir nelietis un grēko un tišā prātā pats pazudinājās. **12** Kad es Artemu pie tevis sūtīšu vai Tihiku, tad steidzies nākt pie manis uz Nikopoli, jo es jau esmu apņēmis, tur palikt par ziemu. **13** Zenasu, to bauslības mācītāju, un Apollu izvadi krietni, tā ka tiem nekā netrūkst. **14** Un lai arī tie mūsējie mācās labos darbos pastāvīgi darboties priekš visa tā, kas vajadzīgs, lai tie nav neauglīgi. **15** Tevi sveicina visi, kas pie manis; sveicini tos, kas mūs mīl iekš ticības. Žēlastība lai ir ar jums visiem! Āmen.

Pāvila Vēstule Filemonam

1 Pāvils, Tā Kunga Kristus Jēzus saistīts, un Timotejs, tas brālis, Filemonam, tam mīļotam un mūsu darba biedram, **2** Un Apijai, tai mīļotai, un Arhipam, mūsu cīnīšanās biedram, un tai Dieva draudzei tavā namā: **3** Žēlastība lai ir jums un miers no Dieva, mūsu Tēva, un no Tā Kunga Jēzus Kristus. **4** Es savam Dievam pateicos allaž, tevi pieminēdams savās lūgšanās, **5** Dzirdēdams par tavu mīlestību un ticību, kas tev ir uz To Kungu Jēzu un uz visiem svētiem, **6** Ka tā ticība, kas tev ir līdz ar mums, top spēcīga un tu atzīsti visu to labumu, kas mums ir iekš Kristus Jēzus. **7** Jo mums ir liels prieks un iepriecināšana caur tavu mīlestību; jo caur tevi, brāli, tiem svētiem sirdis ir atspirdzinātas. **8** Tāpēc, jebšu man liela drošība ir iekš Kristus tev pavēlēt to, kas pieklājās, **9** Tad es tomēr labāki lūdzu no mīlestības, es tas vecais Pāvils, un tagad arī Jēzus Kristus saistīts, - **10** Es tevi lūdzu par savu dēlu Onezimu, ko esmu dzemdinājis iekš savām saitēm, **11** To, kas tev citkārt nebija derīgs, bet tagad tev un man ir labi derīgs, to es sūtu atpakaļ; **12** Bet tu viņu, tas ir manu sirdi, pieņem. **13** Es viņu pats pie sevis gribēju paturēt, lai tas tavā vietā man kalpotu iekš evaņģēlija saitēm; **14** Bet bez tavas ziņas es neko negribēju darīt, lai tava labdarišana nebūtu kā piespiesta, bet no laba prāta. **15** Jo varbūt, ka viņš tāpēc mazu brīdi bijis atšķirts no tevis, lai tu viņu atdabūtu uz mūžību, **(aiōnios g166)** **16** Ne vairs kā kalpu, bet vairāk nekā kalpu, kā mīļu brāli, īpaši man, bet cik vairāk tev gan pēc miesas, gan iekš Tā Kunga. **17** Tad nu, ja tu mani turi par (ticības)biedru, tad pieņem viņu tā kā mani. **18** Bet ja viņš tev netaisnību darījis, vai ir parādā, tad man to pielīdzini. **19** Es, Pāvils, to rakstu ar savu roku: es maksāšu; lai tev neteiktu, ka tu arī pats sevi man esi parādā. **20** Tiešām, brāli, lai es no tevis ko mantoju iekš Tā Kunga, atspirdzini manu sirdi iekš Tā Kunga. **21** Cerēdams, ka tu paklausīsi, es tev rakstu, un zinu, ka tu arī darīsi vairāk nekā es saku. **22**

Turklāt sataisi man arī mājas vietu, jo es ceru, ka caur jūsu lūgšanām es jums tapšu atdots. **23** Tevi sveicina, Epafra, mans cietuma biedrs iekš Kristus Jēzus, **24** Marks, Aristarks, Demas, Lūkas, mani darba biedri. **25** Mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastība lai ir ar jūsu garu! Āmen.

Vēstule Ebrējiem

1 Dievs dažu reizi un dažādi vecos laikos uz tiem tēviem runājis caur tiem praviešiem, **2**

šinīs pēdīgās dienās uz mums ir runājis caur To Dēlu; To Viņš ir iecēlis par mantinieku pār visu; caur To Viņš arī pasauli radījis; (aiŅn g165) **3**

Tas ir tas godības atspīdums un Viņa būšanas ģimīs un nes visas lietas caur Savu spēcīgo vārdu, un, šķīstīšanu no grēkiem darījis caur Sevi pašu, un sēdies pie labās rokas tai godībai augstībā; **4** Un Viņš ir tapis tik daudz augstāks pār eņģeļiem, cik Viņš augstāku vārdu pār tiem ir mantojis. **5** Jo kuram eņģelim Viņš jebkad ir sacījis: Tu esi Mans Dēls, šodien Es Tevi esmu dzemdinājis? Un atkal: Es Viņam būšu par Tēvu, un Viņš Man būs par Dēlu? **6** Un kad Viņš atkal to pirmdzimušo ieved pasaulē, Viņš saka: un visiem Dieva eņģeļiem būs Viņu pielūgt. **7** Un par tiem eņģeļiem Viņš gan saka: kas Savus eņģeļus dara par vējiem, un Savus sulaiņus par uguns liesmām; **8** Bet par To Dēlu: Tavs goda krēsls, ak Dievs, paliek mūžīgi mūžam; Tavas valdīšanas scepteris ir taisns scepteris. (aiŅn g165)

9 Tu esi milējis taisnību un ienīdējis netaisnību; tāpēc Dievs, Tavs Dievs, Tevi svaidījis ar prieka elļu, pāri par Taviem biedriem. **10** Un: Tu, Kungs, iesākumā zemi esi dibinājis, un debesis ir Tavu roku darbs; **11** Tās zudis, bet Tu palieci vienmēr, tās sadīls visas kā drēbes. **12** Un tā kā uzvalku Tu tās satīsi, un tās taps pārvērstas: bet Tu esi tas pats, un Tavi gadi nebeigsies. **13** Un uz kuru eņģeli Viņš jebkad ir sacījis: sēdies pie Manas labās rokas, tiekams Es Tavus ienaidniekus lieku par pameslu Tavām kājām? **14** Vai visi tie nav gari, kas kalpo un top izsūtīti uz kalpošanu to dēļ, kas to debesprieku iemantos?

2 Tāpēc mums būs jo vairāk vērā ņemt to vārdu, ko esam dzirdējuši, ka jel netopam aizrauti pazušanā. **2** Jo ja tas vārds, kas caur eņģeļiem runāts, ir bijis stiprs, un ikkatra pārkāpšana un neklausīšana ir dabūjusi savu taisno atmaksu; **3** Kā tad mēs izbēgsim par tādu pestīšanu nebēdādami? Tā papriekš ir sludināta caur To Kungu un mums apstiprināta no tiem,

kas to dzirdējuši; **4** Tai Dievs ir liecību devis ar zīmēm un brīnumiem un dažādiem spēkiem un ar Tā Svētā Gara izdalīšanām pēc Sava prāta. **5** Jo ne eņģeļiem Viņš ir padevis to nākamo pasauli, par ko mēs runājam. **6** Bet viens kādā vietā ir apliecinājis sacīdams: kas ir cilvēks, ka Tu viņu piemini? Jeb cilvēka dēls, ka Tu viņu piemeklē? **7** Īsu laiku Tu viņu esi darījis mazāku nekā eņģeļus, ar godu un slavu Tu viņu esi kronējis un viņu iecēlis pār Savu roku darbiem; **8** Visas lietas Tu esi licis apakš viņa kājām. Jo kad Tas viņam visas lietas padevis, tad Tas neko nav atstājis, kas viņam nebūtu padots; bet tagad mēs vēl neredzam, ka viņam visas lietas padotas. **9** Bet mēs redzam Jēzu nāves ciešanas dēļ ar godu un slavu kronētu, kas īsu laiku mazāks tapis nekā eņģeļi, lai Viņš caur Dieva žēlastību par visiem nāvi baudītu. **10** Jo Tam, kā dēļ visas lietas ir un caur ko visas lietas ir, kas daudz bērnus uz godību vada, Tam pienācās Viņu, pestīšanas vadoni, caur ciešanām pilnīgu darīt. **11** Jo tāpat tas, kas svētī, kā tie, kas top svētīti, visi ir no viena; tādēļ Viņš nekaunas, tos saukt par brāļiem, **12** Sacīdams: Es Tavu vārdu sludināšu Saviem brāļiem, draudzes vidū Es Tev pateicības dziesmas dziedāšu. **13** Un atkal: Es Savu cerību likšu uz Viņu. Un atkal: redzi, Es un tie bērni, ko Dievs Man ir devis. **14** Kad nu tie bērni miesas un asinis dabūjuši, tad arī Viņš to pašu it līdzīgi ir dabūjis, ka Viņš caur nāvi iznīcinātu to, kam bija nāves vara, tas ir velnu, **15** Un atsavinātu visus tos, kas caur nāves bailēm cauru mūžu bija padoti kalpošanai. **16** Jo Viņš taču nepieņem eņģeļus, bet Ābrahāma dzimumu Viņš pieņem. **17** Tāpēc Viņam vajadzēja visās lietās tiem brāļiem palikt līdzīgam, lai sirds žēlīgs taptu un uzticīgs augsts priesteris Dieva priekšā, to ļaužu grēkus salīdzināt. **18** Jo caur to, ka Pats ir cietis un kārdināts, Viņš tiem, kas top kārdināti, var palīdzēt.

3 Tādēļ, svētie brāļi, kam ir daļa pie tās debešķīgas aicināšanas, ņemiet vērā to apustuli un augsto priesteri, ko mēs apliecinājam, Kristu Jēzu, **2** Kas ir uzticīgs Tam, kas Viņu iecēlis, tā kā arī Mozus visā

Viņa namā. **3** Jo Šis ir lielāka goda cienīgs nekā Mozus, tā kā tam, kas namu uztaisījis, ir lielāks gods nekā tam namam. **4** Jo ikkatrs nams no kāda top uztaisīts, bet kas šo visu ir uztaisījis, tas ir Dievs. **5** Un Mozus gan ir bijis uzticīgs visā Viņa namā kā kalps, par liecību tam vārdam, kas bija runājams; **6** Bet Kristus kā Dēls pār Viņa namu; tā nams mēs esam, ja tikai to drošību un to cerību, ar ko lielāmies, līdz galam paturam stipru. **7** Tādēļ, tā kā Svētais Gars saka: šodien, kad jūs Viņa balsi dzirdēsiet, **8** Neapcietinājiet savas sirdis, tā kā pie tās sariešanas tai kārdināšanas dienā tuksnesī, **9** Kur jūsu tēvi Mani kārdinājuši, Mani pārbaudījuši un redzējuši Manus darbus četrdesmit gadus. **10** Tāpēc Es apskaitos par šo tautu un sacīju: vienmēr tie alojās savā sirdī, bet Manus ceļus tie nezināja. **11** Tad Es arī esmu zvērējis Savā dusmībā: tiem nebūs ieiet Manā dusēšanā. **12** Pielūkojat, brāļi, ka jel nevienam no jums nav ļauna neticīga sirds, ka jūs atkāpjaties no tā dzīvā Dieva. **13** Bet pamācāties paši ikdienas kamēr vēl top sacīts: šodien; ka neviens no jums netop apcietināts caur grēka pievilšanu. **14** Jo mēs daļu esam dabūjuši pie Kristus, ja tikai to iesākto būšanu līdz galam paturam stipru. **15** Kad top sacīts: šodien, kad jūs Viņa balsi dzirdēsiet, neapcietinājiet savas sirdis, kā tai sariešanas laikā! **16** Kas tad, to dzirdējuši, Viņu ir nicinājuši? Vai ne visi, kas caur Mozu ir izgājuši no Ēģiptes? **17** Par kuriem Viņš tad ir apskaities četrdesmit gadus? Vai ne par tiem, kas ir apgrēkojušies, kuru miesas pakrita tuksnesī? **18** Kuriem tad Viņš ir zvērējis, ka tiem nebūs ieiet Viņa dusēšanā, ja ne tiem, kas bijuši nepaklausīgi? **19** Un mēs redzam, ka tie nav varējuši ieiet neticības dēļ.

4 Tad nu lai bīstamies, ka jel tā apsolišana, Viņa dusēšanā ieiet, netop aizkavēta un neviens no jums netop ieraudzīts tāds, kas būtu palicis to nesasniedzis. **2** Jo arī mums tas evaņģēlijs ir pasludināts, tā kā viņiem; bet tas sludināšanas vārds tiem nekā nepalīdzēja, tāpēc ka tas nebija savienots ar ticību iekš tiem, kas to bija dzirdējuši. **3** Jo mēs, kas esam ticējuši, ieejam tai

dusēšanā, tā kā Viņš ir sacījis: Es zvērēju Savā dusmībā, tiem nebūs ieiet Manā dusēšanā; lai gan tie darbi no pasaules radišanas bija padarīti. **4** Jo Viņš kādā vietā par to septīto dienu tā ir runājis: un Dievs septītā dienā ir dusējis no visiem Saviem darbiem. **5** Un šinī vietā atkal: tiem nebūs ieiet Manā dusēšanā. **6** Kad nu tā paliek, ka citiem būs ieiet tai dusēšanā, un ka tie, kam papriekš tas evaņģēlijs ir sludināts, nav iegājuši neticības dēļ; **7** Tad Viņš atkal kādu dienu noliek: šodien, caur Dāvidu sacīdams pēc tāda ilga laika, tā kā ir sacīts: šodien, kad jūs Viņa balsi dzirdēsiet, neapcietinājiet savas sirdis. **8** Ja jau Jozua tos ir ievēdis dusēšanā, tad Viņš pēc tam nebūtu runājis par citu dienu. **9** Tad nu vēl atliek svēta dusēšana Dieva ļaudīm. **10** Jo kas Viņa dusēšanā ir iegājis, tas dus arī no saviem darbiem, tā kā Dievs no Saviem. **11** Tad nu lai dzenamies ieiet tanī dusēšanā, ka neviens neiekrīt tai pašā neticības priekšzīmē. **12** Jo Dieva vārds ir dzīvs un spēcīgs un asāks, nekā kāds abējās pusēs griezīgs zobens, un spiežās cauri, līdz kamēr pāršķir dvēseli un garu, locekļus un smadzenes, un ir soģis pār sirds domām un sirds prātu. **13** Un Viņa priekšā neviena radīta lieta nav neredzama, bet visas lietas ir atsegtas un redzamas priekš Tā acīm, par ko mēs runājam (dosim norēķinu). **14** Kad nu mums ir liels augsts priesteris, kas caur debesīm gājis, Jēzus, Dieva Dēls, tad lai mēs pie šīs apliecināšanas stipri turamies. **15** Jo mums nav augsts priesteris, kas nevarētu iežēloties par mūsu vājībām, bet kas visās lietās ir kārdināts tā kā mēs, tomēr bez grēka. **16** Tad nu lai ar drošību pieejam pie tā žēlastības krēsla, lai apžēlošanu dabūjam un žēlastību atrodam par palīdzību savā laikā.

5 Jo ikviens augsts priesteris, kas no cilvēkiem ņemts, top iecelts pār cilvēkiem tanis lietās, kas priekš Dieva jādara, lai tas upurē dāvanas un upurus par grēkiem, **2** Un var iežēloties par tiem, kas nezin un alojās, tāpēc ka viņš pats arīdzan ar vājību apņemts. **3** Un šās vājas dēļ viņam jāupurē par grēkiem, tā kā priekš tiem ļaudīm, tāpat arī priekš sevis pašā. **4** Un neviens

neņem pats sev to godu, bet kā kurš no Dieva top aicināts, tā kā arī Ārons. **5** Tāpat arī Kristus nav pats Sevi pagodinājis, ka taptu par augstu priesteri, bet Tas, kas uz Viņu ir runājis: Tu esi Mans Dēls, šodien Es Tevi esmu dzemdinājis. **6** Tā kā Viņš arī citā vietā saka: Tu esi priesteris mūžīgi pēc Melhizedeka kārtas. (aiōn g165) **7** Šis (Kristus) Savās miesas dienās, lūgšanas un aizlūgšanas ar stipru brēkšanu un asarām ir upurējis Tam, kas Viņu no nāves varēja izglābt, un ir paklausīts, tāpēc ka Viņš Dievu turēja godā. **8** Un jebšu Dēls būdams, tomēr Viņš paklausību ir mācījis caur to, ko ir cietis. **9** Un pilnīgs tapis, Viņš ir palicis visiem, kas Viņam paklausa, par mūžīgas dzīvošanas gādātāju; (aiōnios g166) **10** Un no Dieva ir nosaukts par augstu priesteri pēc Melhizedeka kārtas. **11** Par to mums būtu daudz ko runāt, to izstāstīt ir grūti, tāpēc ka jūs kūtri palikuši pie uzklausišanās. **12** Jo jums, kam sen laikiem pienākas būt mācītājiem, atkal vajag, ka topat mācīti, kādas ir tās pirmās Dieva vārdu sākuma mācības; un esat palikuši par tādiem, kam piena vajag un ne cietas barības. **13** Jo ikviens, kas tikai pienu bauda, tas vēl ir nesapraša iekš tā taisnības vārda, jo tas ir bērns. **14** Bet pieaugušiem vajag stipra ēdiena, tiem, kam prāts radināts un izmācīts, izšķirt labu un ļaunu.

6 Tāpēc nerunāsim par tām kristīgām sākuma mācībām, bet dosimies uz to pilnību, ne atkal pamatu likdami ar atgriešanos no nedzīviem darbiem un ar ticību uz Dievu, **2** Ar mācību par kristību, par roku uzlikšanu, par miroņu augšāmcelšanos, par mūžīgu sodību. (aiōnios g166) **3** Arī to mēs darīsim, ja tikai Dievs to ļauj. **4** Jo tas nevar būt, ka tie, kas vienreiz bijuši apgaismoti un baudījuši tās debesu dāvanas un daļu dabūjuši pie Tā Svētā Gara, **5** Un baudījuši to labo Dieva vārdu un tās nākamās pasaules spēkus, (aiōn g165) **6** Un atkāpjas, ka tie atkal varētu tapt atjaunoti uz atgriešanos no grēkiem, jo tie Dieva Dēlu sev atkal krustā sit un liek smieklā. **7** Jo tā zeme, kas iedzer to daudzkārt listošo lietu un nes derīgu zāli tiem, kuru dēļ tā arī tiek apstrādāta, tā dabū svētību no Dieva. **8** Bet kas ērkšķus un dadžus nes, tā ir nederīga,

un tai lāsts ir tuvu, un gals degšanā. **9** Bet no jums, mīļie, mēs ceram ko labāku, un ka dzīsities pēc pestīšanas, jebšu tā runājam. **10** Jo Dievs nav netaisns, ka Viņš aizmirstu jūsu darbu un to milestību, ko esat parādījuši pie Viņa vārda, kad jūs tiem svētiem kalpojāt un vēl kalpojiet. **11** Bet mēs gribam, ka ikviens no jums parāda to pašu uzcītību uz cerības pilnību līdz galam; **12** Lai jūs netopat kūtri, bet tiem dzenaties pakal, kas caur ticību un pacietīgu gaidīšanu iemanto tās apsolišanas. **13** Jo kad Dievs Ābrahāmam to apsolišanu deva, un kad Viņš nevarēja pie nekāda lielāka zvērēt, tad Viņš zvērēja pie Sevis paša, **14** Sacidams: patiesi, Es svētīdams tevi svētīšu un vairodams tevi vairošu. **15** Un tā Ābrahāms pacietīgi gaidīdams to dabūja, kas bija apsoliots. **16** Jo cilvēki zvēr pie kāda lielāka nekā viņi paši, un zvērēšana viņiem nobeidz visu strīdu un ir par apstiprināšanu. **17** Tad nu Dievs, gribēdams tiem apsolišanas mantiniekiem Savu nepārvēršamo padomu jo skaidri parādīt, zvērēdams vidū nācis; **18** Ka mēs caur divām nepārvēršamām lietām - jo nevar būt, ka Dievs melotu - dabūtu stipru iepriecināšanu, mēs, kas steidzamies to solīto cerību saņemt; **19** Tā mums ir tā kā uzticīgs un stiprs dvēseles enkurs, kas ieķērās priekšķaramā auta iekšpusē. **20** Kur Jēzus kā priekštecētājs par mums ir iegājis, pēc Melhizedeka kārtas par augstu priesteri palicis uz mūžību. (aiōn g165)

7 Jo šis Melhizedeks bija Salemes ķēniņš, Dieva tā visu augstākā priesteris, kas Ābrahāmam, kad tas pārnāca no tās ķēniņu kaušanas, gāja pretī un viņu svētīja; **2** Tam Ābrahāms arī deva to desmito tiesu no visa. Tas pirmā kārtā top tulkots: taisnības ķēniņš, - bet tad arīdzan: Salemes ķēniņš, tas ir, miera ķēniņš; **3** Bez tēva, bez mātes, bez radu raksta; kam nav nedz dienu iesākuma, nedz dzīvības gala, bet Dieva Dēlam līdzināts viņš paliek priesteris mūžam. **4** Bet lūkojiet, cik liels šis ir, ka pats Ābrahāms, tas vectēvs, viņam desmito tiesu no tā laupījuma devis. **5** Un tiem Levja bērniem, kas to svēto amatu dabū, ir gan viens likums, desmito tiesu ņemt no tiem ļaudīm pēc bauslības, tas ir, no saviem brāļiem, jebšu tie cēlušies no Ābrahāma

gurniem; **6** Bet viņš, kas nebija cēlies no viņu cilts, to desmito tiesu ir ņēmis no Ābrahāma un svētījis to, kam tās apsolišanas bija. **7** Bet nu bez nekādas preti runāšanas tas mazākais top svētīts no tā lielākā. **8** Un šē mirstīgi cilvēki ņem to desmito tiesu, bet tur tas, par ko liecība top dota, ka tas dzīvo. **9** Un (tā sakot): arī Levi, kas to desmito tiesu ņem, to desmito tiesu ir devis caur Ābrahāmu. **10** Jo viņš vēl bija tēva gurnos, kad Melhizedeks šim gāja preti. **11** Ja tad nu tā pilnība būtu caur to priesteram amatam no Levja cilts, (jo līdz ar to tie ļaudis bauslību ir dabūjuši), kam tad vēl vajadzēja citam priesterim celties pēc Melhizedeka kārtas, un netikt sauktam pēc Ārona kārtas? **12** Jo kad priesteru amats tiek pārcelts, tad arīdzan bauslībai jātiek pārceltai. **13** Jo Tas, par ko tas sacīts, piederēja pie citas cilts, no kuras neviens nebija kalpojis pie altāra. **14** Jo tas ir zināms, ka mūsu Kungs cēlies no Jūda cilts un uz šo cilti Mozus neko nav runājis par priesteru amatam. **15** Un tas vēl jo skaidri ir zināms, ja pēc Melhizedeka līdzības cits priesteris ceļas, **16** Kas tāds tapis ne pēc miesīga likuma bauslības, bet pēc neiznīcīgas dzīvības spēka. **17** Jo Viņš apliecina: Tu esi priesteris mūžīgi pēc Melhizedeka kārtas. (aiñon g165) **18** Jo iepriekšēja baušļa atcelšana notiek tāpēc, ka tas nespēcīgs un nederīgs. **19** Jo bauslība neko nav darījusi pilnīgu, bet tā labākas cerības ieviešana, caur ko mēs tuvu nākam pie Dieva. **20** Un kad tas nav noticis bez zvērēšanas, - **21** (Jo viņi bez zvērēšanas palikuši par priesteriem, bet šis ar zvērēšanu, caur To, kas uz Viņu saka: Tas Kungs ir zvērējis - un tas Tam nebūs žēl - Tu esi priesteris mūžīgi pēc Melhizedeka kārtas) - (aiñon g165) **22** Tad Jēzus par vienas daudz labākas derības galvnieku ir palicis. **23** Un viņi gan daudzi ir tapuši par priesteriem, tāpēc ka nāve tiem neļāva palikt. **24** Bet šim caur to, ka Viņš mūžīgi paliek, ir neiznīcīgs priesteram amatam. (aiñon g165) **25** Tādēļ Viņš arī pilnīgi var izglābt tos, kas caur Viņu pie Dieva nāk, vienmēr dzīvodams, ka Viņš tos aizstāvētu. **26** Jo tāds augsts priesteris mums arī pienācās, kas ir svēts, nenoziedzīgs, neapģēnīts, atšķirts no grēciniekiem un augstāks pār debesīm; **27**

Kam nevajag, tā kā tiem augstiem priesteriem, ikdienas upurus nest papriekš par saviem pašu grēkiem un pēc par tiem ļaužu grēkiem; jo to Viņš ir darījis vien' reiz, kad Viņš pats Sevi upurējis. **28** Jo bauslība ieceļ par augstiem priesteriem cilvēkus, kam ir vājība, bet tas zvērēšanas vārds, kas nāca pēc bauslības, tas To Dēlu ieceļ mūžīgi pilnīgu. (aiñon g165)

8 Bet visu, kas sacīts, saņemot vienā vārdā: mums ir tāds augsts priesteris, kas sēž pa labo roku tam augstības goda krēslam debesīs, **2** To svētumu kopējs un tās patiesās Dieva telts, ko Tas Kungs ir uzcēlis un ne cilvēks. **3** Jo ikviens augsts priesteris top iecelts, nest dāvanas un upurus; tādēļ vajadzēja, ka arī šim kas būtu, ko Tas upurētu. **4** Jo ja Viņš virs zemes būtu, tad Viņš nebūtu priesteris, tāpēc, ka (te) priesteri ir, kas pēc bauslības dāvanas upurē, **5** Un kas tai debesu lietu līdzībai un ēnai kalpo, tā kā Mozus caur Dievu bija pamācīts, kā tam Dieva telti bija uzcelt; jo Viņš sacīja: raugi, ka tu visu to dari pēc tās priekšzīmes, kas tev kalnā ir rādīta. **6** Bet nu Kristus jo labu amatu dabūjis, jo labākas derības vidutājs Viņš ir, kas ar labākām apsolišanām ir apstiprināta. **7** Jo ja viņa, tā pirmā, būtu bijusi bez trūkuma, tad otra vieta nebūtu meklēta. **8** Jo tos rādāms, Viņš saka: redzi, dienas nāk, saka Tas Kungs, un Es celšu jaunu derību ar Israēla namu un ar Jūda namu; **9** Ne tādu derību, kādu Es ar viņu tēviem esmu cēlis tanī dienā, kad Es tos pie rokas satvēru, tos no Ēģiptes izvest: jo tie Manā derībā nav palikuši; - tad Es arīdzan par tiem neesmu bēdājis, saka Tas Kungs. **10** Jo šī ir tā derība, ko Es celšu ar Israēla namu pēc šīm dienām, saka Tas Kungs: Es došu Savus baušļus viņu prātā, un Es tos rakstīšu viņu sirdīs, un Es tiem būšu par Dievu, un tie Man būs par ļaudīm. **11** Un tie nemācīs neviens savu tuvāko un neviens savu brāli, sacīdāms: atzīsti To Kungu: Jo tie visi Mani pazīs, no tā mazākā viņu starpā līdz tam lielākajam viņu starpā. **12** Jo Es apžēlošos par viņu netaisnībām, un nepieminēšu vairs viņu grēkus un viņu noziegumus. **13** Kad Viņš saka: jaunu (derību), tad Viņš to pirmo ir darījis par

vecu. Kas nu ir darīts par vecu un vecs paliek, tas iznīkšanai ir tuvu.

9 Tad nu gan arī tai pirmai derībai bija Dieva kalpošanas likumi un laicīgs svētums. **2** Jo Dieva telts bija uzcelta: tai priekšējā bija tas lukturis un tas galds un tās Dieva priekšā noliktas maizes; tā top saukta tā svētā vieta. **3** Bet aiz tā otra priekšākamā auta tas dzīvoklis, kas top saukts tā vissvētākā vieta; **4** Tam bija tas kvēpināmais zelta altāris un tas derības šķirsts, vispāri pārvilkts ar zeltu, kurā tas zelta trauciņš ar to debess maizi un Ārona zizlis, kas bija zaļojis, un tie derības galdiņi. **5** Un virsū pār to tie godības ķerubi, kas to derības šķirsta vāku apēnoja: par to tagad nav jārunā īpaši. **6** Kad nu šās lietas tā sataisītas, tad tie priesteri gan allažiņ ieiet tai dzīvokļa priekšējā daļā, Dieva kalpošanas darbus darīdami, **7** Bet tai otrā tas augstais priesteris vien vienreiz par gadu, ne bez asinīm, ko viņš upurē par sava paša un to ļaužu noziegumiem; **8** Caur to Svētais Gars rāda, ka ceļš uz to svēto vietu vēl nav parādīts, kamēr tā dzīvokļa priekšēja daļa pastāv; **9** Tā ir to tagadēju laiku līdzība, pēc kuras upurē dāvanas un upurus, kas to, kas kalpo, nevar pilnīgu darīt pēc zināmas sirds, **10** Bet tie tikai līdz ar ēdieniem un dzērieniem un daudzkārtīgām mazgāšanām kā arīgi miesas likumi uzlikti līdz tam laikam, kad viss labāki tiks pārtaisīti. **11** Bet Kristus, to nākamo labumu augstais priesteris, ir nācis un caur jo lielu un jo pilnīgu dzīvokli, ne rokām taisītu - tas ir, ne no šīs radības, - **12** Nedz ar āžu un teļu asinīm, bet ar Savām paša asinīm Viņš vienreiz ir iegājis tai svētā vietā un sagādājis mūžīgu pestīšanu. **(aiōnios g166)** **13** Jo ja vēršu un āžu asinis un pelni no jaunas govs nešķīstos aplacinājot šķīsta uz miesas šķīstību; **14** Cik vairāk Kristus asinis, kas caur to mūžīgo Garu Sevi pašu bezvainīgu Dievam ir upurējis, šķīstīs jūsu zināmu sirdi no nedzīviem darbiem, kalpot Tam dzīvam Dievam? **(aiōnios g166)** **15** Un tādēļ Viņš ir tās jaunās derības (testamenta) vidutājs, lai, kad nāve bija notikusi par atpestīšanu no tām pārkāpšanām, kas bija apakš tās pirmās derības, tie, kas ir aicināti, dabū to apsolīto mūžīgo mantību.

(aiōnios g166) **16** Jo kur ir iestādījums(testaments), tur tam iestādītajam vajag būt mirušam. **17** Jo iestādījums (testaments) ir stiprs, kad tas iestādītājs miris; jo tas nekad nav spēkā, kamēr viņš vēl dzīvs, kas to cēlis. **18** Tāpēc arī tā pirmā derība nav iecelta bez asinīm. **19** Jo kad Mozus visus likumus pēc bauslības bija runājis uz visiem ļaudīm, tad tas ņēma teļu un āžu asinis ar ūdeni un purpura vilnu un izapu un aplacināja pašu to grāmatu kā arī visus ļaudis, **20** Sacīdams: šīs ir tās derības asinis, ko Dievs jums ir pavēlējis. **21** Tā līdzīgi viņš arī Dieva telti un visus Dieva kalpošanas rikus aplacināja ar asinīm. **22** Un gandrīz viss ar asinīm top šķīstīts pēc bauslības, un bez asins izliešanas nenotiek piedošana. **23** Tad nu tām debes' lietu līdzībām tā vajag tapt šķīstītām, bet tām debes' lietām pašām caur labākiem upuriem, nekā šie ir. **24** Jo Kristus nav iegājis tai rokām taisītā svētā vietā, caur ko tā patiesā top zīmēta, bet pašās debesīs, ka tas tagad parādītos priekš Dieva vaiga par mums; **25** Nedz ka Viņš Sevi pašu daudzreiz upurētu, tā kā tas augstais priesteris ik gadus svētā vietā ieiet ar svešām asinīm. **26** Citādi Viņam būtu pienācies daudzreiz ciest no pasaules iesākuma; bet tagad Viņš vienreiz laiku galā ir parādījies, grēku iznīcināt caur Savu paša upuri. **(aiōn g165)** **27** Un tā, kā cilvēkiem ir nolikts vienreiz mirt un pēc tam tā tiesa: **28** Tāpat arī Kristus, vienreiz upurēts, daudz ļaužu grēkus atņemt, taps redzēts otru reizi bez grēka no tiem, kas Viņu gaida, uz mūžīgu dzīvošanu.

10 Jo bauslibai ir nākamo labumu ēna, ne to lietu ģimīs pats, un ar tiem upuriem, kas ik gadus tie paši, un ko bez mitēšanās upurē, upurētājus nekad nevar darīt pilnīgus. **2** Citādi tie būtu mitējušies upurēt, ja tiem ar upuriem kalpojot vairs nebūtu bijusi nekāda apzināšanās par grēkiem, kad tie vienreiz šķīstīti. **3** Bet nu ik gadus caur tiem (upuriem) notiek grēku pieminēšana. **4** Jo tas nevar būt, ka vēršu vai āžu asinis grēkus atņem. **5** Tāpēc pasaulē nākdams Viņš saka: upurus un dāvanas Tu neesi gribējis, bet to miesu Tu Man esi sataisījis. **6** Dedzināmi upuri un grēku upuri Tev nav patikuši. **7** Tad

Es sacīju: redzi, Es nāku, (grāmatā par Mani ir rakstīts) Tavu prātu darīt, ak Dievs! **8** Kad Viņš papriekš bija sacījis: upurus un dāvanas un dedzināmos upurus un grēku upurus Tu neesi gribējis, nedz tie Tev bija pa prātam, (kas pēc bauslības top upurēti); **9** Tad Viņš sacīja: redzi, Es nāku, ak Dievs, Tavu prātu darīt. Viņš tad nocēl to pirmo, ka Viņš to otru ieceltu. **10** Pēc šī prāta mēs esam svētīti caur Jēzus Kristus miesas upuri vienreiz. **11** Un ikkatrs priesteris gan ikdienas stāv kalpodams un tos pašus upurus daudzkārt upurēdams, kas grēkus mūžam nevar atņemt; **12** Bet Šis, vienu upuri par grēkiem upurējis, uz mūžību nosēdies pie Dieva labās rokas. **13** Joprojām gaidīdams, tiekams Viņa ienaidnieki top likti par pameslu Viņa kājām. **14** Jo ar vienu upuri Viņš ir mūžīgi pilnīgus darījis tos, kas top svētīti. **15** Un Svētais Gars mums to aridzan apliecina; jo kad Viņš papriekš bija sacījis: **16** Ši ir tā derība, ko Es ar viņiem celšu pēc šīm dienām, saka Tas Kungs: Savus baušļus Es došu viņu sirdīs un tos rakstīšu viņu prātā; **17** Un Es vairs nepiemīnēšu viņu grēkus un viņu netaisnības. **18** Kur nu ir grēku piedošana, tur vairs nav upura par grēku. **19** Kad nu, brāļi, mums ir drošība, ieiet tai svētā vietā caur Jēzus asinīm, **20** Ko Viņš mums ir sataisījis par jaunu un dzīvu ceļu caur to priekškaramo autu, tas ir, caur Savu miesu; **21** Un kad nu mums ir augsts priesteris pār Dieva namu: **22** Lai pieejam ar patiesīgu sirdi iekš pilnīgas ticības, apslacināti savās sirdīs, vaļā no ļaunas apzināšanās; **23** Un pie miesas nomazgāti ar šķīstu ūdeni, lai mēs to cerības apliecināšanu paturam nešaubīgu, (jo Tas ir uzticīgs, kas to apsolījis). **24** Un lai mēs cits citu vērā ņemamies ar skubināšanu pie mīlestības un labiem darbiem, **25** Un lai neatstājam savu sapulcināšanos, kā daži mēdz, bet cits citu lai pamācam; un to jo vairāk, jo jūs redzat, ka tā diena nāk tuvu. **26** Jo ja mēs tiši grēkojam pēc tam, kad esam dabūjuši patiesības atzišanu, tad vairs neatliekās nekāds upuris par grēkiem, **27** Bet briesmīga sodības gaidīšana un uguns karstums, kas pretiniekus aprīs. **28** Ja kāds Mozus bauslību nicinājis, tam bez apžēlošanas caur diviem vai trim lieciniekiem

jāmirst. **29** Cik gan, domājiet, grūtāku sodību būs pelnījis tas, kas Dieva Dēlu min ar kājām un tās derības asinis, caur ko viņš svētīts, tur par nesvētām, un kas to žēlastības Garu ir nievājis? **30** Jo mēs pazīstam To, kas ir sacījis: Man pieder atriebšana, Es atmaksāšu, saka Tas Kungs. Un atkal: Tas Kungs tiesās Savus ļaudis. **31** Briesmīga lieta ir, iekrist Tā dzīvā Dieva rokās. **32** Bet pieminiet tās iepriekšējās dienas, kurās, apgaismoti, jūs pastāvīgi esat cīnījušies lielās bēdu cīnīšanās, **33** Gan caur mēdīšanās un bēdām tapuši par ērmiem, gan palikuši par biedriem tiem, kam tā klājās. **34** Jo jūs esat cietuši līdz ar manām saitēm un ar prieku panesuši savas mantas laupīšanu, zinādami, ka jums iekš sev pašiem ir labāka un paliekama manta debesīs. **35** Tāpēc neatmetiet savu sirds drošību, jo tai ir liela alga. **36** Bet paciešanās jums vajag, lai jūs Dieva prātu darījuši iemantojiet to apsolīto svētību. **37** Jo vēl ir mazs brīdis, un Tas, kam jānāk, nāks un nekavēsies. **38** Bet taisnais no ticības dzīvos; un ja kas atkāpjas, pie tā manai dvēselei nav labs prāts. **39** Bet mēs neesam no tiem, kas atkāpjas uz pazušanu, bet kas tic uz dvēseles izglābšanu.

11 Bet ticība ir paļaušanās uz lietām, kas cerējamas, un pārliecināšanās par lietām, kas neredzamas. **2** Jo caur to tie vecaji liecību ir dabūjuši. **3** Caur ticību mēs noprotam, ka pasaule ir radīta caur Dieva vārdu, tā ka tās redzamās lietas nav cēlušās no redzamām. (aiōn g165) **4** Caur ticību Ābels Dievam lielāku upuri ir pienesis nekā Kains: caur to viņš liecību ir dabūjis, ka viņš taisns, kad Dievs par viņa dāvanām liecināja; un caur to viņš vēl runā, jebšu miris. **5** Caur ticību Enohs ir aizņemts, tā ka nāvi neredzēja; un viņš netapa atrasts, tāpēc ka Dievs viņu bija aizņēmis; jo pirms viņš tapa aizņemts, viņš liecību ir dabūjis, ka viņš Dievam patīcis. **6** Bet bez ticības nevar Dievam patikt; jo kas pie Dieva nāk, tam būs ticēt, ka Viņš ir un ka būs atmaksātājs tiem, kas Viņu meklē. **7** Caur ticību Noa, no Dieva par to pamācīts, kas nebija redzams, Dievu bīdamies to šķirstu ir uzcirtis savam namam par izglābšanu; caur to viņš pasauli ir notiesājis

un iemantojis to taisnību, kas nāk caur ticību. **8** negodu par lielāku bagātību nekā visas Ēģiptes Caur ticību Ābrahāms aicināts ir paklausījis un mantas; jo viņš skatījās uz to algu. **27** Caur izgājis uz to vietu, ko tam bija mantot, un viņš ticību viņš atstāja Ēģipti, nebīdamies no ķēniņa ir izgājis, nezinādams, kur nonāksot. **9** Caur dusmības; jo viņš pastāvīgi turējās pie tā, kas ticību viņš mājojis tai apsolutā zemē tā kā svešā, nebija redzams, tā kā viņš to redzētu. **28** Caur un teltīs dzīvojis ar Īzaku un Jēkabu, kas bija ticību viņš turēja to Pasa un to aplaistišanu tās pašas apsolišanas līdzmantinieki. **10** Jo viņš ar asinīm, ka tas pirmdzimušo maitātājs tos gaidīja to pilsētu, kam stipri pamati un kam neaiztiktu. **29** Caur ticību tie gāja caur sarkano cēlēs un uztaisītājs pats Dievs. **11** Caur ticību jūru tā kā pa sausumu, ko ēģiptieši arī raudzījuši arī tā pati Sāra spēku dabūjusi, grūta tapt, un un noslikuši. **30** Caur ticību Jērikus mūri ir dzemdējusi pāri par laiku savā vecumā, jo viņa sagruvuši, kad tie septiņas dienas bija apstāti. To turēja par uzticīgu, kas to bija apsolijs. **12** **31** Caur ticību tā mauka Rahaba nav pazudusi Tādēļ arī no viena, un no tā paša izdēdējušā, līdz ar tiem neticīgiem, kad viņa tos izlūkus ar ir dzimuši tik daudz kā debess zvaigznes un mieru bija uzņēmusi. **32** Un ko lai vēl vairāk kā smiltis jūrmalā, kas neskaitāmas. **13** Šie visi saku? Man pietrūktu laika, kad es stāstītu par ir miruši iekš ticības un to, kas bija apsolijs, Gideonu un Baraku un Simsonu un Jeftu un nav panākuši, bet no tālienes redzējuši un Dāvidu un Samuēli un tiem praviešiem, **33** ar mieru bijuši un apliecinājuši, ka viņi esot Kas caur ticību ķēniņu valstis ir uzvarējuši, virs zemes viesi un svešinieki. **14** Jo tie, kas taisnību darījuši, apsolišanas panākuši, lauvu tādas lietas runā, rāda, ka tie tēva zemi meklē. **15** Un ja tie būtu prātā turējuši to, no kuras rīkles aizbāzuši, **34** Uguns spēku izdzēsuši, bija izgājuši, tad tiem būtu bijis laiks, atpakaļ zobena asmenim izbēguši, atspirgušies no griezties. **16** Bet nu tie ilgojās pēc vienas labākas, vājības, karā varenī tapuši, svešu kara spēku proti debešķīgas; tāpēc Dievs viņu dēļ nekaunas uz bēgšanu spieduši; **35** Sievas savus mirušos saukties viņu Dievs, jo Viņš tiem pilsētu ir caur augšāmcelšanos ir atdabūjušas, un citi sataisījis. **17** Caur ticību Ābrahāms, kad tapa grūti ir mocīti un to izglābšanu nav pieņēmuši, pārbaudīts, ir upurējis to Īzaku un atnesis to lai labāku augšāmcelšanos dabūtu. **36** Un citi vienpiedzimušo, lai gan tas tās apsolišanas mēdīšanas un pātagas ir cietuši un arī saites un bija dabūjis, **18** Un uz to bija sacīts: iekš Īzaka cietumam, **37** Ar akmeņiem ir nomētāti, ar zāģiem tev dzimums taps dēvēts; **19** Jo viņš domāja, sagriezti, sadedzināti, caur zobenu nomaitāti, ka Dievs spēcīgs arī no mironiem uzmodināt; avju un kazu ādās viņi apkārt gājuši, atstāti, tādēļ viņš to arī kā priekšzīmi atdabūja. **20** mocīti, bēdināti; **38** (Kuru pasaule nebija vērtā) tuksnešos maldījušies un kalnos un alās un Caur ticību Īzaks Jēkabu un Ēsavu ir svētījis zemes bedrēs. **39** Un šiem visiem caur ticību par nākamām lietām. **21** Caur ticību Jēkabs liecība ir bijusi, un tie nav panākuši, kas tiem mirdams katru no Jāzēpa dēliem ir svētījis, un bija solīts, **40** Tādēļ ka Dievs priekš mums ko ir Dievu pielūdzis, noliecies pār sava zižļa galu. labāku papriekš bija izredzējis, ka tie netaptu **22** Caur ticību Jāzēps mirdams ir sludinājis par pilnīgi bez mums. Israēla bērnu izešanu un ir devis pavēli par saviem kauliem. **23** Caur ticību Mozus, kad bija **12** Tad nu arī mēs, kad tāds liels pulks piedzimis, tapa apslēpts trīs mēnešus no saviem liecinieku ir visapkārt ap mums, lai vecākiem, tādēļ ka tie redzēja, viņu esam krāšņu noliekam ikvienu nastu un to grēku, kas mūs bērniņu. Un tie nebijās par ķēniņa pavēli. **24** visai apstāj, un ar pacietību lai tekam iekš tās mums noliktās cīnīšanās. **2** Un lai skatāmies Caur ticību Mozus, kad bija liels palicis, liedzās uz Jēzu, ticības iesācēju un pabeidzēju, kas, saukties par Faraona meitas dēlu, **25** Un labāki jebšu varējis priekā būt, krustu ir panesis un gribēja ļaunu ciest ar Dieva ļaudīm, nekā uz īsu par kaunu nav bēdājis un ir sēdies pa labo roku laiku baudīt grēka laimi, **26** Un turēja Kristus

Dieva goda krēslam. **3** Nemiet vērā Šo, kas tādu preti runāšanu panesis no grēciniekiem, lai jūs nepiekūstat, savās dvēselēs pagurdami. **4** Jūs vēl neesat preti stāvējuši līdz asinīm, cīnīdamies pret grēku, **5** Un esat aizmirsuši to pamācīšanu, kas uz jums kā uz bērniem saka: mans dēls, neturi Tā Kunga pārmācīšanu par mazu lietu un nepagursti, kad tu no Viņa kļūsti pārmācīts. **6** Jo ko Tas Kungs mīl, to Viņš pārmāca, un šausta ikvienu dēlu, ko Viņš uzņem. **7** Ja jūs to pārmācīšanu paciešat, tad Dievs turas pret jums kā pret bērniem; jo kur ir dēls, ko tēvs nepārmāca? **8** Bet ja esat bez pārmācīšanas, pie kuras visiem ir daļa bijusi, tad jūs esat maukas bērni un ne dēli. **9** Un ja mums mūsu miesīgie tēvi ir bijuši par pārmācītājiem un mēs tos esam bijušie, - vai ne daudz vairāk Tam garu Tēvam būsim paklausīgi un dzīvosim? **10** Jo viņi gan mazu brīdi, kā paši zinādami, mūs ir pārmācījuši, bet šis mūs pārmāca par labu, ka mums būtu daļa pie Viņa svētās būšanas. **11** Bet ikviena pārmācīšana, kļāt būdama, mums nešķiet liksmība esot, bet noskumšana; bet visu pēc tā dod taisnības un miera augļus tiem, kas caur to izmācīti. **12** Tādēļ paceļat atkal gurdienas rokas un slābanos ceļus, **13** Un staigājat taisnus ceļus ar savām kājām, ja tas, kas tizls, nepakļūp, bet turpreti top dziedināts. **14** Dzenaties pēc miera ar visiem un pēc tās svētās dzīvošanas, bez kā neviens To Kungu neredzēs; **15** Pielūkodami, ka neviens nezaudē Dieva žēlastību, ka nekāda rūgta sakne, augsti uzaugusi, jūs nesajauc, un ka daudzi caur to netop apgānīti; **16** Ka neviens nav maucinieks, nedz nesvēts, kā Ēsavs, kas savu pirmdzimtības tiesu ir pārdevis par vienu ēdienu. **17** Jo jūs zināt, ka tas arī pēc tam, lai gan gribēdams to svētību iemantot, tapa atmests; jo viņš neatrada žēlošanas vietu, jebšu to ar asarām meklēja. **18** Jo jūs neesat nākuši pie kalna, kas bija aiztiekamš, un pie degoša uguns un krēslības un tumsības un vētras, **19** Un pie bazūnes skaņas un vārdu balss, par ko tie, kas to dzirdēja, ir lūgušies, ka uz tiem vairs netaptu runāts. **20** Jo tie nevarēja panest šo pavēli: ja arī kāds lops to kalnu aiztikt, tad to būs ar akmeņiem nomētāt vai ar bultu

nošaut. **21** Un tā parādīšana bija tik briesmīga, ka Mozus sacīja: es esmu pārbijies un drebu. **22** Bet jūs esat nākuši pie Cīānas kalna, un pie Tā dzīvā Dieva pilsētas, pie debess Jeruzālemes un pie daudz tūkstošiem eņģeļu, **23** Un pie pirmdzimušo sapulces un draudzes, kas debesis pierakstīti, un pie Dieva, tā soģa pār visiem, un pie pilnīgi taisno gariem, **24** Un pie Jēzus, jaunas derības vidutāja, un pie aplacināšanas asinīm, kas labāki runā nekā Ābels. **25** Pielūkojiet, ka jūs to, kas tur runā, neatmetiet. Jo kad tie nav izbēguši, kas to atmēta, kas virs zemes Dieva mācību runāja, tad mēs ne tik neizbēgsim, ja no tā novēršamies, kas ir no debesīm, **26** Viņa balss tai laikā zemi pakustināja; bet tagad Viņš ir pasludinājis sacīdams: vēl vienreiz Es kustināšu tai zemi, bet arī debesi. **27** Un tas vārds „vēl vienreiz“ parāda, ka tam, kas ir kustinājams, būs tapt pārceltam, jo tas ir darīts, lai paliek tas, kas nav kustinājams. **28** Tādēļ nu, ka dabūjam nekustinājamu valstību, lai esam pateicīgi un tā lai Dievam kalpojam, kā Viņam labi patik, ar baiļošanos un bijāšanos. **29** Jo mūsu Dievs ir rijoša uguns.

13 Brāļu mīlestība lai pastāv. **2** Neaizmirstiet labprāt dot mājas vietu; jo caur to daži nezinot eņģeļus ir uzņēmuši savās mājās. **3** Pieminiet tos saistītos, tā kā līdzsaistīti; un tos, kas ļaunumu cieš, kā tādi, kas paši arī vēl esiet miesā. **4** Laulība lai ir godīga pie visiem un laulības gulta neapgānīta; bet mauciniekus un laulības pārkāpējus Dievs sodīs. **5** Jūsu dzīvošana lai ir bez mantas kāribas; esiet mierā ar to, kas pie rokas, jo Viņš ir sacījis: Es tevi neatstāšu, nedz tevi pametišu; **6** Tā ka droši varam sacīt: Tas Kungs ir mans palīgs, un es nebīšos, ko man darīs cilvēks? **7** Pieminiet savus vadītājus, kas jums to Dieva vārdu runājuši. Uzlūkojiet viņu dzīvošanas galu un dzenaties viņu ticībai pakal. **8** Jēzus Kristus tas pats vakar un šodien un mūžīgi. (aiōn g165) **9** Neļaujaties šaubīties caur dažādām un svešām mācībām; jo tas ir labi, ka sirds top stiprināta caur žēlastību un ne caur ēdieniem, caur ko nekāds labums nav ticis tiem, kas tā staigā. **10** Mums ir altāris, no kā ēst nevienam nav brīv, kas tai telti Dievam kalpo.

11 Jo kuru lopu asinis caur augsto priesteri par grēku top ienestas tai svētā vietā, to pašu miesas top sadedzinātas ārā, lēģera priekšā. **12** Tāpēc arī Jēzus, lai caur Savām paša asinīm ļaudis svētītu, ir cietis ārā priekš vārtiem. **13** Tad nu lai izejam pie Viņa ārā, lēģera priekšā, nest Viņa negodu. **14** Jo šeitā mums nav paliekama pilsēta, bet to nākamo meklējam. **15** Tad nu lai caur Viņu Dievam allažiņ pienesam slavas upuri, tas ir, savu lūpu augļus, kas Viņa vārdu apliecina. **16** Neaizmirstiet labu darīt un izdalīt, jo tādi upuri Dievam labi patīk. **17** Paklausāt saviem vadītājiem un esat viņiem padevīgi; jo tie ir nomodā par jūsu dvēselēm, kā tādi, kam būs atbildēšanu dot, lai tie to dara ar prieku un ne nopūzdamies, jo tas jums nebūtu labi. **18** Lūdziet par mums, jo mēs apzināmies, ka mums, kas visās lietās gribam godīgi staigāt, ir laba zināma sirds. **19** Un jo vairāk lūdzu to darīt, lai jo ātri jums topu atdots. **20** Bet Tas miera Dievs, kas no miroņiem atkal atvedis To lielo avju ganu caur mūžīgas derības asinīm, mūsu Kungu Jēzu, (aiōnios g166) **21** Tas lai jūs dara pilnīgus iekš ikviena laba darba, ka jūs Viņa prātu dariet, un lai rada iekš jums, kas Viņam labi patīk, caur Jēzu Kristu, Viņam lai ir gods mūžīgi mūžam! Āmen. (aiōn g165) **22** Bet es jūs lūdzu, brāļi, panesiet šo pamācīšanu, jo es jums īsiem vārdiem esmu rakstījis. **23** Zināt, ka brālis Timotejs ir atlaists; ar to, (ja tas drīz nāk) es jūs redzēšu. **24** Sveicinājiēt visus savus vadītājus un visus svētos. Tie brāļi no Itālijas jūs sveicina. **25** Žēlastība lai ir ar jums visiem! Āmen.

Jēkaba Vēstule

1 Jēkabs, Dieva un Tā Kunga Jēzus Kristus kalps, sveicina tās divpadsmit ciltis, kas dzīvo svešumā. **2** Mani brāļi, turat to par tiru prieku, kad jūs iekrītat dažādās kārdināšanās, **3** zinādami, ka jūsu ticības pārbaudīšana rada pastāvību. **4** Bet pastāvībai lai ir pilnīgs darbs, ka jūs esat pilnīgi un veseli, un ka jums nekā netrūkst. **5** Un ja kādam no jums gudrības trūkst, tas lai lūdzās no Dieva, kas visiem labprāt dod un nevienam nepārmet, - tad tā viņam taps dota. **6** Bet lai lūdz ticībā, ne šaubīdamies; jo kas šaubās, tas ir līdzīgs jūras vilnim, ko vējš kustina un mētā. **7** Jo tāds cilvēks lai nedomā, ka tas no Tā Kunga ko dabūs. **8** Divprātīgs cilvēks ir nepastāvīgs visos savos ceļos. **9** Bet zemas kārtas brālis lai lielās ar savu augstumu; **10** Un kas ir bagāts, ar savu zemumu; jo viņš paiet kā zāles puķe. **11** Jo saule ir uzlēkusi ar karstumu un zāli izkaltējusi, un viņas puķe ir nokritusi un viņas vaiga jaukums nozudis; - tāpat arīdžan bagātais savītis uz saviem ceļiem. **12** Svētīgs ir tas vīrs, kas kārdināšanā pastāv, jo pārbaudīts viņš dabūs to dzīvības kroni, ko Tas Kungs ir solījis tiem, kas Viņu mīlo. **13** Nevienš, kas top kārdināts, lai nesaka, ka tas no Dieva top kārdināts; jo Dievs nevar tapt kārdināts uz ļaunu, un arī Pats nekārdina neviena. **14** Bet ikviens top kārdināts, kad tas no savas paša kārības top skubināts un labināts. **15** Pēc tam, kad iekārošana ir ieņēmusies, tad tā dzemdē grēku, un kad grēks ir padarīts, tad tas dzemdē nāvi. **16** Nepieviļaties, mani mīlie brāļi! **17** Ikviens laba dāvana un ikviens pilnīgs dāvinājums nāk zemē no augšienes, no tā gaismas Tēva, pie kā nekādas pārmišanās nedz pārvēršanās ēnas. **18** Pēc Sava prāta Viņš mūs ir dzemdīnājis caur to patiesības vārdu, ka mēs būtu Viņa radījumu pirmaji. **19** Tad nu, mani mīlie brāļi, lai ikviens cilvēks ir čakls dzirdēt, bet lēns runāt un lēns dusmot. **20** Jo cilvēka dusmība nedara, kas ir taisni Dieva priekšā. **21** Tāpēc noliekat visu nešķīstību un blēdību un pieņemiet ar lēnprātību to iekš jums iedēstīto vārdu, kas jūsu dvēseles var darīt

svētas. **22** Bet esiet tā vārda darītāji un ne tikai klausītāji, paši sevi pievildami; **23** Jo, ja kas ir tā vārda klausītājs, bet ne darītājs, tas ir līdzināms vīram, kas savu miesīgo vaigu aplūko spieģelī; **24** Jo viņš sevi aplūkojis un nogājis un tūdaļ aizmirsis, kādā vaigā viņš bijis. **25** Bet kas locīdamies ieskatās pilnīgā svabadības bauslībā un paliek pie tās, un nav aizmirsīgs klausītājs, bet tā darba darītājs, tas būs svētīgs savā darīšanā. **26** Ja kam šķiet, ka tas Dievam kalpojot, un nesavalda savu mēli, bet savu sirdi pieviļ, Tā Dieva kalpošana ir nelietīga. **27** Šķīsta un neapgānīta kalpošana Dieva un Tā Tēva priekšā ir šī, bāriņus un atraitnes viņu bēdās apmeklēt un sevi pašu pasargāt neapgānītu no pasaules.

2 Mani brāļi, ticību uz Jēzu Kristu, mūsu godājamo Kungu, turēdami neuzlūkojiet cilvēka vaigu. **2** Jo ja kāds vīrs nāktu jūsu baznīcā ar zelta gredzenu pirkstā un ar krāšņām drēbēm, un tur arīdžan nāktu kāds nabags ar rupjām drēbēm, **3** Un jūs uzlūkotu to, kam krāšņas drēbes, un uz to sacītu: sēdies tu šē labā vietā; un sacītu uz to nabagu: stāvi tu tur, vai sēdies apakš manu kāju pamesla, - **4** Vai tad jūs pie sev pašiem neesat starpību darījuši un neesat tapuši tiesneši pēc ļaunām domām sprieddami? **5** Klausiet, mani mīlie brāļi: vai Dievs nav izredzējis tos šās pasaules nabagus, kas ticībā ir bagāti un tās valstības mantinieki, ko Viņš ir apsolījis tiem, kas Viņu mīlo? **6** Bet jūs tiem nabagiem negodu esat darījuši. Vai tie bagātie nav tie, kas jūs apspiež un jūs velk pie tiesām? **7** Vai tie nezaimo to labo vārdu, kas pār jums ir saukts? **8** Ja tad jūs to ķēniņa bauslību piepildāt pēc tā raksta: tev būs savu tuvāko milēt kā sevi pašu, - tad jūs darāt labi. **9** Bet ja jūs cilvēka vaigu uzlūkojiet, tad jūs grēku darāt un topat no bauslības pārliecināti kā pārkāpēji. **10** Jo kas visus baušļus tur un vienā klūp, tas ir noziedzies pie visiem. **11** Jo kas ir sacījis: tev nebūs laulību pārkāpt, - Tas arī sacījis: tev nebūs nokaut. Ja tu nu laulību nepārkāpi, bet nokauji, tad tu esi palicis par bauslības pārkāpēju. **12** Runājiet tā un dariet tā, kā tādi, kas caur svabadības bauslību taps

tiesāti. **13** Jo tam, kas apžēlošanu nav parādījis, uzies sodība bez apžēlošanas, bet apžēlošana lielās pret sodību. **14** Ko tas palīdz, mani brāļi, ja kas saka, ka viņam ir ticība, bet darbu nav? Vai tā ticība viņu var izglābt? **15** Ja kāds brālis vai māsa pliki būtu un tiem trūktu dienīškas pārtikšanas, **16** Un ja kāds no jums uz tiem sacītu: ejiet ar mieru, sildieties un paēdiet; bet jūs tiem nedotu kas miesai vajadzīgs, - ko tas palīdz? **17** Tāpat arīdzan ticība, ja tai darbu nav, pati par sevi tā nedzīva. **18** Bet kāds varētu sacīt: tev ir ticība, un man ir darbi! Rādi man tavu ticību bez darbiem un es tev rādīšu no maniem darbiem ticību. **19** Tu tici, ka ir viens vienīgs Dievs, un dari labi. Velni arīdzan tic un dreb. **20** Bet vai tu gribi zināt, tu nelietīgais cilvēks, ka ticība bez darbiem ir nedzīva? **21** Vai mūsu tēvs Ābrahāms nav taisnots no darbiem, savu dēlu Īzaku par upuri atnesdams uz altāri? **22** Tad tu redzi, ka ticība ar savu spēku ir bijusi pie viņa darbiem, un ticība ir tapusi pilnīga caur darbiem. **23** Un tas raksts ir piepildīts, kas saka: Ābrahāms Dievam ir ticējis un tas viņam ir pielīdzināts par taisnību, un viņš nosaukts Dieva draugs. **24** Tad nu jūs redzat, ka cilvēks top taisnots no darbiem un ne no ticības vien. **25** Vai arī tā mauka Rahaba nav tāpat taisnota no darbiem, kad tā tos sūtītos ir uzņēmusi un pa citu ceļu izlaidusi? **26** Jo tā kā miesa bez gara ir nedzīva, tāpat arīdzan ticība bez darbiem ir nedzīva.

3 Netopiet daudzi par mācītājiem, mani brāļi, zinādami, ka mēs grūtāku spriedumu dabūsim. **2** Jo mēs visi klūpam daudz; ja kas ne vārdā neklūp, tas ir pilnīgs vīrs, spēcīgs, arī savaldīt visu miesu. **3** Redzi, zirgiem liekam iemauktus mutē, lai tie mums paklausa, un valdām visu viņu miesu. **4** Redzi, arī tādas lielas un no stipriem vējiem mētātas laivas top valdītas no mazas stūres, uz kuriem stūrmaņa prāts nesās. **5** Tāpat arī mēle ir mazs loceklis un daudz ko padara; redzi, maza uguns, kādu lielu mežu tā iededzina! **6** Mēle arīdzan ir uguns, pasaule pilna netaisnības; tāpat mēle starp mūsu locekļiem ir tas, kas visu miesu apgāna un iededzina visapkārt mūsu dzīvības

ceļu, pati iededzināta no elles. (Geenna g1067) **7** Jo ikkatra daba, tā zvēru, kā putnu, tā tārpu, kā jūras zvēru, top valdīta un ir tapusi valdīta no cilvēcīgas dabas; **8** Bet mēli neviens cilvēks nespēj savaldīt, to nepārvaramo ļaunumu ar nāves dzeloni. **9** Ar to mēs slavējam To Kungu un Tēvu, un ar to mēs nolādam cilvēkus, kas pēc Dieva ģimja radīti. **10** No tās pašas mutes iziet svētīšana un lādēšana. Tam nebūs tā notikt, mani brāļi. **11** Vai arī no tā paša akas avota izverd salds un rūgts? **12** Mani brāļi, vai viģes koks var nest eļļas koka augļus, vai vīna koks viģes? Tāpat aka nevar dot sāļu un saldu ūdeni. **13** Kurš ir gudrs un prātīgs starp jums? Tas lai rāda caur savu labo dzīvošanu savus darbus iekš lēnīgas gudrības. **14** Bet ja jūs rūgtu bardzību un ienaidību turat savā sirdī, tad nelieļaties un nemelojiet pret patiesību. **15** Šī nav tā gudrība, kas nāk no augšienes zemē, bet tā ir pasaules, dabas un velna gudrība. **16** Jo kur bardzība un ienaidis, tur ir sajukšana un visāds ļaunums. **17** Bet tā gudrība, kas ir no augšienes, papriekš ir šķīsta, pēc tam mierīga, lēna, paklausīga, pilna apžēlošanas un labu augļu, taisna un bez liekulības. **18** Bet taisnības auglis top sēts iekš miera tiem, kas mieru dara.

4 No kurienes kari un kaušanās jūsu starpā? Vai ne no turienes, no jūsu kāribām, kas karo jūsu locekļos? **2** Jūs iekārojiet, un jums nav nenieka; jūs ienīstiet un skaužat un nevarat iedabūt; jūs kaujat un karojat, tomēr jums nav nenieka, tādēļ ka jūs nelūdziet, **3** Jūs lūdziet un nedabūjiet, tāpēc ka nepareizi lūdziet, lai to savās kāribās varētu aprīt. **4** Jūs laulības pārkāpēji un laulības pārkāpējas, vai jūs nezināt, ka šīs pasaules draudzība ir Dieva nišana? Kas tad grib būt pasaules draugs, tas paliek Dievam par ienaidnieku. **5** Jeb vai jums šķiet, ka tas Raksts velti saka: Tam Garam, kas iekš mums māj, gribās (ilgojās) pret To (ar) skaudību? **6** Bet Viņš dod lielāku žēlastību; tādēļ (tas raksts) saka: Dievs lepnēm turas preti, bet pazemīgiem Viņš dod žēlastību. **7** Tad nu padodaties Dievam, stāviet velnam preti, tad viņš bēgs no jums. **8** Nāciet tuvu pie Dieva, tad Viņš nāks tuvu pie jums. Šķīstiet rokas, jūs grēcinieki, un

dariet sirdis šķīstas, jūs divprātīgi! **9** Esiet galu redzējuši, ka Tas Kungs ir sirdsžēlīgs un bēdīgi un noskumuši un raudāt; jūsu smieklī apžēlotājs. **12** Bet pār visām lietām, mani brāļi, lai pārvēršas par vaidiem, un jūsu liksmība par neizvēlēties, nedz pie debess, nedz pie zemes, skumību. **10** Pazemojaties Tā Kunga priekšā, nedz kādu citu zvērestu; bet jūsu jā! lai ir jā! un tad Viņš jūs paaugstinās. **11** Neaprunājiet cits jūsu nē! lai ir nē! lai jūs neiekritat sodībā. **13** Ja citu, brāļi; kas brāli aprunā un savu brāli tiesā, kas jūsu starpā cieš, tas lai Dievu lūdz; ja kas tas aprunā bauslibu un tiesā bauslibu; bet ja tu ir liksmā prātā, tas lai dzied slavas dziesmas. bauslibu tiesā, tad tu neesi bauslibas darītājs, **14** Ja kas jūsu starpā nevesels, tas lai aicina draudzes vecākus: lai tie par viņu lūdz, viņu bet tiesātājs. **12** Viens vienīgs ir Tas bauslibas devējs un tiesātājs; Tas var pestīt un nomaitāt. svaidīdami ar eļļu Tā Kunga Vārdā. **15** Un tā Kas tu tāds esi, ka tu citu tiesā? **13** Nu tad ticības lūgšana izglābs neveselo, un Tas Kungs jūs, kas sakāt: šodien vai rītu mēs iesim uz šo viņu pacels, un ja viņš grēkus būtu darījis, tad vai to pilsētu un tur padzīvosim vienu gadu tie viņam taps piedoti. **16** Izsūdziet cits citam un pirksim un pārdosim un pelnīsimies; **14** noziegumus un lūdziet cits par citu, ka topat Un nezināt, kas rītu notiks, - jo kāda ir jūsu veseli. Taisna cilvēka sirsnīga lūgšana daudz dzīvība? Tā ir tvaiks, kas mazu brīdi rādās un ko iespēj. **17** Elija bija cilvēks, mums līdzīgs, un lūgdams lūdza Dievu, ka lietus nelītu; un lietusi nelija virs zemes trīs gadus un sešus mēnešus. **18** Un viņš atkal lūdza, un debess deva lietu, un zeme nesa savus augļus. **19** Brāļi, ja kas jūsu starpā ir nomaldījies no patiesības, un ja kāds to atgriež, **20** Tam būs zināt: kas grēcinieku atgriež no viņa maldīšanās ceļa, tas viņa dvēseli izglābs no nāves un aplās grēku pulku.

5 Tad nu jūs bagātie, raudāt un kaucat par tām bēdām, kas pār jums nāk. **2** Jūsu bagātība ir sapuvusi, un jūsu drēbes no kodēm saēstas. **3** Jūsu zelts un sudrabs ir sarūsējis, un viņu rūsa jums būs par liecību un aprīs jūsu miesas tā kā uguns, jūs esat mantas krājušies pēdīgās dienās. **4** Redzi, strādnieku, jūsu tīrumu pļāvēju alga, ko jūs atrāvuši, brēc, un to pļāvēju brēkšana ir nākusi priekš Tā Kunga Cebaot ausīm. **5** Jūs esat kāri dzīvojuši virs zemes un kārību dzīvojuši, jūs savas sirdis esat barojuši, tā kā uz kaujamu dienu; **6** Jūs esat nosodījuši, jūs esat nokāvuši taisno, viņš jums pretī neturas. **7** Tad nu esiet pacietīgi, brāļi, līdz Tā Kunga atnākšanai. Redzi, arājs gaida tos dārgos zemes augļus, pacietīgi uz tiem cerēdams, tiekams dabū to agro un to vēlo lietu. **8** Esiet arī jūs pacietīgi, stiprinājiet savas sirdis, jo Tā Kunga atnākšana ir tuvu. **9** Nenopūšaties cits pret citu, brāļi, lai netopat tiesāti. Redzi soģis stāv priekš durvīm. **10** Mani brāļi, ņematies par ciešanas un pacietības priekšzīmi tos praviešus, kas ir runājuši Tā Kunga Vārdā. **11** Redzi, mēs tos teicam svētīgus, kas bijuši pacietīgi; jūs Ījaba paciešanu esat dzirdējuši un Tā Kunga

Pēterā 1. Vēstule

1 Pēteris, Tā Kunga Jēzus Kristus apustulis, tiem izredzētiem svešiniekiem, kas mīt pa Pontu, Galatiju, Kapadoķiju, Āziju un Bitiniju, **2** Kas izredzēti pēc Dieva, Tā Tēva, paredzēšanas, iekš Tā Gara svētu darišanas, uz paklausīšanu un uz apslacīšanu ar Jēzus Kristus asinīm: žēlastība un miers lai pie jums vairojās. **3** Slavēts lai ir mūsu Kunga Jēzus Kristus Dievs un Tēvs, kas pēc Savas lielās apžēlošanas mūs atdzemdinājis uz dzīvu cerību caur Jēzus Kristus augšāmcelšanos no miroņiem, **4** Uz neiznīcīgu un neapgānītu un nesavistamu mantību, kas top paturēta debesīs priekš jums, **5** Kas iekš Dieva spēka topat glabāti caur ticību uz pestīšanu, kas ir gatava parādīties pēdīgā laikā: **6** Par to jūs priecājaties, mazu brīdi tagad, ja vajag, noskumdināti dažādās kārdināšanās, **7** Lai jūsu pārbauditā ticība top atrasta dārgāka nekā zelts, kas iznīkst un ugunī kļūst pārbaudīts, - par slavu un godu un teikšanu, kad Jēzus Kristus taps redzams. **8** To neredzējuši jūs mīlat un, jebšu tagad Viņu neredzat, tomēr ticēdami uz Viņu, priecājaties ar neizsakāmu un godības pilnu prieku, **9** Panākdami savas ticības gala mērķi, dvēseļu pestīšanu. **10** Pēc šīs pestīšanas rūpīgi vaicājuši un meklējuši tie pravieši, kas par to jums novēlēto žēlastību papriekš sludinājuši, **11** Izmeklēdami, kuru un kādu laiku Kristus Gars, kas iekš tiem bija, zīmēja, papriekš apliecinādams Kristus ciešanas un to godību pēc tām. **12** Tiem ir parādīts, ka tie nav kalpojuši sev pašiem, bet jums ar to, ko jums tagad pasludinājuši tie prieka sludinātāji iekš Svētā Gara, kas no debesīm sūtīts; tādas lietas skatīties arī eņģeļiem ļoti gribās. **13** Tāpēc apjoziet savas sirds gurnus un skaidrā prātā ceriet pilnīgi uz to žēlastību, kas jums taps atnesta, kad Jēzus Kristus parādīsies. **14** Kā paklausīgi bērni neturieties pēc tām iekārošanām, kurām jūs līdz šim savā nezināšanā klausījāt; **15** Bet, kā jūsu Aicinātājs ir svēts, tāpat arī jūs topat svēti visā dzīvošanā. **16** Jo ir rakstīts: esiet svēti, jo Es esmu svēts. **17** Un ja jūs to kā Tēvu piesauciet, kas cilvēka vaigu neuzlūkodams tiesā pēc ikviena

darba, tad dzīvojiet iekš bijāšanas šīnī laikā, kamēr šeitān mītāt; **18** Zinādami, ka jūs neesat atpirkti ar iznīcīgu mantu, ar sudrabu vai zeltu no savas nelietīgās dzīvošanas pēc tēvu ieraduma, **19** Bet ar Kristus, tā nenoziedzīga un neapgānīta jēra, dārgām asinīm; **20** Tas papriekš paredzēts priekš pasaules radīšanas, un redzams tapis šīs pēdīgos laikos jūsu labad, **21** Kas caur Viņu ticat uz Dievu, kas To ir uzmodinājis no miroņiem un Tam godību devis, tā ka jūsu ticība arī ir cerība uz Dievu. **22** Un savas dvēseles šķīstījuši, tai patiesībai paklausot caur To Garu uz neviltīgu brāļu mīlestību, mīliet savā starpā no šķīstas sirds un bez mitēšanās, **23** Jūs, kas esat atdzimuši ne no iznīcīgas sēklas, bet no neiznīcīgas caur to dzīvo un mūžīgi paliekamo Dieva vārdu. (aiōn g165) **24** Jo visa miesa ir kā zāle un visa cilvēka godība kā zāles puķe; zāle ir savītusi un viņas puķe nokritusi; **25** Bet Tā Kunga vārds paliek mūžīgi. Bet šīs ir tas vārds, kas jūsu starpā ir pasludināts. (aiōn g165)

2 Bet nu atstājiet visu ļaunumu un visu viltību un liekulību un skaudību un visas aprunāšanas; **2** Tā kā jaunpiedzimuši bērniņi iekārojaties to garīgo bezviltīgo pienu, ka jūs caur to uzaugat, **3** Ja jūs esat baudījuši, ka Tas Kungs ir laipnīgs; **4** Pie Tā jūs esat nākuši kā pie dzīva akmens, gan atmests no cilvēkiem, bet izredzēts un dārgs pie Dieva. **5** Un jūs paši arīdzan kā dzīvi akmeņi topat uztaisīti par garīgu namu un svētu priesterību, garīgus upurus upurēt, kas Dievam ir pieņemīgi caur Jēzu Kristu. **6** Jo rakstos stāv(rakstīts): redzi, Es lieku Ciānā izredzētu, it dārgu stūra akmeni; un kas tic uz Viņu, tas nepaliks kaunā. **7** Tad nu jums, kas ticat, Viņš ir dārgs; bet tiem neklausīgiem tas akmens, ko tie nama taisītāji atmetuši, kas ir palicis par stūra akmeni, ir arī klupšanas akmens un piedauzīšanās klints, **8** Tiem, kas neklausīgi būdami pie tā vārda piedauzās, uz ko tie arīdzan ir nolikti. **9** Bet jūs esat izredzēta tauta, ķēniņu priesterība, svēta cilts, Dieva īpaši ļaudis; ka jums būs pasludināt Tā tikumus, kas jūs aicinājis no tumsības pie Savas brīnīšķās gaismas, **10** Jūs, kas citkārt nebijāt Dieva ļaudis, bet tagad esat

Dieva laudis, kas citkārt nebijāt apžēloti, bet tagad esat apžēloti. **11** Mīļie, es jūs pamācu kā piemānotājus un svešiniekus, ka jums būs noturēties no miesīgām kāribām, kas pret dvēseli karo, **12** Un ka jūs dzīvojiet godīgi starp tiem pagāniem, lai kurās lietās tie jūs aprunā kā ļaundarītājus, tie to labo darbu dēļ, ko tie pie jums redz, Dievu pagodina tai piemeklēšanas dienā. **13** Tad esiet ikvienai cilvēku kārtībai paklausīgi Tā Kunga dēļ: gan ķēniņam, kā tādām, kas pār visiem ir iecelts, **14** Gan valdniekiem, kā tādiem, kas no viņa ir sūtīti par atbaidīšanu ļaundarītājiem, bet par slavu laba darītājiem. **15** Jo tāds ir Dieva prāts, ka jūs labu darīdami, muti aizbāžat neprātīgu cilvēku nezināšanai, **16** Kā svabadnieki, un ne tā kā jums svabadība būtu par ļaunuma apsegu, bet tā kā Dieva kalpi. **17** Turiet visus godā; mīļējiet brāļu draudzību; bīstaties Dievu, godājiet ķēniņu. **18** Jūs kalpi, esiet paklausīgi tiem kungiem iekš visas bijāšanas, ne vien tiem labiem un lēniem, bet arī tiem bargiem. **19** Jo tā ir žēlastība, ja, kas Dievu apzinādamies, grūtumu panes netaisnību ciezdams. **20** Jo kāda slava ir šī, ja jūs apgrēkodamies topat plīķēti un panesat? Bet ja jūs labu darīdami ciešat un panesat, tā ir žēlastība pie Dieva. **21** Jo uz to jūs esat aicināti, kā arī Kristus priekš jums ir cietis un jums priekšzīmi pametis, ka jums būs pakaļ iet Viņa pēdām: **22** Tas grēkus nav darījis, nedz viltība ir atrasta Viņa mutē, **23** Tas lamāts neatlamāja un ciezdams neļauņojās, bet nodeva to Tam, kas taisni tiesā; **24** Tas mūsu grēkus Pats ir nesis Savā miesā pie tā koka, ka mēs, no grēkiem vaļā tikuši, taisnībai dzīvotu; caur Viņa brūcēm jūs esat dziedināti. **25** Jo jūs bijāt tā kā avis, kas maldās, bet tagad jūs esat atgriezti pie savu dvēseļu gana un bīskapa.

3 Tāpat jūs sievas, esiet paklausīgas saviem vīriem, lai arī, ja kādi tam vārdam neklausa, tie caur to sievu dzīvošanu top pielabināti bez vārda, **2** Ievērodamī jūsu šķīsto dzīvošanu iekš bijāšanas; **3** Jūsu jaukums lai nav no ārienes matu pišanā un zelta aplikšanā, vai drēbju apvilšanā, **4** Bet tas apslēptais sirds cilvēks, kam neiznīcīgs jaukums lēnā, klusā garā, - tas

ir dārgs priekš Dieva. **5** Jo tāpat arī citkārt tās svētās sievas izgreznojās, kas cerēja uz Dievu un bija paklausīgas saviem vīriem; **6** Tā kā Sāra Ābrahāmam bijusi paklausīga, viņu par kungu saukdama; tai jūs esat tapušas meitas, kad jūs labu dariet un par nekādu biedināšanu neizbīstaties. **7** Tāpat jūs vīri, dzīvojat prātīgi ar to sievišķi, kā ar to vājāko rīku un dodat tām godu, kā žēlastības un dzīvības līdzmantiniecēm, lai jūsu lūgšanas netop aizkavētas. **8** Un beidzot esiet visi vienprātīgi, līdzcietīgi, brālīgi, sirds žēlīgi, laipnīgi, **9** Neatmaksādami ļaunu ar ļaunu, nedz lamāšanu ar lamāšanu; bet turpretī svētījiet, zinādami, ka jūs uz to esat aicināti, ka jums svētību būs iemantot. **10** Jo kas grib dzīvību milēt un labas dienas redzēt, tas lai savu mēli klusina no ļauna un savas lūpas, ka tās viltību nerunā; **11** Lai tas novēršas no ļauna un dara labu; lai tas meklē mieru, un tam dzenās pakaļ. **12** Jo Tā Kunga acis ir pār taisniem un viņa ausis uz viņu lūgšanām, bet Tā Kunga vaigs ir pretī tiem, kas ļaunu dara. **13** Un kas jums ļaunu darīs, ja jūs tam labam dzenaties pakaļ? **14** Bet ja jums arī jācieš taisnības dēļ, tad jūs esat svētīgi; un nebīstaties par viņu biedināšanu, nedz iztrūcinājaties. **15** Bet svētījiet Dievu To Kungu savās sirdīs. Un esat arvien gatavi ar lēnību un bijāšanu atbildēt ikkatram, kas atbildēšanu prasa par to cerību, kas ir iekš jums. **16** Un lai jums ir laba zināma sirds, ka, kurās lietās jūs aprunā kā ļaundarītājus, tie top kaunā, kas jūsu labo dzīvošanu iekš Kristus zaimo. **17** Jo tas ir labāki, ka jūs labu darīdami, ja Dieva prātam patīk, ciešat, nekā ļaunu darīdami. **18** Jo arī Kristus vienreiz par grēkiem ir cietis, taisnais par netaisniem, ka Viņš mūs Dievam pievestu, miesā gan nonāvēts, bet dzīvs darīts garā, **19** Kurā Viņš ir nogājis un arī tiem gariem, kas cietumā, sludinājis, **20** Kas citkārt bija neklausīgi, kad Dieva lēnība vienreiz gaidīja Noas dienās, kad tas šķirsts tapa taisīts, kurā maz (tas ir astoņas) dvēseles tapa izglābtas caur ūdeni; **21** Un tā tur zīmēta kristība arī mūs tagad izglābj, - ne miesas sārņu nolikšana, bet labas zināmas sirds derība ar Dievu - caur Jēzus Kristus augšāmcelšanos; **22**

Tas ir pie Dieva labās rokas uzkāpis debesis, un Tam ir paklausīgi eņģeļi un valdības un vara.

4 Kad nu Kristus par mums ir cietis miesā, tad apbruojaties ar to pašu prātu, - jo kas cieš miesā, tas mitās no grēkiem, - **2** Ka miesā būdami to vēl atliekamo laiku vairs nedzīvojat cilvēku kāribām, bet Dieva prātam. **3** Jo tas ir gan, ka to pagājušo dzīvības laiku pēc pagānu prāta esam pavadījuši un staigājuši iekš bezkaunīgām kāribām, vīna plītešanām, rīšanām, dzeršanām un negantām elkadietībām. **4** Tā tiem ir sveša lieta, ka jūs ar tiem līdz nestaigājietai pašā palaidības postā, un tādēļ tie zaimo. **5** Šie atbildēšanu dos Tam, kas ir gatavs tiesāt dzīvus un mirušus; **6** Jo tāpēc arī mirušiem evaņģēlijs ir sludināts, ka tie kā cilvēki gan top sodīti miesā, bet Dievam dzīvo garā, **7** Visu lietu gals ir tuvu. **8** Tad nu esiet prātīgi un modrīgi uz Dieva lūgšanām. Pār visām lietām turiet sirsnīgu mīlestību savā starpā, jo mīlestība apsedz grēku pulku. **9** Dodiet mājas vietu cits citam labprāt bez kurnēšanas. **10** Lai viens otram kalpo, ikviens ar to dāvanu, kā tas ir dabūjis, kā labi nama turētāji par tām dažādām Dieva dāvanām. **11** Ja kas runā, tas lai runā tā kā Dieva vārdus; ja kam kāds amats, lai tas to izdara itin pēc tā spēka, ko Dievs pasniedz, ka visās lietās Dievs top godināts caur Jēzu Kristu, kam pieder gods un vara mūžīgi mūžam. Āmen. (aiōn g165) **12** Mīļie, nebrīnāties par to bēdu karstumu jūsu starpā, kas jums notiek par pārbaudīšanu, tā kā jums uzietu sveša lieta; **13** Bet itin kā jums ir daļa pie Kristus ciešanām, tā priecājaties, ka jūs arī Viņa godības parādīšanā varētu priecāties un gaviļēt. **14** Ja topat nievāti Kristus vārda dēļ, svētīgi esiet! Jo tas godības un Dieva Gars dus uz jums; caur viņiem Tas top zaimots, bet caur jums Tas top pagodināts. **15** Jo neviens no jums lai necieš kā slepkava vai zaglis vai ļaundarītājs vai kā tāds, kas jautās svešā amatā. **16** Bet ja kas cieš kā kristīgs cilvēks, tad lai tas nekaunas, bet Dievu pagodina šinī lietā. **17** Jo laiks ir klāt, ka sodība iesākās pie Dieva nama; bet ja tā papriekš pie mums iesākās, kāds būs gals tiem, kas Dieva evaņģēlijam nav paklausījuši; **18** Un ja taisnais tik ar mokām top

izglābts, kur paliks bezdievīgais un grēcinieks?

19 Tad nu arī tiem, kas pēc Dieva prāta cieš, iekš laba darīšanas, būs pavēlēt savas dvēseles Viņam, kā Tam uzticīgam Radītājam.

5 Tos vecajos jūsu starpā pamācu, es tas līdzvecākais un liecinieks par Kristus ciešanām un tās godības biedrs, kas taps redzams: **2** Ganieta Dieva ganāmo pulku, kas pie jums, un uzraugiet, ne piespiesti, bet ar labu prātu, ne negodīgas peļņas dēļ bet no sirds, **3** Nedz kā valdīdami par Tā Kunga daļu, bet (par) priekšzīmi būdami tam ganāmam pulkam. **4** Un kad Tas Augstais Gans atspīdēs, tad jūs dabūsieta to nesavīstamo godības kroni. **5** Tāpat, jūs jaunākie, esiet tiem vecajiem paklausīgi; bet visi, cits citam padodamies, esiet izpušķoti ar pazemību, jo Dievs lepnēm turas pretī, bet pazemīgiem Viņš dod žēlastību. **6** Tad nu pazemojaties apakš Dieva varenās rokas, lai Viņš jūs paaugstina savā laikā. **7** Visu savu zūdišanos metiet uz Viņu, jo Viņš gādā par jums. **8** Esiet skaidrā prātā, esiet nomodā, jo jūsu pretinieks, velns, staigā apkārt kā rūcošs lauva, un meklē, kuru tas aprītu. **9** Tam stāviet pretim, stipri ticībā, zinādami, ka tās pašas ciešanas papildam uziet jūsu brāļiem pasaulē. **10** Bet Tas visu žēlīgais Dievs, kas mūs aicinājis uz Savu mūžīgo godību iekš Kristus Jēzus, Tas jūs, kas mazu brīdi ciešat, Pats sataisīs, spēcīnās, stiprinās, pastāvīgu darīs. (aiōnios g166) **11** Tam lai ir gods un vara mūžīgi mūžam. Āmen. (aiōn g165) **12** Caur Silvanu, to uzticīgo brāli, es jums, kā man šķiet īsiem vārdiem esmu rakstījis, pamācīdams un apliecinādams, ka tā ir tā patiesā Dieva žēlastība, kurā jūs stāvat. **13** Jūs sveicina tā līdz izvēlētai Bābeles draudze un mans dēls Marks. **14** Sveicinājaties savā starpā ar mīlestības skūpstu. Miers jums visiem, kas iekš Kristus Jēzus. Āmen.

Pēteris 2. Vēstule

1 Sīmanis Pēteris, Jēzus Kristus kalps un apustulis, tiem, kas to pašu dārgo ticību līdz ar mums ir dabūjuši, iekš mūsu Dieva un mūsu Pestītāja Jēzus Kristus taisnības: **2** Žēlastība lai ir jums un miers daudzkārtīgi caur Dieva un mūsu Kunga Jēzus atzišanu. **3** Tā kā Viņa dievišķais spēks mums visu, kas der pie dzīvošanas un dievbijības, ir dāvinājis caur Tā atzišanu, kas mūs aicinājis caur Savu godību un spēku; **4** Caur ko mums tās visu lielās un dārgās apsolīšanas ir dāvinātas, lai jūs caur tām dalību dabūjiet pie dievišķas dabas, bēgdami no tā posta, kas ir pasaulē caur iekārošanu: **5** Tad nu visā spēkā uz to (apsolījumu) dzīdamies pasniedziet iekš savas ticības tikumu, un iekš tikuma atzišanu, **6** Un iekš atzišanās sātību, un iekš sātības pacietību, un iekš pacietības dievbijību, **7** Un iekš dievbijības brāļu mīlestību, un iekš brāļu mīlestības mīlestību (uz visiem). **8** Jo ja viss tas pie jums ir un bagātīgi rodas, tad jūs nepalikiet kūtri nedz neauglīgi iekš mūsu Kunga Jēzus Kristus atzišanas. **9** Un ja kam tā nav, tas ir akls un stulbs, un tas ir aizmirsis, ka viņš šķīstīts no saviem veciem grēkiem. **10** Tādēļ, brāļi, darbojaties, lai jūs aicināšana un izredzēšana jo stipra paliek, jo to darīdami jūs nekad nepaklupsiet. **11** Jo tā jums bagātīgi taps atvēlēta tā ieiešana mūsu Kunga un Pestītāja Jēzus Kristus mūžīgā valstībā. (aiōnios g166) **12** Tādēļ es nemitēšos jums to allažīgi atgādināt, jebšu jūs to zināt un esat stiprināti tai patiesībā, kas jums tagad ir. **13** Jo man šķiet, ka ir pareizi, jūs modināt caur pamācīšanu, kamēr esmu šinī dzīvoklī, **14** Zinādams, ka mans dzīvoklis drīz būs jānoliek, tā kā arī mūsu Kungs Jēzus Kristus man darijis zināmu. **15** Bet es gādāšu, ka arī pēc manas aiziešanas jūs arvien to varētu pieminēt. **16** Jo mēs neesam dzinušies pakalī izgudrotām pasakām, kad mēs jums esam sludinājuši mūsu Kunga Jēzus Kristus spēku un atnākšanu, bet mēs paši Viņa augsto godību ar acīm esam redzējuši. **17** Jo no Dieva, Tā Tēva, Viņš dabūjis slavu un godību, kad tāda balss uz Viņu notika no tās augsti teicamās godības: Šis ir Mans

mīlais Dēls, pie kā Man ir labs prāts. **18** Un šo balsi mēs esam dzirdējuši no debess nākam, kad mēs ar Viņu bijām uz tā svētā kalna. **19** Un mums ir jo stiprs praviešu vārds, un jūs darāt labi, to vērā ņemdami tā kā sveci, kas spīd tumšā vietā, tiekams diena aust un rīta zvaigzne uzlec jūsu sirdīs. **20** To pār visām lietām atzīdami, ka neviena praviešu mācība rakstos nav izstāstāma pēc cilvēku domām. **21** Jo praviešu mācība nekad nav notikusi caur cilvēka gribēšanu, bet tie svētie Dieva cilvēki ir runājuši, dzīti no Svētā Gara.

2 Bet arī viltīgi pravieši bijuši starp tiem ļaudīm, kā arī jūsu starpā būs viltīgi mācītāji, kas paslepen ievēdīs svešas posta mācības un To Kungu, kas tos atpircis, aizliegdami pelnīsies ātru pazūšanu. **2** Un daudzi dzīsies pakalī viņu palaidnībām; un caur viņiem tas patiesības ceļš taps zaimots. **3** Un mantas kārības pēc viņi ar viltīgi izdomātiem vārdiem pie jums ielabināsies; par tiem tā sodība jau sen nekaņējās un viņu posts nesnauž. **4** Jo ja Dievs nav saudzējis tos eņģeļus, kas apgrēkojušies, bet tos nogāzis ellē un nodevis tumsības saitēm, ka tie taptu paturēti uz sodību; (Tartaroō g5020) **5** Un ja nav saudzējis to veco pasauli, bet Nou, to taisnības sludinātāju, līdz ar septiņiem citiem ir pasargājis, kad plūdus uzveda tai bezdievīgai pasaulei, **6** Un tās pilsētas Sodomu un Gomoru pelnos likdams caur izdeldēšanu nosodījis un iecēlis par priekšzīmi tiem, kas bezdievīgi dzīvos; **7** Un ir izrāvis to taisno Latu, kas caur šo neganto cilvēku nešķīsto dzīvošanu bija grūtumu cietis, **8** (Jo šis taisnais cilvēks viņu starpā mājodams savā taisnā dvēselē ir mocījies dienu no dienas, redzēdams un dzirdēdams viņu negantos darbus): **9** Tā Tas Kungs dievbijīgos zin izraut no kārdināšanas, bet netaisnos mocīšanai paturēt uz soda dienu; **10** Bet visvairāk tos, kas staigā pēc miesas iekš nešķīstām kārībām un valdību nicina, kas ir droši, patgalvīgi, un kam nav bail, zaimot tos godā celtos; **11** Lai gan eņģeļi, spēkā un varā lielāki būdami, nenes Tā Kunga priekšā tiesu pret tiem, zaimodami. **12** Bet šie, tā kā neprātīgi zvēri, kas pēc savas dabas dzimuši, ka top gūstīti

un nokauti, zaimodami, ko tie neprot, savā pazušanā arī pazudīs, **13** Dabūdami netaisnības algu. Tiem šķiet, saldumu esam, ikdienas kāribā dzīvot; tie ir traipekļu pilni un gānekļi un kārigi savās viltībās, kad tie ir līdz ar jums mielastos; **14** Tiem ir acis pilnas ar laulības pārkāpšanu, un tie neatstājās no grēkiem, krāpdami nestiprinātas dvēseles, tiem sirds radināta uz negausību, lāstu bērni; **15** Tie no tā īstenā ceļa atstādamies ir maldījušies un dzenās pakal Bileāma, Beora dēla, ceļam, kas netaisnības algu mīlēja. **16** Bet viņš tapa pārmācīts par savu pārkāpšanu, kad tas mēmais nastu nesējs lops ar cilvēka balsi runādams aizkavēja tā pravieša bezprātību. **17** Tie ir akas bez ūdens, padebeši no viesuļa mētāti, kam visdziļākā tumsība top paturēta mūžīgi. (questioned) **18** Jo lepnus un tukšus vārdus runādami, tie krāpj caur miesas kāribām un bezkaunībām tos, kas patiesi jau bija izbēguši no tiem, kas dzīvo iekš alošanās; **19** Apsola tiem svabadību, un paši ir pazušanas kalpi: jo no kura kāds ir pārvarēts, tā kalps viņš ir. **20** Jo ja tie caur Tā Kunga un Pestītāja Jēzus Kristus atzišanu gan izbēguši no pasaules apgānīšanām, bet iekš tām atkal iepinušies top uzvarēti, tad pēc ar viņiem paliek niknāki nekā papriekš. **21** Jo tiem būtu bijis labāki, kad tie taisnības ceļu nebūtu atzinuši, nekā, kad to bija atzinuši, nogriezties no tā svētā baušļa, kas tiem bija iedots. **22** Bet tiem ir noticis pēc tā patiesīgā sakāmā vārda: suns atkal ierij savu vēmekli, un peldināta cūka atkal vārtās dubļos.

3 Mīlie, jau šo otru grāmatu es jums rakstu, kur caur atgādināšanu jūs pamodināju uz sirds skaidrību. **2** Ka jums būs pieminēt tos no tiem svētiem praviešiem papriekš sludinātos vārdus un Tā Kunga un Pestītāja pavēlšanu no mums, tiem apustuļiem. **3** Papriekš to ziniet, ka pēdīgās dienās nāks smējēji, staigādami pēc savām pašu kāribām, **4** Un sacīdami: kur ir Viņa atnākšanas apsolišana? Jo no tā laika, kad tie tēvi ir aizmiguši, visas lietas paliek kā no radīšanas iesākuma. **5** Jo tiši tie negrib zināt, ka vecos laikos debesis bijušas un zeme, no ūdens un iekš ūdens pastāvēdama caur Dieva

vārdu; **6** Caur ko tā laika pasaule tapa maitāta ūdens plūdos. **7** Bet tās debesis, kas tagad ir un tā zeme caur Viņa vārdu ir glabātas un top ugunij paturētas uz to bezdievīgo cilvēku sodības un nomaitāšanas dienu. **8** Bet to jums būs zināt, mīlie, ka viena diena pie Tā Kunga ir kā tūkstoši gadi un tūkstoši gadi kā viena diena. **9** Tas Kungs nevilcina to apsolišanu, kā kādiem šķiet, to esam vilcināšanu, bet Viņš ir lēnprātīgs pret mums, negribēdams, ka kāds pazūd, bet ka visi dodās uz atgriešanos no grēkiem. **10** Bet Tā Kunga diena nāks kā zaglis naktī; tad debesis ar rūkšanu zudīs un tie pirmie pasaules sākumi no karstuma izkusīs, un zeme un tie darbi iekš tās sadegs. **11** Tad nu, ja viss tas izkūst, cik ļoti tad jums pienākas staigāt svētā dzīvošanā un dievbijāšanā, **12** Gaidot un steidzoties uz tās Dieva dienas atnākšanu, kur debesis degdamas zudīs un tie pirmie pasaules sākumi no karstuma izkusīs. **13** Bet mēs gaidām pēc Viņa apsolišanas jaunas debesis un jaunu zemi, kur taisnība mājō. **14** Tādēļ, mīlie, kad jūs šās lietas gaidāt, darbojaties, ka neapgānīti un bezvainīgi no Viņa topat atrasti iekš miera; **15** Un turiet mūsu Kunga lēnprātību par glābšanu, tā kā arī mūsu mīlais brālis Pāvils jums ir rakstījis pēc tās gudrības, kas tam dota, **16** Kā arī visās grāmatās, kur viņš par šīm lietām runā, no kurām citas grūti saprotamas, ko tie neizmācītie un nestiprinātie pārgroza, tā kā arī tos citus rakstus, sev pašiem par pazušanu. **17** Tad nu jūs, mīlie, to papriekš zinādami, sargājaties, ka jūs caur to neganto cilvēku pievilšanu līdz novesti neizkřitat no sava stipruma. **18** Bet pieaugat mūsu Kunga un Pestītāja Jēzus Kristus žēlastībā un atzišanā. Tam lai ir gods gan tagad gan mūžīgos laikos! Āmen. (aiōn g165)

Jāņa 1. Vēstule

1 Kas bija no iesākuma, ko esam dzirdējuši, ko ar savām acīm esam redzējuši, ko esam skatījuši, un ko mūsu rokas aptaustījušas, no tā dzīvības vārda, **2** (Ja dzīvība ir parādīta, un mēs to esam redzējuši, un apliecinām un pasludinām jums to mūžīgo dzīvību, kas bija pie Tā Tēva un mums ir parādīta,) - (aiōnios g166) **3** Ko esam redzējuši un dzirdējuši, - to mēs jums pasludinām, lai arī jums ir sadraudzība ar mums, un šī mūsu sadraudzība ir ar To Tēvu un ar Viņa Dēlu Jēzu Kristu. **4** Un to mēs jums rakstam, lai jūsu prieks ir pilnīgs. **5** Un šī ir tā sludināšana, ko no Viņa esam dzirdējuši un jums sludinājam: ka Dievs ir gaišums un iekš Viņa nav nekādas tumsības. **6** Ja mēs sakām, ka mums ir sadraudzība ar Viņu, un ja tumsībā staigājam, tad mēlojam un nedarām patiesību. **7** Bet ja staigājam gaišumā, tā kā Viņš ir gaišumā, tad mums ir sadraudzība savā starpā, un Jēzus Kristus, Viņa Dēla, asinis mūs šķīsta no visiem grēkiem. **8** Ja mēs sakām, ka mums grēka nav, tad mēs paši pievīlamies, un patiesības nav iekš mums. **9** Ja mēs savus grēkus izsūdzam, tad Viņš ir uzticīgs un taisns, ka Viņš mums grēkus piedod un mūs šķīsta no visas netaisnības. **10** Ja mēs sakām, ka neesam grēkojuši, tad mēs Viņu darām par melkuli, un Viņa vārds nav iekš mums.

2 Mani bērniņi, to es jums rakstu, lai jūs negrēkojiet; un ja kas grēko, tad mums ir aizbildinātājs pie Tā Tēva, Jēzus Kristus, tas taisnais. **2** Un Viņš ir tā salīdzināšana par mūsu grēkiem, un ne vien par mūsu, bet arī par visas pasaules grēkiem. **3** Un pie tam mēs nomanam, ka Viņu esam atzinuši, ja Viņa baušļus turam. **4** Kas saka: es Viņu pazīstu, un netur Viņa baušļus, tas ir melkulis, un patiesības nav iekš tā. **5** Bet ja kas Viņa vārdu tur, iekš tā patiesi Dieva mīlestība ir pilnīga; pie tam mēs atzīstam, ka esam iekš Viņa. **6** Kas teicās iekš Viņa paliekot, tam pienākas pašam arīdzan tāpat staigāt, kā Viņš ir staigājis. **7** Brāļi, es jums nerakstu jaunu bausli, bet vecu bausli, kas jums ir bijis no iesākuma. Šis vecais bauslis ir tas vārds, ko jūs

no iesākuma esat dzirdējuši. **8** Atkal jaunu bausli es jums rakstu, kas ir patiesība iekš Viņa un iekš jums: jo tumsība paiet un patiesā gaisma tagad spīd. **9** Kas teicās esot gaismā un ienīst savu brāli, tas vēl ir tumsībā. **10** Kas savu brāli mīl, tas paliek gaismā, un iekš tā nav piedauzīšanās. **11** Kas savu brāli ienīst, tas ir tumsībā un staigā tumsībā un nezina, kurp tas iet, jo tumsība viņa acis ir aptumšojusi. **12** Es jums rakstu, bērniņi, jo grēki jums top piedoti Viņa Vārda dēļ. **13** Es jums rakstu, tēvi, jo jūs To esat atzinuši, kas ir no iesākuma. Es jums rakstu, jaunekļi, jo jūs to ļauno esat uzvarējuši. Es jums esmu rakstījis, bērni, jo jūs To Tēvu esat atzinuši. **14** Es jums esmu rakstījis, tēvi, jo jūs To esat atzinuši, kas ir no iesākuma. Es jums esmu rakstījis, jaunekļi, jo jūs esat spēcīgi, un Dieva vārds paliek iekš jums, un jūs to ļauno esat uzvarējuši. **15** Nemīlējiet pasauli nedz to, kas ir pasaulē; jo kas pasauli mīl, iekš tā nav Tā Tēva mīlestība. **16** Jo viss, kas ir pasaulē: miesas kāriba, acu kāriba un dzīves lepnība - tas nav no Tā Tēva, bet no pasaules. **17** Un pasaule paiet un viņas kāriba; bet kas Dieva prātu dara, tas paliek mūžīgi. (aiōn g165) **18** Bērniņi, nu ir tā pēdīgā stunda; un tā, kā jūs esat dzirdējuši, ka tas preti-kristus nāk, tā arī tagad daudz preti-kristi cēlušies, no tā mēs zinām pēdējo stundu esam. **19** Tie no mums ir izgājuši, bet tie nebija no mums; jo ja tie būtu bijuši no mums, tad tie būtu palikuši pie mums, bet tiem bija parādīties, ka tie nav visi no mums. **20** Tomēr jums ir tā svaidīšana no Tā Svētā, un jūs visu zināt. **21** Es jums neesmu rakstījis, tā kā jūs nezinātu patiesību, bet ka jūs to jau zināt, un ka no patiesības nenāk nekādi meli. **22** Kas ir tas melkulis, ja ne tas, kas liedz, ka Jēzus ir Tas Kristus? Tas ir tas preti-kristus, kas liedz To Tēvu un To Dēlu. **23** Ikvienam, kas To Dēlu liedz, tam arī nav Tā Tēva. **24** Tad nu, ko jūs esat dzirdējuši no iesākuma, tas lai paliek iekš jums; ja iekš jums paliek, ko no iesākuma esat dzirdējuši, tad arī jūs paliksiet iekš Tā Dēla un Tā Tēva. **25** Un šī ir tā apsolišana, ko Viņš mums ir apsolījis, (proti) to mūžīgo dzīvošanu. (aiōnios g166) **26** To es jums esmu rakstījis par tiem, kas jūs pievīl. **27** Un tā svaidīšana, ko jūs no Viņa

esat dabūjuši, paliek iekš jums, un jums nevajag, ka kāds jūs māca; bet tā kā šī pati svaidīšana jūs māca visās lietās, tā viņa arīdzan ir patiesīga un nav meli. Un, kā tā jūs ir mācījusi, tā paliekat iekš Viņa. **28** Un nu, bērniņi, paliekat iekš Viņa; lai, kad Viņš parādīsies, mums ir drošība un mēs no Viņa netopam kaunā likti Viņa atnākšanā. **29** Ja jūs zināt, ka Viņš ir taisns, tad zināt, ka ikviens, kas taisnību dara, no Viņa ir piedzimis.

3 Redziet, kādu lielu milestību Tas Tēvs mums ir parādījis, ka mēs topam saukti Dieva bērni. Tāpēc pasaule mūs nepazīst, ka tā Viņu nepazīst. **2** Miļie, tagad mēs esam Dieva bērni, un vēl nav atspīdējis, kas mēs būsim; bet mēs zinām, ka, kad Tas atspīdēs, mēs Viņam būsim līdzīgi, jo mēs Viņu redzēsim, kāds Viņš ir. **3** Un ikviens, kam šī cerība uz Viņu, šķīsta sevi pašu, tā kā Viņš ir šķīsts. **4** Ikviens, kas grēku dara, tas dara arī netaisnību, un grēks ir netaisnība. **5** Un jūs zināt, ka Viņš ir parādījis, lai Viņš mūsu grēkus atņemtu, un iekš Viņa nav grēka. **6** Ikviens, kas iekš Viņa paliek, tas negrēko; ikviens, kas grēko, Viņu nav redzējis, nedz Viņu atzinis. **7** Bērniņi, lai nevienš jūs nepievil: kas taisnību dara, tas ir taisns, tā kā Viņš ir taisns. **8** Kas grēku dara, tas ir no velna, jo velns grēko no iesākuma. Tādēļ Dieva Dēls ir atspīdējis, ka Viņš velna darbus izārdītu. **9** Ikviens, kas no Dieva piedzimis, tas nedara grēku, jo Viņa sēkla paliek iekš tā un tas nevar grēkot, jo tas no Dieva ir piedzimis. **10** Pie tam top zināmi Dieva bērni un velna bērni. Ikkatrs, kas taisnību nedara, tas nav no Dieva, un kas nemīl savu brāli. **11** Jo šī ir tā sludināšana, ko jūs no iesākuma esat dzirdējuši, lai mēs cits citu mīljam; **12** Ne tā kā Kains, kas bija no tā ļaunā un savu brāli nokāva. Un kādēļ viņš to nokāva? Tāpēc ka viņa darbi bija ļauni, bet viņa brāļa darbi taisni. **13** Nebrīnāties, mani brāļi, ja pasaule jūs ienīst. **14** Mēs zinām, ka esam pārcelti no nāves uz dzīvību, tāpēc ka mēs tos brāļus mīljam; kas nemīl, tas paliek nāvē. **15** Ikviens, kas savu brāli ienīst, tas ir slepkava, un jūs zināt, ka nevienam slepkavam mūžīga dzīvība nav paliekama iekš viņa. **(aiōnios g166)** **16** Pie tam mēs esam atzinuši milestību, ka Viņš Savu dzīvību par mums ir nodevis,

un mums arīdzan pienākas dzīvību nodot par tiem brāļiem. **17** Bet ja kādam ir šās pasaules manta, un tas redz savu brāli trūkumu ciešam un aizslēdz savu sirdi priekš viņa, kā Dieva milestība paliek iekš tāda? **18** Mani bērniņi, lai mēs nemīlējam ar vārdiem, nedz ar mēli, bet ar darbiem un ar patiesību. **19** Un pie tam mēs atzīstam, ka esam no patiesības, un savas sirdis Viņa priekšā varam klusināt, **20** Ka, ja mūsu sirds mūs pazudina, Dievs ir lielāks nekā mūsu sirds un zin visas lietas. **21** Miļie, ja mūsu sirds mūs nepazudina, tad mums ir drošība pie Dieva. **22** Un ko vien mēs lūdzam, to no Viņa dabūjam, jo mēs turam Viņa baušļus un darām, kas Viņa priekšā ir patikams. **23** Un šis ir Viņa bauslis, lai mēs ticam Viņa Dēla Jēzus Kristus Vārdam un lai cits citu mīlējam, tā kā Viņš mums bausli ir devis. **24** Un kas Viņa baušļus tur, tas paliek iekš Viņa un Viņš iekš tā. Un pie tam atzīstam, ka Viņš iekš mums paliek, no Tā Gara, ko Viņš mums devis.

4 Miļie, neticat ikkatram garam, bet pārbaudiet tos garus, vai tie no Dieva? Jo daudz viltīgi pravieši ir izgājuši pasaulē. **2** Pie tam jūs atzīstat Dieva Garu: ikkatrs gars, kas apliecina, ka Jēzus Kristus nācis miesā, tas ir no Dieva: **3** Un ikkatrs gars, kas neapliecina, ka Jēzus Kristus nācis miesā, tas nav no Dieva. Un tas ir tā pretīkristus gars, par ko jūs esat dzirdējuši, ka tas nāk, un tagad jau ir pasaulē. **4** Bērniņi, jūs esat no Dieva un viņus esat uzvarējuši; jo kas iekš jums, Tas ir lielāks pār to, kas iekš pasaules. **5** Tie ir no pasaules, tāpēc tie runā no pasaules, un pasaule tos klausu. **6** Mēs esam no Dieva: kas Dievu atzīst, tas mūs klausu; kas nav no Dieva, tas mūs neklausu. Pie tam mēs atzīstam to patiesības Garu un to alošanas garu. **7** Miļie, lai mēs cits citu mīlējam, jo milestība ir no Dieva, un ikviens, kas mīl, tas no Dieva ir dzimis un atzīst Dievu. **8** Kas nemīl, tas Dievu neatzīst; jo Dievs ir milestība. **9** Iekš Tā Dieva milestība pie mums ir parādījusies, ka Dievs Savu vienpiedzimušo Dēlu sūtījis pasaulē, ka mums caur Viņu būsim dzīvot. **10** Iekš tā stāv milestība, ne ka mēs esam mīlējuši Dievu, bet ka Viņš mūs ir mīlējis un Savu Dēlu sūtījis par

salīdzināšanu par mūsu grēkiem. **11** Mīļie, ja Dievs mūs tā ir milējis, tad arī pienākas, ka mēs cits citu milējam. **12** Dievu nemūžam neviens nav redzējis. Ja mēs cits citu milējam, tad Dievs paliek iekš mums, un Viņa mīlestība ir pilnīga iekš mums. **13** Pie tam mēs zinām, ka paliekam iekš Viņa, un Viņš iekš mums, ka Viņš no Sava Gara mums ir devis. **14** Un mēs esam redzējuši un apliecinājam, ka Tas Tēvs To Dēlu ir sūtījis par pasaules Pestītāju. **15** Ja kas apliecinās, ka Jēzus ir Dieva Dēls, tad Dievs paliek iekš viņa, un viņš paliek iekš Dieva. **16** Un mēs esam atzinuši un ticējuši (uz) to mīlestību, kas Dievam ir uz mums. Dievs ir mīlestība; un kas iekš mīlestības paliek, tas paliek iekš Dieva un Dievs iekš viņa. **17** Iekš to mīlestība pie mums ir pilnīga, ka mums ir drošība tai tiesas dienā; jo kā Viņš ir, tāpat arī mēs esam šinī pasaulē. **18** Bailības nav iekš mīlestības, bet pilnīga mīlestība bailību izmet ārā; jo bailībai ir mocība, un kas baiļojās, tas nav pilnīgs iekš mīlestības. **19** Lai mēs Viņu milam, jo Viņš mūs papriekš ir milējis. **20** Ja kas saka: es mīlu Dievu un ienīst savu brāli, tas ir melkulis; jo kas savu brāli nemīl, ko tas redz, kā tas Dievu var mīlēt, ko tas nav redzējis? **21** Un šis bauslis mums ir no Viņa, ka tam, kas mīl Dievu, arī savu brāli būs mīlēt.

5 Ikviens, kas tic, ka Jēzus ir Tas Kristus, tas no Dieva ir dzimis, un ikviens, kas To mīl, kas Viņu dzemdīnājis, tas mīl arī to, kas no Viņa ir dzimis. **2** Pie tam mēs atzīstam, ka Dieva bērnus milam, kad Dievu milam un Viņa baušļus turam; **3** Jo šī ir Tā Dieva mīlestība, ka mēs Viņa baušļus turam, un Viņa baušļi nav grūti. **4** Jo ikviens, kas no Dieva dzimis, uzvar pasauli; un šī pati ir tā uzvarēšana, kas pasauli uzvar, (proti) mūsu ticība. **5** Kas ir, kas pasauli uzvar, kā vien kas tic, ka Jēzus ir Dieva Dēls? **6** Šis ir tas, kas nācis caur ūdeni un asinīm, Jēzus Kristus, ne ar ūdeni vien, bet ar ūdeni un asinīm; un Tas Gars ir tas liecības devējs, jo Tas Gars ir tā patiesība. **7** Jo trīs ir, kas liecību dod, (debesīs, Tas Tēvs, Tas Vārds un Tas Svētais Gars: un šie trīs ir viens. **8** Un trīs ir, kas liecību dod virs zemes,) Tas Gars un tas ūdens un tās asinis: un šie trīs ir kopā. **9** Ja mēs cilvēku liecību pieņemam, tad

Dieva liecība ir jo liela; šī ir Tā Dieva liecība, ko Viņš par Savu Dēlu liecinājis. **10** Kas tic uz to Dieva Dēlu, tam ir tā liecība iekš sevis paša. Kas Dievam netic, tas Viņu ir darījis par melkuli, jo tas tai liecībai nav ticējis, ko Dievs par Savu Dēlu ir liecinājis. **11** Un šī ir tā liecība, ka Dievs mums mūžīgu dzīvību ir devis, un šī dzīvība ir iekš Viņa Dēla. (aiōnios g166) **12** Kam Tas Dēls ir, tam ir tā dzīvība. Kam Tas Dieva Dēls nav, tam nav tā dzīvība. **13** To es esmu rakstījis jums, kas ticiet uz Dieva Dēla vārdu, lai jūs zināt, ka jums ir mūžīga dzīvība, un ka jūs ticat uz Dieva Dēla vārdu. (aiōnios g166) **14** Un šī ir tā drošība, kas mums ir uz Viņu, ka, ja mēs ko lūdzam pēc Viņa prāta, tad Viņš mūs klausu. **15** Un ja mēs zinām, ka Viņš mūs klausu, kad ko lūdzam, tad zinām, ka tajās lūgšanās dabūjam (to), ko no Viņa esam lūguši. **16** Ja kas savu brāli redz, ka tas apgrēkojās ar kādu grēku ne uz nāvi, tam būs Dievu lūgt, un Tas viņam dos dzīvību, (proti) tiem, kas apgrēkojās ne uz nāvi. Ir grēks uz nāvi; par to nesaku, ka būs lūgt. **17** Ikviens netaisnība ir grēks; un ir grēks, kas nav uz nāvi. **18** Mēs zinām, ka ikviens, kas no Dieva dzimis, negrēko; bet kas no Dieva dzimis, tas sargā sevi pašu, un tas ļaunais viņu neaizskar. **19** Mēs zinām, ka esam no Dieva, un visa pasaule ir nogrimusi ļaunumā. **20** Bet mēs zinām, ka Dieva Dēls ir nācis un mums tādu prātu devis, ka atzīstam To patiesīgo un esam iekš Tā Patiesīgā, iekš Viņa Dēla Jēzus Kristus; šis ir Tas patiesīgais Dievs un tā mūžīgā dzīvība. (aiōnios g166) **21** Bērniņi, sargājaties no elkadieviem! Āmen.

Jāņa 2. Vēstule

1 Tas vecākais tai izredzētai mātei un viņas bērniem, ko es patiesi mīlēju, un ne vien es, bet arī visi, kas patiesību atzinuši, **2** Tās patiesības dēļ, kas iekš mums paliek un ar mums būs mūžīgi: (aiŃn g165) **3** Žēlastība, apžēlošana, miers lai ir ar jums no Dieva Tā Tēva un no Tā Kunga Jēzus Kristus, Tā Tēva Dēla, iekš patiesības un mīlestības. **4** Es ļoti esmu priecājies, ka tavu bērnu starpā esmu atradis, kas staigā iekš patiesības, tā kā mēs bausli esam dabūjuši no Tā Tēva. **5** Un nu es tevi lūdzu, māte, ne tā kā jaunu bausli tev rakstīdams, bet kas mums no iesākuma bijis: lai mēs cits citu mīlējam. **6** Un šī ir tā mīlestība, ka staigājam pēc Viņa baušļiem; šis ir tas bauslis, ka iekš tā staigājiet, kā no iesākuma esat dzirdējuši. **7** Jo daudz viltnieki ir nākuši pasaulē, kas neapliecina Jēzu Kristu esam nākušu miesā. Šis ir tas viltnieks un tas pretī-kristus. **8** Lūkojiet uz sevi pašiem, ka nezaudējam, ko esam strādājuši, bet ka dabūjam pilnu algu. **9** Nevienam, kas ir pārkāpējs un nepaliek iekš Kristus mācības, nav Dieva: kas iekš Kristus mācības paliek, tam ir Tas Tēvs un Tas Dēls. **10** Ja kas nāk pie jums un šo mācību nenes, to neuzņemiet mājās un nesveicinājiet. **11** Jo kas viņu sveicina, tam ir daļa pie viņa ļauniem darbiem. **12** Man vēl ir daudz ko jums rakstīt; bet es negribēju uz papīra un ar tinti; bet es ceru pie jums nākt un muti pret muti runāt, lai mūsu prieks ir pilnīgs. **13** Tavas māsas, tās izredzētās, bērni tevi sveicina. Āmen.

Jāņa 3. Vēstule

1 Tas vecākais Gajum, tam mīļotam, ko es patiesībā mīlēju. **2** Mīlais, pār visām lietām es vēlēju, lai tev labi klājās, un tu esi vesels, tā kā tavai dvēselei labi klājās. **3** Jo es ļoti esmu priecājies, kad tie brāļi nāca un apliecināja tavu patiesību, tā kā tu iekš patiesības staigā. **4** Man lielāka prieka nav, nekā kad dzirdu savus bērnus staigājam iekš patiesības. **5** Mīlais, tu dari pēc ticības, ko tu dari pie tiem brāļiem, un vēl tiem no svešuma atnākušiem, **6** Kas ir devuši liecību par tavu mīlestību draudzes priekšā; un tu labi darīsi, kad tu tos izvadīsi, tā kā pieklājās Dieva priekšā. **7** Jo tie Viņa vārda dēļ ir izgājuši, neko no pagāniem neņemdami. **8** Tad nu mums pienākas tos tādus uzņemt, ka mēs paliekam par darba biedriem pie patiesības. **9** Es tai draudzei esmu rakstījis; bet Diotrefs, kas grib būt starp tiem tas augstākais, mūs nepieņem. **10** Tādēļ, kad es nāksū, tad es viņa darbus pieminēšu, ko viņš dara, ar ļauniem vārdiem pret mums aprunādams; un ar to nebūdams mierā viņš pats tos brāļus neuzņem un aizliedz arī tiem, kas to grib darīt, un tos izmet no draudzes. **11** Mīlais, nedzenies tam ļaunam pakaļ, bet tam labam; kas labu dara, tas ir no Dieva, bet kas ļaunu dara, tas Dievu nav redzējis. **12** Demeterim liecība top dota no visiem un no pašas patiesības, un mēs arīdzan liecību dodam, un jūs zināt, ka mūsu liecība ir patiesīga. **13** Man daudz būtu ko rakstīt, bet es negribu tev rakstīt ar tinti un spalvu; **14** Bet es ceru drīz tevi redzēt, tad mēs muti pret muti runāsim. Miers lai ir ar tevi. Tie draugi tevi sveicina. Sveicini tos draugus pa vārdam.

Jūdas Vēstule

1 Jūda, Jēzus Kristus kalps un Jēkaba brālis, tiem aicinātiem, kas iekš Dieva Tā Tēva svēti tiem iekš Jēzus Kristus pasargāti. **2** Žēlastība lai ir jums un miers un mīlestība papildnam. **3** Mīļie, no visas sirds rūpējoties jums rakstīt par to pestīšanu, kas mums visiem ir kopā, man vajadzēja jums rakstīt un lūgt, lai jūs cināties par to ticību, kas vienreiz tiem svētiem ir dota. **4** Jo kādi cilvēki ielavījušies, kas rakstos sen papriekš nozīmēti uz šo sodību, bezdievīgi, kas mūsu Dieva žēlastību pārvērš bezkaunībā un aizliedz to vienīgo valdītāju Dievu un mūsu Kungu Jēzu Kristu. **5** Bet es jums, kas visu jau zināt, gribu atgādināt, ka Tas Kungs tos ļaudis no Ēģiptes zemes vienreiz pestījis, pēc tos neticīgos ir nomaitājis; **6** Un tos eņģelus, kas savu augsto kārtu nav sargājuši, bet savu dzīvokli atstājuši, Viņš ar mūžīgām saitēm ir paturējis apakš tumsības uz tās lielās dienas sodu. **(aiḏios g126)** **7** Tā kā Sodoma un Gomora un tās apkārtējās pilsētas, kas tāpat kā viņas maucībai bija padevušās un citai miesai gājušas pakal, ir noliktas par mūžīgu uguns priekšzīmi, sodību ciezdamas. **(aiḡnios g166)** **8** Tāpat arī šie sapņotāji apgāna miesu un nicina virsības un zaimo augstības. **9** Bet Miķelis, tas lielais eņģelis, kad tas cīnījās ar velnu, un tam pretī runāja par Mozus miesām, neuzdriktējās zaimošanas tiesu pret to spriest, bet sacīja: lai Tas Kungs tevi soda. **10** Bet šie zaimo, ko tie neprot; bet ko tie pēc dabas prot, tā kā bezprātīgie zvēri, iekš tā tie iet postā. **11** Ak vai, tiem, jo tie ir gājuši uz Kaina ceļu, un peļņas dēļ iegāzušies Bileāma alošanā un ir nomaitāti Koraha pretī runāšanā. **12** Šie ir tie gānekļi pie jūsu mīlestības mielastiem, kopā plītēdami un bez bijāšanas barodamies, padebeši bez ūdens, vēju mētāti, kaili, neauglīgi, divkārt nomiruši, izsakņoti koki, **13** Bargi jūras viļņi, kas savu pašu kaunu putās izgāž; nomaldījušās zvaigznes, kam tā visdziļākā tumsība top uzglabāta mūžīgi. **(aiḡn g165)** **14** Bet par šiem arīdzan Enohs, tas septītais no Ādama, sludinājis sacīdams: redzi, Tas Kungs nāks ar Saviem daudz tūkstošiem svētiem, **15**

Tiesu turēt par visiem, visus bezdievīgos starp tiem pārmācīt par visiem viņu bezdievīgiem darbiem, ko tie bezdievīgie darījuši, un par visiem negantiem vārdiem, ko tie bezdievīgie grēcinieki pret Viņu runājuši. **16** Šie ir kurnētāji un skundētāji, staigādami pēc savām kāribām un viņu mute runā lepnus vārdus, un tie apbrīno cilvēku augstību peļņas dēļ. **17** Bet jūs, mīļie, pieminiet tos vārdus, kas jums ir papriekš sacīti no mūsu Kunga Jēzus Kristus apustuļiem. **18** Ka tie jums ir sacījuši, ka pēdējos laikos būs smējēji, pēc savām bezdievīgām kāribām staigādami. **19** Šie ir tie, kas ceļ šķiras, miesīgi cilvēki, kam gara nav. **20** Bet jūs, mīļie, uztaisāties savā vissvētākā ticībā, iekš Tā Svētā Gara lūgdamies. **21** Turaties iekš Dieva mīlestības, gaidīdami mūsu Kunga Jēzus Kristus apžēlošanu uz mūžīgu dzīvošanu. **(aiḡnios g166)** **22** Un citus pārmāciet, kas ir šaubīgi, **23** Un citus izglābiet, tos no uguns izraudami, un par citiem apžēlojaties ar bijāšanu, ienīdēdami arīdzan tās no miesas apgānītās drēbes. **24** Bet Tam, kas ir spēcīgs jūs pasargāt, ka neklūpat, un Savas godības priekšā bezvainīgus stādīt ar liksmību, **25** Tam vienam gudram Dievam, mūsu Pestītājam, lai ir gods un augsta slava, spēks un vara, tagad un mūžīgi mūžam! Āmen. **(aiḡn g165)**

Jaņa Atklāsmes

Grāmata

1 Jēzus Kristus parādīšana, ko Dievs Viņam ir devis, rādīt Saviem kalpiem to, kam būs notikt drīzumā, un ko Viņš ir zināmu darījis caur Savu eņģeli sūtīdams Savam kalpam Jānim.

2 Tas ir apliecinājis Dieva vārdu un Jēzus Kristus liecību un visu, ko viņš redzējis.

3 Svētīgs ir tas, kas to lasa, un tie, kas dzird šās praviešu mācības vārdus un patur, kas te ir rakstīts; - jo tas laiks ir tuvu.

4 Jānis tām septiņām Dieva draudzēm, kas ir Āzijā: žēlastība lai ir jums un miers no Tā, kas ir un kas bijis un kas nāk; un no tiem septiņiem gariem, kas ir Viņa goda krēsla priekšā;

5 Un no Jēzus Kristus, kas ir Tas uzticīgais liecinieks, Tas pirmdzimtais no tiem mirušiem un Tas valditājs pār tiem ķēniņiem virs zemes; kas mūs ir milējis un mūs mazgājis no mūsu grēkiem ar Savām asinīm,

6 Un mūs darījis par ķēniņiem un priesteriem Savam Dievam un Tēvam: Viņam lai ir gods un vara mūžīgi mūžam! Āmen. (aiņon g165)

7 Redzi, Viņš nāk ar padebešiem, un visas acis Viņu redzēs un tie, kas Viņu ir dūruši, un visas pasaules ciltis kauks Viņa priekšā. Tiešām, Āmen.

8 Es esmu Tas A(Alfa) un Tas O(Omega), Tas Iesākums un Tas Gals, saka Tas Kungs Dievs, kas ir un kas bijis un kas nāk, Tas Visuvaldītājs.

9 Es Jānis, jūsu brālis un biedrs iekš Jēzus Kristus bēdām, valstības un pacietības, es biju tai salā, ko sauc Patmos, Dieva vārda dēļ un Jēzus Kristus liecības dēļ.

10 Es biju garā Tā Kunga dienā un dzirdēju aiz manis stipru balsi kā bazūni;

11 Tā sacīja: Es esmu Tas A(Alfa) un Tas O(Omega), Tas Pirmais un Tas Pēdīgais; un ko tu redzi, to raksti grāmatā un sūti tām draudzēm, kas ir Āzijā, uz Efesu un uz Smirnu un uz Pergamu un uz Tiatiru un uz Sardu un uz Filadelfiju un uz Laodīķeu.

12 Un es apgriezos, to balsi skatīties, kas ar mani runāja, un apgriezies es redzēju septiņus zelta lukturus,

13 Un vidū starp tiem septiņiem lukturiem vienu, līdzīgu Cilvēka Dēlam, apģērbtu ar gariem svārkkiem un apjoztu ap krūtīm ar zelta jostu,

14 Un Viņa galva un

mati bija balti, tā kā balta vilna, tā kā sniegs, un Viņa acis bija tā kā uguns liesma;

15 Un Viņa kājas bija varam līdzīgas, itin kā cepli degošas, un Viņa balss tā kā lielu ūdeņu balss.

16 Un Viņam bija labā rokā septiņas zvaigznes, un no Viņa mutes izgāja ass, abējās pusēs griezīgs zobens, un Viņa vaigs spīdēja, kā saule spīd savā spēkā.

17 Un kad es Viņu redzēju, tad es nokritu pie Viņa kājām tā kā miris; un Viņš man uzlika Savu labo roku sacīdams: nebīsties! Es esmu Tas Pirmais un Tas Pēdējais

18 Un Tas Dzīvais. Es biju nomiris un redzi, Es esmu dzīvs mūžīgi mūžam. Un Man ir elles un nāves atslēgas. (aiņon g165, Hadēs g86)

19 Raksti, ko tu esi redzējis, to, kas nu ir, un to, kas pēc šim notiks,

20 To noslēpumu par tām septiņām zvaigznēm, ko tu esi redzējis Manā labā rokā, un tos septiņus zelta lukturus. Tās septiņas zvaigznes ir to septiņu draudžu eņģeļi, un tie septiņi lukturi, ko tu esi redzējis, ir septiņas draudzes.

2 Efesus draudzes eņģelim raksti: tā saka Tas, kas tās septiņas zvaigznes tur Savā labā rokā, kas staigā vidū starp tiem septiņiem zelta lukturiem.

2 Es zinu tavus darbus un tavu pūliņu un tavu pacietību un ka tu ļaunus nevari ieredzēt; un tu esi pārbaudījis tos, kas teicās apustuļi esoši un nav, un tos esi atradis melkušus;

3 Un esi panesis, un tev ir pacietība un esi pūlējies Mana Vārda dēļ un neesi piekusis.

4 Bet tas Man ir pret tevi, ka tu no savas pirmās mīlestības esi atstājies.

5 Tad nu piemini, no kurienes tu esi atkritis, un atgriezies un dari tos pirmos darbus; bet ja ne, tad Es pie tevis nākšu drīz un nostumšu tavu lukturi no viņa vietas, ja tu neatgrieziesies.

6 Bet tas tev ir, ka tu tos Nikolaītu darbus ienīsti, ko Es arīdzan ienīstu.

7 Kam ir ausis, tas lai dzird, ko Tas Gars tām draudzēm saka: tam, kas uzvar, Es došu ēst no tā dzīvības koka, kas ir Dieva paradīzē.

8 Un Smirnas draudzes eņģelim raksti: tā saka Tas Pirmais un Tas Pēdīgais, kas bija miris un ir dzīvs tapis:

9 Es zinu tavus darbus un tavas bēdas un tavu nabadzību (tomēr tu esi bagāts), un to zaimošanu no tiem, kas teicās Jūdi esoši un nav, bet ir sātana draudze.

10 Nebīsties nekā par to, ka tev jācieš; redzi, sātans kādus no

jums metīs cietumā, lai jūs topat kārdināti, un jums būs bēdas desmit dienas. Esi uzticīgs līdz nāvei, tad Es tev došu to dzīvības kroni. **11** Kam ir auss, tas lai dzird, ko Tas Gars tām draudzēm saka: tam, kas uzvar, nekāda vaina nenotiks no tās otrās nāves. **12** Un Pergamus draudzes eņģelim raksti: tā saka Tas, kam tas asais, abējās pusēs griezīgais zobens. **13** Es zinu tavus darbus, un ka tu piemājo, kur sātana krēsls, un ka tu Manu Vārdu turi un Manu ticību neesi aizliedzis, arī ne tanīs dienās, kad Antipas, Mans uzticīgais liecinieks, ir nokauts pie jums, kur sātans mājo. **14** Bet tas vien Man ir pret tevi, ka tavā vidū ir, kas Bileāma mācību cienī, kas Balaku mācīja, apgrēcību celt Israēla bērnu priekšā, elku upurus ēst un maukot. **15** Tāpat tev arīdzan ir, kas to Nikolaītu mācību cienī, ko Es ienīstu. **16** Atgriezies no grēkiem! Bet ja ne, tad Es pie tevis nākšu drīz un karošu pret tiem ar Savas mutes zobenu. **17** Kam ir ausis, tas lai dzird, ko Tas Gars tām draudzēm saka; tam, kas uzvar, Es došu ēst no tā apslēptā manna, un Es viņam došu labas liecības zīmi un uz tās liecības zīmes vienu jaunu vārdu rakstītu, ko neviens nezina, kā vien tas, kas to dabū. **18** Un Tiatiras draudzes eņģelim raksti: tā saka Tas Dieva Dēls, kam acis ir tā kā uguns liesma, un kam kājas ir varam līdzīgas. **19** Es zinu tavus darbus un tavu mīlestību un tavu kalpošanu un tavu ticību un tavu pacietību un tavus darbus, un ka to pēdējo darbu ir vairāk nekā to pirmo. **20** Bet tas vien Man ir pret tevi, ka tu tai sievai, tai Jezebelei, kas praviete teicās, vaļu dod, mācīt un pievilt Manus kalpus, ka mauko un ēd elku upurus. **21** Un Es viņai laiku esmu devis, lai viņa atgrieztos no savas maucības, un tā nav atgriezusies. **22** Redzi, Es viņu metīšu uz gultu, un tos, kas ar viņu maukojuši, lielās bēdās, ja tie neatgrieziesies no saviem darbiem. **23** Un viņas bērnus Es nonāvēdams nonāvēšu, un visām draudzēm būs atzīt, ka Es tas esmu, kas ikstis un sirdis pārbauda. Un Es došu ikvienam no jums pēc viņa darbiem. **24** Bet jums Es saku, tiem citiem, kas ir Tiatirā, kam šīs mācības nav, un kas (kā tie saka) sātana dziļumus nav atzinuši: Es nekādu citu nastu uz jums nemetišu. **25**

Tomēr, kas jums ir, to turat, kamēr Es nākšu. **26** Un tam, kas uzvar un Manus darbus tur līdz galam, Es došu varu pār tiem pagāniem. **27** Un viņš tos ganīs ar dzelzs riksti, tā kā māla trauki top sadauzīti, kā arī Es to esmu dabūjis no Sava Tēva. **28** Un Es viņam došu to rīta zvaigzni. **29** Kam ir ausis, tas lai dzird, ko Tas Gars tām draudzēm saka.

3 Un Sardus draudzes eņģelim raksti: tā saka Tas, kam tie septiņi Dieva gari un tās septiņas zvaigznes. Es zinu tavus darbus, ka tev tas vārds ir, ka tu dzīvo, un tu esi miris. **2** Uzmosties un stiprini to citu, kas grib mirt; jo Es tavus darbus neesmu atradis pilnīgus Dieva priekšā. **3** Tad nu piemini, kā tu esi dabūjis un dzirdējis, un turi to un atgriezies: ja tu nu nebūsi nomodā, tad Es nākšu pār tevi tā kā zaglis, un tu nezināsi, kurā stundā Es pār tevi nākšu. **4** Bet tev vēl ir maz vārdu iekš Sardus, kas savas drēbes nav apgānījuši, un tie staigās baltās drēbēs ar Mani, jo tie to ir vērts. **5** Kas uzvar, tas ar baltām drēbēm taps apģērbs; un Es viņa vārdu neizdeldēšu no tās dzīvības grāmatas un viņa vārdu apliecināšu priekš Sava Tēva un Viņa eņģeļiem. **6** Kam ir ausis, tas lai dzird, ko Tas Gars tām draudzēm saka. **7** Un Filadelfias draudzes eņģelim raksti: tā saka Tas Svētais, Tas Patiesīgais, kam ir tā Dāvida atslēga, kas atver, un neviens neaizslēdz, un aizslēdz, un neviens neatver. **8** Es zinu tavus darbus. Redzi, Es tavā priekšā esmu devis atvērtas durvis, un neviens tās nevar aizslēgt; jo tev ir maz spēka, un tu Manu mācību esi turējis un neesi aizliedzis Manu Vārdu. **9** Redzi, Es dodu no sātana draudzes, kas teicās Jūdi esoši un nav, bet melo, - redzi, Es darišu, ka tie nāks un pie tavām kājām pielūgs un atzīs, ka Es tevi esmu mīlējis. **10** Tāpēc ka tu Manas paciešanas mācību esi turējis, tad Es arī tevi pasargāšu no tās kārdināšanas stundas, kas nāks pār visu pasauli, tos kārdināt, kas dzīvo virs zemes. **11** Redzi, Es nāku drīz. Turi, kas tev ir, ka neviens tavu kroni neatņem. **12** Kas uzvar, to Es darišu par pilāru Sava Dieva namā, un tas vairs neizies ārā; un Es uz viņu rakstīšu Sava Dieva Vārdu, un Sava Dieva pilsētas vārdu, tās jaunās Jeruzāles,

kas nonāk no debesīm no Mana Dieva, un Manu Vārdu, to jauno. **13** Kam ir ausis, tas lai dzird, ko Tas Gars tām draudzēm saka. **14** Un Laodiķeas draudzes eņģelim raksti: tā saka Tas Āmen, Tas uzticīgais un patiesīgais liecinieks, Tas Dieva radijumu iesākums. **15** Es zinu tavus darbus, ka tu neesi ne auksts, ne karsts. Kaut jel tu būtu vai auksts, vai karsts! **16** Kad tu nu esi remdens un ne auksts, ne karsts, tad Es tevi izspļāšu no Savas mutes. **17** Jo tu saki: es esmu bagāts un pār pāri bagāts, un man nekā nevajag; un tu nezini, ka tu esi nelaimīgs un nožēlojams un nabags un akls un kails. **18** Es tev dodu padomu, ka tev no Manis būs pirkt zeltu, kas ugunī ir izdedzināts, lai tu topi bagāts, - un baltas drēbes, lai tu topi apģērbts, un tavas kailības kauns nenāk redzams; un svaidi savas acis ar acu zālēm, lai tu vari redzēt. **19** Ko Es mīlēju, tos Es pārmācu un pamācu: tad nu iekarsies un atgriezies. **20** Redzi, Es stāvu priekš durvīm un klaudzināju: ja kas Manu balsi klausīs un durvis atvērs, pie tā Es ieiešu un vakarēdienu turēšu ar viņu un viņš ar Mani. **21** Kas uzvar, tam Es došu sēdēt ar Mani uz Mana goda krēsla, tā kā Es esmu uzvarējis un sēdies ar Savu Tēvu uz Viņa goda krēsla. **22** Kam ir ausis, tas lai dzird, ko Tas Gars tām draudzēm saka.

4 Pēc tam es redzēju, un raugi, durvis bija atvērtas debesis, un tā pirmā balss, ko es dzirdēju tā kā bazūni ar mani runājam, sacīja: uzkāp šurp, Es tev rādīšu, kam pēc būs notikt. **2** Un tūdaļ es biju garā, un redzi, tur goda krēsls bija celts debesis, un tur Viens sēdēja uz tā goda krēsla. **3** Un ģimīs Tam, kas tur sēdēja, bija līdzīgs jaspis un sardis akmenim; un visapkārt tam goda krēslam bija varavīksne, kas izskatījās tā kā smaragds. **4** Un visapkārt ap to goda krēslu bija divdesmit četri krēsli, un uz tiem krēsliem es redzēju divdesmit četrus vecākus sēžam, apģērbtus baltām drēbēm, un tiem bija zelta kroņi uz galvām. **5** Un no tā goda krēsla iziet zibeni, pērkonī un balsis; un tur bija septiņi degoši eļļas lukturi, kas tā goda krēsla priekšā deg; tie ir tie septiņi Dieva gari. **6** Un tā goda krēsla priekšā bija tā kā glāzes jūra, kristālam līdzīga, un tā goda krēsla vidū un visapkārt ap

to goda krēslu četri dzīvi radijumi, pilni ar acīm priekšā un aizmugurē. **7** Un tas pirmais no tiem dzīviem bija lauvam līdzīgs, un tas otrs vērsim līdzīgs, un tam trešam bija tā kā cilvēka vaigs, un tas ceturtais bija skrejošam ērglim līdzīgs. **8** Un tiem četriem dzīviem bija ikvienam seši spārni, un tie bija visapkārt un iekšpusē pilni ar acīm, un tie bez atpūšanās dienām naktīm sauc: svēts, svēts, svēts ir Tas Kungs Dievs, Tas Visuvaldītājs, kas bijis un kas ir un kas nāk. **9** Un kad tie dzīvie godu un slavu un pateikšanu dod Tam, kas sēž uz tā goda krēsla, kas dzīvo mūžīgi mūžam, (aiñ g165) **10** Tad tie divdesmit četri vecāji nometās zemē priekš Tā, kas sēž uz tā goda krēsla, un pielūdž To, kas dzīvo mūžīgi mūžam, un met savus kroņus tā goda krēsla priekšā sacīdami: (aiñ g165) **11** Kungs, Tu esi cienīgs ņemt godu un slavu un spēku, jo Tu visas lietas esi radījis un caur Tavu prātu tās ir un ir radītas.

5 Un es redzēju labā rokā Tam, kas sēdēja uz tā goda krēsla, grāmatu no iekšas un ārpusē aprakstītu un ar septiņiem zieģeļiem aizzieģelētu. **2** Un es redzēju spēcīgu eņģeli saucam ar stipru balsi: kas ir cienīgs to grāmatu attaisīt un viņas zieģeļus atdarīt? **3** Un neviens nedz debesis, nedz virs zemes, nedz apakš zemes to grāmatu nevarēja atdarīt, nedz tur ieskatīties iekšā. **4** Un es gauži raudāju, ka neviens netapa atrasts cienīgs, atdarīt un lasīt to grāmatu, nedz tur ieskatīties iekšā. **5** Un viens no tiem vecajiem uz mani saka: neraudi! Redzi, tas lauva no Jūda cilts, tā Dāvida sakne, ir uzvarējis, attaisīt to grāmatu un atdarīt viņas septiņus zieģeļus. **6** Un es redzēju, un raugi, tā goda krēsla un to četrus dzīvo vidū un to vecāju vidū stāvēja Jērs kā nokauts, tam bija septiņi ragi un septiņas acis, tie ir tie septiņi Dieva gari, izsūtīti pa visu pasauli. **7** Un Tas nāca un ņēma to grāmatu no labās rokas Tam, kas sēdēja uz tā goda krēsla. **8** Un kad Tas to grāmatu bija ņēmis, tad tie četri dzīvie un tie divdesmit četri vecāji metās zemē priekš Tā Jēra, turēdami ikviens kokles un zelta kausus, pilnus ar kvēpināmām zālēm; tās ir to svēto lūgšanas. **9** Un tie dziedāja jaunu dziesmu sacīdami: Tu esi cienīgs, ņemt

to grāmatu un atdarīt viņas zieģeļus; jo Tu biji nokauts un Dievam Tu mūs esi atpircis ar Savām asinīm no visām ciltīm un valodām un ļaudīm un tautām, **10** Un mūs esi darījis par ķēniņiem un priesteriem mūsu Dievam, un mēs valdīsim virs zemes. **11** Un es redzēju un dzirdēju daudz eņģeļu balsis visapkārt ap to goda krēslu un ap tiem dzīviem un vecajiem; un viņu pulks bija desmit tūkstoš reiz desmit tūkstoši un tūkstoš reiz tūkstoši. **12** Tie sacīja ar stipru balsi: Tas Jērs, kas tapa nokauts, ir cienīgs, ņemt spēku un bagātību un gudrību un stiprumu un slavu un godu un pateicību. **13** Un visus radījumus, kas ir debesīs un virs zemes un zemes apakšā, un kas ir jūrā, un visus, kas tur ir iekšā, es dzirdēju sakām: Tam, kas sēž uz tā goda krēsla, un Tam Jēram lai ir pateicība un slava un gods un vara mūžīgi mūžam! (aiōn g165) **14** Un tie četri dzīvie sacīja: Āmen! Un tie divdesmit četri vecaji metās zemē pielūdza To, kas dzīvo mūžīgi mūžam.

6 Un es redzēju, ka Tas Jērs vienu no tiem zieģeļiem atdarīja, un dzirdēju vienu no tiem četriem dzīviem sakām kā ar pērkona balsi: nāc un lūko! **2** Un es redzēju, un raugi, tur bija balts zirgs, un kas uz tā sēdēja, tam bija stops; un tam kronis tapa dots, un viņš izgāja uzvarēdams, un lai uzvarētu. **3** Un kad Viņš to otru zieģeli atdarīja, tad es dzirdēju to otru dzīvo sakām: nāc un lūko! **4** Un tur izgāja otrs, sarkans zirgs, un tam, kas uz tā sēdēja, tapa dots, mieru atņemt no zemes, un ka tie cits citu nokautu savā starpā, un tam tapa dots liels zobens. **5** Un kad Viņš to trešo zieģeli atdarīja, tad es dzirdēju to trešo dzīvo sakām: nāc un lūko! Un es redzēju, un raugi, melns zirgs, un tam, kas uz tā sēdēja, bija svāri rokā. **6** Un es dzirdēju balsi to četrus dzīvo vidū sakām: viens mērs kviešu par sudraba gabalu un trīs mēri miežu par sudraba gabalu un eļļu un vīnu nesamaitā. **7** Un kad Viņš to ceturto zieģeli atdarīja, tad es dzirdēju tā ceturto dzīvā balsi sakām: nāc un lūko! **8** Un es redzēju un raugi, pelēks zirgs, un kas uz tā sēdēja, tam bija vārds: nāve; un elle tai gāja pakal; un tiem vara tapa dota, ceturto pasaules tiesu nokaut ar zobenu

un ar badu un ar mēri un caur zemes zvēriem. (Hadēs g86) **9** Un kad Tas to piekto zieģeli atdarīja, tad es redzēju apakš tā kvēpināmā altāra to dvēseles, kas bija nokauti Dieva vārda dēļ un tās liecības dēļ, kas tiem bija. **10** Un tie sauca ar stipru balsi sacīdami: cik ilgi, ak svētais un patiesīgais Valdītājs, Tu nesodi un neatribi mūsu asinis pie tiem, kas virs zemes dzīvo? **11** Un garas baltas drēbes ikvienam tapa dotas, un tiem tapa sacīts, lai tie vēl mazu laiku dus, tiekams viņu darba biedru un viņu brāļu skaits būs pilns, kas taps nokauti, tā kā viņi. **12** Un es redzēju, kad Viņš to sesto zieģeli atdarīja, tad cēlās liela zemes trīcēšana, un saule tapa tumša kā rupjš maiss, un mēnesis tapa kā asinis. **13** Un debess zvaigznes krita uz zemi, kā vīģes koks savas neienākušās vīģes nomet, kratīts no liela vēja. **14** Un debess aizgāja kā satīta grāmata, un visi kalni un salas tapa kustinātas no savām vietām, **15** Un tie ķēniņi virs zemes un tie lielie kungi un tie bagātie un tie virsnieki un tie varenie un visi kalpi un visi svabadie paslēpās alās un kalnu dobumos, **16** Un sacīja uz tiem kalniem un tām klintīm: kritiet pār mums un apslēpiet mūs no Tā vaiga, kas sēž uz tā goda krēsla, un no Tā Jēra dusmības. **17** Jo Viņa dusmības lielā diena ir atnākusi, - un kas var pastāvēt?

7 Un pēc tam es redzēju četrus eņģeļus stāvam uz tiem četriem zemes stūriem, kas tos četrus zemes vējus turēja, lai vējš nepūstu ne pa zemi, ne pa jūru, ne pa kādu koku. **2** Un es redzēju citu eņģeli uzkāpjām no rīta puses, tam bija tā dzīvā Dieva zieģelis, un tas sauca ar stipru balsi uz tiem četriem eņģeļiem, kam vara bija dota, samaitāt zemi un jūru, **3** Sacīdams: nesamaitāji ne zemi, ne jūru, ne kokus, tiekams mēs apzieģelēsim sava Dieva kalpus pie viņu pierēm. **4** Un es dzirdēju, cik to apzieģelēto: simts četrdesmit un četri tūkstoši bija apzieģelēti no visām Israēla bērnu ciltīm. **5** No Jūda cilts: divpadsmit tūkstoši apzieģelēti. No Rūbena cilts: divpadsmit tūkstoši. No Gada cilts: divpadsmit tūkstoši. **6** No Ašera cilts: divpadsmit tūkstoši. No Naftalus cilts: divpadsmit tūkstoši. No Manasus cilts: divpadsmit tūkstoši. **7** No

Sīmeana cilts: divpadsmit tūkstoši. No Levja cilts: divpadsmit tūkstoši. No Īšašara cilts: divpadsmit tūkstoši. **8** No Zebulona cilts: divpadsmit tūkstoši. No Jāzepa cilts: divpadsmit tūkstoši. No Benjamina cilts: divpadsmit tūkstoši apzieģelēti. **9** Pēc tam es redzēju, un raugi, liels pulks, ko neviens nevarēja izskaitīt, no visādām tautām un ciltīm un ļaudīm un valodām stāvēja priekš tā goda krēsla un priekš Tā Jēra, apģērbti baltām garām drēbēm un palmu zari viņu rokās, **10** Un sauca ar stipru balsi un sacīja: pestīšana pieder mūsu Dievam, kas sēž uz tā goda krēsla, un Tam Jēram. **11** Un visi eņģeļi stāvēja visapkārt ap to goda krēslu un ap tiem vecajiem un tiem četriem dzīviem un metās priekš tā goda krēsla zemē uz savu vaigu un pielūdza Dievu, **12** Sacīdami: Āmen! Teikšana un gods un gudriba un pateicība un slava un vara un spēks pieder mūsu Dievam mūžīgi mūžam! Āmen. (aiōn g165) **13** Un viens no tiem vecajiem atbildēja, uz mani sacīdams: šie, kas apģērbti baltām garām drēbēm, kas tie tādi, un no kurienes tie nākuši? **14** Un es uz viņu sacīju: Kungs, tu to zini! Un viņš uz mani sacīja: šie ir tie, kas ir nākuši no tām lielām bēdām un ir mazgājuši savas drēbes un tās balinājuši iekš Tā Jēra asinīm; **15** Tādēļ tie ir Dieva goda krēsla priekšā un Viņam kalpo dienām un naktīm Viņa namā, un kas sēž uz tā goda krēsla, Tas tos apēnos. **16** Ne tie vairs izsalks, ne tiem vairs slāps; nedz saule, nedz kāds karstums tos vairs nespiedīs; **17** Jo Tas Jērs, kas ir vidū priekš tā goda krēsla, tos ganīs un tos vadīs pie dzīviem ūdens avotiem, un Dievs nožāvēs visas asaras no viņu acīm.

8 Un kad Viņš to septīto zieģeli atdarīja, palika kluss debesīs kādu pusstundu. **2** Un es redzēju tos septiņus eņģeļus, kas stāvēja Dieva priekšā, un tiem tapa dotas septiņas bazūnes. **3** Un cits eņģelis nāca un stāvēja pie tā altāra, turēdams zelta kvēpināmu trauku; un tam tapa dotas daudz kvēpināmas zāles, ka viņš tās ar visu svēto lūgšanām liktu uz to zelta altāri, kas ir tā goda krēsla priekšā. **4** Un šo kvēpināmo zāļu dūmi uzkāpa ar svēto lūgšanām no tā eņģeļa rokas Dieva priekšā. **5** Un tas eņģelis ņēma to

kvēpināmo trauku un to pildīja ar uguni no tā altāra un to meta uz zemi. Tad notika balsis un pērkoni un zibeņi un zemes trīcēšana. **6** Un tie septiņi eņģeļi, kam tās septiņas bazūnes bija, taisījās bazūnēt. **7** Un tas pirmais bazūnēja. Un krusa cēlās un uguns ar asinīm sajaukts un krita uz zemi, un koku trešā tiesa izdega un visa zaļā zāle izdega. **8** Un tas otrais eņģelis bazūnēja. Un tā kā liels kalns, ugunī degošs, tapa mests jūrā, un jūras trešā tiesa tapa par asinīm. **9** Un radījumu trešā tiesa, kas jūrā, kam ir dzīvība, nomira, un laivu trešā tiesa tapa sadragāta. **10** Un tas trešais eņģelis bazūnēja. Un liela zvaigzne tā kā degoša lāpa nokrita no debesīm un krita uz upju trešo tiesu un uz ūdeņu avotiem. **11** Un tās zvaigznes vārds top saukts: Vērmeles, un ūdeņu trešā tiesa tapa par vērmelēm, un daudz ļaužu nomira no tiem ūdeņiem, jo tie bija rūgti palikuši. **12** Un tas ceturtais eņģelis bazūnēja. Un saules trešā tiesa tapa samaitāta un mēneša trešā tiesa un zvaigžņu trešā tiesa, ka viņu trešā tiesa taptu aptumšota un dienas trešā tiesa nespīdētu, un nakts tāpat. **13** Un es redzēju un dzirdēju ērgli pa debess vidu skrejam un ar stipru balsi sakām: vai, vai, Ak vai, tiem, kas virs zemes dzīvo, to citu bazūņu balsu dēļ no tiem trim eņģeļiem, kas vēl bazūnēs.

9 Un tas piektais eņģelis bazūnēja. Un es redzēju zvaigzni, kritušu no debess uz zemi, un tam tapa dota bezdibeņa akas atslēga. (Abyssos g12) **2** Un tas atvēra bezdibeņa aku. Un dūmi uzkāpa no tās akas, kā liela cepļa dūmi. Un saule tapa aptumšota un gaiss no tās akas dūmiem. (Abyssos g12) **3** Un no tiem dūmiem siseņi nāca uz zemi, un tiem vara tapa dota, tā kā skorpioniem vara ir virs zemes. **4** Un tiem tapa sacīts, lai tie nemaitātu zemes zāli nedz zaļumu, nedz kādu koku, bet vien tos cilvēkus, kam tas Dieva zieģelis nav pie viņu pierēm. **5** Un viņiem tapa dots, ka tie tos nenokautu, bet mocītu piecus mēnešus; un viņu mocīšana bija tā kā skarpīja mocīšana, kad tas cilvēkam ir iedzēlis. **6** Un tanīs dienās cilvēki nāvi meklēs un to neatradīs, un tie kāros mirt, bet nāve no viņiem bēgs. **7** Un tie siseņi bija līdzīgi zirgiem, kas ir sataisīti uz

karu, un uz viņu galvām bija kā kroņi, zeltam līdzīgi, un viņu vaigi kā cilvēku vaigi. **8** Un tiem bija mati kā sievu mati, un viņu zobi bija kā lauvu zobi. **9** Un tiem bija bruņas kā dzelzs bruņas, un viņu spārnu troksnis tā kā ratu troksnis, kad daudz zirgi skrien karā. **10** Un tiem bija astes skorpioniem līdzīgas, un viņu astēs bija dzeloņi, un viņiem bija vara, cilvēkus maitāt piecus mēnešus. **11** Un pār tiem bija ķēniņš, tas bezdibeņa eņģelis, viņa vārds bija ebrejiski: Abaddon, un Grieķu valodā: Apolion. (Abyssos g12) **12** Tas viens "vai" ir pagājis; redzi, vēl nāk divi "vai" pēc tam. **13** Un tas sestais eņģelis bazūnēja, un es dzirdēju vienu balsi no tā zelta altāra četriem stūriem, kas bija Dieva priekšā, **14** Sakām uz to sesto eņģeli, kam tā bazūne bija: atraisi tos četrus eņģelus, kas ir saistīti pie tās lielās Eifrates upes. **15** Un tie četri eņģeļi tapa atraisīti, kas bija gatavi uz to stundu un dienu un mēnesi un gadu, ka tie cilvēku trešo tiesu nokautu. **16** Un tas kara jātnieku skaits bija divdesmit tūkstoši reiz desmit tūkstoši. Un es dzirdēju viņu skaitu. **17** Un tā es redzēju tos zirgus tanī parādīšanā un tos, kas uz tiem sēdēja: tiem bija ugunīgas un tumši zilas un sēram līdzīgas bruņas; un to zirgu galvas bija kā lauvu galvas, un no viņu mutēm izgāja uguns un dūmi un sērs. **18** Caur šiem trim cilvēku trešā tiesa tapa nokauta, caur to uguni un caur tiem dūmiem un caur to sēru, kas no viņu mutēm izgāja. **19** Jo viņu vara stāvēja viņu mutē un viņu astēs; jo viņu astes bija čūskām līdzīgas; tām bija galvas, un ar tām tie maitāja. **20** Un tie atlikušie cilvēki, kas nav nokauti caur šīm mocībām, tomēr nav atgriezušies no savu roku darbiem, ka tie nebūtu (vairs) pielīguši tos velnus un tos zelta un sudraba un vara un akmens un koka elkus, kas nevar redzēt, nedz dzirdēt, nedz staigāt; **21** Un tie nav atgriezušies no savām slepkavībām, nedz no savām burvestībām, nedz no savas maucības, nedz no savām zādzībām.

10 Un es redzēju citu spēcīgu eņģeli no debesīm nokāpjam, tas bija apģērbts ar mākonī, un varavīksne bija uz viņa galvas, un viņa vaigs bija tā kā saule un viņa kājas tā kā uguns stabi. **2** Un tam atvērta grāmatiņa

bija rokā, un tas lika savu labo kāju uz jūru un kreiso uz zemi. **3** Un tas sauca ar stipru balsi, kā lauva rūc; un kad tas bija saucis, tad tie septiņi pērkonī runāja savās balsīs. **4** Un kad tie septiņi pērkonī savās balsīs bija runājuši, tad es tās gribēju rakstīt, un es dzirdēju balsi no debesīm uz mani sakām: apzieģelē, ko tie septiņi pērkonī ir runājuši, un neraksti to. **5** Un tas eņģelis, ko es redzēju stāvēt uz jūras un uz zemes, pacēla savu roku uz debesīm. **6** Un zvērēja pie Tā, kas dzīvo mūžīgi mūžam, kas ir radījis debesis un, kas tur iekšā, un zemi un, kas tur iekšā, un jūru un, kas tur iekšā, ka laiks vairs nebūs. (aiŅn g165) **7** Bet iekš tā septītā eņģeļa balss dienām, kad tas bazūnēs, tad Dieva noslēpums taps piepildīts, kā Viņš Saviem kalpiem, tiem praviešiem, ir pasludinājis. **8** Un tā balss, ko es biju dzirdējis no debesīm, atkal ar mani runāja un sacīja: ej, ņem to grāmatiņu, kas ir atvērta tā eņģeļa rokā, kas uz jūras un uz zemes stāv. **9** Un es nogāju pie tā eņģeļa un uz to sacīju: dod man to grāmatiņu; un tas uz mani sacīja: ņem un apēd to, un tā būs rūgta tavā vēderā, bet tavā mutē tā būs salda kā medus. **10** Un es to grāmatiņu ņēmu no tā eņģeļa rokas un to apēdu, un tā bija manā mutē salda kā medus, un kad es to biju apēdis, tā bija rūgta manā vēderā. **11** Un viņš uz mani sacīja: tev būs atkal pasludināt nākošas lietas par daudz ļaudīm un tautām un valodām un ķēniņiem.

11 Un niedre man tapa dota mēra kokam līdzīga, un tas eņģelis stāvēja sacīdams: celies un mēro to Dieva namu un to altāri un tos, kas tur iekšā pielūdz. **2** Bet to pagalmu, kas ir Dieva nama ārpusē, pamet ārā, un nemēro to, jo tas ir dots pagāniem; un tie to svēto pilsētu samīs četrdesmit divus mēnešus. **3** Un Es vaļu došu Saviem diviem lieciniekiem, un tie kā pravieši mācīs tūkstoš divsimt un sešdesmit dienas, ar maisiem apģērbti. **4** Šie ir tie divi eļļas koki un tie divi lukturi, kas pasaules valdītāja priekšā stāv. **5** Un ja kas tiem grib vainu darīt, tad uguns iziet no viņu mutes un apriņ viņu ienaidniekus; un ja kas tos grib apvainot, tam tāpat būs nokautam tapt. **6** Šiem ir vara, debesi aizslēgt, ka lietūs nelist viņu

sludināšanas dienās, un tiem ir vara pār tiem ūdeņiem, tos pārvērst par asinīm un zemi sist ar visādām mokām, cikkārt viņiem gribās. **7** Un kad tie savu liecību būs pabeiguši, tad tas zvērs, kas izkāpj no bezdibeņa, ar tiem karos un tos uzvarēs un tos nokaus. **(Abyssos g12)** **8** Un viņu miesas gulēs uz tās lielās pilsētas ielas, kas garīgi top saukta Sodoma un Ēģipte, kur arī mūsu Kungs ir krustā sists. **9** Un no tiem ļaudīm un tām ciltīm un valodām un tautām būs, kas redzēs viņu miesas pusceturta dienas un neļaus viņu miesas ielikt kapos. **10** Un tie, kas dzīvo virs zemes, priecāsies par tiem un būs liksmi, un cits citam dāvanas sūtīs, jo šie divi pravieši bija mocījuši tos, kas virs zemes dzīvo. **11** Un pēc pusceturta dienas iegāja iekš tiem dzīvības gars no Dieva, un tie stājās uz savām kājām, un lielas izbailes uzkrita tiem, kas tos ieraudzīja. **12** Un tie dzirdēja stipru balsi no debess uz tiem sakām: nāciet šurp augšām. Un tie uzkāpa iekš mākoņa uz debesīm, un viņu ienaidnieki uz tiem skatījās. **13** Un tanī stundā liela zemes trīcēšana notika, un tās pilsētas desmitā tiesa sagruva, un tai zemes trīcēšanā septiņtūkstoš cilvēku vārdi tika nokauti, un tie atlikušie pārbijās un deva godu Tam Dievam debesis. **14** Tas otrais “vai” ir pagājis, un redzi, tas trešais “vai” nāk drīz. **15** Un tas septītais eņģelis bazūnēja, un stipras balsis cēlās debesis sacīdamas: pasaules valstis ir kļuvušas mūsu Kungam un Viņa Kristum, un Tas valdīs mūžīgi mūžam. **(aiōn g165)** **16** Un tie divdesmit četri vecaji, kas sēž Dieva priekšā uz saviem goda krēsliem, krita uz savu vaigu un pielūdza Dievu, **17** Sacīdami: mēs Tev pateicamies, Kungs Dievs, Visuvaldītājs, kas ir un kas bijis un kas nāk, ka Tu Savu lielo spēku esi ņēmis un Savu valdību uzcēlis. **18** Un tās tautas ir iedusmojušās, un Tava dusmība ir nākusi un tas mirušo laiks, ka tie top sodīti, un ka tā alga top dota Taviem kalpiem, tiem praviešiem, un tiem svētiem un tiem, kas Tavu Vārdu bīstas, tiem maziem un lieliem; un ka tie top samaitāti, kas zemi maitāja. **19** Un tas Dieva nams debesis tapa atvērts, un Viņa derības šķirsts tapa redzams Viņa namā, un

zibeņi notika un balsis un pērkonī un zemes trīcēšana un liela krusa.

12 Un liela zīme parādījās debesis: sieva ar sauli apģērbta, un mēnesis apakš viņas kājām, un viņas galvā kronis no divpadsmit zvaigznēm, **2** Un grūta būdama tā brēca bērnu sāpēs un dzemdēšanas mokās. **3** Un cita zīme parādījās debesis, un redzi, liels pūķis, sarkans kā uguns, ar septiņām galvām un desmit ragiem, un uz viņa galvām septiņi ķēniņa kroņi. **4** Un viņa aste vilka debess zvaigžņu trešo tiesu un tās nometa uz zemi. Un tas pūķis stājās tās sievas priekšā, kurai bija jādzemdē, ka viņš, kad tā dzemdētu, viņas bērnu aprītu. **5** Un viņa dzemdēja bērnu, dēlu, kam visus pagānus būs ganīt ar dzelzs riksti, un viņas bērns tapa aizrauts pie Dieva un pie Viņa goda krēsla. **6** Un tā sieva bēga uz tuksnesi, kur viņai bija no Dieva sataisīta vieta, lai viņa tur taptu uzturēta tūkstoš divsimt un sešdesmit dienas. **7** Un karš cēlās debesis. Miķelis un viņa eņģeļi karoja pret to pūķi; un tas pūķis karoja un viņa eņģeļi, **8** Un nespēja nenieka, un viņu vieta vairs netika atrasta debesis. **9** Un tas lielais pūķis tika izmests, tā vecā čūska, ko dēvē par velnu un sātanu, kas visu pasauli pievil; tas tika nomests uz zemi, un viņa eņģeļi līdz ar viņu tur tika nomesti. **10** Un es dzirdēju stipru balsi debesis sakām: tagad pestīšana un spēks un valstība mūsu Dievam, un vara Viņa Kristum ir kļuvusi; jo mūsu brāļu apsūdzētājs ir nomests, kas tos apsūdzēja priekš mūsu Dieva dienām naktīm. **11** Un tie viņu ir uzvarējuši caur Tā Jēra asinīm un caur savas liecības vārdu, un tie savu dzīvību nav milējuši līdz nāvei. **12** Tāpēc priecājaties, jūs debesis, un kas tur dzīvo! Ak vai, tiem, kas zemes un jūras virsū dzīvo; jo velns pie jums ir nonācis ar lielām dusmām, zinādams, ka tam ir maz laika. **13** Un kad tas pūķis redzēja, ka viņš bija nomests uz zemi, tad viņš vajāja to sievu, kas to dēlu bija dzemdējusi. **14** Un tai sievai divi liela ērgļa spārni tapa doti, ka tā uz tuksnesi skrietu savā vietā, kur viņa top uzturēta laiku un laikus un puslaiku, nost no tās čūskas vaiga. **15** Un tā čūska no savas mutes izlaida ūdeni tā kā upi tai sievai pakaļ, lai viņu

caur to upi aizrautu. **16** Un zeme nāca tai sievai palīgā, un zeme atvēra savu muti un aprija to upi, ko tas pūķis no savas mutes izlaida. **17** Un tas pūķis iedusmojās pret to sievu un nogāja karot ar tiem, kas atlikušie no viņas dzimuma, kas Dieva baušļus tur, un kam ir Jēzus Kristus liecība.

13 Un es stāvēju uz jūras smiltīm. Un es redzēju zvēru izkāpjām no jūras, tam bija septiņas galvas un desmit ragi, un uz viņa ragiem desmit ķēniņa kroņi, un uz viņa galvām bija zaimošanas vārdi. **2** Un tas zvērs, ko es redzēju, bija pardelim līdzīgs, un viņa kājas kā lāča kājas, un viņa mute kā lauvas mute; un tas pūķis tam deva savu spēku un savu goda krēslu un lielu varu. **3** Un es redzēju vienu no viņa galvām kā līdz nāvei ievainotu, un viņa nāves vaina tapa dziedināta, un visa zeme tam zvēram pakaļ brīnījās. **4** Un viņi pielūdza to pūķi, kas tam zvēram varu bija devis, un pielūdza to zvēru sacīdami: kas ir tam zvēram līdzīgs? Kas var ar to karot? **5** Un tam tapa dota mute, runāt lielas lietas un Dieva zaimošanas, un vara tam tapa dota, karot četrdesmit divus mēnešus. **6** Un tas atdarīja savu muti un runāja zaimošanu pret Dievu, zaimodams Viņa vārdu un Viņa dzīvokli un tos, kas dzīvo debesīs. **7** Un tam tapa dots, karot ar tiem svētiem un tos uzvarēt, un tam vara tapa dota pār visām ciltīm un valodām un tautām. **8** Un to pielūgs visi, kas dzīvo virs zemes, kam vārdi nav rakstīti Tā Jēra dzīvības grāmatā, kas ir nokauts no pasaules radišanas. **9** Ja kam ir ausis, tas lai dzird. **10** Ja kas ved cietumā, tas ies cietumā; ja kas ar zobenu nokauj, tam ar zobenu būs tapt nokautam. Še to svēto pacietība un ticība! **11** Un es redzēju citu zvēru izkāpjām no zemes, un tam bija divi ragi, jēra ragiem līdzīgi, un tas runāja kā pūķis. **12** Un visu tā pirmā zvēra varu tas dara viņa priekšā, un dara, ka zeme un tie, kas uz tās dzīvo, pielūdz to pirmo zvēru, kam tā nāves vaina bija dziedināta. **13** Un tas dara lielas zīmes, ka tas arī ugunij liek nokrist no debess uz zemi cilvēku priekšā. **14** Un tas pievil tos, kas dzīvo virs zemes caur tām zīmēm, ko darīt tā zvēra priekšā viņam ir dots, un saka uz

tiem, kas virs zemes dzīvo, lai tie bildi taisa tam zvēram, kam tā vaina no zobena bija, un kas bija palicis dzīvs. **15** Un tam tapa dots, tai zvēra bildei garu dot, ka tā zvēra bilde ir runātu, ir darītu, ka tie taptu nokauti, kas tā zvēra bildi nepielūgtu. **16** Un tas dara, ka visiem, maziem un lieliem, bagātiem un nabagiem, svabadiem un kalpiem, zīme top dota pie viņu labās rokas vai pie viņu pieres; **17** Un ka neviens nevar ne pirkt, ne pārdot, kā vien tas, kam tā zīme ir, tas zvēra vārds jeb viņa vārda skaitlis. **18** Še tā gudribā! Kam ir saprašana, tas lai pārskaita tā zvēra skaitli; jo tas ir cilvēka skaitlis, un viņa skaitlis ir sešsimt sešdesmit un seši.

14 Un es redzēju, un raugi, Tas Jērs stāvēja uz Cīānas kalna un līdz ar Viņu simt četrdesmit četri tūkstoši, kam Viņa Tēva vārds bija rakstīts pie viņu pierēm. **2** Un es dzirdēju balsi no debesīm kā daudz ūdeņu balsi un kā liela pērkona balsi, un tā balss, ko es dzirdēju, bija tā kā koklētāji koklē uz savām koklēm. **3** Un tie dziedāja kā jaunu dziesmu tā goda krēsla priekšā un to četru dzīvo un to vecaju priekšā, un neviens nevarēja to dziesmu mācīties, kā vien tie simt četrdesmit četri tūkstoši, kas bija atpirkti no pasaules. **4** Šie ir, kas ar sievām nav apgānījušies; jo tie ir šķīsti; šie ir, kas Tam Jēram staigā pakaļ, uz kuriem Tas iet. Šie ir atpirkti no cilvēkiem par pirmajiem Dievam un Tam Jēram. **5** Un viņu mutē viltība nav atrasta, jo tie ir bezvainīgi Dieva goda krēsla priekšā. **6** Un es redzēju citu eņģeli debes' vidū skrienam; tam bija mūžīgs evaņģēlijs, tiem sludināt, kas virs zemes dzīvo, un visām tautām un ciltīm un valodām un ļaudīm. (aiōnios g166) **7** Šis ar stipru balsi sacīja: bīstaties Dievu un dodiet Viņam godu, jo Viņa sodības stunda ir nākusi, un pielūdziet To, kas ir radījis debesi un zemi un jūru un ūdeņu avotus. **8** Un cits eņģelis, otrs, nāca pakaļ sacīdams: kritusi, kritusi Bābele, tā lielā pilsēta, tāpēc ka tā visas tautas dzirdinājusi ar savas maucības dusmu vīnu. **9** Un cits eņģelis, tas trešais, tiem nāca pakaļ sacīdams ar stipru balsi: ja kas to zvēru pielūdz un viņa bildi un pieņem to zīmi pie savas pieres un pie savas rokas, **10** Tas arīdzan dzers no Dieva dusmības

vīna, kas stiprs Viņa bardzības biķerī ir ieliets, un tas taps mocīts ar uguni un sēru to svēto eņģeļu un Tā Jēra priekšā. **11** Un tie dūmi no viņu mocības uzkāpj mūžīgi mūžam, un dusēšanas nav nedz dienu nedz nakti tiem, kas to zvēru un viņa bildi pielūdz, un ja kas viņa vārda zīmi pieņem. (aiōn g165) **12** Še ir to svēto pacietība. Še ir tie, kas tur Dieva baušļus un Jēzus ticību. **13** Un es dzirdēju balsi no debesīm uz mani sakām: rakstī! Svētīgi ir tie mirušie, kas iekš Tā Kunga mirst no šī brīža. Tiešām, Tas Gars saka, ka tie dus no savām darbošanām un viņu darbi tos pavada. **14** Un es redzēju un raugi, spožs padebēsis un uz tā padebeša viens sēdēja, kas Cilvēka Dēlam līdzīgs, ar zelta kroni galvā un ar asu cirpi rokā. **15** Un cits eņģelis nāca no Dieva nama, saukdams ar stipru balsi uz To, kas uz tā padebeša sēdēja: cērt ar Savu cirpi un plauj; jo tā plaušanas stunda Tev ir nākusi, tāpēc ka tas plaujamais virs zemes ir ienācies. **16** Un Tas, kas uz tā padebeša sēdēja, ar Savu cirpi cirta uz zemi, un zeme tapa plauta. **17** Un cits eņģelis nāca no Tā Dieva nama, kas ir debesīs, un tam bija arīdzan asa cirpe. **18** Un cits eņģelis nāca no tā altāra, tam bija vara pār uguni, un tas sauca ar lielu saukšanu uz to, kam tā asā cirpe bija, sacīdams: cērt ar savu aso cirpi un nogriez vīna ķekarus no zemes vīna koka, jo viņa ogas ir ienākušās. **19** Un tas eņģelis cirta ar savu cirpi uz zemi un nogrieza ogas no zemes vīna koka un meta tās tai lielā Dieva dusmības vīna spaidā. **20** Un tas vīna spaidā tapa mīts ārpus pilsētas, un no tā vīna spaida nāca asinis līdz zirgu iemauktiem pie tūkstoš un sešsimt birzumiem.

15 Un es redzēju citu lielu un brīnišķu zīmi debesīs: septiņus eņģeļus, kas turēja tās septiņas pēdīgās mocības, jo iekš tām Dieva dusmība piepildījās. **2** Un es redzēju kā glāzes jūru ar uguni jauktu; un tos, kas uzvarēja to zvēru un viņa bildi un viņa zīmi un viņa vārda skaitli, ka tie stāvēja pie tās glāzes jūras, turēdami Dieva kokles. **3** Un tie dziedāja Mozus, Tā Dieva kalpa, dziesmu un Tā Jēra dziesmu sacīdami: lieli un brīnišķi ir Tavi darbi, Kungs Dievs, visu Valdītājs; taisni un patiesīgi ir

Tavi ceļi, Tu Kēniņ pār tām tautām! **4** Kas Tevi nebītos, Kungs, un nedotu Tavam vārdam godu? Jo Tu vien esi svēts; jo visas tautas nāks un pielūgs Tavā priekšā, jo Tavas tiesas ir atspīdējušas. **5** Un pēc tam es redzēju, un raugi, Dieva nams, tas liecības dzīvoklis, tapa atvērts debesis. **6** Un tie septiņi eņģeļi, kam tās septiņas mocības bija, nāca ārā no Dieva nama, apģērbti ar šķīstu un spožu audekli un apjozti ap krūtīm ar zelta jostām. **7** Un viens no tiem četriem dzīviem deva tiem septiņiem eņģeļiem septiņus zelta kausus, pildītus ar Tā Dieva dusmību, kas mūžīgi mūžam dzīvo. (aiōn g165) **8** Un Dieva nams tapa pilns dūmu no Dieva godības un no Viņa spēka, un neviens nevarēja Dieva namā ieiet, kamēr to septiņu eņģeļu septiņas mocības nebija pabeigtas.

16 Un es dzirdēju stipru balsi no Dieva nama sakām uz tiem septiņiem eņģeļiem: ejat un izlejat Dieva dusmības kausus uz zemi. **2** Un tas pirmais nogāja un izlēja savu kausu uz zemi, un tur ļauns un nikns augonis piemētās tiem cilvēkiem, kam tā zvēra zīme bija, un kas viņa bildi pielūdza. **3** Un tas otrais eņģelis savu kausu izlēja jūrā, un tā palika par asinīm, kā no miruša, un ikviena dzīva dvaša jūrā nomira. **4** Un tas trešais eņģelis izlēja savu kausu upēs un ūdeņu avotos, un tie palika par asinīm. **5** Un es dzirdēju to ūdeņu eņģeli sakām: Kungs, kas ir un kas bijis, Tu esi taisns un svēts, ka Tu tā esi tiesājis. **6** Jo tie to svēto un to praviešu asinis ir izlējuši; tāpēc Tu tiem arīdzan asinis esi devis dzert, jo tie to pelnījuši. **7** Un es dzirdēju citu no tā altāra sakām: tiešām, Kungs Dievs, visu Valdītājs, patiesīgs un taisns ir Tavas tiesas. **8** Un tas ceturtais eņģelis izlēja savu kausu uz sauli, un viņam tapa dots, cilvēkus dedzināt ar uguni. **9** Un cilvēki tapa dedzināti ar lielu karstumu un zaimoja Tā Dieva vārdu, kam vara ir pār šīm mocībām. Bet tie neatgriezās no grēkiem, Viņam dot godu. **10** Un tas piektais eņģelis savu kausu izlēja uz tā zvēra goda krēslu, un viņa valsts tapa aptumšota, un tie no sāpēm sakoda savas mēles, **11** Un zaimoja To Dievu debesīs savu sāpju dēļ un savu augoņu dēļ, un neatgriezās no saviem darbiem. **12** Un tas

sestais eņģelis savu kausu izlēja uz to lielo Eifrates upi, un viņas ūdens izsika, ka taptu sataisīts ceļš tiem ķēniņiem no saules lēkšanas puses. **13** Un es redzēju no tā pūka mutes un no tā zvēra mutes un no tā viltīgā pravieša mutes nākam trīs nešķīstus garus, vardēm līdzīgus. **14** Jo tie ir velnu gari, kas dara zīmes un iziet pie visas pasaules ķēniņiem, tos sapulcināt uz karu, Dieva, tā Visuvarenā, lielā dienā. **15** "Redzi, Es nāku kā zaglis: svētgis, kas nomodā un savas drēbes sarga, ka tas nestaigā plīks un viņa kauns netop redzēts." **16** Un viņš tos sapulcināja uz to vietu, kas ebrejiski top saukta Armaģedon. **17** Un tas septītais eņģelis savu kausu izlēja gaisā, un stipra balss nāca no tā debes' nama, no tā goda krēsla, sacīdama: ir noticis. **18** Un balsis un pērkonis un zibeņi cēlās. Un tad notika liela zemes trīcēšana, kāda vēl nav notikusi, kamēr cilvēki virs zemes bijuši, tāda un tik liela zemes trīcēšana. **19** Un tā lielā pilsēta dalījās trijās daļās, un pagānu pilsētas sagruva, un Bābele, tā lielā, tapa pieminēta Dieva priekšā, ka tai taptu dots viņa dusmības un bardzības vīna biķeris. **20** Un visas salas bēga, un kalni netapa atrasti. **21** Un liela krusa, triju podu smaga, krita no debesīm uz cilvēkiem, un cilvēki zaimoja Dievu tās mocības dēļ caur to krusu; jo viņas mocība ir varen liela.

17 Un viens no tiem septiņiem eņģeļiem, kam tie septiņi kausi bija, nāca un ar mani runāja, uz mani sacīdams: nāc šurp, es tev rādišu tās lielās maukas sodību, kas sēž pie tiem lieliem ūdeņiem; **2** Ar to ir maukojuši tie ķēniņi virs zemes un tie, kas virs zemes dzīvo, ir piedzērušies no viņas maucības vīna. **3** Un viņš mani garā aizveda uz tukšnesi. Un es redzēju sievu sēžam uz sarkana zvēra, kas bija pilns ar zaimošanas vārdiem, kam bija septiņas galvas un desmit ragi. **4** Un tā sieva bija apģērbta ar purpuru un dārgu sarkanumu un izpušķota ar zeltu un dārgiem akmeņiem un pērlēm, savā rokā turēdama zelta biķeri, pilnu ar savas maucības negantību un nešķīstību. **5** Un pie viņas pieres bija rakstīts vārds: "Noslēpums, Bābele, tā lielā, tā mauka un negantības māte virs zemes." **6** Un es redzēju to sievu piedzērušu

no to svēto asinīm un no Jēzus liecinieku asinīm; to redzēdams es brīnijos ar lielu brīnīšanos. **7** Un tas eņģelis uz mani sacīja: kādēļ tu brīnies? Es tev sacīšu to noslēpumu par to sievu un to zvēru, kas viņu nes, un kam ir tās septiņas galvas un tie desmit ragi. **8** Tas zvērs, ko tu esi redzējis, bija un nav un izkāps no bezdibeņa un ies bojā; un tie, kas virs zemes dzīvo, (kam vārdi nav rakstīti tai dzīvības grāmatā no pasaules radišanas,) tie brīnīsies, redzēdami to zvēru, ka tas bija un nav un būs. (Abyssos g12) **9** Še prāts ar gudrību! Tās septiņas galvas ir septiņi kalni, uz kuriem tā sieva sēž, **10** Un ir septiņi ķēniņi. Pieci ir krituši, un viens ir, un tas otrais vēl nav nācis, un kad tas nāks, tad tam būs palikt mazu brīdi. **11** Un tas zvērs, kas bija un nav, pats ir tas astotais, un ir no tiem septiņiem un iet bojā. **12** Un tie desmit ragi, ko tu esi redzējis, ir desmit ķēniņi, kas valstību vēl nav dabūjuši; bet tā kā ķēniņi tie varu dabū uz vienu stundu ar to zvēru. **13** Šiem ir vienāds prāts, un tie savu spēku un varu nodos tam zvēram. **14** Šie karos ar To Jēru, un Tas Jērs tos uzvarēs, jo Tas ir to kungu Kungs un to ķēniņu Ķēniņš, - un tie, kas līdz ar Viņu, tie aicinātie un izredzētie un ticīgie. **15** Un viņš uz mani saka: tie ūdeņi, ko tu esi redzējis, kur tā mauka sēž, ir ļaudis un ļaužu pulki un tautas un valodas. **16** Un tie desmit ragi, ko tu esi redzējis uz tā zvēra, šie to mauku nīdēs un viņu darīs tukšu un kailu un viņas miesu ēdis un viņu sadedzinās ar uguni. **17** Jo Dievs tiem sirdi devis, darīt Viņa prātu un darīt vienādā prātā un savu valstību dot tam zvēram, tiekams Dieva vārdi taps piepildīti. **18** Un tā sieva, ko tu esi redzējis, ir tā lielā pilsēta, kam ir tā valdība pār tiem ķēniņiem virs zemes.

18 Un pēc tam es redzēju citu eņģeli nokāpjam no debesīm, tam bija liela vara, un zeme tapa apgaismota no viņa spožuma. **2** Un tas sauca spēcīgi ar stipru balsi sacīdams: kritusi, kritusi Bābele, tā lielā, un palikusi velniem par mājas vietu un visiem nešķīstiem gariem par cietumu un visiem nešķīstiem un negantiem putniem par cietumu. **3** Jo no viņas maucības dusmu vīna visas tautas ir dzērušas, un tie ķēniņi virs zemes ar viņu ir maukojuši, un tie

tirgotāji virs zemes ir bagāti tapuši no viņas varenā kāruma. **4** Un es dzirdēju citu balsi no debesīm sakām: izejat no viņas, Mani ļaudis, ka jūs viņai nepaliekat par biedriem pie viņas grēkiem un ka jūs nedabūjiet no viņas mocībām. **5** Jo viņas grēki ir līdz debesīm kāpuši, un Dievs ir pieminējis viņas noziegumus. **6** Atmaksājiet viņai, kā viņa jums ir atmaksājusi, un dariet viņai divkārtīgi pēc viņas darbiem, ielejot viņai divkārtīgi tai biķerī, kur viņa ielējusi. **7** Cik viņa pati sevi ir pagodinājusi un kārumā dzīvojusi, tik lielu mocību un bēdas padariet viņai, jo viņa saka savā sirdī: es sēžu tā kā ķēniņiene, un neesmu atraitne, un bēdas es neredzēju. **8** Tādēļ viņas mocības nāks vienā dienā, nāve un bēdas un bads, un viņa taps sadedzināta ugunī, jo spēcīgs ir Tas Kungs Dievs, kas viņu soda. **9** Un viņu apraudās un nožēlos tie ķēniņi virs zemes, kas ar viņu maucībā un kārumā dzīvojuši, kad tie redzēs tos dūmus no viņas degšanas. **10** Tie stāvēs no tālienes aiz bailēm no viņas mokām un sacīs: vai, vai! Tā lielā pilsēta Bābele! Tā stiprā pilsēta! Jo tava sodība ir nākusi vienā stundā. **11** Un tie tirgotāji virs zemes raud un žēlojās par viņu, tāpēc ka viņu precī neviens vairs nepērk, **12** Zelta un sudraba precī un dārgus akmeņus un pērles un dārgu audekli un purpuru un zīdu un dārgu sarkanumu un visādus saldi smaržīgus kokus un visādus traukus no zilonkāuliem un visādus traukus no dārga koka un vara un dzelzs un marmora akmens, **13** Un kanēli un kvēpināmās zāles un saldas smaržzāles un vīraku un vīnu un eļļu un kviešu miltus un kviešus un lopus un avis un zirgus un karietes un cilvēku miesas un dvēseles. **14** Un tie dārza augļi, ko tava dvēsele kāroja, ir nost no tevis, un viss, kas bija gards un spožs, tas ir nost no tevis, un to tu vairs neatradīsi. **15** Šo lietu tirgotāji, kas no viņas bija bagāti tapuši, stāvēs no tālienes, aiz bailēm no viņas mokām, raudādami un žēlodamies **16** Un sacīs: Vai! vai! tā lielā pilsēta, kas bija apgērbta ar dārgu audekli un purpuru un sarkanu dārgu vadmalu, un kas bija izgreznota ar zeltu un dārgiem akmeņiem un pērlēm! Jo tāda bagātība ir postīta vienā stundā. **17** Un visi stūrmaņi

un visi, kas brauc uz laivām, un laivinieki un, cik uz jūras darbojās, stāvēja no tālienes **18** Un brēca, skatīdami tos dūmus no viņas degšanas, un sacīja: kura šai lielai pilsētai līdzīga? **19** Un tie meta pišļus uz savām galvām un brēca raudādami un žēlodamies un sacīja: Vai! Vai! tā lielā pilsēta, kur visi, kam laivas bija jūrā, bagāti tapuši no viņas greznuma, tā ir postīta vienā stundā. **20** Liksmojaties par viņu, debesis, un jūs svētie apustuļi un jūs pravieši, jo Dievs jūsu tiesu ir iztiesājis pie viņas. **21** Un viens spēcīgs eņģelis pacēla akmeni, tā kā lielu dzirnu akmeni, un to iemeta jūrā sacīdams: tāpat tā lielā pilsēta Bābele ar mešanu taps mesta un vairs netaps atrasta. **22** Un koklētāju un dziedātāju un stabulnieku un bazūnētāju balss vairs netaps dzirdēta iekš tevis un nekāda amata amatnieks vairs netaps atrasts iekš tevis. Un dzirnavu balss vairs netaps dzirdēta iekš tevis. **23** Un sveces gaišums vairs nespīdēs iekš tevis, un brūtgāna un brūtes balss vairs netaps dzirdēta iekš tevis. Jo tavi tirgotāji bija lieli kungi virs zemes, jo caur tavu apmānīšanu visas tautas tika pieviltas, **24** Un iekš tās ir atrastas to praviešu asinis un to svēto un visu to, kas virs zemes ir nokauti.

19 Un pēc tam es dzirdēju, kā lielu ļaužu pulku, stipru balsi debesīs sakām: Alleluja! Pestīšana un gods un slava un spēks Tam Kungam, mūsu Dievam! **2** Jo Viņa tiesas ir patiesīgas un taisnas, tāpēc ka Viņš to lielo mauku ir notiesājis, kas zemi ir samaitājusi ar savu maucību, un Viņš savu kalpu asinis pie tās ir atriebis. **3** Un tie sacīja otrā kārtā: Alleluja! Un viņas dūmi uzkāpj mūžīgi mūžam. **(aiļon g165)** **4** Un tie divdesmit četri vecaji un tie četri dzīvie nometās un pielūdza Dievu, kas uz tā goda krēsla sēdēja, sacīdami: Āmen, Alleluja! **5** Un balss izgāja no tā goda krēsla sacīdama: teiciet mūsu Dievu, visi Viņa kalpi, un kas Viņu bīstas, mazīe un lielie. **6** Un es dzirdēju kā balsi no daudz ļaudīm un kā balsi no daudz ūdeņiem un kā balsi no stipriem pērkoniem sakām: Alleluja! Jo Tas Kungs, tas visu Valdītājs Dievs, ir valdību uzņēmis. **7** Lai priecājamies un gaviļējam un Viņam godu dodam, jo Tā Jēra

kāzas ir nākušas, un Viņa sieva ir sataisījiesies. **8** Un viņai ir dots, ka top apģērbta ar šķīstu un spožu dārgu audeklu; jo tas dārgais audekls ir to svēto taisnība. **9** Un viņš uz mani saka: raksti! Svētīgi ir tie, kas ir aicināti uz Tā Jēra kāzu mielastu! Un viņš uz mani saka: šie ir tie patiesīgie Dieva vārdi. **10** Un es kritu pie viņa kājām, viņu pielūgt, un viņš uz mani saka: "Raugi, nedari tā! Es esmu darba biedrs tev un taviem brāļiem, kam ir Jēzus liecība. Pielūdz Dievu! Jo Jēzus liecība ir tas praviešu mācības gars." **11** Un es redzēju debesis atvērtas, un raugi, balts zirgs, un kas uz tā sēdēja, tapa saukts Uzticīgs un Patiesīgs, un Tas tiesā un karo iekš taisnības. **12** Un Viņa acis ir kā uguns liesma, un uz Viņa galvas ir daudz ķēniņu kroņi, un vārds Viņam bija rakstīts, ko neviens nezināja, kā vien Viņš pats. **13** Un Viņš bija apģērbts ar drēbēm, kas bija asinis mērkatas, un Viņa vārds tapa saukts Dieva vārds. **14** Un Tam gāja pakaļ tie debes' karaspēki uz baltiem zirgiem, apģērbti ar baltu un šķīstu dārgu audekli. **15** Un no Viņa mutes iziet ass zobens, ar to sist pagānus; un Viņš tos ganīs ar dzelzs rīksti, un Viņš min Dieva, Tā Visuvarēnā, bargās dusmības vīna spaidu. **16** Un uz drēbēm un uz sāniem viņam ir tas vārds rakstīts: ķēniņu Ķēniņš un kungu Kungs! **17** Un es redzēju vienu eņģeli saulē stāvam, un tas sauca ar stipru balsi sacidams uz visiem putniem, kas debess vidū skrien: nāciet un sapulcināties uz to lielo Dieva mielastu, **18** Ka jūs ēdat ķēniņu miesas, virsnieku miesas un vareno miesas un zirgu miesas un jāvēju, kas uz tiem sēž, un visu svabadu un kalpu un mazu un lielu miesas. **19** Un es redzēju to zvēru un tos ķēniņus virs zemes, un viņu sapulcinātos karaspēkus karojam pret To, kas uz tā zirga sēdēja, un pret Viņa kara spēku. **20** Un tas zvērs tapa sagrābts, un līdz ar to tas viltīgais pravietis, kas viņa priekšā tās zīmes bija darījis, caur ko viņš bija pievilis tos, kas bija pieņēmuši tā zvēra zīmi, un tos, kas pielūdza viņa bildi: tie divi tapa dzīvi iemesti uguns zaņķī, kas deg ar sēru. (Limnē Pyr g3041 g4442) **21** Un tie atlikušie tapa nokauti caur to zobenu, kas izgāja no mutes

Tam, kas sēdēja uz tā zirga, un visi putni pieēdās no viņu miesām.

20 Un es redzēju eņģeli nokāpjām no debesīm, tam bija bezdibēna atslēgas un lielas ķēdes savā rokā. (Abyssos g12) **2** Un viņš sagrāba to pūķi, to veco čūsku, tas ir velns un sātans, un to saistīja tūkstoš gadus. **3** Un viņš to iemeta bezdibēnī un aizslēdza un uzlika zieģeli virsū, ka tas tos ļaudis vairs nepieviltu, tiekams tūkstoš gadi būtu pabeigti, un pēc tiem viņam būs vaļā tapt mazu brīdi. (Abyssos g12) **4** Un es redzēju goda krēslus, un uz tiem apsēdās, un šiem tapa dots tiesu spriest, un es redzēju to dvēseles, kam Jēzus liecības un Dieva vārda dēļ galva bija nocirsta un kas nebija pielūguši nedz to zvēru nedz viņa bildi un nebija pieņēmuši to zīmi pie savas pieres un pie savas rokas; un tie dzīvoja un valdīja līdz ar Kristu tūkstoš gadus. **5** Bet tie citi mirušie netapa atkal dzīvi, tiekams tūkstoš gadi bija pabeigti; šī ir tā pirmā augšāmcelšanās. **6** Svētīgs un svēts, kam ir daļa pie tās pirmās augšāmcelšanās! Par šiem tai otrai nāvei varas nav, bet tie būs Dieva un Kristus priesteri un valdis līdz ar Viņu tūkstoš gadus. **7** Un kad tie tūkstoš gadi būs pabeigti, tad sātans no sava cietuma taps atraisīts, **8** Un izies vilt tās tautas, kas tanīs četros zemes stūros, to Gogu un Magogu, tos sapulcināt karā; šo pulks ir kā jūras smiltis. **9** Un tie nāca uz zemes klajumu un visapkārt apstāja to svēto lēģeri un to mīlo pilsētu, un uguns krita no Dieva no debess un tos aprija. **10** Un velns, kas tos pievīla, tapa iemests tai uguns un sēra zaņķī, kur tas zvērs ir un tas viltīgais pravietis, un tie taps mocīti dienām naktīm mūžīgi mūžam. (aiñ g165, Limnē Pyr g3041 g4442) **11** Un es redzēju lielu baltu godības krēslu un To, kas uz tā sēdēja, no Viņa vaiga zeme un debess bēga, un vieta tiem netapa atrasta. **12** Un es redzēju tos mirušos, mazos un lielos stāvam Dieva priekšā, un tās grāmatas tapa atvērtas; un cita grāmata tapa atvērta, kas ir tā dzīvības grāmata. Un tie mirušie tapa tiesāti pēc tiem rakstiem tais grāmatās, pēc viņu darbiem. **13** Un jūra deva tos mirušos, kas iekš tās bija, un nāve un elle deva tos mirušos, kas iekš tām bija, un ikviens tapa tiesāts pēc

saviem darbiem. (Hadēs g86) 14 Un nāve un elle tapa iemestas uguns zaņķī: šī ir tā otrā nāve. (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) 15 Un ja kas netapa atrasts tai dzīvības grāmatā rakstīts, tas tapa iemests uguns zaņķī. (Limnē Pyr g3041 g4442)

21 Un es redzēju jaunu debesi un jaunu zemi; jo tā pirmā debess un tā pirmā zeme bija zudušas, un jūra vairs nav. 2 Un es, Jānis, redzēju to svēto pilsētu, to jauno Jeruzālemi, no Dieva nokāpjam no debesīm, sataisītu kā savam vīram izgreznotu brūti. 3 Un es dzirdēju lielu balsi no debesīm sakām: redzi, tas Dieva dzīvoklis pie cilvēkiem, un Viņš mājās pie tiem un tie būs Viņa ļaudis, un Dievs pats būs pie tiem, viņiem par Dievu. 4 Un Dievs nožāvēs visas asaras no viņu acīm un nāve vairs nebūs, nedz bēdas, nedz brēķšana, nedz raizes vairs nebūs; jo tās pirmās lietas ir pagājušas. 5 Un kas uz tā godības krēsla sēdēja, sacīja: redzi, visu es daru jaunu. Un Viņš uz mani saka: raksti! Jo šie vārdi ir uzticami un patiesīgi. 6 Un Viņš uz mani sacīja: tas ir noticis. Es esmu Tas A(Alfa) un Tas O(Omega), Tas Iesākums un Tas Gals. Es tam iztvikušam došu no dzīvības ūdens avota bez maksas. 7 Kas uzvar, tam būs iemantot visas lietas, un Es būšu viņa Dievs, un viņš būs Mans dēls. 8 Bet tiem bailīgiem un neticīgiem un negantiem un slepkavām un mauciniekiem un burvjiem un elku kalpiem un visiem melkuļiem būs sava daļa tai zaņķī, kas deg ar uguni un sēru; tā ir tā otrā nāve. (Limnē Pyr g3041 g4442) 9 Un pie manis nāca viens no tiem septiņiem eņģeļiem, kam tie septiņi kausi bija, pildīti ar tām septiņām pēdīgām mocībām, un runāja ar mani sacīdams: nāc šurp! Es tev rādīšu to sievu, Tā Jēra brūti. 10 Un viņš mani garā noveda uz lielu un augstu kalnu un man rādīja to lielo pilsētu, to svēto Jeruzālemi, kas no debesīm nokāpa no Dieva. 11 Un tai bija Dieva godība. Un viņas spožums bija tam visdārgākam akmenim līdzīgs, tā kā jaspisa akmens, kas spīd kā kristāls. 12 Un tai bija liels un augsts mūris ar divpadsmit vārtiem, un uz tiem vārtiem bija divpadsmit eņģeļi, un vārdi bija virsū rakstīti, kas ir tie divpadsmit Israēla bērnu cilšu vārdi. 13 No austruma trīs vārti, no ziemeļa puses trīs vārti, no dienasvidus puses

trīs vārti, no vakara puses trīs vārti. 14 Un pilsētas mūrim bija divpadsmit pamati un uz tiem Tā Jēra divpadsmit apustuļu vārdi. 15 Un kas ar mani runāja, tam bija zelta kārts, kas tas to pilsētu mērotu un viņas vārtus un viņas mūrus. 16 Un tā pilsēta bija četrstūrīga un bija tik gara, cik plata. Un viņš to pilsētu mēroja ar to kārti pie divpadsmit tūkstošiem birzumiem; viņas garums un platums un augstums bija it vienāds. 17 Un viņš mēroja viņas mūri pie simts četrdesmit un četrām olektīm pēc cilvēka mēra, kas tam eņģelim bija. 18 Un viņas mūris bija uztaisīts no jaspisa; un tā pilsēta bija no skaidra zelta, kas skaidrai glāzei bija līdzīgs. 19 Un pilsētas mūra pamati bija izrotāti ar visādiem dārgiem akmeņiem; pirmais pamats bija jaspis, otrais safīrs, trešais kalkēdons, ceturtais smaragds. 20 Piektais sardoniks, sestais sardis, septītais krizolits, astotais berils, deviņais topāzis, desmitais krizoprāzs, vienpadsmitais hiacints, divpadsmitais ametists. 21 Un tie divpadsmit vārti bija divpadsmit pērles, un ikviens vārtis bija no vienas pērles, un pilsētas ielas bija skaidrs zelts tā kā skaidra glāze. 22 Un es neredzēju nevienu Dieva namu iekš tās, jo Tas Kungs, tas visu valdītājs Dievs, ir viņas nams un Tas Jērs. 23 Un tai pilsētai saules nevajag nedz mēneša, ka tie tur spīdētu, jo Dieva godība to apgaismo, un viņas gaišums ir Tas Jērs. 24 Un tautas staigās viņas gaišumā, un ķēniņi virs zemes savu godu un slavu nesīs tur iekšā. 25 Un viņas vārti netaps aizslēgti dienā, jo nakts tur nav. 26 Un tautu godu un slavu tur nesīs iekšā. 27 Un tur neieies neviens, kas ir apgānīts un negantību dara un melus, bet tie vien, kas ir rakstīti Tā Jēra dzīvības grāmatā.

22 Un viņš man rādīja dzīvības ūdens upi, skaidru kā kristālu, iztekam no Dieva un Tā Jēra godības krēsla. 2 Viņas ielas vidū un pa abējām upes pusēm bija tas dzīvības koks, kas nesa divpadsmit reiz augļus, ikvienā mēnesī savu augli, un tā koka lapas ir tautām par dziedināšanu. 3 Un nekāda nolādēta vairs nebūs, un Dieva un Tā Jēra godības krēsls būs tur iekšā, un Viņa kalpi Viņam kalpos. 4 Un redzēs Viņa vaigu, un Viņa Vārds būs pie viņu pieres. 5

Un tur nakts nebūs, un tiem nevajadzēs nedz
uguns nedz saules gaišuma; jo Tas Kungs Dievs
tos apgaismo. Un tie valdīs mūžīgi mūžam.
(aiōn g165) **6** Un viņš uz mani sacīja: šie vārdi ir
uzticami un patiesīgi. Un Tas Kungs, to svēto
praviešu Dievs, Savu eņģeli ir sūtījis Saviem
kalpiem to rādīt, kam būs notikt īsā laikā. **7**
“Redzi, Es nāku drīz. Svētīgs ir tas, kas tur
tos praviešu vārdus, kas šinī grāmatā.” **8** Un
es, Jānis, tas esmu, kas šīs lietas redzējis un
dzirdējis. Un kad es biju redzējis un dzirdējis,
tad es metos zemē pielūgt priekš tā eņģeļa
kājām, kas man šīs lietas rādīja. **9** Un viņš uz
mani saka: raugi, nedari to! Jo es esmu tavs un
tavu brāļu, to praviešu, darba biedrs, un to, kas
šīs grāmatas vārdus tur. Pielūdž Dievu! **10** Un
viņš uz mani saka: neaizieģelē tos praviešu
vārdus, kas šinī grāmatā, jo tas laiks ir tuvu. **11**
Kas netaisnību dara, tas lai joprojām netaisnību
dara, un kas ir apgānīts, tas lai joprojām ir
apgānīts, un kas ir taisns, tas lai joprojām ir
taisns, un kas ir svēts, tas lai joprojām ir svēts.
12 “Un redzi, Es nāku drīz, un Mana alga līdz ar
Mani, ikvienam atmaksāt, kā viņa darbs būs.
13 Es esmu Tas A(Alfa) un Tas O(Omega), Tas
Pirmais un Tas Pēdīgais, Tas Iesākums un Tas
Gals.” **14** Svētīgi ir tie, kas Viņa baušļus dara, lai
viņiem vara(tiesības) ir pie tā dzīvības koka, un
lai viņi ieiet pa tiem pilsētas vārtiem. **15** Bet ārā
ir tie suņi un tie burvji un tie maucinieki un tie
slepkavas un tie elku kalpi un ikviens, kas mīl
un dara melus. **16** “Es, Jēzus, Savu eņģeli esmu
sūtījis, jums šo apliecināt priekš tām Dieva
draudzēm. Es esmu Dāvida sakne un dzimums,
tā spožā Rīta Zvaigzne.” **17** Un Tas Gars un tā
brūte saka: nāc! Un kas to dzird, tas lai saka:
nāc! Un kam slāpst, tas lai nāk, un kam gribās,
tas lai ņem to dzīvības ūdeni bez maksas. **18**
Jo es apliecināju visiem, kas dzird tos praviešu
vārdus, kas šinī grāmatā: ja kas pie šiem ko
pieliek, tad Dievs pieliks viņam tās mocības, kas
ir rakstītas šinī grāmatā. **19** Un ja kas ko atņem
no tiem praviešu vārdiem, kas šinī grāmatā,
tad Dievs atņems viņa daļu no tās dzīvības
grāmatas un no tās svētās pilsētas un no tā,
kas ir rakstīts šinī grāmatā. **20** Kas to apliecina,

Tas saka: Tiešām, Es nāku drīz! Āmen. Tiešām,
nāc, Kungs Jēzu! **21** Mūsu Kunga Jēzus Kristus
žēlastība lai ir ar jums visiem! Āmen.

*Un es, Jānis, redzēju to svēto pilsētu, to jauno Jeruzālemi, no Dieva nokāpjam no debesīm,
sataisītu kā savam vīram izgreznotu brūti. Un es dzirdēju lielu balsi no debesīm sakām: redzi,
tas Dieva dzīvoklis pie cilvēkiem, un Viņš mājās pie tiem un tie būs Viņa ļaudis,
un Dievs pats būs pie tiem, viņiem par Dievu.
Jaņa Atklāsmes Grāmata 21:2-3*

Lasītāja ceļvedis

Latviešu at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Terminu Vārdnīca

Latviešu at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonymous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Terminu Vārdnīca +

AionianBible.org/Bibles/Latvian---Latvian-Gluck-Bible/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Lūkas Eevāņģelijs 8:31
Pāvīlavēstulē Romiešiem 10:7
Jāņa Atklāsmes Grāmata 9:1
Jāņa Atklāsmes Grāmata 9:2
Jāņa Atklāsmes Grāmata 9:11
Jāņa Atklāsmes Grāmata 11:7
Jāņa Atklāsmes Grāmata 17:8
Jāņa Atklāsmes Grāmata 20:1
Jāņa Atklāsmes Grāmata 20:3

aidios

Pāvīlavēstulē Romiešiem 1:20
Jūdas Vēstule 1:6

aion

Mateja Eevāņģelijs 12:32
Mateja Eevāņģelijs 13:22
Mateja Eevāņģelijs 13:39
Mateja Eevāņģelijs 13:40
Mateja Eevāņģelijs 13:49
Mateja Eevāņģelijs 21:19
Mateja Eevāņģelijs 24:3
Mateja Eevāņģelijs 28:20
Marka Eevāņģelijs 3:29
Marka Eevāņģelijs 4:19
Marka Eevāņģelijs 10:30
Marka Eevāņģelijs 11:14
Lūkas Eevāņģelijs 1:33
Lūkas Eevāņģelijs 1:55
Lūkas Eevāņģelijs 1:70
Lūkas Eevāņģelijs 16:8
Lūkas Eevāņģelijs 18:30
Lūkas Eevāņģelijs 20:34
Lūkas Eevāņģelijs 20:35
Jāņa Eevāņģelijs 4:14
Jāņa Eevāņģelijs 6:51
Jāņa Eevāņģelijs 6:58
Jāņa Eevāņģelijs 8:35
Jāņa Eevāņģelijs 8:51
Jāņa Eevāņģelijs 8:52
Jāņa Eevāņģelijs 9:32
Jāņa Eevāņģelijs 10:28
Jāņa Eevāņģelijs 11:26
Jāņa Eevāņģelijs 12:34
Jāņa Eevāņģelijs 13:8
Jāņa Eevāņģelijs 14:16

Apustuļu Darbi 3:21
Apustuļu Darbi 15:18
Pāvīlavēstulē Romiešiem 1:25
Pāvīlavēstulē Romiešiem 9:5
Pāvīlavēstulē Romiešiem 11:36
Pāvīlavēstulē Romiešiem 12:2
Pāvīlavēstulē Romiešiem 16:27
Pāvila 1. Vēstule Korintiešiem 1:20
Pāvila 1. Vēstule Korintiešiem 2:6
Pāvila 1. Vēstule Korintiešiem 2:7
Pāvila 1. Vēstule Korintiešiem 2:8
Pāvila 1. Vēstule Korintiešiem 3:18
Pāvila 1. Vēstule Korintiešiem 8:13
Pāvila 1. Vēstule Korintiešiem 10:11
Pāvila 2. Vēstule Korintiešiem 4:4
Pāvila 2. Vēstule Korintiešiem 9:9
Pāvila 2. Vēstule Korintiešiem 11:31
Pāvila Vēstule Galatiešiem 1:4
Pāvila Vēstule Galatiešiem 1:5
Pāvila Vēstule Efeziešiem 1:21
Pāvila Vēstule Efeziešiem 2:2
Pāvila Vēstule Efeziešiem 2:7
Pāvila Vēstule Efeziešiem 3:9
Pāvila Vēstule Efeziešiem 3:11
Pāvila Vēstule Efeziešiem 3:21
Pāvila Vēstule Efeziešiem 6:12
Pāvila Vēstule Filipiešiem 4:20
Pāvila Vēstule Kolosiešiem 1:26
Pāvila 1. Vēstule Timotejam 1:17
Pāvila 1. Vēstule Timotejam 6:17
Pāvila 2. Vēstule Timotejam 4:10
Pāvila 2. Vēstule Timotejam 4:18
Pāvila Vēstule Titam 2:12
Vēstule Ebrējiem 1:2
Vēstule Ebrējiem 1:8
Vēstule Ebrējiem 5:6
Vēstule Ebrējiem 6:5
Vēstule Ebrējiem 6:20
Vēstule Ebrējiem 7:17
Vēstule Ebrējiem 7:21
Vēstule Ebrējiem 7:24
Vēstule Ebrējiem 7:28
Vēstule Ebrējiem 9:26
Vēstule Ebrējiem 11:3
Vēstule Ebrējiem 13:8
Vēstule Ebrējiem 13:21
Pēterā 1. Vēstule 1:23

Pēterā 1. Vēstule 1:25
Pēterā 1. Vēstule 4:11
Pēterā 1. Vēstule 5:11
Pēterā 2. Vēstule 3:18
Jāņa 1. Vēstule 2:17
Jāņa 2. Vēstule 1:2
Jūdas Vēstule 1:13
Jūdas Vēstule 1:25
Jāņa Atklāsmes Grāmata 1:6
Jāņa Atklāsmes Grāmata 1:18
Jāņa Atklāsmes Grāmata 4:9
Jāņa Atklāsmes Grāmata 4:10
Jāņa Atklāsmes Grāmata 5:13
Jāņa Atklāsmes Grāmata 7:12
Jāņa Atklāsmes Grāmata 10:6
Jāņa Atklāsmes Grāmata 11:15
Jāņa Atklāsmes Grāmata 14:11
Jāņa Atklāsmes Grāmata 15:7
Jāņa Atklāsmes Grāmata 19:3
Jāņa Atklāsmes Grāmata 20:10
Jāņa Atklāsmes Grāmata 22:5

aiōnios

Mateja Eevāņģelijs 18:8
Mateja Eevāņģelijs 19:16
Mateja Eevāņģelijs 19:29
Mateja Eevāņģelijs 25:41
Mateja Eevāņģelijs 25:46
Marka Eevāņģelijs 3:29
Marka Eevāņģelijs 10:17
Marka Eevāņģelijs 10:30
Lūkas Eevāņģelijs 10:25
Lūkas Eevāņģelijs 16:9
Lūkas Eevāņģelijs 18:18
Lūkas Eevāņģelijs 18:30
Jāņa Eevāņģelijs 3:15
Jāņa Eevāņģelijs 3:16
Jāņa Eevāņģelijs 3:36
Jāņa Eevāņģelijs 4:14
Jāņa Eevāņģelijs 4:36
Jāņa Eevāņģelijs 5:24
Jāņa Eevāņģelijs 5:39
Jāņa Eevāņģelijs 6:27
Jāņa Eevāņģelijs 6:40
Jāņa Eevāņģelijs 6:47
Jāņa Eevāņģelijs 6:54
Jāņa Eevāņģelijs 6:68

Jāņa Evaņģēlijs 10:28
Jāņa Evaņģēlijs 12:25
Jāņa Evaņģēlijs 12:50
Jāņa Evaņģēlijs 17:2
Jāņa Evaņģēlijs 17:3
Apustuļu Darbi 13:46
Apustuļu Darbi 13:48
Pāvilavēstulē Romiešiem 2:7
Pāvilavēstulē Romiešiem 5:21
Pāvilavēstulē Romiešiem 6:22
Pāvilavēstulē Romiešiem 6:23
Pāvilavēstulē Romiešiem 16:25
Pāvilavēstulē Romiešiem 16:26
Pāvila 2. Vēstule Korintiešiem 4:17
Pāvila 2. Vēstule Korintiešiem 4:18
Pāvila 2. Vēstule Korintiešiem 5:1
Pāvila Vēstule Galatiešiem 6:8
Pāvila 2. Vēstule Tesalonīkiešiem 1:9
Pāvila 2. Vēstule Tesalonīkiešiem 2:16
Pāvila 1. Vēstule Timotejam 1:16
Pāvila 1. Vēstule Timotejam 6:12
Pāvila 1. Vēstule Timotejam 6:16
Pāvila 2. Vēstule Timotejam 1:9
Pāvila 2. Vēstule Timotejam 2:10
Pāvila Vēstule Tītam 1:2
Pāvila Vēstule Tītam 3:7
Pāvila Vēstule Filemonam 1:15
Vēstule Ebrējiem 5:9
Vēstule Ebrējiem 6:2
Vēstule Ebrējiem 9:12
Vēstule Ebrējiem 9:14
Vēstule Ebrējiem 9:15
Vēstule Ebrējiem 13:20
Pēterā 1. Vēstule 5:10
Pēterā 2. Vēstule 1:11
Jāņa 1. Vēstule 1:2
Jāņa 1. Vēstule 2:25
Jāņa 1. Vēstule 3:15
Jāņa 1. Vēstule 5:11
Jāņa 1. Vēstule 5:13
Jāņa 1. Vēstule 5:20
Jūdas Vēstule 1:7
Jūdas Vēstule 1:21
Jūdas Vēstule 1:21
Jāņa Atklāsmes Grāmata 14:6

eleēse

Pāvilavēstulē Romiešiem 11:32

Geenna

Mateja Evaņģēlijs 5:22
Mateja Evaņģēlijs 5:29
Mateja Evaņģēlijs 5:30
Mateja Evaņģēlijs 10:28
Mateja Evaņģēlijs 18:9
Mateja Evaņģēlijs 23:15
Mateja Evaņģēlijs 23:33
Marka Evaņģēlijs 9:43

Marka Evaņģēlijs 9:45
Marka Evaņģēlijs 9:47
Lūkas Evaņģēlijs 12:5
Jēkaba Vēstule 3:6

Hadēs

Mateja Evaņģēlijs 11:23
Mateja Evaņģēlijs 16:18
Lūkas Evaņģēlijs 10:15
Lūkas Evaņģēlijs 16:23
Apustuļu Darbi 2:27
Apustuļu Darbi 2:31
Pāvila 1. Vēstule Korintiešiem 15:55
Jāņa Atklāsmes Grāmata 1:18
Jāņa Atklāsmes Grāmata 6:8
Jāņa Atklāsmes Grāmata 20:13
Jāņa Atklāsmes Grāmata 20:14

Limnē Pyr

Jāņa Atklāsmes Grāmata 19:20
Jāņa Atklāsmes Grāmata 20:10
Jāņa Atklāsmes Grāmata 20:14
Jāņa Atklāsmes Grāmata 20:15
Jāņa Atklāsmes Grāmata 21:8

Sheol

Pirmā Mozus 37:35
Pirmā Mozus 42:38
Pirmā Mozus 44:29
Pirmā Mozus 44:31
Ceturta Mozus 16:30
Ceturta Mozus 16:33
Piektā Mozus 32:22
Pirmā Samuela 2:6
Otra Samuela 22:6
Pirmā Kēniņu 2:6
Pirmā Kēniņu 2:9
Ījaba 7:9
Ījaba 11:8
Ījaba 14:13
Ījaba 17:13
Ījaba 17:16
Ījaba 21:13
Ījaba 24:19
Ījaba 26:6
Psalmi 6:5
Psalmi 9:17
Psalmi 16:10
Psalmi 18:5
Psalmi 30:3
Psalmi 31:17
Psalmi 49:14
Psalmi 49:15
Psalmi 55:15
Psalmi 86:13
Psalmi 88:3
Psalmi 89:48

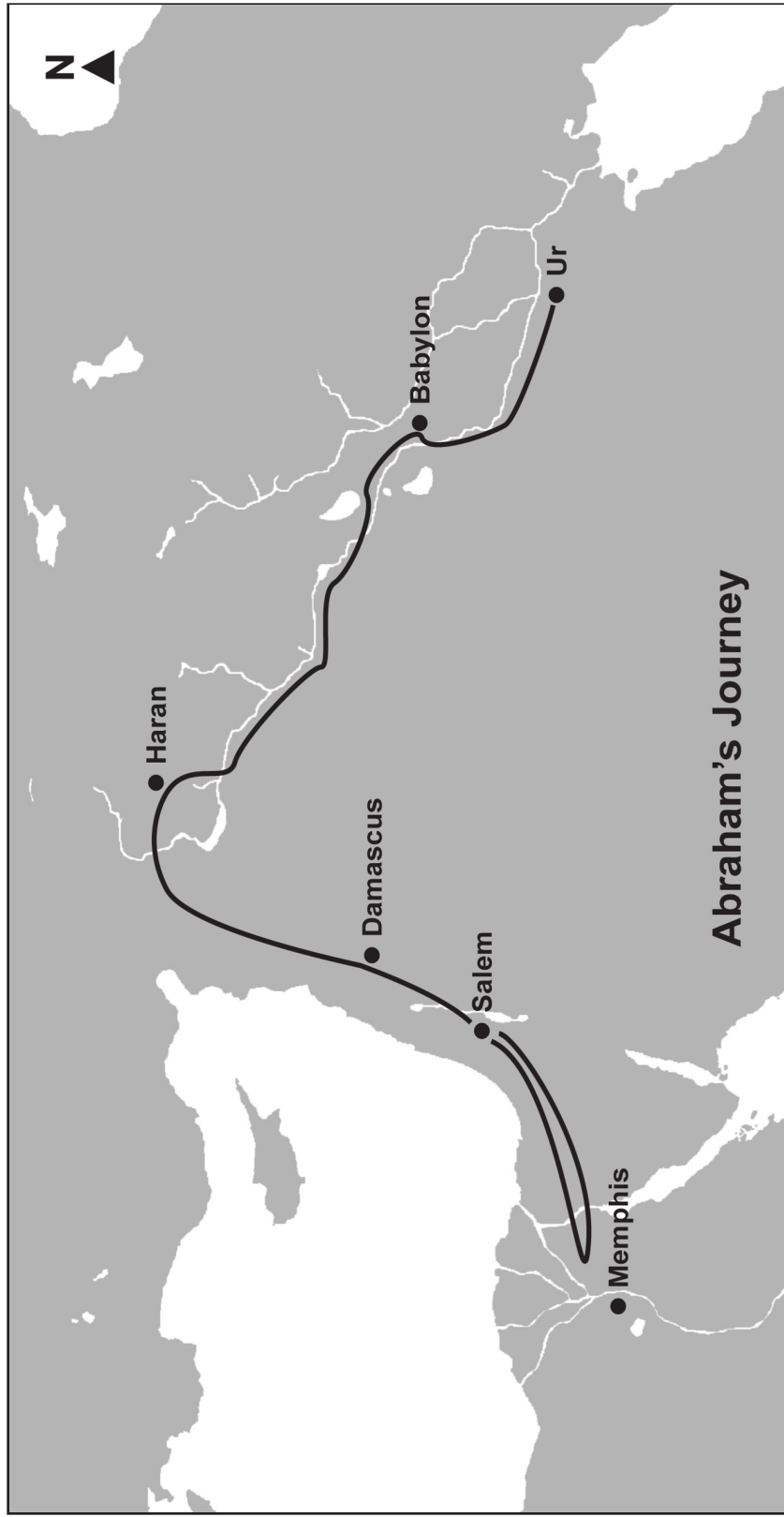
Psalmi 116:3
Psalmi 139:8
Psalmi 141:7
Salamana Pamācības 1:12
Salamana Pamācības 5:5
Salamana Pamācības 7:27
Salamana Pamācības 9:18
Salamana Pamācības 15:11
Salamana Pamācības 15:24
Salamana Pamācības 23:14
Salamana Pamācības 27:20
Salamana Pamācības 30:16
Salamana Mācītājs 9:10
Augstā Dziesma 8:6
Jesajas 5:14
Jesajas 7:11
Jesajas 14:9
Jesajas 14:11
Jesajas 14:15
Jesajas 28:15
Jesajas 28:18
Jesajas 38:10
Jesajas 38:18
Jesajas 57:9
Ecechiela 31:15
Ecechiela 31:16
Ecechiela 31:17
Ecechiela 32:21
Ecechiela 32:27
Hozejas 13:14
Amosa 9:2
Jonas 2:2
Habakuka 2:5

Tartaroō

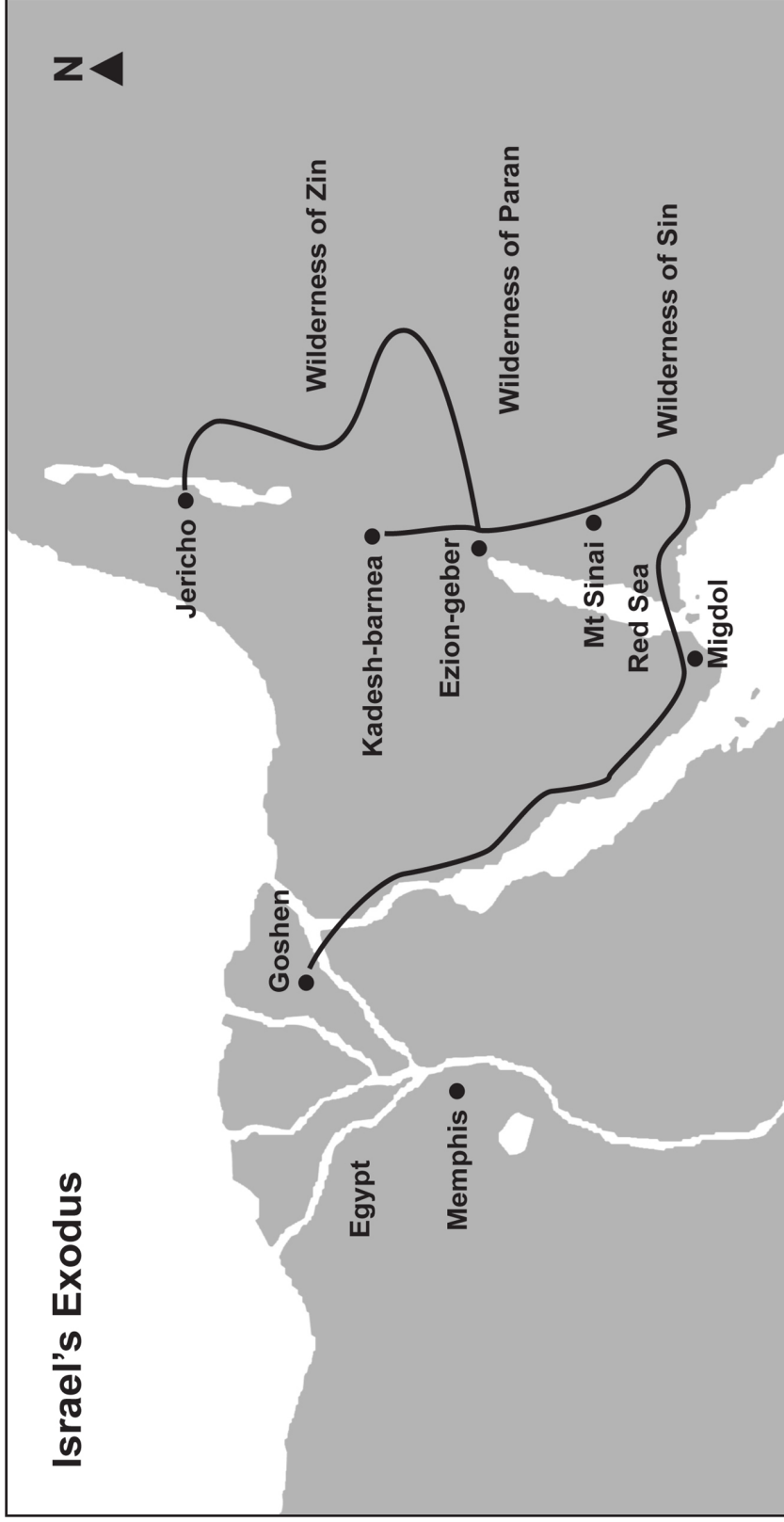
Pēterā 2. Vēstule 2:4

Questioned

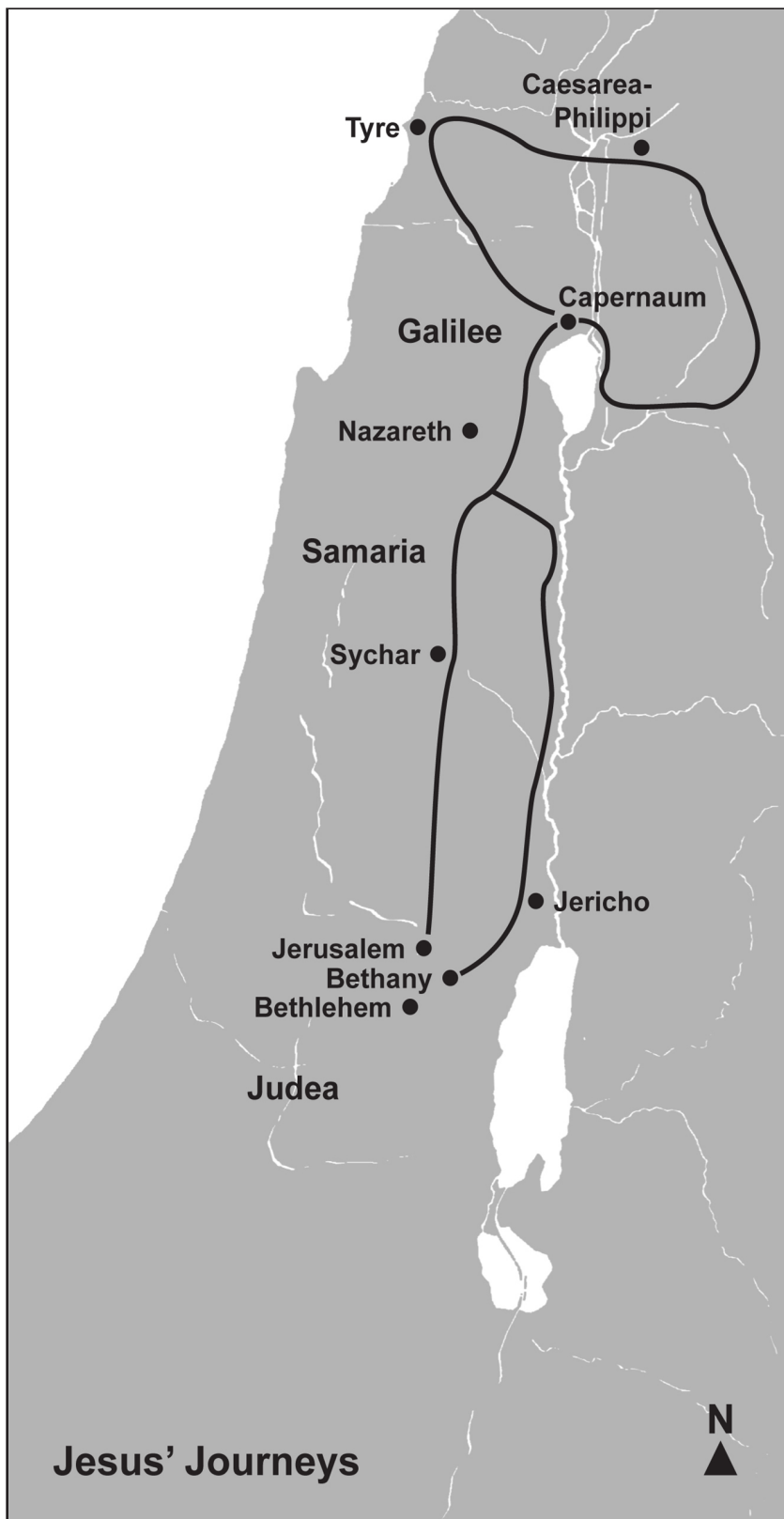
Ījaba 31:12
Pēterā 2. Vēstule 2:17

Caur ticību Ābrahāms aicināts ir paklausījis un izgājis uz to vietu, ko tam bija mantot, un viņš ir izgājis, nezinādams, kur nonāksot. - Vēstule Ebrējiem 11:8

Un kad Faraons tos ļaudis bija atlaidis, tad Dievs tos nevadīja pa Fīlistu zemes ceļu, jo Dievs sacīja: lai tiem ļaudīm nepaliek žēl, kad tie redz karu, un lai tie atkal negriežas atpakaļ uz Eģiptes zemi. - Otra Mozus 13:17

Jo arī Tas Cilvēka Dēls nav nācis, ka Viņam taptu kalpot, bet ka Viņš kalpotu un Savu dzīvību dotu par atpiršanas maksu priekš daudziem. - Marka Evaņģēlijs 10:45

Pāvils, Jēzus Kristus kalps, aicināts par apustuļi, izvēlēts, sludināt Dieva evaņģēliju, - Pāvilavēstulē Romiešiem 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people**
- 1956** Jim Elliot martyrd in Ecuador
 - 1830** John Williams reaches Polynesia
 - 1731** Zinzendorf leads Moravian mission
 - 1614** Japanese kill 40,000 Christians
 - 1572** Jesuits reach Mexico
 - 1517** Martin Luther leads Reformation
 - 1455** Gutenberg prints first Bible
 - 1323** Franciscans reach Sumatra
 - 1276** Ramon Llull trains missionaries
 - 1100** Crusades tarnish the church
 - 1054** The Great Schism
 - 997** Adalbert martyrd in Prussia
 - 864** Bulgarian Prince Boris converts
 - 716** Boniface reaches Germany
 - 635** Alopen reaches China
 - 569** Longinus reaches Alodia / Sudan
 - 432** Saint Patrick reaches Ireland
 - 397** Carthage ratifies Bible Canon
 - 341** Ulfilas reaches Goth / Romania
 - 325** Niceae proclaims God is Trinity
 - 250** Denis reaches Paris, France
 - 197** Tertullian writes Christian literature
 - 70** Titus destroys the Jewish Temple
 - 61** Paul imprisoned in Rome, Italy
 - 52** Thomas reaches Malabar, India
 - 39** Peter reaches Gentile Cornelius
 - 33** Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we?			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful?			Romans 5:12-19	
Where are we?				
			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
Who are we?	God	Father	John 10:30	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son	God's perfect fellowship	
		Holy Spirit		
	Mankind	Living		
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we?			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God’s image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?					
Fallen				Glory	
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth	
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City	
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise		
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers			
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth					
Luke 16:22 Blessed in Paradise					
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment					
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command					
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels	
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			Revelation 20:13 Thalaasa		
			Revelation 19:20 Lake of Fire		
			Revelation 20:2 Abyss		

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Liktenis

Latviešu at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, *"You did not choose me, but I chose you,"* John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

World Nations

Tāpēc ejiet un dariet par mācekļiem visus ļaudis, tos kristīdami Tā Tēva un Tā Dēla un Tā Svētā Gara vārdā, - Mateja Evaņģēlijs 28:19

